ΤΩ͂Ν ἹΠΠΙΑΤΡΙΚΩ͂Ν
ΒΙΒΛΊΑ ΔΎΩ.

VETERINARIÆ MEDICINÆ LIBRI DVO,

à Ioanne Ruellio Suessionensi olim quidem latinitate donati, nunc uero iidem sua, hoc est Græca, lingua primum in lucem æditi.

Blanchard

BASILEAE, APVD IOAN. VALDERVM.

M. D. XXXVII.

VETERINARIAE AVTHORES.

Apſyrtus.
Hierocles.
Theomneſtus.
Pelagonius.
Anatolius.
Tiberius.
Eumelus.
Archedemus.
Hippocrates.
Æmilius Hiſpanus.
Litorius Beneuentanus.
Himerius.
Africanus.
Didimus.
Diophanes.
Pamphilus, &
Magon Carthagininienſis.

CAPITVM REI VETERINARI AB INDEX.

Κεφάλ. α. περὶ πυρετοῦ. *de febre equi. columna 1.*

Κεφάλ. β. περὶ μάλεως. *de malide. c. 10.*

Κεφάλ. γ. περὶ ἐλεφαντιῶντος. *de elephantia. col. 21.*

Κεφάλ. δ. πρὸς λοιμόν. *ad labem pestiferam remedia. col. 23.*

Κεφάλ. ε. περὶ πνεύμονος. *de pulmone col. 27.*

Κεφάλ. ς. περὶ πνευμορρόγος. *de rupto pulmone. col. 29.*

Κεφάλ. ζ. περὶ πνευμονίας ἤτοι βουλσῶν. *de pulmonarijs & uulsis, morbo scilic. iam inueterato & suppuratione nata. col. 30.*

Κεφάλ. η. περὶ κριθιάσεως. *de hordeatione. col. 33.*

Κεφάλ. θ. περὶ φλεβοτομίας. *de sanguinis missione. col. 37.*

Κεφάλ. ι. εἰ ἀρίστη ἡ φλεβοτομία τοῖς ἵπποις. *si optima sanguinis missio equis, si quando ab internis feminibus sanguis sit euocãdus. col. 38.*

Κεφάλ. ια. περὶ ὀφθαλμῶν λευκώματος. *de albuginibus, & cæteris oculorum morbis. 43.*

Κεφάλ. ιβ. σύνθεσις κολλουρίων ἐπὶ λευκωμάτων. *compositio collyrij aduersus albugines. col. 50.*

Κεφάλ. ιγ. περὶ ἑτεροφθάλμου, καὶ ἀλφορύγχου. *de ijs qui diuersis constant oculis, & albo rictus colore noscũtur. col. 53.*

Κεφάλ. ιδ. περὶ ὀχείας. *de admissura. (co. 53.*

Κεφάλ. ιε. περὶ κυήσεως καὶ ἐμβρύου διαφθορᾶς. *de perferendo uentre, & enecando partu. col. 58.*

Κεφάλ. ις. περὶ παρωτίδος. *de parotidibus, hoc est de tumore iuxta aurem duritiem præferẽte. col. 60.*

Κεφάλ. ιζ. περὶ ἕλκους ἐν ὠτίῳ. *de ulceribus auricularum. col. 62.*

Κεφάλ. ιη. περὶ παρισθμίων. *de tonsillis col. 63.*

Κεφάλ. ιθ. περὶ κυνάγχης. *de angina. col. 64.*

Κεφάλ. κ. περὶ χοιράδων θλίψεως. *de rũpendis strumis. col. 65.*

Κεφάλ. κα. περὶ πολύποδος ἐν τῇ ῥινί. *de polypo narium. col. 70.*

Κεφάλ. κβ. περὶ βηχός. *de tussi. col. 71.*

Κεφάλ. κγ. περὶ αὐχένος ὑποζυγίου ἐπαρθέντος. *ad ceruicis tumorem, & attritum. col. 80.*

Κεφάλ. κδ. περὶ παραγωγῆς τραχήλου. *de peruersione ceruicis. col. 80.*

Κεφάλ. κε. πρὸς πύρωμα. *ad ignem sacrum, seu pusulam. col. 82.*

Κεφάλ. κς. περὶ ὤμου παθόντος. *ad præfractos armos & uitiatos. co. 84.*

Κεφάλ. κζ. περὶ ὀρθοπνοίας. *de orthopnœa, hoc est, cũ non nisi subrecta ceruice spiritus trahitur. col. 94.*

Κεφάλ. κη. πρὸς σηπεδόνας τὰς ἐν τῇ γνάθῳ. *ad ulcera putrida maxillarũ. col. 97.*

Κεφάλ. κθ. περὶ καρδιακοῦ. *de cardiaco morbo. col. 98.*

Κεφάλ. λ. περὶ νεφρίτιδος *de nephritide, hoc est cum equus posteriore parte tractim progreditur, & uacillans inter incedendum parietes ambit. col. 100.*

Κεφάλ. λα. περὶ κοιλίας ἀλγούσης. *de uentris dolore. col. 105.*

Κεφάλ. λβ. περὶ τοῦ ἥπαρ ἀλγοῦντος. *de iecineris dolore. col. 108.*

Κεφάλ. λγ. περὶ δυσουρίας, καὶ κοιλίας ἀλγήματος, καὶ στραγγουρίας, καὶ ἰσχουρίας, *de urinæ difficultate, dolore, item*

de stillicidio, & suppressione lotij. col.110.
Κεφάλ. λδ. περὶ τετανικοῦ, καὶ ὀπισθοτονικοῦ. de rigore neruorum, & opisthotono. col.119.
Κεφάλ. λε. περὶ διαῤῥοίας. de profluuio uentris. col.129.
Κεφάλ. λς. περὶ βοηθημάτων ἐντέρου ἐπιστροφῆς. aduersus conuersionem intestini remedia. col.131.
Κεφάλ. λζ. περὶ χορδαψοῦ. de tenuioris intestini morbo. col.133.
Κεφάλ. λη. περὶ ἐκχύσεως καὶ ὑδέρου. de aqua intercutem. col.134.
Κεφάλ. λθ. περὶ δυσεντερίας. de dysenteria. col.138.
Κεφάλ. μ. περὶ σπληνὸς. de liene. c.140.
Κεφάλ. μα. περὶ τερηδόνων. de teredinibus. col.142.
Κεφάλ. μβ. περὶ αἵματος διὰ τῆς ἕδρας ἐκφερομένου. de sanguine qui ex ano fertur. col.143.
Κεφάλ. μγ. περὶ ἐμφράγματος. de obstructionibus col.146.
Κεφάλ. μδ. περὶ αἱμοῤῥοίας. de sanguinis profusione. col.147.
Κεφάλ. με. περὶ στρόφου πρόγνωσις καὶ ἴασις. de torminibus præsagium, & remedia. col.148.
Κεφάλ. μς. περὶ ἐμφυσήσεως. de iliorũ inflatione. col.150. (152.
Κεφάλ. μζ. περὶ στήθους. de pectore. col.
Κεφάλ. μη. περὶ αἰδοίου προπτώσεως. de genitalis procidentia. col.153.
Κεφάλ. μθ. περὶ ὀρχέων φλεγμονῆς καὶ οἰδήσεως. de inflãmatione testium & tumore. col.154.
Κεφάλ. ν. περὶ ἐντεροκήλης. de intestinorum prolapsu. col.156.
Κεφάλ. να. περὶ ῥευματισμοῦ ἐν γόνατι. de genuũ defluxionibus. col.156.
Κεφάλ. νβ. περὶ ῥεύματος ἐν ποσὶν, ἤτοι χιράματος. ad suffraginosos equos. col.158.
Κεφάλ. νγ. περὶ μαρμόρου. de marmore, hoc est tuberculo iuxta ungulæ exortũ, quam uocant coronã. c.163.
Κεφάλ. νδ. περὶ ποδάγρας. de podagra. col.164.
Κεφάλ. νε. περὶ φθορᾶς τριχῶν. de pilorũ marcore. col.167.
Κεφάλ. νς. περὶ ἵππων πονούντων. de forijs equis, & stercore liquido laborantibus. col.169.
Κεφάλ. νζ. περὶ κερκίδος. de radio. c.170.
Κεφάλ. νη. περὶ ἑρπισοῦ. de serpẽtibus ulceribus. col.170.
Κεφάλ. νθ. περὶ ὑστριχίδων. de pilari rigore. col.171.

LIBRO SECVNDO.

Ἱεροκλέους προοίμιον. Hieroclis præfatio. col.172.
Κεφάλ. ξ. περὶ στόματος ἑλκωθέντος. de ulcerato ore. col.173.
Κεφάλ. ξα. περὶ ἀφθώσεως. de ulceribus oris manãtibus, quas uocant aphthas. col.174.
Κεφάλ. ξβ. περὶ τῶν ἐξ ὁδοῦ, ἢ δρόμου κεκοπωμένων, καὶ περὶ τῶν ἑλκομένων ἐκ τῶν λαγόνων. de ijs qui uia aut cursu fatigati, aut spiritu distẽti sunt, aut deiectione uexati. col.175.
Κεφάλ. ξγ. περὶ ἀρτηρίας ἑλκωθείσης, ἤτοι ῥαγείσης. de ulcerata arteria, aut rupta. col.177.
Κεφάλ. ξδ. περὶ τῶν ἀφ᾽ ὁδοῦ κεκαυμένων. de exæstuatione à uia. col.178.
Κεφάλ. ξε. περὶ τῶν ὑπὸ κονίας καέντων. de combustis à calce. col.179.
Κεφάλ. ξς. περὶ τῶν τὰ ἐντὸς ἐσπακότων. de

ijs quibus aliquid interne conuulsum est. col. 180.
Κεφάλ. ξζ. περὶ βουλιμιῶντος. de ijs qui intensa fame cruciātur. col. 182.
Κεφάλ. ξη. περὶ τῶν ἰσχναινομένων διὰ ἄδηλον αἰτίας. de ijs qui cæca ratione extenuātur, & strigosiores fiunt. col. 183. (136.
Κεφάλ. ξθ. περὶ ψώρας. de scabie. col.
Κεφάλ. ο. περὶ ὄρχεων φλεγμονῆς. de testium inflammationibus. col. 192.
Κεφάλ. οα. περὶ τρώσεως ἐν κοίλοις τόποις. de uulnere cauis partibus adacto. col. 194.
Κεφάλ. οβ. περὶ τοῦ κατὰ κρημνοῦ, ἢ εἰς τάφρον ἐμπεπτωκότος. de ijs qui à crepidinibus in foueā deuoluuntur. col. 194.
Κεφάλ. ογ. περὶ ἵππου λακτιστοῦ. de cohibendis equorum calcitratibus. col. 196.
Κεφάλ. οδ. περὶ καταγμάτων. de fractis. col. 197.
Κεφάλ. οε. περὶ χολέρας ὑγρᾶς καὶ ξηρᾶς. de cholera humida & sicca. c. 200.
Κεφάλ. ος. περὶ καρκινώματος. de carcinomate. col. 204.
Κεφάλ. οζ. περὶ μελικηρίδων. de meliceridibus. col. 205.
Κεφάλ. οη. περὶ σκόλοπος. de aculeis qui intus hæserunt extrahendis. col. 209.
Κεφάλ. οθ. περὶ ἀποστήματος. de abscessu. col. 210.
Κεφάλ. π. περὶ κασίδας. ad squillares furunculos. col. 210.
Κεφάλ. πα. περὶ διακαύσεως. qua ratione experta ignē curāda. col. 210.
Κεφάλ. πβ. περὶ συκῶν, καὶ μυρμηκιῶν. ἃ καλοῦνται οἶμαι ὅτι κατὰ τὴν στεφάνην γίνονται. de marisca ficoq; & formicātibus uerrucis, quæ in pedis corona nascuntur. col. 211.
Κεφάλ. πδ. περὶ νευρικῶν. de neruicis. col. 213.
Κεφάλ. πε. περὶ τὰ κατὰ νεύρων τραύματα. ad neruorū uulnera. col. 214.
Κεφάλ. πς. περὶ σκορπιοπλήκτων. de ictis à scorpionibus, serpētibus, & alijs uenenatis bestijs. col. 215. & 217.
Κεφάλ. πζ. περὶ δήγματος μυγαλῆς. ad morsum muris aranei. col. 220.
Κεφάλ. πη. περὶ βδελλῶν. de hirudinibus. col. 222.
Κεφάλ. πθ. περὶ ὀρνιθίας. si ad præsepia gallina prorepat. col. 223.
Κεφάλ. ϟ. περὶ κράμβης ἀγρίας. de syluestri brassica cum fœno depasta. col. 224.
Κεφάλ. ϟα. περὶ μυοφόνου. de aconito. col. 225. (225.
Κεφάλ. ϟβ. περὶ κωνείου. de cicuta. col.
Κεφάλ. ϟγ. περὶ καμπῶν. de erucis. c. 225.
Κεφάλ. ϟδ. περὶ δασύτητος. ad hirsutos equos remedia. col. 225.
Κεφάλ. ϟε. περὶ ἀγρίων φθειρῶν. de pediculosis animalibus. col. 226.
Κεφάλ. ϟς. περὶ ὀδόντων ἐκφύσεως. de denditione. col. 226.
Κεφάλ. ϟζ. περὶ τοῦ πῶς δεῖ καίειν, καὶ πότε. de ratione urendi. col. 228.
Κεφάλ. ϟη. πῶς δεῖ γρασίζειν. quomodo ueterina conueniat farragine recreari. col. 234.
Κεφάλ. ϟθ. περὶ πλησμονῆς καὶ ὠμότητος. de oppletione & cruditate. c. 23
Κεφάλ. ρ. περὶ ἐνορχισμοῦ. de ratione castrandi. col. 238.
Κεφάλ. ρα. περὶ θλάσματος. de fractis col. 240.
Κεφάλ. ρβ. περὶ μανίας καὶ λύσσης. de furore

&

rabie. col. 243.
Κεφάλ. ργ. περὶ ἑτερογόνων, καὶ ἀνθέτων πρὸς ζυγόν. de insititijs & bigeneris qui debent ad iugũ destinari. c. 246.
Κεφάλ. ρδ. περὶ ῥεύματος τοῦ ἐν κεφαλῇ. de defluxionibus à capite. col. 247.
Κεφάλ. ρε. περὶ ἐπιγνώσεως εὐπόδων καὶ μαλακοπόδων. de notis eorum qui pedibus ualent, aut pedum mollitie præditi sunt. col. 252.
Κεφάλ. ρϛ. περὶ ἱδροῦντος ἵππου διὰ οὐδεμίας αἰτίας. de equo qui nulla oblata suspicione prorumpit in sudorem. col. 256.
Κεφάλ. ρζ. περὶ τῶν ἀπὸ πέδης ἢ δεσμοῦ τινὸς τεθλασμένων. de ijs qui compedibus aut uinculis collisi uitiãtur. col. 256.
Κεφάλ. ρη. περὶ τῶν ὑπὸ ψύχους ἠδικημένων. de ijs qui perfrictionis iniuriam senserunt. col. 257.
Κεφάλ. ρθ. περὶ σφακελισμοῦ καὶ ἐπιληψίας. de sideratione & comitiali morbo. col. 258.
Κεφάλ. ρι. περὶ τῶν κατ᾽ ὄνυχα πατούντων. de ijs qui cornua calcando proterunt. col. 258.
Κεφάλ. ρια. περὶ ῥεύματος ἑλκῶν καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ συὸς πληγέντας. de defluxionibus ulcerum, & ijs quos aper dente percussit. col. 258.
Κεφάλ. ριβ. πρὸς τὰ ἐν βουβῶνι σπάσματα. si quid in inguine sit uulsũ. c. 259.
Κεφάλ. ριγ. πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς στεφάνης σκληρώματα, ἃ καλοῦσι πῶροι. de omnibus coronæ duritijs, quæ tophacei calli nominantur. col. 259.
Κεφάλ. ριδ. περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθαίρειν τὰς ἐν ταῖς ἀγέλαις. qua ratione pecudibus armentitijs alui deiectionem moliri cõueniat. col. 260.
Κεφάλ. ριε. περὶ εἴδους ἵππων ἀφορισμοί. de specie equorũ oracula. c. 261.
Κεφάλ. ριϛ. περὶ ἀσκήσεως ἵππου στρατιωτικοῦ, καὶ περὶ πωλοδαμνίας. de exercitatione militaris equi, & domitura pulli. col. 263.
Κεφ. ριζ. περὶ στρέμματος ἐν ποδὶ τῶν μονύχων, καὶ αὐξήσεως ὁπλῆς καὶ τόπων πρὸς τὸ κοιλίας ἐπιτήδειον. de luxatione in pedibus eorũ qui ungulã indiuisam habent, item de cornus incremento. col. 263.
Κεφ. ριη. περὶ λέπρας ἰάσεως. lepræ curatio. col. 265.
Κεφάλ. ριθ. περὶ σταφυλίνου. de pastinaca bestiola. col. 266.
Κεφάλ. ρκ. περὶ ἀσιτίας ἵππων, καὶ ὑποζυγίων. de inedia laborãtibus & fastidiosis iumentis. col. 266.
Κεφάλ. ρκα. περὶ κύστεως μετὰ κινήσεως. de conuersione uesicæ. col. 267.
Κεφάλ. ρκβ. περὶ ῥαγάδων. de rimis, quas uocant rhagades. col. 267.
Κεφάλ. ρκγ. πρὸς τὸ ποιῆσαι ἵππῳ προβολήν. ungulæ productionem moliri. col. 267.
Κεφ. ρκδ. πρὸς πᾶν κτῆνος νοσοῦν, ἢ λιμῶζαν χρήσῃ τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ. qua ægrotanti pecori, aut fame confecto, ratione uictus sit opus. c. 268.
Κεφάλ. ρκε. πρὸς παγοπληξίαν. ambustis glacie. col. 268.
Κεφάλ. ρκϛ. περὶ εἰλεώδους. de ileosis. col. 268.
Κεφ. ρκζ. περὶ συκαμίνου. de tuberculo in mori speciem concreto. c. 269.
Κεφάλ. ρκη. περὶ σύριγγος, καὶ ἐγχυματισμῶν. de fistulis, & compositis infusionibus. col. 270.
Κεφάλ. ρκθ. περὶ μαλαγμάτων. de uarijs malagmatum speciebus. col. 281.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΥΡΕΤΟΥ͂ ἽΠΠΟΥ,

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΠΡΩ͂ΤΟΝ.

Στρατευσάμενος ἐν τοῖς τάγμασι τοῖς ἐπὶ τοῦ ἴστρου ποταμοῦ, ἔγνων τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἵπποις, ἐν οἷς καὶ διαφωνοῦσιν. ἀναταξάμενος οὖν ταῦτα, καὶ τὰ πρὸς αὐτὰ βοηθήματα προσφωνῶ σοι φίλτατε ἀσκληπιάδη τοῦτο τὸ βιβλίον, ὄντι πολίτῃ καὶ ἰατρῷ μεγίστῳ. ἐν ᾧ μὴ ἐπιζητήσῃς λογιότητα, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς πείρας φυσικὴν ἐμπειρίαν ἐπίγνωθι. λέγω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πυρέττοντος ὡς ἐπιγνωσθήσεται ἐν τοῖς σημείοις τούτοις, ἔχει τὴν κεφαλὴν καταῤῥέπουσαν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνανεῦσαι μὴ δυνάμενος, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὠδηκότας καὶ δυσδιανοίκτους, ἔσθ᾽ ὅτε καὶ δακρύοντας, χείλη κεχαλασμένα, καὶ πᾶν τὸ σῶμα ὁμοίως, καὶ τοὺς διδύμους κεχαλασμένους θερμός τε ὅλος γίνεται τῷ σώματι, ἥ τε ἀναπνοὴ ὡσαύτως θερμὴ καὶ βαρεῖα, καὶ τὰ σκέλη προβάλλει, ἑλκόμενός τε παρὰ τοῦ ἀγωγέως, περιπατεῖν οὐ δύναται. ὁμοίως οὐδὲ ἐλαυνόμενος, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἐπιβαίνει περιφερόμενος τῷ σώματι, καὶ κλίνεται κατὰ πλάτος, κυλίεσθαί τε οὐ δύναται. τὰ μὲν οὖν παρεπόμενα ταῦτα. συμβαίνει δὲ ἤτοι ὅταν ᾖ ὑπέρτονος τῷ κόπῳ γεγονὼς ἀπὸ τοῦ ἐλασμοῦ, ἢ καὶ δρόμου συντόνου. γίνεται δὲ καὶ διὰ ψύχους ὑπερβολὴν ἢ καύματος. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ δι᾽ ὠμότητα τῶν σιτίων, ὃ μάλιστα συμβαίνει, ὅταν τι προσλάβηται τῶν νέων καρπῶν καὶ σιτίων, καὶ δυσανάδοτοι γάρ εἰσι καὶ δύσπεπτοι. θεραπεύεται δὲ οὕτως, αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῶν κροτάφων, ἢ τοῦ προσώπου, καὶ ἀνατάσει ἀπὸ πάσης ῥοφῆς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, μόνου τοῦ πόματος κατὰ μικρὸν διδομένου, περιπάτοις τε ὀλίγοις καὶ πραέσι. χειμῶνος δὲ ἐσκεπάσθω, καὶ ἡ στάσις ἔσω θερμή. ὅταν

δὲ δοκῇ βέλτιον ἔχειν, προάγειν αὐτὸν δεῖ ἐπὶ τὴν νομήν, ἐὰν ᾖ ὁ καιρός. εἰ δ' οὐκ ἔστι, παραβάλλειν χόρτον ξηρὸν κατ' ὀλίγον ἐκ προσαγωγῆς, μελικράτῳ ἐρραντισμένῳ, καὶ τὰς κριθὰς πτισάνην ποιοῦντα, καὶ ταύτας δὲ ὡσαύτως μὴ πολλάκις ἐν ἀρχῇ διδόναι. πολλάκις δὲ μὴ πυρέσσων ἐστίν, ὅτε καταρρέπουσαν ἔχει τὴν κεφαλήν, καὶ τὰ σκέλη προβάλλει ὡσαύτως, καὶ ἀναπεσὼν, πλατύνεται. καὶ τοῦτο δὲ ἐπιγνώσῃ προσφερομένων τῶν κριθῶν, ἢ καὶ ἑτέρου τινὸς τῶν βρωμάτων. ἐὰν γὰρ τὸ προσφερόμενον ᾖ τρώγων, ἀπύρετός ἐστιν, μόνον δὲ κόπον ἔχει. ὁ δὲ πυρέσσων, οὐδὲν προσίεται τούτων, ἀλλ' ἔστιν ἀνόρεκτος καὶ σκυθρωπός, ἐπιζητῶν μόνον τὸ πόμα, μηδέποτε τοῦ τοιούτου τὰς κατὰ τὰ νεῦρα φλέβας ἐξαιματίσῃς. συμβαίνει γὰρ συνεσπασμένον γενέσθαι, ῥίπτει τε ἑαυτὸν, καὶ διεγείρεσθαι οὐ δύναται. ἐπιτείνεται γὰρ τὸ πάθος καὶ προσγίνεται διαφωνῆσαι τῆς ἀσιτίας μενούσης. ὁ δὲ πυρέσσων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ὑπομένει. τὰς δὲ τούτων πλείονας οὐ περιγίνεται. ὅσοι δὲ τοῦ ὠτὸς ἁπτόμενοι, καὶ πρὸς τῇ πλευρᾷ προστιθέντες τὴν χεῖρα παρὰ τὸν ἀγκῶνα τοῦ ὤμου, λέγουσι πυρέσσειν, οὐκ ἀληθεύουσιν οὗτοι. οὐδὲ μία γὰρ ἀπόδειξίς ἐστι πυρετοῦ διὰ τοῦτο. οὐδὲ δεῖ τοῦ ἀπὸ κόπου σημεῖα φέροντος αἷμα ἀφαιρεῖν. προσκαθαιροῦντες γὰρ τὴν δύναμιν δυσχερῶς ἀδικήσομεν. τὸν δὲ πυρέσσοντα ἀναγκαῖον φλεβοτομεῖν ἐκ τῶν εἰρημένων τόπων, διὰ τὸ κρατεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ἀρρωστήματος, καὶ δυσάλωτον εἶναι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤῸ

ΠΡΟΟΊΜΙΟΝ.

Ἀλλ' εἰ καὶ κατακούειν ἡμᾶς ἑτέρων τὰ νῦν ἐχρῆν, ἔν τε δικαστηρίοις παρέχειν χρείαν τοῖς δεομένοις, καὶ σπουδὴν περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς, οὐκ ἀτιμαστέον γε ὅμως τὴν σὴν ἀξίωσιν, ἄριστε Βάσσε. ἡδὺ γὰρ ἀτεχνῶς φορτίον, καὶ κάματος δυσκάματος φησὶν Εὐριπίδης, ὑπό τινι φίλῳ προσάπτοντι, καὶ μάλιστα σοὶ δι' ὃν αἱροίμην ἄν, ἵνα παιδιᾶς τολμήσωμεν εἰπεῖν τρόπον, καὶ λιποτάκτης ἐπὶ καιροῦ τινος τῆς περὶ τοὺς δικάζοντας

γενέσθαι

γενέσθαι φάλαγγος. φέρε οὖν ἐπειδή σοι δοκεῖ καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον, ἔφη που Πίνδαρος, ἑπόμενος τῷ προστάγματι λέγειν ἄρξωμαι, τίνα μὲν ἵπποις εἴωθεν ἐπιγίνεσθαι πάθη, τίνα δὲ ἐφ᾽ ἑκάστοις αὐτῶν ἰάματα. κεκλήσθω δὲ ἡμῖν συμφορεὺς τοῦ λόγου τοῦδε, Ποσειδῶν τε ἵππειος, καὶ ὁ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους σωτὴρ Ἀσκληπιός, ᾧ πάντως που καὶ ἵππων μέλει. εἰ δεῖ τι Χείρωνος τοῦ Κενταύρου, καὶ τῶν ἐν Πηλίῳ διατριβῶν ἀξίως μεμνῆσθαι. εἰ μὲν οὖν, ἵππον φασὶν ἐς πεδίον παρακαλεῖν, ἔτι δεῖ τὸ προοίμιον ἀφ᾽ ἑστίας λαβεῖν πρὸς τοῦδε τοῦ λόγου τῆς γραφῆς. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ἕτερος ἦν ὁ κινήσας ἐπὶ ταῦτα, πολλὰς ἠναγκάσθην ἂν ἴσως συγγράψαι βίβλους, περί τε φύσεως ἵππων διαιρῶν, μίξεώς τε καὶ κυήσεως αὐτῶν, ἔτι τε ἀνατροφῆς καὶ χωρίων καὶ θέσεως, ἃ καλλίστην καὶ ὑγιεινοτάτην αὐτοῖς παρέχειν εἴωθε νομὴν καὶ δίαιταν, καὶ πρόγε τούτων ὅπως ἄν τις γνωματεύσει τὸν ἄριστον ἵππον, καὶ παρασκευάσειε μὴ δυσάγωγον εἶναι. μὴ δὲ δύστομον καὶ δυσάργαλον, ἀλλὰ ψάλλιον ἑτοίμως δέξασθαι, καὶ τὸν ἀναβάτην μὴ χαλεπῶς ἐνεγκεῖν, καὶ ταῖς τῶν ἐποχουμένων ὁρμαῖς ὑπακούειν, πρὸς ἅπαν ὃ βούλονται. ταῦτα πάντα διεξῄειν ἄν, εἰ πρὸς ἄλλον ἦν. ἐπεὶ δὲ καὶ λόγων οὐκ ἀμελέτητος εἶ, καὶ τὰ περὶ τὴν ἱπποτροφίαν ἐκ προγόνων παρειληφὼς σπουδάσματα τυγχάνεις, τά τε Σίμωνος ἀκούεις τοῦ παλαιοῦ τῆς ἱππασίας αὐτοῦ τρόπους ἐν τῷ παρὰ Ἀθηναίοις Ἐλευσινίῳ χαράξαντος, καὶ σημειώσαντος ἐν τοῖς σχήμασι, τόν τε περὶ τῆς ἱππικῆς Ξενοφῶντι τῷ Γρύλλου συγγεγραμμένον διανέγνωκας λόγον. τούτου χάριν ἀπόχρη σημειῶσαι τὰ περὶ τῆς τῶν ἵππων θεραπείας καιριώτατα. οἱ μὲν οὖν τὰς ἐπὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων σώμασι θεραπείας ἀκριβέστερον συνταξάμενοι παῖδες ἰατρῶν, φασὶ τοῦ καὶ τῆς χρόας, ἢ πηλικότητα ἑκάστου χρῆναι τῶν θεραπευομένων ἐφορᾶν, ὡς μὴ πάντων μίαν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπαιτούντων ἐπικουρίαν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἄγαν λευκούς, καὶ σκύθεσιν ἐμφερεῖς, καὶ νὴ δία πίονας. τοὺς δὲ ἄκρως μέλανας οἷον αἰθίοπας, τούς τε λεπτοὺς ἑτέρας θεραπείας ἐπιζητοῦντας τρόπον, κατὰ τὸ ὂν ἐν αὐτοῖς χυμῶν ἐλλιπὲς ἢ περιττεῦον. οἱ δὲ περὶ τὴν τῶν ἵππων ἴασιν εἰσενεγκάμενοι σπουδὴν, οὐκ εἰς τοσοῦτον περιττό-

τητος ἐχώρησαν. οὐδ' αὐτοῖς διακριτέος μέλας ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ, ἢ ὁ ἐπιμήκης τὸ εἰς πλευρὸν τεῖνον, ἀπό γε τοῦ στρογγύλου. οὐκ οὖν, οὐ δὲ τὸ γένος πολυπραγμονεῖν ἀξιοῦσιν, εἴτις ἀρκὰς ἢ κυρηναῖος, ἢ τῶν ἀπὸ τῆς ἰβηρίας, ἢ καππαδοκῶν, ἢ νὴ δία γε θετταλὸς ἢ μαυρούσιος, ἢ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν περισπούδαστος ὁ νυσαῖος. τούτου γε μὴν τῷ προειρημένῳ δοκεῖ μοι τῷ περὶ τῆς θεραπείας, οὐκ ἀπᾴδειν λόγῳ περὶ τῶν ἐτῶν εἰπεῖν, εἰς ὅσα τὴν ἵππου φασὶν ἡλικίαν διαρκεῖν. ἀριστοφάνης οὖν ὁ βυζάντιος τὰ περὶ φύσεως ζώων ἐπιτεμόμενος, ἐκ τῶν ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, φησὶν ἔτη ζῆν δύνασθαι ἵππον πεντήκοντα καὶ πρός. καὶ ἐν τοῖς κυϊντιλίοις δὲ γεωργικοῖς, εὕρημεν τινὶ τῶν ἱππέων ἵππον ὑπηρετηκότα τὸν αὐτὸν παρ' ὅλον τὸν τῆς στρατείας χρόνον, ἐτῶν ἐφεξῆς πέντε καὶ εἴκοσι. ταραντῖνος δὲ ἱστορεῖ τὸν τοῦ διὸς νεὼν κατασκευάζοντας ἀθηναίους ἐννεακρούνου πλησίον, εἶτε λαθῆναι ψηφίσασθαι τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς εἰς τὸ ἄστυ ζεύγη σύμπαντα. φόβῳ δὲ τοῦ ψηφίσματος, τινὰ τῶν γεωργῶν ἡμίονον ἀγαγεῖν γηραιὸν, ἄγοντα ἔτος ὀγδοηκοστόν. τὸν δὲ δῆμον, τιμῇ τοῦ γήρως προηγήτορα τῶν ζευγῶν εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτὸν τοῦ νεὼ καταστῆσαι, προβαδίζειν τε ἄζευκτον καὶ ἄπληκτον ψηφίσασθαι. μηδένα δὲ τῶν πυροπωλῶν ἢ κριθοπωλῶν ἀπελαύνειν αὐτὴν τῆς ἑστίας, ἢ ἀπείργειν τῆς βρώσεως. συλλαμβάνειν γε μὴν καὶ κύειν ἐπιτηδείως ἔχειν, φησὶν ἀριστοτέλης τὴν θήλειαν ἕως ἐτῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡμῖν ὁ τὰ τοιαῦτα ἱστορῶν ἱστάσθω λόγος, ἵνα μὴ πόρρω τῆς ὑποθέσεως ἀπαχθέντες, λάθωμεν. ὁρῶν δὲ τοὺς δοκιμωτάτους τῶν ἰατρῶν σημεῖα προλέγοντάς τινα, δι' ὧν ἕκαστον πάθος ἐπιγνώσεταί τις συμπτωμάτων. ἀναγκαιότατον εἶναι νομίζω τοῦτον ἐπὶ τῆς τῶν ἵππων ἰατρικῆς, τῆς προμηνύσεως παραλαμβάνειν τὸν τρόπον. εἰ γὰρ τῶν ἀνθρώπων τῇ κατὰ φύσιν ἐξουσίᾳ τοῦ λόγου δυναμένων παραστῆσαι τὸ λυποῦν, οὐδὲν ἧττον τῆς ἀπὸ τῶν σημείων τοῖς ἰατρεύουσιν ἐνδέχεται ἐπισκέψεως. πολὺ δή που μᾶλλον δεῖ τῆς τῶν διδασκομένων γνωρισμάτων καταλήψεως, ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τὸ συμβὰν διελθεῖν. ἵν' οὖν ἀπὸ τῶν μεγίστων ἀρξώμεθα, περὶ πυρετοῦ πρότερον διεξέλθωμεν.

Περὶ

ΠΕΡῚ ΠΥΡΕΤΟΥ͂.

Ἵππος εἰ συνέχοιτο πυρετῷ, διὰ τῶνδε τὸ πάθος τῶν σημείων ἐμφανὲς καταστήσεται. νεύει μὲν εἰς τὸ ἔδαφος ἰσχυρῶς, ὡς ἀνανεῦσαι μὴ δύνασθαι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ᾠδηκότας ἔχει καὶ δακρυώδεις, καὶ τὸ βλέφαρον ἐπαίρει μόγις. ἔτι δὲ τὰ χελώνια κεχαλασμένα ἴδοις ἄν, καὶ τοὺς ὄρχεις κεχαλασμένους, τό τε σῶμα ἔκλυτον καὶ θερμὸν ὅλον ἐστί, τὴν ἀναπνοὴν πυρώδους, ἀναφερομένης καὶ βαρείας, τά τε σκέλη προβάλλει. εἰ δέ τις αὐτὸν ἐφέλκοιτο, περιπατεῖν οὐχ οἷός τε. ἀλλ' οὐδὲ εἴ τις ἐπισπέρχοι, μετὰ μικρὸν δὲ ἐπιβαίνει παραφέρων τὸ σῶμα, ὥσπερ οἱ διὰ πότον πλείονα ἀκροθώρακες καὶ σφαλλόμενοι. οὐ μὴν, οὐδὲ καλινδεῖσθαι δύναται. τούτῳ δὲ περιπίπτει τῷ τοῦ πυρετοῦ πάθει, ὁπότ' ἂν ὑπέρτονος γένηται ὑπὸ δρόμου καὶ ἐλασμοῦ, ἢ καὶ διὰ ψύχους ὑπερβολὴν, ἢ καὶ καύματος. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ δι' ὠμότητα, ἢ ὅταν νεαρὰς προσλάβῃ καὶ ἀρτιθερίστους κριθὰς, αἳ δύστριπτοί εἰσι καὶ δυσδιοίκητοι. θεράπευε οὖν τὸν τρόπον τοῦτον, αἷμα ἀφαίρει ἐκ τῶν κροτάφων καὶ τοῦ προσώπου. τὴν δὲ τροφὴν αὐτῷ μὴ πρόσφερε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἀλλὰ μόνον τὸ ποτὸν κατὰ μικρὸν δίδου, καὶ περιπατεῖν ὀλίγα καὶ πράως ποίει ἐσκεπασμένον, ὄντος καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἕστηκε θερμοῦ. ὅταν δὲ βέλτιον ἔχειν δοκῇ, προαγέσθω ἐπὶ νομὴν, ἐὰν πόας καιρὸς ᾖ. εἰ δὲ μὴ ᾖ, παραβαλλέσθω χόρτος ἐκ προσαγωγῆς καὶ κατ' ὀλίγον. καὶ κριθαὶ καλῶς περιεπλυσμέναι, σύμμετροι, μὴ πολλαὶ κατ' ἀρχάς. ἔστι δὲ ὅτε πολλάκις καὶ μὴ πυρέσσων, ὁμοίως καὶ τὰ σκέλη προβάλλει, καὶ ἀναπεσὼν πλατύνεται, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐπιγνώσῃ, τὰς κριθὰς προσφέρων, ἢ καί τινας ἑτέρας τροφάς. ἐὰν γὰρ ἐσθίῃ προθύμως, οὐ πυρέττει. ὁ γὰρ πυρετῷ συνεχόμενος, οὐκ ἐσθίειν ἐθέλει, κατηφὴς ὢν, καὶ μόνον ἐπιζητῶν τὸ ποτόν. καὶ κατακλιθεὶς εἰς τὴν γῆν, διεγείρεσθαι οὐ δύναται, οὐδὲ καθεύδει. φασὶ δὲ τὸν πυρεταίνοντα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ὑπομένειν. περαιτέρω δὲ εἰ μὴ τύχοι βοηθείας, οὐ διαρκεῖν. φησὶ δὲ Στρατόνικος, ὅτι κἂν διαφύγῃ τῷ αὐτῷ πάθει, ποτὲ τελευτήσει. τῶν γεμὴν ἀπὸ κόπου σημεῖα φερόντων, μὴ δεῖν αἷμα ἀφαιρεῖν ἀρέσκει, ἵνα μὴ ἡ δύναμις αὐτῶν προσκαθαιρῆται. τῶν

δὲ πυρετταίνοντα, φλεβοτομεῖν ἀναγκαῖον, ἀφ' ὧν εἴρηκα μερῶν, διὰ τὸ τὴν κεφαλὴν βαρύνεσθαι αὐτοῦ μάλιστα, καὶ δυσάλωτον εἶναι. οἱ μέν τοι ἀπὸ τῆς τοῦ ὠτὸς ἀφῆς, καὶ τῆς πλευρᾶς τῆς πρὸς τὴν ἀκρωμίαν, νομίζοντας δύνασθαι σημειοῦσθαι τὸν πυρετταίνοντα, δοκοῦσί μοι τῆς ἀληθοῦς μὴ τυγχάνειν καταλήψεως. δυνήσῃ δὲ τῷ πυρετταίνοντι καὶ δι' ἐγχυματισμῶν βοηθῆσαι, δάφνης κόκκους τρίψας ἐπιμελῶς, ἐπίχεε μέλιτος ὀξύβαφον, καὶ οἴνου κύαθον καὶ ὕδατος τὸ ἴσον, εἶτα ἀναδεύσας ἔγχει διὰ στόματος, ἢ σελίνου σπέρμα τρίψας, καὶ ἐπιχέας οἴνου κυάθους δύο, καὶ αὖθις τρίψας, εἶτα ἐπιβαλὼν ὕδατος κυάθους τρεῖς ἔγχει διὰ στόματος. ἐὰν δὲ ἴδῃς αὐτὸν ἀρχόμενον κοιμᾶσθαι, πρόαγε εἰς περίπατον, μὴ πλέον σταδίων δέκα, εἶτα ποίει κυλίεσθαι, τότε καὶ τῇ τροφῇ αὐτοῦ προσθήσεις, πτισάνην διδοὺς καὶ ῥαφανίδων αὖ ὦσι, καὶ δάφνης ἀκρέμονας.

ΠΥΡΕΤΟΥ͂ ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ ΚΑῚ ἼΑΣΙΣ.

Τὰ ὄμματα δακρυώδη ἔχει, καὶ ἀχλὺς αὐτοῖς ἔπεστι. πνεῖ θερμόν, καὶ θιγγάνοντι θερμός ἐστιν ὅλος, καὶ τὴν κεφαλὴν κάτω κέκυφε, καὶ ψῦχος αὐτῷ προσπίπτει, τρέμει τε, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούει, καὶ οἱ ὄρχεις οἰδοῦσιν, καὶ τὸ στόμα ἀφθῆς μεστόν. καὶ ἡ ζέα, ἤτοι γραμμὴ μετέωρος, καὶ μαλακὴ καὶ θερμή, οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσιν, καὶ τὰ χείλη ἐστὶ χαυνότερα. ὅταν οὖν προαίσθῃ τὴν ὥραν αὐτήν, ἐν ᾗ τὸ ψῦχος προσπίπτει, καὶ ὁ πυρετὸς ἐπιγίνεται, πυρία αὐτὸν ἢ σύστειλον ἱματίοις, καὶ τῆς ὠμῆς λύσεως δὸς πιεῖν θερμόν, καὶ τῶν σιτίων ὑπόστειλον ὡς γένηται λαγαρός. ἐὰν δὲ ἡ κοιλία πήγνυται, λαβὼν συκάμινα τὰ ἁπαλά. εἰ δὲ μή, τὴν ῥίζαν τρίψας, ὕδατι ἕψησον, εἶτα μίξας μέλιτος, κοτύλην ἐπίχεε τρεῖς τοῦ ὕδατος τοῦ ἑψημένου, εἶτα ἔγχεον εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ εἰς βαλανεῖον ἀγαγών, λοῦσον, καὶ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐμφυσῶν, ἀνάτριβε, εἶτα περίστειλον ἱματίοις. καὶ ὅταν μέλλῃ κοιμᾶσθαι, τῶν σιτίων μετὰ μικρὸν πρόσφερε. ἄφελε δὲ αὐτοῦ αἷμα ἀπὸ τῶν κροτάφων, ὅσον κοτύλας τρεῖς. τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπὸ τῶν σκελῶν ἀνώτερον τοῦ γόνατος, καὶ ἕκαστον ἀποῤῥυῆναι κοτύλας ἕξ, καὶ ἐπιμελοῦ ὡς βέλτιστα.

ἈΝΑΤΟΛΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Ἐπιγνώσῃ τὸν πυρέσσοντα ἵππον, καὶ ἐκ τοῦ τὴν κοιλίαν ὑποχωρεῖν καὶ ἀφοδεύειν πυκνά. θεραπευτέον οὖν αὐτὸν λουτρῷ θερμῷ θερείας, χειμῶνος δὲ θαλπτέον ὡς μὴ ῥιγῶσαι. καὶ τροφὴν ὀλίγην ὀρόβων, ἢ πυρίνων ἀλεύρων δοτέον, καὶ ποτὸν ὕδωρ χλιαρὸν προσκομιστέον, καὶ διὰ κοιλίας καθαρτέον, αἷμά τε ἐκ τοῦ τραχήλου, ἢ τῶν περὶ τὴν φάρυγγα καὶ τὸ στῆθος φλεβῶν ἀφαιρετέον, τά τε γόνατα χριστέον ὄξει θερμῷ. ὅταν δὲ ἐρρῶσθαι δοκῇ, λοῦσον ὕδατι θερμῷ. ἐὰν δὲ διὰ κόπον πυρέττῃ καὶ ἀπισχνωθῇ, γάλακτος αἰγείου κοτύλην μίαν, καὶ ἀστάτου ἀμύλου τὸ ἀρκοῦν, ᾠὰ τέσσαρα, ἀνδράχνης κοπείσης τὸν ὀπὸν μίξας ἅμα, ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἢ καὶ πλείοσι διὰ τοῦ στόματος ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ἐὰν δὲ ἐπιφορὰν περιοδικὴν ... ἢ τῶν περὶ τὴν κεφαλὴν πυρέττῃ, θαλπτέον αὐτὸν, καὶ τὴν ὑπερῴαν ἁλῶν μετὰ ὀριγάνου καὶ ἐλαίου καὶ πίσσης μιγνύντων, ὁμοῦ χριστέον. ὕδατι δὲ θερμῷ θερμαντέον τοὺς πόδας καὶ τὰ γόνατα, τά τε περὶ τὸ σῶμα μανζιζανίῳ στρύχνῳ, καὶ τετριμμένῃ τρυγὶ οἰνηρᾷ διατριπτέον, βρύοις δὲ ἢ χλόῃ, ἐὰν ᾖ μετὰ κριθῶν, θρεπτέον. ἐὰν δὲ διὰ ῥινῶν αἷμα φέρῃ, ἐγχεῖν χρὴ κοριάνου ὀπὸν διηθηθέντα.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ἬΤΟΙ ΧΕΙ͂ΡΩΝΟΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Πυρετοῦ προσγινομένου, αἷμα ἀπὸ τοῦ πίνοντος ἀφαίρει, εἶτα λαβὼν κασίας, σμύρνης, λιβάνου ἀνὰ οὐγγίαν μίαν ἡμίσειαν, μίξας αἷμα χελώνης θαλαττίας, καὶ παλαιὸν οἶνον διὰ μυκτήρων ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις τρισίν, ἢ λαβὼν ἀβροτόνου δεσμὴν μίαν, σύκων ἄγρων τὸ ἀρκοῦν, πήγανον, σέλινον, ἡδύοσμον, σταφυλῖνον, ἑψήσας ἅμα, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις τὸ ἀφέψημα ψυχρὸν δίδου πιεῖν.

ἈΓΑΘΟΤΎΧΟΥ ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜῸΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

ἐγχυ-

Ἐγχυματίζειν δεῖ τὸν πυρέττοντα ἵππον ᾠοῖς τρισί, ῥοδίνου οὐγγίαις δυσίν, οἴνου λευκοῦ καὶ λεπτοῦ εὐώδους λίτρᾳ μιᾷ, καὶ ἱστᾶν ἐν εὐπνοίᾳ, κριθὰς μὴ διδόντα, ἢ χόρτον μόνον. ψυχρὸν δὲ ὕδωρ συνεχέστερον προσάγειν, κἂν μὴ βούληται πιεῖν, τὸ στόμα διανοίγοντα αὐτοῦ, συνεχέστερον κλύζειν. ὅταν δὲ καταστῇ, μετὰ ἡμέρας τρεῖς, κριθὰς παραβάλλειν ἐκ προσαγωγῆς.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΠΥΡΕΤΟΝ ΕΝΔΟΤΕΡΟΝ.

Τραγακάνθης γο̄ μίαν, ὀρμίνου σπέρματος γο̄ δύο, ῥοὸς συριακοῦ γο̄ δύο, πεπέρεως λευκοῦ γο̄ μίαν, ἑψήματος λίτρας δύο, ὀποπάνακος γο̄ γ̄, σελίνου σπέρματος γο̄ ,βς´, σμύρνης τρωγλήτιδος γο̄ τέσσαρας, χαμαίδρυος γο̄ θ̄, χαμαιμήλου γο̄ γ̄ λιβανωτοῦ ἄρρενος γο̄ τέσσαρας, πεπέρεως μέλανος γο̄ ϛ̄, γεντιανῆς τὸ ἥμισυ. ταῦτα πάντα συγκόψας, κατάχρισον ὅλον τὸ ζῶον.

ΑΛΛΟ ΠΡΟΣ ΠΥΡΕΤΟΝ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΤΗΤΑ.

Εἰ ἵππος πυρέττοι, ἢ λεπτός ἐστιν ἢ πόνῳ τινὶ ἐνδοτέρῳ καταπονοῖτο, μάννης γο̄ β̄, λιβάνου οὐγγίας, ςς´, ἴρεως ἰλλυρικῆς, τὸ λεγόμενον ἄγριον κρίνον, λίτραν τὸ ἥμισυ, πεπέρεως γο̄ ᾱ, κόκκων δάφνης γο̄ ᾱ, σελίνου σπέρματος γο̄ ᾱ, συγκόψας, καὶ μετὰ ἑψήματος μίξας, προπότισον.

ΑΛΛΟ ΠΡΟΠΟΤΙΣΜΑ.

Γάλακτος ὀνείου λίτραν μίαν, ἐλαίου κυάθους δύο, κρόκου γράμμα ἕν, σμύρνης γράμματα β̄, σελινοσπέρματος κοχλιάριον μεστόν. ταῦτα πάντα λειώσας, καὶ συμμίξας τῷ γάλακτι καὶ τῷ ἐλαίῳ, ἐγχυμάτιζε. δίδου δὲ καὶ ἄλευρον σίτινον μετὰ ὕδατος κοχλιαρίου ἑνὸς χειμῶνος. εἰ δὲ θέρος ἐστὶν ἀλεύρῳ κριθίνῳ μετὰ ψυχροῦ ὕδατος ἐγχυμάτιζε. εἰ δὲ ἔχει τὰς λαγόνας τεταμένας, καὶ μὴ παύηται ὁ πυρετός, ἀνάγκη αὐτὸν καυστηριασθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιμελείας τυχεῖν.

Ἄλλο.

Α΄ΛΛΟ.

Γάλακτος αἰγείου, λίτρας τὸ ἥμισυ, ἀμύλου τὸ ἀρκοῦν, ὠὰ τέσσαρα, ἐλαίου κύαθον ἕνα, βοτάνης περδικιάδος, ἣν ῥωμαῖοι ἐρκιόλαρ καλοῦσι, τὸν χυλὸν αὐτῆς τοῖς ἄλλοις εἴδεσι μίξας, καὶ προποτίσας ἐντεῦθεν ἐπὶ ἓξ ἡμέραις, θᾶττον θεραπεύσεις.

ΧΡΙ΄ΣΜΑ ΠΡΟ`Σ ΠΥΡΕΤΟ`Ν.

Ῥόδων λίτραν μίαν, ἐλαίου παλαιοῦ λίτραν μίαν, ὄξους λίτραν μίαν ἥμισυ, ἐλαίου κυπρίνου, λίτραν μίαν ἥμισυ, ἀνδράχνης καὶ καρύων παλαιῶν λίτρας τὸ ἥμισυ, ἡδυόσμου καὶ πηγάνου τὸ ἀρκοῦν συντρίψον, καὶ οὕτως ἐπίχρισον.

Α΄ΛΛΟ ΠΡΟΠΟ΄ΤΙΣΜΑ.

Πυραίνοντα ἵππον, ἐξ ἀνάγκης χρὴ φλεβοτομῆσαι, καὶ προποτίσαι οὕτως, γλυκυῤῥίζης γο ἕξ, ἀριστολοχείας γο δ, ὑσσώπου γο β, ἀψινθίου γο β, σύκων γο δύο, σελινοσπέρμου γο ἕξ, πηγάνου δεσμὴν μίαν εἰς χύτραν βαλὼν μετὰ ὕδατος, ἕψει ἄχρις ἂν ἀποτριτωθῇ, καὶ ὅταν ἴδῃς μελανίζον, γνῶθι δεόντως τὸ βοήθημα ἑψηθὲν, κἀκεῖθεν ἡμίναν λαβὼν, διὰ κέρατος προπότισον.

Α΄ΛΛΟ ΠΡΟΠΟ΄ΤΙΣΜΑ Α῾ΠΛΟΥ͂Ν.

Τίλεως χυλὸν καθαρείως δικτάμνου, καὶ δεσμὴν σελίνου, καὶ πηγάνου, καὶ μελιλώτου καὶ ὑσσώπου, συνεψήσας καὶ συμμίξας, διὰ κέρατος δίδου.

Α΄ΚΟΠΟΝ ΕΙ῎Σ ΠΥΡΕΤΟ`Ν.

Ἰρίνου ἐλαίου γο δ, ὀποπάνακος γο α, δαφνίνου ἐλαίου γο δ, γλευκίνου ἐλαίου γο δς, κασσίας γο δ, ὑσσώπου γο δ, ἀξουγγίου λίτραν μίαν, γο μίαν, ἀψινθίου ποντικοῦ γο ς.

Α΄ΚΟΠΟΝ Α΄ΛΛΟ ΠΡΟ`Σ ΠΥΡΕ΄ΣΣΟΝΤΑΣ.

Αβροτόνου γο β, ἀφρονίτρου γο β, ἀδάρκης γο β, δαφνίδων ὑγρῶν γο β. ταῦτα μίξας σύγχριε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΜΆΛΕΩΣ, ἈΡΘΡΊΤΙΔΟΣ. ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΔΕΎΤΕΡΟΝ.

Δέσποτα σαβῖνε ἐπιζητήσαντός σου τὰ συμβαίνοντα τοῖς ἵπποις τινὰ καὶ πόθεν, ἐπιδείξω σοι τὸ μέγιστον ἀῤῥώστημα τῶν ἐμπιπτόντων εἰς αὐτοὺς, ἐξ οὗ οὐ ῥαδίως ἀναφέρει τὸ κτῆνος. ἔστι δὲ τὸ πάθος ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ κατάῤῥουν, ῥωμαῖοι δὲ σουμπέριον. ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἀρθρῖτις, ἧς σημεῖα τάδε, ἰχῶρας ἀποστάζουσιν ἐκ τῶν μυκτήρων παχεῖς, ὀσμὰς ἔχοντες, μήλινοι τὸ χρῶμα, καὶ τὴν κεφαλὴν βαρύνονται, καὶ ῥέγχει καὶ ἀπισχναίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἀνόρεκτον, καὶ τῇ περὶ ἑκατέρα ἐναλλάξει τῶν ἄρθρων, χαλάσματα ἐπιγίνεται. καὶ ὅπου ἂν τύχοι κατακείμενος μέρους, ἕλκονται τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ σώματος, διὰ τὸ εἶναι ἀνάχυσιν ὑπὸ τὴν βύρσαν, καὶ τὰ ἄρθρα χυμοῦ δριμυτάτου πλήρη. συμβαίνει δὲ τοῦτο, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τῷ ζώῳ ἐπὶ τοῦ ἥπατος ἀγγεῖον, τὸ λεγόμενον χοληδόχον, ἀλλ' εἶναί τι νευρεῖον ἐκλελυμένον, ὃ ἀποδέχεται τὸν τοιοῦτον χυμὸν, κἀκεῖθεν τὴν ἔκκρισιν ποιεῖται, καὶ μίγνυσι τῷ αἵματι, διὰ τῶν ἀρτηριῶν τῶν πρὸς τῇ ῥάχει προσηρμοσμένων, εἶτα ἐπενεχθεὶς ἐπὶ τὸν νωτιαῖον μυελὸν ὁ χυμὸς, καὶ τὸν ἐγκέφαλον φθείρει. τὴν γὰρ τροφὴν ἀπὸ τοῦ νωτιαίου λαμβάνει, διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν κατακρατεῖται καὶ τὴν γλῶσσαν. εἶναι γὰρ καὶ αὐτὴν τῶν ἐναρίθμων ἄρθρων. θεραπεύων δ' ἄν τις ἐπιτυγχάνει, αἵματος ἀφαιρέσει λύων τὰς ἐν τῷ προσώπῳ φλέβας, καὶ τὰς ἐν τῷ στήθει. ἔτι δὲ διακόπτων τὰ μεσοκώλια, προσφορᾷ τε τροφῆς παντοδαπῆς χρώμενος, καὶ ἐγχυματισμῷ διὰ ῥινῶν κενταυρείῳ, καὶ ἀψινθίῳ καὶ πευκεδανίῳ ἑψομένοις ἐν οἴνῳ. ἡ γὰρ πικρότης, ὑπὸ τῆς πικρότητος ἐξωθεῖται. εἴρηνται δὲ

οὗτοι

ἔτι οἱ ἐγχυματισμοὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν. ἡμέτερα δὲ εὑρήματα ταῦτα, κολοκυντίδος αἰγυπτίας σπέρμα, ὅσον ὀξύβαφον κεκομμένον καὶ πεφρυγμένον ἐν οἴνῳ λευκῷ εὐώδει, ὅσον κοτύλαις δυσὶ λεάναι, καὶ διηθήσαντας ἐν ὀθονίῳ, ἐγχυματίζειν διὰ τῆς δεξιᾶς ῥινός, καὶ αὐτῇ δὲ τῇ ἐντεριώνῃ χρῆσθαι πεφρυγμένῃ. ἄριστον δὲ καὶ τοῦ ἀγρίου συκίου τὴν ῥίζαν κόψαι λεπτήν, ὅσον ἡμίμνον, ἐπιχέαι τε ὕδατος κοτύλας δύο, καὶ βρέχειν νύκτα μίαν, καὶ ἀναθλίψαντας διηθῆσαι, τούτῳ μιγνύειν νίτρου κεκομμένου ὁλκὰς τρεῖς, εἶθ' οὕτως καταλαβομένους τὴν γλῶτταν ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος ἡμέρας ἑπτὰ τὸ ἥμισυ τοῦ φαρμάκου, τὸ δὲ λοιπὸν ποτίζοντας, τῷ ὕδατι μιγνύειν, φλεβοτομεῖν δὲ ἐν ἀρχῇ. ἐὰν δὲ ἐγχρονίσῃ τὸ πάθος, μηκέτι. μειωθείσης γὰρ τῆς δυνάμεως, συμβαίνει διαφωνεῖν τὸ ζῷον. ὡσαύτως δὲ ἐν ἀρχῇ τὸν ἐγχυματισμὸν ποιεῖσθαι πρὸ τοῦ κατακρατεῖσθαι τὴν κεφαλήν, καὶ ἀναφυσᾶν διὰ τῶν ῥινῶν, τούτου συμβεβηκότος δεῖ ἀπογινώσκειν. καὶ τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὡς ἐκ ταύτης τῆς νόσου δυσκόλως ἀναφέρει ἵππος καὶ καθαίρεται. ἡμίονος δ' οὐχ οὕτως, διὰ τὸ ἔχειν ἐξ ἑτερογόνου ζώου τὴν σύστασιν, καὶ ἐγκρατεστέραν εἶναι τὴν ἀρθρῖτιν. Βοήθεια δὲ καὶ τούτῳ, ἐλλεβόρου λευκοῦ στατῆρα αἰγύπτιον, τέμνοντας τοῦ στήθους τὴν βύρσαν, καὶ τοὺς χιτῶνας ἐπιτιθέναι κομπόθηλυκα λινοῦς, ἢ κανναβίνους περὶ ἑκάτερα τῆς τομῆς δύο, καὶ οὕτως ἐντιθέναι τὸν ἐλλέβορον, καὶ ἀποδῆσαι τοὺς πόρπακας καὶ ἐᾶσαι, μέχρις οὗ αὐτόματοι ἐκπέσωσι. χεῖρα δὲ μὴ προσάγειν τῷ τόπῳ, μὴ δὲ ἐμβιβάζειν εἰς ὕδωρ. διδόναι δὲ καὶ νίτρου ὠμοῦ τετριμμένου διὰ τῆς ῥινός, ἐν οἴνου κοτύλῃ ὁλκὴν μίαν. ἔστω δὲ ὁ οἶνος κεχλιασμένος. καὶ τὰς κριθὰς δὲ καταῤῥαίνειν τῷ νίτρῳ, ὡσαύτως καὶ τὸν χόρτον καὶ παραβάλλειν, καὶ εἰς τὸ ποτὸν δὲ βάλλειν νίτρον. ὅσοι δέ εἰσιν ὡρχοτετομημένοι, οὐκ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ πάθος τοῦτο ῥαδίως. συμβαίνει δὲ ὡς ἐπίπαν ἐν τοῖς πώλοις, ὅταν ἐκληφθῶσιν ἐκ τῆς ἀγέλης, καὶ εἰς τὴν στάσιν ἔλθωσιν ἐγγίνεσθαι ἀνάχυσιν τῆς ἀρθρίτιδος, καὶ οὕτω διαφωνοῦσιν ἐν τῷ χειμῶνι. ἐπιγνωσθήσεται δὲ πρὸ τοῦ φέρεσθαι διὰ τῶν ῥινῶν ὅταν ἢ βήσσωσιν, ὥστε ὑπολαμβάνειν ὀστέα καταπεπωκέναι· καὶ τὸ γνωστόν ἐστιν ὅτι ἔχεται ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος, καὶ ὡς τάχιστα δεῖ βοηθεῖν καθὼς ἄνω γέ-

γραπται. εὔχρηστον δὲ καὶ τοῦτο προσφέρειν, ὅταν ᾖ ὁ καιρὸς τοῦ φθινοπώρου, σταφυλὴν λευκὴν ἀποθλίψαι, καὶ ποιῆσαι πλῆθος κοτυλῶν δύο, καὶ τοῦτο μίξαντα ἀριστολοχείας κεκομμένης καὶ σεσησμένης, κοχλιάρια δύο ἐπίμεστα ὡσαύτως ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ῥινὸς καθ' ἡμέραν, μέχρι ἡμερῶν ἑπτά.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΕΡῚ ΜΆΛΕΩΣ ΞΗρᾶς, ὑγρᾶς, ἀρθρίτιδος, ὑποδερματίτιδος.

Ἔστι μάλεως γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ὑγρά, ἡ δὲ ξηρά, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις. τούτων, αἱ μὲν εἰσὶν εὐθεράπευτοι, ἡ δὲ δυσθεράπευτος, ἡ δὲ ἀθεράπευτος. εὐθεράπευτοι μὲν ἥτε ὑγρά, ἧς καὶ σημεῖα φέρεται διὰ τῶν ῥινῶν, ὑγρὸν, λεπτὸν, ὅμοιον ὕδατι. καὶ ἡ ὑποδερματῖτις, ἐξ ἧς συμβαίνει ψωρίασις. δυσθεράπευτος δὲ ἡ ἀρθρῖτις, καθὼς γέγραπται. ἀθεράπευτος δὲ ἡ ξηρά, ἧς διὰ τῶν μυκτήρων φέρεται οὐδέν. τρώγον δὲ καὶ πίνον ἀπισχναίνεται τὸ ζῶον, καὶ πέψιν οὐ λαμβάνει, αἵτε ῥῖνες αὐτοῦ ἀνεῳγμέναι εἰσί, καὶ φυσᾷ βαρέως, ἑλκόμενόν τε οὐκ εὐχερῶς, ἀλλὰ ὅλον συστρέφεται, αἵτε λαγόνες περιτεταμέναι εἰσί, τυμπανοειδεῖς, μετέωροι, καὶ ἡ βύρσα σκληρύνεται. τῷ τοιούτῳ οὐκ ἔστι θεραπεία, ἀλλὰ διαφωνεῖ ὡς εἴρηται καὶ Εὐμήλῳ τῷ Θηβαίῳ. τὴν δὲ ξηρᾶς μάλεως οὔτε ἐγὼ ἰατρὸς, οὔτε ἄλλος τις. τὴν δὲ αἰτίαν δηλώσω, ὅτι ὁ πνεύμων ῥήγνυται πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν, καὶ οὐκ ἔστι πλευριτικός. Βοηθήματα δὲ καὶ τούτῳ ταῦτα, ὡς αὐτίς αἴσθηται ἑαλωκότα τὸν ἵππον τῇ μάλει, καὶ βήσσοντα, μάννης καὶ λιβάνου ἀνὰ τριώβολον ἐν οἴνου τρίψας κοτύλῃ μιᾷ, ἐγχυματιζέτω διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός. Βοηθείτω δὲ καὶ ῥαφάνη κατατέμνων εἰς λεπτά, καὶ μιγνὺς ταῖς κριθαῖς, καὶ παραβάλλων. εὑρέθη δὲ καὶ τοῦτο τοῖς πρὸ ἡμῶν τὸ ὑποκαπνίζειν τὴν μάλιν, ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις, ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, τῇ ὀριγάνῳ καλύψαντα τὴν κεφαλὴν ἐν χύτρᾳ καινῇ μαρίλλαν ἐχούσῃ, καθ' ἡμέραν μὲν μὴ πλέον ἡμερῶν τριῶν. παρ' ἡμέραν δὲ, ἐπὶ πλείονας. μάλιστα δὲ ἔστω ὀρεῖτις ὀρίγανος. μάλεως δὲ γινομένης ἐν τῷ πώλῳ ἔτι νεογνῷ ὄντι καὶ τιτθευομένῳ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ τῆς τιτθευού-

θλιβούσης, χορτάζοντας τροφῇ παντοδαπῇ, καὶ ποτίζοντας τὸ νίτρον, δίψαν ἐγγινῶντας, καὶ ῥαφανίδας παραβάλλειν. ὅσοι δὲ ἐν ταῖς ἀγέλαις μαλιῶσι, τούτους δεῖ ἀποκρίνειν. διαδίδοται γὰρ τὸ πάθος, καὶ εὐχερῶς τοὺς λοιποὺς ἀδικοῦσι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΜΆΛΕΩΣ ὑγρᾶς, ὑποδερματίτιδος, ἀρθρίτιδος καὶ ξηρᾶς.

Τῆς καλουμένης μάλεως, ὃ μέγιστον ἄν νομίζοιτο τῶν ἀρρωστημάτων καὶ σφαλερώτατον, ἔστι γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ξηρά. τούτων αἱ μὲν εἰσιν ἀθεράπευτοι, ἡ δὲ δυσθεράπευτος, ἡ δὲ ἀθεράπευτος. καὶ ἡ μὲν ὑγρὰ, ἐξ ἧς διὰ μυκτήρων λεπτὸς καὶ ὑδατώδης ἰχὼρ φέρεται, εὐίατός ἐστιν. ὁμοίως καὶ ἡ ὑποδερματῖτις, ἐξ ἧς συμβαίνει ψωρίασις. ἡ δὲ ἀρθρῖτις δυσθεράπευτος, ἡ δὲ ξηρὰ, ὡς λέγουσιν ἀθεράπευτος. ἐὰν οὖν τῇ ὑγρᾷ μάλει περιπέσῃ ζῶον, βήσσει τε καὶ διὰ μυκτήρων ὑγρὸν ἰχῶρα φέρει, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται, ἀλλ᾽ ἀτονεῖ, καὶ τῷ σώματι συμπίπτει, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὦτα οὐκ ἀνίστησι. θεραπεύεται τοίνυν οὕτω, κρόκου, κασίας, σμύρνης, κινναμώμου, ἀνὰ ὁλκὴν μίαν τρίψας, καὶ μετὰ τούτων δαφνίδας καὶ σελίνου σπέρμα εἰς θυίαν, ἐπιχέας τε μέλιτος ἡμικοτύλιον, καὶ οἴνου εὐώδους κοτύλην ἔγχει διὰ τοῦ μυκτῆρος τοῦ εὐωνύμου, ἐγχυμάτιζε καὶ διὰ τοῦ στόματος χυλὸν κωλῆνος χοιρείου μετὰ τῶν ποδῶν ἑψηθέντος, ὥστε κοτύλας δύο διηθήσας καὶ ἐπιχέας μέλι, καὶ συμμίξας ᾠὰ, καὶ ἀνακόψας. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ διὰ τοῦ μυκτῆρος τοῦ εὐωνύμου ἐγχυματίζειν λυσιτελές. ὡς δὲ καὶ τὴν ἀρτηρίαν καταλεανθῆναι, πολύσπερμον ἐμβαλὼν εἰς θυίαν, καὶ τρίψας λίαν, καὶ ἐπιχέας ἡμικοτύλιον οἴνου, ἔγχει διὰ τοῦ ἀριστεροῦ οἴνου μυκτῆρος. ἢ εἰ βούλει ἑτέρως, ἀριστολοχείας ῥίζαν τρίψας, καὶ οἴνου εὐώδους ἐπιβαλὼν ἡμικοτύλιον, ἔγχει διὰ μυκτῆρος ἢ κυκλαμίνου ῥίζαν ὅσον ὁλκὰς τρεῖς τρίψας, ἐν οἴνου ἡμικοτυλίῳ ἐγχυμάτιζε ὁμοίως, εἶτα πρόαγε ἐπὶ νομήν. εἰ δὲ ὑποδερματῖτις εἴη, ὡς ἱερώνυμος ὁ λίβυς φησὶν, ἀναπνεῖ διὰ μυκτήρων ὀσμώδη καὶ πυώδη, καὶ βήττει καὶ ἰσχναίνεται, καὶ ῥήγνυται οὖ

αὖ τύχῃ τοῦ σώματος, καὶ διέρχεται πυώδη τινά. χρὴ οὖν τοῖς τοι-
ούτοις ῥοφὰς προσάγειν παντοίας εἰς κόρον, ἐγχυματίζειν τε διὰ
στόματος χυλῷ πτισάνης, ἐν ᾗ βρώμου δεδευμένης, καθεψηθέντος
ἐν αὐτῇ, μάλιστα δὲ κυνὸς κουτάβιον καλῶς κεκαθαρισμένου
καὶ μεμαδισμένου. εἰ δὲ μή, ὄρνιθος, λούειν τε ὕδατι θερ-
μῷ. εἰ δὲ ἀρθρῖτις ἐνοχλοίη, παχεῖς ἀποστάζουσιν ἰχῶρες, ὑπό-
κιῤῥοι διὰ μυκτήρων, καὶ καρηβαρεῖ καὶ λεπτύνεται αὐτοῦ τὸ σῶ-
μα, διὰ τὸ μὴ ὀρέγεσθαι ῥοφῆς, καὶ περὶ ἑκάτερα τῶν ἄρθρων γίνεται
χωλάσματα. ἐὰν δὲ κατακλιθῇ πῃ τὸ μέρος ἐφ᾽ ὃ κατάκειται
ἑλκοῦται, διὰ ὑπὸ τὴν βύρσαν ἀνάχυσιν εἶναι, τά τε ἄρθρα
περιέχεσθαι χυμῷ δριμυτάτῳ. ἀγγεῖον γὰρ οὐκ ἔχοντος τὸ χο-
ληδόχον παρὰ τὸ ἧπαρ τοῦ ζώου τούτου, ὁ ἐκδεχόμενος τὸν τῆς χο-
λῆς χυμὸν τόπος ἐκλελυμένος ὤν, καὶ πάθος ἀναδεξάμενος,
τὴν ἔκκρισιν ἀτακτοτέραν ποιησάμενος, ἀναμιγνύει τῷ αἵμα-
τι. διὰ τῶν ἀρτηριῶν οὖν τῶν πρὸς τὴν ῥάχιν προσηρμοσμέν-
ων, προσενεχθεὶς ὁ χυμὸς ἐπὶ τὸν νωτιαῖον μυελόν, αὐτόν τε καὶ
τὸν ἐγκέφαλον φθείρει, ὃς τὴν χορηγίαν καὶ οἰνεῖ τροφὴν, ἀπὸ
τοῦ νωτιαίου μυελοῦ λαμβάνει, διὸ μάλιστα τὴν κεφαλὴν βα-
ρύνεται, καὶ τὴν γλῶτταν πάσχει. θεραπεύειν οὖν χρή, αἵματος ἀ-
φαιρέσει ἀπὸ τῶν ἐν τῷ προσώπῳ φλεβῶν ὑπὸ τὸ μῆλον, καὶ τῶν
ἐν τῷ στήθει, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μεσοκνημίοις. προσφέρειν
δὲ τροφὴν παντοίαν, καὶ ἐγχυματίζειν διὰ μυκτήρων, οἴνῳ ἡ-
ψημένου ἐν αὐτῷ κενταυρείου καὶ ἀψινθίου καὶ πευκεδανίου,
καὶ ἑτέρους δὲ ποιεῖν ἐγχυματισμούς. τοὺς δὲ κολοκυντίδος
αἰγυπτίας σπέρμα, ὅσον ὀξυβάφου μέτρον φρύξας καὶ κόψας,
καὶ οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλαις δυσὶ μίξας, καὶ ἐν ὀθονίῳ
διηθήσας, ἔγχει διὰ τοῦ δεξιοῦ μυκτῆρος. τῇ ἐν τῇ ψυχᾷ δὲ τῆς
κολοκυντίδος δύνασαι καὶ μὴ πεφρυγμένῃ, ἀντὶ τοῦ σπέρμα-
τος χρήσασθαι. ἢ συκίου ἀγρίου ῥίζαν κόψας λεπτῶς ὅσον ἥμισυ
μνᾶς, ἐπίχεε ὕδατος κοτύλας δύο, καὶ βρέξας νύκτα μίαν,
εἶτα ἀναθλίψας διήθησον, μίξας τε νίτρου ὁλκὰς τρεῖς κεκομ-
μένου, καὶ καταλαβὼν τὴν γλῶτταν, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος
τὸ ἥμισυ τοῦ φαρμάκου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά. τὸ δὲ λοιπὸν ὧν πε-
τίζεις, ὕδατι μίσγε. φλεβοτομείσθω μέντοι καταρχάς, ὡς ὅ-
ταν ᾖ χρόνιον τὸ πάθος, ἡ φλεβοτομία περιττὴ τῆς δυνάμεως

καθαι-

καθαιρεθείσης. διαφθείρεται γὰρ τὸ ζῶον. καὶ τῇ ἀναφυσήσει δὲ τὴν διὰ τῶν ῥινῶν, ὁμοίως ἐν ἀρχῇ καὶ πρὸ τοῦ κατακρατεῖσθαι ἰσχυρῶς τὴν κεφαλὴν παραλάμβανε. ἵππος μὲν δὴ, χαλεπῶς ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου διασώζεται. ἡμίονος δὲ οὐ ῥᾷον, διὰ καὶ τὸ ἑτεροφυοῦς γίνεσθαι ζῴου. καὶ τοῦτον οὖν τὸν τῆς θεραπείας ἄψυρτος εἰσηγεῖται τρόπον, τέμνοντα τοῦ στήθους τὴν βύρσαν, καὶ τοὺς χιτῶνας ἐντιθέναι πόρπακας λίνους, ἢ κανναβίνους παρ᾽ ἑκάτερα τῆς τομῆς δύο, καὶ οὕτως ἐμβάλλειν ἐλλεβόρου λευκοῦ στατῆρα αἰγύπτιον, εἶτα ἀποδήσαντα τοὺς πόρπακας ἐᾶσαι, μέχρις οὗ ἂν αὐτόματοι ἐκπέσωσι. χεῖρα δὲ μὴ προσάγειν τῷ τόπῳ, μὴ δὲ εἰς ὕδωρ ἐμβιβάζειν. διδόναι δὲ καὶ νίτρου ὠμοῦ κεκομμένου ὁλκὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ἐν οἴνου κοτύλῃ κεχλιασμένου, διὰ μυκτῆρος. καὶ αἱ κριθαὶ δὲ καὶ ὁ χόρτος καταῤῥαινέσθωσαν τῷ νίτρῳ. ἄψυρτος δὲ δοκεῖ καὶ εἰς τὸ ποτὸν τὸ νίτρον βάλλεσθαι. ἡ δὲ ξηρὰ μάλις οὖσιν ἐπικινδυνωτάτη, μικροῦ δεῖν καὶ ἀθεράπευτος. διὰ μὲν γὰρ τῶν μυκτήρων φέρεται, οὐδὲν τὴν κεφαλὴν δὲ παρίησι καὶ λεπτύνεται. καὶ ταῦτα τροφὴν λαμβάνων δι᾽ ἀπεψίαν, αἵ τε λαγῶνες περιταθεῖσαι, εἰσὶ τυμπανοειδεῖς, μετέωροι, καὶ ἡ βύρσα σκληρύνεται ὅλος τε συντείνεται. εὔμηλος μὲν οὖν ὁ θηβαῖος, φησὶ μὴ θεραπεύεσθαι τὸ τοιοῦτον, διὰ καὶ τὸ πνεύμονα ῥῆξιν λαμβάνειν. γεγράφθω δὲ καὶ τοῦτο τὸ βοήθημα, ὅτ᾽ αὖτις ἐν ἀρχαῖς αἴσθηται αὐτὸν ἁλίσκεσθαι μέλλοντα τῇ μάλει, καὶ ὑποβήσσοντα, μάννης καὶ λιβάνου ἀνὰ τριόβολον τρίψας ἐν οἴνου εὐώδους κοτύλῃ μιᾷ, ἐγχυματιζέτω διὰ τῆς ῥινός. βοηθεῖ δὲ ἐὰν καὶ ῥαφανίδας κατατεμὼν εἰς λεπτὰ, ἐγκαταμίξῃς ταῖς κριθαῖς αἷς παραβάλλεις, δίδου δὲ καὶ νίτρου κεκομμένου ὁλκὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν, ἐν οἴνου κοτύλῃ διὰ μυκτήρων. ἔστω δὲ ὁ οἶνος κεχλιασμένος. μὴ ἀγνοείσθω μὲν ὅτι καὶ τοῦτο, ὡς τὰς κριθὰς καὶ τὸν χόρτον δεῖν καταῤῥαίνοντας νιτρῷ παραβάλλειν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς μάλεως ἐγχυματισμοὶ, ἁρμόζουσι καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἔνιοι δὲ καὶ τοῦτο δοκιμάζουσι τὸ βοήθημα· ἤδη τῶν μαλιώντων σταφυλὰς λευκὰς ἐκθλίψαντες καὶ συναγαγόντες, οἴνου ἀπ᾽ αὐτῶν κοτύλας δύο, ἀριστολοχείας τε τῆς παχείας κόψαντες καὶ σήσαντες, κοχλιάρια δύο ἐγχυματίζουσι διὰ μυκτήρων ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ, εἶτα καθά-

ραντες

ἑαυτὸν, ἐπὶ νομὴν ἐξάγουσιν. ἐὰν ᾖ μὴ ὦσι σταφυλαὶ, τοῖς προγεγραμμένοις χρῆσθαι δεῖ βοηθήμασι. δοκεῖ δέ τισιν ὠφελεῖν καὶ τὸ ὑποκαπνίζειν ὀριγάνῳ διὰ τῶν μυκτήρων, τὴν κεφαλὴν χύτρᾳ καινῇ μαρίλλαν ἐχούσῃ καλύψαντας παρὰ μίαν ἡμέραν ἐπὶ πλείονας ὥρας. τοὺς γε μὴν συνεχισθέντας ἵππους ῥαδίως, φασὶν εἰς τοῦτο μὴ ἐμπίπτειν τὸ πάθος.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ ΠΆΘΟΣ.

Μάλις ἐστὶ χυμῶν σεσηπότων δυσδιαφορήτους γένεσις καθὸ μέρος γίνεται τοῦ σώματος, ἐκεῖθεν τὴν ἰδικὴν ἐπωνυμίαν ἔχουσα. διαφοραὶ δὲ τοῦ νοσήματος δύο, ἡ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι ξηρὰ, ἡ δὲ ὑγρά. καὶ ἡ μὲν ξηρὰ ἀφανὴς, ἡ δὲ ὑγρὰ φαινομένη. φέρεται γὰρ διὰ μυκτήρων ἰχὼρ φλεγματώδης, εἰς τὸ λευκὸν χρῶμα μεταβεβλημένος, ὅθεν καὶ μάλιν τὸ πάθος καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς χρόας τὴν ὀνομασίαν ἐπιθέντες. ὁ δὲ ἐκ τούτου τοῦ πάθους φερόμενος ἰχὼρ, εἴτε διὰ ῥινῶν, εἴτε διὰ ὑπερώας ἄνοσμος μὲν ὢν, εὐκόλως θεραπεύεται. δύσοσμος δὲ, δυσκόλως, διὰ αἰτίαν τοιαύτην, ἕως μὲν ἄνοσμος φέρεται, οὐκ ἔστιν ἐξ ἕλκους, ἀλλ᾽ ἐκ περιττώματος, ὃ χρὴ καθαίρειν καὶ ἐκφράττειν φαρμάκοις, καὶ τρόποις τοῖς γραφησομένοις.

ΦΆΡΜΑΚΟΝ ΜΆΛΕΩΣ ὙΓΡΑ͂Σ,

ἀνόσμου, καθαρτικὸν καὶ ἐκφρακτικὸν, ὃ χρὴ καὶ διὰ στόματος καὶ διὰ μυκτήρων ἐγχυματίζειν.

Δεῖ λαβόντα ὠὰ τρία, καὶ τούτων τὰ ἔνδον κενώσαντα, τὰ ἔλυτρα πληροῦν πάλιν. τὰ μὲν δύο μέλιτος, τὸ δὲ ἓν γάρου, καὶ αὖθις χεῖν ἔνθα, καὶ τὸ ὑγρὸν αὐτῶν προεχύθη, εἶτα τέταρτον ξέστου παλαιοῦ ἐλαίου προσαναμίξαντα, ἢ κυπρίνου ἐλαίου τὸ ἴσον, ἰρίνου τὸ αὐτὸ ἐπὶ τούτοις, πεπέρεως λεπτοτάτου κοχλιάρια τρία, κοκκοείζου λεπτοτάτου τὸ ἴσον, ἴρεως ἰλλυρικῆς τὸ ἴσον, ταῦτα πάντα ἀνακόψαντα ἐγχυματίζειν, ἢ διὰ τοῦ στόματος ἢ διὰ τῶν μυκτήρων, καὶ ἀνακρεμᾶν εἰς σύμμετρον ὕψος τὴν κεφαλὴν ὡς ἡμιώρειον, καὶ οὕτω ῥοχάζειν ποιεῖν τὸ ζῶον. ἐπειδὰν δὲ ῥοχάσῃ, χρὴ τῷ ἱμάντι τῆς φορβέας δεσμεῖν,

προς

προτείνοντα κάτω τὴν κεφαλήν, ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἄγοντα τὸν δεσμὸν ἐπὶ τὰ μεσοκύνια, ἵνα ἐπινεύσαντος τοῦ ζώου τὴν κεφαλήν, ἀποῤῥυῇ πᾶν τὸ ὑγρὸν εἰς τὸ ἔδαφος. ὅταν δὲ τοῦτο ποιήσῃς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ μηκέτι φέρηται, θεραπεύσεις τρόπῳ τοιῷδε, γεντιανῆς κοπείσης καὶ σηθείσης κοχλιάριον ἕν, ἀριστολοχείας κοχλιάριον ἕν, ὑδρομέλιτος ξέστην ἰταλικὸν μίξας, ἐγχυμάτιζε μέχρις οὗ ὑγιάσῃς. αὕτη μὲν ὑγρᾶς μάλεως ἐπίγνωσις καὶ θεραπεία τῆς ἀνόσμου, ἐχώμεθα δὲ καὶ τῆς δυσώδους.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΕΩΣ ὙΓΡΑ͂Σ καὶ δυσώδους.

Ὅταν οἱ σαπέντες χυμοὶ γεννήσωσι τὴν ὑγρὰν μάλιν, τουτέστιν αἷμά τε καὶ φλέγμα, καὶ φθάσωσιν ἐκκαῦσαι τοὺς τόπους οὗ ἂν συσκήψωσι, τότε τὸ φερόμενον ὑγρὸν ὄζει, καὶ ἐστι δυσθεράπευτον. θεραπεία δὲ αὐτοῦ ἥδε, ὑδρομέλιτος ξέστας τέσσαρας, καὶ ἐλαίου ὀξύβαφον μίξας, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. καὶ ὅταν εὐκόλως φέρηται τὸ ὑγρόν, κράμβας καὶ μαλάχας προεψήσας καὶ τρίψας, βάλλε εἰς ὅλμον κράμβην μίαν, μαλάχην μίαν, πράσα τρία, ἀξουγγίου παλαιοῦ χοιρείου λίτραν μίαν, καὶ κόψας ὁμοῦ, καὶ ποιήσας κολλύρια ἐπιμήκη πέντε ἢ ἑπτὰ διαστολέα τε λαβὼν, καὶ καταλαβόμενος τὴν γλῶτταν, δίδου καταπίνειν, καὶ ὅταν ὀλισθήσωσι, κονδίτου μετὰ τῆς τρυγὸς ἐγχυμάτισον, τοῦτο ποιῶν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, θεραπεύσεις. ἐγχυμάτιζε δὲ καὶ διὰ οἴνου παλαιοῦ τῇ τετραφαρμάκῳ, καὶ ὑγιάσεις τὸ ζῶον, ἐὰν μὴ τὸ ἕλκος προεργασάμενον ᾖ. νομῆς δὲ γενομένης, μελικράτῳ καὶ τετραφαρμάκῳ χρῶ μόνοις. εἰπόντες δὲ περὶ μάλεως διαφορᾶς ἀνόσμου καὶ δυσώδους, καὶ τῆς τούτων ἐπιγνώσεως καὶ θεραπείας εἴπωμεν καὶ περὶ ξηρᾶς.

ΠΕΡΙ ΜΑΛΕΩΣ ΞΗΡΑ͂Σ.

Γίνεται δὲ καὶ ἡ ξηρὰ, χυμῶν σαπέντων καὶ συστάντων τοῖς περὶ τὴν καρδίαν καὶ πνεύμονα τόποις, οὐ μὴν ἀπὸ φλέγματος καὶ αἵματος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δύο χολῶν, διὸ καὶ ξηρὰ τυγχάνει. ἐπιγνωσθήσεται οὖν τοῦτον τὸν τρόπον, ἀπισχναίνεται τὸ ζῶον ἀθρόως, τὰς λαγόνας ἀνασέλλει, τὸ δέρμα διατεταμένον ἔχει,

ὅπερ παιόμενον κατὰ τὰς πλευρὰς ὡς τύμπανον ἠχεῖ, τροφὴν οὐ προσίεται, βήσσειν προθυμούμενον ἀδυνατεῖ, καὶ διαίρει τὸ σῶμα, καὶ ἐρεθίζεται πρὸς τὴν βῆχα, οὐ βήσσει δὲ, ἀλλ' ὡς ὀστάρια καταπεπωκὸς, ἕστηκε νυσσόμενον. ἐὰν οὖν πάντα ταῦτα ποιῇ κεκράτηται, καὶ ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ διαφωνῆσαι, τῷ τοιούτῳ περιττόν ἐστι θεραπείαν προσαγαγεῖν. τῷ δὲ μήπω κεκρατημένῳ, δυσχερῶς βοηθήσομεν, ὅμως φάρμακον ἐκθησόμεθα θαυμαστὸν, δι' οὗ πολλάκις ἐθεραπεύσαμεν. τοῦτο ὑγιάσει τὸ ζῶον, ἐὰν ἔτι ὕδωρ μόνον ἐκ τοῦ μυκτῆρος στάζῃ. ἔστι δὲ αὐτοῦ ἡ σύνθεσις αὕτη, σταφυλῆς λευκῆς πιεσθείσης, ξέστην ἰταλικὸν γλεύκους ποιήσας, ἐπεμβαλὼν δὲ πευκεδανίου λεπτοτάτου καὶ σεσησμένου κοχλιάρια δύο, ἀριστολοχείας τε τὸ ἴσον, ἐγχυμάτιζε διὰ μυκτῆρος ἀριστεροῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ διαίτῃ χρῶ λεπτοτέρᾳ. οὕτω γὰρ θεραπευθήσεται τὸ ξηρὸν τοῦ νοσήματος.

ΝΗΦΟΝΤΟΣ ΘΕΡΑΠΕΊΑ

μάλεως ἀρθρίτιδος.

Ἐὰν ἵππος ἀρθρίτιδι νόσῳ πειράζηται, ἢ ἡμίονος, θεραπεύσεις αὐτὸ οὕτω, αἷμα ἀφαίρει ἐκ τῶν μεσοκνημίων, καὶ καῖε τὰ ἄρθρα καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἄχρις οὗ ὕδωρ ἐξέλθῃ, εἶτα θύννου ταρίχου λαβὼν λίτραν μίαν, ἔμβαλε χύτρᾳ καινῇ, καὶ ἐπιχέας οἴνου παλαιοῦ κοτύλας τέσσαρας, ἕψε ἕως ἡμισευθῇ, προσμιγνὺς ἐλαίου τὸ ἀρκοῦν, ὀποπάνακος δραχμὰς τρεῖς, ῥόκας δὲ ζώμου τέσσαρας, καὶ ἐγχυμάτιζε ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἡμικοτύλιον. καὶ χειμῶνος μὲν ὕπαιθρον στήσεις τὸ ζῶον, θέρους δὲ καὶ κολυμβήθραις χρήσῃ. ἀποσπασθεισῶν δὲ τῶν ἐσχαρῶν ἐκ τῶν ἄρθρων, χρῶ φαρμάκῳ τραυματικῷ τοιῷδε, ἰὸν, μίσυ, χαλκῖτιν, ἐξ ἴσου βαλὼν καὶ ἑψήσας, ποιήσας τε κηρωτὴν, περίχριε.

ἈΓΑΘΟΤΎΧΟΥ ΕἸΣ

τὸ αὐτό.

Μελάνθιον τοῦ συμφυομένου περὶ σίτῳ γο α´, λειώσας, τρίψας, ἔμβαλε εἰς ἡμικοτύλιον οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ προσμίξας ὕδατος τὸ ἴσον, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. ἐὰν δὲ ἡ νόσος πρὸς τὰ ἄρθρα κατασπασθῇ, χρὴ καίειν, μὴ ἀναμένοντα.

πάντων

πάντων δὲ ἔχων γράφειν τῶν συντεθεικότων τὰ καυστικὰ φάρμακα, παρῃτησάμην ἐκτείνειν τὸ βιβλίον. αὐτὸς δὲ εὑρὼν δύο πρὸς τὰς δύο διαφορὰς τοῦ νοσήματος, εἴτε ὑγρᾶς καὶ τῆς ξηρᾶς ταῦτα ἐκθήσομαι, οἷς ἀρκεσθήσει, δοκίμοις οὖσιν.

ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜῸΣ

μάλεως ξηρᾶς.

Κοκκορίζου, κόκκου κνιδείου, κόστου, κυπέρου, ὀποπάνακος, ζιγγιβέρεως, πετροσελίνου, ὑσσώπου, ἀβροτόνου, τραγακάνθης, κρόκου, σμύρνης, ἀλόης, σχοίνου ἄνθους, μελιλώτων, μύου, μάκερ, καρδαμώμου, ἀριστολοχείας, κενταυρείου λεπτοῦ, τὸ ἴσον ἐκ πάντων κόψας καὶ σήσας, ἀναλάμβανε μέλιτι ἀττικῷ, καὶ ποίει τροχίσκους, ψύχων ἐν σκιᾷ, ἑκάστου τροχίσκου ἄγοντος δραχμὰς γ΄, καὶ ἐγχυμάτιζε. χειμῶνος μὲν διὰ οἴνου παλαιοῦ ἢ κονδίτου, θέρους δὲ διὰ καροίνου ψυχροῦ, μιγνὺς ῥοδίνου γο α΄.

ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜῸΣ

μάλεως ξηρᾶς.

Θειδακίνης σπέρματος γο η΄, γλυστρίδος χυλοῦ γο η΄, ῥοδίνου ἐλαίου λίτραν μίαν, κρόκου γο γ΄, μήκωνος χυλοῦ γο α΄, σικύου ἡμέρου σπέρματος γο β΄, ἀψινθίου χυλοῦ γο δ΄, τὰ ὑγρὰ μετὰ τῶν ξηρῶν κεκομμένων καὶ σεσησμένων μίξας ἐν ἀγγείῳ μολυβδίνῳ, ἀποτίθει καὶ ἐπὶ τῆς χρείας, βαλὼν τοῦ φαρμάκου δραχμὰς τρεῖς, ἐλαίου τε ῥοδίνου γο γ΄, καὶ ὑδρομέλιτος ξέστην ἰταλικόν, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ θεραπεύσας, εἰς χλόην ἔξαγε παραποτάμιον, ἢ τὴν ἐν ἕλει, καὶ μὴ τὴν παραθάλασσαν.

ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜῸΣ

πρὸς πᾶσαν μάλιν.

Ἀριστολοχείας λίτραν μίαν, ἰσχάδων μεδίμνου τὸ τέταρτον, σαμψύχου γο γ΄. ταῦτα ἰδίᾳ κόψας ἐπιμελῶς, ἕψε ἐν ὕδατι πυρὶ μαλακῷ δι' ὅλης νυκτὸς, καὶ ἀπηθήσας ξέστην ἰταλικὸν, προσμίξας μέλιτος τὸ τέταρτον, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος.

ἌΛΛΟ.

Κροκόδειλον χερσαῖον καὶ βάτραχον εἰς ἔλαιον ἐμβαλὼν ζῶντας, ἕψει ἐν χύτρᾳ, ἕως αὐτῶν αἱ σάρκες εἰς τὸ ἔλαιον ἀναλυθῶσιν, εἶτα διηθήσας, διὰ ῥινὸς ἐγχυμάτιζε τοῦ κτήνους.

ἌΛΛΟ ἘΝ ἈΡΧῇ ΤῆΣ ΝΌΣΟΥ.

Γάρον κάλλιστον, ἔλαιον ὀμφάκινον, ᾠῶν τὸ λευκὸν ἀφρονίτρῳ συμμίξας καὶ ἀναταράξας, διὰ ῥινῶν ἐγχυμάτιζε.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ αὐτὸ πάθος.

Πιθήκου κόπρον μετὰ ἀξουγγίου παλαιοῦ δίδου τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάζας τρεῖς, τῇ δὲ δευτέρᾳ μάζας ἑπτὰ, καὶ τῇ τρίτῃ ὁμοίως, καὶ μετὰ τὸ λοῦσαι σε διακονείτω πράως.

ἌΛΛΟ.

Σμύρνης δραχμὴν μίαν, κρόκου δραχμὴν μίαν, στάχους δραχμὴν μίαν, ὀποπάνακος δραχμὰς ϛ, σελίνου δραχμὰς ϛ. ταῦτα πάντα τρίψας λεῖα, ἐπιχέας οἴνου γλυκέος κοτύλας δύο, καὶ ἐλαίου λευκοῦ κύαθον ἕνα, ἔγχει εἰς τὸν ἀριστερὸν μυκτῆρα.

ΜΆΛΕΩΣ ὙΓΡᾶΣ πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Η μάλις γίνεται καὶ ἐκ τῆς ἄχνης τῶν ἀχύρων, ὅταν ἐπικαθίσῃ αὐτοῖς τὸν πνεύμονα, ἢ ἐκ τοῦ χόρτου, ὅταν σεσηπότα παραβάλῃς. σημεῖα δὲ καὶ τοῦ νοσήματος, ἀναφέρει ἐκ τῶν μυκτήρων δυσώδη, βήσσων καὶ ἀναπαικῶς τὰς λαγόνας, ἀσιτεῖ. θεραπεία οὖν χρῶ ταύτῃ, κυκλάμινον ξηράνας καὶ κόψας, λεῖον ποίησον ὁλκὴν, καὶ ὀποπάνακος ἡμιώβολον, καὶ δαφνίδων κόκκους, ἀμφότερα κόψας, ἐν οἴνῳ ἐγχυμάτιζε.

ΒΟΉΘΗΜΑ ΕἸΣ ΤῸ αὐτὸ πάθος.

Ελέφαντος πρίσμα μετὰ ἁλῶν λεπτῶν ἐν οἴνῳ λευκῷ ὕδατι μίξας, ἐγχυμάτιζε.

ἱπποκρά-

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΣΎΝΘΕΣΙΣ ΤΡΟΧΊΣΚΟΥ πρὸς πᾶσαν μᾶλιν, καὶ πᾶν ἀῤῥώστημα.

Δαφνίδων γο. β΄, ἀφρονίτρου γο. ε΄, θείου ἀπύρου γο. ε΄, σμύρνης γο. γ΄, κροκομάγματος γο. ἕξ, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο. γ΄, σελίνου σπέρματος καὶ ἀριστολοχείας τὸ ἴσον. ταῦτα ἐμβαλὼν εἰς θυίαν, καὶ τρίψας ἕως ἂν λεῖα γένηται, μίσγε καὶ οἴνου καὶ ποιήσας τροχίσκους ἔχε, καὶ ἐν τῇ χρείᾳ μετὰ οἴνου λευκοῦ ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΛΕΦΑΝΤΙΏΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΤΡΊΤΟΝ.

Ὅταν ἢ γίνηται ἐπάρματα ἔχων ἐν τῷ τραχήλῳ, καὶ φλέβας διατεταμένας καὶ κυρτὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ προσώπῳ, καὶ ἐπηρμένας ὁμοίως ῥῖνας διεσταλμένας, καὶ τὸ φερόμενον ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ στόματος, ἔστιν ἀφρῶδες καὶ αἱματῶδες. ἕλκηται δὲ καὶ ἐκ τῶν λαγόνων καὶ ἀναφυσᾷ διὰ τῶν μυκτήρων, καὶ προθυμούμενος τρώγειν οὐ δύναται, οὐδὲ πίνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ μικρὸν λαμβάνῃ, ῥῆξιν τε τοῦ σώματος πανταχοῦ ποιεῖται, ὥστε ἑλκοῦσθαι μάλιστα τὰ ἄκρα, ῥῖνας, χείλη, ὦτα, καὶ ἀποπίπτειν κάτω αὐτόματον, ἥ τε γλῶσσα συνδέεται, ἣν καὶ προβάλλει ἔκλευκον καὶ παρὰ φύσιν ἄμορφον, καὶ χρεμετίζειν ἀδυνάτως ἔχει, ὁ τοιοῦτος ἐλεφαντιᾷ, καὶ οὐδὲν εἰς αὐτὸν ὑπάρχει βοήθημα. οὐ δεῖ δὲ τοῦτον μετὰ ἑτέρου ἑστάναι, ἀλλ' ἐκβάλλεσθαι μακράν.

ἌΛΛΟ ἹΈΡΩΝΟΣ.

Τοὺς ἐλεφαντιῶντας καταμανθάνειν, οὐχ οὕτως ἐστὶ δυσχερὲς ὅσον εὐμαρές. ἡ γὰρ τούτων ἐπικίνδυνος ἀνωμαλία πᾶσιν ὑπάρχει γνώριμος. ὁπηνίκα οὖν ἴδῃς ἵππον τοῖς σκέλεσιν ᾠδηκότα, τὰ ὦτα ἑστῶτα, τὰ περὶ τοὺς νεφροὺς σκληρό-

τερα, καὶ καμφθῆναι μὴ δυνάμενα, τράχηλον τεταμένον, καὶ βλέμμα ἀσαχοῦν, τότε γίνωσκε περὶ τῷ προλεχθέντι πάθει αὐτὸν κατέχεσθαι. ἡ τοίνυν θεραπεία αὐτοῦ αὕτη, ἐν οἴκῳ θερμῷ ἱστάσθω, καὶ αἱ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ φλέβες λυέσθωσαν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτοῦ αἷμα ἀφαιρείσθω. εἰ δὲ χρεία καλέσοι, καὶ ἀπὸ τῶν μηρῶν μεθ' ἡμέρας πέντε, ὥστε ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος τῶν φλεβῶν λυομένων, πάντα τὸν τοῦ πάθους ἰὸν σὺν τῷ αἵματι διαφορηθῆναι. τῆς γὰρ τοῦ αἵματος ῥύσεως γενομένης, οὐ ταχέως διαφονεῖ, τότε λοιπὸν τὴν συνήθη τροφὴν πρόσαγε, καὶ εἰ κριθὰς φαγεῖν μὴ βούλοιτο, ἄλφιτα δίδου μετὰ κυάμων ἀληλεσμένων. ποτὸν δὲ ὕδωρ χλιαρὸν, καὶ μετὰ ταῦτα βαλὼν οἶνον, ἔλαιον, νίτρον, ἄσφαλτον, πηγάνου σπέρμα, καὶ δαφνίδας, καὶ ἑψήσας, ὅλον ἀνατρίψας τὸ σῶμα ἀπότριβε τῷ ἑψήματι, μέχρις ἂν ἀποκάμῃς, εἶτα δέρμασιν ἐρέαν ἔχουσι, καὶ βεβρεγμένοις ἐν τῷ αὐτῷ ἑψήματι, τὰ περὶ τοὺς νεφροὺς ἐπιδέσμει.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΧΡΊΣΜΑ

εἰς τὸ αὐτὸ πάθος.

Οἴνου χ γ´, ἐλαίου ἡμίναν, σίτου, κριθῶν, ὀρόβων, ἐρεβίνθων, φασιόλων, λατυρίδων, ἀνὰ ξε ἑνὸς, πάντα εἰς ἓν καθέψησον, καὶ ἀνελόμενος τὰ προειρημένα, καὶ μόνον τὸ ἕψημα στιτώσας, ὅλον ἀπότριψε τὸν ἵππον, καὶ προποτίσματι κέχρησο τῷ ὑποκειμένῳ.

ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥΤῸ.

Οἴνου παλαιοῦ ἡμίναν, λιβάνου γο β, κόστου γο β, στέατος αἰγείου γο α. ταῦτα εἰς ἓν λεάνας, ἐπίβαλλε ὑδρομέλιτος ἡμίναν, καὶ προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τῇ δὲ τετάρτῃ, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ προστιθεὶς, καὶ λασάρου γο α, ὁμοίως ἐφ' ἑτέραις τρισὶν ἡμέραις πότιζε.

ἌΛΛΟ.

Νίτρου γο α, καστορίου γο β, δαφνίδων γο β, ῥέου ποντικοῦ γο β, πηγάνου γο δύο ἥμισυ. ταῦτα κατ' ἰδίαν κόψας καὶ σήσας, καὶ μετὰ ταῦτα μίξας, ἐπιβαλὼν τε οἴνου χ α,

καὶ ἐλαίου

καὶ ἔλαιον γοῦν ἐξ δίδου, ἢ διὰ κέρατος, ἢ ὡς βούλει. τούτῳ δὲ τῷ βοηθήματι κέχρησο καθ' ἡμέραν ἄχρι τελείας ὑγιείας. στρώμασι δὲ σκέπε διαπαντός, ὥστε εἰ δυνατὸν ἱδροῦν τὸ ζῶον, ἐπειδὴ τῇ θέρμῃ πέφυκε τὸ τοιοῦτο διαλύεσθαι πάθος.

ΜΑΛΑΓΜΑ ΠΡΟΣ τὸ αὐτὸ πάθος.

Συκίου ξηροῦ λίτρας δ΄, κηκίδος καὶ ῥητίνης λίτρας τέσσαρας, ῥητίνης φρυκτῆς, λίτραν α΄, ἀψινθίου κεκομμένου λίτραν α΄, τὰ ξηρὰ κόψας καὶ σήσας καὶ τοῖς τηκτοῖς μίξας, χρῶ. προπότισμα δὲ τὰ περὶ αὐτῷ πάθει πρόσφορα, καθ' ἑκάστην δίδου, ἢ τὸ διὰ πάντων ξηρίον, ἢ ἄλλα πόματα ἅπερ εἰσὶ τῇ προειρημένῃ νόσῳ ἀναγκαῖα.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΛΟΙΜΟΝ. ΚΕΦΑΛ. ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τὰς θεραπείας καὶ τοὺς πότους, δι' ὧν οἱ λοιμοὶ ἀποσβέννυνται χρὴ μαθεῖν. ἐμπίπτουσι γὰρ πολλάκις οἱ ἵπποι εἰς λοιμόν, ἢ διὰ ἀγωνίας, ἢ ἐκ καύσωνος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ ψύχους καὶ λιμοῦ. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἂν εἰς δρόμον ἐπειχθῶσι μετὰ πολλὴν ἄνεσιν, ἢ ὅταν γὰρ ἐπιτηδείῳ καιρῷ μὴ οὐρήσωσιν, ἢ ἀπὸ ἱδρῶτος καὶ πολλῆς κινήσεως πίωσιν, οἷς θεραπείας τετυπωμένας παρὰ τῶν προηγουμένων ἡμῶν καὶ συμβαλλομένας, ἐπιγινώσκομεν. καὶ ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ τῇ πείρᾳ μεμαθήκαμεν, ἡ λεγομένη διὰ πάντων ἀντίδοτος. συνίσταται ἀπὸ γεντιανῆς, ἀριστολοχείας, κόκκων δάφνης, σμύρνης, πρίσματος ἐλεφαντίνου. ταῦτα ἐξ ἴσου σταθμοῦ κατακοπέντα καὶ σηθέντα, ἑνοῦται, διὰ ὧν γινόμενον ξηρίον, ἀποτίθεται. ὅταν οὖν τὸ ζῶον ἐμπέσῃ περὶ ῥηθέντι νοσήματι, ἐκ τούτου κοχλιάριον ἓν λαβὼν μεστόν, καὶ ταράξας εἰς οἶνον, εἰς τὴν φάρυγγα τοῦ ἵππου καθ' ἑκάστην ἐπίχεε, ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται.

ἔστι δὲ

ἔστι δὲ καὶ τὸ βοήθημα τοῦτο, πάνυ χρήσιμον, ἀγριοσυκίου τὰς ῥίζας λειάνας καὶ σήσας, καὶ νίτρου οὐγγίας ἕξ, καὶ αὐτοῦ καλῶς τετριμμένου, μίξας ἐν οἴνου χε̄, ἐγχυμάτιζε τὸ ζῶον διὰ αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέραις πέντε. καὶ παρεκτὸς δὲ τούτου, ἐκ τοῦ τετριμμένου ἀγριοσυκίου, ἐπίρραινε τὸ ὕδωρ ὅθεν μέλλει πίνειν τὸ λοιμῶδες ζῶον.

ἌΛΛΟ.

Σαβίνης βοτάνης, ἤτοι βράθυος λίτραν μίαν, χαμαίδρυος γο̄ ς̄, κενταυρείου γο̄ β̄, ἀριστολοχείας γο̄ γ̄, ὁμοῦ κατακόψας καὶ σήσας, ὅταν χρεία γένηται ἐν κοχλιάριον μεστὸν εἰς οἴνου χ̄ μίξας, ἐγχυμάτιζε τὸ ζῶον.

ἌΛΛΟ ΠΙΣΤΗΡΊΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥ̂.

Ῥίζας χαμαιάκτης, καὶ ῥίζας κνίδης δὲ ἴσου κόψας καὶ σήσας, εἰς γάρου ποσότητα τριῶν ᾠῶν ἔγχει, καὶ τοῦτο διηθήσας ἐν ὀθόνῃ, ἐγχυμάτιζε διὰ τῶν ῥινῶν τοῦ ζώου, ὡσεὶ μέτρον ἑνὸς ᾠοῦ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

ἌΛΛΟ ΞΗΡΊΟΝ ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ πρὸς λοιμόν.

Πελαργοῦ νεοσσὸν μὴ δέπω πτῆναι δυνάμενον, ἔχοντα δὲ πτίλα, ζῶντα ἔμβαλε εἰς χύτραν ὀστρακίνην, καὶ ταύτην γύψῳ περιχρίσας, βάλλε εἰς φοῦρνον, καὶ μετὰ τὸ ὀπτηθῆναι καλῶς, ἐν ὅλμῳ κόψας, ξηρίον ποίει, καὶ ἀπόθου εἰς βικίον ὑέλινον, καὶ ὅτε χρεία γένηται, κοχλιάριον πεπληρωμένον μετὰ οἴνου τῇ φάρυγγι ἐπίχεε, ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ὑγιεινὸν γὰρ τοῦτο ξηρίον ἐστίν.

ἌΛΛΟ.

Γάρου πρωτείου ποτήριον μεστὸν ἔγχει εἰς τὰς ῥῖνας τοῦ ἵππου, ἵνα εἰς ὕπνον ἔλθῃ, καὶ ἐν ψυχροτέρῳ τόπῳ τοῦτον στῆναι παρασκεύαζε, ἔπειτα κοριάννου καὶ ἀγριοσυκίου φύλλα καὶ ῥίζας κόψας, μετὰ ἀρκοῦντος μέλιτος καὶ οἴνου δίδου, καὶ μετὰ τοῦτο χυλὸν πράσων ὅσον ὀξύβαφον ἔγχει εἰς τὴν αὐτοῦ φάρυγγα, ἢ ἐρεγμὸν ὀρόβου ἐν οἴνῳ μεμιγμένον, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου, ἢ κυάμων καλῶς ἀληλεσμένων, ἄλευρον μετὰ οἴνου ὠ

σαυτ

σαύτῃ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. ἵνα δὲ πρὸ μιᾶς ἐμβραχῇ τὸ ἄλευρον, καὶ τῇ ἄλλῃ λεανθῇ ἅμα τῷ οἴνῳ. μίγνυε δὲ αὐτῷ καὶ ὀλίγου μέλιτος καὶ βουτύρου ἴσου, ἅτινα μετὰ χλιαροῦ οἴνου μεμιγμένα διδόναι.

Ἀγριοσυκίου ῥίζας κατακόψας ὡς χ γ̄, καὶ ἐμβρέξας εἰς ὕδατος ὡς χ δ̄ πρὸ μιᾶς, καὶ ταράξας διήθησον, ἔπειτα μίξας νίτρου ἀλεξανδρίνου γο̄ δεκαὲξ καλῶς λεανθέντος, δίδου ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά. εἰ δὲ ἐλλείπει τὸ βοήθημα, ὕδωρ ἐπίβαλλε, καὶ διὰ κέρατος ἔγχει τῷ σώματι.

ἌΛΛΟ ΠΡῸΣ ΛΟΙΜῸΝ ἀρθριτικόν.

Ἐκ πάντων τῶν ἄρθρων ἀφαιμάξας τὸ ζῶον, ὑγροπίσσῃ αὐτὰ περιάλειφε, καὶ συνεχέστερον ἀναπατεῖν παρασκεύαζε, τῆς τροφῆς δηλαδὴ ἀναφερομένης, κριθῶν μέντοι ἀληλεσμένων καὶ σηθεισῶν, δίδου χ δ̄ μετὰ ἀγριοσυκίου. καὶ τοῦτο γὰρ ἱκανῶς συμβάλλεται.

ἌΛΛΟ.

Ἀφαιμάξας τὸ ζῶον, καὶ κριθὰς ἐν ὕδατι, ἢ οὔρῳ βρέξας, ὄξος τε μετὰ κόπρου βοὸς, καὶ κυμίνου καὶ σινωπίδος μίξας, ἐπιτίθει τοῖς ἄρθροις.

ἌΛΛΟ.

Σπέρμα κολοκύντης ἀλεξανδρίνης φρύξας, καὶ κόψας ὅσον ὀξύβαφον, σῆσον καὶ μῖξον ἐν οἴνῳ εὐώδει λευκῷ, καὶ διηθήσας κέρατι ἐμβαλὼν, ἔγχει διὰ τῶν ῥινῶν ἐπὶ ἡμέρας πέντε.

ἌΛΛΟ.

Τοὺς λοιμοὺς χρὴ βοηθήμασι προφθάνειν, ὅθεν πανακείας καὶ ἀφθάσου ῥίζας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μαράθρου σπέρμα, συμμίξας ἀλεύρῳ σιτίνῳ ξεστῷ, ὕδατι ζύμωσον πρὸς τούτοις, κασσίας, σμύρνης, λιβάνου τὴν αὐτὴν ποσότητα αἵματι χελώνης θαλασσίας συμμίξας, καὶ οἴνου παλαιοῦ χ γ̄ διὰ ῥινῶν δίδου. τούτου δὲ τοῦ βοηθήματος τὰς δύο γο̄ εἰς τρία ποιήσας, προσένεγκαι ἐπὶ ἡμέραις τρισίν.

ἌΛΛΟ.

Σταφυλίνου γο ε, ἀγαρικοῦ γο ι, κασσάμου γο γ, νάρδου γο γ, βοτάνης χαμαιπίτυος γο γ, βρυωνικῆς γο ἑξ, ἱερ. ἰλλυρικῆς γο α, θρύου φύλλων γο γ, πεπέρεως λευκοῦ γο α, ἀβροτόνου γο ι, πρασίου γο ϛ, σανδανίκου γο γ. ταῦτα πάντα λεάνας καλῶς, καὶ διυλίσας ἐν οἴνῳ, ἐν προποτισμῷ δίδου.

ἝΤΕΡΟΝ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ

αἰμιλίου ἱσπανοῦ.

Ἐκ τῶν ποδῶν ἀφαίμαξον τὸ ζῶον, εἶτα σμύρνης τρωγλίτιδος γο δ, κρόκου γο ἑξ, κενταυρείου γράμματα δ, νάρδου στάχυος ἰνδικῆς γο α, πεπέρεως λευκοῦ γο γ, σελινοσπέρμου κοχλιάρια ε, μήκωνος γο α, προπόλεως γο α, μέλιτος ξέστην ἕνα, καὶ νίτρου τὸ ἀρκοῦν συμμίξας, καὶ ποιήσας ὡς μέγεθος λεπτοκαρύου, καὶ λύσας ἐν ὕδατι χλιαρῷ ἑνὸς ξέστου, δίδου τῷ κάμνοντι ζώῳ.

ἌΛΛΟ ΛΙΤΟΡΊΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΆΝΟΥ.

Χρὴ τοῦ λοιμῷ κάμνοντος ἵππου, πρότερον ἐκ τοῦ στήθους αἷμα ἀφαιρεῖν, ἔπειτα ἐκ τῶν σκελῶν. εἰ δὲ ἀνάγκη ἐπείγοι, καὶ ἐκ τῶν κροτάφων. καλὸν δὲ καὶ ποικίλην τροφὴν αὐτῷ διδόναι, τουτέστιν ἄλευρον κριθῆς καὶ πυροῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πίτυρα. χόρτου δὲ ὀλίγον, καὶ ποιεῖν πρὸς ἐπὶ τούτοις ποτὲ καὶ διὰ τῶν ῥινῶν ἐγχεῖν, κενταύρειον καὶ ἀψίνθιον ἐξ ἴσου σταθμοῦ σὺν οἴνου τὸ ἀρκοῦν τι ἑψήσαντα.

ἌΛΛΟ.

Ἐὰν τοὺς ἐμπροσθίους ἄρξηται χωλαίνειν, αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων βραχιόνων. ἐὰν δὲ τοὺς ὀπισθίους, ἀπὸ τῶν μηρῶν. ἐὰν δὲ ἕλκῃ τὰς λαγόνας, καὶ τοὺς μυκτῆρας ἀνεῳγότας ἔχῃ, ἀπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν κροτάφων, εἶτα κυάνειον ἐπταήμερον ἑψήσας καλῶς, καὶ μίξας οὖρον παιδὸς ἀφθόρου, καὶ οἴνου πλῆθος κοτύλην μίαν ἐγχυμάτιζε. ἌΛΛΟ.

Ζῶον ὅταν ἄρξηται χωλαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν ποσίν, πρῶτον τὸ σῶμα αὐτοῦ οἰνελαίῳ χρίσον καθόλου, ἔπειτα προ

πότισον

πότισον τούτῳ τῷ βοηθήματι, ἄρκτου σταφὸς γο δ', κενταυ-
ρείου βουνιάδος τε οὕτω καλουμένης βοτάνης γο α', ἑρπύλλου
γο ἕξ, ὑσσώπου γο γ', χαμαίδρυος, ἀμαράνθου, ἀρτεμισίας
γο α', τριφυλλίου ὀξέος γο α', πηγάνου ἀγρίου ῥίζης γο ἕξ, τῆς
ὀρθῆς περιστερᾶς γο γ', βρυωνικῆς γο γ'. πάντα ταῦτα οἰνο
μέλιτι ἑψήσας, διὰ στόματος δίδου, προσθεὶς τούτοις καὶ ἑρπύλ-
λου γο ς', ὑσσώπου γο γ', χαμαίδρυος γο α'.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΟΣ

ΚΕΦΑΛ. ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐάν ποτε πνεύμονα ἵππος ἀλγήσῃ, τὸ μὲν πάθος πολυχρόνιον, καὶ γὰρ τῷ ἔαρι μάλιστα ἀσθενεῖ. σημεῖα δὲ, συμπίπτει τὸ σῶμα, καὶ βήττει ὡς δοκεῖν ὀστάριον καταπεπωκέναι, μύξας τε ἀνάγει καὶ ῥέγχει, καὶ πολὺ πίνει, καὶ τὴν τροφὴν πλείονα ἐπιζητεῖ. θεραπεία δὲ ἐν τούτῳ, κρόκου, σμύρνης, κασίας, κινναμώμου. ταῦτα πάντα τρίψας καὶ λειώσας ἅμα μέλιτι, καὶ οἶνον ἐπιβαλὼν ἐγχυμάτιζε. ἀναγκαῖον δὲ προλαμβάνειν αὐτὸν τῇ θεραπείᾳ. ἐὰν γὰρ φθάσῃ πληρωθῆναι ὁ πνεύμων πύου, τελευτᾷ.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λαβὼν μέλι καὶ πέπερι, καὶ στρόβηλον ἔχοντα τὴν ῥητίνην, καὶ οἶνον κατάζεσον, καὶ οὕτως ἐγχυμάτισον διὰ τοῦ στόματος ἡμέρας τρεῖς. τροφαῖς δὲ χρῶ μάλιστα χόρτῳ πλείονι, καὶ κοιλίσπαις, τὰ σημεῖα καταμανθάνων. συμβαίνει γὰρ καὶ μεταβολὰς ποιεῖν εἰς ἕτερον νόσημα.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ

Τῶν πνευμονικῶν σημεῖα τάδε, τὰ σκέλη καὶ αἱ φλέβες οἰδαίνουσιν, οἵ τε ὄρχεις πυκνότερον ἅλλονται. ἐπιγίνεται δὲ καὶ πυρετὸς τῷ σώματι, ὃς τῆς χειρὸς πλησίον τῆς μασχάλης προσαχθείσης εὑρίσκεται. τούτου κρίνω αἷμα ἀπὸ τῶν

τρίβοντος λάμβανε, καὶ μίξας αὐτὸ, θέρους μὲν ὄξει καὶ ἐλαίῳ, χει-
μῶνος δὲ οἴνῳ, τούτῳ τὸ σῶμα ὅλον ἀπόχριε. Ὑπὸ αὐτῷ δὲ καὶ
προπότισμα δίδου, ναρδοστάχυος, κρόκου, σμύρνης, σχοίνου, κα-
σίας, ἴρυγγος, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ γο α´ μίξας, εἶθ' οὕτως
ὀρόβων τὸ ἴσον προσβαλὼν ἀληλεσμένων, καὶ πάντα ἐν ταυ-
τῷ λειώσας καὶ σήσας μέλιτι, ἀναλάμβανε καὶ φύλαττε, καὶ ἐκ
τούτου ἐν τῇ χρείᾳ ὀβολοῦ μέγεθος ὕδατι λειώσας, ἔγχει διὰ
τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος. πρὸ δὲ τοῦ δοῦναι τὸν ἐγχυματισμὸν
ἀψινθίῳ καὶ νίτρῳ, καὶ μέλιτι καὶ ὀξυκράτῳ τὸ στόμα ἀπότριβε.
ἐὰν δὲ μὴ ὠφεληθῇ, καὶ καυτῆρα τούτῳ πρόσαγε, μέχρις οὗ
πυοφορήσῃ.

ΚΑΣΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν ἵππος πνεύμονα ἀλγῇ, ἀφίησι πνεύμονα διὰ τοῦ στό-
ματος καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τὰς πλευρὰς ὑπὸ πνεύματι
διΐστησι, δεινότερόν τε βλέπει, καὶ τὰ σιτία καταλείπει δια-
μασώμενος ἐν φάτνῃ, καὶ δυσῶδες ὄζει. ἐγχυματίζεται δὲ σὺν
θέματι τοιῷδε, δαφνίδων ξηρῶν καὶ τερεβινθίνης ὅσον δύο
κυάμους, καὶ μέλιτος τὸ ἀρκοῦν ἐν ὄξει λειώσας, ἔγχει διὰ μυκ-
τῆρος. ῥήσσει γὰρ ὕφαιμον μετὰ ταῦτα καὶ πυῶδες, καὶ μετὰ
ταῦτα βαλὼν στυπτηρίας γο α´, καὶ νίτρου τὸ ἴσον, καὶ ὑδρομέ-
λιτος ἐγχυμάτιζε, εἶθ' οὕτως μόνῳ ὑδρομέλιτι, καὶ παράβαλλε
χόρτον καλόν.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἵππος ὑπὸ πνεύμονι συνεχόμενος, ὑγρὰ ῥεῖ διὰ τῶν ῥινῶν,
καὶ διὰ τοῦ στόματος βαρὺ πνεῖ, καὶ τὰς λαγόνας ἀνεσταλμέ-
νας ἔχει. ἐγχυματίζεται δὲ οὕτως, ἀκροδρύων τὰ στυπτικώτατα
καθεψήσας ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ, καὶ ἐλαίου ὡσαύτως, δίδου διὰ
τοῦ στόματος, καὶ τροφῇ δὲ χρῶ λεία, καὶ τῇ κριθῇ παράμισγε ὀρόβους,
ἢ ἐγκέφαλον χοίρειον καθεψήσας ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ, καὶ ἐλαί-
ου κοτύλης τὸ ἥμισυ συμμίξας, ἐγχυμάτιζε τὸ ἀρκοῦν, καὶ τῇ
ἀρωματικῇ δὲ ὡσαύτως, ἢ ἀλεκτρυόνα ἑψήσας, μέχρις ἂν δια-
λυθῇ, καὶ συμμίξας γλυκέος οἴνου ξέστην ἕνα, ἐγχυμάτιζε. ποί-
ει δὲ καὶ αἵματος ἀφαίρεσιν κατὰ δύναμιν τοῦ ζώου. δίδου δὲ καὶ

ἄγρωστιν

ἄγρωσιν ἢ μηδικὴν, καὶ τῷ ποτὸν διαῤῥαίνε ἀλεύρῳ, ἵνα τὴν δύναμιν τοῦ ζώου εὐτραφῆ τηρήσῃ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΡΡΩΓΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΕΚΤΟΝ.

Ἄψυρτος Διονυσίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι ὅτι πνευμόῤῥωξ, ἐὰν γένηται, βραχῆλος ἀπισχναίνεται, καὶ στῆθος ὡσαύτως, καὶ πνεῖ βαρὺ, καὶ βήσσει, καὶ ῥέγχει, καὶ ἀποβράσσει τι πυῶδες παχὺ, καὶ τὰ ἐμπρόσθια σκέλη χωλεύει. θεραπεύεται δὲ βραδὺ, καὶ θεραπευθεὶς, οὐχ ὑπομένει πόνους ἰσχυρούς. θεραπεύειν δὲ δεῖ οὕτως, ὀρόβων ἐρεγμὸν ποιήσαντα, βρέχειν ἐν ὕδατι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ πλύνοντα αὐτὸν ψῦξαι, καὶ ἄλευρα ποιῆσαι λεπτὰ, καὶ σήσαντα μετὰ οἴνου μέλανος εὐώδους, καὶ ὕδατος θερμοῦ ἴσον ἑκατέρου διδόναι πιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ πιεῖν, καταλαμβανόμενον τὴν γλῶσσαν ἐγχυματίζειν, καὶ μὴ περιπατείτω πολλὰ, ἀλλ' ἔσω ἐν στάσει θερμῇ ἐσκεπασμένος. τὸ δὲ τοῦ ἐρεγμοῦ ἀπόθημα, χλιαίνοντα ποτίζειν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν δὲ ποτὸν θερμὸν ὂν, μιγνύειν νίτρον. ἁρμόζει δὲ τούτῳ καὶ ὠμὴ λύσις, κριθίνων λεπτῶν ἀλεύρων καταῤῥαινομένη ὑπὸ νίτρῳ καὶ διδομένη φαγεῖν. τῇ αὐτῇ δὲ θεραπείᾳ, καὶ ὁ τὴν ἀρτηρίαν ἐσπασμένος θεραπεύεται, καὶ ἔστι πολυχρονιώτερος. τούτους ἀναφυσᾶν δεῖ τῷ ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ ἀμφοτέρους, καὶ τὴν ῥίψιν ποιεῖσθαι πᾶσαν κατὰ τρίχα. ὠφέλιμον δὲ ὑπὸ πνευμόῤῥωγι ἐγχυματίζειν, καὶ ὄξος δριμὺ χλιαίνοντα, ἢ οὖρον ἀνθρώπινον μετὰ στέατος ὑείου τετηκότος, ὁλκῶν εἴκοσιν ἐκ τῆς γυναικὸς, ὅταν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ᾖ.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐνίων συμβαίνει τοὺς πνεύμονας ῥήγνυσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πάνυ πολὺ δραμεῖν ἀναγκασθέντων, ἢ ὑπὸ τοῦ συνεχῶς βήσ-

σειν. τὰ τοιαῦτα οὖν ζῶα τινὲς ὀστέα καταπεπωκέναι νομίζουσι, διότι καὶ ῥοφὴν καὶ ποτὸν ἀπληστότερον προσίενται, καὶ τινὰ φέρουσιν. προπότιζε τοίνυν οὕτως, κρόκου, κασίας, νάρδου, σμύρνης, κινναμώμου, σταθμὸν ἴσον λειώσας καὶ μίξας, μετ' οἴνου μέλανος κοτύλης μιᾶς δίδου. εἰ δὲ ταῦτα μὴ εὑρίσκοιτο, ὄροβον ἀληλεσμένον, μίξας οἴνῳ καὶ ὕδατι θερμῷ, τὸ ἀρκοῦν δίδου.

ΠΡΟΠΟΤΙΣΜΑ ΠΡῸΣ ΤΟῪΣ ῥῆξιν τοῦ πνεύμονος ὑπομένοντας, ἢ καὶ ἀπὸ δρόμου εἰς πνεύμονα περιπίπτοντας.

Ναρδοστάχυος, κρόκου, σμύρνης, κόστου, σχοίνου, κασίας, ἠρυγγίου, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ οὐγγίαν μίαν λαβὼν, καὶ ἀλεύρου ὀροβίνου τὸ ἀρκοῦν, πάντα λειάνας καὶ σήσας, μέλιτι ἀναλάμβανε, καὶ ἐπὶ τῆς χρείας λύσας, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει. πρὸ τοῦ δὲ τοῦτο ποιῆσαι, ἀψινθίῳ καὶ νίτρῳ καὶ μέλιτι καὶ ὀξυκράτῳ, τὸ στόμα τοῦ ἵππου ἀπόπλυνε.

ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΊΑΣ ἨΤΟΙ ΒΟΥΛΑΣΩ͂Ν ΚΕΦΆΛ. ἜΒΔΟΜΟΝ.

Ὅτι μετ' ἀρχὴν ἔχει ἡ τοῦ πνεύμονος ῥῆξις, πνευμόρρωξ καλεῖται τὸ πάθος, καὶ ἔστιν εὐίατον. ὅτι δὲ χρονίζον τὸ πάθος, ὑπόπυον τὸν πνεύμονα ἐργάσηται, τότε πνευμονία λοιπὸν καλεῖται καὶ βουλσεῖ, καὶ ἔστι λοιπὸν δυσθεράπευτον.

ΠΕΡῚ ΠΝΕΥΜΟΝΊΑΣ ἼΑΣΙΣ.

ΛΑβὼν θείου οὐγγίας ἕξ, σμύρνης οὐγγίας ἕξ, ῥίψας καὶ ἐπιχέας οἴνου ὅσον ἡμικοτύλιον, ἐλαίου ὅσον κύαθον, ἔγχει εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ τὴν λοιπὴν ἐπιμέλειαν πρόσφερε. ἐὰν δὲ μὴ ὑπὸ τούτων ὑγιάζηται, καῦσον αὐτὸν ὑπὸ τὰς μασχάλας τὴν κοιλίαν ὑποβαστάζων τὸν σίδηρον, μὴ καθικέσθαι τοῦ βάθους. ἐὰν δὲ πύον ῥέῃ, καὶ τὸ καῦμα θεράπευε πίσσῃ, καὶ κηρῷ, καὶ ἐλαίῳ.

Πελαγω-

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΑ σοῦς, ἤτοι περὶ πνευμονίας.

Χοιρίδιον γαλαθηνὸν σφάξον, περιεστῶτος ἐκεῖσε ἑτοίμου τοῦ κακουμένου ζώου, καὶ εὐθέως ζέον τὸ αἷμα, ἔγχει τῇ φάρυγγι αὐτοῦ.

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἀπὸ ζύμης σιτίνης ὅθεν μέλλοι λοιπὸν ἄρτος γίνεσθαι, σφαιρία ποιήσας μετὰ ἑψήματος, τῷ ζώῳ δίδου ἐφ᾽ ἱκαναῖς ἡμέραις, ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ποτίζων δὲ αὐτό, μέμνησο τῷ ὕδατι μιγνύειν ἄλευρον.

ΑΛΛΟ.

Σκόροδα γαλλικὰ καθαρίσας, καὶ ἐν ὅλμῳ κόψας, ἀξουγγίῳ παλαιῷ μίξον, καὶ ποίησον πασίλους, εἶτα μέλι, καὶ ἕψημα καὶ ὠὰ μίξας, ἐν ταύτῃ τῇ μίξει τοὺς πασίλους βάψας ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου.

ΑΛΛΟ ΗΜΕΡΙΟΥ.

Φάβατος ἀληλεσμένου γο̄ ἕξ, βρέξας εἰς ἑψήματος χ̄ γ̄, καὶ πεπέρεως, κόκκους λα̅, ἐν θυίᾳ καλῶς λεάνας, καὶ προσμίξας στέατος τραγείου λίτραν α΄, καὶ αὖθις συλλεάνας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

ΘΕΟΜΝΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ αὐτὸ πάθος.

Ἀκολούθως μετὰ τὴν βῆχα, καὶ περὶ πνευμονίας ἔγραψα. μάλιστα γὰρ ἀπὸ τῆς τάσεως ταύτης, ὁ πνεύμων ῥήγνυται. γίνεται δὲ πολλάκις καὶ ἀπὸ δρόμου ῥῆγμα, ἢ πηδήματος, ὅταν ἑρκίον ἢ τάφρον ὑπερβῇ. πολλάκις δὲ τοῦτο συμβαίνει κατὰ τοὺς ἐν θήρᾳ διωγμούς. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ πολὺ διψήσας ἵππος, ἢ ἄλλο ὑποζύγιον ἀθρόως σὺν πολλῷ πνεύματι σπασάμενος τοῦ ποτοῦ, ῥήγνυσι τὸν πνεύμονα, δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην, ὁ πνεύμων, πάντων τῶν ἐντοσθίων λεπτότατον ἔχει τὸν ὑμένα, καὶ πνεύματος οἰκείου πεπλήρωται. πᾶν δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ὑγρόν, διὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν ἀφρῶδες ὄν, λεπτότατον ὑπάρχει σφό-

χεῖ σφόδρα. νεῦρον γὰρ ἢ σαρκίνον, ἢ μῦς οὐδὲν αὐτῷ τυγχάνει, ἀλλ᾽ ἔστι μαλακώτατος. ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν τῇ ἀειπαλεῖ καρδίᾳ ὑπεστήρισε τοιοῦτον, ὡς ἂν μήποτε πρὸς ἀντιτυπὲς πελάσασα καὶ πληγεῖσα, θανάτου παραιτία γένηται τῷ ζώῳ. ὁ τοιοῦτος οὖν ἐν ὀλίγῃ τάσει ῥῆξιν ὑπομένει. καὶ ὅταν μὲν ἐν ἀρχαῖς ᾖ, τὸ ῥῆγμα ἐν πνεύμονι ἀκολουθήσῃ, τὸ πάθος γίνεται ὃ χρὴ καὶ θεραπεύειν. ὅταν δὲ λάθῃ, ὕποπυος γίνεται, καὶ λέγεται ἐμπυϊκός. χρὴ οὖν ἄλλως μὲν τὸ ῥῆγμα, ἄλλως δὲ τὸ ἐμπυϊκὸν θεραπεύειν. ἐκθησόμεθα οὖν ἀμφοτέρων καὶ γνωρίσματα καὶ θεραπείας, αἷς ἐχρησάμεθα θεραπεύσαντες. στρατιώτης δοκῶν εἶναι φιλόκαλος, ἴδιον ἵππον ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἁλῶν ὑπέρκορον ἐποίει τοῦτον τὸν τρόπον, κέρας ἔχων κοῖλον, ἁλῶν ἐπλήρου τοῦτο, καὶ ἀνατείνων τὸν ἵππον, καὶ διανοίγων αὐτοῦ τὸ στόμα, ἐνέχει τοὺς ἅλας εἰς τὴν φάρυγγα ἀθρόον, καὶ πάλιν ἀνεκρέμα, ἵνα ἐμπίπτωσιν ἅλις. οὗτος γὰρ ἐρωτηθεὶς, ἀπεκρίνατό μοι, ὅπερ δρῶν, φθισικὸν ἀπειργάσατο τὸν ἵππον, σφόδρα εὐγενῆ τε καὶ δόκιμον ὄντα. τὸ γὰρ ἅλας ὂν λεπτυντικὸν, ἀθρόως ἐμβληθὲν διὰ τοῦ κέρατος, ἐπισχήματος γενομένου τοῦ ἵππου κατὰ τὴν κρέμασιν, κατεῤῥύη τῷ πνεύμονι, καὶ καταστάζοντος ἰχῶρος δριμύτατοι, διέφαγον εἰς βάθος τὸν ὑμένα τοῦ πνεύμονος, καὶ ἕλκος ἐργασάμενοι, φθισικὸν περιέβαλον τὸ ζῶον, καὶ ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας ἰσχνοῦτο. σημειωσάμενος οὖν καὶ γνοὺς ὅτι πέπονθεν, καὶ ὡς οὐκ ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τοῦ ἁλὸς, κλαίοντι καὶ ὀλοφυρομένῳ ἔδωκα, ἵππον εὐγενῆ μὲν οὐδαμῶς, ὑγιῆ δέ. καὶ ἔλαβον τὸν ἵππον, καὶ θεραπεύσας, εἶχον πάλιν ἀγωνιστὴν ὡς ἀρέσαι τε βασιλεῖ, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ καταχεθῆναι. ἐκθήσομαι οὖν καὶ τὴν ἐπίγνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν. ἐπίγνωσις δὲ πνευμοῤῥώγος αὕτη, ἀναπνεῖ μικρὸν, καὶ τὸ μέρος τὸ κατὰ τὴν πλευρὰν, δείκνυσι τῷ στόματι, στένει κολοβὸν, ἐν τῷ ἀναπνεῖν ἀλγῶν, βήσσειν φοβεῖται, καὶ οὕτως βήσσει ὡς ὀστέον καταπιών. χρὴ οὖν αὐτὸν ἐᾶν ἐφ᾽ ἡσυχίας, φλεβοτομεῖν δὲ ἐν τῇ κατὰ τὴν κοτύλην προβολῇ. ἰσχνοῦται γὰρ ἀθρόως ἐν τῇ ῥήξει τοῦ πνεύμονος. δεῖ οὖν ἐγχυματίζειν ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ, αἰγείῳ γάλακτι σὺν χυλῷ πτισάνης, κάλλιον δὲ εἰ βρώμου. εἰ δὲ καιρὸς οὐκ ἔστι γάλακτος, ἄκρονα χοίρειον πιότατον καθεψῆσαι, καὶ τράγειον σὺν αὐτῷ

στέαρ

στέαρ, καὶ ἐγχυματίζειν σὺν τοῖς χυλοῖς ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέραις. πινέτω δὲ ὕδωρ γαλακτῶδες χειμῶνος, ἀπὸ ἀλεύρου πυρίνου, θέρους δὲ πτισάνην. οὕτω γὰρ συναφθήσεται ἡ ῥῆξις. εἰ δὲ φθάσει ἐμπυϊκὸς γενέσθαι, σημεῖα αὐτοῦ ταῦτα, ὕδωρ προσίεται πολὺ, βόρει πλέον παρὰ τὴν συνήθειαν, καὶ βήσσων ἠρέμα, πολλάκις πῦον ἀνάγει, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ αὐτὰς τὰς ἐφελκίδας. ἐγχυματίσεις οὖν τῷ ποιοῦντι ἐγχυματισμῷ τοιῷδε, ἀνδράχνη λάχανόν ἐστιν ἄγριον κηπευτικὸν, ταύτης τὸν χυλὸν μετὰ ῥοδίνου ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἢ ἑπτὰ ἐγχυμάτισον, ἐπεμβάλλων τραγάκανθαν ἀποβραχεῖσαν διὰ γλυκέος κρητικοῦ, καὶ γάλακτος αἰγείου. εἰ δὲ μὴ ᾖ γάλα, πτισάνης χυλοῦ ἢ βρώμου μάλιστα, ὅταν ὁ ἐμπυϊκὸς ὢν, ὄζῃ διὰ τῶν μυκτήρων δυσωδέστατα. θεραπεύσεις δὲ αὐτὸν ἐπὶ ἡμέραις ζ, ἐγχυματίζων τούτοις, κώστου γο β, καὶ κασίας γο δ, κόψας καὶ σήσας λεπτῷ κοσκίνῳ, καὶ βαλὼν σταφίδας σὺν οἴνῳ ἐγχυμάτιζε. γυμνασίων δὲ ἀπεχέσθω, ὀλίγοις δὲ μόνον περιπάτοις διὰ ἀγωγέως χρήσθω.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΡΙΘΙΑΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΟΓΔΟΟΝ.

Ἄψυρτος ἀμμωνίῳ ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἔγραψάς μοι πυνθανόμενος πόθεν συμβαίνει κριθίασις τοῖς ἵπποις, καὶ τίς ἡ πρὸς αὐτὴν θεραπεία, ὅπερ ἐστὶν εὔγνωστον. ἐκ τοῦ συμβαίνοντος γὰρ ἡ προσωνυμία διείληπται, ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας ὢν ἢ δρόμου, ὑπὸ τὸ ἆσθμα λάβῃ τὰς κριθὰς, ἄπεπτος γίνεται, καὶ ὑποτρέχει ἡ ὠμότης ὑπὸ τὴν βύρσαν, καὶ ὑποτέταται περὶ πᾶν τὸ σῶμα, καὶ συσπᾶται καὶ οὐ προβαίνει, οὐδὲ τὰ ἄρθρα κάμπτειν δύναται, καὶ τὰ οὖρα μετὰ βίας προΐεται, ῥίπτει τε ἑαυτὸν, καὶ διεγείρεσθαι οὐ θέλει, ἀλλ' ἐθέλει κατακείμενος. θεραπεύεται δὲ οὕτως, αἷμα ἀφαιρεῖ, διακόπτων τὰς ἐν τοῖς μεσοκνημίοις τοῖς ἐμπροσθίοις φλέβας, ἐκ τοῦ ἐντὸς μέρους ἢ τοῦ

ἐκτὸς, καὶ ἔασον ἀποῤῥυῆναι τὸ ἱκανὸν, εἶτα καταλαβόμενος δεσμῷ τὰ ἀγγεῖα, κατάντλει αὐτὰ θερμῷ ὀξυκράτῳ πλήθει τοσούτῳ, ὕδατος] ρ καὶ ὄξους οὐγγίας κ ἀναμίξας, σπόγγῳ πρόσφερε πρὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ ὤμου, ἵνα ἡ ῥύσις κατὰ τοῦ βραχίονος ᾖ. εἰς ἀμφοτέρους δὲ τοὺς τόπους τοῦτο ποιήσεις, καὶ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ, ἀφαίρει ὡσαύτως ἀπὸ τῶν αὐτῶν τόπων τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ κατάντλει ὡς προείρηται, κριθὰς δὲ τούτῳ μὴ προσενέγκῃς, μέχρι ἡμερῶν δεκατεσσάρων, ἐὰν δὲ ᾖ χόρτος χλωρὸς, μάλιστα ἐκείνῳ χρῶ. ἀνάγκαζε δὲ καθ' ἡμέραν περιπατεῖν προάγων ἐπὶ τὸν ἥλιον, συγχρίων ὄξει καὶ ἐλαίῳ, ἵνα ἡ βύρσα εὐένδοτος γένηται. οἶνον δὲ μὴ μίξῃς (ἀναψύχων γὰρ ἐπισυνδεσμεύει) καὶ ῥῖψιν ποιοῦ κατὰ τρίχα εἰς τὰ κάτω μέρη. δοκεῖ γὰρ διὰ τῶν ποδῶν ἐκπίπτειν τὸ ἀῤῥώστημα, διὸ καὶ τὰς ὁπλὰς ἀλλάσσει, ἐν αἷς οἱ βάτραχοι ἁπαλοὶ γίνονται καὶ αἱμοῤῥοοῦσιν, οὓς δεῖ χαράσσειν κάτωθεν καὶ περικόπτειν. ὅταν δὲ δοκῇ βέλτιον ἔχειν ἐν τῷ περιπάτῳ, ἄγε αὐτὸν ἐπὶ τὸ κλύσμα, καὶ ῥοίζε. ἐν ἀρχῇ δὲ μὴ ῥοίσῃς, ἵνα μὴ πυκνώσῃς τοὺς πόρους. συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ. ἢ καὶ ἐλθόντι ἐπὶ ποτοῦ λάβρως ἐφελκύσασθαι τοῦ πόματος, καὶ ὡσαύτως συνδεσμεῖται. καὶ ἐν τούτῳ δὲ χρήσῃ τῇ αὐτῇ θεραπείᾳ. συντόμως δὲ ὁ τοιοῦτος ἀποκαθίσταται, καὶ τοῦτο οὐκ ἀλλάσσονται αἱ ὁπλαί. τὸν δὲ κριθιῶντα, καὶ σὺν νίτρῳ ποτίζειν λέγεται, καὶ σκορπίουρον βοτάνην, τὴν καὶ ἡλιοτρόπιον καλουμένην ῥίψαντας ἐν οἴνῳ, διὰ ἑκατέρων τῶν μυκτήρων ἐγχεῖν. οὕτω γὰρ τὰς ὁπλὰς τάχιον ἀλλάσσεσθαι. περιγενόμενος δὲ ἐκ τοῦ πάθους τούτου, εἰς τὴν χρῆσιν οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν τὸν λοιπὸν χρόνον. εἰ δὲ φλεβοτομουμένου τοῦ ἵππου, τὸ αἷμα βουληθεὶς στῆσαι, στυπτηρίαν καύσας, καὶ ῥίψας κατάδησον, καὶ στήσεται.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ αὐτὸ, καὶ περὶ λαβροποσίας.

Περὶ κριθιάσεως ἐντελέστερον διελθεῖν χρήσιμον, ὅταν ἐξ ὁδοιπορείας ὢν ἢ δρόμου, ἔτι ἀσθμαίνων φάγῃ κριθὰς, ἀπεπτεῖ, καὶ ἡ ὠμότης ὑπὸ τὴν βύρσαν ὑπελθοῦσα, περι-

βρέχει πᾶν τὸ σῶμα. συσπᾶται οὖν καὶ οὐ προβαίνει, οὐδὲ τὰ ἄρθρα δύναται κάμπτειν, τά τε οὖρα μετὰ βίας προΐεται, ἱδροῖ τε τοὺς μηροὺς καὶ τὰς πλευράς, καὶ ἡ ῥοφὴ ὑπὸ τὸ ἆσθμα διδομένη, ἕλκεται περὶ τῷ νεύματι, ἐπὶ πίσω, οὐ θέλει ἐγείρεσθαι, ἀλλ' ἐᾶσθαι κατακείμενος. θεραπευθήσεται δὲ οὕτως, φλέβα διελὼν παρὰ τοῖς ἐμπροσθίοις τῶν μεσοκνημίων ἐκ τοῦ ἐντὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐκτὸς, καὶ ἐάσας ἱκανὸν ῥυῆναι, ἀπόσφιγξον δεσμῷ τὰ ἀγγεῖα, καὶ κατάντλει αὐτὸν ὀξυκράτῳ, ὕδατος χοὰς δέκα, καὶ ὄξους χοὰς δύο μίξας, σπόγγῳ πρόσφερε πρὸς τὴν ἔκφυσιν τοῦ ὤμου, ἵνα ἡ ῥύσις ἐπὶ τὴν βραχίονα φέρηται. ποίει δὲ τοῦτο ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ, παρὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῶν αὐτῶν τόπων ὁμοίως ἀφελὼν αἷμα, κατάντλει ὡς προείρηται, κριθὰς δὲ μὴ πρόσφερε, ἕως ἡμερῶν δεκατεσσάρων. ἐὰν δὲ χόρτος ᾖ χλωρὸς, μάλιστα ἐκείνῳ χρῶ. ἀναγκαζέσθω δὲ περιπατεῖν καθ' ἡμέραν, καὶ ῥιβέσθω εἰς τὰ κάτω μετὰ ῥῖγα. δοκεῖ γὰρ διὰ τῶν ποδῶν ἐκχωρεῖν τὸ ἀῤῥώστημα, διὸ καὶ τὰς ὁπλὰς ἀλλάσσειν, ἐν αἷς οἱ βάτραχοι ἁπαλοὶ γίνεσθαι εἰώθασιν, οὓς χρὴ ἀποχαράσσειν κάτωθεν, καὶ περικολάπτειν. ὅταν γεμὴν ὑπὸ τοῦ περιπάτου βελτίων γίγνηται, κυλιέσθω καὶ ῥοιζέσθω. ἐν ἀρχῇ δὲ οὐ συμφέρει ῥοιζέσθαι, ὡς μὴ στεγανωθέντας ἐμφραχθῆναι τοὺς πόρους. ἔνιοι δὲ φασι δεῖν ἐὰν εὐθὺς αἴσθηταί τις κεκριθιακότα τὸν ἵππον, ἁλῶν δράκα εἰς ὄξους δριμέος ξέστην βαλόντα, διὰ στόματος ἐγχυματίζειν. ἐὰν μέντοι μετὰ τὴν ὁδοιπορίαν ὁμοιόν τι αὐτῷ συμβῇ, λάβρως τοῦ ποτοῦ ἐφελκυσαμένῳ, δοκεῖ συνδεδέσθαι. τῇ αὐτῇ οὖν δεῖ χρήσασθαι θεραπείᾳ. ἔτι γὰρ ἀλλάσσονται αὐτοῦ αἱ ὁπλαὶ, καὶ θᾶττον ἀποκαθίσταται. γνώσῃ γεμὴν τὸ πάθος τοῦτο φρίττοντος τοῦ ἵππου, καὶ ἐν τῇ ὑστερώᾳ τοῦ δέρματος ἠρέμα διοιδοῦντος. ἀρέσκει δέ τισιν τὸν κριθιάσαντα, καὶ περὶ νίτρῳ ποτίζειν. εἰ δὲ βούλει αὐτὸν θᾶττον τὰς ὁπλὰς ἀλλάσσειν, πόαν τὴν καλουμένην ἡλιοτρόπιον ῥίψας ἐν οἴνῳ, διὰ μυκτήρων ἀμφοτέρων ἐγχυμάτιζε. ἴσθι γεμὴν ὡς περιγενόμενος ἐκ τούτου τοῦ πάθου, οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν εἰς τὴν χρῆσιν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ἐὰν δὲ πυροὺς πολλοὺς φαγὼν, ἀτόπως διατεθῇ, χρὴ φλέβας σχάζειν τὰς ἐν τῷ στήθει παρὰ τοὺς ὤμους, καὶ τὰς

ἐν τοῖς βραχίοσι. τὰς δὲ ἐν τῷ αὐχένι, οὐ δεῖ χάζειν, διὰ τὸ εἶναι σφαγίτιδας καὶ καρωτίδας, καὶ τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπὸ τούτων τρέφεσθαι. ἔνιοι δὲ συνέταξαν μὴ ποτίζειν αὐτόν, ἀλλὰ κλύζειν οὕτως, πίτυρα πύρινα, καὶ νίτρου τὸ ὄγδοον μέρος, καὶ ἐλαίου ἡμικοτύλιον μίξαντα, καὶ ὕδωρ ὡς γενέσθαι δύο χοάς, ἐγχεῖν διὰ τῆς ἕδρας, καὶ ποιεῖν περιπατεῖν. πειρᾶσθαι δὲ καὶ τῇ χειρὶ ἀληλιμμένῃ ἐλαίῳ, τὰ κόπρια ἐκκενοῦν, εἶτα ὑπεστρωμένως τρέχειν πρὸς ἀνάβασιν ποιεῖν. καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν ἴασιν συντελέσει αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΑΘΟΣ ΘΕραπεία καὶ πρόγνωσις.

Κριθιάσεως τάδε σημεῖα, τὰ ὄμματα οὐ καλῶς ἔχει, τὸ στόμα ἄφθης μεστόν, ἡ ζέα ἤδη γραμμὴ μετέωρος, πνεῖ θερμόν, αἱ φλέβες αἵματος πλήρεις, ἐπιγίνεται δὲ αὐτῷ καὶ ἀχλύς. σκέπτεσθαι δεῖ οὖν πάντα ταῦτα τὸν τοῦ ἵππου ποιμαίνοντα. καὶ ἐὰν βούληται πρασήσαντα, καθ' ἓν ἕκαστον ὁρᾶν τῶν σημείων, καὶ πρῶτον μὲν ἀφαιρεῖν αὐτοῦ αἷμα ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου, διαριθμησάμενον τὴν ζέαν τὴν τρίτην, ἢ τὴν τετάρτην ἐκ τοῦ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη ὥστε κοτύλας τρεῖς. ἀφαιρεῖν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν ἀπὸ τοῦ ἔσω μέρους ἐπάνω τοῦ γόνατος, καὶ ἐᾶσαι ῥυῆναι ὅσον κοτύλας τρεῖς, καὶ μὴ χορτάζειν ταύτης τῆς ἡμέρας κριθάς, μὴ δὲ ἄχυρα, ἀλλὰ πόαν ἁπαλὴν κατατέμνειν, καὶ ἐν ὕδατι τέγγειν. πινέτω δὲ τούτου τοῦ ὕδατος μὴ πλέον χοῦς, πρὸς τὸ μὴ ῥιγοῦν, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ κριθῶν μετεχέτω, μὴ πλέον δύο χοινίκων. τῆς δὲ πόας πλέον διδόσθω, καὶ τοῦ ποτοῦ χοῦς ἐφ' ἑκάτερον. τῇ δὲ τρίτῃ, ἡμιόλια πάντα. ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις ὅσον εἰώθει. ἐὰν δὲ εἰς τὰ ὀπίσθια τὸ ἀρρώστημα κλίνῃ, σχάσης ἀπὸ ἀμφοτέρων τῶν σκελῶν ὑπὸ κάτω τοῦ βουβῶνος, ἄφελε ὅσον κοτύλας ἕξ. ἡ δὲ θεραπεία αὕτη, καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων γέγραπται.

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὑοσκυάμου, εἰ μὲν ἐν θέρει ὅταν ἔχει φύλλα χλωρά, λαβὼν ὡς δέκα ἢ ιβ' φύλλα, καὶ ῥίζας καλῶς, ἴγδῃ μετὰ

οἴνου

οἴνου ἰταλικοῦ, τὸ ἥμισυ ἐγχυματίζειν, καὶ εὐθέως αὐτὸν διακίνησον, καὶ τὸ πρᾶγμα ἰαθήσεται. εἰ δὲ ἐν χειμῶνι, ὅτε μὴ εὑρεθῇ φύλλα χλωρὰ, λαβὼν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, ὅσον αἴρουσιν οἱ τρεῖς δάκτυλοι, τρίψας, ὁμοίως χρῶ μετὰ οἴνου ἰταλικοῦ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΦΛΕΒΟΤΟΜΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Τυραννίῳ Βάρωνι χαίρειν. πυνθανομένῳ τίνες εἰσὶν ἐν τοῖς ἵπποις φλέβες ἃς δεῖ σχάζειν, δι' ὧν τὰ πάθη ῥαδίως ἐκκομισθήσεται, ἀναγκαῖον ἡγησάμην ἐπιδεῖξαί σοι. δεῖ πρῶτον ἐκ τῆς ὑπερῴας ποιεῖσθαι τὴν ἀφαίρεσιν, δι' ἣν μόνην καὶ πρώτην δυνατὸν ἐν ὑγείᾳ διατηρεῖσθαι τὰ κτήνη. ἐὰν ᾖ πλεονεκτούμενος τῷ σώματι, καὶ λίαν ἐπίσωμος ἢ κνήθων ἑαυτὸν, ὥστε καὶ παρατρίβειν πρὸς τὰς φάτνας, καὶ τοὺς τοίχους, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐπιβάλλων ἑαυτῷ, ἢ σείων τὴν κεφαλὴν, ἢ τὰ ὦτα καταβάλλων, ἢ χασμώμενος πυκνὰ, προβάλλων τε τὰ σκέλη τὰ ἐμπρόσθια ἐναλλὰξ, ἢ ὀφθαλμοὺς λιπαρωτέρους ἔχειν δοκῶν, καὶ λήμας φέρων, καθεύδων ἐπὶ τῆς φάτνης πλέον, ἢ αἷμα ἀφοδεύων ἢ καὶ οὐρῶν, τούτου διακόπτειν δεῖ τὴν ἐν τῇ ὑπερῴᾳ ῥίτην, ἥτε γὰρ τὴν φλεβώδη ὑπεροχήν. αἱ δὲ παρὰ τὸν κυνόδοντα κεντήσεις, δύσαλτοί εἰσιν ἐν τῇ στάσει τοῦ αἵματος. ὁμοίως καὶ τὸν πυρέσσοντα ἐπιγνώσῃ, τὴν κεφαλὴν κάτω ῥέπουσαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τούτου αἷμα ἀφαιρεῖν ἐκ τῶν κροτάφων καὶ τοῦ προσώπου. τῶν δὲ ὀπισθοτονικῶν ὑπό τινων λεγομένων τετανικῶν, οὐ δεῖ αἷμα ἀφαιρεῖν. παραξηραίνεται γὰρ τὸ νευρῶδες ἐν τῇ ἀφαιρέσει τοῦ αἵματος, οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἄπεστι, ἀλλὰ καὶ τοῦ πάθους ἀσιτίαν παρεχομένου ἀδικεῖται φλεβοτομούμενος. συμβαίνει δὲ τούτῳ ἀπὸ συντονίας δρόμου καὶ πλείονος ἐλασμοῦ, ἀδυνατεῖν μὲν ἑστάναι, κατακλιθῆναι δὲ μὴ δύνασθαι βουλομένῳ. ἄκροις δὲ τοῖς ποσὶν ἐπι-

βαίνειν φλεγμαινομένοις. χρὴ δὲ σχηματίζειν τὰς ἐν τοῖς μεσοσκελίοις ἐναλλὰξ τῶν ἐμπροσθίων καὶ τῶν ὀπισθίων φλέβας.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Πάντας τοὺς ἀπὸ πλησμονῆς καὶ ὠμότητος πάσχοντας, ἄριστον φλεβοτομεῖν ἐκ τῶν ἀγκώνων καὶ βραχιόνων. θερμὴ γὰρ οὖσα τοῦ ζώου ἡ φύσις, ταχέως ἀπὸ τῆς ὠμότητος τῶν σιτίων πυροῦται, καὶ εὐπετῶς διὰ ταῦτα πυρετὸς αὐτῷ ἐπιγίνεται. χρὴ μὲν οὖν γινώσκειν, ὡς τὸ φλεβοτομεῖν τοὺς ὑγιαίνοντας ἵππους, οὔτε Ἄψυρτος δοκιμάζει, οὔτε Εὔμηλος. εἰ δὲ τοιούτῳ εἰθισμένος εἴη, βέλτιον ἐκ τῆς ὑπερῴας ἀφαιρεῖν, δι᾽ ἧς ἀκινδυνώτερον τὰ κτήνη διατηρηθήσεται. προσέχειν δὲ χρὴ ταῖς φλεβοτομίαις, μὴ λεπτὰ πάνυ καὶ δυσθεώρητα εἴη τὰ ἀγγεῖα τοῦ ζώου. συμβαίνει γὰρ ἔσθ᾽ ὅτε ἐν τοῖς πλαγίοις μέζεσι λεγομένοις παρὰ τὰ γόνατα, καὶ ἐν τοῖς ὤμοις ἐγγίνεσθαι φλεγμονὴν ἐκ τῆς φλεβοτομίας, καὶ χωλεύειν ποιεῖν. θεραπευθήσεται δὲ οὕτως, καταντλούμενος ὕδατι θερμῷ δὶς ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας, καὶ καταχριόμενος κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, περιπατῶν τε κατ᾽ ὀλίγον, διὸ πειρᾶσθαι προσήκει μὴ διαμπερὲς κρούειν τὰς φλέβας, μὴ δὲ ἐξελκοῦν, καὶ οὐκ ἂν τοῦτο συμβαίνῃ. μάλιστα δὲ προσέχειν χρή, ἐπὰν ἀπὸ τραχήλου, ἢ στόματος αἷμα ἀφαιρῆται. αὗται γὰρ αἱ φλέβες εἰσὶν ἐπικινδυνότεραι.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΕΙ ΑΡΙΣΤΗ, Η ΦΛΕΒΟΤΟΜΙΑ ΤΟΙΣ ΙΠΠΟΙΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Ἀχαϊκῷ Νικαεῖ χαίρειν. ἐσπουδακότος σου περὶ τὴν ἰατρικήν, καὶ ζητοῦντος εἰ ἀρίστη ἐστὶ τοῖς ἵπποις ἡ φλεβοτομία, λέγω μὴ εἶναι ἀρίστην. εἴρηται δὲ καὶ Εὐμήλῳ ἱππιατρῷ, μάλιστα δεῖν μὴ ἐθίζειν τοὺς ἵππους αἷμα ἀφαιρεῖν, οὐκέτι δὲ προσέθηκε τὴν αἰτίαν. ἐπαγόμεθα γὰρ τὴν ζέσιν, ποιοῦντες τὴν

ἔξοδον

ἔξοδον τοῦ αἵματος, καὶ νοσοποιοῦμεν. ἐὰν δὲ ὦσιν εἰθισμένοι, οὕτως ἀφαιρετέον ὡς εἰρήκαμεν ἐν τῇ πρὸς πούπλιον οὐάρρωνα ἐπιστολῇ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΟΤΙ ΟΥ ΣΥΜφέρει τὰς ἐντὸς τῶν μηρῶν φλέβας τέμνειν.

Ἀσύμφοροι ἐν τῇ φλεβοτομίᾳ αἱ ἐντὸς τῶν μηρῶν φλέβες. ἐξαιματιζόμεναι γὰρ, συμπάθειαν παρέχουσι τοῖς βουβῶσι καὶ πόνον. ἐπιγνώσεται δὲ ὁ ποιούμενος τὴν φλεβοτομίαν τῇ ἐπαύριον, καὶ ταῖς ἐχομέναις, σκάζοντα αὐτὸν καὶ ἐπιβαίνοντα μόλις. ἐὰν δέ τις ἀνωτέρω παρὰ τοὺς διδύμους διακόψῃ τὴν λεγομένην ὀφιώδη φλέβα, θάνατον ἐπιφέρει. ὅταν δέ τι συμβῇ ἀῤῥώστημα ἐν τοῖς ὀπισθίοις, καὶ χρήζῃ ἀφαίρεσιν αἵματος. ἀφαιρεῖν δεῖ ὑπὸ κάτω τῶν ἀγκυλῶν παρὰ τοὺς ἀστραγάλους λεγομένους ἐκ τοῦ ἐντὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐκτὸς, ἢ τῶν μετακυνίων. ἄθετοι δὲ καὶ αἱ ἐν τῇ στεφάνῃ τοῦ ποδὸς κεντήσεις, οὐ μόνον γὰρ ἐπιφέρουσι πῶρον τὸν λεγόμενον μάρμαρον, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁπλὴ αἰτιᾶται. γίνεται γὰρ ἐν αὐτῇ φοῖνιξ ἐκ τοῦ νύγματος, καὶ διὰ τοῦτο ἔσθ' ὅτε χωλαίνει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ δεῖν τοὺς ἀπὸ κόπου φλεβοτομεῖν.

Ἄψυρτος σέξτῳ νουμμηνίῳ χαίρειν. γινώσκειν σε θέλω, ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ὁδοιπορίας ὁ ἵππος, καὶ ὑπόκοπος, μὴ δεῖν αἷμα ἀφαιρεῖν ἐξ αὐτοῦ. οὐ γὰρ τὰς φλέβας κοπιᾷ, ἀλλὰ τὰ νεῦρα. ἐὰν οὖν αὐτὰς νύξῃς, τὰ νεῦρα ἀποξηραίνεται. αἱ γὰρ φλέβες ἔμπυροι οὖσαι, ἁπαλὰ τὰ νεῦρα παρέχουσι. δεῖ οὖν ἀναφυσᾶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ τοὺς ὤμους καὶ τὰ σκέλη, καὶ χειροτριβεῖν μαλακαῖς ταῖς χερσὶ, καὶ εἰς τόπον μὴ σκληρὸν ἱστάναι, ἀλλ' ὅπου κόπρια ὑπόκειται, ἢ ἄλλα ὑποβλήματα ἁπαλά. ἐὰν δὲ ὑπέρτονος γένηται ὑπὸ κόπου, μὴ δὲ δεῖπνον κριθάς. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Εὐμήλῳ δεδήλωται. παρῆλθε δὲ αὐτὸν τοῦτο, ὅτι ὁδοιποροῦντος τοῦ ἵππου, χωρίς εἰσιν οἱ ἰχῶρες, καὶ οὐ μεμιγμένοι τῷ αἵματι. παρ' αὐτὰ οὖν ἐὰν φλεβοτομῇς, ὄψει τὴν ῥύσιν μόνου τοῦ αἵματος, καὶ πρὸς τὸ μηδὲν ὠφελῆσαι, ἀδικήσεις τὸ

ζῶον

ζῶον. παραξηραίνεται γὰρ ἡ σύστασις αὐτοῦ, τῆς θέρμης ἀποκεκρουσμένης, καὶ ἐπισωδεσμεῖται. δεῖ οὖν τῇ ἐπαύριον, ἢ τῇ ἐχομένῃ τὴν ἀφαίρεσιν ποιεῖσθαι. τότε γὰρ προσεπιτρέχουσιν εἰς τὰς φλέβας οἱ ἰχῶρες ζητοῦντες τὴν ἔξοδον. ἐπιγνώσεται δὲ τοῦτο ὁ ποιούμενος τὴν ἀφαίρεσιν.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂, ὍΤΙ ΟΥ̓ ΔΕΙ͂ ὑπὲρ πολὺν χρόνον ἀποκρατεῖν τοῦ ποτοῦ τῷ φλεβοτομηθέντι.

Μὴ δὲ φλεβοτομήσας τι τῶν μώνυχας ὁπλὰς ἐχόντων, τοῦ ποτοῦ ἀποκράτει πλείονα χρόνον. διψήσαντα γὰρ ἐὰν ποτίσῃς, ῥαδίως ῥῆξιν λήψεται. ὅταν δὲ συμβῇ ἐν τοῖς γόνασι καὶ ταῖς κνήμαις χαλάσματα γενέσθαι, καὶ τὰ μετακύνια χθαμαλά, γινώσκειν δεῖ ὅτι ἡ πτέρνη ἀφίσταται ἐν αὐτοῖς καὶ ἔστι χωλός. ὅσοι δὲ τὰ ὑπὸ κάτω τῶν γονάτων, ἃ λέγεται κνῆμαι, παχέα ἔχουσι καὶ σαρκώδη, ῥαδίως οὗτοι ἐν τῇ στάσει τοὺς πόδας ῥήσσουσι, καὶ εἰσὶν οἱ λεγόμενοι ψυλισαί, οὓς δεῖ φλεβοτομεῖν ἐκ τῶν μετακνημίων κατὰ μίαν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν ἵππος ἐξ ὁδοιπορίας ἢ κόπου ᾖ, μὴ φλεβοτομείσθω παραυτίκα. εἰ γὰρ καὶ θυμήλῳ δοκεῖ φλεβοτομία, ἀλλὰ ἄψυρτος ἀποδοκιμάζει, προσφυσάσθω δὲ ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ τὰ σκέλη, καὶ ταῖς χερσὶν ἁπλῶς ἀποτριβέσθω, μὴ ἑστὼς ἐπὶ τόπου σκληροῦ, ἀλλ' ἐν κοπρίοις, ἤ τισιν ὑποβλήμασιν ἁπαλοῖς. ἐὰν ὑπέρβιος ἐκ κόπου γένηται, μὴ χρῶσαι, κριθὰς παραβάλλειν, ὥσπερ ἀψύρτῳ ἐπὶ θυμήλῳ δοκεῖ. τρίτη δὲ ἡμέρα δύναται, καὶ φλεβοτομία προσληφθεῖσα, παρέχειν ὄνησίν τινα. χρήσιμον δὲ κἀκεῖνο τὸ ἐξ ὁδοῦ καὶ δρόμου κεκοπωμένῳ, ἄλφιτα μίξαντα οἴνῳ εὐώδει, καὶ ποιήσαντα μάζας, ἐντιθέναι διὰ στόματος. ἐὰν δὲ ἕλκηται διὰ τῶν λαγόνων, ἐγχυμάτιζε κρόκου ὁλκὴν τριωβόλου μετὰ ὕδατος κοτύλης.

ὍΤΙ ΤΩ͂Ν ΕΥ̓ΝΟΎΧΩΝ ΟΥ̓ δεῖ αἷμα ἀφαιρεῖν.

Ἄψυρτος Δημητρίῳ πάππῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. περὶ τὴν

ἱπποτρο

ἱπποτροφίαν σε προθύμως ἐρχόμενον γινώσκειν βούλομαι, ὅτι εἰσὶ τῶν ἵππων οἱ ὀρχοτετμημένοι, μὴ δεῖν τούτων αἷμα ἀφαιρεῖν. συμβαίνει γὰρ ἐλάσσονας γίνεσθαι τῇ δυνάμει ἐν τῇ χρήσει, καὶ φλεβοτομουμένοις δὲ ἐν τῇ κεντήσει φλεγμοναὶ ἐπιγίνεται.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΩΣ ΔΕΙ φλεβοτομεῖν, καὶ περὶ χρασισμοῦ.

Ἄριστον εἰδέναι πότε δεῖ τὸν ἵππον αἷμα ἀφαιρεῖν, καὶ ἐν αἷς ὥραις καὶ ὅπως, καὶ ἀπὸ ὅσων φλεβῶν, καὶ διαγινώσκειν τὰς φύσεις καὶ τὰς ἕξεις. οἱ μὲν γάρ εἰσιν εὖ διακείμενοι οἱ δὲ ἰσχνοί, οἱ δὲ νοσεροί, καὶ τὸ αἷμα οὐκ ἔστι τὸ αὐτό, οὐδὲ ὅμοιον τοῖς πάθεσι πᾶσιν, ἀλλὰ διαφέρει τοῖς χρώμασι πρὸς ἕκαστον πάθος. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν εὖ ἐχόντων ἵππων αἷμα ἔστιν εὔκρατον, καὶ πολύ, καὶ ξανθόν. ἀφαίρει τοίνυν ἵνα μὴ πάθος ἐπιστῇ. τὸ δὲ τῶν μαλακιζομένων αἷμα, ἔστι ποικίλον καὶ ἀφρῶδες. τὸ δὲ τῶν κριθιώντων αἷμα, ἔστι μέλαν καὶ ἰχῶδες. δεῖ οὖν πρῶτον ποιῆσαι τὸν ἵππον ἐπὶ ἡμέρας ἓξ χλωροφαγῆσαι, ὑπὸ πεδίον σύρριζον ἐφ' ὅσον ἡ χράσις προσηνὴς τυγχάνει· καὶ λοιπὸν συλλέξει αἷμα νεαρὸν εἰς τὰς φλέβας, καὶ ἔσται εὐρωστότερος. ἀφαίρει δὲ τῆς ἡμέρας ὥρᾳ δευτέρᾳ. ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὸν περὶ τούτου λόγον, λοιπὸν ἀρξώμεθα πῶς δεῖ τοῦ ἵππου αἷμα ἀφαιρεῖν. αὐχενίζειν χρὴ τὸν δὲ τόπον περιβάλλειν αὐχενιστῆρι, ἤτοι τὸν τράχηλον, καὶ προσανατείνειν ἕως ἂν προσαναστῶσιν αἱ φλέβες, μὴ μέντοι καθιέναι τὸ φλεβότομον κατὰ βάθος, ἐπεὶ οὐ δυνήσῃ στῆσαι τὸ αἷμα εὐχερῶς, ἐὰν διαμπερὲς τὴν ἀρτηρείαν διέλῃς. κροτάφους δὲ ἐὰν βούλῃ λῦσαι, περίβαλλε αὐχενιστῆρα περὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὦτα, μέχρις ἂν διαναστῶσιν αἱ φλέβες, καὶ ὑπότεμνε, ὡς εἴρηται, μὴ κατὰ βάθος.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ ἐκ φλεβοτομίας.

Ἄψυρτος Ἀσπίωνι Ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. συμβαίνει ἐν τοῖς πλαγίοις μέρεσι λεγομένοις, παρὰ τὰ γόνατα καὶ ἐν τοῖς ὤμοις ἐκ φλεβοτομίας φλεγμονὴν γενέσθαι, καὶ χωλαίνειν. θε-

ραπεύεται δὲ οὕτως, καταντλῶν ὕδατι θερμῷ συνεχῶς τῆς ἡμέρας τρὶς ἢ τετράκις, καταχρίει κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, καὶ περιπατείτω κατ᾽ ὀλίγον, καὶ ἔσται ὑγιής. πειρῶ δὲ μὴ διαμπερὲς κρούειν τὰς φλέβας, μὴ δὲ ἐξελκοῦν, καὶ οὐ συμβήσεται τοῦτο. ὅσοι δὲ εἰσὶν ἔχοντες κεκρυμμένα τὰ ἀγγεῖα, καὶ οὐκ εὔσημα, ἀλλὰ λεπτὰ καὶ ζητούμενα, ἐν τούτοις γίνεται. διὸ δεῖ τοὺς τοιούτους περικάμπτειν.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΦΛΕΒΑ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἀπὸ φλεβοτόμου αἷμα προχέουσαν.

Ἀφόδευμα αὐτοῦ τοῦ ἵππου ταῖς ῥεούσαις φλεψὶν ἐπίθες. εἰ δὲ ἐπιμένοι τὸ αἷμα φερόμενον, εὐφυῶς ἐρέας μαλλὸν βρέξας εἰς ἔλαιον τῇ φλεβὶ προσενεγκαι, ἢ νῆμον ξύλινον ποιήσας ὧδε τῇ αἱμοῤῥοούσῃ φλεβὶ ἐπιτίθει, καὶ χρῶ ὡς καλλίστῳ καὶ προχείρῳ βοηθήματι.

ΚΑΤΑΠΛΑΣΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ἐκ φλεβοτομίας φλεγμονὰς ἢ δι᾽ ἀσβέστου.

Ἐὰν ᾖ γένηται ἐπιῤῥευματισμὸς καὶ φλεγμονὴ ἐκ φλεβοτομίας τῆς ἐκ βραχίονος, ἁρμόζει ἀσβέστου χαλκίτιδος, μέλιτος, ἀριστολοχείας, καὶ τὸ ἴσον ἐκπλάσσοντας εἰς ὀθόνιον ἐπιδεσμεῖν, ἢ κάνναβιν ἀγρίαν ξηράναντας καὶ κόψαντας, χρῆσθαι σὺν μέλιτι.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΟΙΑΝ φλεγμονήν.

Κιμωλίαν κρητικὴν, ἐλαίῳ σπανῷ καὶ ὄξει, καὶ λιβάνου ἀλεύρου γο δ´, καὶ βολβοὺς καὶ κοχλίας λελειωμένους προσμίξας, τοῖς φλεγμαίνουσι τόποις πρόσαγε. καὶ ἐὰν χειμὼν ᾖ, χρῶ θερμῷ τῷ βοηθήματι, εἰ δὲ θέρος, ψυχρῷ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ.

Κεφάλαι-

ΚΕΦΑΛ. ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐὰν εἰς ὀφθαλμὸν ἐμπέσῃ ῥεῦμα, ἢ γένηται γλαύκωμα, ἢ ἄργεμος, ἢ ἀχλὺς, ἢ περίτριψις, ἢ πληγὴ, ὥστε λευκανθῆναι τὸν ὀφθαλμὸν, τούτων διακόπτειν τὴν ἐν τῷ προσώπῳ φλέβα, ὑπὸ τὸ μῆλον λεγομένως ἥτις κατάγει ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱ δὲ διακόπτουσι τούτων συμβεβηκότων τὴν ἐν τῷ κροτάφῳ φλέβα, κακοῖς περιβάλλουσι τὸν ὀφθαλμόν. γλαυκώματος δὲ γεγονότος, περίεργον καὶ τὸ φλεβοτομεῖν. ἔστι γὰρ ἀθεράπευτον. συμβαίνει δὲ ἐκ τούτου ὃ καλεῖται ὕαλωμα, ὅμοιον ψηφίδι λευκῇ.

Ἄριστον δὲ πρακτικὸν κρίνεται πρὸς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν λεύκωσιν, καὶ τὸ τρυπήσαντας περόνῃ τὸ οὖς, ἐλλέβορον ἐντιθέναι, ἢ τὸ ὑπὸ τὸ μῆλον δέρμα τρυπήσαντες τὸ αὐτὸ ἐντιθέναι. εἴη δ' ἂν ἐλλέβορον, τὸ ἰδιωτικῶς καρπίον καλούμενον.

Ἄριστον δὲ καὶ τοῦτο, καὶ διὰ πείρας φανὲν δόκιμον εἰς λευκώματα ὀφθαλμῶν ἐν ἵπποις καὶ ἡμιόνοις γεγονότα, ἐὰν ἀλεκτορὸς πόδας μὴ ἑψηθέντας, ἀλλ' ἔτι ὠμοὺς ὄντας συνθλάσας τις, ἐξέληται τὸν ἐντὸς μυελὸν, καὶ αὐτὸν ῥοδοστάγματι καλῶς λειώσας, ἐπιχρίσῃ πτερῷ δὶς ἢ τρὶς τὸν τοῦ ζώου ὀφθαλμόν. ἰαθήσεται γὰρ οὕτω χρισθὲν τὸ ζῶον.

ἹΕΡΟΚΛΕΌΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν λευκωθῇ ὀφθαλμὸς ἀπὸ πληγῆς ἢ περιτρίψεως, σηπίας χρὴ ὄστρακον ξέσαντα, καὶ ῥίψαντα μετὰ σμύρνης, καὶ μέλιτος ὑποχρίειν, ἢ ἅλας ὀρυκτὸν, ἢ ἰνδικὸν λεάναντα μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος ἑψημένου ὑποχρίειν, ἢ σταφυλίνου ἀγρίου τὸ ἄνθος, καὶ ἀνεμώνης ῥίψας, ἔνσταζε δὶς τῆς ἡμέρας. εἰ δὲ ἡλκωμένος εἴη, σμύρναν καὶ σχοίνου ἄνθος τρίψας ὡς λειότατα, καὶ μέλι παχέας ὑπόχριε. εἰ δὲ λευκώματα γένοιτο, αἷμα ἀφαιρεῖν χρὴ ἀπὸ τῶν κροτάφων, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ προσώπῳ φλεβῶν ὑπὸ τὸ μῆλον μᾶλλον ὡς ἄψευστος δοκιμάζει, καὶ ψυχρῷ ὕδατι ὑπαντλήσαντα ὑπαλείφειν κρομμύου τὴν ἐντεριώνην ῥίψαντα μετὰ νίτρου ἀφροῦ, καὶ διανέντα ἐλαίῳ, μάλιστα δὲ ἀγριελαίῳ. εἰ δὲ μὴ, παλαιοτάτῳ.

ἌΛΛΟ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Βαλσάμου, σμύρνης, κρόκου, καδμείας, πηγάνου ἀνὰ γο α, ναρδοστάχυος γο β ς΄, πεπέρεως λευκοῦ γο ιβ, μέλιτος ἀττικοῦ γο ἥμισυ, ἀσπάρου ῥίζης γο ἥμισυ, οἴνου παλαιοῦ γράμματα β, ἀλκυονίου γο ε, ἐν ὕδατι ὀμβρίῳ ἢ ποταμίῳ μίξας, καλῶς τε προλεάνας, χρῶ.

ἌΛΛΟ ΕἸΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ὀφθαλμοῦ.

Ἀφρόνιτρον μετὰ σμύρνης, καὶ μέλιτος χρηστοτάτου, μάραθόν τε συλλέξας καὶ ξηράνας, κόψας τε σήσας, καὶ μίξας, χρῶ. Ἄλλο.

Σμύρνης ὁλκὴν, κρόκου γο γ, μέλιτος ὀξύβαφον, τρίψας λεῖα, χρῶ πρὸς τὰ λευκώματα. Ἄλλο.

Συκίου γο β, χαλβάνης γο β, πεπέρεως λευκοῦ γο ἑξ, λιβάνου ἄῤῥενος τὸ ἴσον, χαλκοῦ κεκαυμένου γράμμα ἓν, καὶ μέλιτος τὸ ἱκανὸν μίξας, χρῶ.

ΠΡῸΣ ΛΕΥΚΩ΄ΜΑΤΑ ἡμιόνων.

Κισσὸν διαμασησάμενος, τῷ χυλῷ προσφύσησον τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ὑγιανεῖ.

ΕΥ̓ΜΗ΄ΛΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Λευκώματα θεραπεύσεις, ἀπὸ τῶν κροτάφων αἷμα λαμβάνων, κρομμύων χυλὸν μετὰ νίτρου μιγνύων καὶ προσάγων.

Ἄλλο.

Κυάμους μέλανας κατακαύσας, καὶ ἐν ἴσῳ μέλιτι μίξας, ὑπόχριε.

ἌΛΛΟ ΛΕΥ΄ΚΩΜΑ ΝΕΑΡῸΝ.

Ἔλαιον ῥόδινον μετὰ μέλιτος, καὶ ᾠοῦ καὶ ἐρίου ἁπαλοῦ ἐπίθες. πρῶτον δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν φλεβὸς αἷμα λάμβανε.

ΒΟΗ΄ΘΗΜΑ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Οἴνου ἀμιναίου ξέστας τρεῖς, γάρου αὐθηρὸν ξέστην μίαν, μέλιτος γο τρεῖς, πάντα συνεψήσας, χρῶ.

Ἄλλο

Ἄλλο.

Χελιδόνων κεφαλὰς κατακαύσας, καὶ λειοτριβήσας μετὰ μέλιτος χρῶ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ἬΔΗ ΓΕΓΟΙΗ-κότας λευκώματα.

Ζύμην κριθίνην ξηρὰν καύσας, καὶ λειοτριβήσας, ἀναλάμβανε χυλῷ μαράθου, καὶ νίτρῳ καὶ μέλιτι, καὶ οὕτως ἔγχριε.

ἌΛΛΟ ΘΕΜΝΗΣΤΟΥ ΕἸΣ τὸ αὐτὸ ἔγχρισμα.

Πεπέρεως λευκοῦ γο β, ἢ μέλανος γο δ, ἀμμωνιακοῦ γο δ, σμύρνης δραχμὰς β, κρόκου δραχμὰς γ, ὀποβαλσάμου τὸ ἀρκοῦν, μίξας καὶ ποιήσας ὑγρὸν ἔγχρισμα, ἐπίθες, καὶ οὐκ ἐάσεις συστῆναι τὸ λεύκωμα. Ἄλλο.

Βοτάνην σιδηρῖτιν ἣν ἔνιοι ἀχάλιον, ἔνιοι δὲ ἀλθαίαν καλοῦσι λαβὼν, καὶ ταύτης τὸν καρπὸν ῥίψας, ἐμφύσα, παρακαταλαβὼν τὸν ὀφθαλμὸν, εἶτα πρόσκλυζε ψυχρῷ ὕδατι ὀμβρείῳ.

Ἄλλο.

Ὀθόνιον καθαρὸν καύσας, καὶ ἅλας φρύξας, ὁμοῦ βαλὼν σὺν μέλιτι ἐκλείου καὶ ὑπόχριε.

ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΏΜΑΤΑ.

Κυκλαμίνου χυλὸν, μέλιτι ἀττικῷ συμμίσγων, καλῶς ἐπίχριε.

Ἄλλο.

Στέαρ χήνειον μετὰ ῥοδίνου τρίψας, καὶ σηπίας ὄστρακον μετὰ μέλιτος ἀκαπνίου, ἐπίχριε.

ΚΟΛΛΟΎΡΙΟΝ ΕἸΣ λευκώματα.

Σηπίας ὄστρακον, καὶ μαράθου χυλὸν, καὶ κρόκου σμύρνης καὶ νάρδου συριακοῦ τὸ ἴσον μέλιτι μίξας, καὶ λειοτριβήσας, χρῶ.

ΠΡΟΣ ὙΠΌΧΥΜΑ ΚΟΛ-λούριον ξηρόν.

Νίτρου γο β κόψας, καὶ προσμίξας πεπέρεως λευκοῦ κόκκους ε, ἢ μέλανος κόκκους ι, καὶ ψυλλέειον ὀλίγον ὁμοῦ συλλειώσας, χρῶ. Ἄλλο.

Μέλιτος καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ἴσον ἑκατέρου μίξας, χρῶ.

Ἄλλο.

Ἁλῶν ἀττικῶν γο α̅ς, σηπίας ὀστράκου ἐξεσμένου τὸ ἴσον, καὶ κροκοδείλου κόπρου. ταῦτα ὁμοῦ λειώσας, ἐπεμβαλὼν κρόκον καὶ φυλλάκριον. ἔτι δὲ ἐλύδριον, κἀκεῖνα λεώσας, καὶ σήσας κοσκίνῳ ὀφθαλμικῷ ἀναλάμβανε, καὶ ἀποτίθει εἰς βυκίον ὑάλινον, καὶ ἐν καιρῷ χρείας ὑπάλειφε. ἐὰν δέ ποτε ἀναλυθῇ, ἢ ὑγρὸν γένηται, κομίδιον μικρὸν λελειωμένον πρόσμιγε, καὶ ἀναπλασσόμενον ποίει κολλούριον ἀνιέμενον ὕδατι, καὶ οὕτως ἐπαλειφόμενον.

ΚΟΛΛΟΥΡΙΟΝ ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ.

Μέλιτος γο α̅, λιβάνου ἀρσενικοῦ γο α̅, σμύρνης τρωγλήτιδος γο α̅, πεπέρεως λευκοῦ γο α̅, κρόκου γο α̅, ἀλόης ἡπατίτιδος γο α̅, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο β̅, ἅλατος ἀμμωνιακοῦ γο α̅, στύρακος καθαροῦ γο α̅, στυπτηρίας σχιστῆς γο α̅, νίτρου ἐλλαδικοῦ γο α̅. ταῦτα λειοτριβήσας ἐπιμελῶς, χρῶ κατὰ παντὸς λευκώματος.

Ἄλλο

Ἀμμωνιακοῦ καὶ μαράθου τὸ ἴσον βαλὼν εἰς θυίαν, τρίβε ἡμέρας τρεῖς, τῇ δὲ τετάρτῃ ἐπιχέας ὕδωρ ποταμιαῖον, ἢ ὕδωρ κρηναῖον, δὶς τῆς ἡμέρας τρίβε ἐπὶ ἡμέρας η̅, ἐπιχέας μέλιτος γο ἕξ.

ΑΛΛΟ ΠΡΟΣ ΠΟΝΟΝ ὀφθαλμῶν.

Κηροῦ ἢ ῥητίνης ἀμμωνιακοῦ, ἀφρονίτρου. ταῦτα πάντα ἴσον κόψας ἕκαστον, χρῶ.

ΟΦΘΑΛΜΙΚΟΥ ΣΚΕΥΑΣΙΑ.

Νάρδου στάχυος ὁλκὰς β̅, κρόκου ὁλκὴν μίαν, ἀμύλου ὁλκὰς β̅, μέλιτος ἀττικοῦ τὸ ἀρκοῦν.

ΕΙΣ ΟΦΘΑΛΜΟΝ ἡλκωμένον.

Σμύρναν, κρόκον, καὶ σχοίνου ἄνθος τρίψας ὡς λεπτότατα, μέλι παρεγχέων, ἐπάλειφε.

ΠΡΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΝ.

ὀφθαλμίαι εἰώθασι γίνεσθαι, ἐκ βράσεως αἵματος καὶ πολυτροφίας. τὸν τοιοῦτον οὖν δεῖ θεραπεύειν αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῶν

κροτάφων

κροτάφων. ἐνστάζειν δὲ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μέλι καὶ γάλα ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ἐὰν δὲ ῥευματίζωνται, λαβὼν μέλι καὶ ἀλόην ἡπατικὴν, ἔγχεε αὐτὸν καὶ ἀναστέλλει τὸ ῥεῦμα τὸ ἐπικείμενον καὶ ὑγιαίνει.

ΑΛΛΟ ΟΦΘΑΛΜΙΚΟΝ.

Μυελὸν ἐλάφειον καλῶς καθάρας, ὅπως μή τι τῶν ἔσωθεν ὀστάριον παραμένῃ, τρῖψον ἐν θυίᾳ μαρμαρίνῃ, καὶ πρόσβαλε αὐτῷ κρόκου τετριμμένου δραχμὴν μίαν, καὶ ἀποθεὶς ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἢ κερατίνῳ, χρῶ πρὸς τὰ ἕλκη τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄλλο.

Χλωρῶν καλάμων κεφαλὰς καύσας ἐπιμελῶς, ἐπιβαλὼν τε σμύρνης ἡδυτάτης ὀβολοὺς τρεῖς, καὶ νάρδου συριακῆς τὸ ἴσον τρῖψον πάντα εἰς ἕν, καὶ ἀπόθου ἐν πυξίδι χαλκοῦ, καὶ χρῶ πρὸς λευκώματα. Ἄλλο.

Γράβον τρίψας εἰς λεπτὰ καὶ ἀποθλίψας, βάλλε τὸν χυλὸν εἰς σκεῦος χαλκοῦν, καὶ χρῶ ἐναλείφων. Ἄλλο.

Ἐὰν ὀφθαλμὸς φλεγμαίνῃ, λιβανωτοῦ, ἀμύλου, ἀρνίου μυελοῦ ἀνὰ δραχμὴν μίαν, ἐλαίου ῥοδίνου γο, ὠῶν τὸ λευκὸν μίξας ἐν ταυτῷ, ἐνάλειφε. Ἄλλο.

Ἅλας θούρειον τρίψας, ἐμφύσα διὰ τῶν ῥωθώνων. ἐὰν δὲ μὴ ἀνοίγῃ τὸν ὀφθαλμὸν, ἐκστρέψας αὐτοῦ τὰ βλέφαρα, σμιλαρίῳ κατάχαξον. εἶτα οἴνῳ ἐμφύσα, εἶτε αἷμα ἀπὸ τῶν κροτάφων αὐτοῦ λάμβανε, καὶ ἔσαι ὑγιής.

ΠΡΟΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΑΛΛΟ.

Μαράθρου χυλοῦ τὸ ἀρκοῦν, κισσοῦ πετραίου φύλλων τρυφερῶν χυλοῦ τὸ ἴσον, γάλα κυνός, ἢ ὄνου, αἷμα περιστερᾶς ἡμέρου, δρόσον κράμβης, μέλιτι ἀττικῷ συμμίξας, χρῶ.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ὀφθαλμοῖς οὐλάς.

Ἅλας ἔτι νῆστις ὢν διαμασησάμενος, τὸν ὀφθαλμὸν πρόσπτυσον, καὶ ἀπολεπτυνεῖς, ἢ σηπίας ὄστρακον ξύσας χρῶ, ἀγριοσταφυλίνου σπέρμα κεκομμένον, καὶ ἀρνογλώσσου χυλὸν μέλιτι ἀττικῷ μίξας, χρῶ. Τὸν ὀφθαλμὸν ὕδατι ψυχρῷ καταντλεῖ, τὰς δὲ ἐπιφορὰς ἰάσῃ, ἅλας εἰς οἶνον καλὸν ἑψήσας, καὶ προσβαλὼν σμύρναν λελειωμένην, καὶ μέλι ἀττικὸν

προσμί-

προσμίξας, ἔγχει καὶ μετὰ ταῦτα ψυχρῷ ὕδατι ἐπάντλει.

ΠΡῸΣ ΤᾺ ἘΝ ὈΦΘΑΛΜΩ͂Ν τραύματα.

Τὰ γὰρ ὀφθαλμοῖς τραύματα θεραπεύσεις οὕτω, λαβὼν κρόκου, πεπέρεως λευκοῦ, ἅλατος ἀμμωνιακοῦ, ὀπίου, σκορόδου ἀνὰ γο μίαν, καὶ λειώσας ἕκαστα, μέλιτι ἀναλάμβανε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔγχει. ποιεῖ δὲ καὶ κόπρος ἀνθρωπίνη ξηρανθεῖσα καὶ λειανθεῖσα, ἢ κινάρας ἀγρίας ῥίζα μετὰ ἁλὸς μιχθεῖσα ἐπὶ † προπαθεῖσα τῶν ὀφθαλμῶν.

προσπλασθεῖσα.

ὑποχύσεις.

ΠΡῸΣ ἈΡΧΟΜΈΝΑΣ †ἐγχύσεις ἔγχεισμα.

Μέλιτος ἀττικοῦ, ὑαίνης ἢ ἀλώπεκος χολῆς τὸ ἴσον τῷ μέλιτι, ὀποβαλσάμου τὸ ἴσον, πεπέρεως τὸ ἥμισυ. ταῦτα λειώσας καὶ ἀνελόμενος εἰς βηκίον ὑάλινον, ἢ κασσιτέρινον, ἔγχει.

ΠΡῸΣ ΠΤΕΡΎΓΙΑ.

Πτερύγιά εἰσι, παχέων χυμῶν αἵματος καὶ φλέγματος ἐκ τῆς κεφαλῆς συστάντων, ἀνωτερικαί τινες ἐπιχύσεις ἐπιφερόμεναι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σώματά τινα ὑμενώδη, ὧν αἱ μαχθέντων αἱ ῥίζαι φαίνονται, καὶ καταλαβοῦσαι τὴν κόρην ἀλλοτριοῦσι τοῦ φωτός, νέφους δίκην αὐτὴν ὥσπερ ἀστέρα καλύπτουσαι, ὧν ἴαμα σύντομον καὶ εὐπόριστον ἐκθήσομαι. ἑκατέρωθεν χρὴ τὸν ὀφθαλμὸν περιασύραντα ὥσπερ καὶ τὸ πρόσωπον ῥυσῶσαι, τὸ δ' ἐπιπολῆς πτερύγιον ὑμενῶδες, ἀνακρεμάσαι ἰατρικῷ ἀγκίστρῳ ἀντὶ γλωσσίδος, ἐπὶ περιτέμνειν σμίλῃ κύκλῳ. οὐ φοβηθήσῃ δὲ τοῦτο ποιῶν, κεραβειδοῦς τοῦ ὑμένος ὑπάρχοντος, τμηθέντος δὲ αὐτοῦ, σπόγγισον μετὰ ὀξυκράτου. ἂν δὲ σφόδρα πιέζηται ὁ ἵππος, δεσμῷ σύνεχε, τῇ δὲ τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, ἀποθεράπευε φαρμάκῳ τῷδε, κιμωλίας γο α, πομφόλυγος γο ς', ἱερ. δραχμὰς δύο, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, ἀναλαβὼν ἔγχει, ἕως θεραπεύσεις.

ΠΡῸΣ ὙΦΑΊΜΟΥΣ ὈΦΘΑΛΜΟῪΣ, καὶ σταφυλώματα.

Ὠοῦ τὸ λευκόν, ἔλαιον ῥόδινον, ψιμύθιον. ταῦτα γλοιοῦ πάχος

εὖ πάχος ποιήσας, ἔγχει, πρότερον δὲ αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τῶν κροτάφων. ἐὰν δὲ ἐπιμένον τὸ ῥεῦμα πτερύγιον ποιήσῃ, ἢ σαφύλωμα, διαλιπὼν τὸ ἐναλείφειν, ἐπὶ δύο ἡμέρας οἴνῳ ἐμφύσα, καὶ κλύζε τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τοῦ στενοῦ πόρου τοῦ προσκειμένου τοῖς μυκτῆρσιν. οὗτος γὰρ ὁ πόρος διήκει μέχρι τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἐνάλειφε τῷ εἰρημένῳ φαρμάκῳ. τοῦτο γὰρ καὶ ἀναπλασσόμενον, θέρους μὲν μετὰ ὕδατος ψυχροῦ, χειμῶνος δὲ χλιαροῦ οἰνομέλιτος, ὠφελεῖ.

Σμύρνης βωλήτιδος γο α', κρόκου ὀβολὸν ἐν λειώσας καὶ ἑψήσας ἐν μελικράτῳ, πρόσθες ἔτι μέλιτος γο γ', καὶ χρῶ.

Νοσσιὰν χελιδόνος καθελὼν, ὥστε μηδὲν ποσῶς ὅλον ἐκεῖθεν ἀπολέσθαι, βάλλε ἐν ἀγγείῳ, καὶ ἐπιβαλὼν ὕδωρ, τάραξον, καὶ τοῦτο δίηθησον, καὶ τὸ ἀπήθημα δίδου διψῶντι τῷ ζώῳ πιεῖν, ἢ καὶ διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

Βαλσάμου, σμύρνης, κρόκου, καδείμας, πηγάνου ἀνὰ γο α', ναρδοστάχυος γο β', πεπέρεως λευκοῦ γο δύο, μέλιτος ἀττικοῦ γο ς', ἀσπαράγου ῥίζης γο ς', οἴνου παλαιοῦ γράμματα β', ἀλκυονίου γο ε', ὕδατος ὀμβρίου ἢ ποταμίου γο β'.

Γεροπαύντων ἐν θερμοτέρῳ τόπῳ ἱστάσθω, ἀπεχέσθω τῶν κριθῶν, μόνοις δὲ πιτύροις καὶ ἀχύροις τρεφέσθω. λαβὼν δὲ ἀλεύρου σιτίνου ξέστην τὸ ἥμισυ, καὶ ὑδρομέλιτος ξε. α', λιβάνου ἀλεύρου ξε. α', ῥητίνης γο α', ὠὰ β', καὶ οἶνον τὸ ἀρκοῦντα ἕψει, καὶ πᾶσαν τὴν ὄψιν ἐγχρίων ἐπίδησον, καὶ μενέτω νύκτα μίαν μετὰ τοῦ βοηθήματος. τὸ δὲ πρωῒ ἀφελόμενος αὐτὸ τὰς προειρημένας ῥοφὰς παράβαλλε. τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἔγχριε τοὺς ὀφθαλμοὺς μέλιτι ἀττικῷ.

Βαλσάμου γο β', πεπέρεως γο β', μυελοῦ προβατίου ἐκ τῶν ποδῶν γο α', σκορόδων γαλλικῶν τὸ ἀρκοῦν, μαράθου δεσμὴν ὠοῦ λέκυθον α'.

Σμύρναν, κρόκον, σχοίνου ἄνθος συλλειώσας, καὶ μέλι ἐπιβαλὼν, ἔγχριε.

Ὀποπάνακος γράμματα τέσσαρα, ἴων ξηρῶν γο β', ναρδοστάχυος γο ς', κασίας, σμύρνης, ἐλαίου ἀνὰ γο ς', πεπέρεως γράμματα ς', οἴνου γράμματα ε'.

Ἀκάνθης λευκῆς χυλὸν, οἴνῳ παλαιῷ μίξον ἐν ἴσῳ σταθμῷ.

Βέλτιον δὲ εἰ τὴν ἄκανθα καύσας, ἀποτεφρώσεις, καὶ μέλι ἀττικὸν ἐπιβαλὼν καὶ ἔλαιον, χρῶ πρὸς πᾶν ὀφθαλμοῦ πάθος. ἢ πεπέρεως λευκοῦ, τὸν ἴσον σταθμὸν μετὰ σποδιᾶς λευκῆς ἀκάνθης, καὶ μέλιτος μίξας, ἐπὶ ξηρῶν τὸν ὀφθαλμὸν ἐπίχειε.

Ἰὸν καὶ ἅλας ἐν ἴσῳ σταθμῷ λαβὼν, πρόσμιξον ὄξους τὸ ἀρκοῦν ἐλαίου γο α, πεπέρεως μακροῦ γο α, βοτάνης σαβίνης ἤτοι βράθυος γο α, λιβάνου ἄλευρον γο α, σμύρνης γο α, ἕκαστα ταῦτα λειώσας, καὶ λεπτῷ κοσκίνῳ σήσας, χρῶ μετὰ μέλιτος ὑγιῶν ἕξ.

Ἔρεον μετὰ ἐλαίου ῥοδίνου καὶ ᾠοῦ, ἐν τῷ ἑνὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔμβαλε, τῷ δὲ ἄλλῳ, τίλεως ἀφεψημένης χυλῷ χλιαρῷ ἀπάντλει, καὶ πληρώσας σπόγγον ἐπίθες καὶ δῆσον, καὶ πάλιν ἔρεον ἀπὸ τῶν προγεγραμμένων. καὶ ὅταν βέλτιον ἔχῃ, κολλύριον ἐπίχειε.

Ὄροβον ἀληλεσμένον, ἔλαιον ῥόδινον, καὶ ᾠὸν μετὰ μέλιτος ἀττικοῦ μίξας, τὸ τραῦμα ἔγχειε.

Δορὰν παλαιᾶς βύρσης καύσας, καὶ ξηρίον ποιήσας, ἔμβαλε κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐὰν ἐξαίφνης ὀφθαλμὸς φλεγμαίνῃ, σπόγγον ὄξει βρέξας, περίθου περὶ ὀφθαλμῷ, καὶ ἐπίδεσμει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΚΟΛΛΟΥΡΊΩΝ ἘΠΙΛΕΥΚΩΜΆΤΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΔΥΟΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

Λιβάνου ἄρρενος γο β, σμύρνης τρωγλήτιδος γο β, κρόκου κυρηναϊκοῦ γο α, μαράθου χυλοῦ γο β, μέλιτος ἀκαπνίστου γο α, ῥόδων φύλλον γο β, πεπέρεως λευκοῦ, πεπέρεως μακροῦ, κροκομάγματος ἀνὰ γο α, χυλοῦ κισσοῦ γο β, οἴνου ἰταλικοῦ κοτύλην μίαν, ὀποβαλσάμου τὸ ἀρκοῦν.

Ἄψυρτος Ἱπποκράτει ἱππιατρῷ χαίρειν. ἐπειδὴ ῥαδίως πέφυκε τὸ ἱππικὸν γένος ἀδικεῖσθαι ἐν τῷ ὁρατικῷ, ἱππο-

τροφοῦντας

προφοιτῶντά σε, ἀναγκαῖον σε εἰδέναι τὰ βοηθήματα, ἐὰν διακοπὴ γένηται ἐν αὐτῷ, καὶ φέρει λήμας, παχείας γινώσκειν δεῖ ὅτι ἐκρεῖ ὁ ὀφθαλμός. θεραπεύεται δὲ οὕτως, μυελὸν προβάτειον τὸν μηριαῖον βρέξαντα ἐναλείφειν, καὶ κατέχειν τῇ χειρὶ ἐπέχοντα πρὸς ὥρας δὶς τῆς ἡμέρας. ἄριστον δὲ εἰ ὁ μυελὸς πρόσφατος ᾖ. ἐὰν δὲ μυελὸς μὴ ᾖ, στέαρ χήνειον, ἢ ὀρνίθων τῶν κατοικιδίων βρέξαντα ὑποχρίειν. καὶ ὁ μυελὸς δὲ μιχθεὶς τῷ χηνέῳ συμμελειωμένος ἁρμόζει. ἀναπληρωθέντος δὲ τοῦ τρήματος, καὶ τῆς διακοπῆς ἀπουλωθείσης, ὥστε μηκέτι φέρεσθαι λήμας, ἐναλείφειν τῇ συνθέσει ταύτῃ, χαλκάνθης ὀβολὸν α, σμύρνης β, κρόκου δραχμὴν μίαν, μυελοῦ προβατείου τοῦ προγεγραμμένου στατῆρα, ταῦτα βρέξαντα ἐν ταυτῷ, καὶ μέλι ἀττικὸν ἐπιχέαντα χρῆσθαι, καὶ ἀποσμήχειν τὴν οὐλήν. ἔστι δὲ ὁ μυελὸς προλελυωμένος. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ θολερὸν γενέσθαι τὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ πληγῆς, ἢ δι' ἄλλης τινὸς αἰτίας ἢ παραβρέξεως, ἢ ἀχλὺς ἐπιδράμῃ, ἄριστον φλεβοτομεῖν διακόπτοντα τὴν ἐν τῷ προσώπῳ φλέβα ὑπὸ τὸ μῆλον, καὶ τῇ ἐπαύριον ἐναλείφειν τῷ προτέρῳ. χρηστοτέρα δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύνθεσις αὕτη, ἰοῦ ὀβολὸν ἕνα, σμύρνης, ἀφρονίτρου ἀλεξανδρίνου β, βρέξαντα ὡς λεπτότατα, καὶ μέλιτι ἀττικῷ συλλεάναντα, χρῆσθαι. πρὸς τὴν διακοπὴν δὲ τῷ διὰ τοῦ μυελοῦ συγκειμένῳ χρῶ. ὠφέλιμον δὲ καὶ τοῦτο, ὀρόβους ἀλέσαντα καὶ σήσαντα ἐν ὀθονίῳ, καὶ μέλιτι μίξαντα ἀττικῷ ἢ κρητικῷ, καὶ συλλεάναντα ὑπαλείφειν ἐκτὸς τῆς διακοπῆς. εὔχρηστον δὲ βοήθημα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐπὶ παντὶ τῷ συμβαίνοντι ἐμφυσᾶν, οἴνῳ διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμόν. φλεγμονῆς δὲ γενομένης, χρῆσθαι τούτῳ τῷ βοηθήματι, ἄλφιτα μάσσοντα ἐν οἴνῳ, καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν. ὅταν δὲ ῥευματίζηται καὶ μὴ ἵστηται τὸ ῥεῦμα, περικαυστέον τὸν ὀφθαλμὸν τὸ ὁρατικὸν σπόγγῳ κατέχοντα, ὑποβρέχει γὰρ τὸ καυστήριον. ἄριστον δὲ τοῦτο πρὸς τοὺς ῥευματιζομένους, λιθάργυρον πλύναντα καὶ βρέξαντα, καὶ ὑοσκυάμου χυλὸν ἴσον ἑκατέρου, καὶ ὀποῦ μήκωνος βραχύ, ἢ τὸ ἴσον τῷ ὀπῷ βρέξαντα καθ' ἕν, καὶ πάλιν ἐν ταυτῷ οἴνῳ γλυκεῖ διανέντα παχεῖ, ἐγχεῖν τὸν ὀφθαλμόν.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ, ἐν ᾧ καὶ περὶ ῥευματιζομένων καὶ πτερυγίων.

Ἐὰν ὀφθαλμὸς διακοπῇ, καὶ λῆμαι φέρωνται παχεῖαι, καὶ δέος μὴ ἐκρεύσῃ ὁ ὀφθαλμὸς, θεραπεύεται οὕτως, μυελὸν προβάτειον ἀπὸ τῶν μηρῶν ῥίψας, ἐνάλειφε, καὶ κάτεχε τῇ χειρὶ ἐπί τινα χρόνον δὶς τῆς ἡμέρας. καλὸν δὲ εἰ ὁ μυελὸς εἴη πρόσφατος. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς μυελὸν, στέαρ χοίρειον, ἢ καὶ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων ῥίψας ἐπίχριε, καὶ ὁ μυελὸς δὲ μετὰ χοιρείου στέατος μεμιγμένος ὠφελεῖ. ὅταν δὲ ἀναπληρωθῇ τὸ τραῦμα καὶ ἡ διακοπὴ ἀπουλωθῇ, ὡς μηκέτι λήμας φέρεσθαι, ἐνάλειφε τῷ φαρμάκῳ τῷ ὑπογεγραμμένῳ, χαλκάνθης ὀβολὸν ἕνα, σμύρνης ὀβολοὺς β΄, κρόκου δραχμὴν μίαν, μυελοῦ προβατείου στατῆρα, προλειώσας τὸν μυελὸν, εἶτα ῥίψας ἅμα πάντα, καὶ ἐπιχέας ἀττικοῦ μέλιτος, χρῶ, καὶ ἀπόσμηχε τὴν οὐλήν. ἐὰν δὲ θολερός ποτε γένηται ὁ ὀφθαλμὸς διὰ ὕλης, ἢ ἄλλης αἰτίας ἢ παραῤῥίψεως, ἢ ἀχλὺς αὐτὸν ἐπιδράμῃ, κείρας τὴν ἐν τῷ προσώπῳ φλέβα τὴν ὑπὸ τὸ μῆλον, τῇ ὑστεραίᾳ ἐνάλειφε ὡς προείρηται. ἔνιοι δὲ ἰοῦ, σμύρνης, ἀφρονίτρου ἀλεξανδρίνου ῥίψαντες, καὶ μέλιτι ἀττικῷ συλλεάναντες, χρῶνται. εὔχρηστον γεμὴν βοήθημα, καὶ παραυτίκα τοῦ συμβαίνοντος ἐμφυσᾷν οἴνῳ, διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμόν. εἰ δὲ φλεγμονὴ γένοιτο, ἄλφιτα ἀναμίξαντα οἴνῳ, καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν. ὅταν δὲ ῥευματιζομένου μὴ ἵσταται τὸ ῥεῦμα, περικαυστέον τὸν ὀφθαλμὸν σπόγγῳ, τὸ ὁρατικὸν κατέχοντα διὰ τὸ καυτήριον. καὶ τοῦτο δὲ ῥευματιζομένοις χρήσιμον, λιθάργυρον ῥίψαντα καὶ πλύναντα, καὶ ὑοσκυάμου χυλὸν ἴσον ἑκάτερον, καὶ ὀποῦ μήκωνος τὸ τρίτον, καὶ ἰοῦ καὶ θείου ὁμοίως τρίψαντα καθ᾽ ἕν, εἶτα κοινῇ, καὶ οἴνῳ διανέντα γλυκεῖ παχυτέρῳ ἐγχρίειν. τὸ δὲ τῶν πτερυγίων πάθος, οὐκ εὐίατόν ἐστιν. γίνεται γάρ τινα, οἱονεὶ διφθέρεια ἐπὶ τῶν βλεφάρων λευκὰ, καὶ ἀποτυφλοῖ τὸ ζῶον. ὑποβαλὼν οὖν τὸν δάκτυλον, ἀποπόρπισον καὶ ἔκτεμε, εἶτα χρῖσον τὸ περίτμημα ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ταῖς ἓξ ἡμέραις ἐνάλειφε μυελῷ προβατείῳ τῷ ἐκ τῶν καλουμένων νυμφιδίων. κολλυρίων δὲ διαφόρους συνθέσεις εὑρήσεις γεγραμμένας ἐν τῷ δευτέρῳ μου βιβλίῳ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἙΤΕΡΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑῚ ἈΛΦΟΡΎΓΧΟΥ.

ΚΕΦΑΛ. ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος φλαμαρουωτίῳ χαίρειν. οἱ ἑτερόφθαλμοι τῶν ἵππων, οὐ τὸ αὐτὸ βλέπουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὃν τρόπον γὰρ ὁ ἑτεροσκελὴς καὶ ὁ ἑτερόπους σκάζει, καὶ λείπεται περὶ τῷ περιπάτῳ, οὕτω καὶ οὗτοι τῷ ὁρατικῷ. εἰσὶ δὲ καὶ πονηροὶ καὶ ἐπιτονημένοι διὰ τὴν ἑτεροφθαλμίαν. παραλαμβάνουσι δὲ αὐτοὺς πάρθοι, ὡς εὐγενεστάτους. δοκεῖ δὲ καὶ παρ' ἐκείνοις πρώτως γεγενῆσθαι, καὶ ὅσοι δὲ ποικίλοι τῷ χρώματί εἰσι, καὶ οὗτοι δοκοῦσι παρ' ἐκείνοις πρώτως γεγονέναι, διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι πάρθους αὐτοὺς ὠνόμασαν. ἴσθι δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τῶν ἵππων οἱ ἀλφόρυγχοι, καὶ ἀλφοπρόσωποι, καὶ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, οὗτοι ἀπὸ τῆς γενέσεως εἰς τὸν καταγηρασμὸν πολυχρονιώτεροί εἰσιν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΧΕΊΑΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚ.

Ἄψυρτος καρισαίνῳ φρόντωνι χαίρειν. σπουδαίως ἔχοντός σου ἐν τῇ ἱπποτροφίᾳ, καὶ ζητοῦντος ἐκ τίνων δεῖ καὶ ποταπῶν τὸ ὀχεῖον ποιεῖσθαι, ἀναγκαῖον εἰδέναι σε καὶ τοῦτο τῶν ἐχόντων ἐν τῷ ὁρατικῷ λεύκωμά τι, οὐχ ὑπὸ πληγῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτομάτου. τούτων οὐ δεῖ τὰ ὀχεῖα λαμβάνειν. ζωογονηθὲν γὰρ καὶ ἐλθὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, πηροῦται ὡσαύτως. τῇ δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ἱππάδι γενομένῃ, οὐ γίνεται τοῦτο, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν ἐνιαυσιαίαν κάθαρσιν. τῷ δὲ ὑπ' αὐτῆς γεννηθέντι ἄρρενι, ὡ-

σαύτως συμβήσεται. ὅσοι δέ εἰσι δυσκατάρτιστοι ἐν τῇ ἐπι-
βάσει, καὶ νωχελεῖς, ἀποκριτέον καὶ τούτους, ἥσσονας ὄντας ἐν τῷ
ἔργῳ, καὶ τοὺς μονόρχεις δέ, οὐ δεῖ παραλαμβάνειν ἀγόνους ὄντας
κατὰ τὸ πλεῖστον, ἢ ὅμοιον γεννῶντας. καὶ ὅσοι δὲ κατὰ τῶν διδύ-
μων κελοστοὺς ἔχουσιν, οἱ λεγόμενοι κριοσοκάβωνοι, ἀθετοί εἰσι.
δεῖ γὰρ τὸν ὀχεύοντα τὴν ἄρτιον εἶναι κεχωρισμένον παντὸς αἰτίου.

Εὔχρηστον εἰδέναι τοῖς ποιουμένοις τὰς σύστασιν ἐκ τοῦ ἱπ-
πικοῦ καὶ ὀνικοῦ ζώου, ὅτι δεῖ ὑπάρχειν τὴν ἀναβάτην ὄνον μέ-
γαν τῇ ἕξει, καὶ πολλὴν τῇ περιοχῇ τοῦ σώματος, τὴν κεφαλὴν
μεγάλην ἔχοντα, καὶ μὴ ἱππώδη, πρόσωπον ὡσαύτως, καὶ τὰς
ἐν αὐτῷ γνάθους, καὶ χείλη μεγάλα, ὀφθαλμοὺς μὴ μικρούς, μὴ
δὲ κοίλους, μυκτῆρας μεγάλους, ὦτα μὴ μικρά, μὴ δὲ κλαμβά,
αὐχένα πλατὺν, μὴ βραχὺν, στῆθος ὡσαύτως πλατὺ καὶ σαρ-
κῶδες μεμυωμένον, στερρὸν πρὸς τὸ ὑπομένειν τὰ ὑπὸ τῆς ὀρ-
γῆς λακτίσματα, ὠμοπλάτας μεγάλους, καὶ τὰ ὑποκάτω τού-
των. ἐπάνω δὲ τῶν γονάτων, παχέα καὶ σαρκώδη καὶ ἰσχυρά,
καὶ ὡς μάλιστα διάστασιν ἔχοντα. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ ἐπιβά-
σει τὴν ὀχευομένην εὐπερίληπτον ἔχειν. τὸν δὲ νῶτον μέγαν,
καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ῥάχιν πλατεῖαν, μὴ κυρτὴν δὲ ἢ κοίλην, καὶ
τὴν ἐν αὐτῇ γραμμὴν στενὴν ἐχέτω, καὶ μὴ σκολιάν. ἔστω δὲ μὴ
κάτωμος, συνωμίαν τε ὑψηλοτέραν ἐχέτω καὶ ἴσην, καὶ τὴν
ἐν αὐτῇ κατάγραφον κόκκυγα, πλατὺν, μέσον, διάμηκον,
μὴ στενὸν δὲ καὶ πνιγώδη. κοιλίαν δὲ μὴ ἄγαν ἔνογκον, μι-
κρὰς λαγόνας, πλευρὰς πλατείας, ἰσχία μεγάλα καὶ ἴσα, μὴ
περάγλουτον, μὴ δὲ ὀξύπυγον. ἔραι δὲ κάλλιονες, αἱ μείουροι
μηροὺς μὴ μεγάλους, σαρκώδεις μᾶλλον, μὴ δὲ ἔξω ἀπεστραμ-
μένους, διαβεβηκότας δέ. ἑδραιότερος γὰρ ὑπάρχει ἐν τῇ ἐπι-
βάσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἰσχυρότεροι οὗτοι τῶν συμμήρων. τοὺς δὲ ὄρχεις,
ἴσους καὶ μεγάλους, γόνατα μεγάλα καὶ στρογγύλα, καὶ τὰ ὑπ'
αὐτὰ σκέλη καὶ κνήμας μὴ μεγάλα, ὀστώδη, ἄσαρκα, καὶ νευ-
ρώδη μᾶλλον, μὴ βλαισά, μὴ δὲ ταινίας ἔχοντα ἐπεροχώμους.
τὰ μετακνήμια μὴ λίαν ὑψηλά, μὴ δὲ ταπεινά, μὴ δὲ κυνοβάτης
ἔστω. ἐχέτω δὲ πόδας μὴ σκαιοὺς, μὴ δὲ ταπεινοὺς, παχὺν τὸν ὄνυ-
χα, καὶ κάτωθεν κοίλην τὴν ὁπλὴν, καὶ χελιδόνα μικρὰν ἐχού-
σαν. ἔστω δὲ καὶ τῇ φωνῇ μὴ μογγός, ἀλλὰ λαμπρός. συμβάλλεται
γὰρ καὶ

γὰρ καὶ αὐτὸ πρὸς τὸ καταπλαγῆναι τὴν ἵππον, καὶ ὑπέρο-
χον εἶναι. τῇ χρόᾳ δὲ καλοί, οἱ λαμπροὶ καὶ οἱ πορφυρίζοντες, καὶ
ἐν τῷ προσώπῳ λευκοὶ καὶ ὕφαιοι. πάντων δὲ καλλίονες οἱ
μέλανες, καὶ μὴ πολιὰν ἔχοντες τὴν κοιλίαν, ἀλλ᾽ ὁμόχρωμον.
εἰ δὲ τύχοι τὸ ἐντὸς τοῦ στόματος μέλαν ἔχων, καὶ τὴν γλῶσσαν,
πρόδηλος ἐστὶν ὅμοια γεννήσων. τοὺς δὲ λευκοψάρους οὓς κα-
λοῦσι μάρονας, μὴ παραλαμβάνειν, μὴ δὲ ποιεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ τὸ
ὀχεῖον. χρόαι γὰρ ἄτιμοι ὡς ἐπιτοπολὺ γίνονται ἐκ τούτων.

Οὐρὰν ἐλάφου καύσας, ῥίψον μετὰ οἴνου, καὶ χρῖσον τοὺς ὄρ-
χεις καὶ τὸ αἰδοῖον. ὅτε δὲ θέλεις παῦσαι, ἐλαίῳ χρῖε.

ΑΝΑΤΟΛΊΟΥ ΠΕΡῚ ἩΛΙΚΊΑΣ ἵππων, τῶν πρὸς ὀχείαν ἐπιτηδείων.

Ἐπιλεκτέον εὐγενεῖς ἵππους, τούς τε ἄῤῥενας καὶ τὰς θη-
λείας, καθ᾽ ὃν ἀναγραψόμεθα τρόπον. ἔσω δ᾽ εἰς ὀχείαν
παραλαμβανόμενος ἵππος πενταέτης, καὶ παυέσθω τῆς ὀχείας
πεντεκαιδεκαέτης. ὁ αὐτὸς δὲ χρόνος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν ὡρίσθω.
ἐπιγνωσόμεθα δὲ τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἀπὸ τῶν ὀδόντων μόνον, αὕτη
γὰρ οὐκ ἀκριβὴς ἂν εἴη δοκιμασία. οὐ γὰρ οἱ ὀδόντες τὴν ἡλικίαν
δηλοῦσι. τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν γνάθων δοκιμάζουσι, καὶ εἰ μὲν τὸ δέρμα
ἀρθὲν εὐκόλως τοῦ λοιποῦ σώματος διὰ χειρὸς, καὶ ἀφαιρεθὲν αὖθις
ἐπανέλθοι ῥαδίως, νέον αὐτὸν ἀποφαίνουσιν. εἰ δὲ ἐπαρθέντος τοῦ δέρ
ματος, βραδέως κολλήσεται ἐν τῇ σαρκί, γέροντα αὐτὸν διαβεβαιοῦνται.

Καιρὸς τῆς ὀχείας, ἀπὸ ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἕως τροπῶν θερινῶν.
τὴν θήλειαν δὲ ἵππον ἰσχνὴν καὶ ῥυπῶσαν ὀχεύεσθαι προορατέ-
ον. δοκεῖ γὰρ παρὰ τὰς τοιαύτας ὁ ἵππος θᾶττον ἐπείγεσθαι
ὥσπερ τῇ ῥυπαρίᾳ αὐτῆς χαίρων. ὅταν δὲ ἀναβιβάζωμεν ἐπὶ
τὴν θήλειαν, τὸν ἄῤῥενα κείρωμεν αὐτῆς τὴν οὐράν. τινὲς δὲ ἐπε-
τήδευσαν ἐρωτικοὺς τοὺς ἵππους πρὸς τὰς θηλείας ποιῆσαι,
καὶ κοσμοῦσιν αὐτὰς κόσμῳ ἐκ τῶν οἰκείων τριχῶν, καὶ
ἄλλοις περικαλλέσι πηκάσμασι, καὶ εἴ τι ἄλλο πρὸς ἐπιθυμίαν
ἐπακτικόν, καὶ σύνδρομον αὐτὴν ἵππῳ ποιήσαντες, καὶ ὥσ
περ ἁμιλλωμένην δοκοῦσι διεγείρειν τὸν ἵππον εἰς τὸν τῆς προ-
καλουμένης ἔρωτα. δεῖ δὲ τοὺς ἄῤῥενας προ πέντε μηνῶν χω-
ρίζειν ἀπὸ τῶν θηλειῶν. προδιαιτᾶν δὲ αὐτοὺς σίτῳ καὶ ὀρόβῳ

πεφρυγ-

πεφρυγμένοις ἐπ' ὀλίγον, καὶ σεμιδάλει, ὕδατι βραχείσῃ ἀρκούντως. σφοδρότεροι γὰρ πρὸς τὴν ὀχείαν γίνονται. ἐὰν δὲ μὴ προσίηται τὸν ἵππον ἡ θήλεια, νίτρον καὶ ὀρνίθων τῶν μικρῶν κόπρον σὺν ῥητίνῃ τερεβινθίνῃ τρίψας, τὰ μόρια τοῦ ἵππου ἐπίχριε, πολλῷ δὲ μᾶλλον σκίλλῃ περίχριε. εὐκολωτέρα γὰρ πρὸς ὀχείαν ἡ ἵππος. ἐὰν δὲ ἅπαξ ὀχευθεῖσα μὴ προσίηται πάλιν, ὑπερθετέον ἡμέρας κ̄, καὶ πάλιν ἐπαφετέον. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ οὕτως ἀνέχηται, χώριζε λοιπόν, πιστεύων ἐγκύμονα εἶναι.

Ὄνους εἰς ὀχείαν ἐπιτηδείους τούτους ἐπιλεξόμεθα, οὓς σὺν τοῖς ἵπποις ἀνεθρέψαμεν. ἔνιοι δὲ καλῶς ποιοῦντες, καὶ τοὺς ἀγρίους ἡμεροῦσι, καὶ ἔστιν αὐτῶν ἡ παιδοποιΐα καλλίστη, ἅτε δὴ μὴ κατακεκλεισμένων, ἀλλὰ ἀφέτων. κάλλιον δὲ ἱππάδας ὑπὸ ὄνων ὀχεύεσθαι, ἢ ὄνους ὑπὸ ἵππων. φιλοκαλώτερον δέ τινες ποιοῦντες, ταῖς θηλείαις ἱππάσιν ὑποβάλλουσι τοὺς τῶν ὄνων πώλους. κρείττονί τε γὰρ ἐκτραφήσονται γάλακτι, καὶ συντραφέντες, φιλοστοργότερον ἕξουσι πρὸς τὰς ἱππάδας ἐκ τῆς ἀναστροφῆς, ὥστε καὶ ἐφορμᾶν προθύμως. ἔστω δὲ τῆς γαλουχίας ὁ χρόνος διετής, ὥσπερ καὶ ἵπποις. ὄνοι δὲ περὶ τὴν ὀχείαν ἀπὸ τριῶν ἕως δέκα ἐτῶν ἔστωσαν. τοιαῦτα γὰρ ἔσται καὶ τὰ γεννώμενα. τινὲς δὲ φιλοκαλώτερον ποιοῦσι, τὸν ἀναβάτην ὄνον ἢ ἵππον, ἢ ἄλλο τι ζῶον χρώματος, οἵου βούλονται γίνεσθαι τὸ τικτόμενον, τοιούτῳ καὶ ἱματίῳ περικαλύπτουσιν. ὁποῖον γὰρ ἂν ᾖ τὸ τοῦ ἱματίου χρῶμα, ᾧ ὁ ἱπποβάτης περικαλύπτεται, τοιοῦτο καὶ τὸ τικτόμενον ἔσται.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ κήλωνος ἐπιλογῆς.

Εἰ θέλεις γνῶναι κήλωνα χρήσιμον, καὶ ἐν τῷ τίκτειν ἐσόμενον δόκιμον, λαβὼν τοῖς δυσὶ δακτύλοις ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, κλωνίῳ ἀπὸ ἐρέας διάσυρον, καὶ εἰ στέξει μὴ ἐκκοπῆναι, ποίησαι χρήσιμον κήλωνα. τοῦτο γὰρ Ἵππαρχος διαβεβαιοῦται. εἰ δὲ εὐθέως ἐκκοπῇ τῇ θίξει, διασυρόμενον τὸ σπέρμα, καὶ μὴ ὡς ἰξὸς κολληθῇ, ἀχρήσιμος ἔσται ἡ γονή, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ τοιοῦτος κήλων προσδεκτέος. τρόποι δὲ ἵππων ἐπαινετοί εἰσιν,

εἰσιν, ὅταν ἀπὸ πραοτέρων διεγηγερμένοι εὑρεθῶσιν, καὶ πάλιν ὅταν ἀπὸ κεκινημένων πραεῖς γίνωνται οὗτοι, καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν χρήσιμοι τυγχάνουσι, καὶ εἰς καμάτους ἱκανοί.

Ἄψυρτος Οὐήρῳ Μαρκέλλῳ χαίρειν. χρήσιμον εἰδέναι σε τὰς τῶν ἐμβρύων διαφθοράς. πολλάκις γὰρ οὐ λυσιτελεῖ διενεγκεῖν τὴν ἵππον, ἐὰν κακογενὲς ὀχεῖον ἐπιβῇ, ἢ πρὸς ἀγῶνα τινὰ γυμναζόντων ἡμῶν αὐτὴν κυήσῃ. δεῖ δὲ κατὰ τὸ αἰδοῖον ἐνθεῖναι τὴν χεῖρα, καὶ περιεῖναι εἰς τὴν μήτραν. καὶ ἐὰν μὲν δὴ λάσιον ᾖ τὸ πῶλιον, λαβόμενον τοῦ στόματος ἀποπνῖξαι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνθλίψαι. ἐὰν δὲ ἁπαλὸν ᾖ τὸ ἀμνεῖον, διακνίσαι αὐτό. φαρμάκῳ δὲ διαφθείρεται οὕτως, λαβόντα δᾷδα ὡς πιοτάτην, ποιῆσαι λεπτὰ ὡς μάλιστα, καὶ ἐπιχέαι οἴνου γλυκέος κοτύλας η̄, καὶ ἀναζέσαι, ὥστε τὸ τρίτον ἀφεψηθῆναι, καὶ τοῦτο ἐγχυματίζειν ἐφ' ἡμέραις τρισὶ διαιροῦντα, καὶ ῥοχαζέτω μὴ συντόνως. λέγεται δὲ καὶ βρυωνίας τὰς ῥίζας τρίψαι ἐν οἴνῳ, καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. τινὲς δὲ τόρδιλον κόψαντες, μετὰ οἴνου ἐγχυματίζουσιν.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΠΤΩσεως μήτρας.

Χάρις τῷ θεῷ εὑρηκότι ἐν ταῖς θηλείαις τὸ περὶ τὴν μήτραν βοήθημα. λέγει γὰρ βοηθεῖν οὕτως, ἐὰν ἐκπέσῃ μήτρα, κατακλῖναι δεῖ τὴν ἵππον, ὥστε ὑπτίαν κεῖσθαι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ῥέπουσαν, καὶ καταντλῆσαι ὕδατι θερμῷ πολλῷ τὴν μήτραν, καὶ κατακεντῆσαι αὐτὴν ῥαφίδι λεπτῇ, εἶτα οἴνου αὐστηροῦ καὶ ἀμόργης ἴσον, καὶ ἐλαίου τὸ ἥμισυ, καὶ σίδια ἐν τῷ αὐτῷ ἑψήσας ὤθει ἔσω, εἶτα καὶ τὴν κύστιν λαβὼν ἐντίθει, καὶ ποίησον αὐτὴν πεφυσημένην ἐγκεῖσθαι, καὶ ἀπόδησον αὐτὴν ἵνα τὸ πνεῦμα κατέχῃ, καὶ τὸ αἰδοῖον ἐπίδησον τρὶς ἐκ διαστήματος, ἵνα ἡ μὲν κύστις ἔνδον μένῃ, τὸ δὲ οὖρον ἐκκρίνηται. ἔγχει δὲ καὶ δάφνης φύλλα, κατακαύσας μετὰ οἴνου μέλανος αὐστηροῦ, δώδεκα δὲ ἡμέρας διαλιπὼν τὸ ῥεῦμα ἕλκε, καὶ τὴν κύστιν κένωσον. καὶ τοῦ πνεύματος ἐκπεσόντος, ἔξελε αὐτήν, καὶ τὴν ἵππον καλῶς τρέφε μετὰ ἡσυχίας. συμφέρει γὰρ αὐτὴν εὐσαρκοτέραν εἶναι.

Περὶ ἱππάδων συλλήψεως καὶ καθάρσεως, καὶ περὶ τοῦ γνῶναι εἰ ἄρσεν ἢ θῆλυ τὸ συλληφθέν.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΚΥΉΣΕΩΣ ΚΑῚ ἘΜΒΡΎΟΥ ΔΙΑΦΘΟΡᾶΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΈ.

Ὡς μὴ δοκεῖν ἠγνοηκέναι τι τῶν τοιούτων, βραχέα περὶ κυήσεως καὶ διαφθορᾶς ἐμβρύου λέξομεν. ἀπὸ γὰρ συλλήψεως τοίνυν ἵππος κύει μησὶν ιαʹ, καὶ ἡμέραις ιʹ. ἐὰν δὲ συμβῇ ταύτην θᾶττον ἀποκυῆσαι, τουτέστι μηνῶν θʹ, καὶ ἡμερῶν κʹ, ἀνατρέφεσθαι μὲν εἴωθε τὸ πώλιον καὶ τελειοῦσθαι. χρὴ δὲ αὐτὸ τῆς ἀγέλης ἀποκρίνειν τὸ μὴ σπουδαῖον εἶναι. ἐὰν γεμὴν τὸ οὖθαρ χαλάσῃ ἐπιτέξουσα τοῦ δεξιοῦ μέρους, ἢ τὴν θηλὴν σημαίνει αὐτὴν ἄρρεν τέξεσθαι. εἰ δὲ μὴ ἀπὸ σπουδαίου ἵππου συλλάβῃ, ἢ μὴ χρησίμου πρὸς ἀγῶνα, χρὴ καθέντα ἀπὸ τοῦ αἰδοίου τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν μήτραν, ἂν μὲν ᾖ λάσιον τὸ πώλιον, τοῦ στόματος λαβόμενον ἀποπνῖξαι, καὶ τὴν κεφαλὴν θλίψαι. ἐὰν δὲ ἁπαλὸν ᾖ ἢ ψιλὸν, φαρμάκῳ διαχρίσαντα οὕτω διαφθεῖραι. ἔστι δὲ τὸ φάρμακον τοιοῦτον, δᾶδα λαβὼν ὡς πιοτάτην, καὶ κατατεμὼν ὡς λεπτότατα, ἐπίχεε οἴνου εὐώδους κοτύλας ηʹ, καὶ ἑψήσας ὑπὲρ ῥίτης, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισὶ διαιρῶν, εἶτα ῥοχαζέτω μὴ συντόνως. φασὶ δὲ καὶ βρυωνίας ῥίζαν ἐν οἴνῳ τρίψαντα ἐγχυματίζειν. εἴ τις μέντοι μὴ θέλοι τὰς ἐγκύμονας ἐξαμβλύσκειν, φυλασσέσθω μὴ δᾴδων σβεσθέντων τῆς κνίσσης αἰσθῶνται. εἴωθε γὰρ ἐκ τούτων ἐξάμβλωσις γίνεσθαι.

ἈΝΑΤΟΛΊΟΥ ΠΕΡῚ ἘΠΙΜΕλείας τῶν κυουσῶν ἵππων.

Τῶν κυουσῶν ἵππων ἐπιμέλειαν ποιησόμεθα τὴν προσήκουσαν, ὥσπερ τοῦ βάρους αὐτὰς κουφίζοντες, ἢ μὴ βαστάζειν συγχωροῦντες, ποιοῦντες ἠρέμα βόσκεσθαι, ἢ τροφὴν παρατιθέντες κουφοτέραν, χόρτον ἔτι χλωρὸν τμηθέντα. οὗτος γὰρ ἐστι γλυκύτατος, κριθήν τε βεβρεγμένην, καὶ ὅσα τοιαῦτα, δίς τε τῆς ἡμέρας ποτίζοντες. ἐν ἱπποστασίῳ τε ἱστάντες θερ-

τες θερμῶ χειμῶνος. θεραπείας δὲ ἀναψύχοντες ὑποστρωννύντες τε καὶ ξύλα στρογγύλα εὐαρμόστως συγκείμενα ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, ἵνα ἐν μὲν τῇ κοίτῃ ἁπαλότητα ἔχωσιν, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ σκληρότητα διὰ τὰς ὁπλὰς, τά τε οὖρα καταῤῥεῖ εὐχερῶς. τὰς δὲ φάτνας ὑψηλοτέρας εἶναι δεῖ, ὡς ἀνηρτῆσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς φορβείας καὶ ἀνανευούσας λαμβάνειν τὴν τροφὴν, μάλιστα δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν πώλων παρατηρητέον. ὑψαύχενας γὰρ αὐτοὺς εἶναι συνεθίζομεν, ὅπερ περὶ ἱππικῷ μάλιστα κάλλος ἐστίν. οὐ χρὴ δὲ αὐτὰς ποικιλίᾳ τῶν νομῶν καὶ τῶν ὑδάτων ξενίζειν. ἀμβλύσκουσι γὰρ ἤδη τοῖς τοιούτοις ξενισμοῖς. τεκούσαις δὲ αὐταῖς τὴν μηδικὴν παραβαλοῦμεν, καὶ τὴν προειρημένην ἐπιμέλειαν προσάγομεν. πολλῷ μᾶλλον μετὰ δύο που καὶ τρεῖς μῆνας γυμναστέον τὴν ἵππον, ἵνα αὐτῇ κάλλιον ἐγγίγνηται τὸ γάλα τῇ ποιότητι, καὶ ὁ πῶλος ἀκολουθῶν γυμνάζηται τοῖς δρόμοις. ἐὰν δὲ ἁπαλὰς ἔχωσι τὰς ὁπλὰς οἱ πῶλοι, ἐν τραχέσιν αὐτοὺς χωρίοις γυμνάσομεν ὑποστρωννύντες αὐτῶν τοῖς ποσὶ καὶ ψηφῖδας, οὕτω γὰρ ἂν αἱ ὁπλαὶ σκληρύνοιντο. καλὸν δὲ θεραπεῦσαι τὴν ὁπλὴν αὐτοῦ τὴν ἁπαλὴν οὕτω, στέαρ χοίρειον παλαιὸν καὶ τράγειον, καὶ θεῖον ἄπυρον, καὶ σκόροδα μίξαντα, χρίειν τὰς ὁπλὰς καὶ τὰς χελιδόνας αὐτῶν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ ΕΥ̓ΤΟΚΊΑΝ.

Ἐὰν φορὰς βράδιον ἀποτίκτῃ, τοὺς μυκτῆρας αὐτῆς ἠρέμα κατέχων πίλου, καὶ παρ' αὐτὰ τέξεται.

Μαράθου δεσμὴν μικρὰν μίαν εἰς ὕδωρ ἀφέψησον, καὶ τοῦ ὕδατος αὐτοῦ κυάθους η̄, μετὰ οἴνου παλαιοῦ κυάθων η̄, καὶ ἐλαίου κυάθων β̄ χλιάνας, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει.

Ἱπποκράτους πρὸς σύλληψιν φορβάδος.

Εἰ βούλει συλλαβεῖν φορβάδα, κνίδας ὦθει εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου.

ΕἸ ΤΕΚΟΥ͂ΣΑ ἍΠΑΞ ΚΑῚ δὶς φορὰς στῇ τοῦ τίκτειν, οὕτω ποίει ἵνα συλλάβῃ.

Ἀννήσου ὀξύβαφον ά, σμύρνης δραχμὰς ιβ̄, κρόκου δραχμὰς δ̄, λειώσας ἐπιμελῶς καὶ καθαρίως, καὶ ἀναπλάσας εἰς εἶδος βαλάνων ἁδρῶν, προσώθει καταμίαν πρὸς

τὴν φύσιν τῆς ἵππου ἕως τῆς μήτρας. προκαταντλεῖ δὲ τὴν φύσιν τῆς ἵππου ἕως τῆς μήτρας. προκαταντλεῖ δὲ τὴν φύσιν θαλαττίῳ ἀνεζεσμένῳ, καὶ ἐλαίῳ ὅσον κοτύλη μία, καὶ γλοιῷ διάτριβε τὴν ὀσφὺν καὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ τὰ παραμήκεια δὶς τῆς ἡμέρας ἕως συλλήψεται, καὶ παρ' ἡμέρας πέντε ἢ ἑπτὰ, γάλακτος κοτύλας τρεῖς, ῥοδίνου τέταρτον, ἱπποσελίνου δραχμὴν μίαν, πεπέρεως κόκκους ε, σμύρνης ὁλκὰς β, διαζέσας ἐγχυμάτιζε τὴν μήτραν χλιαρῶς, αὐλίσκον μακρὸν προστιθείς. καὶ κρίθινον δὲ ἄλευρον ἑψήσας ἐν ὕδατι, δίδου πίνειν ἕως τέκῃ.

Ἐὰν βούλῃ στεῖραν ποιῆσαι ἵππον συλλαβεῖν, πράσων δέσμην κόψας ἐν ὅλμῳ, παρέγχει οἴνου κύαθον α, καὶ κανθάρια τῶν ποικίλων ιβ, καὶ τούτοις προσμίξας ὕδωρ, ἐπὶ δυσὶν ἡμέραις κλύσον τὴν μήτραν, τῇ δὲ τρίτῃ ἄφες τὸν ἵππον, καὶ ὀχευέτω, καὶ λοῦσον μετὰ ὀχεῖον δίς. Ἄλλο.

Λαβὼν νίτρον, καὶ κόπρον στρουθῶν, καὶ ῥητίνην τερεβινθίνην καὶ εἰς ἓν συλλειώσας, εἰς τὸ αἰδοῖον τῆς ἵππου ἔμβαλε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΑΡΩΤΊΔΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ἘΚΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Δημίῳ πλαστικῷ χαίρειν. ἐπεὶ ἐσπουδακότα σε περὶ τοὺς ἵππους, ἀναγκαῖον εἰδέναι καὶ τοῦτο. συμβαίνει τῷ ἵππῳ οἴδημα γίνεσθαι κατὰ τὸν σύνδεσμον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου, παρὰ τὸ οὖς σκλήρωμα ἔχων. λέγεται δὲ παρωτίς, ἣν δεῖ θεραπεύειν οὕτως, σπόγγον βρέχοντας ἐν ὄξει θερμῷ, δὶς τῆς ἡμέρας ἐπιδεσμεῖν ἄχρι τοῦ διαπυῶσαι, καὶ τότε τέμνειν καθυπόρρυσιν, ἐκκόπτοντας μυρσινοειδῶς ὅσον ἐξαρκεῖ, καὶ ἐκλαμβάνοντας τὸ ὑγρὸν, παρασμήχειν ἁλσὶ λεπτοῖς, καὶ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἀποπυριᾶν ὕδατι θερμῷ τὸν τόπον, καὶ ἀνακαθαίρειν. ὡς ἂν δὲ καθαρὸν γίνηται, τὸ ὀρόβιον ἐμπλάσσειν μέλιτι μίξαντας, καὶ ἔσται ὑγιής. οὐ δεῖ δὲ τὸν δάκτυλον ἐντιθέναι, δυσχερῶς γὰρ συναγγοῦται ὁ τόπος. ὅταν δὲ γίνηται κατὰ

τὴν λε-

τὴν λεγομένην σφαγὴν, ἢ ὑπὸ βράγχον, ἢ τὸν λεγόμενον ἰσθμόν, καὶ ἐσθίειν οὐ δύναται ἢ καταπίνειν, καὶ ἡ γλῶσσα οἰδεῖ καὶ παραπέπτωκεν εἰς τὸ ἔξω μέρος, καὶ τελεία γίνεται ἢ σίελα ἀφίησι, θεραπεύεται ὡσαύτως. λέγεται δὲ παρίσθμια. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τὴν ἔκρηξιν γενέσθαι, καὶ πύα φέρῃ διὰ τοῦ στόματος, ἔγκλυζε ὀξυκράτῳ διὰ τῶν ὤτων, καὶ τῆς ῥινὸς ἐγχυματίζειν δὲ διὰ σωλῆνος ἐνθέντας, καὶ τὴν διωστῆρα μέλιτι χρίσαντας δαψιλῶς, καθιέναι καὶ παρατρίβειν τὸν τόπον.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τὴν παρωτίδα σημειώσῃ, ὅταν οἴδημα περὶ τὸν σύνδεσμον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου σκληρὸν γένηται, ἴσον καρύου. σπόγγον οὖν ὄξει θερμῷ διαβρέχων δέσμει δὶς τῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ διαπυῶσαι, καὶ τότε τέμνε καθυπόρρυσιν ὅσον ἀρκεῖ, καὶ ἐκβαλὼν τὸ ὑγρόν, παράσμηχε ἁλσὶ λεπτοῖς. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, πυριάσας ὕδατι θερμῷ τὸν τόπον, καὶ ἀποκαθάρας, ὀρόβινον ἄλευρον ἐπίπασσε, μέλιτι ἐπιχρίων. τὸν δὲ δάκτυλον οὐ χρὴ ἐντιθέναι. συνειγγοῦται γὰρ οὕτως ὁ τόπος.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΡΩτίδας καὶ χοιράδας.

Ἐὰν συμβῇ ζῴῳ ἔχειν παρωτίδας ἢ χοιράδας, ἅσπερ τινὲς ἰδιώτερον γλανδούλας προσαγορεύουσιν, ἰχῶρα πυώδη διὰ στόματος ἀποπέμπει. χρὴ τοίνυν θεραπεύειν, ἄλευρον κρίθινον μετὰ ὄξους προσφέροντα. εἰ δὲ μὴ ὠφελήσῃ, τέμνειν τὸ δέρμα, καὶ αὐτὰ τὰ λεγόμενα γλανδούλα ἐκβάλλειν πάντα σιδήρῳ, χειρὶ μὴ ἁπτόμενον. εἰ δὲ μὴ οὕτω θεραπευθῇ, ἐπικαίειν τοὺς τόπους μέχρις οὗ ὁ συνηγμένος ἰχὼρ ἐκφορηθῇ, τὰ δὲ κεκαυμένα τῷ προειρημένῳ τρόπῳ θεράπευε. κάλλιστον δὲ τυγχάνει ἐν ταῖς τοῦ πάθους ἀρχαῖς, ἡνίκα τῷ τοιούτῳ νοσήματι φλεγμονὴν τὸ ζῷον ὑφίσταται, καὶ σφαῖραν μολυβδίνην ἀπὸ τῆς φορβείας ὑπὸ τῆς γένυος μέρος ἀποκρεμᾶν, ὥστε παντὶ τρόπῳ τὸ τῆς καταπόθρας καταγυμνάζεσθαι μέρος ὑπὸ μολύβδῳ πληττόμενον. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν τοῦ θεραπεύειν δύναμιν, καὶ συκίου ἀγρίου ῥίζα μετὰ ἀλεύρου κριθίνου, καὶ ὄξους δριμυτάτου μιγεῖσα καὶ καταπλασσομένη.

Εἰ κιν-

Εἰ κονδυλώματα ἔχει ἢ πρωτίδας, ἐπιθέματα πρόσαγε, ἵνα πεπανθῇ τὸ πάθος καὶ ἀνοιγῶσιν, εἶτα ἀνοιγεῖσι μοτάρια μετ᾽ ἐλαίου καὶ ὄξους τοῖς τραύμασιν ἐπίθες, ἕως ἂν καθαριοθῶσιν. ὅταν δὲ ἰαθῇ τὰ τραύματα, ἀθρόον ξηρὸν ποιήσας ξηρίον, ἐπιῤῥάντισον, καὶ θεραπεύσεις.

Κηροῦ δραχμὰς κη΄, ῥητίνης τερεβινθίνης δραχμὰς κϛ΄, μέλιτος δραχμὴν μίαν, χαλβάνης δραχμὰς δ΄, ἀμμωνιακοῦ δραχμὰς ιδ΄, ἐλαίου ἐν μὲν θέρει κυάθους ϛ΄, ἐν δὲ χειμῶνι κυάθους η΄ συμμίξας, θεραπεύσεις.

Κατάπλασσε τὰς πρωτίδας ἀλεύρῳ σιτίνῳ, καὶ ῥητίνῃ ἢ ὄξει, καὶ ἀξουγγίῳ, ἐν ταυτῷ πάντα συμμίξας. μετὰ δὲ τὸ πεπανθῆναι, ταύτας ἀπόκοπτε.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἝΛΚΟΥΣ ἘΝ ὨΤΊΩ.

ΚΕΦΑ´Λ. ἙΠΤΑΚΑΙΔΈ.

Ὅταν γένηται ἐν τῷ ὠτίῳ ἕλκος, ἢ ἀπόστασις ἐν τῇ διπλοΐδι, συμβαίνει ὑγρὸν ἔχειν πυῶδες ἢ ὅμοιον τῇ μελικηρίδι, ὃ δεῖ τέμνειν ὄρθιον καθὼς πέφυκεν. θεραπεύεται δὲ διὰ τοῦ μέλιτος καὶ τῆς συπτηρίας, ἀνάγκη δὲ αὐτὸν λαμβάνειν γίνεσθαι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν ἕλκος ἐν ὠτίῳ ἢ ἀπόστημα γένηται, συῤῥαγέντος ὑγροῦ πυώδους, ἢ ὁμοίου μελικηρίδι, τεμνέσθω ὄρθιον καθὼς εἴθισαι, καὶ θεραπευέσθω διὰ τοῦ μέλιτος, καὶ διὰ τῆς συπτηρίας. ἐὰν δὲ ἐντὸς γένηται τὸ ἕλκος, λύσας αὐτὸ ἐλαίῳ καὶ ἀκράτῳ, εἶτα κόψας πράσα, καὶ τῷ χυλῷ αὐτῶν ἐπιχέας ἔλαιον, καὶ ἀναδεύσας ἔγχει εἰς τὸ οὖς, λύσας χλιαρῷ ὕδατι. καὶ κενταύρειον δὲ λειανεὶς ἐν οἴνῳ, ἔγχει εἰς τὸ οὖς ὁμοίως.

Τὸν πόνον τοῦ ὠτίου θεραπεῦσαι δεῖ, μήπως εἰς μανίαν ἐμπέσῃ

ἐμπέσῃ τὸ ζῶον, καὶ πρὸ πάντων τὰ τούτου ὦτα καθάραι, μήτι ἔνδον ἐγκαθίσαν βλάβον, ἢ πόνον παρέξῃ, καὶ καθάραντα διὰ σπόγγου ἁπαλοῦ, μέλι καὶ νίτρον καὶ ὕδωρ διυλισθὲν εἰς τὸ οὖς ἔμβαλε, πρότερον τὸν ῥύπον ἀπομάξας. ἐάσον δὲ τὸ σπογγάριον εἰς τὸ οὖς ἐμμεῖναι μιᾷ νυκτί. τῇ δὲ ἄλλῃ καταντλεῖ ὕδατι θερμῷ καὶ νίτρῳ, ἕως οὗ ὑγιάνῃ.

ΕἸ ΕἸΣ ΤῸ ΟΥ͂Σ ὝΔΩΡ ΕἸΣΈΛΘΗ.

Ἔλαιον παλαιὸν καὶ νίτρον ἐξ ἴσου βαλὼν εἰς τὸ οὖς, ἐπίχεε καὶ ἐπίθες ἐρέως. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ, καὶ εἰς τραύματα ἐγχεῖ, ἰαθήσονται.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΠΑΡΙΣΘΜΊΩΝ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΙΗ.

Παρίσθμιά ἐστιν, ὅταν περὶ τὴν λεγομένην σφαγὴν καὶ τὸν βράγχον γένηταί τι οἴδημα, ὅτε δὴ μάλιστα καὶ ἡ γλῶττα ὅλη εἰς τὸ ἔσω παραπίπτει, πελιδνὴ γινομένη, καὶ σίελον ἀφίησιν, ὥστε ἐσθίειν ἢ καταπίνειν μὴ δύνασθαι. ἴασις δὲ ἡ αὐτὴ ἡ καὶ ἐπὶ τῆς παρωτίδος. ἐὰν μέντοι συμβῇ τὴν ἔκκρισιν περὶ τὸν ἐντὸς γίνεσθαι, καὶ πύον διὰ τοῦ στόματος φέρεσθαι, ἐγκλυζέσθω ὀξυκράτῳ διὰ τῶν ῥινῶν, καὶ διαστόλιον θεὶς, καὶ τὸν διωστῆρα μέλιτι χρίσας, κάθες, καὶ παράτριβε τὸν τόπον. Ἄλλο.

Ἐὰν παρίσθμια γένηται καὶ φλεγμονὴ περὶ τὰ ὦτα, θεραπεύσεις ζεστῷ ὕδατι τὸν τόπον ἀντλῶν, καὶ καταπλάσσων τὸ διὰ κριθίνης. καὶ ὅταν συστῇ ἐν τόπῳ, περίτεμνε σμίλῃ, καὶ ἐπιμελοῦ. ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσῃ, καυτηριάσας, θεραπεύσεις.

ἌΛΛΟ ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ γνάθων πόνων καὶ φλεγμονήν.

Ὄξει θερμῷ, καὶ παλαιῷ ἀξουγγίῳ, πυρία, καὶ εἰ ἐπιμένοι ὁ πόνος, ἐπίκαιε. τὸ δὲ αὐτὸ βοήθημα, καὶ πρὸς φλεγμονὰς προσαγόμενον, ὠφελεῖ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΛΊΘΩΝ

γινομένων ἐν τοῖς γνάθοις.

Ἄψυρτος Δαμνάτῳ τομεῖ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι, ὅτι δεῖ τοὺς ἐπιγινομένους λίθους ἐν τοῖς γνάθοις ἐγχειρίζειν. ἐπιμένοντες γὰρ μείζονες γίνονται, διὸ δεῖ καταλαμβανόμενον τὸν ἵππον ἐκτέμνειν, εἶτα ἐπιλαβόμενον ἐξελεῖν τὸν λίθον, σκοποῦντα ἐμμελῶς τὴν τομήν, μήτι τοῦ λίθου ἐναπομεῖναν, αὐξηθῇ πάλιν, καὶ δεήσῃ δευτέρας ἰατρείας.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΚΥΝΆΓΧΗΣ.

ΚΦΆΛ. ὈΚΤΩΚΑΙΔΈΚΑΤΟΝ.

Ἄψυρτος Ἰσοεικῷ ἱππιατρῷ χαίρειν. κυνάγχης γενομένης ἐν τῷ ἵππῳ ῥαδίως διαφωνήσει. ἔστι δὲ ταύτης σημεῖα τάδε, σύνδεσμος γίνεται τῶν κροτάφων, καὶ ἡ γλῶσσα ἐκπίπτει ἔξω καὶ οἰδεῖ, ἡ κεφαλὴ ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσι, καὶ συμφράσσεται ὁ βράγχος καὶ ἡ ἀρτηρία, καὶ οὔτε βρώγειν δύναται οὔτε πίνειν. θεραπεύεται δέ, συγχριόμενος τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὴν γλῶσσαν ταύρου χολῇ. καὶ προσκαταντλούμενος θερμῷ ὕδατι, καὶ ἐγχυματιζόμενος διὰ μυκτήρων οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. ἔστω δὲ τὸ ἔλαιον παλαιόν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τῷ ὄντι χρῶ. λέγεται δὲ καὶ σῦκα ἕψειν, καὶ τῷ νίτρῳ μετὰ τοῦ ἀφεψήματος ἐγχυματίζειν ὡσαύτως, ἁρμόζει δὲ καὶ τὸ διὰ βδελλίου ἀνιέντας συγχρίειν αὐτόν. ἐνδόσεως δὲ γενομένης, καὶ ἐπιζητοῦντος φαγεῖν, διδόναι χόρτον χλωρόν. κάλλιον δὲ βόσκειν αὐτόν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν καταρραίνειν νίτρῳ, καὶ τὰς κριθὰς ὡσαύτως παραβάλλειν. ἀσύμφορος δὲ ἡ τοῦ αἵματος ἀφαίρεσις ἐκ τῶν ἄλλων τόπων, ἐκ δὲ τῆς ὑπερῴας μόνης ἁρμόζει. ὡς ἂν δὲ καλῶς ἔχοι, καθαίρειν αὐτὸν διὰ τοῦ σικύου καὶ τοῦ νίτρου.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἔστιν ἡ κυνάγχη τῶν σφαλερῶν νοσημάτων καὶ κινδυνωδεστάτων, ἧς σημεῖα τάδε, ἡ κεφαλὴ οἰδεῖ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ χείλη, καὶ ἡ γλῶσσα προσπίπτει ἔξω διοιδοῦσα, καὶ ἡ φάρυγξ συμφράσσεται, καὶ ἡ ἀρτηρία, ὡς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν δύνασθαι. θεραπευέσθω δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὴν γλῶτταν συγχριόμενος ταύρου χολῇ, καὶ προσκαταντλούμενος ὕδατι θερμῷ, ἐγχυματιζόμενός τε διὰ μυκτήρων οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, ἁρμόσει δὲ τὸ διὰ βδελλίου ἐνιέντα συγχρίειν. ἐνδόσεως δὲ γενομένης, καὶ τροφὴν ἐπιζητοῦντος, παραβάλλειν χλωρὸν χόρτον. ἄμεινον δὲ βόσκειν ἐὰν μή τι μὴ ᾖ χλωρὸς, τὸν ξηρὸν καταρραίνειν διὰ νίτρου, καὶ τὰς κριθὰς ὁμοίως καταπάσσειν ἀλεύρῳ πυρίνῳ, καὶ ποτίζειν. αἷμα δὲ ἀπὸ μόνης ὑπερῴας ἀφαιρεῖν. ἤδη τὸ βέλτιον δὲ προχωροῦντα, καθαίρειν τῷ σικύῳ καὶ διὰ νίτρου. ἔνιοι δὲ ὧν ἐστι Στρατόνικος, μετὰ τὴν κατάντλησιν συμβουλεύουσι καταπλάσσειν ἀλεύρῳ ἐν οἴνῳ κεκραμένῳ συνεψηθέντι.

Ἄλλο.

Νίτρῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ μέλιτι παράτριβε τὴν γλῶσσαν, εἶτα κατάπλασσε ἀλεύρῳ, μετὰ οἴνου συμφυραθέντι. Ἄλλο.

Χοιρείαν κόπρον μέλιτι μίξας περίχριε. ἔστω δὲ τὸ μέλι τοσοῦτον, ὅσον καλύπτειν τὴν κόπρον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΧΟΙΡΑΔΩΝ ΘΛΙΨΕΩΣ. ΚΕΦΑΛ. ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

Ἄψυρτος Δάμᾳ Λαοδικεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. χοιράσι ταῖς γινομέναις τοῖς ἵπποις, πολλοὶ συνετάξαντο βοηθήματα πολλὰ ἀδύνατα καὶ ἀνωφελῆ. λέγουσι γὰρ οἱ μὲν ὠμῇ λύσει ἑφθῇ, ἤτοι ἀλεύρῳ κριθίνῳ καὶ ῥητίνῃ καταπλάσσειν. τινὲς δὲ ἐν ὄξει καθέψοντες, ἕτεροι δὲ πυρίνῳ μετὰ οἴνου τὰ ἴσα ποιοῦντες

καὶ σπόγ-

καὶ σπόγγον ἐν ὄξει θερμῷ βάψαντες, ἐπιδήσουσιν. ἄλλοι δὲ ἐντέμνειν, καὶ ἐπιτιθέναι ἐρινεὸν κόψαντας ἢ τιθύμαλον, ἢ σικύου ἀγρίου ῥίζαν. κάκιστα δὲ ποιοῦσι, καταχρίοντες τῷ καυστικῷ. συμβαίνει γὰρ ἀδύνατον γίνεσθαι τοῦ διαπυῶσαι καὶ ἔκρηξιν λαβεῖν, σκλήρωσίς τε ἐπιγίνεται μᾶλλον κατασφιγγομένης τῆς βύρσης, καὶ οὐκ ἐᾷ ἅψασθαι τοῦ τόπου ἐκείνου τῇ χειρί, ἀλλὰ βαρύνεται ὅλῃ τῇ κεφαλῇ. καὶ οἴδησις ἐπιγίνεται τῇ ὄψει, τάς τε φλέβας ἐπηρμένας ἔχει ἐν αὐτῇ ὡσαύτως, καὶ τὸ ῥύγχος οἰδεῖ. ἀρίστη δὲ θεραπεία ἐστὶν αὐτῶν ἡ ἐκτομή, ἥτις γίνεται παρὰ ἀλεξανδρεῦσι. δεῖ δὲ ἐκτέμνειν οὕτως, κατακλίναντα καὶ καταλαβόμενον τοὺς πόδας, κρατήσαντά τε τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χοιράδα ἐπιλαβόμενον σαρκολαβίδι, τὴν βύρσαν ἀποτέμνειν σμιλίῳ στρογγυλοειδεῖ, ὅσον ἱκανόν ἐστι δι' οὗ ἐκκομισθήσεται. ὡσαύτως καὶ τοὺς χιτῶνας ἀποσπᾶν τῇ σαρκολαβίδι, καὶ περιτέμνειν. γυμνώσαντα δὲ τὴν χοιράδα, ὑποῤῥίπτειν τὸ σπαθίον ὑπὸ τοὺς χιτῶνας, καὶ τὴν βύρσαν ὑποδέρειν, εἶτα εὐτόλμως καθιέντα τὸν δάκτυλον πρῶτον ἐκ τοῦ ἄνωθεν μέρους τοῦ κατὰ γένυν ἀποσπᾶν, καὶ ἐκλαμβάνειν αὐτὴν τοῖς δακτύλοις πάντοθεν μέχρι τοῦ διαβράγχου παρ' ἑκάτερα, κάλλιον μὲν ἂν ὑγιῆ τηρήσῃ τις αὐτήν. εἰ δὲ μή γε κατὰ μέρος, μηδὲν ἀπολιπόντα αὐτῆς. ἀπολειφθὲν γάρ, κἂν μικρὸν ᾖ, ἔσται μέγα, καὶ δεήσει χειρίζειν πάλιν, φυλάσσεσθαι δὲ τὰς φλέβας καὶ διακρίνειν. αἱμοῤῥάγια δὲ ἐὰν γίνηται χειριζομένου μὴ εὐλαβεῖσθαι, οὐκ ἔχει γὰρ κίνδυνον. διεγείραντα δὲ αὐτὸν θεραπεύειν οὕτως, τίλματα ῥάκους ἐρείου διάβροχα ποιήσαντα, ὄξει δριμυτάτῳ καὶ ἅλατι, ἐντιθέναι εἰς τὴν ἐκτομήν, καὶ στήσεται τὸ αἷμα. ἐὰν δὲ μὴ αἱμοῤῥοήσῃ, ἔλαιον μιγνύειν τῷ ὄξει, τὸ δὲ ἅλας οὐχί, καὶ τριταῖον λύειν, εἶτα ἐξαντλήσαντα ὕδατι θερμῷ. ὡσαύτως μοτοῦν τίλμασι τοῖς αὐτοῖς μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, μέχρι ἡμερῶν τεσσάρων καθ' ἡμέραν, καὶ προσαντλεῖν θερμῷ τὰ οἰδήματα καὶ τὴν ἐκτομήν. ἐσυμμένων δὲ αὐτῶν, χρῆσθαι τίλμασι μετὰ μέλιτος. ἐπὰν δὲ καθαρὸν γίνηται, καὶ ἀναπληρωθῇ, ἐὰν λελυμένον, καὶ καταχρίειν τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. τηρεῖν δὲ ἄποτον αὐτὸν περὶ τοῦ χειρισθῆναι, καὶ οὐ συμβαίνει αἱμοῤῥαγεῖν. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ κριθὰς μὴ

διδόναι

διδόναι, ἀλλὰ τὸν χόρτον μόνον. ἐν κινήσει γὰρ γινόμενα τὰ χελώνια, συντονωτέραν μᾶλλον ἐπιφέρει φλεγμονήν. ἀναγκαίως δὲ ἔχει ἐξαιρεῖσθαι αὐτὰς ὡς ἔστιν ἐν τῇ πωλικῇ ἡλικίᾳ, πρωτόβολος, ἢ καὶ μέλλων λαβεῖν τὸν δευτερόβολον. δοκοῦσι γὰρ τότε φαίνεσθαι. συμβαίνει δὲ ἐν αὐτῷ μάλιστα γινομένης τῆς ἀρθρίτιδος, ἔνστασιν γενέσθαι ἐν τῇ κεφαλῇ. ὑποτρέχει γὰρ ὁ ἰχὼρ εἰς τὰς φλέβας τὰς ὑποκειμένας αὐταῖς, καὶ οἴδησιν λαμβάνουσι, καὶ πληροῦνται αἱ ῥῖνες, καὶ ἐμφράσσονται δι' ὧν φυσᾷ, ἥ τε γλῶσσα συνδεσμεύεται, καὶ διαφωνεῖ διὰ τὴν ἀσιτίαν. τοῖς δὲ ὀρχοτομουμένοις, οὐ συμβαίνει μετεωρίζεσθαι αὐτὰς, οὐδὲ ὑποτρέχειν τὸν ἰχῶρα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ γενετῆς ἐξηραίνεσθαι.

ΠΕΡῚ ΘΛΊΨΕΩΣ πώλων νεογνῶν.

Ἐπινενόηται δὲ παρὰ Σαρμάταις, ἔτι νεογνῶν ὄντων θλίβειν, καὶ οὕτως εὐνουχίζειν, ἵνα μὴ τοῦτο συμβῇ, ὧν καὶ λέγεται τοὺς ἐκ γενετῆς ὀδόντας μένειν, καὶ μὴ ἑτέρους ἐκφύειν. συμβαίνει δὲ πώλοις τοῖς ἐν ταῖς ἀγέλαις πενταμηνιαίοις καὶ ἑξαμηναίοις μετεωρίζεσθαι τὰς χοιράδας καὶ φλεγμαίνειν, ἀδυνατεῖν δὲ τὴν πόαν ἕλκειν, καὶ τὸν μαστὸν λαμβάνειν, οὓς δεῖ τέμνειν καθὼς γέγραπται, καὶ ἐξαίρειν τὴν χοιράδα, καὶ παρασμήχειν ἁλσὶ λεπτοῖς, καὶ ἀφιέναι εἰς τὴν ἀγέλην, καὶ τὸν διαπεπυωκότα δὲ θεραπεύειν καὶ ἀπολύειν, τῇ δὲ τρίτῃ ὑποχρίειν ἀμόργῃ ἑφθῇ, ἢ πισσελαίῳ, ἵνα μὴ σκώληξ ἐγγένηται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Τὰς χοιράδας θεραπεύειν Ἱερώνυμος φησὶν οὕτω. καταντλεῖν ὕδατι θερμῷ, εἶτα καταπλάττειν ἀλεύρῳ κριθίνῳ ἑφθῷ ἐν ὕδατι μετὰ νίτρου δὶς τῆς ἡμέρας. ὅταν δὲ πεπανὴ γένηται, καθιέντα τὸ μαχαίριον τέμνειν, καὶ τὸν χιτῶνα διαιρεῖν, εἶτα κόψαντα συκῆς φύλλα, ἢ τιθύμαλον, ἢ πράσιον μετὰ ἁλῶν, καὶ οἴνου ἀναδεύσαντα ἐπιτιθέναι, ἕως ἂν τὸ ἕλκος καθαρὸν γένηται. καὶ σικύου δὲ ἀγρίου ὡς ἂν σαρκωθῇ, εἶτα ὀρόβοις λεπτοῖς, ἕως ἂν ὑγιὲς γένηται, ἢ ἰρίνῳ μετὰ μέλιτος χρῆσθαι. ἕτεροι δὲ ἐντέμνειν φασὶ χρῆναι, καὶ ἐντιθέναι φύλλα ἐρινεοῦ

κεκομμένα, ἢ συκῆς ἀγρίας ῥίζαν, Ἄψυρτος μὲν τοιαύτην ἀποδοκιμάζει τὴν μέθοδον. σκλήρωσιν γὰρ ἐγγίνεσθαι, καὶ σφιγγομένης τῆς βύρσης ὀδυνᾶσθαι τὸ ζῶον, καὶ μὴ ἐᾶν ἅψασθαι τοῦ τόπου τῇ χειρί, βαρεῖσθαί τε ὅλην τὴν κεφαλήν, καὶ διοιδαίνειν τό τε πρόσωπον καὶ τοὺς μυκτῆρας τῶν φλεβῶν ἐπηρμένων. λέγει οὖν ἀρίστην εἶναι θεραπείαν τὴν κατακλίναντα τὸ ζῶον καταλαβεῖν τοὺς πόδας, καὶ τὴν κεφαλὴν κρατήσαντα, καὶ αὐτὴν τὴν χοιράδα ἐπιλαβόμενον, σαρκολαβίδι τὴν βύρσαν ἀποτέμνειν τῷ σμιλίῳ στρογγυλοειδῶς τοσοῦτον, δι' οὗ ῥαδίως ἡ χοιρὰς ἐκκομισθήσεται. ὡσαύτως καὶ τοὺς χιτῶνας ἀποσπάσαντα σαρκολαβίδι περιτέμνειν, γυμνώσαντά τε τὴν χοιράδα, καὶ τῷ σπαθίῳ ὑπὸ τὴν βύρσαν ὑποδέξαντα, εὐτόνως καθέντα τὸν δάκτυλον, πρῶτον ἐκ τοῦ ἄνωθεν μέρους ἀποσπᾶν, καὶ ἐκλαμβάνειν αὐτὴν τῷ δακτύλῳ πάντοθεν, μέχρι τοῦ διαβράγχου περὶ ἑκάτερα, κάλλιον μὲν ὑγιῆ. εἰ δὲ μὴ τὸ μέρος, μέχρι τοῦ μηδὲν αὐτῆς καταλιπεῖν. ἂν γὰρ μικρὸν ἀπολειφθῇ, ἔσται μέγα, ὡς ἀναγκασθῆναι πάλιν χειρίζειν. τὰς φλέβας δὲ φυλάσσειν χρή, καὶ διακρίνειν ἀκριβῶς. ἐὰν δὲ αἱμορραγία γένηται, τίλμα ῥάκους ἢ ἐρίδι διάβροχα ποιήσαντα ὄξει δριμυτάτῳ τιθέναι εἰς τὴν ἐκτομὴν καὶ σταλήσεται. ἐὰν δὲ μὴ αἱμορραγῇ, ἔλαιον μῖξον τῷ ὄξει καὶ ἅλας, καὶ ἐπιθεὶς, τριταῖον λύε, εἶτα ἐξαντλήσας ὕδατι θερμῷ, τὰ τίλματα τοῦ ῥάκους ποιήσας μότους μετὰ οἴνου χλιαροῦ, ἐπίθες μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν παρ' ἡμέραν, καὶ προσάντλει θερμῷ τὰ οἰδήματα καὶ τὴν ἐκτομήν, ἐσυμμένων τε αὐτῶν, τὰ τίλματα μέλιτι δεύσας, ἐπιτίθει. ἐὰν δὲ ἀναπληρωθῇ καθαρὸν γενόμενον, κατάχριε τῇ λιπαρᾷ. τῇ δὲ πρώτῃ ἡμέρᾳ κριθὰς μὴ παράβαλλε, τῷ γὰρ γέμειν ὀρχοτομημένῳ οὐκ ἐπαίρονται αἱ χοιράδες, ἀλλ' εἰ καὶ πρόσθεν ἦσαν παραξηραίνονται. ἐὰν δὲ πώλῳ πενταμηνιαίῳ χοιράδες ἐπαχθῶσιν, ὡς διὰ τὴν φλεγμονὴν μὴ δύνασθαι νέμεσθαι, δεῖ τέμνειν καθὼς προγέγραπται καὶ ἐξελόντα τὴν χοιράδα, περιασμήχειν ἁλσὶ λεπτοῖς, καὶ ἀφιέναι εἰς τὴν ἀγέλην. τῇ δὲ τρίτῃ ὑποχρίειν ἀμόργῃ ἑφθῇ, ἢ πισσελαίῳ, ἵνα μὴ σκώληξ γένηται.

Θεομνή-

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΠΕΡΙ χοιράδων καὶ παρισθμίων.

Εἰ γὰρ περὶ ἰσθμῷ εἴη τι σφαγῆς ὑπὸ τὸν βράγχον ἡ χοιράς, μὴ χειρουργεῖν ἀλλὰ καταπλάσσειν, ξέσαντας τὸν τόπον τοῖς διαπυοῦσαι διαιρημένοις πρῶτον ὠμῇ λύσει, ἀξουγγίῳ παλαιῷ χοιρείῳ, ἀλθαίᾳ ἑφθῇ καὶ σκορόδοις λελειωμένοις. εἰ δὲ μὴ εἴη ἐρρηγμένος ὁ τόπος, καυτῆρας διδόναι, ὡς μόνην τὴν βύρσαν διακαῦσαι, ἵν' ἐκρεύσωσιν αἱ χοιράδες, καὶ χρῆσθαι φαρμάκῳ ἐφελκτικῷ τῷδε. σάπωνος γαλλικοῦ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας δύο, κηροῦ καὶ πίσσης τὸ ἀρκοῦν, ἰσχάδας πιμελεῖς, καὶ ἰξοῦ δρυΐνου οὐγγίας β'.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συμβαίνει τὸ τῶν χοιράδων πάθος ὡς ἐπιτοπλεῖστον διὰ ὑδάτων μεταβολῆς, οἷον καρύου τὸ μέγεθος τῷ τοιούτῳ, καυτήριον πρόσαγε σκληρόν. εἰ δὲ βήσσει, καὶ συντάσεως γενομένης, πνεύματα δυσώδη ἐκφέρει, ἐγχυμάτιζε τοῖς λεαντικοῖς, ἵνα μὴ ἡ βὴξ προξυνθῇ. εἴωθε γὰρ κατακοῦσθαι ἡ ἀρτηρία ἐρεθισθεῖσα. κεδρέαν οὖν καθεψήσας, καὶ ῥάκη διηθήσας, συνάλειφε καὶ ἐγχυμάτιζε. ὕστατον δὲ χρῆσαι ποτίσματι διὰ ἀρωματικῶν μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ὠῶν καὶ μέλιτος ἐγχυματίζων. ἀφαίρει δὲ πρῶτον καὶ ἀπὸ τοῦ αὐχένος αἷμα.

Σύνθεσις πρὸς χοιράδας.

Σύκων λίτραν μίαν, νίτρου οὐγγίας ἕξ, χαλβάνης οὐγγίας ἕξ, προπόλεως οὐγγίας ἕξ, πίσσης οὐγγίας δύο. Ἄλλο.

Ἐὰν ὑπὸ γένυν χοιράδες γίνωνται, ἢ φύματα, πυρία πρότερον, εἶτα μίξας σῦκα καὶ νίτρον κοπέντα, εἰς ἓν μετὰ ἀξουγγίου ἢ κριθίνου ἀλεύρου, καὶ ἑψήσας σὺν ὑδρομέλιτι καὶ ἐλαίῳ κατάπλασσε. ἐὰν δὲ μὴ θεραπεύηται, τέμνε καὶ τὴν τομὴν καῦσον.

ΜΑΛΑΓΜΑ ΠΡΟΣ ΑΡΘΡΑ κεκλασμένα, καὶ χοιράδας, καὶ δοθιῶνας.

Ἴρεως ἰλλυρικῆς οὐγγίας ἕξ, κηροῦ α', ἰρίνου οὐγγίας ἕξ, ἀμμωνιακοῦ οὐγγίας γ', σιλφίου οὐγγίας δ', μίξας μετὰ κηροῦ σὺν ἰρίνῳ ἐλαίῳ τηχθέντος, χρῶ. ἐὰν δὲ τὸ μάλαγμα ἄκοπον βούλῃ ποιῆσαι χαλ-

βαύνης, ὀποπάνακος, κηροῦ, σιλφίου, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο. δύο· ῥητίνης φρυκτῆς ʒ α, ῥητίνης πιτυΐνης ʒ α, κολοφωνίας γο. β συμμίξας, θεράπευε. Ἄλλο σκορπισικόν.

Κηρύκια θαλάσσια καύσας, καὶ μέλιτι συνεψήσας, κατάπλασσε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΟΛΎΠΟΔΟΣ ἘΝ ΤΗ͂ ῬΙΝΙ͂.

ΚΕΦΆΛ. ΚΑ.

Ἄψυρτος ἀρκαδίῳ τῷ χαίρειν. πολύποδος γενομένου ἐν τῷ μυκτῆρι τοῦ ἵππου, ὀχλεῖται τὸ ζῶον. συμφράσσεται γὰρ ὁ ῥώθων καὶ φέρεται πύα ἐξ αὐτοῦ ὀσμὴν ἔχοντα σαπράν, καὶ φυσᾷ δεινόν. ἀτροφεῖ δὲ ὅλον τῷ σώματι, καὶ σκυθρωπός ἐστι πάντοτε, καὶ χρεμετίζειν οὐ δύναται. ἔστι δὲ ὁ πολύπους τῷ μεγέθει ὡς συκάμινον, τῇ περιοχῇ ἐλάσσων. θεραπεύεται δέ, ὅταν ἔξω φαινόμενος ᾖ, ἢ μέρος τι ἐξ αὐτοῦ ἐκτεμνόμενον, καὶ χαλκίτιδι ὠμῇ καταπασσόμενος. ἁρμόζει δὲ ἡ αὐτὴ καὶ μετὰ ὄξους πάχος ἔχουσα, καταχριομένη πυκνότερον, ἢ ἀμόργη ἑφθὴ μετὰ ἀρειστολοχείας μιγεῖσα. ὅταν δὲ ᾖ ἐνδοτέρω καὶ μετέωρος, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ θεραπεία. λέγεται δὲ ὑπό τινων καὶ μολύβδῳ παραξύειν αὐτόν. συμβαίνει δὲ τοῦτο μᾶλλον ἐν τοῖς κατὰ σαρματίαν τόποις.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Πολύπους ἐν τῷ μυκτῆρι γίνεται, ὡς συκάμινον τῇ περιοχῇ, πάνυ δὲ ἐνοχλεῖ τὸ ζῶον. συμφράσσονται γὰρ οἱ μυκτῆρες, καὶ πύα ἐξ αὐτῶν δυσώδη φέρεται, καὶ φυσᾷ δεινόν, λεπτύνεταί τε καὶ σκυθρωπάζει διηνεκῶς, μὴ δὲ χρεμετίζειν δυνάμενος. ὅταν οὖν ὅλος ὁ πολύπους, ἢ μέρος αὐτοῦ φαίνηται ἐκτεμνόμενον, χαλκίτιδι ὠμῇ περιπάσσεται, ἁρμόζει δὲ καὶ μετὰ ὄξους, πάχος ἔχουσα ἡ χαλκῖτις, καταχριομένη πυκνότερον, ἢ ἀμόργη ἑφθὴ μετὰ ἀρειστολοχείας μιγεῖσα. ὅταν

μὲν τοι

μέντοι εἴη ἐνδοτέρω καὶ μετέωρος, δυσθεράπευτός ἐστι. φασὶ δὲ ἔνιοι χρῆναι περιτρίβειν αὐτὸν μολύβδῳ. τὸ δὲ νόσημα τοῦτο, ἐν τοῖς περὶ σαρματίαν μάλιστα ἐπιπολάζει τόποις. ἔνιοι δέ φασι δεῖν βελόνας τρεῖς μακρὰς συνδήσαντας, ἀναστρέψαντάς τε τὴν κεφαλὴν, πρῶτον αὐτὴν κατακεντεῖν, ἕως τοῦ ἐξελθεῖν πᾶν, ἔπειτα κλύζειν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ παραχρῆμα, καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις ὁμοίως, καὶ ὑγιαίνει.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Λιβάνου ℥, νίτρου, ὀπίου, πηγάνου τὸ ἴσον, ἐν οἴνου αὐστηροῦ ξέστῃ ἑνὶ μίξας, ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΗΧΌΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΚΒ.

Ἄψυρτος Σεκουνδῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. εἰδέναι σε θέλω, ὅτι ὅταν ὁ ἵππος τὴν κεφαλὴν κλίνῃ καὶ βήσσῃ ἀραιῶς, ἡ βὴξ ἀπὸ τῶν ἐντός ἐστιν. ὅταν δὲ βήσσων συνεχῶς τὸν τράχηλον αὐτοῦ τανύῃ καὶ λεπτύνηται τρώγων καὶ πίνων, τότε ἡ βὴξ ἀπὸ ψύξεώς ἐστι. δεῖ δὲ πρὸς τούτοις εἰδέναι ὡς ἄρα τοῖς ὑπὸ βηχὸς ὀχλουμένοις, ἁρμόζει πρῶτον ἡ κάθαρσις, τοῦ σώματος ὅλου διὰ τοῦ σικύου τοῦ ἀγρίου καὶ νίτρου, εἶτα σκίλλης τοὺς παχυτέρους φλοιοὺς τέσσαρας ῥίψαντας, καὶ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ, ἡλίκον κύαμον διανέντας οἴνῳ λευκῷ καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ, καταλαμβανομένους τὴν γλῶσσαν ἐγχεῖν διὰ τοῦ στόματος. δεῖ δὲ καὶ ὑποθυμιᾶν αὐτὸν ἐπ' ἀνθράκων συνθέματι τοιούτῳ, σκορόδων κυπρίων καὶ κρομμύων τὸ ἴσον, σανδαράχης ὁλκὴν μίαν, ἀσφάλτου τὸ ἴσον, πάντα ταῦτα ἐν ταυτῷ ῥίψαντα λίαν, διελεῖν εἰς τρία μέρη, καὶ τούτων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὑποθυμιᾶν, τὴν κεφαλὴν κατακαλύψαντας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδήσαντας. μετὰ δὲ τὴν θυμίασιν, ἐν οἴνῳ γλυκεῖ στέαρ ἐλάφειον, ἢ προβάτειον, καὶ κηρὸν τήξαντας, τὴν γλῶσσαν καταλαμβανομένους ἐγχυματίζειν

τίζειν, ἢ πράσιον τρίψαντας μετὰ ἐλαίου καὶ ἁλὸς οἴνῳ διανέντας ὁμοίως ἐγχυματίζειν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα πολλά, ἄριστα δὲ πάντων ταῦτα.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Ἐὰν βὴξ ἐνοχλοίη, πρῶτον καθαίρειν χρὴ διὰ τοῦ σικύου καὶ τοῦ νίτρου τὸ σῶμα ὅλον, εἶτα σκύλλης τῆς παχυτέρας φλοιοὺς τέσσαρας τρίψαντα, καὶ ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ὅσον κυάμου μέγεθος διανέντα οἴνῳ λευκῷ ἢ ἐλαίῳ παλαιῷ, καταλαβόντα τὴν γλῶτταν διὰ στόματος ἐγχυματίζειν, ἢ ὑποθυμιᾶν δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἀνθράκων σκευάσματι τοιῷδε, σκορόδων κυπρίων ἢ κρομμύων τὸ ἴσον, ἢ σανδαράχης τρίψαντα ὁμοῦ καὶ λεάναντα, διελεῖν εἰς τρία μέρη, καὶ καθ' ἡμέραν ἓν μέρος ὑποθυμιᾶν, τὴν κεφαλὴν καλύψαντα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδήσαντα. μετὰ δὲ τὰς ὑποθυμιάσεις, οἴνῳ γλυκεῖ, στέαρ ἐλάφειον, ἢ προβάτειον, ἢ κηρὸν τήξαντα, ἢ τὴν γλῶτταν καταλαβόντα ἐγχυματίζειν, ἢ πράσιον τρίψαντα μετὰ ἐλαίου καὶ ἁλῶν, οἴνῳ διανέντα ἐγχυματίζειν ὁμοίως, ἢ τραγάκανθαν εἰς ὕδωρ χλιαρὸν ἀποβρέξαντα μετὰ ἑψήματος καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ἐγχυματίζειν, ἢ ἔρεγμον ἑψήσαντα διηθῆσαι τὸ ὕδωρ, καὶ τρίψαντα μετὰ στέατος χοιρείου διδόναι πίνειν, ἢ στακτὴν κονίαν καὶ νίτρον καὶ ἔλαιον καὶ ᾠὸν, καὶ μέλι μίξαντα ἐγχυματίζειν, ἢ κράμβης τὰ τρυφερὰ, καὶ σκόροδον ἢ στέαρ χοίρειον ἐξ ἴσου ἐμβρέξαντα εἰς κεδρέαν βώλους πέντε ἐγχυματίζειν, ἢ ἀληθινῆς σμύρνης γο α΄, καὶ μὴ ποτίζειν ἕως τρίτης ὥρας.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ.

Ἀξούγγιον μετὰ ὑγροπίσσης δίδου πιεῖν εἰς κοίτην ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐν τῇ γῇ, καὶ πέμπτῃ ἢ ἑβδόμῃ.

Πεπέρεως γο α΄, γεντιανῆς γο α΄, ἀριστολοχείας γο α΄, σμύρνης γο μίαν, δαφνίδων γο β΄, ῥητίνης γο α΄, ὀποῦ γο ἕξ, ὀποπάνακος γο ἕξ.

Ἄλλο.

Κνώσας τὸ ᾠὸν παντελῶς, βάλε ἔνδον κεδρέαν ἢ σχιστὸν ἀρσενίκιον, συγκόψας σκόροδον ἢ ἀξούγγιον χοίρειον, καὶ ἐγκλείσας εἰς τὸ ᾠὸν, δίδου τρίς.

Ἄλλο.

Τοῦ παλιούρου τὸ σπέρμα τρίψας πότιζε.

Ἄλλο

ΑΛΛΟ ΕΥΜΗΛΟΥ.

Τὴν νεαρὰν βῆχα ἰᾶται φακῆς ἀληλεσμένης καὶ ἀπολελεπισμένης ἄλευρον, ἢ πίσου ὁμοίως ἀληλεσμένου καὶ κεκαθαρμένου ἐν ὕδατος θερμοῦ ξέστῃ ἑνὶ, διὰ κέρατος διδόμενον. τὰ μέντοι νοσοῦντα ζῶα, ἢ χλόῃ, ἢ δένδρων ἁπαλοῖς ἀκρέμοσι τρεφέσθω, μέχρι τῆς κατὰ φύσιν ὑγιείας.

ΑΛΛΟ ΠΡΟΣ ΝΕΑΡΑΝ ΒΗΧΑ.

Τὸ τῆς βηχὸς πρόσφατον, τῇ τῶν ἀρτηριῶν ἑλκώσει καὶ τραχύτητι γίνεται, ταύτην καταπαύσεις νίτρον λεάνας, καὶ σὺν οἴνου ξέστῃ ἑνὶ διὰ μυκτήρων ἐγχέας. ἀπόχριε δὲ καὶ πᾶν τὸ σῶμα λινελαίῳ, ἢ λιβάνου γο δ´, σμύρνης γο α´, κρόκου γο α´, κόψας καὶ σήσας ἐν οἴνου κοτύλαις τρισὶ, καὶ ἐλαίου κοτύλης ἡμίσει, ἐν πολλαῖς ἡμέραις διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει, ὅσον ἡμικοτύλιον, ἢ ἀνήθου καὶ ἴρεως κεκομμένης τὸ ἴσον, καὶ πηγάνου λελειωμένου δραχμὰς τέσσαρας, ἐν οἴνου κοτύλαις τρισὶ μίξας ἔγχει.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Οἱ βῆχες μάλιστα τοῖς πώλοις γίνονται, ὅταν πρῶτον λάβωσι τὸν χαλινόν. χάνοντες γὰρ ἐξ ἀνάγκης παρὰ συνήθειαν τὰ στήθη καταψύχονται. καὶ θερείας δὲ τῷ χαίνειν δεχόμενοι τὴν κόνιν, ἐμφράσσονται τὰς τοῦ πνεύμονος ἀρτηρίας, καὶ βῆχες αὐτοῖς ἐπιγίνονται. τελειουμένοις δὲ ὀλιγάκις τοῦτο συμβαίνει, ἢ κατὰ ψύξιν, ἢ κατὰ ἔμφραξιν. γίνεται δὲ καὶ ὅταν ὕδωρ ἔμπηλον πίῃ, ἢ κριθὴν σὺν κόνει προσενέγκηται, ἢ ἐξ ὁδοιπορίας θέρους ὅταν πολλὴν διέξηται. ἡ δὲ ἀγρία λεγομένη βὴξ, πολλάκις καὶ ῥήγνυσι τὸν οὐρανίσκον, καὶ αἷμα ἀνάγει. τότε δὲ ἀγρίως βήσσει, ὅταν ἀπὸ τῆς τάσεως ἀποπέρδηται, καὶ οὐρεῖ. μάλιστα δὲ τοῖς ἀγωνισταῖς ἵπποις τοῦτο συμβαίνει. ὅταν οὖν ἀπὸ ψύχους κάμνῃ, τοῖς χαλῶσι καὶ θερμαίνουσι δεῖ χρῆσθαι. ὅταν δὲ ἀπὸ κόνεως τοῖς ἐμφράττουσι καὶ καταλεαίνουσιν. ὅταν δὲ ἀγρίως βήσσῃ, ἑκατέροις τούτοις ἐγὼ χρησάμενος, ἐπί τινων μὲν ἐθεράπευσα. τινῶν δὲ οὐ περιγέγονα, καὶ σφόδρα φροντίδας ἐπιδεχόμενος ἵππου συνδιατιθέμενος, καὶ μονονουχὶ ῥηγνυμένου βήσσοντος, ἐπενόησα φάρμακον, ὃ καὶ

τοὺς ἐκ βηχὸς ῥηγματίας ἐθεράπευσεν. ἁρμόζει δὲ καὶ πρὸς πᾶσαν βῆχα προσαγόμενον. ἡ δὲ τούτου σύνθεσις αὕτη, σταφίδων λευκῶν, μέλιτος καλοῦ, δαφνίδων ἀνὰ ξέστου ἥμισυ, σαμψύχου γο β̄, ὀριγάνου γο ά, ἀξουγγίου παλαιοῦ χοιρείου ἀνὰ λίτρας ε̄, σκορόδων μεγάλων κεφαλὰς θ́. τὰ ξηρὰ κόψας, καὶ τὰ τηκτὰ τήξας καὶ μίξας, ποίει κολλύρια, καὶ μερίσας τὸ φάρμακον εἰς τρία μέρη, δίδου τῷ ζώῳ, ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. ὅταν μέντοι μέλλῃς διδόναι, ἔμβρεχε αὐτὰ ἐν ἑφθῷ μέλιτι, καὶ οὕτω χρῶ.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΤῊΝ ἘΞ ἘΚκαύσεως, καὶ κονιορτοῦ.

Ὠὰ πέντε μετὰ ἐλύτρων εἰς ὄξος δριμὺ ἀφ᾽ ἑσπέρας βρέξας, εὑρήσεις αὐτὰ ἕωθεν οὕτω λεπτυνθέντα, ὡς εἶναι μαλακὰ, οἷα τὰ ἀωρότοκα φαίνεται, μὴ ἀντιτυποῦντος τοῦ ἔξωθεν ἐλύτρου πρὸς τὴν ἁφὴν, ἀλλὰ κύστεως δίκην τὸ ὑγρὸν περιέχοντος. ταῦτα διαστείλας τοῦ ζώου τὸ στόμα, καὶ καταλαβόμενος τὴν γλῶσσαν, ὁλόκληρα διὰ τοῦ φάρυγγος ὤθει, καθ᾽ ἓν ἕκαστον εἰλίσσων ἀρσενικῷ, ἐπαίρων εἰς ὕψος τὴν κεφαλὴν, μέχρις οὗ καταπίῃ ἕκαστον τῶν ᾠῶν τούτων. ἐπεγχυμάτιζε τεύτλου χυλὸν, ἢ πτισάνης μέλιτι κεκραμένον, οἷς χρησάμενος ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, θεραπεύσεις.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ

Τραγάκανθαν ὡς λεπτότατα κατατεμὼν, καὶ πλύνας, μίξας τε κριθαῖς καὶ ὀρόβοις, δίδου φαγεῖν. ἢ τὴν αὐτὴν τραγάκανθαν βρέξας ἐν οἴνῳ μελιτώδει κοτύλῃ μιᾷ ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν, ἔλαιον προσμιγνὺς, ἐγχυμάτιζε, ἢ πηγάνου ῥίζαν καθεψήσας ἐν ὕδατος κοτύλῃ μιᾷ κλύζε, καὶ τῷ ἴσῳ ἐγχυμάτιζε. ἐπίρραινε δὲ καὶ τὰς κριθὰς χυλῷ μυρίκης κεκομμένης. ἐὰν δὲ πυώδη ἀναβάλλῃ διὰ τοῦ στόματος, ἢ τῶν ῥωθώνων, στέαρ ὕειον βρέξας ἐν οὔρῳ παιδικῷ ἐπὶ ἡμέραις τρισὶ, καὶ ἐπιβαλὼν οἴνου καὶ ἐλαίου ἀνὰ κοτύλην μίαν, καὶ συνεψήσας ἐγχυμάτιζε, ἢ δαφνίδας ἑψήσας, κόψον καὶ ἄλφιτα καὶ ἀξούγγιον παλαιὸν οἴνῳ γλυκεῖ δεύσας καὶ μίξας, καθ᾽ ἡμέραν ψώμιζε. ἢ τὴν ἀρτεμισίαν βοτάνην καθεψήσας ἐν ὕδατι καὶ ἐλαίου

κοτύλη μιᾷ ἐγχυμάτιζε. καὶ ἡ μαλάχη ἐν οἴνῳ γλυκεῖ ἢ ἐλαίῳ ἑψηθεῖσα, τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Ἄλλο.

Πρασίου δεμάτιον χειρόπληθον, οἴνου λευκοῦ ξε. α, πτίλιν ἀποβεβρεγμένην ἰσχάδων χ α, ἢ φοίνικας κατ' ἀναλογίαν ἑψήσας εἰς τρεῖς, δίδου ἐπὶ ἡμέραις τρισί. χρίε δὲ ἐπὶ τοῦ πονοῦντος τὸ σῶμα, μέχρι τῶν ὀνύχων.

Πίτυρα ἀφεψήσας καὶ σαβάνῳ καλῶς ἐκπιέσας, διήθησον καὶ μίξας ὀμφάκινον ἔλαιον, δίδου, φυλαττόμενος μὴ λείπεσθαι ἐναπομένην τῶν πιτύρων. Ἄλλο.

Μάζας ἀπὸ χοιρείου στέατος ποιήσας, καὶ περιχρίσας ἔξωθεν βουτύρῳ καὶ μέλιτι, διὰ στόματος δίδου. Ἄλλο.

Κράμβης χυλῷ, ἀμιναίου οἴνου αὐτάρκως βλυθέντος, ἐγχυμάτιζε.

ΑΛΛΟ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

Κριθῆς ξέστας β, πράσα ἑπτά, κράμβας ε, μέλιτος ἡμικοτύλιον, προβάτειον στέαρ, ἐλαίου καθαροῦ γο δ, καὶ σέλινα.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΘΗμερινὸν βῆχα.

Πράσα ἑψήσας μετὰ τῆς οὕτω λεγομένης βοτάνης σιδηρείτιδος, κόψον καὶ ποίησον πασίλους ὡσεὶ ὠά, ἐπὶ ἐλαίῳ ῥοδίνῳ ἑψήματι συμμιγέντι καὶ μέλιτι ἐμβάψας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου. οὐδὲν δὲ κωλύει ἐν αὐταῖς ταῖς τρισὶν ἡμέραις καὶ τῷ χυλῷ τῆς αὐτῆς βοτάνης μετὰ τοῦ ἀφεψήματος τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἐγχυματίζειν.

ΠΡΟΣ ΒΗΧΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΝΗΝ.

Λασάρου κόκκον, ὡσεὶ λεπτοκάρυον μικρὸν εἰς οἶνον λύσον, καὶ πότιζε ἐν μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ διὰ κέρατος δίδου.

ΠΡΟΣ ΒΗΧΑ ΕΚ ΤΟΥ πνεύμονος ἀναδιδομένην.

Ἔστι βήξ, ἡ ἐκ τοῦ πνεύμονος ἀναδίδοται, ὃ συμβαίνει ἀπὸ πολλοῦ ἱδρῶτος. χρὴ οὖν θεραπεύειν ταύτην οὕτως, κόστου γο δ, ὑσσώπου δεμάτιον ἓν μικρόν, πάνακος ῥίζης γο γ, σμύρνης τρωγλήτιδος γο δ, πρασίου ἀρρενικοῦ γο α, κενταυρείου γο γ, ὁμοῦ πάντα κόψας καὶ σήσας, μετὰ μέλιτος ἡμίνης μιᾶς ἑψή-

ἃς ἑψήσας, πασίλους ἐκ τούτου ποίησον, καὶ τῷ πάσχοντι ζώῳ δίδου.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΚΑῚ ΒΟΥΛΑΣΟΥ͂Σ.

Σκόροδον γαλικὸν κόψας, καὶ σιδηρῖτιν, ἢ βοτάνην ἣν ῥωμαῖοι καλοῦσι περδίκιον, καὶ ἀξουγγίῳ παλαιῷ συμμίξας, ποίησον ἐκ τούτων πασίλους, καὶ χύτους εἰς μέλι καὶ βούτυρον ἐμβάψας, δίδου τῷ ζώῳ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΤῊΝ ἘΚ πνεύμονος ἀναδιδομένην.

Ὑσσώπου δεμάτιον ἕν, λασάρου γο̄ ε̄, δαύκου κρητικοῦ γο̄ β̄, βοτάνης βράθυος, ἣν ῥωμαῖοι σαβῖναν καλοῦσι γο̄ β̄, δικτάμνου γο̄ γ̄, κασορίου γο̄ ς΄, ὀπίου γο̄ α΄, καρδάμων γο̄ α΄, μάννης λιβανωτοῦ γο̄ α΄, σμύρνης τρωγλήτιδος γο̄ α΄, ἐν ὀξυμέλιτι μίξας, πρόσαγε τῷ ζώῳ.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ἘΚ ΤΟΥ͂ φάρυγγος τικτομένην.

Σμύρνης γο̄ β΄, λινοσπέρμου φρυγέντος ξέστην α΄, καρδάμου γο̄ ς΄, σταφίδων ξέστην α΄, στροβίλων ξέ. α΄, μέλιτος λίτρας β΄, ταῦτα πάντα λεώσας ἐπιμελῶς, ποίει πασίλους εἰς καρύου μέγεθος, καὶ δίδου τρεῖς καθεκάστην ἡμέραν τῷ ζώῳ, ἐπὶ ἡμέραις πέντε ἢ ἑπτά.

Ὄρνιν σφάξας, καὶ εὐθέως ῥαχίσας, λάβε αὐτῆς τὴν κοιλίαν ὡς ἔστι μετὰ τῆς κόπρου, ἢ εἰλήσας αὐτὴν ἐν μέλιτι, δίδου τῷ ζώῳ ἔτι θερμὴν οὖσαν διὰ τοῦ φάρυγγος.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΒΑΡΕΙ͂ΑΝ.

Σφαιρία κυπαρίσσου ἑψήσας καλῶς, κόψον ἐν ὅλμῳ, καὶ ἐπιβαλὼν φύλλα βοτάνης σιδηρίτιδος, ἣν ῥωμαῖοι περιταρίαν καλοῦσι, καὶ σκόροδα γαλικὰ, ἢ ἀξούγγιον, ποίησον πασίλους, οὓς ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβαλὼν εἰς ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ προσμίξας ἕψημα ἢ ᾠὰ δίδου. εἰ δὲ μὴ βουληθῇς τὰ σφαιρία ἑψῆσαι φύλλα τοῦ κυπαρίσσου κόψας, καὶ ποιήσας ξηρίον μετὰ τῶν προγεγραμμένων, χρῶ.

Ἄλλο.

Πρὸ πάντων χρὴ καθαίρειν τὸ σῶμα τοῦ ζώου, ἐγχριστικῷ μετὰ νίτρου ἀλεξανδρίνου λεωθέντος, καὶ οἴνου παλαιοῦ προσμιγέντος, καὶ διὰ κέρατος ἐγχυματιζομένου. μετὰ δὲ τρεῖς

ἡμέρας

ἡμέρας προσάγειν βοήθημα τόδε. σκίλλης παχυτέρας μέρη τέσσαρα κόψας, καὶ προσβαλὼν λασάρου, ὅσον κυάμου μέγεθος, καὶ οἴνου παλαιοῦ ξέστην α´, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ λίτραν μίαν διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

ὙΠΟΘΥΜΊΑΣΙΣ ΕἸΣ ΒΉΣ-σοντας ἵππους.

Σανδαράχης γο̄ α´, ἀσφάλτου γο̄ α´, σκόροδα καὶ κρόμμυα δὲ ἴσου λειώσας, ποίησον μέρη τρία, καὶ ἑνὶ τούτων ἑκάστης ἡμέρας ὑποθυμία τὸ ζῶον σκέπων τὴν κεφαλὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιδεσμῶν. μετὰ δὲ τὸ ὑποθυμιᾶσαι, στέαρ ἐλάφειον ἢ προβάτειον ἐν οἴνῳ γλυκεῖ ἀρκοῦντι συμμίξας καὶ λύσας, καὶ ἐπιβαλὼν ὀλίγον κηρίου λελειωμένου, καὶ θερμάνας, διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε.

ΚΑΤΑΣΚΕΥῊ ΠΑΣΤΊΛΩΝ εἰς τὸ αὐτό.

Πετροσελίνου μακεδονικοῦ γο̄ α ς´, δαύκου γο̄ ς´, σμύρνης γο̄ α´, ναρδοστάχυος γο̄ α´, κρόκου, πεπέρεως, ἀκόρου, στάγματος ἀμμωνιακοῦ, κασίας, ἀνὰ γο̄ α´, κόψας καὶ σήσας, καὶ ὕδατι συμμίξας, καὶ μέλιτι ποίει παστίλους καὶ ἐμβάπτων ἐν ἑψήματι δίδου. τὴν δὲ τραγάκανθαν, προμιᾶς ἐν ὑδρομέλιτι ἀπόβρεχε.

ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤῸ πάθος.

Τραγακάνθης, κυμίνου, ναρδοστάχυος, σμύρνης, πεπέρεως ἀνὰ γο̄ α´, ὀρμίνου σπέρματος λίτραν μίαν, ἑψήματος ξέσταις δυσὶ μίξας, διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Αἰθάλην καθαρείως λεάνας, καὶ ἐκ ταύτης κοχλιάριον μεστὸν ἐμβαλὼν εἰς κέρας, καὶ οἶνον παλαιὸν συμμίξας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἐγχυμάτιζε.

ΠΡῸΣ ΒΗ͂ΧΑ ΠΑΛΑΙᾺΝ καὶ συνάγχην.

Στύρακος πυρροῦ γο̄ γ´, σμύρνης τρωγλήτιδος, ὀποπάνακος, ἴρεως ἰλλυρικῆς, χαλβάνης ἀνὰ γο̄ β´, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̄ δ´, ὑοσκυάμου συμφωνιακῆς γο̄ α´, ὀπίου γο̄ ς´, συγκόψας καὶ οἴνῳ μίξας, ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Μέλιτος ἀττικοῦ λίτραν α´, ἀξουγγίου λίτραν α ς´, ἰσχάδας ι β´, στρόβιλον κεκαυμένον ὁλόκληρον, κράμβης ἑψημένης χυλὸν, συμ-

λὸν συμμίξας, καὶ ἐπιβαλὼν ἡμίναν γάρου καλοῦ, ποίησον σφαιρία, δίδου τῷ βήσσοντι. Ἄλλο.

Κισσοῦ φύλλα, καὶ λεύκης λευκῆς, οὐ τῆς τυχούσης λειώσας, καὶ μίξας οἴνῳ παλαιῷ λευκῷ, διὰ ῥινῶν ἐγχυμάτιζε.

Ὀξυσχοίνου σπέρμα τῷ χόρτῳ τῷ παραβαλλομένῳ τῷ ζώῳ σύμμιξον.

Πηγάνου φύλλα τὰ ἁπαλὰ ῥίψον, καὶ μετὰ οἴνου παλαιοῦ διὰ ῥινῶν ἔγχει, καὶ τὸν χόρτον ὃν ἐσθίει, χυλῷ ἀγρίου σικύου ῥάντιζε. Βέλτιον δὲ αὐτοῦ ἀγριοσικύου τὸ σπέρμα, καὶ τὰς ῥίζας ξηρὰς συμμίξαι μετὰ κριθῶν, καὶ οὕτω παραβάλλειν. Ἄλλο.

Θεῖον ἄπυρον, καὶ βράθυος τὸ ἀρκοῦν μέλιτι καὶ οἴνῳ μίξας, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς ἐγχυμάτισον, ἢ πάνακος ῥίζαν κόψας καὶ ἐπιβαλὼν οἴνου ἡμίναν μίαν, καὶ ἐλαίου κυάθους τρεῖς, τὸ αὐτὸ ποίει. Ἄλλο.

Βράθυος γράμματα δ', σμύρνης γράμμα α', κρόκου γράμματα δύο, οἴνου ξέστην α ς', ἐλαίου ξέστου τὸ ς' συμμίξας, δίδου πρωῒ ἡμίναν, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἡμίναν διὰ ῥινῶν, ἢ ῥαφανίδας λειωθείσας μετὰ ἡμίνης οἴνου. Ἄλλο.

Μόρου ῥίζης γράμματος τρίτον, ἡλιοτροπίου ἡμίγραμμον καθαρείως λειώσας μετὰ ἡμίνης οἴνου θερμοῦ, διὰ τοῦ στόματος ἐπίβαλλε. Ἄλλο.

Φακὴν ἐκλεπισθεῖσαν, καὶ εἰς λεπτὰ ἀλεσθεῖσαν εἰς ἴσην ποσότητα θερμοῦ ὕδατος ἐπίβαλλε, καὶ εἰς τὰς φάρυγγας ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἔγχει.

ΠΡΟΣ ΠΑΛΑΙΑΝ ΒΗΧΑ.

Πράσου χυλοῦ κυάθους τρεῖς μίξας μετὰ ἡμίνης ἐλαίου, δίδου ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις διὰ στόματος. Ἄλλο.

Πτελέας ξύλα μέγα καύσας, τὴν κόνιν λαβὼν, καὶ διηθήσας εἰς ὕδωρ καὶ μετὰ ἴσου μέτρου ἐλαίου συμμίξας, καὶ τριῶν ᾠῶν δίδου.

ΠΡΟΣ ΠΑΛΑΙΑΝ ΒΗΧΑ.

Χυλὸν πρασίου σταθμὸν δηναρίου ἑνὸς, σύκα κβ', μέλιτος ἀττικοῦ ἢ σικελοῦ λίτραν α ς', εἰς χύτραν βαλὼν ἕψησον, ἕως ἡμισευθῇ, καὶ μετὰ ταῦτα προσθεὶς σμύρνης, τρωγλήτιδος γο α ς', λιβανωτοῦ ἀρρενικοῦ γο α', ἀριστολοχείας γο β', ὀποπά-

ὀποπάνακος ῥίζης γο α´, μετὰ τὸ συνεψηθῆναι καλῶς, ἐμβαλὼν εἰς ἀγγεῖον ξύλινον ἢ μολύβδινον, ἀπόθου, καὶ χρῶ ἐπὶ τῆς χρείας, διδοὺς κοχλιάρια δύο. Ἄλλο.

Φακῆν φρύξας, καὶ ἀλέσας, καὶ λινόσπερμον καὶ τῆλιν ἀλέσας ἴσον, καὶ ἀφ' ἑκάστου κοχλιάριον συμμίξας, καὶ σκόροδα γαλικὰ τὰ ἀρκοῦντα, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

ἌΛΛΟ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ καὶ ἀνθρώποις.

Σχοίνου ἄνθος, σταθμὸν δηναρίων δ´, ὀποπάνακος, ναρδοστάχυος, σμύρνης, ὀπίου, κρόκου σικελοῦ, φύλλων νάρδου, κόστου, ἀνὰ δηναρίων δ´, μέλιτος ἀττικοῦ, σταθμὸν δηναρίων β´ συμμίξας, δίδου.

ἌΛΛΟ ΠΡΟΠΌΤΙΣΜΑ.

Ἀβροτόνου γο ς´, ὑσσώπου κρητικοῦ τὸ ἴσον, ὀπίου ὀβολὸν ἕνα, κόστου γο β´, ναρδοστάχυος γο β´, ὀποπάνακος ῥίζης γο μίαν, πασίλου κεκαυμένου γο ς´, κινναμώμου γο α´, σμύρνης γο β´, λιβάνου ἄῤῥενος, πεπέρεως λευκοῦ, σχοίνου ἄνθος ἀνὰ γο β´, πεπέρεως μέλανος γο α´, κασίας γο β´, καρδαμώμου γο ς´, καστορίου γο ς´, μέλιτος πρωτείου λίτρας ε´, κρόκου γο β´.

Ἄλλο.

Βοτάνην τὴν λεγομένην λάπαθον ἑψήσας ἐπιμελῶς, ποίησον σφαιρία, καὶ τούτοις πρόθες ἔλαιον ἱσπάνιον, ὄξος τε ἅμα βαλὼν καὶ κύμινον, καὶ ἅλας συμμέτρως δίδου τῷ ζώῳ, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ σφαιρία τρία, τῇ δὲ δευτέρᾳ δ´, τῇ τρίτῃ ε´, καὶ γνώσῃ τὴν τοῦ βοηθήματος ὠφέλειαν·

Πολλάκις βήσσουσιν ἵπποις καὶ ἡμιόνοις συνελθὼν, ὥστε θεραπεῦσαι διὰ βοηθημάτων. καὶ προποτίσμασι δὲ οὐχ ἥττον χρησάμενος, καὶ ἔτι τῆς νόσου παραμενούσης, μόλις κατελαβόμην χρήσιμον εἶναι καὶ λυσιτελὲς, ὑπὲρ πάντα τόδε πρὸς βῆχα τὸ βοήθημα, ὃ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἢ πέντε διὰ κέρατος χρὴ δίδοσθαι, φάβατος πεφρυγμένου ξε. α´, ἑψήσας καὶ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι λειώσας ἐν θυΐᾳ, καὶ βαλὼν βουτύρου γο γ´, στέατος τραγείου γο β´, ἐν χύτρᾳ καινῇ λῦσον, ἐν θερμῇ σποδιᾷ, καὶ σύμμιξον τῷ φάβατι, καὶ μετὰ ταῦτα, τῆλιν ἐν χαλκείῳ μεθ' ὕδατος ἀπόζεσας. τὸ μὲν πρῶτον αὐτῆς ἔκχεε ζέμα, καὶ

ἄλλο

χαλκείου ἄλλο ἐπιβαλὼν ὕδωρ, ὅσον ξέστας δ΄, πρόσμιγε εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ † ἀγγείου ἰσχάδας κ΄, καὶ γλυκυρίζου γο β΄, καὶ ποίησον ζέσαι τοσοῦτον, ὅσον ἀπὸ τεσσάρων ξεστῶν τρεῖς ἐναπομεῖναι, καὶ τοῦτο τὸ ἀφέψημα τοῖς προγεγραμμένοις, τουτέστι τῷ λελειωμένῳ κυάμῳ, καὶ τῷ βουτύρῳ καὶ τῷ τραγείῳ στέατι μίξας, λέαινον. εἰ δὲ ἔτι σκληρότερον εὑρεθῇ, ἐπίβαλλε ἕψημα τοσοῦτον, ὅσον δύναται τοσαύτην ὑγρότητα ἐμποιῆσαι, ὥστε διὰ κέρατος προχωρῆσαι, ἐγχυμάτιζε.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΑΥ̓ΧΈΝΟΣ ὙΠΟΖΥΓΊΟΥ ἘΠΑΡΘΈΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΓ.

Ἐὰν αὐχὴν ὑποζυγίου παραξιφθῇ καὶ ἐπαρθῇ, καλὸν χρῆσθαι τῇ θεραπείᾳ, τῇ ἐν τοῖς κλεομένους τοῦ λίβυος εὑρομένῳ, μυρίκης καὶ σκίλλης ἴσον ἑκατέρου τρίψας, παράμισγε στέατός τε χοιρείου, καὶ κηροῦ τὸ ἴσον τήξας, πρόσμιγε, καὶ θείου καὶ λιθαργύρου καὶ μάννης, λιβάνου τε τὸ ἴσον, καὶ ψιμυθίου καὶ κεδρέας, τρίψας τὰ ξηρὰ πάντα, παρέγχει τὴν κεδρέαν, καὶ συναναμίξας, κατάχριε λιπαρότερον, ἢ ψιμυθίου καὶ λιθαργύρου, ἴσον ἑκατέρου τρίψας, ἐπίχεε ἔλαιον ῥόδινον καὶ κηρωτῆς τὸ πάχος ποιήσας, χρῶ. ἐὰν δὲ ἀπὸ μάστιγος, ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου ἔπαρμα ᾖ, θεῖον τρίψας καὶ ἀναζέσας μετὰ ὄξους, κατάχριε τὸν πεπονθότα τόπον.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΠΑΡΑΓΩΓῆΣ ΤΡΑΧΉΛΟΥ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΔ.

Ἄψυρτος ὠρείωνι ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ζητῶν, ποίᾳ μεθόδῳ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ τραχήλου ἐν τοῖς ἵπποις, εἰς τὸ κατὰ φύσιν καταστήσεις. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκβολὴ,

ἀλλὰ

ἀλλὰ παραγωγὴ, ἐν οἷς τινες ἐπιδέσμοις χρώμενοι διὰ τῶν πλασίγγων καὶ κρειῶν, οὐδὲν ἀγαθὸν ποιοῦσιν. ἡμέτερον δὲ εὕρημα τοῦτο, δεῖ ἔσωθεν τοῦ ἵππου τὸ παρηγμένον μέρος τοῦ τραχήλου καὶ ἐκκυρτωμένον ἀνώσασθαι, εἶθ' οὕτως πόρπακας ποιήσαντας μυρικίνους, ἐπιτιθέναι τῷ τόπῳ παρὰ βύρσαν, ἀντιπόρπους τρυπῶντας τῷ χασκείῳ. τὸ δὲ ἅμμα ποιεῖν, βρόχον τὸν καλούμενον λύκον, καὶ οὕτω συλλαμβάνειν τοὺς πόρπακας καὶ καταδεσμεῖν, καταβρέχειν τε ὄξει καὶ ἐλαίῳ δὶς τῆς ἡμέρας τὸν τόπον, ἄχρις ἂν ἀποπέσωσι, καταντλεῖν τε ὕδατι θερμῷ καὶ θεραπεύειν τὰ ἕλκη τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. ἔσω δὲ τὸ σφήκωμα λινοῦν, ἢ καννάβινον, τὸ πάχος ἔχον χορδῆς τοξικῆς.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΤΡΑΧΉΛΟΥ ἐκπτώσεως.

Τὸ μὲν ὄνομα τοῦτό ἐστι περὶ πάθει τραχήλου ἔκπτωσις. λέγει δὲ Ἄψυρτος μὴ εἶναι ἐκβολήν, ἀλλὰ παραγωγήν, τοὺς γοῦν ἐπιδέσμους, τοὺς διὰ τῶν πλασίγγων μέμφεται. φησὶ δὲ τοῦ τραχήλου τὸ παρηγμένον μέρος καὶ ἐκκυρτωμένον ἀνώσασθαι εἰς τάξιν, εἶθ' οὕτω πόρπακας ποιήσαντα, μυρικίνους ἐντιθέναι τῷ τόπῳ παρὰ βύρσαν ἀντιπόρπους, τρυπῶντα τῷ χασκείῳ. τὸ δὲ εἶδος τοῦ δέματος, ποιεῖν βρόχον τὸν καλούμενον λύκον, καὶ οὕτω συλλαβόντα τοὺς πόρπακας ἀποδεσμεῖν, καταβρέχειν τε ὄξει καὶ ἐλαίῳ δὶς τῆς ἡμέρας τὸν τόπον, ἄχρις οὗ ἀποπέσωσιν. καταντλεῖν δὲ ὕδατι θερμῷ, καὶ θεραπεύειν τὰ ἕλκη τῇ καλουμένῃ λιπαρᾷ. ἔσω δὲ τὸ σφήκωμα λινοῦν, ἢ καννάβινον, ἔχον τὸ πάχος χορδῆς τοξικῆς.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΠΕΡῚ παραγωγῆς τραχήλου.

Συμβαίνει ἵππῳ καὶ ἄλλῳ ὑποζυγίῳ παραγωγὴν τραχήλου παθεῖν, ὅταν πρῶτον δεθῇ, καὶ πρὸς δένδρον προσαφθῇ ἀγανακτοῦντι καὶ διαστρεφομένῳ, ἢ κακουργῶν ἐν ζυγῷ, ἢ καταστραφέντος ὀχήματος ἐκτραπείσης τῆς ζεύξεως, καὶ γίνεται τοῦ τραχήλου αὐτοῦ τὸ ἓν μέρος κοῖλον, τὸ δὲ ἕτερον κυρτόν. τοῦτον θεραπεύομεν, τιθέντες ἐπὶ τὴν γῆν τὸ κοιλότερον τοῦ τραχήλου, καὶ τὸ κυρτὸν ἐπάνω, καὶ βαροῦντες ἰσχυρῶς ἀνω-

θέμεθα, ἕως οἱ σπόνδυλοι τῆς παραγωγῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἔλθωσιν, εἶθ' οὕτω πόρπακας μυρικίνους ποιήσαντες, καὶ τὸ χαστηρίῳ ζυπαῦ τὸν τράχηλον κατὰ τὸ κυρτὸν γεγονὸς μέρος ἐκ διαστήματος ἴσου, καὶ διελεῖν αὐτοὺς ὑπὸ δέρμα, καὶ ἀποδεσμεῖν διὰ τῆς βύρσης χοινίῳ, συντόνως ῥαφέντι καναβίνῳ, ἔχοντι πάχος νευρᾶς. τὸ δὲ ἅμμα ποιεῖν βρόχον τὸν καλούμενον λύκον, καὶ ἀποδεσμοῦντα, ἀποβρέχειν τε ὀξελαίῳ δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ οὕτω συλλαμβάνειν τοὺς πόρπακας ἄχρις ἂν ἀποπέσωσι, καταντλεῖν δὲ ὕδατι θερμῷ καὶ θεραπεύειν, οὕτω γὰρ οὐκέτι διαστραφήσεται.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ ΤΡΑΧΉΛΟΥ παρακίνημα.

Κόπρον προβάτου μετὰ οἴνου παλαιοῦ καὶ ἐλαίου μίξον, καὶ θερμάνας πολλάκις ἀπότριβε τὸν τράχηλον, καὶ εἰς τὸν πόρον ὑδρόμελι χλιαρὸν ἔμβαλε. εἰ δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον ὦσι γινόμενοι σκληρία, στέατος χοιρείου καὶ στέατος αἰγείου ἀνὰ λίτραν μίαν, ῥητίνης κορινθίας δραχμὰς ἕξ, στέατος χηνείου μέρος τέταρτον, ἐλαίου κυπρίνου κοτύλης ἥμισυ, πάντα μαλακῷ πυρὶ λύσας ἔχε πρὸς σύγχρισιν. μέλι δὲ καὶ ἔλαιον μίξας, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤΡΆΧΗΛΟΝ κεκλασμένον, ἢ σκέλος.

Ἀξουγγίου γο β΄, κηροῦ λίτραν μίαν, συπηκείας γο δύο, σκορόδων κεφαλῶν οὐγγίας β΄, λειώσας ἅπαντα σὺν ταύτῃ ζέσας, καὶ ἑψήσας, χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΓΎΡΩΜΑ, Ὃ ΝΥ͂Ν ΟἾΜΑΙ ΤΟΥ͂ ἉΓΊΟΥ ΚΑΛΕΙ͂ΤΑΙ. ΚΕΦΆΛ. ΚΕ.

Γυρώματος γινομένου περὶ ἵππῳ, ἢ ὑποζυγίῳ τινί, ὃ δὴ μάλιστα συμβαίνει τοῖς νωταγωγοῖς, καὶ ἔστιν ἐπισφαλὲς καὶ κίνδυνον ἔχον, οἰδήματα γίνεται περὶ τὸν τόπον μεγάλα ἰχῶρας ἔχοντα, καὶ ἀποσπα

κοιλοῦται

ποιοῦνται. θεραπεύεται δὲ περιτεμνόμενα τὰ τοιαῦτα οἰδήματα καὶ ἐντεμνόμενα, καὶ ἔχει δὲ φυσήματα ἄναιμα, καὶ εἰσβάλλεται εἰς τὰ τετμημένα ῥόα ἡ στύφουσα, καὶ ἐπάνω τὰ ἄλφιτα. τῇ δὲ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ, κυπάρισσον δεῖ κόψαι, καὶ μίξαι τοῖς ἀλφίτοις, καὶ μετὰ ὄξους φυρᾶσαι καὶ καταπλάσσειν, ἀποσύραντα τὰ προϋποκείμενα τῇ χειρί. ὕδωρ δὲ μὴ προσάγειν καὶ ὡσαύτως τὰς ῥόας ἐντιθέναι. τῇ δὲ τρίτῃ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ὁπόταν δὲ δοκῇ κεκρατῆσθαι, καταπλύναντας ὕδατι, καὶ κράμβης φύλλα κόψαντας, καὶ μίξαντας ἄλευρον κρίθινον καταπλάσσειν, καὶ ἔσται ὑγιής.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἴωθε τοῖς ὑποζυγίοις πυρώματα γίνεσθαι, καὶ μάλιστα τοῖς νωταγωγοῖς. φέρει γοῦν κίνδυνον αὐτοῖς, καὶ μάλιστα τὸ θῆλυ. ἔστι γὰρ καὶ ἄρρεν οἴδημα τὸ γινόμενον περὶ τὸν τόπον μέγα, τὸ καὶ ἰχῶρα ἔχον καὶ ἀποστρακούμενον. ἐντέμνεται οὖν τὰ οἰδήματα, ἅπερ ἔστι φυσήματα καὶ αἷμα οὐκ ἔχοντα. χρὴ δὲ ἐμβαλεῖν εἰς τὰ τετμημένα ῥόαν τὴν στύφουσαν καὶ ἐπάνω ἄλφιτα. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ κυπάρισσον κόψας καὶ μίξας τοῖς ἀλφίτοις, μετὰ ὄξους τε φυράσας κατάπλασσε, ἀποσύρας τὰ προϋποκείμενα τῇ χειρί. ὕδωρ δὲ προσφέρειν οὐ χρή, ἐντιθέναι μέντοι καὶ αὖθις τὰς ῥόας. καὶ ὅταν καλῶς ἡ θεραπεία προχωρήσῃ, κατάπλυνε ὕδατι, καὶ κράμβης φύλλοις μίξας, ἄλευρον κρίθινον κατάπλασσε, καὶ ἔσται καθαρόν, ἢ πράσα μίξας τῷ ἀλεύρῳ τῷ ὀροβίνῳ, κατάπλασσε ἕως γένηται ὑγιῆ. ἐνίοις δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, ὄξει καταβρέχειν δοκεῖ, καὶ ἀναπληροῦν τὰς τομὰς ῥοιᾷ τῇ ἐσθιομένῃ. τῇ δὲ ἑξῆς καταπλάσσειν ἀλφίτοις, φακοῖς τε τοῖς ἀπὸ τῶν λιμνῶν προϋποβρέξαντα ὄξει, εἶτα σταλέντων τῶν οἰδημάτων, περιτρίψαντα καὶ περιπλύναντα θεραπεύειν διὰ τραυματικῶν φαρμάκων.

ΠΕΡῚ ὬΜΟΥ ΠΑΘΌΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κϛ.

Ἐὰν ὦμος πάθῃ ἢ θλασθῇ, θεραπεύεσθαι ὥς φησιν Ἱερώνυμος οὕτως, αἷμα ἀφελόντα ἀπὸ τοῦ στήθους ἐν μὲν τῷ θέρει, ψυχρῷ καταντλεῖν. ἐν δὲ τῷ χειμῶνι θερμῷ, καὶ μὴ κινεῖν, ἕως οὗ καταστῇ. ἔνιοι δέ φασιν ἀρίστην εἶναι κατάντλησιν, εἰ πτελέας φύλλα ἐπὶ τρίτης ἐν ὕδατι ἑψήσας, καταντλοίης.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΠΕΡῚ ὬΜΟΥ βλαβέντος ἴασις.

Ἀσφάλτου κώνης, ἀμμωνιακοῦ, θυμιάματος, χαλβάνης θείου ἀπύρου, βδελλίου, πάντα ἐξ ἴσου μίξας, κατάχριε τὸν τόπον τὸν πάσχοντα.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἘΚΒΟΛΗ͂Σ ὤμου καὶ κοτύλης.

Ἀψυρτος ἀπελλᾷ λαοδικεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. οἱ λέγουσιν ἐν τοῖς ὤμοις ἐκβολὴν, καὶ τοὺς γόμφους ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις μέρεσι τεθεραπευκέναι, οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ τὸ συμβεβηκός. ἐκβολὴ γάρ ἐστιν ὅταν ἐκραγῇ τὸ ἐχόμενον νεῦρον ἐκ τῆς ὠμοπλάτης ἢ κοτύλης, ὁ κόνδυλος ὃν λέγομεν γομφόν. τούτων δὲ οὐκ ἔστι θεραπεία οὐδὲ μία. ἐντιθέμενα γὰρ εἰς τάξιν οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει μὴ ἔχοντα τὸ συναφές. θεραπεύεται δὲ ὅταν γένηται ἔκτασις τοῦ νεύρου καὶ χάλασμα τοῦ ὤμου, καὶ περιπατῶν ἐπισύρει τὸν ὄνυχα, ἢ ἄνωθεν πεπηγμένον ἐκνεύει τὸ ἄρθρον βαδίζοντος. ἔστι δὲ ἡ θεραπεία τοιαύτη. δεῖ ἀνώσασθαι κατὰ φύσιν τὸ ἄρθρον τοῦ ὤμου, καὶ πόρπακας ἐντιθέναι, ἀντιπόρπους μυρσινίνους, καὶ καταβρέχειν ὀξελαίῳ, προκαταντλοῦντα ὕδατι θερμῷ, ἄχρις οὗ ἀποπέσωσιν οἱ πόρπακες, καὶ τότε θεραπεύειν τὰ ἕλκη τῇ λιπαρᾷ. ὑγιοῦς δὲ γινομένου, καίειν αὐτοῦ περὶ τὸ ἄρθρον γραφῇ στρογγύλῃ ἐγκεχρισμένῃ, καὶ ἔσται ὑγιής. τὰ δ' ἐν τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι, δυσεπίτευκτά εἰσι καὶ μένει χωλά,

χωλὰ, ἀτροφεῖ τε τὸ ἰσχίον καὶ παραξηραίνεται, καὶ τὴν ὁπλὴν ἐπισύρων ἐπιβαίνει. συμβαίνει δὲ τοῦτο ὅταν ῥοχάζων ὀλισθήσῃ, καὶ πεσὼν διασυρῇ, ὃ λέγουσι βατραχῆσαι. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ συνέκρουσεν ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς ἕτερον ἱππάζων, καὶ οὕτως ἔκτασις ἐγένετο τοῦ νεύρου, καὶ σπασμὸς τοῦ ὤμου, δυσχερῶς δὲ γίνεται τοῖς νωταγωγοῖς. συμβαίνει δὲ λακτίζοντα εἰς τὸν τοῖχον, ἢ λίθον, ἢ ξύλον, ἢ τι τοιοῦτο, ἢ πονηθέντα διά τινα αἰτίαν ἐκτινάξαι τὸν σφυρόν, ὃ γίνεται εἰς τὸ παρὰ φύσιν αὐτόματον, εὐθὺς δὲ φλεβοτομεῖν ἀναγκαῖον ἐκ τοῦ μεσοκυνίου, καὶ δεσμεύειν ὥσπερ καὶ τὰς θραύσεις, μέχρις ἡμερῶν τεσσαρεσκαίδεκα, στερεώσαντα δὲ καίειν ἐμπλέκοντα μανδάκην. ἐὰν δὲ μὴ φλεβοτομηθῇ, ὑποβρέχει ὁ ἰχὼρ καὶ τὸ αἷμα τοῦτό που διάστασιν εἰληφότος, καὶ ἄμορφον γίνεται παρὰ φύσιν τῇ περιοχῇ τὸ σφυρόν, καὶ μᾶλλον χωλεύει.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν ἐν τῇ ἐλασίᾳ ὁδοιπορίᾳ ἵππος, ἢ ἄλλο τι ὑποζύγιον ὦμον κατεαγῇ, ἢ ἐκτραπῇ καὶ χωλαίνῃ, εἰ μὴ παρὰ φύσιν ἐκβῇ τῆς θέσεως, θεραπεύειν αἵματος ἀφαιρέσει ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ὤμου, καὶ δέχεσθαι τὸ αἷμα εἰς ἀγγεῖον, καὶ μιγνύναι ἐν αὐτῷ ἔλαιον καὶ ὠὰ τρία ἕψημα, καὶ βολβοὺς ὠμοὺς καλῶς λεανθέντας, καὶ κοχλίας μικροὺς ν', καὶ ἀναχρίειν θερμῷ καλῶς, καὶ χρῆσθαι ἀνακολλήματι ὅπερ εἰς τοῦτο κατεσκευάσθη.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ἐκβολῆς ὤμου.

Ἐὰν ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ὤμων καὶ τῶν βραχιόνων γένηται χωλεία, σημεῖα ἐστὶ ταῦτα. οὐ προφέρει εἰς τὰ ἔμπροσθεν, οὐδὲ συνάγει τὸν βραχίονα, ἀλλὰ ἐπισύρει τὸ σκέλος, ἐν δὲ τῇ καταβάσει, καταφέρεται λίαν. θεράπευε οὖν ἐναλείφων οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ αἷμα ἀφαιρῶν ἐκ τῶν βραχιόνων, καὶ πλύνων ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά, ἔπειτα σύγχρισον ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ γλοιῷ παιδικῷ σὺν οἴνῳ καὶ ὄξει.

ἹΕΡΟΚΛΕ. ΠΕΡΙ ὬΜΟΥ ΧΡΟΝΙΟΥ.

Ἐὰν χρονία ᾖ ἡ ἀλγηδὼν τοῦ ὤμου, χρηστέον τῇ ἀψύρτου ὑφηγήσει. ἔστι δὲ αὕτη, κατακλίναντα τὸν ἵππον χρὴ κρο-

τῆσαι τὸν ὦμον νάρθηκι, ἢ σανδαλίῳ λεπτῷ, ἁπαλόν τι ῥάκος περὶ σανδαλίῳ περιβαλόντα. ἐὰν δὲ ἀποστῇ κρουομένη ἡ βύρσα, ῥυπᾶν δεῖ παρὰ βύρσαν τῷ χασκείῳ παρὰ τὴν ἔκλυσιν τοῦ ὤμου εἰς τὴν κόκκυγα μέσον. Ἱερώνυμος δέ φησιν ἀπὸ δακτύλων τεσσάρων τῆς ἀκρωμίας, καὶ οὕτω διώσαντας τὴν σμίλην ὑποδέρειν αὐτὸν, εἶτ' ἐνθέντας αὐλίσκον ἐμφυσᾶν ἐνεργῶς, καὶ κατάγειν ταῖς χερσὶ τὸ ἐμφύσημα κύκλῳ τοῦ ὤμου μέχρι τῆς νύμφης, καὶ κατακεντεῖν τὴν βύρσαν περὶ χασκείῳ καὶ καταπάσαντα ἁλσὶ λεπτοῖς καὶ ὄξει ἀποτρίβειν σὺν περὶ αἵματι, καὶ καταχρίειν αὐτὸν ἐγκατακείμενον. ἔστω δὲ τῶν ἁλῶν πλῆθος, τοῦ δὲ ὄξους ἡμικοτύλια τρία. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἐξαντλεῖν αὐτὸν ὕδατι θερμῷ, καὶ ἐφεξῆς καθ' ἡμέραν. χρῆσθαι δὲ καὶ καταχρίσματι, ἀνιέντα ἐλαίῳ τῷ διὰ βδελλίου μαλάγματι συγκειμένῳ. εἰ δὲ μὴ, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἀνατρίβειν, τηροῦντα ἀνεῳγότα τὰ κεντήματα, μέχρις ἂν μὴ χωλεύῃ. ὑγιεῖ δὲ γενομένῳ, χρῆσαι ἐν τοῖς ἔργοις ἐκ προσαγωγῆς καὶ τὸν λόγον. ἐνθέρει δὲ ἡ θεραπεία ἁρμόττει, ὡς τῷ γε χειμῶνι δυσχερῶς καθεσθοῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ βλάπτειν, ὅταν γεμῶσιν ἐπ' ἀμφοτέροις γίνηται περὶ τοῖς ὤμοις, καλοῦσιν αὐτὸ συνωμίασιν, τὸν μὲν δὴ τρόπον τὸν αὐτὸν θεραπεύεται. ἐν δὲ περὶ ἀγγῶνι τοῦ ὤμου παρὰ τὴν μασχάλην συμβαίνει γίνεσθαι οἴδημα ἐξ αὐχμάτου, ὅπερ φασί τινες ἐξ ὠμότητος. πρόσφατον μὲν οὖν θεραπεύεται καυστικῷ καταχριόμενον. ὅταν δὲ στεατωθῇ καὶ σκληρὸν γίνηται ἐκ τμηθὲν, θεραπεύεται ὡς τὰ λοιπά.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ἘΝ ῬΆΧΕΙ καὶ συνωμίᾳ ἑλκῶν.

Τῶν ἐν τῇ ῥάχει καὶ τῇ συνωμίᾳ γινομένων ἑλκῶν, ἀρίστη θεραπεία ὥς φησιν Ἄψυρτος, ἡ διὰ τοῦ καυστηρίου. τὰ γὰρ περιτεμνόμενα, λεπτοσαρκεῖ καὶ λεπτοδερμεῖ, καὶ δυσαπούλωτα μένει, ὡς γίνεσθαι ἐνίοτε συμπεδόνα τὸν βάθους. ἧς ἁψαμένης τοῦ νεύρώδους, ἀναπεσὼν ὁ ἵππος, οὐ δύναται διεγείρεσθαι, ἀλλὰ διαφθείρεται.

ἌΛΛΟ ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΠΕΡῚ ὤμου ἐκβολῆς.

Ἐὰν ἵπ-

Ἐὰν ἵππου ὦμος ἐκβληθῇ, ἤ τινος τῶν ὑποζυγίων, ῥίψον αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἔδαφος, ἵνα ὁ ἐκβεβλημένος ὦμος ἐπάνω ᾖ, καὶ δήσας τὸν πόδα, καὶ πρὸς δένδρον ἀποτείνας, ποκάριον ἐπιτίθει περὶ στήθει, καὶ ῥυπήσας τὸ δέρμα τοῦ ὤμου, μέχρις ἡμερῶν τεσσάρων, βάλλε ἐπιούρους συκίνους, εἶτα ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βρέχε πολλῷ περιθεὶς τοῖς ἐπιούροις ἔρια, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας λῦσον, εἶτα ἐκσύρας τοὺς ἐπιούρους, πάλιν βρέχε τοῖς αὐτοῖς.

ΚΑΤΑΠΛΑΣΤΟΣ ΕἸΣ συνωμίας πόνον.

Αὐτολύκιον ἢ ἐλλέβορον λευκόν, καὶ κέλυφα ᾠοῦ κατακαύσας καὶ κολοκύνταν, καὶ κεράσια τρία καὶ ἀγγισίκυον, καὶ πάντα κόψας ἐν ταυτῷ, ἐπίπασσε.

ἈΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΣΥΝΩΜΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι θερμῷ καταντλήσον πολλῷ· εἶτα ἐγκαταφύσησον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ θερμῷ τρίψον καὶ τῇ ἄλλῃ ἀπὸ τῶν ὤμων ἄφελε αἷμα, μὴ πολὺ ἀλλὰ ὅσον κοτύλας ἕξ, μὴ εἰς μείζονα ἀῤῥωστίαν ἐμβάλῃς, καὶ ὡσαύτως ὡς ἔμπροσθεν καταντλεῖ τῷ ὕδατι καὶ τρίβε. ἐὰν μὲν οὖν ἀπ' αὐτῆς τῆς θεραπείας ὑγιὴς γένηται, εἰ δὲ μή γε, λαβὼν χαστήριον, χάσον παρὰ τὴν ἀκρωμίαν τὸ δέρμα διαμπερές, διαλιπὼν ἀπὸ τῆς ἀκρωμίας δύο δακτύλους, εἶτα ἐνθεὶς αὐλίσκον, ἐμφύσα, καὶ ἔπαγε τὸ δέρμα ἐπὶ τὸ ἄρθρον τῶν ὤμων, ἵνα πάντοθεν ὁμαλῶς ἀποστήσῃς. εἶτα ἐξελὼν τὸν αὐλίσκον, μότωσον τὴν τομὴν ἐρίῳ πιναρῷ, εἶτα ἐγκαταντλεῖ ὕδατι θερμῷ, προσέχων ἵνα μή τι παρεῤῥυῇ τοῦ ὕδατος, εἶτα ἐὰν πῖον γένηται, προσέχε ἵνα ἀποκλεισθῇ ἡμέρας δύο. τῇ δὲ τρίτῃ, ἔξαγε τὸ ἔριον, καὶ ἔα ἀποκλείεσθαι. τὴν λοιπὴν θεραπείαν, πρόσφερε ὡς γέγραπται. εἰ δὲ μή γε, καῦσον αὐτὸν καυτηρίοις στρογγύλοις εἰς τοὺς ὤμους.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ συνωμίας καὶ ῥάχεως.

Ἐὰν ἀλγήσῃ τὴν συνωμίαν ἀπὸ δρόμου ἀμέτρου, ἢ φορτίου, ἢ τοὺς ὤμους ὡς συνδεδεμένους ἔχῃ, καὶ τὸν τράχηλον πρὸς κατάβασιν ἀλγῇ, καταντλείσθω ὕδατι θερμῷ καὶ ῥοιζέσθω.

σθω. ποιεῖ

θω. ποίει δὲ αὐτῷ ἀνακολλήματα ἀλεύρου κριθίνου χοίνικα, ὄξους δριμέως τὸ ἀρκοῦν, μάννης στατῆρα, ὠὰ δύο, ἀνακόψας εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ κατάχριε τοὺς ὤμους καὶ τὸν τράχηλον. ἐὰν δὲ μὴ ἀνύῃ ἡ θεραπεία, καῦσον καυτηρίοις ὀρθοῖς, εἶτα χρῖσον ἅλατι καὶ ἐλαίῳ, καὶ πάλιν γλοιῷ ταῖς ἡμέραις ἑπτά. ἐὰν δὲ ἐκπέσωσιν αἱ ἐσχάραι, χρῶ τῷ ὀροβίνῳ, καθὼς εἴθισαι.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἘΧΕΔΕΡμίας καὶ ὤμου χρονίου.

Ἄψυρτος ἐπιφανίῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. ἐσπουδακότα σε περὶ τὴν τῶν ἵππων χρῆσιν, ἀναγκαῖαν εἰδέναι. ἐχεδερμία λέγεται ἐν τῷ ἵππῳ, ὅταν ἢ χρονίως τὸν ὦμον ἀλγῶν, θεραπεύεται δὲ οὕτως, δεῖ κατακλίναντα αὐτὸν, κροτῆσαι τὸν ὦμον νάρθηκι, ἢ ῥάβδῳ ῥάκει ἐρίου περιεστρεμμένῳ, πρὸς ἀπόστασιν τῆς βύρσης, εἶθ' οὕτω τρυπᾶν παρὰ βύρσαν τῷ χαστηρίῳ, παρὰ τὴν φύσιν τοῦ ὤμου εἰς τὸν κόκκυγα μέσον, καὶ τότε διωθεῖσθαι τῇ σμίλῃ, καὶ ὑποδέρειν αὐτὴν, εἶτα ἐντιθέναι αὐλίσκον, καὶ ἐμφυσᾶν εὐρώστως, καὶ κατάγειν ταῖς χερσὶ τὸ ἐμφύσημα κύκλῳ τοῦ ὤμου, μέχρι τῆς νύμφης, καὶ κατακεντεῖν τὴν βύρσαν τῷ χαστηρίῳ, καταλαμβανόμενον τὴν βύρσαν οὗ ἐμπεφύσηται, ποιεῖν τε κεντήματα ὅσα ἱκανά ἐστι μὴ λίαν ἀραιὰ, καὶ καταπάσσειν ἅλας λεπτὸν, καὶ ὄξος. ἀνατριβέσθω δὲ σὺν τῷ αἵματι καὶ καταχριέσθω ἐν αὐτῷ ἔτι κατακείμενος. ἔστω δὲ τοῦ ἁλὸς πλῆθος, πρὸς ψίς, τὸ δὲ ὄξος ἡμικοτύλια τρία. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, δεῖ ἐπαντλεῖν ὕδατι πολλῷ θερμῷ, καὶ ταῖς ἐπιούσαις καθ' ἡμέραν κεχρῆσθαι καταχρίσματι, ἀνιέντα ἐλαίῳ μάλαγμα τὸ διὰ βδελλίου συγκείμενον. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τοῦτο, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἀνατρίβειν, τηροῦντα ἀνεῳγότα τὰ κεντήματα, ἄχρις οὗ ἡ βύρσα προσκαθίσῃ. τοῖς δὲ καταχρίσμασι χρῆσθαι καὶ τῇ πορείᾳ, ἄχρις οὗ μὴ χωλαίνῃ. ὑγιεῖ δὲ γινομένῳ, ἐν τοῖς ἔργοις ἐκ προσαγωγῆς χρῆσθαι. ταύτην δὲ τὴν θεραπείαν ποιεῖσθαι θερείας, χειμῶνος δὲ δυσκόλως ἐπιτυγχάνει. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀδικεῖσθαι ὅταν γε μὴν γίνηται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὤμοις τοῦτο. λέγεται μετασυνωμίασις, θεραπεύεται δὲ ὁμοίως.

Ἀκρωμί-

ΑΚΡΩΜΙΑΣ ΙΑΣΙΣ.

Τοὺς δὲ ἐμπύους τὰς ἀκρωμίας ἔχοντας καὶ τὰ ἐμπλεύρια, καὶ τὰ ἀποστήματα, πάντα τέμνε καὶ ἐπίκλινε ἵνα ἀποξυσθῇ τὸ πῦον, καὶ εὐρυχωρίαν σχῇ, καὶ διαπνεύσῃ, καὶ μὴ μικρὰν τομὴν λαβοῦσα ἡ καῦσις, συνουλωθῇ. ὅταν δὲ καύσῃς καὶ τέμῃς, ἐπιμέλειαν ποιοῦ, ὡς περὶ τῶν ἄλλων κεκαυμένων εἴρηται.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ὠμοπλάτης.

Εἰ βλαβῇ ἵππος ὠμοπλάτην, ἐκ τῶν φλεβῶν τῶν οὐσῶν ἐν μέσῳ τῶν ἀντικνημίων, χρὴ αὐτὸν φλεβοτομεῖν, καὶ λιβάνου ἄλευρον μετ' αὐτοῦ τοῦ ἐκρέοντος αἵματος συμμίσγειν, καὶ ἀποχρίειν τὸ ἀλγοῦν μέρος. ἵνα δὲ μὴ ἔξαιμον γένηται τὸ ζῶον, ἐκ τοῦ ἀφοδεύματος αὐτοῦ ταῖς φλεψὶ περίαθες, καὶ ῥάκη ἐπίδησον. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, πάλιν ἐκ τῶν αὐτοῦ τόπων ἀπόλυε τὸ αἷμα, καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ περιόδευε. ἀπεχέσθω δὲ τὸ ζῶον κριθῆς καὶ ἀρκείσθω ὀλίγῳ χόρτῳ, μετὰ τρίτην ἡμέραν ἕως ἕκτην, πράσου χυλὸν ὅσον τρεῖς κυάθους μετὰ ἐλαίου, λίτρας ἡμισείας τῇ φάρυγγι διὰ κέρατος ἐπίχεε, καὶ μετὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν διακινῆσαι ἀνάγκασον. καὶ ὅταν ἀναπατήσῃ κολυμβησάτω, καὶ οὕτως ὁδῷ προβαίνων, στερροτέρας τροφῆς προσφερομένης, ὑγιανεῖ.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ πάθος καλὸν καὶ ἁπλοῦν.

Ἀφρόνιτρον, οἶνον, ἔλαιον, ἕψημα, ἀξούγγιον, καὶ βολβοὺς, ὁμοῦ πάντα συγκόψας, ἐκ τούτων τὰς ὠμοπλάτας ἀπότριβε.

Ἄλλο εἰ ἐλαφρῶς πάσχει τὰς ὠμοπλάτας.

Ἵππος εἰ ἐλαφρῶς πάσχει τὰς ὠμοπλάτας οἰνελαίῳ αὐτὸν ἀπότριβε. εἰ δὲ σφοδρότερον πάσχει, διάτρησον τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς χαίτης μεταξὺ τοῦ δέρματος, καὶ τοῦ τραγανοῦ ἀπὸ δακτύλων ὀκτὼ, ὥστε αὐτοῦ μὴ ἅψασθαι, καὶ ἐμφυσήσας ἄνεμον ἔμβαλε, καὶ λεπτῇ ῥάβδῳ ἁπαλῶς πλῆττε τὰς ὠμοπλάτας, καὶ ἅλατι καὶ ἐλαίῳ ἀπότριβε αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ῥάκτωμα ποίει, οὗ ἡ κατασκευὴ αὕτη, σεμιδάλεως, ἢ ἀλεύρου σιτίνου, ἢ κριθίνου ξέστας δύο, ὠῶν δύο τὸ λευκὸν μόνον, λιβάνου γο α ϛ', ὄξει φυράσας, τῇ χειρὶ μετ' αὐτοῦ τὰς ὠμο

πλάτας ἀπότριβε, καὶ ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις θερμῷ ὕδατι ταύτας ἀπάντλει, ἵνα καθυγρανθῶσι, καὶ ἀφ' ἑκάστης ἐκ τοῦ βακτώματος ἐπιτίθει, προαποπλύνων οἴνῳ τὸν τόπον. Ἄλλο.

Δαφνοκόκκων λίτρας τὸ ἥμισυ, οἴνου παλαιοῦ λίτραν μίαν, νίτρου τὸ ἀρκοῦν, τὸ νίτρον καὶ τὰ δαφνόκοκκα κόψας καὶ σήσας, καὶ ἐν ἑνὶ ἀγγείῳ πάντα συμμίξας, προαπάντλει τὰς ὠμοπλάτας θερμῷ ὕδατι, καὶ ἐν ἡλίῳ χρίε τούτῳ τῷ βοηθήματι. εἰ δὲ ἡ ὠμοπλάτη ἐκβληθείη, εἰσάγων αὐτὴν, τῇ αὐτῇ θεραπείᾳ χρήσῃ, ἥτις εἰ μὴ προχωροίη, καυτῆρα πρόσαγε.

Ἄλλο.

Κόκκων δάφνης λίβραν μίαν, θείου ἀπύρου γο γ̄, πίσσης ὑγρᾶς ξέστας β̄, κόψας πάντα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μῖξον, καὶ οὕτως ἀπότριβε.

Τιβερίου πρὸς ὠμοπλάτας χάλασμα.

Πίσσης ξηρᾶς λίβρας β̄, ῥητίνης κολοφωνίας λίτρας β̄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο β̄, χαλβάνης γο β̄ μίξας ἐν ταὐτῷ, χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΟἸΔΉΜΑΤΟΣ ἐν ὤμῳ παρὰ τὸν ἀγκῶνα.

Ἄψυρτος Μάρκῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. Βούλομαί σε εἰδέναι ὅτι ἐπὶ τῷ ὤμῳ τῷ λεγομένῳ ἀγκῶνι παρὰ τὴν μάλιν ἢ ἱπποζώνην, συμβαίνει οἰδήματα γίνεσθαι ἐκ τραυμάτων. οἱ δὲ πρὸ ἡμῶν εἶπον διὰ ὠμότητος γίνεσθαι, οἷς ἐγὼ οὐ συγκατατίθεμαι. θεραπεύεται πρόσφατα ὄντα, καὶ ἐμφύσημα ἔχοντα καυστικῷ καταχριόμενα. ὅταν δὲ στεατωθῇ καὶ σκλήρωσιν ἔχει, ἐκτέμνεται καὶ θεραπεύεται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἕλκη τὰ ἐν τῇ ῥάχει γινόμενα, ἅτινα λέγεται κύστεις. ἀρίστη δὲ θεραπεία ἡ διὰ καυτηρίου, ὡσαύτως καὶ τῶν ἐν τῇ συναμίᾳ, περιτεμνόμενα γὰρ λεπόδερμα γίνεται, καὶ δυσαπούλωτα μένει. ὅταν δὲ γένηται ἐν αὐτοῖς σηπεδὼν κατὰ βάθος, καὶ ἅψηται τοῦ ὑποκειμένου νεύρου, ἀναπεσὼν οὐ δύναται ἐγείρεσθαι, ἀλλὰ διαφωνεῖ.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ἐκβολῆς σπονδύλου.

Πρῶτον, σάπωνι ἀπόπλυνον, εἶτα ὕδατι ὀμβρίῳ βαλὼν ἔλαιον, καὶ ὠῶν τὸ λευκὸν ταράξας, ποίει ἀνακόλλημα, καὶ χρῶ.

Ἄλλο.

Ἄλλο.

Συκῆς κλάδους ξηροὺς καύσας, καὶ τούτων τὴν τέφραν καθαρὰν λαβὼν σῆσον, καὶ μετὰ τοῦτο βαλὼν εἰς θυίαν τὴν αὐτὴν τέφραν, σύμμιξον οἴνου τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐλαίου τὸ ἴσον, καὶ δύο ὠῶν τὸ λευκόν, καὶ πάντα ἐν ταυτῷ συνταράξας, ἐπὶ τῆς χρείας χρῶ.

ΠΡΟΣ ΣΠΟΝΔΥΛΟΥΣ Η ΝΩΤΟΥΣ διεῤῥωγότας.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ῥητίνης φρυκτῆς γο δ', ἰοῦ γο β', ἐλαίῳ συνεψήσας χρῶ, ὥστε μὴ ῥῆξιν ὑπομεῖναι τραχήλους μουλῶν, τοῦτο ποίει, στέατος χοιρείου νεαροῦ, λίτρας β', ὄξους ξέστας δύο, ἑψήσας ἄχρις οὗ ἀποτριτωθῶσι, καὶ διυλίσας, χρῶ.

ΠΡΟΣ ΠΟΝΟΝ ΣΠΟΝΔΗΛΟΥ.

Αἷμα λαμβάνειν χρή, καὶ θερμοῖς ἀλείμμασι χρῆσθαι, τουτέστι κηρόν, ἔλαιον, ἀξούγγιον, παλαιόν, νίτρον, πίσσαν ὑγράν, ἄσφαλτον, κόκκους δάφνης ἐν οἴνῳ μίξας τὸ σῶμα ὅλον ἀπότριβε, καὶ εἰ χρεία καλέσει, καὶ εἰς λουτρὸν εἰσαγαγὼν λοῦσον. μετὰ δὲ τὴν θεραπείαν ταύτην, προπότιζε οὕτω, ζιγγιβέρεως, πετροσελίνου, κυμίνου, ὀπίου, δαφνοκόκκων τὸ ἀρκοῦν μετὰ οἴνου καλοῦ καὶ μέλιτος συμμίξας, θερμὸν δίδου.

ΠΡΟΣ ΣΠΟΝΔΗΛΩΝ ΠΟΝΟΥΣ καὶ σπασμοὺς τῶν ἐν αὐτοῖς νεύρων.

Καυτηρίαζον δὲ ἑκατέρων τῶν μερῶν καθαρίως τὸν σπόνδυλον, μετὰ ταῦτα ἀξουγγίῳ ἐπάλειφε, καὶ μεθ' ἡμέρας ζ' ὕδατι θερμῷ ἀπόπλυνον, καὶ μετὰ τὸ ψυγῆναι ἀλείμμασι θερμαντικοῖς σύγχριε, καὶ δέρματι μετὰ ἐρέας περιδέσμει.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΡΟΣ ΕΛΚΟΣ ἐπὶ ῥάχεως καὶ πλευρᾶς.

Ἐὰν ἐπιπόλαιον ᾖ τὸ ἕλκος, καὶ ἐψιλωμένον τὸ μέρος, κυνὸς κεφαλὴν καύσας, τὴν τέφραν ἐπίπασσε, πρὸς γὰρ τὸ θεραπεῦσαι, καὶ τριχώσει. ἐὰν δὲ εἰς βάθος ᾖ, ἧλον ἔχει, ὀρόβινον ἄλευρον ἀναλαβὼν μέλιτι, ἐλλύχνιόν τε γεμίσας, ἐπιτίθει καὶ πλήρου, καὶ ἐκβάλλει τὸν ἧλον, καὶ ἀπουλεῖ.

Ἄλλο εἰς ῥάχιν.

Συκῆς φύλλα ἐμβληθέντα εἰς φοῦρνον, ἕως οὗ ξηρανθῇ μέχρι τοῦ δύνασθαι κοπῆναι, κόψας καὶ σήσας, ἐπίπλασσε. τὸ αὐτὸ γὰρ ἀνακαθαίρει καὶ ἀπουλοῖ. Ἄλλο.

Τιθύμαλλον χλωρὰν σὺν τῇ ῥίζῃ τρίψας καὶ σήσας, ἔμπλασσε. εἰ δὲ βραχὺ εἴη, σύγκοπτε αὐτῷ ἅλας αὔταρκες.

Ἀνακόλλημα εἰς ὠμοπλάτην.

Κώνης γο ἓξ, ῥητίνης πιτυΐνης ἓξ, κόλλης ταυρείας γο γ, μάννης γο ἓξ, γύρεως ξέστην μίαν, οἴνου παλαιοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς πατέλλιον βαλὼν καὶ ἑψήσας, ἀνάχριε ἀνὰ τρίχα.

Ἄλλο πρὸς ὦμον.

Ὀποβαλσάμου γο α, κρόκου γο α, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ γο β, νουμικίου γο α, σίβεως γο α, κινναμώμου γο δ, λιβάνου ἄρρενος, νάρδου συριακῆς, σμύρνης τρωγλήτιδος, πεπέρεως λευκοῦ, ὀποπάνακος, ῥητίνης πιτυΐνης ἀνὰ γο α, μέλιτος ἀττικοῦ λίτραν α, ταῦτα συμμίξας χρῶ.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΜΑΛΑΓΜΑ

καυστικὸν καὶ τονωτικὸν εἰς τὰ περὶ ῥάχιν

ἕλκη, καὶ εἰς πᾶν ἄρθρον.

Ρητίνης φρυκτῆς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, πίσσης, κηροῦ, ἰοῦ, ἑκάστου ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο ς, λιβάνου γο λ, χαλβάνης γο θ, ὀποπάνακος γο β, τήξας τὰ τηκτά, καὶ κινῶν διὰ σπαθίου ἐπίχει, ἕως ἂν ᾖ θερμά. ἐὰν δὲ σκληρὸν γένηται, βάλλε ἀξούγγιον παλαιὸν κεκομμένον, καὶ οὕτω ποίει μαλακώτερον, καὶ χρῶ.

Τοῦ αὐτοῦ τονωτικόν.

Οὐχὶ τὴν προτέρου κατηγοροῦντες δύναμιν, τὸ δεύτερον γραφόμενον φάρμακον, ἀλλὰ τὸ ἐκ περιουσίας καὶ μᾶλλον εὐπόριστον, καὶ δυνατὸν ψυχροτέροις κατασκευάσαι ἐκθησόμεθα, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο ἓξ, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α, λιθαργύρου γο γ, χαλβάνης γο α, ὀποπάνακος γο α, ὄξους σκιλλιτικοῦ ξέστην α, ἐλαίου ξέστου τὸ ἥμισυ ἑψήσας καλῶς, κατάχριε.

πρὸς νῶ-

Πρὸς νῶτον βλαβέντα.

Ἄλφιτα μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου συμφύρασον καὶ περίπλασον τὸν τραυματισθέντα τόπον. εἰ δὲ πνεύμονα ποιήσῃ, τότε σιδήρῳ ἀπότεμνε, καὶ ἐπιτίθει ἀφόδευμα ἵππου μετὰ ἐλαίου καὶ ὄξους, καὶ ἄλατος φρυκτοῦ.

Πρὸς πόνον ῥάχεως.

Εἰ τὴν ῥάχιν ἵππος ἀλγεῖ, τότε φλεβοτόμησον, καὶ θερμοῖς ἀλείμμασι τοῖσδε θεράπευσον, δαφνόκοκκα, καὶ θεῖον, καὶ ἔλαιον, καὶ ἀξούγγιον, καὶ νίτρον, μετά κεδρέας καὶ οἴνου μίξας, ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ ἵππου ἀπότριβε ἐν ἡλίῳ, ἢ θερμοτάτῳ τόπῳ στήσας.

Εἰ τραύματα ἐν τῷ νώτῳ ποιήσῃ.

Τὰ ὄστρακα τῶν ὀστρέων λειώσας, κἀκεῖθεν ξηρίον ποιήσας, ἐπίπασσε τὸν πάσχοντα τόπον, ἢ παγούρων κεκαυμένων λίτραν μίαν ἐπίπασσε.

Εἰς νῶτον.

Σκωρίας σιδήρου γο α', καὶ ἰοῦ χαλκοῦ γο α' ἀναμίξας, καὶ ξηρίον ποιήσας, πρότερόν τε τὸν νῶτον τοῦ ἵππου οἴνῳ ἀποπλύνας, ἐπίπασσε ἐκ τοῦ αὐτοῦ ξηρίου.

Εἰ τραῦμα ἐν νώτῳ ἔχει.

Κνίδας συριακὰς ῥίψας, καὶ μέλιτι ἀναδεύσας, τῷ τραύματι ἐπιτίθει.

Πρὸς τραῦμα νώτου, κατὰ ἀπειρίαν τοῦ καθεζομένου γινόμενον.

Τὸν ἀπόδεσμον τῶν κρομμύων, ἐξ οὗ ταῦτα ἠρτημένα ἐτύγχανεν, τουτέστι τὰ ξηρανθέντα φύλλα εἰς θερμὸν ἐμβαλὼν καὶ ζέσας, ἐπίθες ἐπάνω τῆς φλεγμονῆς τοῦ ζώου ἕως θερμὰ εἴη καὶ ἐπίδησον μετὰ φασκίας, ἢ εἰ βούλει καὶ αὐτὴν τὴν σέλαν τῷ ἵππῳ ἐπίθες, ὥστε μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα οὕτω μεῖναι.

ΠΕΡῚ ὈΡΘΟΠΝΟΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΚΖ.

Ἄψυρτος σεκουνδῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. ὀρθοπνοίας γινομένης σημεῖα τάδε, περιπατῶν ἀφίσταται, καὶ ἀναπνεῖ διόλου ὁ ἵππος βαρύ, καὶ εἰς τὸ πρόσαντες περιπατεῖν οὐ δύναται, ἀλλὰ ἀποκλίνεται ὥστε καὶ πίπτειν. ἀναπεσὼν δὲ οὐκ ἐκτείνει ἑαυτόν, οὐδὲ πλατύνεται, μᾶλλον δὲ ἀνεγέρεσθαι θέλει. θεραπεύεται δὲ οὕτω, λιβανωτοῦ ὁλκὰς β', θείου ὁλκὴν μίαν δεῖ τρίβειν λίαν, καὶ διέντα οἴνῳ λευκῷ εὐώδει, καὶ μέλιτι ἐγχυματίζειν διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ πίσσης ὀρὸν καὶ νίτρον ὀπτὸν λεῖον μίξαντα μέλιτι καὶ οἴνῳ ἐγχεῖν, μέχρις ἂν παύσηται τὸ συνεχὲς πνεῦμα, καὶ μὴ ῥιγούτω, μὴ δὲ γυμνασίοις χρήσθω. καὶ νίτρον δὲ εἰς τὸ ποτὸν βάλλειν. καὶ τὸν χόρτον περιῤῥαίνειν αὐτῷ, καὶ ἐὰν μὴ πρὸς ταῦτα παύηται, τῷ καθαρτικῷ χρῆσθαι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ὀρθοπνοίας.

Σημεῖα ὀρθοπνοίας τάδε, δυσπνοεῖ, καὶ οἱ μυκτῆρες διαπέπρινται, καὶ ἐκ τῶν λαγόνων ἕλκεται. δεῖ τοίνυν τούτῳ θερμαντικὰ προσφέρειν, ὥς φησι κλεομένης ὁ λίβυς, ὀρόβους βεβρεγμένους, ἐρεβίνθους, βρώμους, κριθάς, καὶ τῷ ποτῷ παραμίσγειν ἄλευρον, καὶ ἐγχυματίζειν τραγακάνθης, καὶ θεῖον ἄπυρον βραχεῖ διὰ γλυκέος οἴνου.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σκυλάκιον σφάξας, ἔγχει διὰ στόματος τὸ αἷμα θερμόν, ἐπιπάσσων κυμίνου αἰθιοπικοῦ λείου κοχλιάρια β' ἐπὶ ἡμέραις θ'.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σύμφυτον, ὃ καλοῦσιν ἵππουρον, θλάσας ἐκπίεζον τὸν χυλὸν εἰς κοτύλας β', καὶ κυμίνου αἰθιοπικοῦ κοχλιάρια β', διεὶς οἴνου κοτύλῃ ἐγχυμάτιζε, καὶ λιβανωτὸν ῥίψας καὶ θεῖον, σὺν μέλιτι καὶ οἴνῳ διείς, ἔγχει διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος.

Περὶ δυσπνοίας.

Τοῦ δυσπνοοῦντος ἵππου σημεῖα ταῦτα, τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὑπόχλωρον ἔχει, ἐξ ἑκατέρου μυκτῆρος ὀσμὴν δυσώδη πέμπει, τὰς λαγόνας ἕλκει ὑπὸ τὰς γνάθους, κονδυλώματα τίκτει. τὸν οὖν περίπατον αὐτοῦ κατανόησον, καὶ ἐὰν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος ἐπιρρεπέστερον ᾖ, οὐκ εὐχερῶς θεραπεύεται. εἰ δὲ τὸ πάθος νεαρὸν ᾖ, ταύτῃ χρῆσο τῇ μεθόδῳ, αἷμα αὐτοῦ ἀφαίρει ταῖς ἡμέραις τρισί, εἶτα προπότιζε οὕτως, οἴνου παλαιοῦ ξέστην ἕνα, ἐλαίου δαφνίνου ξε. τὸ ἥμισυ, κρόκου γο α', ἐλαίου ῥοδίνου λίτραν α', ἐλαίου σχοινίνου ξε. τὸ ἥμισυ, σμύρνης τρωγλήτιδος γο α', ὑδρομέλιτος ξέστην γ', ταῦτα πάντα εἰς χαλκεῖον καινὸν βαλὼν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀλεκτρυόνα καθεψήσας ἀποβρίτωσον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνὰ ἡμίναν μίαν δίδου μετὰ ὑδρομέλιτος καὶ ᾠοῦ ἑνὸς διὰ μυκτήρων ταῖς ἡμέραις ἕξ. ἐκ τούτου δὲ τοῦ προποτίσματος εἰ βούλει, καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐπίβαλλε, καὶ ἐπιδέσμει πρὸς πόδα, καὶ θεραπεύσεις.

ΑΛΛΟ ΜΑΓΩΝΟΣ.

Ἐὰν ἰσχυρᾷ δυσπνοίᾳ ὁ ἵππος συνέχηται, κρεμνᾷ τὰς λαγόνας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀμφοτέρους, ἢ τὸν ἕνα τὸν δεξιὸν κεχρωσμένον ἔχει, καὶ τὴν γνάθον οὐδὲν ἧττον φλεγμαίνουσαν, καὶ τὸ βῆμα οὐκ ὀρθόν, τοῦτο τὸ πάθος ἐν ἀρχῇ εὐχερῶς θεραπεύεται, εἰ καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας. τὸ σχῆμα τοίνυν αὐτοῦ κατάμαθε λεπτομερῶς, καὶ εἰς τὸ δεξιὸν κεκύρτωται μέρος, ἰαθήσεται. εἰ δὲ τὸ ἀριστερὸν δυσχερέστατα ζήσεται, ὅμως προσφέρειν δεῖ ταῦτα, τὰς δώδεκα φλέβας τοῦ ἵππου λύσας, οὕτω μέντοι ἵνα ταῖς ἡμέραις τρισὶ λύσῃς ἀνὰ φλέβας δ', μετὰ τοῦτο δίδου τὸ προπότισμα τοῦτο, κρόκου, σμύρνης, τρωγλήτιδος, ναρδοστάχυος, πεπέρεως λευκοῦ, ἀνὰ γο α', ὑδρομέλιτος ξέστην γ', ἐλαίου παλαιοῦ ξε. α', ἐλαίου ῥοδίνου ς', φακῆς ξε. ς', πάντα ἐν ἀγγείῳ βαλὼν καινῷ, καὶ ἑψήσας ἅμα σκυλακίῳ ὅσον ἡμερῶν δέκα, ἐπιβαλὼν ἢ ὑδρόμελι, καὶ ᾠὸν ἕν, ταῖς ἡμέραις συναπταῖς καὶ πολλαῖς, ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΑΛΛΟ.

Ἑψήματος κρητικοῦ ξε. α', ἴρεως ἰλλυρικῆς, πεπέρεως, κρόκου

σμύρνης

σμύρνης τρωγλήτιδος, λιβάνου, ἀλεύρου, τραγακάνθης ἀνὰ γο α, σαφίδων τὸ ἀρκοῦν, ταῦτα πάντα συμμίξας, δίδου, καὶ τὰς φάρυγγας αὐτοῦ, μέλιτι, βουτύρῳ, ἀξουγγίῳ, καὶ ἅλατι μετὰ ταῦτα καταλείανε. Ἄλλο.

Τοῦτο καὶ ἕλληνες ὀρθόπνοιαν ἐκάλεσαν. γνωρίζεται δὲ ἡνίκα ὀρθὰ φέρει τὸ ζῶον τὰ ὦτα, καὶ πυρῶδες ἐκπέμπει, καὶ συνεχέστερον τὰς λαγόνας ἕλκει, τούς τε ὀφθαλμοὺς ἀνεῳγμένους ἔχει. ἡ δὲ θεραπεία ἐστὶ τοιαύτη, αἷμα ἐκ σπονδύλου λαβὼν καὶ ὄξει καὶ ἐλαίῳ συμμίξας, χάλειφε τὸ ζῶον. ἀπεχέσθω δὲ καὶ τροφῆς ὅσον δυνατὸν, ἢ κεχρήσθω τοῖς θερμαίνειν δυναμένοις ὀρόβοις, ἢ ἐρεβίνθοις, ἢ ἀλεύρῳ σιτίνῳ, χειμῶνος, τῷ δὲ θέρει κριθίνῳ. βαλὼν δὲ τραγάκανθαν, καὶ ἕψημα, καὶ ἄσφαλτον, πρόσθες καὶ αἷμα κυνὸς, καὶ κυμίνου λελειωμένου ποσοῦτον, ὅσον τρισὶ δακτύλοις δυνηθεὶς ἆραι, καὶ ἐπεμβαλὼν οἴνου, δίδου, ἢ ᾠοῦ τὸ λευκὸν μετὰ μέλιτος καὶ στροβίλων λελειωμένων, ἐπὶ ἡμέραις κ, ἢ καὶ πλείοσιν, ἄχρις οὗ ὁ πνεύμων θεραπευθῇ. εἰ δὲ μὴ ὠφεληθῇ, διὰ κάρπου ῥίζαν τοῦ μέλανος εἰς τὸ στῆθος ἐπιτίθει, ἢ καὶ εἰς τὰς τῶν ὤτων ἀρχὰς, ἢ καὶ εἰς τὰς τῶν μυκτήρων, δι' ὧν πᾶσα ἡ νόσος ἐκβληθήσεται. δίδου δὲ καὶ πασίλους μετὰ ὑδρομέλιτος, καὶ πικρῶν ἀμυγδάλων, καὶ ἀγρίου σικύου ῥίζης, μέλιτι ἀναλαβὼν, ἢ ῥίζαν συκαμίνου ὡς ὀβολοὺς τρεῖς λειώσας, μετὰ οἴνου θερμοῦ εἰς τοὺς μυκτῆρας ἔγχει. τῶν δὲ δυσπνοϊκῶν ζώων, πρότερον ἐλαίου κυάθῳ ἑνὶ, καὶ οἴνου ξε. ἑνὶ τὴν κεφαλὴν ἀπόσμιχε, δι' ὧν τοῖς ἀβοηθήτοις πάθεσι θεραπεία κατεπαγγέλεται. Ἄλλο.

Ἡ δύσπνοια γίνεται ἐκ πλείστου ἱδρῶτος, καὶ ἐκ κόπου καὶ ἄσθματος. ὁ δὲ τῷ πάθει τούτῳ συνεχόμενος ἵππος, διὰ τῶν μυκτήρων ὑπόπυον ἰχῶρα φέρει. χρησιμώτατον δὲ πρὸς τὸ πάθος προπότισμα τόδε, ἑψήματος κρητικοῦ ξέστην α', κόστου γο γ, ὑσσώπου ἄνθος, κασίας, ἠρυγγίου, τραγακάνθης ἀνὰ γο β, ἀβροτόνου γο γ, λιβάνου ἄρρενος ξηροῦ γο β, ταῦτα πάντα κόψας ἐπιμελῶς, καὶ μίξας τῷ ἑψήματι, διὰ τοῦ φάρυγγος ἐγχυμάτιζε.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥΤΌ.

Τῆς δυσπνοίας σημεῖα ταῦτα. αἱ λαγόνες τοῦ ἵππου σφάλ

λουσι

λουσι σφόδρα, αἱ ῥῖνες αὐτοῦ φυσῶσι, καὶ λύπη τούτῳ προσγίνεται, ὀχλουμένῳ ὑπὸ τοῦ πάθους. θεράπευε οὖν οὕτως, ὦα βρέξας εἰς ὄξος τρία τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, τῇ δὲ δευτέρᾳ πέντε, καὶ τῇ τρίτῃ ζ' ὅλος ἐν τῷ στόματι, ἐκπιέζων τὸ λίπος αὐτοῦ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΗΠΕΔΟΝΑΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΗ ΓΝΑΘΩ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ.

Συμβαίνει πάθος ἐν τῷ ψαλίῳ. χαλκῖτιν οὖν ὀπτήσας ἐν τῷ πυρὶ ἵνα γένηται διάπυρος, καὶ ῥίψας μετὰ μέλιτος ὥστε λεῖα γενέσθαι, βαλὼν εἰς πυξίδα, χρῶ πρὸς τὰς σηπεδόνας καὶ νομὰς τὰς ἐν στόμασι, καὶ πανταχοῦ.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν σηπεδὼν γένηται, ἀναπτύξας αὐτὴν, καὶ φανερὰν ποιήσας πρόσκαυσον, φυλασσόμενος μὴ ἅψῃ τοῦ τένοντος. ἐν δὲ τῇ ῥάχει ἐὰν ᾖ, τεμὼν ταχέως τὸν χιτῶνα, πρόσκαυσον. ἐὰν δὲ ᾖ ἐν τῇ πλευρᾷ, τέμνε ἕως τοῦ ὀστέου, προσέχων ἀσφαλῶς, εἶτα κατάπλασσε, κυπάρισσον κόψας λίαν, καὶ ἀλφίτων μίξας ἴσον, ὄξει τε φυράσας προϋπόχριε ἐλαίῳ τὸν τόπον, μὴ περιπλύνῃς μέχρι τὸ ἕλκος ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τῇ δὲ τετάρτῃ περίπλυνον, μὴ προσάγων τὴν χεῖρα, ἢ κράμβης φύλλα κόψας, καὶ ἄλφιτα ἐπιβαλὼν, ὕδατι φυράσας κατάπλασσε, ἢ πράσα ἄγρια καὶ ἥμερα κόψας, ἐπιβαλών τε ἄλευρον κρίθινον καὶ λειώσας, κατάπλασσε. ἐὰν δὲ αἱ ἐσχάραι ἐκπέσωσι, καὶ φανερὰ γένηται ἡ σηπεδὼν, προϋποχρίσας τῷ τραυματικῷ φαρμάκῳ, ἀριστολοχίαν κόψας, ἢ πίσσαν ὠμὴν ἐπὶ τὴν σηπεδόνα τίθει ἄγχουσαν, ἢ χαλκῖτιν τρίψας, ἢ φλόμου φύλλα, ἢ σιδηρῖτιν βοτάνην. ἔχεις δὲ πρὸς σηπεδόνας ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ ἐν ταῖς σκευασίαις τῶν φαρμάκων συντάγματα.

Ἄλλο.

Ῥόαν ὀξίνην κόψας μετὰ ἀλφίτων ἐπίπασσε, καὶ ἐν ὄξει φυράσας κατάχριε, ἢ κυπάρισσον κόψας, καὶ ἀλφίτοις καὶ ὄξει δεύσας, κατάπασσε.

Χαμελαίας κεκομμένης καὶ σεσησμένης, καὶ ἀριστολοχίας τῆς στρογγύλης ὡσαύτως κεκομμένης καὶ σεσησμένης τὸ ἴσον ὕδατι φυράσας, ἐπίδησον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΡΔΙΑΚΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.

Ἄψυρτος Ἀγαθοκλεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, εὔχρηστον εἰδέναι τῶν καρδιακῶν τὰ σημεῖα, λαγαρὸς γίνεται καὶ ἀνεσπακὼς τὴν γαστέρα, κατωπός ἐστι καὶ λελυπημένος, οἵ τε ὄρχεις οἰδοῦσι καὶ τὸ γόνυ. γινώσκεται μὲν ἐκ τούτων. θεραπεύεται δὲ οὕτω, δεῖ πότοις τὰ θερμαίνοντα διὰ τῶν μυκτήρων ἐγχεῖν, ἢ καὶ τὴν γλῶτταν καταλαμβανομένην διὰ τοῦ στόματος, πέπερι καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον, καὶ σκίλλαν ὡσαύτως, ἢ δαφνίδας, ἢ λιβανωτόν, ἢ ἀριστολοχίαν, ἢ σμύρναν, ἢ θύμον, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις θερμαντικοῖς τοῖς ἁρμόζουσι χρῆσθαι. τροφὴν δὲ παραβάλλειν τὴν ξηράν, καὶ μηδὲν τῶν χλωρῶν, καὶ ῥῖψιν ποιεῖσθαι οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. ἔσω δὲ ἐσκεπασμένος τὴν κοιλίαν, μάλιστα δὲ τὸ στῆθος, καὶ τρίβειν θεῖον μετὰ ἐλαίου καὶ διδόναι. καὶ τὴν ἱπποστασίαν δὲ δεῖ καθαρὰν εἶναι, καὶ κεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ τῶν εὐωδίαν ἐχόντων, μυρσίνας, δάφνας, ἢ τὰ τοιαῦτα. ὅταν δὲ γένηται πρὸς τοῖς γεγραμμένοις σημείοις, ἀδυνατεῖ τοῦ περιπατεῖν, ἀναγκαζόμενος δὲ παραφέρεται, καὶ κατωπός ἐστιν ὡς προείρηται, καὶ ἱδροῖ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς ὤμους, ὡς καὶ ῥόμον ἐν αὐτῷ καὶ σπασμὸν γίνεσθαι, καὶ πίπτειν ἀθρόως καὶ μὴ πλατύνεσθαι, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν κοιλίαν κατακεῖσθαι, ὀδυνώμενον σφόδρα καὶ μὴ ὑπομένειν. ἐγείρεσθαι δὲ θέλοντα μὴ δύνασθαι,

ἀλλὰ

ἀλλὰ μετὰ βίας, καὶ ἀνεσπακότα τοὺς διδύμους ἔχειν, τό, τε αἰδοῖον προβάλλειν, καὶ προΐεσθαι τὸ οὖρον κατ' ὀλίγον. γινώσκειν δὲ δεῖ, ὡς τοῦ τοιούτου περιεμπέπλωκεν εἰς τὰς ἀρτηρίας ἡ χολὴ, καὶ περὶ τὴν καρδίαν γίνεται, καὶ ζῆν οὐ δύναται.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Καρδιακὸν ἵππον γνώσῃ ἀπὸ τῶνδε, ἀνασπᾷ τὴν γαστέρα καὶ τὰς λαπάρας, καὶ ἔστι κατηφὴς, καὶ ἱδροῖ μάλιστα τὴν κεφαλήν. ὠφελεῖ γεμίζειν αὐτὸν τὰ θερμαίνοντα, διά τε τῶν μυκτήρων καὶ τοῦ στόματος ἐγχεόμενα, πέπερι μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, ἢ σκίλλα, ἢ λιβανωτὸς, ἢ ἀριστολοχία, ἢ δάφνη ἢ σμύρνα, ἢ θύμος, ἢ τὶ τῶν ἄλλων τῶν θερμαντικῶν. τροφὴ δὲ παραβαλλέσθω ξηρὰ, καὶ τριβέσθω οἰνελαίῳ ἐσκεπασμένος τὴν κοιλίαν, μάλιστα δὲ τὸ στῆθος, καὶ τριβέσθω θείῳ μετὰ ἐλαίου. ἔστω μέντοι καὶ ἡ ἱππόστασις καθαρὰ, καὶ κείσθω ἐν αὐτῇ τῶν ἀνωδεστέρων, μυρσίναι, ἢ δάφναι, ἢ τὰ τοιαῦτα, ὅταν μέντοι ὑπὸ τοῦ καρδιακοῦ πάθους σφοδρῶς κατακρατῆται, περιπατεῖν ἀδυνατεῖ. εἰ δὲ ἀναγκάζοιτο περιπατεῖν, φέρεται εἰς τοὺς τοίχους, ἐμπίπτει τε τοῖς ἀπαντῶσι, καὶ ἱδροῖ τὴν κοιλίαν, καὶ τρέμει τοὺς ὤμους μάλιστα, καὶ σπασμὸς ἔστιν ἐν αὐτῷ, πίπτων τε ὄρχεις ἀνασπᾷ, ὡς καὶ τὰ οὖρα κατ' ὀλίγον προΐεσθαι. τοῦ δὲ τοιούτου περιεμπέπλωκεν ἤδη ἡ χολὴ εἰς τὰς ἀρτηρίας, καὶ περὶ τὴν καρδίαν, καὶ ζῆν οὐκ ἂν δύναιτο.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν ἵππῳ περὶ τὴν καρδίαν ῥεῦμα ἐπιγένηται, ἢ ἕτερός τις πόνος, παρακολουθεῖ σπασμὸς, καὶ πίπτει περὶ γόνυ, πάσχει τε τὸ σῶμα, καὶ μάλιστα τὴν κεφαλήν. ἐὰν οὖν ταῦτα ποιῇ, ἐγχυμάτιζε τούτοις, σιλφίου ὅσον κύαμον, μέλιτος γο δ′, καὶ νίτρου γο γ′, καὶ ὕδατος ξέστην β′ τεθερμασμένου, ὄξους ξέ. α′, μίξας ἐν ταυτῷ ἐγχυμάτισον, καὶ περιβαλὼν αὐτὸν διακίνει, καὶ ἐγχυματιζέσθω διὰ ἡμερῶν τριῶν. χόρτῳ δὲ κεχρήσθω χλωρῷ, ἢ ἀγρώστει, ἢ μηδικῇ. ἐὰν δὲ μὴ ὑγιάνῃ, αἷμα ἄφελε αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἔσωθεν τῶν γονάτων, καὶ τῶν ὀπισθίων, καὶ ὑγιάσει.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Τὸν καρδιακὸν ἐπιγινώσκομεν, καὶ καταμανθάνομεν ἐὰν συνεχέστερον εἰς τὴν γῆν ἐκκρούῃ τῇ κεφαλῇ, ἢ πλειστάκις ἑαυτοῦ τὰς λαγόνας δάκνῃ, καὶ ἐὰν ἔσω ἁπλῶς ἴδοι. χρὴ δὲ τοῦτον θεραπεύειν οὕτως, ἐὰν ὄγκον ὑπομένῃ, σινήπεως καὶ λασάρου κυάμου μέγεθος, μέλιτος ὀξύβαφα δύο, ὕδατος θερμοῦ κυάθους δύο, ὄξους κυάθους δ' εἰς ἓν λειώσας, προπότιζε καὶ διακίνει, καὶ χλωρὰν βοτάνην παράβαλλε. μετὰ δὲ τὴν τῆς ὑγιείας ἀποκατάστασιν, χρὴ τὰς τῶν τενόντων λύειν φλέβας, καὶ ἀπὸ τῶν ὀπισθίων μερῶν ἀφαιμάσσειν, ὥστε διηνεκῆ τὴν ὑγίειαν παραμένειν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ ΚΑΡΔΊΑΣ ΠΌΝΟΝ.

Καρδίας πόνος διαγινώσκεται, ἡνίκα ὁ ἵππος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν δακρύει, καὶ ἐπὶ τὰ γόνατα πίπτει, τούτου καθὼς προείρηται, αἷμα ἀφαιρείσθω. ἐγχυματιζέσθω δὲ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος οὕτω, μαράθρου σπέρματος ὅσον ὀξύβαφον, ἀννήσου τὸ ἴσον, οἴνου λευκοῦ κοτύλην μίαν μίξας, ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐγχυμάτιζε. ἐὰν δὲ ἐπιμένῃ, αἷμα ἀπὸ τῶν σκελῶν λάμβανε, καὶ μετὰ ταῦτα λασάρου ῥίζης ὡς κυάμου μέγεθος, καὶ νίτρου τὸ ἴσον, μέλιτος ὀξύβαφα β', καὶ ὕδατος θερμοῦ κοτύλας δ', ἐν ὄξους κοτύλῃ μιᾷ συμμίξας ἐγχυμάτιζε, ἢ σκίλλαν, καὶ ἀριστολοχίαν ὀλίγην, καὶ λιβανον, καὶ σμύρναν, καὶ θύμον ἐν οἴνῳ μίξας, διὰ μυκτήρων ἔγχει. τὸ δὲ ζῶον στρώμασι σκεπαζέσθω, καὶ ἡ ἱππόστασις ἔσω καθαρά, καὶ θυμιάσθω, ἢ σμύρνῃ, ἢ φύλλοις δάφνης, κριθῶν δὲ ἀπεχέσθω.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΝΕΦΡΊΤΙΔΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Α.

Νεφρῖτις λέγεται, ἧς σημεῖα ἐστὶ τάδε, ἐπισύρει τὰ ὀπίσθια, καὶ βαταλίζει, καὶ ἐν τῷ βαδίζειν περιφέρεται εἰς τοὺς τοίχους. τοῦτον οὖν καύσομεν κατὰ τὸν σύνδεσμον τοῦ ἰσχίου καὶ τῆς κύστεως, γόμφοις ὀρθίοις μὴ πλέον τῶν

ἐν τῶν κδ', περὶ ἑκάτερα τῆς ῥάχεως τὰς ἡμίσεις τρισοιχείαν ποιούμενοι, ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων πάχος δακτύλων τριῶν.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Νεφρίτιδος σημεῖα τάδε, οἱ ὄρχεις μετέωροί εἰσι, καὶ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν οὐκ ἐπιβαίνει, οὐρεῖ τε μέλαν ὡς ὕφαιμον καὶ παχύ. θεραπεύεται δὲ οὕτω, πυριᾶται τὰ ἰσχία καὶ τὰς ψύας, καταλείφεταί τε κηρωτῇ, καὶ σκεπάζεται ἱματίοις, καὶ παραβάλλεται διουρητικοῖς μαράθρῳ καὶ σελίνῳ. δίδου δὲ καὶ μηδικὴν χλωράν, καὶ ἐρεβίνθους λευκοὺς ἐν οἴνῳ, ἔπειτα ἐγχυματιζέσθω σελίνου ὅσον κοχλιαρίοις β', καὶ δαύκου περὶ ἴσῳ καὶ ἀνήθου δυσὶ μέρεσι, καὶ σμύρνης τριοβόλῳ τριβεῖσιν ἐν οἴνου γλυκέως κοτύλῃ, καὶ περιπάτοις χρήσθω πραέσι. κλυζέσθω μέντοι ὕδατι χλιαρῷ μὴ ἐλάττονι χοός, καὶ στρώννυε ἁπαλῶς εἰς κοίτην, ἔστ' ἂν ἴδοις τὰ οὖρα καθαρά, καὶ τοὺς ὄρχεις ἰσχνούς, καὶ τοὺς ὀπισθίους πόδας ὑπερβαίνοντας ἧσον δακτύλων ἕξ. κλεομένης δὲ ὁ λίνδιος φησὶ δεῖν φλόμου ῥίζαν καύσαντα ἐν οἴνῳ συντρῖψαι, καὶ ὕδωρ ἴσον μίξαντα, κλύζειν διὰ τῆς ἕδρας. ἄλλοι συντάσσουσιν ἄλευρον πυρίνου παραβάλλειν, καὶ χόρτον καλοῦ, καὶ ἄρτου ὅσον ἂν ἐθέλῃς, καὶ ἐρεβίνθου, καὶ περιπάτοις χρῆσθαι ἐλαφροῖς.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Τῆς νεφρίτιδος ἐστὶ σημεῖα τάδε, οἱ κρεμαστῆρες μετέωροι, ἡ λαγὼν σφάλλει, κοῦφος τοῖς ποσίν, ὀφθαλμοὶ μετέωροι καὶ περιπατεῖν οὐ δύναται, διὰ τὴν ἔπαρσιν τῶν ἐπικειμένων νεφρῶν. θεραπείᾳ οὖν χρῶ τοιαύτῃ, ἐκ τῶν βουβώνων αἷμα ἀφαίρει, εἶτα τὰς τροφὰς στέλλε, καὶ ἐγχυματισμῷ χρῶ τοιῷδε, λαβὼν λιβάνου γο β', ἐρέγμου τέταρτον, εἶτα δύο ὁμοῦ λειοτριβήσας, μετὰ μέλιτος ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις ἱκαναῖς διὰ ῥινῶν, τοῖς τε περιπάτοις πυκνοτέροις χρῶ. ἐγχυματισμῷ πιστῷ χρῶ, λαβὼν σκύλακα ἔμβρυον, κατάζεσον μετὰ πτισάνης, καὶ διυλίσας μετὰ μέλιτος, ἔγχει διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις ἱκαναῖς, καὶ ὑγιαίνει.

ΝΕΦΡΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΝΩΣΙΣ καὶ ἴασις.

Ἐὰν ἵππος ἢ ὑποζύγιον τούτῳ περιπέσῃ τῷ ἀρρωστήμα-

τι, ἔχει σημεῖα τάδε, οὐ χασμᾶται τὸ παράπαν, ἐπὶ τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ἑστάναι οὐ δύναται, ἀλλὰ μετακινεῖ. ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ πορείᾳ ἀπολείπεται ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων, καὶ τοῖς ὀπισθίοις ἐγκυκλοῦται, ὅτε μὲν ἀμφοτέροις, ὅτε δὲ οὐχί, τὰ δὲ σφυρὰ ταχέα γίνονται καὶ βραδύτερα. θεραπεία δὲ τούτου τοῦ νοσήματος αὕτη, ὕδωρ θερμὸν ποιήσας, δαψιλῶς καταντλεῖ ἐπὶ τὴν ῥάχιν ὡς δέχεται.

Νεφρὸν ἵππος ἐὰν ἀλγῇ, τάς τε λαγόνας ἐπὶ τοὺς διδύμους σφύζει, καὶ μόλις οὐρεῖ, ἐπὶ τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ κονδότερον μᾶλλον, ἢ τοῖς ἐμπροσθίοις ἐπιβαίνει, χρεμετίζει τε συνεχέστερον. θεράπευε οὖν οὕτως, ἀσφοδέλου ῥίζαν οἴνῳ καλῷ συνεψήσας καὶ λειώσας, εἰς ὕδωρ χλιαρὸν ὕπαγε τὴν γαστέρα, καὶ τοὺς νεφροὺς θερμοτέροις ἀλείμμασι κατάθαλπε. Ἄλλο.

Ἵππος ἐὰν τοὺς νεφροὺς ἀλγῇ, ἐγχυματιζέσθω γάλακτι προβατείῳ ὅσον κοτύλῃ μιᾷ ἐπὶ ἡμέραις τρισί, ἢ μυελῷ ἐλαφείῳ ἑψηθέντι κοτύλῃ μιᾷ, καὶ ἐλαίῳ τῷ ἴσῳ, ἢ ἀρωματικῇ μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος ὠῶν. χρῶ δὲ καὶ ἐμβροχῇ, οἰνελαίῳ καὶ ἀφρονίτροις, καὶ ῥάκιον ἐπιτίθει κατὰ τοῦ νώτου μετὰ ἐμβροχῆς θερμῆς. γίνεται δὲ τὸ πάθος, ἀπὸ δρόμου σφοδροῦ.

Πεπέρεως γο δʹ, πετροσελίνου γο δʹ, σμύρνης τρωγλίτιδος γο δʹ, ναρδοστάχυος γο αʹ, σελινοσπέρμου γο αʹ, καστορίου γο αʹ, ὀπίου γο βʹ, ἀνήσου γο δʹ, κασσίας γο δʹ, ταῦτα κόψας ἐπὶ σήσας, δίδου κοχλιάριον μεστὸν κονδίτῳ κεκραμένον.

Ἄλλο.

Ἁλίσκεται ἵππος τῇ νεφρίτιδι, ἢ ὅταν πολλῷ βάρει ἐπιφορτισθῇ, ἢ λάκκον ὑπερπηδήσῃ, καὶ συμβῇ αὐτῷ τοὺς ὀπισθίους πόδας ὑποκαθεσθῆναι. γίνεται δὲ καὶ ὑπὸ πολλοῦ κρύους. θεραπεύσεις οὖν θερμῷ, τὰς ψύας ἐπαντλῶν, καὶ μετὰ ταῦτα καυστικῷ κεχρημένον.

ΠΡΟΠΟΤΙΣΜΑ ΕΙΣ νεφριτικούς.

Κικίδας κυπαρίσσου χλωρὰς, καύσας καὶ λειώσας ἀριθμῷ ἐν δέκα, ἐπίβαλλε νίτρου πεφρυγμένου, καὶ λελειωμένου γο γʹ, ἐλαίου καλοῦ γο γʹ, οἴνου παλαιοῦ ξε. δʹ, καὶ ἐν ταυτῷ μίξας δίδου ἐπὶ ἡμέραις τέσσαρσι.

Εἰ δὲ πλέον ἀλγήσῃ.

Λῦσον τὰς τῶν ὀνύχων φλέβας, καὶ τὸ ἀποῤῥέον αἷμα λαβὼν, ἀξουγγίῳ καὶ ἐλαίῳ συμμίξας ἐπιτίθει ἐπὶ τῶν νεφρῶν. εἰ δὲ ἀνάγκη καταλάβοι, χρῆσαι καὶ μαλάγματι.

Ἄκοπον νεφριτικῶν.

Ἐλαίου λίτρας ι, εὐφορβίου γο ι, χαμαιλέοντος ῥίζης ξηρᾶς γο δ, ἐλαίου κυπρίνου λίτρας β, θείου ἀπύρου γο δ, πεπέρεως γο γ, στρουθίου γο γ, πυρέθρου γο β, σαφίδος ἀγρίας γο δ, θαψίας χυλοῦ γο δ, σικύου ἀγρίου ῥίζας ξηρὰς, τὰ ξηρὰ πάντα κόψας καὶ σήσας, καὶ μετὰ ἐλαίῳ δεύσας ποίει πάχος μέλιτος, καὶ κοίνου ἐν ἀγγείῳ ὑελίνῳ, καὶ χρῶ.

Περὶ ψυῶν.

Ἐὰν δὲ τὰς ψύας πονέσῃ ἵππος, σημεῖα τάδε, περιστρέφει τὰ ὀπίσθια, καὶ ἐν τῷ στρέφειν τὰ ὀπίσθια σφάλλεται, καὶ τοῖς σκέλεσι βαταλίζει τοῖς ὄπισθεν. ἰᾶσθαι δὲ χρὴ οὕτως. ὀρθοῖς καυτηρίοις ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως τῶν γονάτων ἐξ ἑκατέρου μέρους καῦσον, ὠθῶν τὸ καυτήριον, ὥστε ὅλον καταδῦναι τὸ πυρωθέν. ὁ γὰρ τόπος βαρύσαρκος, καὶ λοιπὸν λειώσας, ἅλας εἰς λεπτὸν κατάπασσε ψιλῶς, εἶτα ἀπὸ συμμίξας θερμῷ ὕδατι, ἐμφύσα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, ἄρτον τε κρίθινον καθαρὸν κατακαύσας ῥίπτε, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κεκαυμένῳ τόπῳ κατάπασσε, καὶ μὴ κίνει, ἕως ἂν ἀπὸ τῆς καύσεως ἡμέραι γίνωνται ἱκαναὶ, καὶ δίδου τροφὴν ὡς πλείστην.

Σύγχρισμα εἰς τὸ αὐτό.

Ὄξους, ἀσφάλτου, θείου ἀπύρου, ὀποπάνακος, ἴσον ἴσῳ μίξας, χρῶ.

Πρὸς ψυῶν πόνον.

Κράμβην λειώσας, καὶ βαλὼν οἴνου μίαν ἡμίναν σὺν ὕδατι ψυχρῷ, ἐπίθες. Ἄλλο.

Κυπρίσου φύλλα λειοτριβήσας, καὶ ποιήσας μέτρον ἡμίνης, ἐπίβαλλε ἀλφίτων λίτραν μίαν, ὄξει τε φυράσας, τῷ πονοῦντι πρόσαγε. Ἄλλο.

Ῥητίνης ξηρᾶς γο β ἕψει μέχρι τοῦ διαλυθῆναι, καὶ κρίθινον ἄλευρον ἐπίβαλε, καὶ στέαρ αἴγειον, ἄχρις οὗ πυκνὸν ποιήσῃς, καὶ τῷ ἀλγοῦντι μέρει θερμὸν ἐπιτίθει, καὶ τοῦτο ποίει συνεχέστερον.

ἰσχίο

ἰσχίου ἴασις.

Ἐὰν ἵππος ἰσχίον ἀλγῇ, πορεύεται τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ὥσπερ δεδεμένος. ἄφελε οὖν ἐξ ἑκατέρων τῶν βουβώνων αὐτοῦ αἷμα ὡσεὶ κοτύλας δ´, καὶ ὕδατι πολλῷ θερμῷ καταντλεῖ, καὶ καταφυσῶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἀνάτριβε, κἂν μὲν οὕτως ὑγιὴς γένηται. εἰ δὲ μή, καῦσον αὐτὸν, στρογγύλους ἐν ἑκατέρῳ ἰσχίῳ ῥίζον, καὶ ἐπιμελοῦ καθὼς γέγραπται.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἵππος ἀπὸ ὀπισθοτόνου, ἢ ἄλλοθεν ποθεν τὸ ἰσχίον ἀλγῇ, τὴν οὐρὰν ἀνατείνας διάσκεψε τὰς φλέβας, καὶ τὴν κατατεταμένην τῇ οὐρᾷ ἂν ᾖ μετέωρος, χάσον φλέβα, καὶ ὑγιαίνει.

Ἄλλο.

Ὅταν συνέχηται ἵππος τῷ πάθει τούτῳ, συνεχέστερον ἀναπνεῖ, καὶ πόνους περὶ τὰς ψύας ἔχει καὶ τὴν ῥάχιν. θεραπεία οὖν ταύτῃ χρηστέον, ἀπὸ τῶν μηρῶν ἄφελε αἷμα, καὶ ἀπὸ τῆς ὀπλῆς ἀνακολλήματί τε καὶ πυρίᾳ χρῶ, καὶ ἵστα ἐν τόπῳ θερμῷ.

Ἄκοπον ἰσχιαδικοῖς.

Κολοφωνίας λίτραν μίαν, τερεβινθίνης, ἐλαίου παλαιοῦ ἀνὰ λίτρας μιᾶς ἡμισείας, ὀποπάνακος γο α ς´, χαλβάνης οὐγγίας β.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Εὐφορβίου γο α´, ἀδάρκης γο α ς´, ἀλκυονίου γο α ς´, κηροῦ γο γ, δαφνίδων γο δ´, πεπέρεως γο α´, κυπρίνου ἐλαίου γο β.

Περὶ ἰσχίου ῥῆξιν παθόντος.

Ἀσθμαίνει πυκνὰ, καὶ στένει, καὶ τὴν κοιλίαν πεφυσημένην ἔχει. διαψηλάφησον οὖν τὴν ὀσφὺν, καὶ τοὺς ἀλγοῦντας τόπους σημειοῦ, καὶ συμποδίσας τὸν ἵππον, καυτηρίασον, καὶ ἐπακολουθήσει τὸ ὑγρὸν ὥσπερ ὠοῦ διεφθαρμένου λεκύθος. ἅλας οὖν λεπτὸν λειώσας, καὶ πίσσῃ δεύσας ἐπιτίθει τῷ κεκαυμένῳ τόπῳ.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΛΙΑΣ ἈΛΓΟΥΣΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ.

Ὅταν κοιλίαν ἵππος ἀλγῇ, μάλιστα προσέχειν χρὴ τοῖς σημείοις. ἔνιοι γὰρ ὡς δυσουρίας συνεχομένους θεραπεύοντας, ῥῆξιν ἐνεργάζονται περὶ ζώῳ, δεῖ δὲ ἀνέσεως τῇ κοιλίᾳ. ἴδοι τοίνυν τὰς πλευρὰς, τάς τε λαγόνας καὶ τοὺς ὄρχεις, ἥ τε γαστὴρ μετέωρός ἐστι, καὶ τύπτει τοῖς ποσὶ τὸ ἔδαφος, καὶ ἐπιστρέφεται καθ᾽ ἑκάτερα πρὸς τὸ πάσχον, οἱονεὶ δεικνὺς τὸν ἀλγοῦντα τόπον, ἐνίοτε δὲ τρέμει ὅλῳ τῷ σώματι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ περὶ δυσουριῶντι γίνεται, τὰ λοιπὰ οὐ ποιεῖ, ἀφ᾽ ὧν ὁ δυσουριῶν γνωρίζεται, περὶ οὗ ἐφεξῆς ἐροῦμεν. νῦν δὲ πρόκειται περὶ τὴν κοιλίαν ἀλγοῦντος εἰπεῖν, ὡς θεραπεύεται, διακόψας τὰς ἐν τῷ στήθει φλέβας, αἷμα ἀφαίρει τὸ ἀρκοῦν, καὶ τὴν χεῖρα ἀλείψας, καὶ καθεὶς διὰ τῆς ἕδρας, τά τε παρακείμενα ἐμφράγματα ἐκκομίσας, καὶ ἄλλων λεπτῶν ὅσον ὀξύβαφον ἐνεὶς ἐρέθιζε, ὥστε διατιλῆσαι καὶ ἀνώδυνος ἔσται. καὶ καταντλῆσαι δὲ αὐτὸν χρήσιμον ὕδατι θερμῷ πολλῷ κατὰ τοῦ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων, καὶ ἐγχυματίζειν σεύτλου ἀφεψήματι μετὰ οἴνου γλυκέος β´ κοτυλῶν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος, ἢ σῦκα ἑψήσαντας ἐν οἴνου κοτύλαις τέτρασιν, καὶ νίτρου τετριμμένου οὐγγίαν μίξαντας ἐγχυματίζειν, ἢ πολύφυλλον ὁμοίως, ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ καὶ ἡμισείᾳ ἑψήσαντα, περιπατείτω τε ἐπιτροχάζων μὴ συντόνως, καὶ κριθὰς μὴ ἐσθιέτω ἐπὶ ἡμέραις τρεῖς, ἐν ᾗ δὲ συμβέβηκεν ἡμέρᾳ. μὴ δὲ ποτιζέσθω, τὸν γε μὴν χόρτον μάλιστα χλωρὸν ἐσθιέτω, καὶ κριθὰς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκ προσαγωγῆς. καλὸν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀλγηδόνος μαθεῖν, ὅταν ἐκ πολλοῦ δρόμου στὰς καὶ φαγὼν κριθὰς, μὴ καταπέψῃ, ἀλλ᾽ αἱ πλείους ἐμμείνωσιν ἀδιοίκητοι, ἐπιπλεῖστον στροφεῖται, ἢ εἰ ἐμπεσὼν εἰς τὸν χόρτον, φάγῃ ἀράχνιον μικρὸν ὅμοιον φαλαγγίῳ,

ὃ καλοῦσι βουπρῆστιν. πίμπραται γὰρ ὑπὸ τούτου ὡς καὶ ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος. βοηθεῖται οὖν, κράμβης φύλλοις λειωθεῖσι, καὶ οἴνου κοτύλαις τέσσαρσι, καὶ ἐλαίου κοτύλῃ μιᾷ, ἐγχυματισθεὶς διὰ μυκτῆρος ἀριστεροῦ, ἢ ἀψινθίῳ ἑψηθέντι ἐν οἴνῳ. ἀλειφέσθω δὲ καὶ ἡ κοιλία θείῳ τριφθέντι ἐν ἐλαίῳ γενομένῳ ὑγρῷ, αἱ δὲ κριθαὶ, ἀλειφόμεναι ὕδατι σευτλίου παραβαλλέσθωσαν. τῷ δ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἕλμινθας ἔχουσι βοηθεῖ.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑὙΤῸ.

Ἀλγεῖ τὴν κοιλίαν ἵππος, εἰ μὴ πέψῃ τὰ σιτία, ἀλλ' ὁλοκλήρους τὰς κριθὰς ἀποβάλῃ, ἢ καὶ εἰ τούτων ἔτι τινὲς ἐμμένωσι τῇ γαστρί. πίνει γὰρ ἀπὸ τῆς δυσπεψίας πλεῖον καὶ μᾶλλον, αἱ κριθαὶ ἀνοιδαίνουσιν ἐκ τῆς ὑγρασίας, καὶ ἐμπίπλαται καὶ στροφεῖται, καὶ ἐὰν μὴ διαχωρήσῃ θᾶττον, κινδυνεύει. δεῖ οὖν χρῆσθαι κλυσμοῖς διὰ τῆς ἕδρας ἐνιέντας ὑδρέλαιον, καὶ αὐτῇ δὲ τῇ χειρὶ ἀληλειμμένῃ ἐλαίῳ, ἐκκοπρίζειν αὐτὸν συνεχόντως, ἐντιθέναι τε καὶ βάσιλον μετὰ ἀσκαμωνίας ὡς ᾠὸν εἰς τὴν ἕδραν, καὶ λυθήσεται ἡ γαστήρ. σημεῖα δὲ τούτῳ τὰ μὲν ἄλλα ὅμοια τῷ δυσουροῦντι. ἰδίως δὲ δάκνει ἑαυτὸν καὶ τὴν γαστέρα περιῤῥήγνυσιν, ἀδημονῶν τῇ δυσαρεστίᾳ. δεῖ δὲ ἐγχυματίζειν αὐτὸν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς, κράμβης χυλῷ δι' οἰνελαίου, ἔστω δὲ τὸ πλῆθος, οἴνου ξέ. εἷς, καὶ ἐλαίου ξέ. τέταρτον καὶ κράμβης χυλοῦ τὸ ἴσον. συμβαίνει δὲ πολλάκις καὶ ἀπὸ ἑτέρων πλειόνων αἰτιῶν ἀλγεῖν τὴν κοιλίαν, ὅταν βούπρηστιν φάγῃ ἐν τῷ χόρτῳ. ἔστι δὲ ὅμοιος φαλαγγίῳ σκώληξ, ἢ ὅταν ἀράχνιον ἢ τὸν λεγόμενον λύκον φαλάγγιον, ὅπερ πολλάκις ἐν τῷ χόρτῳ γίνεται. συμβαίνει δὲ καὶ διὰ φαυλότητα ὑδάτων καὶ ξενισμὸν, καὶ τούτου τοῦ πάθους προσφάτου ὄντος ὁ ἐγχυματισμὸς ἁρμόζει, ἀλγεῖ δὲ τὴν κοιλίαν καὶ ἀπὸ ἑλμίνθων. ὅτε οὖν ἀλγεῖ καὶ συνεχῶς κυλίεται, χρὴ ἐγχυματίζειν αὐτὸν ψυλλίου ξηροῦ κεκομμένου γο̄ α΄, ὀποπάνακος γο̄ ς΄, ἐλαφείου κέρατος πρίσματος γο̄ α΄, μεμιγμένα ἐν ὑδρομέλιτι. ἐχέτω δὲ τὸ ὕδωρ ἡδυόσμου ἀφέψημα, καὶ ἀκρεμόνων ἁπαλῶν δάφνης. ἐὰν δὲ ἐκ τούτου τοῦ πάθους δυσεντερία ἐπιγένηται, ἐγχυμάτιζε δι' ἐλαίου, καὶ κρητικοῦ ὀποπάνακος δραχμὴν μίαν.

Εὐμήλου

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΚΟΙΛΙΑΣ πόνον ἀπὸ ἑλμίνθων.

Εν τῷ πινομένῳ παρ' αὐτοῦ ὕδατι καὶ τῷ ἐσθιομένῳ χόρτῳ νίτρον ὀλίγον ἐμβαλὼν, καὶ κράμβης χυλὸν οἴνου γλυκέος κοτύλῃ μιᾷ συμμίξας, καὶ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἐγχυματίσας θεραπεύσεις, ἢ χαμαίμηλον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ συλλειώσας, διὰ κέρατος ἐγχυματίσας.

Πρὸς σκώληκας κοιλίας καὶ στρόφους.

Τῇ κοιλίᾳ πόνος πέφυκε τίκτεσθαι, ἡνίκα δέρμασι τὰ πλησιάζοντα μέλη σκώληκες ἐπινέμονται. Βασανίζεται δὲ συνεχῶς τὸ ζῶον καὶ κυλίεται, καὶ ἡ κοιλία διογκοῦται καὶ τὴν ὄψιν ἢ τὸ στόμα, πλεισάκις περὶ τὴν γαστέρα φέρει. Θεραπεία οὖν τῇ προγεγραμμένῃ χρῶ, πρόσμιγε δὲ εἰ βούλει καὶ κενταύριον, ἢ καὶ σικύου ἀγρίου ῥίζαν.

Πρὸς ὀδύνας κοιλίας κλύσμα.

Νίτρον καὶ ἔλαιον ὀξίστου μίξας σὺν τευτλίῳ χλωρῷ, καὶ κεφαλῆς αἰγὸς ἑψηθείσης, καὶ ἀλέκτορος ζωμὸν, καὶ πτισάνης χυλὸν καὶ ποιήσας πλῆθος κοτυλῶν δύο, κλύζε τὸ ζῶον. ὀδύνης δὲ ἐπιγινομένης πυρία, ἢ σελίνου καρπὸν καὶ χαμαίδρυον ῥίψας, καὶ ξηράνας μετὰ σμύρνης, ἐν οἴνῳ λευκῷ εὐώδει λειώσας ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΟΔΥΝΑΣ κοιλίας καὶ πόνους.

Πάνακος ῥίζης γράμματα δύο, ἀριστολοχείας γράμμα ἓν ἐν οἴνῳ εὐώδει λειώσας ἐγχυμάτιζε, ἢ πηγάνου σπέρματος ὀξύβαφον ἓν μετὰ οἴνου παλαιοῦ. Ἄλλο.

Στρύχνου καὶ καρδάμου σπέρμα, ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ λειώσας καὶ χλιάνας δίδου, ἢ σακτὴν μετὰ οἴνου παλαιοῦ ξε. α, καὶ ὀλίγου ἅλον μίξας, καὶ ἐμβαλὼν ἐν αὐτῇ τῇ κατασκευῇ σίδηρον πεπυρακτωμένον, καὶ οὕτως χλιάνας δίδου, ἢ κόπρῳ ἀνθρωπίνῃ τὸν οὐρανίσκον τοῦ ζώου περίτριβε. Ἄλλο.

Κόπρον λαγωῶν μετὰ κοχλιαρίων μέλιτος θ', καὶ πεπέρεως

κόκκων ιε´, εἰς θυίαν λειώσας σὺν χυλῷ κεκραμένης διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀστραγάλους χοιρείους τρεῖς, ὧν ὀδόντες ἀνθρώπων οὔπω ἥψαντο καύσας, καὶ ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ὅσον πλῆθος ἡμίνης λειώσας ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΟΥ͂ ἭΠΑΡ ἈΛΓΟΥ͂ΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΒ.

Ἧπαρ ἵππος πονῶν, ἐπιστρέφεται πυκνὰ, βλέπων τὸν ἀλγοῦντα τόπον καὶ οἷα δεικνὺς, στένει τε καὶ τὸ σῶμα κατάξηρον ἔχει, τὴν τε γλῶσσαν τραχεῖαν καὶ ἐπηρμένην, καὶ ἀναπίπτων ἐπιστρέφεται, μὴ κατακλινόμενος ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ κυλιόμενος πόνους ἔχει, καὶ διεγείρεται πυκνά. θεραπεύεται δὲ περιπάτοις ὀλίγοις ἐσκεπασμένος ὑποβλήμασι πλείοσιν εἰς τὴν κατάκλισιν, καὶ τρίψει δι' οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ πόματι ὕδατι ψυχρῷ μετὰ νίτρου, μὴ καθ' ἡμέραν δὲ τὸ νίτρον. ὠφέλιμον δὲ καὶ τὸ πολύφυλλον ἐν οἴνῳ ἑψόμενον ἐγχυματιζόμενον διὰ τοῦ στόματος, ἢ τοῦ δεξιοῦ μυκτῆρος. δεῖ δὲ καὶ ἶριν ἰλλυρικὴν ἕψοντας ἐν ὕδατι κεκραμένῳ ἐν οἴνῳ, εἰς πλῆθος κοτυλῶν δύο τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ἄριστον δὲ καὶ τὴν πολεμώνιον βοτάνην τρίβειν μετὰ οἴνου, καὶ ὡσαύτως ἐγχυματίζειν, ἥτις ἐστὶν ὁμοία καλαμίνθῃ τῇ πλατείᾳ. πολιωτέρα δὲ μᾶλλον καὶ πικροτέρα, ὀσμὴν ἔχουσα βαρεῖαν, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑγροῖς λειμῶσιν. ἢ κόνυζαν τὴν ὑπό τινων κνύζαν λεγομένην, δεῖ ἕψειν καὶ μετ' οἴνου καὶ ἐλαίου ἐγχυματίζειν. ἔστωσαν δὲ αἱ κριθαὶ βεβρεγμέναι ὕδατι θερμῷ, ἃς παραβάλλειν χρή. ἁρμόζει δὲ ἡ πολεμώνιος καὶ ἐπ' ἀνθρώπων κοπτομένη ὡσαύτως, καὶ καταπλασσομένη. καὶ ἡ κόνυζα δὲ τὸ αὐτὸ ποιήσει, προβαλλομένου καὶ ἐλαίου.

ἌΛΛΟ ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ.

Ἐὰν τὸ ἧπαρ ἀλγήσῃ ἵππος, βήσσων στένει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

αὐτοῦ

αὐτοῦ γίνονται μοχθηροί, καὶ ἐσθίων λαβρότερον ποτὸν οὐ προ-
σίεται. δεῖ οὖν οὕτω πάσχοντι ἔσαι ἁρμόδιος ἐγχυματισμὸς
οὗτος, μέλιτος λίτραν μίαν, νίτρου λίτρας τὸ ἥμισυ, οἴνου λευ-
κοῦ κοτύλην, ὕδατος κοτύλας β΄ μίξας ἐν ταυτῷ, ἐγχυμά-
τιζε διὰ τοῦ δεξιοῦ μυκτῆρος, ἐπὶ ἡμέραις ε΄. ἐὰν δὲ μὴ ὑγιάνῃ,
ἄφελε αὐτοῦ αἷμα ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν, καὶ καῖε αὐτοῦ
τὴν τρίτην πλευρὰν ἀπὸ τῆς μασχάλης ῥάβδῳ, καὶ ἐπὶ ἀμφοτέ-
ρων τῶν καμπτῶν διαλιπὼν πλευρὰν μίαν. ἐχέτω δὲ ἐπὶ
ἕκαστον καμπτὸν ἡ ῥάβδος τοῦ καυτηρίου, δακτύλους δ΄.

ἌΛΛΟ ἈΓΑΘΟΤΎΧΟΥ.

Τὸ ἧπαρ ἀλγῶν ἵππος, σημεῖα ποιεῖ τάδε, ὀγκοῦται τὴν
λαγόνα τὴν δεξιάν, ἀναπνοὴν ἀγρίαν ἔχει, ἐν τοῖς δρό-
μοις τε ὑστερεῖ, καὶ ἐν τῷ περιπάτῳ, βράδιον κινεῖ τὰ ὀπίσθια
σκέλη, καὶ τὴν κοίτην ἀποφεύγει. διαιτηθήσεται δὲ μάλιστα
τῇ ὑγιαζούσῃ καὶ ὑγροτέρᾳ τροφῇ καὶ περιπάτοις κουφοτέροις,
ἀπεχόμενός τε γυμνασίας. τὴν τροφὴν δὲ αὐτῷ δίδου κατ'
ὀλίγον, καὶ κοίτην εὐτρέπιζε μαλακωτάτην, καὶ ἐνάλειφε
λιπαρῶς, τὸ δὲ ὕδωρ δίδου συνεψημένον ἀβροτόνῳ. διὰ γὰρ
τῶν ποτῶν μᾶλλον, ἢ τῶν ἐγχυματισμῶν θεραπεύεται.

ἌΛΛΟ ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Ἐὰν ἵππος τὸ ἧπαρ ἀλγήσῃ ἀπὸ δρόμου, οἵ τε κενεῶνες ἐλ-
κοῦνται, κατὰ τὸν πνεύμονα ῥῆγμα γίνεται, καὶ συμπίπτει
τὸ σῶμα, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται, τότε αἷμα ἐν ταῖς φλέ-
ψὶν ἀνατρέχει. θεραπεύσεις οὖν ἀφαιρῶν αἷμα ἀπὸ τοῦ αὐχένος
καὶ ἐγχυματίζων σμύρνης καὶ λιβάνου ὁλκὴν, μετὰ οἴνου κοτύ-
λης μιᾶς. σύγχριε δὲ καὶ οἰνελαίῳ, καὶ δίδου ποτὸν σεμίδα-
λιν διακεχυλωμένην ὕδατι, καὶ τροφὴν εἰ ὀρέγεται. εἰ δὲ ἐπι-
μένει τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τῶν μασχαλῶν ἀμφοτέρων αἷμα λάμ-
βανε. γίνεται δὲ ἐνίοις τοῦτο ὅταν ἐν ψηφῖσι καὶ ῥαχέσι καὶ λι-
θοστρώτοις χωρίοις σφοδρότερον δράμωσι, καὶ πύτου ἢ κυ-
μίνου ὀξύβαφον μετὰ οἰνελαίου ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Μέλιτος καὶ νίτρου ἀνὰ ὀξύβαφον, κυμίνου ὀξύβαφα δύο
διεὶς οἴνῳ ἐν ταυτῷ, καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος ἐπιχέας κοτύλας
β΄ ἔγχει εἰς τὸν μυκτῆρα. ἐὰν δὲ μὴ ὑγιὴς γένηται, αἷμα ἄφελε

ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν ἐμπροσθίων ὑπὸ κάτω τῶν γονάτων. ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ὑγιὴς γένηται, καῖε κατὰ τὰς πλευρὰς τὴν τρίτην ὑπὸ κάτω τῆς μασχάλης ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν ῥαβδίοις, τέσσαρας δακτύλους ἀπὸ ἀμφοτέρων τῶν καύσεων διαλιπών.

Βατράχους λιμναίους μετὰ οἴνου χλιάνας, διὰ τοῦ στόματος ἐγχυμάτιζε ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

Προπότισμα ἡπατικόν.

Στροβήλους λεπτοτάτους, κρόκου γο α, καὶ κυμίνου αἰθιοπικοῦ τὸ ἴσον ἐπιμελέστατα διηθήσας, ἐν οἴνῳ δίδου, ἢ πολεμώνιον τὸ ἐν τοῖς ἕλεσι τικτόμενον, ὅπερ ἔοικε καλαμίνθῃ, ποιότητα ἔχον πικράν, ἢ καὶ ὀρίγανον ἀγρίαν μετὰ πεπέρεως λείου, καὶ δὶ οἴνου, ἢ βούτυρον καὶ μέλι, καὶ ὀποπάνακα καὶ σμύρναν ἐν ἴσῳ σταθμῷ λεάνας, καὶ οἴνῳ μίξας, διὰ μυκτήρων ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΥΣΟΥΡΙΑΣ ΚΑΙ κοιλίας ἀλγήματος, καὶ στραγγουρίας καὶ ἰσχουρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ.

Δέσποτα αἰλιανὲ ἐδηλώθη μοι ἐπεζητηκέναι σε, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἱππιατρῶν τινὰ πάθη τῶν συμβαινόντων ἐν τοῖς ἵπποις μὴ ἀφορισάμενοι, τἀναντία προσφέρουσι βοηθήματα. ἀλγοῦντι γὰρ τὴν κοιλίαν, ὡς δυσουριῶντι βοηθοῦσι, καὶ ῥῆξιν λαμβάνει τὸ ζῶον. συμβαίνει δὲ ἐν τῷ ἀλγεῖν τὴν κοιλίαν, καὶ σημεῖα φέρειν τάδε, ἱδροῖ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς διδύμους καὶ τὰς λαγόνας, καὶ ἡ γαστὴρ μετέωρος, καὶ τοῖς ποσὶ τύπτει τὴν γῆν, καὶ ἐπιστρέφεται πρὸς ἑκάτερα, οἱονεὶ δεικνύων τὸν ἀλγοῦντα τόπον, ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τρόμος ἐπιγίνεται τῷ ὅλῳ σώματι. ταῦτα δὲ καὶ τῷ δυσουριῶντι συμβαίνει, ὃς ἐπιγνωσθήσεται πρὸς τούτοις, ὅταν ἢ ῥέχων καὶ μασίζων ὑπὸ τοὺς μηροὺς τῇ οὐρᾷ ἑαυτοῦ, καὶ κυλιόμενος συγκαθιὲς τὰ ἰσχία προβάλλων τὸ αἰδοῖον

δεῖον, καὶ τὸν σαλαγμὸν προϊέμενος, καὶ ἔμφασιν ἔχων μέλλοντος οὐρεῖν. τὰ μὲν οὖν παρεπόμενα ταῦτα. θεραπεύεται δὲ ὁ δυσουριῶν ἵππος διὰ ἐγχυματισμὸν, πράσων καθεψήσας δεσμὴν σὺν τοῖς φύλλοις χρώμενος τῷ χυλῷ, καὶ ἐκπιέζων ὅσον κοτύλας β, μιγνύων τε οἴνου εὐώδους κοτύλην, καὶ ἐλαίου ὀξύβαφον διὰ τοῦ ῥινὸς τοῦ δεξιᾶς ἐγχυμάτιζε, καὶ περιπατείτω καὶ ἐμβροχαζέτω, καὶ οὐρήσει ἀκωλύτως, ὁμοίως ἀψίνθιον ἑψήσαντα ἐν οἴνου ὅσον κοτύλῃ ἐγχυματίζειν, ὡσαύτως ὀποπάνακος ὅσον κεφαλὴν δακτύλου τοῦ μικροῦ τρίβοντα, ἐν οἴνου μέτρῳ τῷ αὐτῷ καθὼς προγέγραπται ποιεῖν, ἢ ῥαφάνης σπέρματος τοῦ τρωξίμης κυάθους β τρίψας, οἶνον ἐπίχει καὶ χρῶ ὡς προείρηται, ἢ σελίνου καρποῦ κύαθον κόψας ὡσαύτως. κάλλιον δὲ, ἐὰν ἢ τὰ ἱπποσέλινα ἑψήσαντα διδόναι ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ ἱππομαράθρου τὰς ῥίζας ὡσαύτως ἐγχυματίζειν. ἐνεργεῖ δὲ καὶ σκόρδα, κρόμμυα τὰ μακρὰ ἅ τινά ἐστι δριμύτερα ἀποκαθάραντα καὶ θλάσαντα, ὅσον ἐντιθέναι εἰς τὴν ἕδραν, καὶ περιπατείτω καὶ ἐμβροχαζέτω, καὶ οὐρήσει. βοηθεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ θερμοῦ ὕδατος κατάντλησις διὰ τῶν ἰσχίων γινομένη. οὐκ ἀληθεύουσι δέ τινες ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγοντες διορθῶσαι δεῖν τὴν κύστιν, καὶ καθιᾶσι τὴν χεῖρα διὰ τῆς ἕδρας, καὶ τοῦ ἀπολυθησομένου ἐντέρου, καὶ τῆς κύστεως μὲν ἅψασθαι οὐ δύνανται χεῖρα ἔχοντες ἐν τῷ ἐντέρῳ, καὶ αὐτὴ δὲ πρόσκειται τῷ ἱερῷ ὀστέῳ λεγομένῳ ἐν τῇ τάξει ἑξῆς. οὐδέποτε περαίνει. κνησμὸν δὲ παρέχεται ἡ χεὶρ ἐμβεβλημένη τῷ οὐρητικῷ πόρῳ, καὶ ἔσθ' ὅτε ἀπουρήσειν, καὶ μέχρι μὲν τῆς ἕδρας ἁπτόμενοι, κακὸν οὐδὲν δύνανται ποιῆσαι. ἐν δ' ἐντέρῳ δὲ διωθούμενοι, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ποιοῦσι, κακὸν δὲ μέγα. διὰ γὰρ τὴν χειροτριβίαν τοῦ ἐντέρου φλεγμονὴ μεγάλη γίνεται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὸν πόνον, διαφωνεῖ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ ζῶον παραχρῆμα ἢ μετ' ὀλίγον. τρία γάρ ἐστι ταῦτα τὰ πάθη ὀξύτατα, ἔν τε ἵππῳ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, κύστις καὶ ἐπίστρεψις ἐντέρου ὃ καλεῖται εἰλεὸς καὶ καρδιακός. τὰ δὲ ἄλλα πάθη ὑπομένει ἡμέρας ἱκανὰς, καὶ ταῦτα δὲ συντόμως ἀναιρεῖ τοὺς ἵππους. ἐὰν δὲ μὴ τάχιστα βοηθεῖται, κριθίασις, πνίγμα, κοιλίας πόνος. τῷ δὲ τὴν γαστέρα ὀδυνωμένῳ χρὴ βοηθεῖν οὕτως, διακόπτειν τὰς ἐν τῷ στήθει φλέβας,

φλέβας, καὶ ἐξαιματίζειν τὸ ἀρκοῦν. δεῖ δὲ καὶ τὴν χεῖρα λιπαίνοντα καθεῖναι εἰς τὴν ἕδραν, καὶ τὰ παρακείμενα ἐμφράγματα ἐκκομίζεσθαι, καὶ ἅλος λεπτοῦ ὅσον ὀξύβαφον, καὶ μέλιτος ἐγχεῖναι. ἐρεθισμὸν γὰρ παρέχεται τοῦ διατιλῆσαι, καὶ οὕτως ἀνώδυνος ἔσται. ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦτο ὕδατι θερμῷ πολλῷ δεῖ καταντλεῖν κατὰ τοῦ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων. ἐγχυματισμῷ δὲ κεχρῆσθαι σεύτλου ἀφεψήματι μετὰ οἴνου γλυκέος κοτυλῶν δύο, κοτύλην μίαν μίσγοντα διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός, σεῦ κατεψήσαντα ἐν ὕδατος κοτύλαις τέτρασι, ῥίψαντα καὶ μίξαντα νίτρου ὅσον γο α' ἐγχυματίζειν, ὡσαύτως πολύφυλλον ἑψήσαντα ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. καὶ γυμναζέτω δὲ, καὶ περιπατείτω δρόμῳ μὴ συντόνῳ, ὑποστολῇ δὲ τῶν κριθῶν χρήσει, τὸ ὅλον μὴ διδοὺς μέχρι ἡμερῶν τριῶν, ἐν οἷς δὲ συμβέβηκε ποτὸν μὴ διδόναι. εἰ δὲ χόρτος χλωρός ἐστι, μάλιστα ἐκείνῳ χρῶ. τὰς δὲ κριθὰς ἐκ προσαγωγῆς πρόσφερε διελθουσῶν τῶν ἡμερῶν. ἄριστον δὲ καὶ τὰς αἰτίας εἰδέναι, δι' ἃς γίνεται τὰ πάθη τῆς δυσουρίας, ἃ οὐδενὶ γέγραπται, συμβαίνει δυσουρία ἐπιπλεῖστον, ὅταν ὁδοιπορῶν ἢ τροχάζων δι' ὅλης ἡμέρας μὴ οὐρήσῃ διὰ τῆς ὁδοῦ, διὸ δεῖ ἀναγκάζειν ἐκλύοντα, καὶ ἐκκαλεῖσθαι πρὸς τὸ οὐρεῖν. τὸν γὰρ ἀπὸ τῆς φύσεως πόρον περὶ τὸν οὐρητῆρα συμβαίνει φλεγμαίνειν, καὶ μετὰ βίας προϊέναι τὸ οὖρον, διὰ τὴν αἰτίαν ἀλγεῖ καὶ ὀδυνᾶται. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ διὰ τὸ ἑστάναι καὶ μὴ γυμνάζεσθαι, γεννᾷ χυμοὺς δριμυτάτους, οἵτινες φερόμενοι περὶ τὴν κύστιν, δηγμὸν παρέχουσι τῇ διόδῳ τῆς οὐρήσεως, καὶ διὰ τοῦτο στραγγουρία. πολλάκις δὲ καὶ χειμῶνος διὰ ὑπερβολὴν ψύχους γίνεται, διὸ δεῖ τῷ τοιούτῳ πῦρ παρακαίειν καὶ οὐρήσει. καὶ τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι καὶ ἡμίονος ἐὰν φάγῃ ῥοδοδάφνας, πλείονα ῥῆξιν λαμβάνει ἡ κύστις, διὰ τὸ παραλύεσθαι καὶ ψύχεσθαι τὰς ἐντὸς ἀρτηρίας τὰς λεγομένας περὶ ῥαχίτιδας αἷς πρόκειται ἡ φύσα, καὶ διὰ τοῦτο ῥήγνυται καὶ διαφωνεῖ. ἵππῳ δὲ οὐ δύναται τοῦτο συμβῆναι, διὰ τὸ θερμοτέραν ἔχειν τὴν σύστασιν τοῦ σώματος, καὶ ταχὺ καταπέπτειν τὰ σιτία. τὴν δὲ γαστέρα συμβαίνει πονεῖν δι' ὠμότητα, ἤτοι ὅταν μὴ καταπέπτων τὰς κριθὰς ὅλας ἀφοδεύῃ, ἢ καὶ τούτων ἐμμένωσι πλείονες. ἐμπλησθεὶς γὰρ τοῦ ποτοῦ, τὴν

γαστέρα

γαστέρα ὀδυνᾶται καὶ στροφεῖται, ἢ ὁπόταν ἐν τῷ προσφερομένῳ χόρτῳ ἐμπέσῃ ἐσθίοντι στρουθίου πτερὸν, καὶ τοῦτο γὰρ πλησμονὴν παρέχει καὶ στρόφον. γίνεται δὲ καὶ ὃ καλοῦσι βουπρῆστιν, ὅμοιον φαλαγγίῳ ὃ ἐγγεννᾶται ἐν τῷ χόρτῳ, ὃ ἐὰν προσλάβῃ τρώγων, ὡσαύτως ἐμπρησθήσεται καὶ κινδυνεύσει. γίνεται δὲ καὶ διὰ φαυλότητα ὑδάτων καὶ ξενισμόν. ἔστι ὅτε δὲ καὶ ἐὰν σκώληκας ἔχῃ, ἢ ἕλμινθας, καὶ διὰ τοῦτο πονεῖ τὴν κοιλίαν, καὶ διὰ μὲν τὰς ἕλμινθας οὐχ οὕτως κινδυνεύει, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τοῖς ἐντέροις καὶ εὐεξόδους. διὰ δὲ τοὺς σκώληκας καὶ διὰ τὴν τραχύτητα τῆς κοιλίας, τῷ μὴ εὐχερῶς ἐκκαθαίρεσθαι αὐτοὺς, ὃν ἐπιγνώσῃ ἐν τῷ συμβαίνειν ῥίπτειν ἑαυτὸν καὶ δάκνειν τὴν γῆν διὰ τὸν πόνον. τούτῳ δὲ τῷ βοηθήματι χρηστέον, τρίβοντας κράμβης φύλλα λειότατα, καὶ οἴνου ἐπιχέοντας πλῆθος ὡς τέσσαρας κοτύλας, καὶ ἐλαίου μίαν ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς, καὶ θεῖον τρίψαντας μετὰ ἐλαίου, ἐπαλείφειν τὴν κοιλίαν, καὶ ἀψίνθιον δὲ τούτῳ ἁρμόζει, ἑψόμενον ἐν οἴνῳ. βοηθεῖ δὲ καὶ τὰς κριθὰς ἀλείφοντας ἐλαίῳ παραβάλλειν, καὶ μάλιστα τῷ τὰς ἕλμινθας ἔχοντι, καὶ τοῦτο δὲ βοηθεῖ τῷ δυσουριῶντι, πεντεστερέας ὅσον ὀξύβαφον, οἴνου κοτύλῃ διέντα ἐγχυματίζειν, ὁμοίως ὀπὸν συριακὸν, ὅσον μέγεθος κυάμου, καὶ νίτρου ὀπτοῦ ὁλκὴν μίαν διέντας ἐν οἴνῳ, ἐγχυματίζειν ὡς προγέγραπται. προκαλούμενοι δὲ αὐτὸν ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀπούρησιν, ὅπου ἕτερα κτήνη ἐκ τῆς οὐρήσεως φύσημα πεποίηνται, ἐφ' ἣν ἐὰν ἔλθῃ ὡς τάχιστα οὐρήσει. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἔγγιστα, τοῦτο δεῖ εἰς πηλὸν εἰσάγειν, καὶ ὡσαύτως οὐρήσει. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν γεωργικῶν μάγωνος τοῦ χαλκηδονίου εὕρηται. λέγει γὰρ τοῦ δυσουριῶντος ἵππου τοὺς ἐμπροσθίους πόδας κάτωθεν ὑποξύσαντα ἐκ τοῦ κατ' ὄνυχα μέρους, τὰ ὑποξύσματα αὐτῆς τῆς ὁπλῆς τρίβειν ἐν οἴνῳ ὅσον κοτύλῃ, καὶ ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ῥινὸς καὶ οὐρήσει. ἔγνων δὲ ἐγὼ καὶ τοῦτο παρὰ σαρμάταις, δεῖ στήσαντα τὸν ἵππον καταπετάσαι ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν ἰχνῶν ἱμάτιον, καὶ ὑποθυμιᾶν ὑπὸ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς διδύμους, καστόριον ἐπ' ἀνθράκων, εἶτα ὑφελόντα τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ὑποθυμιᾶται, ποιῆσαι διακινῆσαι τὸ κτῆνος, καὶ ὡς τάχιστα οὐρήσει. δεῖ δὲ καὶ βάλανον ποιῆσαι ἐξ ἁλὸς, καὶ μέλιτος ἑφθοῦ ἡλίκον ᾠὸν, καὶ

ἐνθεῖναι εἰς τὴν ἕδραν. τοῦτο γὰρ βοηθεῖ ἀμφοτέροις, τῷ τε τὴν κοιλίαν ἀλγοῦντι καὶ ἐμπεπρισμένῳ, καὶ τῷ δυσουριῶντι, ποιήσει γὰρ αὐτὸν οὐρῆσαι. τρεῖς δὲ ἐν τῇ οὐρήσει ὀδύνης εἰσὶ γένη τρία, ὧν κατὰ τὸ συμβαῖνον ἡ προσηγορία παραλαμβάνεται. δυσουρία γὰρ λέγεται, ὅταν ᾖ δυσκόλως οὐρῶν. στραγγουρία δὲ, ὅταν κατὰ στράγγα ᾖ προϊέμενος. ἰσχουρία δὲ, ὅταν καθόλου μὴ δύνηται οὐρῆσαι, ὧν αἱ μὲν δύο βοηθοῦνται καθὼς γέγραπται. ὁ δὲ καθόλου μὴ δυνάμενος οὐρεῖν, οὐ ῥαδίως βοηθεῖται, ἀλλὰ κινδυνεύει. προσφερομένων δὲ τῶν διουρητικῶν δριμέων ὄντων, ἐπιτείνεται τὸ πάθος κνησμονὴν ἔχοντος τοῦ πόρου. δεῖ δὲ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τὰς πυρίας προσάγειν τὰς διὰ θερμοῦ ὕδατος σπόγγῳ περὶ τὴν χώραν λεγομένην, καὶ ἐγχυματισμοῖς χρῆσθαι γλυκέσι κεκραμένοις ἐν θερμῷ ὕδατι ἴσον ἑκατέρου, μὴ πλέω κοτυλῶν δύο. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ διὰ ὑδρομέλιτος ποιοῦντα, ὡσαύτως ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός. ἁρμόζει δὲ τῷ τοιούτῳ καὶ τὸ ἀφέψημα τοῦ σεύτλου, καὶ τῆς μαλάχης διὰ τοῦ γλυκέος ἐγχυματίζειν, καὶ τὸν χλωρὸν χόρτον διδόναι. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν, μελικράτῳ καταῤῥαίνειν τὸν ξηρὸν, ὡσαύτως καὶ τὴν λοιπὴν τροφὴν καταῤῥαίνοντα παραβάλλειν. τοιούτων γὰρ προσφερομένων λύσις γίνεται τοῦ κνησμοῦ, καὶ οὐκ ἐπαίρεται ὁ καυλός. δεῖ δὲ καὶ τὰς κριθὰς ποιοῦντα, πτισάνην καταῤῥαίνειν τῷ μελικράτῳ, καὶ οὕτω διδόναι. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ δυσουριᾶσαι τὴν θήλειαν, παραστατέον αὐτῇ ἄῤῥενα ἵππον ὡς λαγνότατον, καὶ ἐρεθιζομένη τάχιστα οὐρήσει. ὡς ἐν κεφαλαίῳ δὲ εἰπεῖν αὕτη σοι ἐπίδειξις τούτων τῶν παθῶν καὶ θεραπεία.

Περὶ τοῦ μὴ στραγγουρεῖν ὑποζύγιον ποταμὸν διαβαῖνον.

Ὅταν γένηται χειμῶνος ὁδοιποροῦντα τὰ ὑποζύγια ἐλθεῖν ἐπὶ ποταμὸν, ἐν ᾧ ἐστι μέγα ῥεῦμα καὶ βαθὺ, ὥστε ἐπικλύζεσθαι τοὺς νώτους αὐτῶν, δεῖ ἀποζεύξαντας ἀναγκάζειν οὐρῆσαι καὶ οὕτως ἐμβιβάζειν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο γένηται, ῥαδίως συμβαίνει ἔν τισι τῶν ὑδάτων ἰσχουρίαν γίνεσθαι καὶ στρόφους.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Δυσουρίας εἴδη ἐστὶ τρία. δυσουρία, ὅταν χαλεπῶς οὐρῇ.

στραγγου-

στραγγουρία, ὅταν μετὰ σταλαγμόν. ἡ δὲ τρίτη, ὅταν καθόλου μὴ οὐρῇ. καὶ συμβαίνει τὸ πάθος ὅταν ὁδοιπορῶν καὶ δραμὼν δι᾽ ὅλης ἡμέρας μὴ οὐρήσῃ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς κύστεως πόρος ἐπὶ τὴν οὐρήθραν ἄγων φλεγμαίνει, καὶ τὰ οὖρα οὐ προΐησιν εὐχερῶς, ἀφ᾽ οὗ ἡ ἀλγηδὼν ἐπιτείνει, καὶ ἀπὸ τοῦ στῆναί τινα χρόνον καὶ μὴ γυμνασθῆναι, δριμεῖς χυμοὶ φερόμενοι ἐπὶ τὴν κύστιν, ἀναδάκνουσι τὰς διόδους τῆς οὐρήσεως. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ ἡ στραγγουρία, καὶ δι᾽ ὑπερβολὴν κρύους τῷ χειμῶνι συμβαίνει, διόπερ τῷ ἵππῳ πῦρ πλησίον καυθὲν βοηθεῖ. ἀπὸ δὲ βρώσεως ῥοδοδάφνης, οὐχ ὁμοίως ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ βλάπτεται ἵππος, τῷ θερμοτέραν ἔχειν τὴν σύστασιν τοῦ αἵματος. τὰ δὲ σημεῖα ταῦτα, ἴδοις ἂν καὶ ἐν τοῖς περὶ τὴν γαστέρα ἀλγοῦντι. ὁ γὰρ τῇ δυσουρίᾳ συνεχόμενος, τρέχειν βούλεται καὶ σοβεῖ τὴν οὐρὰν ἀπὸ τῶν μηρῶν, καὶ κυλιόμενος συγκαθίζει ἐπὶ τὰ ἰσχία, τότε αἰδοῖον προβάλλων κατ᾽ ὀλίγον ὡς μέλλων οὐρεῖν ἐμφαίνει. θεραπεύεται οὖν οὕτω, πράσων δεσμὴν σὺν τοῖς φύλλοις καθεψήσας, καὶ τὸν χυλὸν ἐκπιέσας ὅσον εἰς κοτύλας δύο, καὶ μίξας οἴνου εὐώδους κοτύλην, καὶ ἐλαίου ὀξύβαφον διὰ τῆς δεξιᾶς ῥινὸς ἐγχυμάτισον, εἶτα περιπατείτω ἠρέμα περιτροχάζων καὶ οὐρήσει, καὶ ἀψίνθιον δὲ ὁμοίως ἐν οἴνου κοτύλῃ ἑψήσας ἐγχυμάτιζε, ἢ καὶ ὀποπάνακος κεφαλὴν ὅσον δακτύλου μέγεθος, τρίψας ἐν οἴνου μέτρῳ τῷ προειρημένῳ, ἐγχυμάτισον. ἢ σελίνου τοῦ καρποῦ κύαθον κόψας, μετὰ οἴνου εὐώδους κοτύλης ποίει ὁμοίως. κάλλιον δὲ εἰ ἑψήσας ἱπποσέλινα δοίης, καὶ ἱππομαράθρου τὰς ῥίζας. ἐνεργεῖ δὲ καὶ τοῦτο, κρόμμυα μακρὰ τὰ δριμέα καθαρίσας ὅσον πέντε, ἔνθες εἰς τὴν ἕδραν, εἶτα περιπατείτω ἐντροχάζων καὶ οὐρήσει, βοηθεῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ θερμοῦ κατάντλησις κατὰ τῶν ἰσχίων, ἢ οὕτω, ἐρεβίνθους τρίψας τοὺς λευκούς, ἢ τοὺς μέλανας ἕψει, εἶτα ὕδωρ ἐπιχέας καὶ ἑρπύλλου δεσμίδια δύο ἐμβαλών, καὶ ποιήσας κοτύλας τρεῖς, ἔγχει διὰ τοῦ στόματος. οὐκ ἐπαινεῖ δὲ Ἄψυρτος τοὺς καθιέντας τὰς χεῖρας διὰ τῆς ἕδρας ὡς διορθοῦντας τὴν κύστιν, μέχρι μὲν γὰρ τῆς ἕδρας οὐκ ἀδικοῦσιν. ἐνδοτέρω δὲ δυνθέντες, ἐνίοτε κακόν τι ἐργάζονται, φλεγμονῆς ἐγγινομένης τῷ ἐντέρῳ σφοδρᾶς, ὡς μὴ ὑπομένειν τὴν ἀλγηδόνα, καὶ παραχρῆμα τελευτᾶν, ἢ μετ᾽ ὀλίγον. τρία γὰρ ὀξύτατα πάθη ἐστὶν ἵπποις τε καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, κύστις καὶ ἐπίστρε-

ρων, ὃ καλεῖται εἰλεός, καὶ καρδιακή, τὰ δὲ ἄλλα πάθη ἐπιμένει ἐπὶ ἡμέρας. εἴωθε δὲ καὶ κριθίασις καὶ πνῖγμα καὶ κοιλίας πόνος συντόμως ἀναιρεῖν, ἐὰν μὴ τάχος βοηθῇ. χρήσιμον δὲ κἀκεῖνο τῷ δυσουριῶντι πέπερι, ὅσον ὀξύβαφον οἴνου κοτύλῃ διέντα ἐγχυματίζειν ἀπάγοντα εἰς πηλόν, ἢ μᾶλλον ἔνθα ἕτερα κτήνη οὔρησαν, καὶ προτρέπεσθαι οὐρεῖν, ἢ κισσοῦ φύλλα ἑψήσαντα ἐν οἴνου γλυκέος λευκοῦ κοτύλαις δύο, καὶ νίτρον λευκὸν ἐπεμβαλόντα, χλιάναντά τε καὶ διὰ μυκτῆρος ἀριστεροῦ ἐγχέαντα, ποιῆσαι διαβιβάζειν. Μάγων δὲ ὁ Καρχηδόνιος ἐν τοῖς γεωργικοῖς φησὶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων αὐτοῦ ποδῶν κάτωθεν ὑποξύσαντα, καὶ ἐκ τῶν κατ' ὄνυχα μερῶν τὰ ὑποξύσματα αὐτὰ μετὰ ὁπλῆς τρίβειν ἐν οἴνῳ, καὶ ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ῥινός, οὐρήσει γάρ. καλὸν δὲ κἀκεῖνο ᾧ Σαρμάται χρῶνται, καλύψαντες τὸν ἵππον ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν ἰσχίων, ἱματίῳ ὑποθυμιῶσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν, καὶ τοὺς ὄρχεις καστόριον ἐπ' ἀνθράκων, εἶτα ποιοῦσι περιπατεῖν καὶ οὐρεῖ. ὅταν δὲ καθόλου μὴ οὐρῇ, προσάγειν χρὴ πυρίας τὰς διὰ τοῦ θερμοῦ ὕδατος, καὶ ἐγχυματίζειν οἴνου γλυκέος κεκραμένου θερμῷ μὴ πλέον κοτυλῶν δύο, καὶ ὑδρόμελι δὲ ὁμοίως ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος. μάλιστα δὲ ἀφεψήματι σεύτλου καὶ μαλάχης διὰ γλυκέος οἴνου ἐγχυματίζειν, καὶ τὸν χόρτον δὲ χλωρὸν διδόναι. εἰ δὲ μὴ ᾖ, μελικράτῳ καταῤῥαίνειν τὸν ξηρόν, καὶ τὴν ἄλλην τροφὴν ὁμοίως, πτισάνην καὶ τὴν κριθὴν ποιοῦντα. ταῦτα γὰρ χαλάσει τὸ ζῶον, καὶ θηλείας δὲ παρισταμένης ἐνίοτε ἐρεθιζόμενον οὐρεῖ. δεῖ γε μὴν πείθεσθαι Ἀριστοτέλει, ὅς φησιν ἵππον μόνον περιπίπτειν τῷ τῆς δυσουρίας πάθει.

Ἄλλο.

Κράμβης δεσμίδια μετ' αὐτῶν τῶν φύλλων καθεψήσας ἐν ὕδατι ξέστου ἑνός, κἀκεῖθεν ἀποπιέσας τὰ φύλλα καὶ ῥίψας τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἡ κράμβη ἑψήθη, μίξας ἐν οἴνου ἡμίνῃ μιᾷ καὶ ὀξυβάφῳ ἐλαίου ἑνί, διὰ τῆς δεξιᾶς ῥινὸς ἐγχυμάτισον, καὶ οὐρήσει.

Ἄλλο.

Ἀψίνθιον μετὰ οἴνου λίτρας μιᾶς καθεψήσας, διὰ τῆς ῥινὸς ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο.

Ὀποπάνακος ὅσον ἐστὶ πάχος τὸ τελευταῖον τοῦ μικροῦ δακτύ-

δακτύλου μίξας, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

Ῥαφανίδος σπέρμα τρίψας, δίδου διὰ ῥινός. Ἄλλο.

Κρόμμυα μακρὰ πέντε, ἅτε δριμύτερα ὄντα καθαρίσας ἔμβαλε εἰς τὸν δακτύλιον τοῦ ἵππου, καὶ ποίησον ἀναπατῆσαι. συμβάλλεται δὲ μετὰ τοῦτο καὶ θερμῷ ὕδατι τὰς ψύας τοῦ ζώου ἀπαντλῆσαι. πλανῶνται δέ τινες λέγοντες ὅτι πρῶτον χρὴ ἐμβάλλειν ὑπὲρ ἐντέρῳ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν φύσαν αὐτοῦ διαστρέφειν, βλάπτουσι γὰρ μάλιστα ταύτην τοῖς ὄνυξι καταχνίζοντες. δώσεις δὲ εἰ οὐρεῖ βράδιον, ἀφόδευμα κυνὸς μετὰ ἅλατος, καὶ ἀμμωνιακοῦ, καὶ οἴνου μιγέν. Ἄλλο.

Σκορόδου κεφαλὰς κεκαθαρισμένας δύο, καὶ λειώσας, ἐν οἴνῳ μίξας ἐγχυμάτισον, εἶθ' οὕτω δραμεῖν ποίησον τὸν ἵππον.

Ἄλλο.

Ἐβούλου ἣν Ἕλληνες χαμαιάκτην ὀνομάζουσι, ῥίζαν λειώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ, καὶ ἐκθλίψας, καὶ διὰ ὀθόνης διηθήσας, ἔμβαλε τοῦτο διὰ ἀμφοτέρων τῶν ῥινῶν. δίδου δὲ καὶ μετὰ γλίχωνος ὕδωρ ποιεῖν. Ἄλλο.

Βράθυν τὴν βοτάνην καθεψήσας, ἐξ αὐτοῦ τοῦ θερμοῦ τὰ αἰδοῖα τοῦ ἵππου ἀπάντλησον. εἰ δὲ βραδύτερον οὐρήσει, κόριν ζῶντα εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ἔμβαλε, καὶ ἄλλον ἐπάνω τοῦ αἰδοίου ὅθεν οὐρεῖ ἐπίτριψον, καὶ εὐθέως προχωρήσει. Ἄλλο.

Πράσα ἑψήσας, καὶ ἐκπιέσας τὸν χυλὸν ὡσεὶ ξέστην α', καὶ συμμίξας οἴνῳ παλαιῷ καὶ ἐλαίου ὀξυβάφῳ, διὰ ῥινὸς ἐγχυμάτιζε, καὶ διακινεῖν παρασκεύαζε. ποίει δὲ τοῦτο ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Ἄλλο.

Πηλὸν ἀπὸ οὔρου οἱουδήποτε ἵππου γενόμενον, οἴνῳ μιγέντα καὶ διηθέντα, ἔγχει εἰς τὰς ῥῖνας. ὁ δὲ ἐξ οὔρου τοιούτου γενόμενος πηλός, εἰ καὶ ξηρανθῇ, ὅμως τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχει.

Ἄλλο.

Σελίνου ῥίζαν τρίψας μετὰ οἴνου γλυκάζοντος, ἢ μελικράτου διὰ στόματος ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο.

Κασίας γο̄ Β', κόστου γο̄ Β', ναρδοστάχυος γο̄ μίαν, κυπέρου ʒ α', ὑσσώπου κρητικοῦ γο̄ ἕξ, ἀψινθίου ποντικοῦ γο̄ ἕξ, σμύρνης γο̄ α', ταῦτα ὕδατι καθεψήσας, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς θηρίων ἐκβολάς, καὶ πρὸς τε-

στάνους καὶ βῆχα. Ἄλλο.

Ἀράχνην λειώσας, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο πρὸς στραγγουρίαν.

Λαβὼν ὕειας κόπρου γο τέσσαρας, οἴνου ξε. α, καὶ εἰς γῆν ἀναμίξας καὶ διϋλίσας δὸς πιεῖν, καὶ εὐθέως οὐρήσει. Ἄλλο.

Χελιδονίας γο α, κόπρου σαύρας γο γ, περσέας χυλοῦ γο ἕξ, ὀποβαλσάμου γο γ, ἀλόης γο γ, μέλιτος ἀττικοῦ γο δ, λιβάνου ἀρσενικοῦ γο γ, ἀσβέστου κεκαυμένης γο γ, πεπέρεως λευκοῦ γο γ, στέατος ἑρπετοῦ γο δ, μυελοῦ προβατείου ἐκ τῶν ποδῶν γο β, στέατος χηνείου γο γ, αἵματος περιστερᾶς γο γ, ταῦτα πάντα εἰς θερμὰν ῥίψας δίδου.

Προπότισμα εἰς τὸ αὐτό.

Ἀκόρου ὀβολοὺς τρεῖς, σπέρματος σταφυλίνου ὀξύβαφον, μετὰ οἴνου γλυκέος κοτυλῶν β λειώσας, διὰ τοῦ μυκτῆρος ἔμβαλε, καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἁπαλώτερον τόπον τὸν δὲ ἔθους τροπῇ τὸ ζῶον ἀπουρεῖν παρασκεύαζε. τοῦτο δὲ ποιεῖ καὶ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἢ τὸ σπέρμα λελειωμένον καὶ μετὰ οἴνου διδόμενον, ἢ σίκυος ἡμέρου ὅσον ὀξύβαφον, καὶ κόρεις ἐμβληθεὶς εἰς τὸ οὖς, τοῦ μὲν ἄῤῥενος εἰς τὸ ἀριστερὸν, τῆς δὲ θηλείας εἰς τὸ δεξιόν. ἰᾶται δὲ καὶ ἀσπαράγου ῥίζα κεκομμένη, καὶ εἰς οἶνον παλαιὸν ἀποζεσθεῖσα, καὶ διὰ τῶν μυκτήρων χεομένη, ἢ ἄλευρον σίτινον μετὰ στέατος προβατείου, προσβαλὼν ὕδωρ καθεψήσας ὡσεὶ ξεστῶν δύο πλῆθος, διὰ τοῦ στόματος ἔγχει, ἢ κυμίνου σπέρματος ξε. δ' οἴνῳ παλαιῷ μίξας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις διὰ κέρατος δίδου, καὶ ἢ πράσου χυλὸν ὡς κυάθους ἕξ, καὶ ὄξους σκιλλιτικοῦ κυάθους γ, καὶ μέλιτος τὸ ἴσον μίξας διὰ κέρατος τῷ στόματι δίδου, ἢ ὀποπάνακος ξε. ε οἴνῳ καὶ μέλιτι μίξας ἐπὶ ἡμέραις ε. τρεφέσθω δὲ κριθαῖς ἐπιπολὺ βεβρεγμέναις ἐν ὕδατι καὶ χόρτῳ κεκομμένῳ.

Ἐγχυματισμὸς πρὸς δυσουρίαν.

Ἐὰν κύστις ἐμφραγῇ, μαράθρου χυλὸν, καὶ ὀδυρήσου, καὶ ἀνίσου μίξας καὶ ὠὰ, καὶ οἶνον γλυκάζοντα μεθ' ὕδατος κεχλιασμένου ἔγχει εἰς τὴν κύστιν, καὶ ἀνοιχθήσεται.

Ἄλλο.

Ἵππουριν βοτάνην λειώσας μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε, ἢ καὶ πηλῷ τοῦ οὔρου παλαιοῦ τὴν γαστέρα ὑπόχριε.

πρὸς

Πρὸς στραγγουριῶντας ἄλλο.

Νίτρου ὀπτοῦ, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ἀνὰ ὁλκὴν μίαν μίξας, καὶ φοίνικας δύο, καὶ καλῶς καταξέσας, τὸ ἀφέψημα δίδου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΕΤΑΝΙΚΟΥ͂ ΚΑῚ ὈΠΙΣΘΟΤΟΝΙΚΟΥ͂.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΔ.

Ἄψυρτος Ἰουλιανῷ Ἡφαιστίωνος υἱῷ Καλλιπολίτῃ χαίρειν. ἱπποβοσκοῦντά σε ἐθέλω εἰδέναι, ὅτι λέγουσιν ἐν τοῖς ἀρρωστήμασι τῶν ἵππων τετανικοὺς εἶναι καὶ ὀπισθοτονικούς, οὗτοι τεθελήκασι πλείοσιν ὀνόμασι περιβάλλειν τὸ συμβαῖνον καὶ περιέργοις. ἔστι δὲ ὀπισθότονος, ᾧ παρέπεται τράχηλον ἀποτεταμένον ἔχειν, κεφαλὴν ὡσαύτως, ὦτα ὀρθὰ κάμπτεσθαι μὴ δυνάμενα, ὀφθαλμοὺς ὑποδεδυκότας, αἵ τε ἐπικανθίδες αἱ ἐκ τῶν παρὰ τοὺς μυκτῆρας τόπων ἐπισπώμεναι εἰς τοὐπίσω γυμνοῦνται, καὶ τὰ χελύνια πεπέδηνται, καὶ τὸ στόμα χαίνειν οὐ δύναται, καὶ ἡ γλῶσσα ἔχεται, καὶ οὔτε τρώγει οὔτε πίνει ὁμοίως. ἔστι δὲ τὸ οὐραῖον αὐτοῦ ἐσταλμένον, καὶ ἡ ῥάχη σκληρά, ἐπιστρέφεσθαί τε οὐ δύναται, καὶ περιπατῶν τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ὑπερβαίνειν ἀδυνατεῖ, ἀλλὰ ἀποτεταμένας ἐπισύρει τὰς ὁπλάς, καὶ οὐδὲ τοὺς ἐμπροσθίους κάμπτει, πάντοθέν τε συντέταται εἰς τοὐπίσω, καὶ οὐκ ἐκτινάσσει ἑαυτόν, ἢ μόγις, καὶ ὑπὲρ τὸ προβάντες χωρίον. περιπατεῖν οὐ δύναται, ἀλλ᾽ ὀπίσω πίπτει. συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο αὐτῷ, τῶν ἐν τῷ νώτῳ νεύρων ἀποτεταμένων, συμπάσχειν τὴν κύστιν, καὶ μετὰ βίας τὰ οὖρα ἐκκρίνειν. ἀναπεσὼν δὲ ἐγείρεσθαι πάλιν τοῖς ὀπισθίοις ἀδυνατεῖ, ἀλλ᾽ ἀνακαθίζει ὡς κύων τοῖς ἐμπροσθίοις, ὅθεν καὶ λέγεται ὀπισθότονος. ἀναφέρει δὲ οὐ ῥαδίως χειμῶνος, θερείας δέ τις βοηθῶν, τάχα ἂν ἐπιτύγχανει ὡς λέγουσι, συγχρίων αὐτὸν ὑείῳ στέατι, καὶ ῥητίνῃ, καὶ τερεβινθίνῃ, καὶ κηρῷ καὶ πεπέρει τετριμμένῳ ἀναμεμιγμένοις ἐλαίῳ. ἕτεροι δὲ ὀρόβους ἑψήσαντες, τῷ ὕδατι

καταυ

καταντλοῦσι τὴν κεφαλὴν· καὶ ἀποκριθῶν δὲ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. τινὲς δὲ γῦρον ὀξύραντες ἐν κοπρίᾳ καταχωννύουσι τὸν τοιοῦτον ἢ εἰς ἄμμον ξεστὴν τὸ αὐτὸ ποιοῦσι, καὶ τοῦτο δὲ λέγεται· πεπέρεως κόκκους δέκα, κάχρυος τὸ ἴσον, νίτρου ὁλκὴν μίαν, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ ἡλίκον κυάμου, ταῦτα τρίψαι καθ' ἕν, καὶ πάλιν ἐν ταυτῷ μίξας καὶ ἐλαίου ἡμικοτύλιον, καὶ οἴνου εὐώδους κοτύλην μίαν ἐγχυματίζειν διὰ μυκτήρων δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ αἵματος δὲ βοείου προσφάτου ἐγχυμάτισον, εἰ δὲ μὴ ᾖ τοῦτο, οἷον ἂν εὑρεθῇ, ἢ λιβανωτοῦ ὁλκὰς τρεῖς, ἁλὸς τὸ ἴσον οἴνου διεὶς. παλαιούμενον δὲ τοῦτο βέλτιον τὸ φάρμακον, καὶ ὑγραίνειν δὲ αὐτὸν λέγουσιν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ νίτρῳ συγχρίοντας, καὶ τρίψει ἐπὶ πλεῖον χρῆσθαι, τά τε πιναρὰ κώδια τούτῳ καταρραίνοντας ἐπιδεσμεῖν, καὶ εἰς τὸν ποτὸν οἶνον μίσγοντας καὶ νίτρον διδόναι. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἴρηται μεγάλοις ἀνδράσιν. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα βοηθήμασι τούτοις, στέατος ὑείου στατῆρας ιϛ´, καὶ ἀρκείου καὶ αἰγείου τὸ ἴσον, ῥητίνης τερεβινθίνης στατῆρας δ´, στέατος χηνείου στατῆρας η´, κεδρίνου ἐλαίου ἡμικοτύλιον, ἐλαίου καθαροῦ κοτύλας δ´, ταῦτα συντήξαντες, καὶ συναναδεύσαντες αὐτοῖς ἄλευρον προηψημένον ἐν ὕδατι, καὶ νίτρου καὶ ἁλὸς ἑκάστου στατῆρας η´, τούτῳ θερμῷ συγχρίομεν, καὶ διὰ τῶν ῥινῶν δὲ ἐγχυματίζειν στέαρ χοίρειον καὶ μέλι ἔλαιον συντήξαντας. πρῶτον δὲ δεῖ τήκειν τὸ στέαρ, καὶ τὸ μέλι τετηκὸς χωρὶς ἐπιχεῖν καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πάλιν οἴνῳ συναναζέσαντας διδόναι. ἐχρησάμεθα δὲ τῷ διὰ βδελλίου συγκειμένῳ μαλάγματι, ἀνιέντες αὐτὸ ἐλαίῳ ἐπ' ἀνθράκων. κάλλιον δὲ κυπρίνῳ, μεθ' οὗ τὴν κεφαλὴν δεῖ καὶ τὸν αὐχένα, καὶ πάντα τόπον τοῦ σώματος ὑπαλείφειν, τρίβειν χρωμένους, καὶ σκεπάσαντας αὐτὸν ἐπιβλήμασι, καὶ χαλινώσαντας ἄγειν εἰς τόπον εὐήλιον, γυμνάζοντας δρόμῳ τῷ διὰ τῆς κάλπης ἐπικαθημένου τινὸς αὐτῷ, ὥστε ποιεῖν ἱδρῶσαι ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὴν ὑγρασίαν πᾶσαν ἀπομάττειν καὶ ἀποτρίβειν κατὰ τρίχα, καὶ οὕτω χρωμένους συγχρίειν καθ' ἡμέραν, καὶ ἤδη τὴν νομὴν ἀπολύειν, ἕως ἂν ἐνδῷ τὸ πάθος, καὶ τῇ λοιπῇ δὲ τροφῇ χρῆσθαι παντοδαπῇ, μάλιστα ταῖς κριθαῖς μίσγοντας ἐρεβίνθους, ἵνα ᾖ τὰ χελώνια ἐν κινήσει, κυάμους δὲ μὴ βάλλειν. ἀπαυδᾷ γὰρ ἀψάμενος αὐτῶν, καὶ τὸ ποτὸν δὲ διδόναι

δόναι κεραμοποιοῦντας περὶ οἴνῳ, καὶ τὸ νίτρον ἐμπάσσοντας. διαψιλεστέραν δὲ ποιεῖν τὴν σύγχρισιν τοῦ φαρμάκου, καὶ ἱστᾶν χειμῶνος ἐν τόπῳ θερμῷ ἐσκεπασμένον. ἐν δὲ τῇ μίξει τοῦ οἴνου τῇ εἰς τὸ ἔλαιον, ἄθετον τὴν σύγχρισιν ἐπέγνων, ἀναψύχων γὰρ ὁ οἶνος, ἐπισυνδεσμεῖ. ὠφέλιμον δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀλείφειν αὐτὸν πισσελαίῳ, καὶ γυμνάζειν ὡσαύτως. ἔστω δὲ ἡ πίσσα μὴ πολλή, στενοῦνται γὰρ οἱ πόροι, καὶ οὐ συμβαίνει ἱδρῶσαι. περὶ δὲ τῶν τοιούτων αἵματος ἀφαιρέσει οὐ χρηστόν, καὶ μηδεὶς λεγέτω ὅτι οἱ πρὸ ἡμῶν ἐχρήσαντο. παρῆλθε γὰρ αὐτοὺς τοῦτο. διακοπτομένων γὰρ τῶν ἐν τοῖς κροτάφοις ἀγγείων, καὶ ἐξαιματιζομένων παραξηραίνεται τὸ νευρῶδες τῶν χελυνίων καὶ οὐκ ἔστιν ἐν κινήσει, καὶ μένει ἄσιτος. οἱ δὲ ταῖς καυτηρείαις χρώμενοι πρὸς τὰ τοιαῦτα, εἰς κόπον φέρουσι, καὶ περιγινόμενος γὰρ ὁ ἵππος, ἐλάττων ἐστὶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ἐπιδείξομεν δὲ διὰ τί καὶ πόθεν συμβαίνει ὀπισθότονος, ὃ οὐδενὶ γέγραπται, ὅταν ὁδοιπορῶν ἡλόπληκτος γένηται τῷ ἐμπροσθίῳ ποδί, καὶ χωλαίνων ἐλαύνηται καὶ ἱδρώσῃ, εἰς τοῦτο ἐμπίπτει. καὶ ἐὰν ἐξ ὁδοιπορίας γένηται ἱδρωκὼς χειμῶνος καὶ ψύχους, καὶ στῇ ὕπαιθρος, ἢ ἐν λιθοστρώτῳ, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει, καὶ ὑπὸ πάγου στῇ ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἱδρωκὼς καὶ ἀσιτήσῃ, ὥστε μὴ ἔχειν ἐν κινήσει τὰ χελύνια, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ συμβήσεται αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐσπασμένος τὸν ὦμον, καὶ κατακλιθῇ εἰς πλείονα χρόνον, καὶ καταρτιζόμενος ἱδρώσῃ τὸ αὐτὸ γίνεται. καὶ ἐάν ποτε βρωθῇ ἐξ οἵας δήποτε αἰτίας εἰς τὸν βουβῶνα παρὰ τὴν χώραν, δυσχερῶς καὶ οὕτως ὀπισθοτονικὸς γίνεται. ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν πρὸ ἡμῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τοὺς ἀφορισμούς, ἔστω καὶ τέτανος ἐν τοῖς προγεγραμμένοις σημείοις.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ὀπισθοτονικὸς ἤτοι τετανικός ἐστιν, ὅταν ἔχῃ τὸν τράχηλον ἀποτεταμένον, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ὦτα ὀρθά, ὀφθαλμοὺς ὑποδεδυκότας, αἵ τε παραγναθίδες αἱ παρὰ τοὺς μυκτῆρας ἐπισπῶνται εἰς τοὐπίσω, καὶ τὰ χελύνια πεπίασαι, καὶ τὸ στόμα, καὶ ἡ γλῶσσα ἔχεται, καὶ οὔτε ἐσθίειν οὔτε πίνειν δύ-

νατῃ, ὁμοίως ἐστὶν αὐτοῦ καὶ ἡ ῥάχις τεταμένη καὶ σκληρὰ, ἐπιστρέφεσθαί τε οὐκ ἔστιν οἷός τε, καὶ περιπατῶν μηροῖς ὀπισθίοις σκέλεσιν ὑπερβαίνειν ἀδυνατεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀποτεταμένος ὑποσύρει τὰς ὁπλὰς, οὐδὲ τοὺς ἐμπροσθίους μέντοι κάμπτει, καὶ πάντοθεν δὲ συντέταται εἰς τοὐπίσω, καὶ οὐ τινάσσει ἑαυτὸν εἰ μὴ μόγις. συμβαίνει δὲ τοῦτο, τῶν νεύρων ἀποτεταμένων, συμπάσχει γὰρ καὶ ἡ κύστις, ὥστε μετὰ βίας τὰ οὖρα ἐκκρίνεσθαι, πεσὼν δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐγείρεσθαι οὐ δύναται, ἀλλ' ἀνακαθίζει ὡς κύων. τῷ μὲν οὖν χειμῶνι, χαλεπὸν ἀπὸ τοῦ πάθους τούτου διασωθῆναι, τῷ δὲ θέρει καὶ σώσεις ἂν συγχρίσας αὐτὸν ὑείῳ στέατι, καὶ ῥητίνῃ καὶ τερεβινθίνῃ καὶ πεπέρει τετριμμένοις, ἀνεὶς αὐτὰ ἐλαίῳ. ἔνιοι δὲ ὀρόβους ἑψήσαντες καταντλοῦσι τῷ ὕδατι τὴν κεφαλήν. Ἱερώνυμος γε μὴν τάδε συντάσσει, κηρῷ, ῥητίνῃ, μάννῃ, θείῳ, νίτρῳ, ἔλαιον ἐπιβάλλειν, καὶ ἐν χύτρᾳ διατήξαντα, τὸ πλῆθος στοχαζόμενον ὡς πάντα χωρῆσαι, ἀνατρίβειν πάνυ, καὶ τὴν κεφαλὴν πυριᾶν ὀρόβοις ἑφθοῖς. εἰ δὲ μή γε κριθαῖς, καὶ τὸ σῶμα σκεπάζειν κωδίοις ἀπλύτοις. παραβάλλειν γὰρ φαγεῖν συνεχῶς, ὅπως ἡ σιαγὼν τὴν κίνησιν διηνεκῶς ἔχῃ, διδόναι δὲ καὶ ἐρεβίνθους ὠμούς. Ἄψυρτος δὲ τὰς θεραπείας δοκιμάζει ταύτας, στέατος ὑείου στατῆρας ἑκκαίδεκα, ῥητίνης τερεβινθίνης στατῆρας τέσσαρας, στέατος χηνείου στατῆρας ὀκτὼ, κεδρίνου ἐλαίου ἡμικοτύλιον, ἐλαίου κοινοῦ κοτύλας δ', ταῦτα μίξαντας καὶ ἀναζέσαντας, καὶ προσμίξαντας αὐτοῖς ἄλευρον προεψημένον ὕδατι, καὶ νίτρου καὶ ἁλῶν ἑκάστου στατῆρας η̄, τούτῳ θερμῷ συγχρίειν, διά τε τῶν ῥινῶν ἐγχυματίζειν στέαρ προτήξαντα, εἶτα μέλι χωεὶς τετικὸς ἐπιχέαντα, καὶ ἔλαιον οἴνῳ συναναζέσαντα διδόναι. χρησόμεθα δὲ προχωρούσης τῆς θεραπείας, καὶ μαλάγματι τῷ διὰ βδελλίου συγκειμένῳ, ἀνιέντες αὐτὸ ἐλαίῳ ἁπλῶς ἐπ' ἀνθράκων, ἢ μᾶλλον κυπρίνῳ, εἶτα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ πάντα τόπον τοῦ σώματος ἀνατρίψαντας, χρὴ σκεπάσαι αὐτὸν ἐπιβλήμασιν, εἶτα χαλινωθέντα αὐτὸν ἐπισκεπασθῆναι τινὰ, καὶ ἐν τόπῳ εὐηλίῳ τρέχειν ποιεῖσθαι, μέχρις ἂν ἱκανῶς ἱδρώσῃ. τότε δὲ καταμάσσοντα τὴν ἰκμάδα πᾶσαν, ἀποτρίβειν κατατρίχα, καὶ πάλιν τῷ αὐτῷ συγχρίσαντα βόσκεσθαι ποιεῖν, τοῦτό τε ἐπὶ

ἡμέρας

ἡμέρας γίνεσθαι, ἕως ἂν ἐνδῷ τὸ πάθος, καὶ τὴν λοιπὴν δὲ τροφὴν προσφέρειν παντοδαπήν, μάλιστα ταῖς κριθαῖς μιγνύντα ἐρεβίνθους, ἵνα τὰ χελώνια ἐν κινήσει ᾖ, καὶ τούτοις χρῶ ἐπιβάλλων καὶ ἐπιπάσσων, χειμῶνι δὲ ἐν θερμοτάτῳ ἱστάσθω τόπῳ ἐσκεπασμένος. ἡ δὲ ῥητίνη τότε πολλὴ μὴ ἐπιμισγέσθω, ἵνα μὴ ἐμφραττόμενοι οἱ πόροι, τὸν ἱδρῶτα ἐκκόψωσιν. ὁ αὐτὸς Ἄψυρτος οὐ δοκιμάζει ἐπὶ τούτῳ τῷ πάθει φλέβα τεμεῖν, κείρειν. περιξηραίνεσθαι γὰρ ὑπὸ τούτου μᾶλλον τὸ νευρῶδες, ἀλλ' οὐδὲ καυτηρίοις ἐνίοτε χρῆσθαι συμφέρει φησί, καὶ περιειργόμενον δὲ πολὺ καταδεέστερον τὸ ζῶον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν γίνεται. συμβαίνει δὲ τὸ πάθος τόδε ὑπὸ αἰτιῶν τῶν τὸ πλεῖστον τοιούτων, ὅταν ὁδοιπορῶν ὁ ἵππος προσπταίσῃ τῷ ἐμπροσθίῳ ποδί, καὶ χωλεύων ἐλαύνηται καὶ ἱδρώσῃ. ἢ ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας ἱδρωκὼς ἐν κρυμῷ στῇ ὕπαιθρος ἐν λιθοστρώτῳ. ἢ ἐὰν ἐξ ὁδοιπορίας ἱδρωκώς, ἄσιτος στῇ τὴν νύκτα ἐκείνην, ὡς μὴ ἔχειν ἐν κινήσει τὰ χελώνια. ἢ ἐάν ποτε ῥωσθῇ, ἐξ οἵας δήποτε οὖν αἰτίας περὶ βουβῶνας ὀπισθότονος γίνεται. ἔνιοι δὲ καὶ τούτῳ τῇ βοηθείᾳ ἐχρήσαντο τῷδε τῷ τρόπῳ, ὅταν αἴσθωνται κατ' ἀρχὰς τοῦ πάθους, εἰσαγαγόντες εἰς βαλανεῖον, καὶ ποιήσαντας ἱδρῶσαι καταμάσσουσιν ἔνδον ξηροῖς σαβάνοις, καὶ μικρὸν ἐξαγαγόντες, καὶ πάλιν εἰσαγαγόντες, ὁμοίως καταμάσσουσι, εἶτα ἔνδον χρίσαντες θερμῷ χρίσματι, τῷ διὰ ὄξους καὶ νίτρου καὶ ἑψήματος, καὶ ᾠῶν καὶ ἐλαίου, σκεπάσαντες στρώμασι θερμοῖς, ἄγουσιν εἰς τὴν ἱπποστασίαν, καὶ λοιπὸν τοῖς ἑτέροις βοηθήμασι χρῶνται οἷς εἰρήκαμεν. ἐὰν δὲ θερμὴν βούλῃ ποιῆσαι, ἄνθρακας καλῶς προεκκεκαυμένους εἰσκόμιζον. ἐὰν γὰρ καπνὸς γένηται, προσεπιτρίβει τὸ ζῶον, καὶ διαφθείρει.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

εἰς τὸ αὐτό.

Ὁ τέτανος τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις, οὐκ ἄλλως ἢ ἀπὸ ψύχους γίνεται, ὅταν τὰ στερεὰ πάθη καὶ νευρικὴν συμπάθειαν ὑπομείνῃ. καλεῖται δὲ τέτανος ἀπὸ τοῦ τετάσθαι ὅλον τὸ σῶμα, μάλιστα μὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ ὤτων καὶ τραχήλου. μέχρι δὲ τότε ζῇ, ἕως ἡ καρδία οὐ

ψύχεται, ψυχείσης δὲ διαφωνήσει. τοῦτο δὲ ἔγνων ἐγὼ γενόμενος περὶ παιονίας βασιλεῖ παρεπόμενος, καὶ ὡς φίλος σὺν αὐτῷ διάγων, καὶ δή ποτε περὶ ἰταλίαν διαβαινόντων ἡμῶν καὶ τὰς καλουμένας ἄλπεις, χιὼν ἐξαίφνης κατερράγη πολλὴ περὶ πρώτην ὥραν, καὶ οἱ στρατιῶται ἐπὶ τοῖς ἵπποις παγέντες ἀπόλλυντο, καὶ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἵππων συντεταμένοι. σημεῖον δὲ ἦν τοῦ τεθνηκέναι αὐτούς. ἀπωλλυμένων γὰρ τῶν χειλῶν, οἱ ὀδόντες ἐφαίνοντο, καὶ συνέβαινε τὸν ἵππον ἔτι ζῆν. ἔφερε δὲ τὸν νέκυν τοῦ στρατιώτου ὁ ἵππος, ὁ δὲ νέκυς κατεῖχε καὶ τὸ ὅπλον καὶ τὴν ἡνίαν, καὶ τεταμένος ἔμενεν, τρόπον τινὰ συμπεφυκὼς τῷ ἵππῳ ὡς ἔργον εἶναι τοῖς ζῶσι καθελεῖν αὐτόν. εἰ δὲ καὶ ὁ ἵππος συντεθνήκοι, παρεὶς εἱστήκει καὶ ἀπέμενεν. ταῦτα μὲν ἔπαθον καὶ ἵπποι καὶ ἄνδρες. ἵππος οὖν τότε ἐμὸς τῶν σπουδαίων, ἐφ' ᾧ νεανίσκος ἐκάθητο ἐλήφθη ὑπὸ τετάνου, καὶ σφόδρα με τὸ πρᾶγμα ἐλύπει, οὐδὲν γὰρ ἵππου καλοῦ καὶ γοργοῦ προκριτέον. ἦν δὲ ὁ ἵππος γαλικὸς ἐτῶν ὀκτώ, περὶ δρόμῳ ἀκατάσχετος. σφόδρα οὖν ἐμέλησέ μοι σῶσαι τὸν ἵππον, καὶ ἐπειδὴ κατελθόντες ἐμείναμεν εἰς πόλιν ἐν ᾗ ξύλα δαψιλῶς ἦν, καὶ ξένος μοι βέλτιστος, ἔστησα αὐτὸν ἐν στάβλῳ μικρῷ, καὶ ἐν κύκλῳ αὐτοῦ περιέκαυσα ἄκαπνα, νεκρῷ σχεδὸν ὄντι. περὶ ὥραν οὖν ἀλεκτρυόνας ἤρξατο κινεῖσθαι, ἔχων δὲ ἐν τῷ βουτίῳ ἔντρυγον κονδῦτον, καὶ ἐπεὶ δὴ τρώγειν οὐκ ἠδύνατο, οὐδὲ κινῆσαι τὰς σιαγόνας, ἄρτους καθαροὺς ἐμβρέξας εἰς αὐτὸν ἀνακειμένῳ ἐγχυμάτισα τρίτην. ἦν δὲ καὶ ἄκοπον σκευάσας ἐμαυτῷ διὰ τοὺς χειμῶνας ἀπὸ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων, ὅπερ ἀναλύσας ἐλαίῳ κυπρίνῳ, ἔχρισα τὸν ἵππον, ἱδροῦν τε εὐθὺς ἤρξατο καὶ κινεῖσθαι, καὶ ἐσθίειν, οὗ δὴ καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν συσταθμίαν ἐκθήσομαι. ἐν δὲ τούτῳ θεραπεύσεις μὲν πάντα τέτανον ἵππον καὶ τῶν ἄλλων ὑποζυγίων. πάντα δὲ κρυμὸν καὶ τοὺς κατεψυγμένους ἰάσει, καὶ ἡμιξήρους γεγονότας, ἀποκαταστήσεις εἰς τὸ κατὰ φύσιν, καὶ ὅλως τούτου θερμότερον οὐδὲν οὐδενί, οὐδὲ ἰατρῷ οὐδὲ ἱππιατρῷ ἀναγράφη φάρμακον, οὐδὲ ἀναγραφήσεται. ἔστι δὲ τοῦτο, εὐφορβίου γο β, καστορίου γο δ, ἀδάρκης γο ἕξ, βδελλίου γο τρεῖς, πεπέρεως λίτραν μίαν, ἀλώπεκος στέατος γο β, ὀποπάνακος γο δ, ὀποῦ λασάρου γο γ, ἀμμωνιακοῦ

θυμιά-

θυμιάματος γο ἓξ, κόπρου περιστερᾶς γο ἓξ, χαλβάνης γο β̄, νίτρου γο ε, ἀφρονίτρου γο γ̄, λαδάνου λίτραν α, πυρέθρου δαφνίδων γο γ̄, καρδαμώμου γο η̄, πηγάνου σπέρματος γο ἓξ, ἄγνου σπέρματος γο δ̄, πετροσελίνου γο β̄, ἴρεως ξηρᾶς γο ε̄, ὑσσώπου γο τρεῖς, καρποβαλσάμου γο τρεῖς, ὀποβαλσάμου λίτρα μία, ἐλαίου ἰρίνου ξε. α, ἐλαίου νάρδου ξε. β̄, ἐλαίου δαφνίνου ξε. α, ἐλαίου κυπρίνου ξε. γ̄, ἐλαίου σφόδρα παλαιοῦ ξε. δ̄, πισσοκάπνου ξε. α, ῥητίνης τερεβινθίνης λίτραν α, τὰ τηκτὰ πάντα τήξας χωρὶς, εἶτα ὁμοῦ βαλὼν μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ζέσας συμμέτρως διηθήσας εἰς ἀγγεῖον, χρῶ τῷ φαρμάκῳ μετὰ οἴνου. εἰ δὲ τῷ χρόνῳ σκληρὸν γένηται, ἐλαίῳ κυπρίνῳ λύσον γλοιοῦ πάχος, καὶ χρῶ. καθαίρει δὲ τοῦτο τὴν κεφαλὴν διὰ μυκτήρων διδόμενον.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Κασίας ὁλκὰς τρεῖς, σμύρνης τρωγλήτιδος ὁλκὰς β̄, τραγακάνθης ὁλκὴν μίαν, ταῦτα λειοτριβήσας, βάλε εἰς ἑκάστην πόσιν ὁλκὰς γ̄, καὶ ὠῶν τὰ λευκὰ, καὶ ἐλαίου κοτύλην μίαν, καὶ οἴνου παλαιοῦ τὸ ἴσον, μέλιτος κοτύλας β̄, καὶ ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. πρὸ τοῦ δὲ τροφὴν λαβεῖν, δίδου ὀρόβων πεφρυγμένων κοτύλην μίαν, ἢ ἐρεγμοῦ ὁμοίως.

Ἄλλο.

Ἐὰν ὑπὸ ὀπισθοτόνου ἐνοχληθῇ ἵππος, ἀνακάθηται ὥσπερ κύων, καὶ ἀκολουθεῖ τὰ ὀπίσθια τοῖς ἐμπροσθίοις. τοῦτον οὖν φλεβοτόμει ἐκ τῶν βουβώνων, καὶ πυρία ὕδατι θερμῷ, εἶτα καταμίξας σύγχριε οἰνελαίῳ καὶ δαφνίσιν. ἐπικείσθω δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νάκος, ἢ τῶν ψυῶν τῆς αὐτῆς ἐμβροχῆς, ἐγχυμάτιζε δὲ βαλὼν σμύρνης γο γ̄, κρόκου ὁλκὴν μίαν, ἐλαίου κοτύλας δ', οἴνου ξε. α.

Ἄλλο.

Κηρὸν ἀμμωνιακὸν, ῥητίνην, κολοφωνίαν, χαλβάνην, βδέλλιον, ὀποπάνακα, ἀξούγγιον, θεῖον ἄπυρον, μυελοῦ ἐλαφείου τὸ ἀρκοῦν βαλὼν ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἵππος ὑπέρτονος γένηται, ὅλῳ τῷ σώματι τρέμει καὶ ἐπαναστὰς εἰς τοὐπίσω ἀπέρχεται, ἔπειτα ὀρθῶς ἀνίσταται, καὶ τρέμει ὅλος καὶ ἱδροῖ. ἰᾶται δὲ οὕτω, δεῖ λῦσαι τὰς φλέβας

τὰς ἐν τῷ στήθει, εἶτα τὰς περὶ τὴν ἕδραν, καὶ λούειν θερμῷ πολλῷ, εἶτα κηρωτῷ τὸ σῶμα ἐναλείφειν καὶ στρωννύειν ἐν σκότει, καὶ ἠρεμεῖν ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ ποιεῖν. ἐπὰν δὲ ἄνεσις γένηται τοῦ σπασμοῦ, φαγεῖν δίδου χόρτον, καταῤῥαίνων αὐτὸν νίτρῳ, κριθῶν δὲ ποίει ἀπέχεσθαι ἕως ἂν ἀσφαλῶς ἔχῃ.

Τετάνου πρόγνωσις, καὶ ἴασις.

Ἐὰν ἵππος τετάνῳ συσχεθῇ, ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῷ τραχήλῳ πήγνυται, καὶ οὐ περιστρέφεται εἰ μὴ μόλις, αἵ τε νωτιαῖαι φλέβες συντέτανται ὥσπερ ἐπὶ τῆς ποδάγρας, καὶ τὰ ὦτα βέβληται πλάγια, τό τε στόμα ξηρὸν ἐστὶ καὶ ἄνικμον καὶ τὰ χείλη. κύαθον οὖν οἴνου ἀκράτου θερμαίνων, καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ποδάγρας φαρμάκου τὸ ἴσον, ὁποτέρου ἂν μᾶλλον μυκτῆρος τὸ πνεῦμα ἔχηται, εἰς τοῦτον ἔγχει. ἐὰν δὲ ἐγχέῃς, προχασάτω παράχρημα, καὶ μὴ δίδου ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηδὲν, ἀλλ' ἢ ἄλευρον πίνειν ἐφ' ἑκάτερον δεῖπνον καὶ ἄριστον.

Ὀπισθοτόνου πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον τὸν μὲν τὰ ὦτα τοῦ ἵππου τείνονται ὀρθὰ, καὶ τὸ ὄμμα κατεστραμμένον ἔχει, καὶ οὐ δύναται στρέφεσθαι ἐν μικρῷ, ἀλλὰ περιάγει ὅλον τὸ σῶμα συγκλῶν, καὶ τοὺς πόδας οὐ φέρει κατ' εὐθὺ, καὶ ὁ τράχηλος δὲ σκληρός. εἰ οὖν φθάσει τὸ στόμα συγκλεῖσαι, ἀπολεῖται ἀπὸ λιμοῦ. ἐὰν οὖν προφθάσῃς, καῦσον αὐτὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, καίων τὰ κύκλῳ, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ τρεῖς μακρὰς, καὶ ἐπὶ τοῦ λαγόνος χῖ, καὶ ἐπὶ τῶν κενεώνων ὡσαύτως, καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχεως μακρὰς, καὶ ἐπὶ τῆς ὀσφύος παρὰ τὴν ἕδραν τρεῖς ἑκατέρωθεν. ἄλειφε δὲ τὰ τραύματα γλυκέσι, καὶ πυρίᾳ ὄξει, καὶ τὰ ἔγχυμα δίδου ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ. τῇ δὲ ὀγδόῃ πλῦναι τὰ ἕλκη ὕδατι θερμῷ, καὶ θεράπευε τῷ λυκίῳ. μότους δὲ ἐρίων πιναρῶν ποίει, βρέχων ἐν μέλιτι.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ὀπισθοτονικούς.

Χρὴ τὸν ἐπιμελέστατον ἱπποτρόφον πρὸ πάντων τοῦτο παραφυλάττειν τὸ πάθος. πολλοὶ γὰρ περὶ ὀπισθοτόνου διάφορα εἰρήκασιν, ἀγνοοῦντες ἐκ ποίας αἰτίας τὸ πάθος γίνε-

θος γίνεται, μήτε μὴν νοῆσαι δυνάμενοι τὰ τούτου σημεῖα ὁποῖα τυγχάνει, ἅπερ ἡμεῖς πολλῷ καμάτῳ περὶ πολὺ τὰ περὶ τοιαύτης νόσου γνωρίσματα ζητήσαντα εὕρομεν. ἔστι δὲ ταῦτα, τράχηλος ἀποτεταμένος, κυρτωθῆναι μὴ δυνάμενος, κεφαλὴ ὁμοίως, ὦτα ἑστῶτα σκληρὰ, καμφθῆναι μὴ δυνάμενα, ὀφθαλμοὶ μικροὶ, τὰ τῆς ὄψεως ὀστέα φαινόμενα, δέρμα τεταμένον, καὶ ἀπεσκληρυμμένον, χείλη πεφραγμένα, ἔχει δὲ καὶ τὸ στόμα μεμυκὸς, οὔτε ἀνοῖξαι οὔτε χασμήσασθαι δυνάμενος, τροφὴν ἢ ποτὸν οὐ προσίεται, ἡ οὐρὰ ἀποσκληρυνθεῖσα, ὀρθὴ καὶ ἀκαμπὴς διαμένει, προσχεῖν δὲ διὰ τῶν πλαγίων οὐ δύναται, τὸ βῆμα ἀτάκτως ἀποτίθεται, τοὺς ὀπισθίους πόδας τῶν ἐμπροσθίων προβάλλει οὕτως, ὥστε τοὺς ὄνυχας ἀποξέειν, τοὺς ἐμπροσθίους πόδας κάμπτειν οὐ δύναται, καὶ σύμπαντα αὐτοῦ τὰ μέλη διατέταται ἐν τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν, ἢ οὐδέ ποτε, ἢ δυσκόλως τινάσσεται, ἐπί τε τὰ πρόσω βιαζόμενος, ὀπίσω εἰς ἑαυτὸν ἐφέλκεται, οὕτως δυσχερῶς ἀπουρεῖ, καὶ κυλισθεὶς, ὁπότε ἀνίστασθαι βούλοιτο, δυσχερῶς μὲν ἐκ τῶν ὀπισθίων ἐγείρεται. ἐπὶ δὲ τοὺς νεφροὺς συγκαθέζεται, ὅθεν καὶ ἡ τοῦ ὀπισθοτόνου προσηγορία κατάγεται. θεραπεύσεις δὲ τὸ τοιοῦτο πάθος, χειμῶνος μὲν δυσχερῶς, τῷ δὲ θέρει εἰ θελήσειας μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας περιγενήσῃ, καὶ πρῶτον μὲν ἀλείμμασι χρήσῃ τοιούτοις, στέαρ χοίρειον, ῥητίνην τερεβινθίνην, κηρὸν λελειωμένον, ἐν ταυτῷ ἐλαίῳ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ. πολλοὶ δὲ καὶ ὀρόβους ἑψήσαντες, τῷ ὕδατι τὴν κεφαλὴν ἐπαντλοῦσι, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀπὸ κριθῶν ποιοῦσιν. τινὲς δὲ καὶ περὶ κοπρίας χωννύουσι τὸ κάμνον ζῶον, ἢ εἰς θερμὴν ἄμμον. ποιοῦσι δὲ καὶ προπότισμα τόδε, πεπέρεως κόκκους δέκα, νίτρου γο α΄, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ κυάμου μέγεθος, ταῦτα πάντα κατὰ μόνας λειώσας καὶ μίξας προστιθεὶς ἐλαίου καὶ οἴνου παλαιοῦ ξέστας δύο καθεκάστην ἡμέραν προπότιζε. πολλοὶ δὲ καὶ τοῦτο συμβάλλεσθαι λέγουσιν, ὅπερ καὶ ἡμῖν διὰ πείρας ἐλήλυθεν, στέατος χοιρείου γράμματα ιϛ΄, στέατος αἰγείου γράμματα ιϛ΄, ῥητίνης τερεβινθίνης γράμματα δ΄, ἐλαίου κεδρίνου ξε. ϛ΄, ἐλαίου κοινοῦ ξε. δ΄, ταῦτα πάντα μίξον εἰς

μίξον εἰς ὕδωρ, ἐν ᾧ πρῶτον νίτρον καὶ ἅλας ἀφήψηται, δεῖ οὖν ὡς θερμοῦ βοηθήματος ἀλείφομεν τὸ ἀσθενοῦν τὸ ζῶον, διά τε τῶν μυκτήρων ταύτην τὴν θεραπείαν ἐμβάλλομεν, στέατος χοιρείου τὸ ἀρκοῦν, μετὰ ἐλαίου κοινοῦ καὶ μέλιτος ἀναζέσαντες, καὶ μίξαντες ἐν ταυτῷ κεχρήμεθα συνεχῶς. ἢ μάλαγμα λύσαντες εἰς ἄνθρακας ζῶντας ἐλαίῳ κοινῷ καὶ κυπρίνῳ, ἐκεῖθεν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ ἅπαν τὸ σῶμα χρίομεν. μετὰ δὲ τὴν ἀγωγὴν ταύτην, στρώμασι σκέπασον, καὶ εἰς ἥλιον θερμὸν ποίησον στῆναι, καὶ ἀναβάτην ἐπικαθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ διὰ κάλπης γύμναζε, ἤτοι τῷ λεγομένῳ τριπήδῳ, ἄχρις οὗ ἱδρώσῃ, καὶ τὸν ἱδρῶτα σπάθῃ ἀπόμασσε, καὶ τῷ προγεγραμμένῳ βοηθήματι τὸ τούτου σῶμα ἀπόχριε, καὶ λοιπὸν βόσκεσθαι ποίει, ἄχρις οὗ τῆς θεραπείας αἴσθηται. λοιπὸν δὲ καὶ τὰς κατὰ συνήθειαν τροφὰς παρέχε, μίσγων καὶ ἐν ταῖς κριθαῖς ἐρεβίνθων τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐν τῷ πόματι οἶνον. χειμῶνος δὲ ἐν θερμῷ ἱστάσθω τόπῳ, καὶ προποτίσμασι κεχρήσθω θερμοτέροις. συμβάλλεται δὲ τούτῳ καὶ ὑγρὰ πίσσῃ ἀποχρίεσθαι, καὶ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γυμνάζεσθαι οὕτω μέντοι, ὥστε μὴ ὑπὸ τῆς πίσσης τὸ δέρμα βλαβῆναι ἱδρῶτος ἐπιγινομένου. ἐν δὲ τῇ τοῦ πάθους ἀνάγκῃ, ἀφαιμάσσειν ἀχρήσιμον. πολλοὶ δὲ καὶ καυτῆρσι κέχρηνται, ὁπότε εἰ καὶ τὸν καυτῆρα ἐκφύγοι, ἄχρηστος ὑπὸ ἀτονίας εὑρεθήσεται, οὔτε γὰρ ὁδοιπορίας ἀνέξεται. ἐπιδείξω δὲ λοιπὸν ἐκ ποίων αἰτιῶν ἡ τοιαύτη νόσος συνάγεται, ἡνίκα εἰς τραχεῖαν ὁδὸν βαδίζει, καὶ ὀδυνῶν ἔκ τινος αἰτίας τὸν ἔμπροσθεν πόδα χωλεύοι, καὶ ἀναγκάζεται ἔτι περιπατεῖν καὶ ἱδροῖ, ἀναγκαίως τὰ κατὰ τὴν προλεχθεῖσαν ἀσθένειαν ἐπακολουθεῖ. χειμῶνος δὲ ἡνίκα, ἢ ἀπὸ μακρᾶς ὁδοῦ, ἢ ἀπὸ γυμνασίας ὕπαιθρος ἐν τῷ κρύει, ἢ ἐν τόπῳ ψυχροτέρῳ, ἢ ὑγροτέρῳ στῇ, καὶ εἰ ἁρμὸν παθὼν μετὰ τὴν τούτου θεραπείαν ἐπ' αὐτὸν καθυδήσει, τούτῳ τῷ πάθει περιπεσεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Πρὸ πάντων καυτηριάζειν χρή, συμβάλλονται δὲ καὶ τὰ θερμότερα προποτίσματα, λάσαρον, ἢ κύμινον, ἢ σκόροδον, ἢ δαφνόκοκκα, τούτων ἕκαστον ὁδὴ πολλοῦ καθ' ἡμέραν μετὰ οἴνου διδόμενον εἰς ὑγείαν τὸ ζῶον ἀποκαθίστησι.

πρὸς

Πρὸς τετάνους καὶ σπασμοὺς καὶ πόνους.

Ἐὰν ἐν τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι γένηται, σημεῖα ἔσαι ταῦτα. τὰ σκέλη συμπλέκει, τοὺς ὤμους καὶ τὸν σπόνδυλον ἕως τῆς κεφαλῆς ψυχρὸν ἔχει, ὀφθαλμοὺς δακρυώδεις, τὴν οὐρὰν ψυχράν. Βοηθήμασι δὲ τούτοις χρηστέον, τὸν σπόνδυλον καὶ τὰς ψύας ἐπίκαιε ἄχρι τῶν σκελῶν μετὰ ταῦτα εἰς θερμοτάτην ἱπποστασίαν ἔγκλειε, καὶ ἄνθρακας ζῶντας ἀκάπνους ἐκεῖσε ἀπόθου πρὸς τὸ πλείονα θέρμην ἐγγενέσθαι τῷ τόπῳ, εἶτα ἐν αὐτῷ τῷ οἰκήματι ἐλαίῳ καὶ ἅλατι ἀπόχριε ταῖς ἡμέραις τρισίν. ἡνίκα δὲ τὰ κεκαυμένα τῶν τραυμάτων ἐκπέσῃ, ἀπόπλυνον οὔρῳ ἀνθρωπίνῳ, καὶ χλιαρῷ ὕδατι κατάντλει, καὶ ἀντὶ τροφῆς φύλλα σικῆς ἡμέρου παράβαλλε μετὰ κριθῶν πολλῶν, ἢ σίτου ἐν ὕδατι ἀποβεβρεγμένου. τὸ δὲ πόμα ἔσω χλιαρώτερον. Ἄλλο.

Ἄλευρον φυράσας σίτινον ὕδατι χλιαρῷ, δίδου νήστει. τὸ δὲ πόμα συμμέτρως πάρεχε, ὥστε μᾶλλον αὐτὸν διψᾶν. Βέλτιον δὲ εἰ καὶ πυρέξει, ἐπειδὴ τῇ τῶν πυρετῶν εἰσβολῇ, τὸ τοιοῦτο διαλύεται πάθος, μετέπειτα δίδου κυάμους ἀκορέους. εἰ δὲ μὴ εὑρεθεῖεν, καὶ πτισάνας. εἰ δὲ τούτων μηδὲν ὠφελεῖ, καὶ ἀνάγκη ἐπίκειται λοιπὸν περὶ τὰ ὦτα, καὶ τὸν τράχηλον διηλλαγμένοις καυτῆρσιν ἐπίκαιε.

Ἄλειμμα πρὸς τὸ αὐτό.

Δαφνοκόκκων λίτρας β̄, πίσσης ὑγρᾶς λίτραν μίαν, πανακείας ῥίζης γο̄ α΄, λιβάνου ἀλεύρου γο̄ ἓξ, οἴνου παλαιοῦ ξε. β΄, ταῦτα πάντα μίξας, ἐν ἡλίῳ θερμῷ ἐνάλειφε, καὶ εἰ μηδὲν ὠφελήσει, τὴν κεφαλὴν ἐπίκαιε, καὶ δέρματι μετὰ τοῦ ἐρίου αὐτὴν περιδέσμει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ.

ΑΨυρτος Ἀμμωνίῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. ἔγραψά σοι τάχιον περὶ κριθιάσεως, ἀναγκαῖον δέ σε καὶ περὶ διαρροίας εἰδέναι, ἧς γενομένης ἐν τῷ ἵππῳ χρονίας, κινδυνεύει τὸ ζῶον. δεῖ οὖν θεραπεύειν οὕτως, τὰς κριθὰς

θὰς καταῤῥαίνοντα ὄξει, μίσγειν ἀχύροις πυρίνοις, ἢ ῥοῦν βυρσικὴν μὴ πολλὴν, ἢ ῥάμνου φύλλα τρίβειν μετὰ ἀλφίτων, καὶ ψωμοὺς τοιοῦτα διδόναι, ἢ καρδάμωμον τὸν καρπὸν φρύγειν καὶ τρίβειν, καὶ ὕδατι διέντα ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος μὴ πολλῷ, τήν τε ξηρὰν τροφὴν μὴ πολλὴν διδόναι, μήτε τὸ ποτόν. εἰς δὲ τὸ ὕδωρ βάλλειν σχοῖνον κόψαντα ἢ βάτου τὰ ἁπαλὰ μὴ πολλὰ, ἵνα μὴ διασυφθῇ, περιπατείτω δὲ ὀλίγον. αὐξάνων δὲ ὁ ἱππιατρὸς εἶπεν, δεῖν βάλλειν ῥοῦν συριακὴν, καὶ τὰς κριθὰς φρύγοντα καταῤῥαίνειν ὑπὲρ ὄξει κατὰ βραχὺ ὡς φρύγονται. ἐὰν γάρ φησι μετὰ τὸ φρυγῆναι αὐτὰς καταῤῥάνῃς οὐκ ἐσθίει ὁ ἵππος διὰ τὴν ὀσμήν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Διάῤῥοια δὲ εἰ γένοιτο χρονία, διαφθείρει τὸ ζῶον. καταῤῥαινε οὖν τὰς κριθὰς ὄξει, ἄχυρα πύρινα ἀναμίσγων, καὶ ῥοῦν βυρσικὴν μὴ πολλὴν, καρδάμου τε τὸν καρπὸν διαφρύξας καὶ τρίψας ὕδατι, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος μὴ πολλῷ, τὴν δὲ ξηρὰν τροφὴν δίδου μὴ πολλὴν, μὴ δὲ τὸ ποτόν. εἰς δὲ τὸ ὕδωρ βάλλε σχοῖνον κόψαντα, ἢ βάτου ἀκρέμονας μὴ πολλοὺς ἵνα μὴ διασυφθῇ. περιπατείτω δὲ ὀλίγον.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἴασις.

Ἐὰν ἵππος ἢ ἄλλό τι ὑποζύγιον ἐνοχλῆται ὑπὸ διαῤῥοίας, λαβὼν ἀλφίτων χοίνικα καὶ πυροῦ χοίνικα, ἐπὶ γιγάρτου τὸ ἴσον φρύξας καὶ κόψας, σῆσον λεπτῷ κοσκίνῳ, εἶτα ἀνάμιξον ἐν ταυτῷ, καὶ ἀναδεύσας ὕδατος καθαροῦ χοαῖς δυσί, δὸς πιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ βούληται, εἰς κλυστῆρα βαλὼν ἔγχει εἰς τὸ στόμα. κριθὰς δὲ μὴ δίδου, ἀλλ' ἄχυρα.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Τὸν διαῤῥοιαν νοσοῦντα ἵππον θεραπεύσεις, τὰς κριθὰς ὄξει βρέχων καὶ προσμιγνὺς αὐταῖς ῥοῦν βυρσικὴν, καὶ οὕτω παραβάλλων. βοηθήσεις δὲ καὶ ῥάμνου φύλλα τρίβων καὶ μετὰ πυρίνων ἀλεύρων μάσσων δι' ὕδατος, καὶ ποιῶν κολλύρας καὶ ὀξυκράτου διδούς. ἁρμόδιον δὲ καὶ εἰς ὃ πίνει ὕδωρ σχοίνου καὶ βάτου τὰ ἁπαλὰ κόπτειν καὶ βάλλειν.

Ἱππο-

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὀξυλαπάθου δέρμα μετὰ οἴνου αὐστηροῦ ἐγχυμάτιζε, ἢ ῥάμνου φύλλα ἑψήσας μετὰ οἴνου αὐστηροῦ τὸ αὐτὸ ποίει. καὶ πᾶν δὲ εἶδος ὃ στύφειν δύναται, δίδου καὶ πύρινα ἄλευρα καὶ ἄλφιτα μετὰ οἴνου διδοὺς, ὠφελήσει.

Πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Τοῦ διάῤῥοιαν νοσοῦντος ἵππου ἡ κοιλία καταφέρει, καὶ ἱδρὼς αὐτῷ ἐπιγίνεται καὶ δυσπνοεῖ. θεραπεύεται δὲ οὕτως, μύρτων τῶν μελάνων ὅσον χοίνικος μέρος τέταρτον, τρίψας λίαν, ἐπιβαλὼν ἀνδράχνης ἢ κηπίας ὅσον κοτύλας β´, καὶ οἴνου γλυκέος τὸ ἴσον. πύσεις δ' εἰς τὰ μύρτα, ἔγχει διὰ τοῦ στόματος. καὶ ἐὰν μὴ βούληται πιεῖν, διὰ ἀμύλου δίδου, καὶ τὰς κριθὰς δὲ πεφρυγμένας παράβαλλε.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

ἐγχυματισμὸς εἰς τὸ αὐτό.

Ῥοδοπιτυΐνης λίτραν α´, ῥοὸς βυρσικῆς λίτραν α´, κικίδων ἀλεξανδρίνων τὸ ἴσον, ἀψινθίου, ἀβροτόνου, ὑσσώπου, πηγάνου, ἀνὰ γο´ ἓξ μίξας ἐν ταυτῷ, δι' οἴνου μυσιάτου ἐγχυμάτιζε.

Σιλφίου γο´ τὸ ἥμισυ μίξας εὐκράτου, ξε. ἑνὶ ἐγχυμάτιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΟΗΘΗΜΆΤΩΝ ἘΝΤΈΡΟΥ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ͂Σ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛϚ.

Ἄψυρτος οὐάλεντι δεκυρίωνι χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐρωτῶν τίνα τὰ βοηθήματα πρὸς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐντέρου. γινώσκειν οὖν σε θέλω, ὅτι κάκιστα ποιοῦσιν οἱ διωθοῦντες τὴν χεῖρα ἐν δ' ὀπίσω. δοκοῦντες γὰρ ὅπερ ἀδυνατόν ἐστι τῇ χειρὶ ἀναλῦσαι αὐτὸ μᾶλλον, φλεγμονὴν ποιοῦσι καὶ πνευμάτωσιν.

Βοηθεῖται δὲ περιπάτῳ καὶ δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης, καὶ κυλιόμενον οὐκ ἐμποδίζουσι. γίνεται γὰρ ἐνίοτε ἀναλυθῆναι αὐτό. καὶ ἐγχυματίζουσι δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν μυκτήρων ὀπῷ κυρηναϊκῷ μετὰ οἴνου γλυκέος. συμβαίνει δὲ τοῦτο τῷ μεγάλῳ ἐντέρῳ ὃ λέγεται μονέντερον. τινὲς δὲ κῶλον λέγουσι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν σύνδεσμον τοῖς λοιποῖς ἐντέροις, ἀλλὰ κυλίεσθαι καθ' ἑαυτό, διὸ καὶ ἦχον ἀποτελεῖ καὶ ψόφον ἐν τῷ περιπάτῳ καὶ δρόμῳ. σημεῖα δὲ φέρει τάδε, περιπατῶν τοῖς ἐμπροσθίοις διαβαίνει μικρά, καὶ τὰ ὀπίσθια προσφέρει αὐτοῖς, καὶ συγκάμπτει ἑαυτὸν ὀδυνώμενος. ἡ δὲ τῶν ἐντέρων φύσις οὐκ ἔστιν ἴση παρὰ πᾶσιν. οἱ μὲν γὰρ ἔχουσιν ἐντέρα μεγάλα ποδῶν κβ, λεπτὰ δὲ ποδῶν ξβ, τινὲς δὲ λέγουσι ν, καὶ β, καὶ οὗτοι μὲν ἀφ' οὗ ἂν τὸν καταρτισμὸν φύγωσιν. ὁ δὲ τούτων νεώτερος ἐλάσσω καθ' ἡλικίαν.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Συμβαίνει ἐπίστρεψιν ἐντέρου γίνεσθαι, καὶ κινδυνεύει τὸ ζῶον. σημεῖον δὲ τούτου ὅταν τοῖς ἐμπροσθίοις καὶ διαβαίνῃ μικρά, καὶ ὀπίσθια προσφέρει αὐτοῖς, συγκάμπτειν ἑαυτὸν μὴ δυνάμενος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος. γίνεσθαι δὲ τὸ πάθος περὶ τὸ μονέντερον ὃ καλεῖται κῶλον, διὰ τὸ μὴ συνδεδέσθαι τοῖς ἄλλοις ἐντέροις κατ' ἀμφότερα, ἀλλὰ κυλινδεῖσθαι καθ' ἑαυτήν, διὸ καὶ ψόφον ἀποδίδοσθαι ἐπὶ τῷ δρόμῳ. οἱ μὲν οὖν τὴν χεῖρα διωθοῦντες ὡς εἰς τάξιν αὐτὸ καταστήσαντες, ἁμαρτάνουσι. οὔτε γὰρ τοῦτο δύνανται ποιῆσαι, καὶ φλεγμονὴν ἐνεργάζονται καὶ πνευματῶσιν. Βοηθείσθω δὲ περιπάτῳ καὶ δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης, εἶτα κυλιέσθω. συμβαίνει γὰρ ἐνίοτε ἀναλύεσθαι αὐτό. ἐγχυματιζέσθω δὲ διὰ στόματος καὶ ῥινῶν ὀπῷ κυρηναϊκῷ μετὰ οἴνου γλυκέος. ἐντέρου δὲ διασπασθέντος, ταχεῖα τελευτὴ γίνεται. διὰ γὰρ τῶν μυκτήρων, τὴν τροφὴν καὶ τὸ ὕδωρ ἀναφέρει, καὶ ἀθρόως εἰς τὴν γῆν κατενεχθεὶς θνήσκει.

Σύνθεσις πρὸς ἐντέρων πόνον.

Καλαμίνθης λίτραν α, σελίνου τὸ ἴσον, στέατος ταυρείου, πηγάνου, θύμου, ὀριγάνου, γλήχωνος, σιλφίου, γαλλικοῦ ἀνὰ γο ἕξ, συνεψήσας ἕως ἀποζιτωθῇ, δίδου ὡς πλεῖστον ἵνα πίῃ.

Θεραπεία πρὸς ἐντέρων πόνον.

Ἐὰν τὰ ἔντερα αὐτοῦ πονέσῃ, οὕτω θεραπεύσεις, ἱκανά τινα θερμὰ περὶ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐντυλίξας καὶ συσφίγξας ποίησον διακινῆσαι. καὶ αἵματος δὲ ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν ὀπίσω σου φραγίνων ἱκανὴν ποίει, καὶ ἐν θερμῷ τόπῳ πρόσαγε, καὶ θερμῷ ὕδατι καταίντλει. δίδου δὲ καὶ ἡψημένου ἀλεύρου σιτίνου ὕδωρ πιεῖν, προσμίξας καὶ νίτρου γο β, καὶ ἐλαίου γο α, ἢ σαφυλὴν λαβὼν ἐξ ἀμπέλου, καὶ ἑψήσας μεθ' ὕδατος καὶ ἐλαίου γο ἕξ, εἰς τὸ σόμα αὐτοῦ ἔμβαλε. Ἄλλο.

Σμύρνης γο δ, πεπέρεως λευκοῦ γο α, ὀποπάνακος γο μίαν, ῥητίνης τερεβινθίνης γο β, κηροῦ λίτραν α, τὴν πίσσαν καὶ τὸν κηρὸν προσβαλὼν εἰς χύτραν καινὴν, καὶ τήξας σὺν ὄξει, ὀποπάνακα καὶ σύρακα λειώσας ἐπίχει, καὶ ἔξω τοῦ πυρὸς ἄρας χαλβάνην καὶ τερεβινθίνην, καὶ βδέλλιον μεμαλαγμένον καὶ ἄσφαλτον ἐπιβαλὼν, χρῶ μετὰ καὶ ἀμμωνιακοῦ λελειωμένου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΧΟΡΔΑΨΟΥ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΖ.

Ἄψυρτος ἀσκληπιάδῃ χαίρειν. ἱπποβοροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι πρὸς τοὺς ἀναφέροντας βορβορὴν διὰ σόματος καὶ μυκτήρων. λεγομένου δὲ τοῦ πάθους χορδαψοῦ, τισὶ δεῖ βοηθήμασι χρῆσθαι, καθιέντα τὴν χεῖρα ἐκεῖψαι τὰ ἀπεσφηνωκότα τοὺς πόρους, καὶ ἐκλύζειν διὰ μυκτῆρος ὕδατι καὶ ἐλαίῳ καὶ νίτρῳ, ἢ τεύτλου ἀφεψήματι μετὰ νίτρου καὶ ἐλαίου, καὶ λούειν αὐτὸν θερμῷ ὕδατι κατὰ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων, εἰς ψυχρὸν δὲ μὴ ἐμβιβάζειν. φαγεῖν δὲ διδόναι χόρτον χλωρὸν, ἢ κριθὰς ἑψοντα καὶ ἄλευρα κρίθινα, ἢ ὀλύρας ἀληλεσμένας καταῤῥαίνοντα διὰ νίτρῳ.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Εἰ τὴν βορβορὴν ἀναφέροι διὰ τοῦ σόματος ἢ τοῦ μυκτῆρος,

καλεῖται χορδαψὸς τὸ πάθος. βοηθείσθω δὲ οὕτως, καθεὶς τὴν χεῖρα, ἔξαγε τὰ ἀπεσφηνωκότα τοὺς πόρους, εἶτα ἐγκλυζέσθω διὰ μυκτῆρος ὕδατι μετὰ νίτρου, καὶ λουέσθω ὕδατι θερμῷ κατὰ νώτου καὶ τῶν ἰσχίων. εἰς ψυχρὸν δὲ μὴ ἐμβιβάζειν, φαγεῖν τε διδόναι χόρτον χλωρὸν, ἢ κριθὰς ἑψοῦντα, ἢ ἄλευρα κρίθινα, ἢ ὀλύρας ἀλεσθείσας, καταῤῥαίνοντα τῷ νίτρῳ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΕΚΧΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΔΕΡΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ.

Ἄψυρτος Ποσειδωνίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, βούλομαι εἰδέναι ὅταν ᾖ τὸ ζῶον τὴν ἔκχυσιν ἔχον ὑδερικά. ἐπιγνώσῃ δὲ ἔχον μεγάλην γαστέρα, οἰδοῦν τὰ σκέλη καὶ τοὺς διδύμους, καὶ τῶν ἐμπροσθίων τοὺς ἀγκῶνας ἢ γόνατα λεγόμενα, ξηρὰν ῥάχιν, ἰσχία καὶ λαγόνας ὡσαύτως, ἅτε κιθάραι τὰ ἑκάτερα τοῦ νώτου ὀσοφανοῦσι, τάς τε ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας ἀδήλους ἔχει ἐπὶ τῷ προσώπῳ, ὡσαύτως καὶ τὰς ὑπὸ τῇ γλώσσῃ. ἁψαμένῳ δὲ τοῦ οἰδήματος τῇ χειρὶ, εἴκει καὶ ἐντυποῦται, καὶ κατακλινόμενος ἐπὶ τὴν κοιλίαν οὐ μένει, ἀλλ' ἐκτείνει ἑαυτὸν, καὶ πλατύνεται, ἔτι ἐν τῇ ῥίψει ἐγείρει τὰς τρίχας. θεραπεύεται δὲ, περιπάτοις ἐκ προσαγωγῆς κατ' ὀλίγον, τὸ πλέον ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐσκεπασμένος σισύραις ἕως ἂν ἱδρῶτα κινοῦσι. ῥίψει δὲ χρῆσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ τροφὴν διδόναι ῥαφανίδας καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν καὶ σέλινα, καὶ ὅσα καθαρτικά εἰσι καὶ διουρητικὰ, καὶ χόρτον χλωρὸν ἐὰν ᾖ καιρὸς, εἰ δ' οὐχὶ ξηρὸν καταῤῥαίνοντα νίτρῳ. ἔστω δὲ μάλιστα ἡ τροφὴ μηδική, ἢ ἐρεβίνθους τοὺς λεπτοὺς βεβρεγμένους ἐν ὕδατι νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ἐσπογγισμένους παραβάλλειν. μὴ ἐνδιδόντος δὲ τοῦ πάθους, κατακεντεῖν τε ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἢ διὰ κεντροτίτιδος λεγομένης, ἀπὸ δακτύλων τριῶν τοῦ πρὸς τὴν χώραν μέρους, καὶ ἐντι-

καὶ ἐντιθέναι καλαμίσκον, δι' οὗ ῥύσις γίνεται τοῦ ὑγροῦ. ὅταν δὲ ἀποῤῥυῇ, ἀρτηριάζεσθαι καὶ θεραπεύεσθαι ὡς τραῦμα. ἔστω δὲ ἡ διαίρεσις μὴ μεγάλη, ἵνα μὴ ὁ ἐπίπλους ἀκολουθήσῃ. γενομένου δὲ ὑγιοῦς τοῦ τραύματος, ποιεῖν αὐτὸν μᾶλλον τρέχειν ἵν' ἐπὶ τὸ πλεῖον ἱδρῶτες γένωνται. ἐμποδίζειν δὲ αὐτὸν πίνοντα ἐπὶ πλεῖον, ἵνα μὴ οἱ κενεῶνες πληρωθῶσιν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Συμβαίνει ποτὲ περίεγχυσις τῷ ζώῳ καὶ ὑδερίασις, ὧν τὰ δὲ σημεῖα, μεγάλην ἔχει τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη διῳδηκότα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μηλόχροας, ὥς φασιν ἔνιοι, καὶ τοὺς ὄρχεις οἰδοῦντας, τὰ δὲ γόνατα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ξηρά, καὶ τοὺς ἀγκῶνας, ῥάχιν τε καὶ ἰσχίον ὡσαύτως, τά τε ὀστᾶ τῶν πλευρῶν φαίνονται, τὰς δὲ ἐν κεφαλῇ φλέβας καὶ ἐν τῷ προσώπῳ ἀδήλους ἔχει. ἔτι μὴν δὲ καὶ τὰς ἐν τῇ γλώττῃ. ἁψαμένῳ δὲ τῇ χειρί, εἴκει τὸ σῶμα καὶ ὑποχωρεῖ τοῖς δακτύλοις, αἵ τε τρίχες ἐν τῇ ῥινὶ ῥέουσι, καὶ κατακλιθεὶς ἐπὶ γαστέρα ἀποτείνει ἑαυτόν, καὶ πλατύνεται. ταῦτα μὲν τὰ σημεῖα. θεραπευέσθω δὲ οὕτως, περιπατείτω ἐν ἡλίῳ ἐκ προαγωγῆς, ἐσκεπασμένος παχεῖ περιβολαίῳ, καὶ τριβέσθω τὸ σῶμα παρὰ τὴν ῥάχιν, ἐσθιέτω δὲ ῥαφανίδας καὶ τὰ φύλλα αὐτῶν καὶ σέλινα, καὶ πτελέας φύλλα, καὶ ὅσα καθαρτικά εἰσι καὶ διουρητικά, χόρτον τε χλωρόν. εἰ δ' οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν καταῤῥανθέντα νίτρῳ, ἐσθιέτω μάλιστα δὲ μηδικήν, ἢ ἐρεβίνθους τοὺς μικρούς, βραχέντας ἐπὶ ἡμέραν καὶ νύκτα παραβάλλειν ἐστραγγισμένου τοῦ ὕδατος. εἰ δὲ μὴ ἐνδῷ τὸ πάθος, παρακεντεῖ αὐτὸν παρὰ τὸν ὀμφαλὸν ἀπὸ δακτύλων τεσσάρων τῷ πρὸς τὴν οὐρὰν μέρει, καὶ ἐντίθει καλαμίσκον, τρήσεις ἐκ πλαγίου ἔχοντα χαλκοῦν, δι' οὗ ῥύσις γίνεται τοῦ ὑγροῦ. ὅταν δὲ ἀποῤῥυῇ, ἀρτηριαζέσθω καὶ θεραπευέσθω ὡς τραῦμα. ἔστω δὲ ἡ διαίρεσις μὴ μεγάλη, ἵνα μὴ ὁ ἐπίπλους συνεξακολουθήσῃ. τοῦ δὲ δέρματος ἀπουλωθέντος, ποίει αὐτὸν μᾶλλον τρέχειν, ἵνα ἐπὶ πλέον ἱδρῶτες γίνωνται, ἐμπόδιζέ τε πίνοντα, ἵνα μὴ ἀθρόον οἱ κενεῶνες πληρῶνται. ἐὰν δὲ συμβῇ ἐξακολουθῆσαι τὸν ἐπίπλουν, λίνῳ αὐτὸν περὶ

αὐτὸ τὸ δέρμα ἀπόδυσον, καὶ ἔα δεδεμένον ἕως ἂν αὐτομάτως ἀπολύσῃ. ἀρχόμενον δὲ τὸ πάθος ἂν μάθῃς, καὶ τοῖς λοιποῖς ἐξαρκέσει χρῆσθαι, χωρὶς τοῦ διελεῖν τοῦ παρὰ τὸν ὀμφαλόν.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν ὑπὸ τὸ δέρμα ἔχῃ ὕδερον, συμποδίσας ἀνάκλινε, καὶ παρὰ τοῦ ὀμφαλοῦ διασχὼν ὅσον δακτύλους τρεῖς, τὸ δέρμα σχάσον προσέχων. καὶ ὅταν τὸ ὑγρὸν ἐκλυθῇ, θεράπευε τότε ἀρκούσαις θεραπείαις τὸ τραῦμα, καίων κύκλῳ καθόλου ἀφιστάνων ἀπ᾽ ἀλλήλων τὰ καυτήρια, μήποτε ἐντὸς ἅψῃ, καὶ ἐπὶ πλευρὰν αὐτοῦ νεύσας, ἄφες ἀπορρεῖν, καὶ λεπτῷ βελονίῳ νύξον.

Ἄλλο.

Ἐὰν ὑδρωπικὸν ᾖ τὸ κτῆνος, οὕτως θεραπευθήσεται, δίδου αὐτῷ πόσιν σινήπεως σπέρματος κυάθους τρεῖς, γάλακτος κοτύλην μίαν, ἐλαίου κυάθους τρεῖς. εἰ δὲ τοῦτο μηδὲν ὠφελήσῃ, ἀσπαράγου ἀγρίου ῥίζης, μαράθρου, σελίνου, ἀνὰ οὐγγιῶν δύο βαλὼν εἰς χυτρίδιον, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ξε. ιᾱ συνεψήσας, ὥστε γενέσθαι αὐτὰ ξε. ᾱ ἐγχυμάτιζε, ἢ πάνακος ῥίζης γο̄ ἓξ συντρίψας, πότισον. Ἄλλο.

Ἄγρωστιν καθεψήσας, δίδου τοῖς ὑδεριῶσιν ἵπποις νῆστεσι πίνειν, ἢ ταύρου βόλβιτον καύσας, καὶ σταφυλίνου σπέρμα μίξας, λειώσας ἐν ὕδατι ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ὙΔΕριῶντος καὶ τυμπανικοῦ.

Ἵππου συνεχέστερον ὑπὸ ὑδέρου ὀχλεῖσθαι συμβαίνει, καὶ ἐν τούτῳ χρονίζοντας τῷ πάθει κάμνειν. οὐ πᾶσι δὲ γνώριμον ὑπάρχει, καὶ πολλοὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπατῶνται. τοὺς γὰρ ὑδεριῶντας, ἢ πλησμονὴν σαρκῶν, ἢ πνεύματος ὄχλησιν ἔχειν ὑπολαμβάνουσιν. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν σπληνικῶν τὴν τῆς γαστρὸς οἴδησιν, φυσικὴν ὑποτοπάζουσιν αὔξησιν. τῶν δὲ ὑδεριώντων σημεῖα ἐστὶ τάδε, ἡ γαστὴρ μετὰ σκληρίας φλεγμαίνει, τὰ σκέλη ᾠδηκότα φαίνεται, ὁ τοιοῦτος ἐλαυνόμενος, περικάμπτειν οὐ δύναται, ἀλλὰ θερμαινόμενος στενοχωρεῖται περὶ τὸ πνεῦμα, καὶ περιπατεῖ δυσχερέστερον. ὁ δὲ σπληνικὸς ἀνεπαισθήτως τὴν κοιλίαν αὐξανομένην ἔχει, καὶ γυμ-

καὶ γυμναζόμενος, πταίρει τε συνεχῶς, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῶν πόνων ὧδε κἀκεῖ μεταφέρει. περὶ δὲ τῶν τυμπανικῶν, ἄλλα σημεῖα ἐστίν. ἡ μὲν κοιλία αὔξεται. ἡ δὲ χαίτη καὶ ὁ σπόνδυλος ὀρθοῦνται, καὶ ὡς περὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ διαστάσει καὶ φλεγμονῇ τῶν ἐντέρων τῇ τῶν ἀφοδευμάτων παρόδῳ διασπᾶται, οἷς ἐπωφελῆ τὰ παρ' ἡμῶν ὑποδεικνύμενα τυγχάνει, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ὡς περὶ τὸ στῆθος ἀπὸ δακτύλων δύο κατευθύ μὴ περὶ τὸ πλευρὸν παρακέντησον, καὶ αὐλίσκον ἔμβαλε, δι' οὗ ὁ ἰχὼρ διαφορηθείη, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ποιοῦν τὸν ὕδερον. ὀξελεῖν δὲ τὸν ἰχῶρα ὀφείλεις ὡς ὅλην ξεστῶν τεσσάρων. εἰ δὲ ἔτι οἰδαίνει, πλέον λαμβάνε. περὶ τοσοῦτον δὲ τὸ ζῶον καταδεσμείσθω, ἐφόσον καὶ ἐκοπώθη. προποτίσμασι δὲ κέχρησο διουρητικῶν καὶ συνεχέστερον ἀποτριβέσθω. ἕως οὗ καὶ ἱδρὼς αὐτοῦ ἐπιγίνηται. ἡ τροφὴ δὲ αὐτοῦ, χλωρὸς ἔστω χόρτος, ἢ ἐρέβινθοι ἀποβεβρεγμένοι, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ πινέτω διὰ τὸ γεγυμνάσθαι τὸ ὕδωρ, ἢ καὶ ἀποβρέγματι ἐρεβίνθων περιχριέσθω, καὶ ἀναπαύοντος αὐτοῦ καλαβρικοῖς τὰ σκέλη ποιεῖ καταδεσμεῖσθαι. λέγουσι δέ τινες συμβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις ἵπποις τὸ συνεχέστερον περὶ τὰ μυρεψία ἀναπατεῖν, διὰ τὸ τὴν τῶν ὀσμῶν διαφορὰν ἀνεπαισθήτως τῷ πνεύμονι συμβάλλεσθαι, ἔστι δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ προπότισμα ἐπιτηδειότατον, πετροσέλινον μετὰ οἴνου λελειωμένον, ἢ ῥοιὰ μετὰ οἴνου κεκομμένη. καὶ σέλινον δὲ ὅσον δύναται τρωγέτω.

Γασίλας ἀπὸ μέλιτος καὶ βουτύρου ποιήσας εἰς ἴγδιν μετ' ἐλαίου κυάθου ἑνὸς λείου, καὶ μετὰ οἴνου ξε. ας'. διὰ στόματος ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀσπαράγου ἀγρίου ῥίζης γο β, μετὰ οἴνου παλαιοῦ ξε. ας'. καθεψήσας ἕως ἀποτριτωθῇ, διὰ κέρατος δίδου ἢ πάνακος ῥίζης γο τὸ ἥμισυ λειώσας μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε. συμβάλλεται δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ὀλίγα πίνειν, ὥστε μᾶλλον διψᾶν.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΚΟΥΣ

Πρὸς δὲ τοὺς τετυμπανωμένους, χρήσῃ οὕτως κολοκυνθῶν ἀκρέμονας ἀποξέσας, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος. ἀναγκαῖον δὲ καὶ ῥαφάνου τὸν χυλὸν ἐγχυματίζειν διὰ ῥινῶν, ἐὰν ῇ ἀκμάζων ὁ καρπός. κάλλιον δὲ εἰ τῷ σπέρματι χρήσῃ τῷ

προγεγραμμένων. Ἄλλο.

Ἁρμόζει δὲ τυμπανικῷ θερμὴν σποδιὰν μετὰ ἀξουγγίου εἰς ῥάκος ἢ ὀθόνιον ἐπιπλασθεῖσαν κατὰ τῆς γαστρὸς, ἤτοι τοῦ ὀμφαλοῦ προσενεχθῆναι. κατέχεσθαι δὲ παρὰ πλειόνων ἀνθρώπων ὀφείλει, μήποτε ἀντιμαχόμενος ἑαυτῷ σκυλμὸν ὑπομένῃ. τὸ δὲ λοιπὸν χρὴ πανακίας ῥίζαν μετὰ σεσέλεως γαλλικοῦ λειωθεῖσαν, συγκραθέντος οἴνου καὶ ἐλαίου χλιαίνειν καὶ διὰ κέρατος διδόναι. Ἄλλο.

Θύμου ἀγρίου, κυμίνου σπέρματος, μέλιτος ὀξύβαφον, λασάρου ὅσον κυάμου τὸ μέγεθος, ὄξους κοτύλην μίαν, εἰς ὕδατος ξέστας τρεῖς, ἐμβαλὼν καὶ λειώσας, διὰ στόματος ἔγχει. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἀπεχέσθω τροφῆς. εἰ δὲ τοῦτο μὴ ὠφελήσει, εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος, πλησίον τῆς τελευταίας πλευρᾶς, μῆκος ὡς δακτύλων τεσσάρων ἔγκαυσον, μὴ πλέον δακτύλου τὸ βάθος. τὸν δὲ καυθέντα τόπον θεραπεύσεις ὡς εἴρηται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΔΥΣΕΝΤΕΡΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΛΘ.

Ἄψυρτος χαίρειν Ἀλεξάνδρῳ. δυσεντεριῶντος τοῦ ἵππου, ἐκτροπὴ γίνεται ἢ πρόπτωσις τοῦ πρὸς τὴν ἕδραν ἐντέρου, ἣν δεῖ θεραπεύειν περιτέμνοντα καὶ προσέχοντα μὴ τοῦ σφιγκτῆρος περιτέμῃ τι. οὐκέτι γὰρ δύναται εἰς τὸ ἐντὸς ἐπιστρέφειν, ἀλλὰ μένει ἀνεῳγμένος, καὶ προπίπτει τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῇ ἕδρᾳ, οὗ συμβεβηκότος ζῆν οὐ δύναται. μετὰ δὲ τὸ χειρίζειν. ἐγχυματίζειν δεῖ σιδίοις ἑψημένοις ἐν ὀξυκράτῳ πλήθει κοτύλης διὰ στόματος, ἢ κνηκίδα κόψαντα. καὶ σείσαντα, καὶ φυράσαντα ἐν ὀξυκράτῳ ποιήσαντα μάζας, καθιέναι διὰ τοῦ στόματος, καὶ παραβάλλειν κισσοῦ πέταλα μιγνῦντα ταῖς κριθαῖς. ἔστω δὲ λεπτὰ κεκομμένα μαχαίρᾳ, ἢ πρίστῳ τινί. συμβαίνει δὲ τοῦτο ἵππῳ. οὐχ οὕτως δὲ ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ.

Ἱεροκλέ.

ἹΕΡΟΚΛΕΌΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Δυσεντεριῶντος δὲ ἵππου ἐκτροπὴ γίνεται τῆς ἕδρας καὶ πρόπτωσις, ἣν δεῖ θεραπεύειν ὥς φησιν Ἄψυρτος περιτέμνοντα τὸ ἔξωθεν, καὶ οἱονεὶ περιττὸν, καὶ προσέχοντα μὴ τοῦ σφιγκτῆρος περιτέμῃ τι. οὐκ ἔτι γὰρ δύναται εἰς τὸ ἐντὸς ἐπιστρέφειν ἡ ἕδρα, ἀλλὰ μένει ἀνεωγυῖα, καὶ ἀπὸ τούτου ἀποθνήσκει. μετὰ δὲ τὸ χειρουργηθῆναι αὐτὸν, κρίθινοις σιτίοις ἀφηψημένοις ἐν ὀξυκράτῳ διὰ στόματος ἐγχυματίζειν, ἢ κνηκίδας κόψαντα καὶ σείσαντα καὶ φυράσαντα ὀξυκράτῳ, καὶ μάζαν ποιήσαντα διὰ στόματος καθεῖναι, καὶ παραβάλλειν κιττοῦ πέταλα, μίσγοντα ταῖς κριθαῖς. ἔσω δὲ λεπτὰ διῃρημένα μαχαιρίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἧττον τοῦτο ἵππῳ συμβαίνει. μάλιστα δὲ ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ.

ΠΡῸΣ ΚΩΛΙΚΟΥ͂Σ

καὶ δυσεντερικοὺς, καὶ στροφουμένους
καὶ ἡπατικοὺς καὶ δυσουρίᾳ κα
τεχομένους καὶ φαλαγ-
γιοδήκτους καὶ λυσ
σοδήκτους τρο
χίσκος.

Κρόκου γο α, σμύρνης γο β, ἀνθοῦς ἀβροτόνου γο δ, πετροσελίνου γο α, πηγάνου ἡμέρου γο δ, πυρέθρου γο β, ὑσσώπου γο β, κασίας γο α, ταῦτα κόψας καὶ σείσας ἀνάλαβε ὄξει δριμεῖ, ἕως ἂν ἡ μάζα διατριβῇ, καὶ οὕτως διάπλασσε τροχίσκους γραμμιαίους, καὶ ψύξας ἐν σκιᾷ, καὶ μετὰ χυλοῦ πτισάνης λειώσας, δίδου κωλικοῖς καὶ δυσεντερικοῖς. στροφουμένοις δὲ καὶ δυσουριῶσι καὶ ἡπατικοῖς, μεθ' ὕδατος θερμοῦ κοτυλῶν β, σκορπιοπλήκτοις δὲ καὶ φαλαγγιοδήκτοις καὶ λυσσοδήκτοις, μετὰ οἴνου ἀκράτου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΣΠΛΗΝΌΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Μ.

Ἄψυρτος ἡμετέρῳ ἱππιάτρῳ χαίρειν. τὸν σπληνιῶντα ἐπιγνώσῃ ἐν τῷ μεγάλην ἔχειν τὴν γαστέρα κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος, καὶ σκληροτέραν, καὶ τὴν οὐσίαν πικρότερον. θεραπεύεται δὲ περιπάτοις πλείοσι, καὶ δρόμοις ἐκ προαγωγῆς, ἵνα ἱδρῶτες γένωνται, καὶ ἐγχυματιζόμενος διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος μυροβαλάνου ἀποπιέσματι, τριβέντος μετὰ ὀξυκράτου, ἢ μυρίκης καρπῷ κοπέντι μετὰ ὀξυκράτου, ἢ χαμαιλαίᾳ τετριμμένῃ μετὰ οἴνου. ἔστω δὲ τὸ πᾶν, κοτύλη. καὶ τοῦτο δὲ γινέσθω ἐπὶ πλείονας ἡμέρας. ἔστι γὰρ δυσθεράπευτον τὸ πάθος. ποτίζων δὲ αὐτὸν, νίτρον βάλλε εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ τὸν χόρτον δὲ καὶ τὰς κριθὰς αὐτοῦ κατάρραινε, ἔνιοι μέντοι ἀντὶ τοῦ νίτρου στυπτηρίαν ἐμβάλλουσι τῷ ποτῷ. λέγεται δὲ ὑπό τινων καίειν αὐτόν. ἡμῖν δὲ οὐκ ἀρέσκει, θυρεοειδοῦς γὰρ ὑπάρχοντος τοῦ τόπου, ὑποτρέχει τὸ καυτήριον.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν σπληνιῶντα ἐπιγνώσῃ, τῷ διογκοῦσθαι τὴν γαστέρα κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος, καὶ σκληροτέραν εἶναι τήν οὐσίαν τε συνεχέστερον ἐπὶ ἐσθίειν πολλά. θεραπεύειν δὲ περιπάτοις καὶ δρόμοις ἐκ προαγωγῆς πλείοσιν, ὡς ἱδρῶτα κινεῖσθαι, ἐγχυματίζειν τε διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος μυροβαλάνῳ ἀποπιεσθέντι καὶ τριφθέντι μετὰ ὀξυκράτου, ἢ χαμελαίᾳ τετριμμένῃ μετὰ οἴνου. ἔστω δὲ τὸ πᾶν κοτύλη. καὶ τοῦτο δὲ γινέσθω ἐπὶ πλείονας ἡμέρας. ἔστι γὰρ δυσθεράπευτον τὸ πάθος. ποτίζων δὲ αὐτὸν νίτρον βάλλε εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ τὸν χόρτον δὲ καὶ τὰς κριθὰς αὐτοῦ κατάρραινε. ἔνιοι μέντοι ἀντὶ τοῦ νίτρου στυπτηρίαν ἐμβάλλουσι τῷ ποτῷ. τὴν δὲ διὰ τῆς καύσεως θεραπείαν Ἄψυρτος ἀποδοκιμάζει.

ΕΥ'ΜΗ'ΛΟΥ ΠΡΟ'Σ σπληνὸς πόνον.

Κυμίνου σπέρματος ὀξύβαφον, καὶ μέλιτος τὸ ἴσον, λασάρου κυάμου μέγεθος, ὄξους κοτύλην μίαν, εἰς ὕδατος ξέ. τρεῖς, λύσας ἀφ' ἑσπέρας, ἔμβαλε διὰ στόματος. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ῥοφῆς ἀπεχέσθω. εἰ δὲ τοῦτο μὴ ὠφελήσῃ, τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν πλησίον τῆς τελευταίας σπάθης, μῆκος ὡς τεσσάρων δακτύλων, ἔγκαιε μὴ πλέον δακτύλου τὸ βάθος. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ καυτῆρος ἕλκη θεράπευε ὡς προείρηται.

ΘΕΟΜΝΗ'ΣΤΟΥ ΠΡΟ'Σ ΣΠΛΗνικοὺς καὶ ὦσιν ἐσκιῤῥωμένοι.

Καππάρεως ῥίζης φλοιὸν μεθ' ὕδατος ξεστῶν κϛ', καὶ ὄξους ξέστου ἑνός. ἕψει ἕως εἰς ἐλάχιστον ἔλθῃ καὶ δίδου συμπέπτω ὄντι.

Ἄλλο.

Ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιμασσέσθω, κριθῶν ἀπεχέσθω. ὥστε αὐτῷ λεπτότερον τὸ σῶμα γίνεσθαι. ποίει δὲ καὶ προπότισμα τοιοῦτον, σκόροδον νίτρον. πράσιον λελειωμένον μετὰ ἀψινθίου καὶ οἴνου αὐστηροῦ συμμίξας διὰ κέρατος ἐγχυμάτισον, καὶ ποίει περιπατεῖν. τὸ πρωῒ δὲ σπόγγοις μετὰ χλιαροῦ ὕδατος θαλπέσθω, καὶ πεπιλημέναις χερσὶν ἀνατριβέσθω. εἰ δὲ ὁ τῆς γαστρὸς ὄγκος ἐπιμένοι, καυτηριάζειν προσῆκε μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἑκατέρωθεν ἀνὰ τρεῖς δακτύλους ἐπιμετροῦντα, καὶ παραφυλαττόμενον ἐπιμελῶς τὸ μὴ φλέβα καῦσαι.

Περὶ σπληνὸς πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Ἐὰν περὶ τὸν σπλῆνα ᾖ τὸ πάθος, ἥτε γαστὴρ μεγάλη γίνεται, καὶ στένει σφόδρα, καὶ ὀδυνᾶται. ἐὰν δὲ βούλῃ βοηθεῖν, λαβὼν καυτήριον διάπυρον παλαιστὴν ἀποστήσας ἀπὸ τῆς σφαίρας, καῦσον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. ἔστι δὲ ὁ τόπος ὃ πτερνίζομεν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καῦμα ἔσω ἐν τῷ προειρημένῳ τόπῳ. ἕτερον δὲ ἔμβαλε ἀποστήσας τοῦ προτέρου ὡς τρεῖς δακτύλους. ὅταν δὲ καύσῃς ὡς προείρηται θεράπευε τὸ ἕλκος τῷ προειρημένῳ φαρμάκῳ.

ΠΕΡΙ ΤΕΡΗΔΟΝΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ.

Τὸ τῶν τερηδόνων γένος ἐστὶν, οἱ σκώληκες οἱ γινόμενοι ἐν τοῖς ἐντέροις ἐν τῇ κοιλίᾳ, οἵτινες ἐν τοῖς κοπρίοις ἀφοδευόμενοι, ἐμπλέκονται τῇ ἐκστροφῇ τοῦ σφιγκτῆρος, καὶ πρόσκεινται. σημεῖα δέ ἐστι τάδε. προστρίβειν τὴν οὐρὰν, καὶ τὴν ἕδραν πρὸς τὴν φάτνην καὶ τοὺς τοίχους. δεῖ οὖν καθιέναι τὴν χεῖρα, καὶ ἀφαιρεῖν, καὶ κονίαν ἀπὸ τῆς ἑστίας ἐμπάσσειν ὅταν ἀφοδεύῃ. οὐκ ἔχει δὲ κίνδυνον ἐν τούτῳ. συμβαίνει δὲ καὶ ταῖς ἐλάφοις ἐγγίνεσθαι τοὺς σκώληκας ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ μηρυκωμένων αὐτῶν ἀναφέρεσθαι, καὶ ἐμπλέκεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸν βράγχον καὶ μένειν. καὶ οὐχ ἕστηκεν ἐν ἑνὶ τόπῳ, ἀλλὰ περιτρέχει. ἐπινενόηται δὲ τῷ ζώῳ τί ποιοῦν, τρώγειν τὰ ἑρπετὰ θηρία, καὶ θεραπεύεσθαι οὕτως.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Γίνονται τερηδόνες καλούμεναι ἐν τοῖς ἐντέροις, καὶ τῇ κοιλίᾳ. εἰσὶ δὲ σκώληκες οἳ σὺν τῇ κόπρῳ ἀπατώμενοι ἐμπλέκονται κατὰ τὴν ἔκθλιψιν τῆς ἕδρας. σημεῖα δὲ τούτου τὸ προστρίβειν τὴν ἕδραν, καὶ τὴν κέρκον πρὸς τὴν φάτνην καὶ τοὺς τοίχους. βοηθείσθω οὖν καθιέντος τὴν χεῖρα τινὸς καὶ ἐξαίροντος, καὶ κονίαν τὴν ἀπὸ τῆς ἑστίας ἐμπάσσοντος, ἢ ἅλας λεπτόν.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΕΙΣ

τὸ αὐτό.

Ἐὰν τερηδόνας, τουτέστι λεπτοὺς σκώληκας ἔχῃ, φρίττει πᾶν τὸ σῶμα, καὶ κνησμοὺς ἔχει. χαμαιλέοντος οὖν ῥίζαν εἰς ὕδωρ ἀποτρίψας καὶ μίξας ὀποπάνακος γο β, καὶ οἴνου ξέστου τὸ ἥμισυ, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλε.

ἌΛΛΟ ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ.

Αἱ τερηδόνες καὶ τὰ θηρία, σκώληκές εἰσι λευκοὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις ἐντικτόμενοι. ταῦτα δὲ σημεῖα ποιοῦσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν ὀχλούμενοι ἵπποι. τρίβουσι τὴν οὐρὰν, καὶ τὸν σφιγκτῆρα παρὰ τοὺς τοίχους. θεραπεία δὲ αὐτῶν αὕτη. τὰ μὲν φαινόμενα, ἐκκομίζεσθαι διὰ τῆς χειρὸς ἐναλειφομένης ἐλαίῳ, εἶτα καθαρθὲν τὸ ζῶον ἐγχυματίζειν ὀποπάνακα, μετ' οἰνελαίου. ἔπειτα κόψας ὀρίγανον, καὶ ψύλιον ἅλατί τε συμμίξας ἐπίχυσον εἰς πλάκα, καὶ τοῦτο ποίει φαγεῖν μετὰ δὲ κέρατος καὶ ἅλας κωλυόμενον δίδοσθαι.

ἌΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

Συνάγει ἑαυτὸν ἐπὶ παντὶ σώματι, φρίττει τὰ πολλά. λαβὼν οὖν χαμαιλέοντος ῥίζαν, ἕψησον καὶ ἀποτείτωσον, καὶ ταύτην μετὰ ὀποπάνακος γο β̄, καὶ οἴνου ξέ. ᾱ, μίξας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει.

Τερηδόνων πρόγνωσις καὶ ἴασις

Ἐξαπίνης ἀναστὰς τρέχει, ἢ κάθηται, ἢ ἀνακλινθείς. κέχηνε. λαβὼν οὖν σκορόδων κυπρίων. εἰ δὲ μὴ, γῆς ἐντέρων δραχμὴν ᾱ, τρίψας ἐν ὄξει ὅσον κοτύλην εἰς τοὺς μυκτῆρας ἔγχει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΑἽΜΑΤΟΣ ΔΙᾺ ΤΗ͂Σ ἝΔΡΑΣ ἘΚΦΕΡΟΜΈΝΟΥ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΒ.

Ἄψυρτος Στατυλίῳ Στεφάνῳ ἰατρῷ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν, πῶς δεῖ βοηθεῖσθαι τῶν ἵππων τοὺς αἷμα ἀποκρίνοντας διὰ τῆς ἕδρας καὶ τῆς οὐρήσεως. θεραπεύονται δὲ οὗτοι αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῆς ὑπερῴας, καὶ ἐγχυματισμῷ

ματισμῷ διὰ τοῦ στόματος. ἀσφοδέλου ῥίζη τετριμμένη μετὰ οἴνου γλυκέος λευκοῦ κοτύλαις δυσί. ἵνα δὲ ᾖ ὑγρὸν τὸ ἔγχυμα. μετὰ δὲ ταῦτα ἄλευρα πύρινα καθαρὰ μετὰ στέατος ὑείου, καὶ ῥόας ἐν ὕδατι πολλῷ χρόνον ἑψήσαντας, μὴ παχὺ τὸ ἕψημα, ὡσαύτως εἰς τὸ στόμα ἐγχεῖν. περιπάτοις δὲ συντόνοις καὶ τροχασμοῖς περιφέρειν, καὶ τὴν κοιλίαν ὑγροτέραν ποιεῖν, ποτίζοντας τὸ νίτρον καὶ τὰς κριθὰς καταῤῥαίνοντας αὐτῷ καὶ τὸν χόρτον καὶ μὴ ῥιγούτω. ὅταν δὲ ᾖ φερόμενον διὰ τῶν μυκτήρων βοηθοῦντες καταντλούμενοι τὴν κεφαλὴν ψυχρῷ ὕδατι ἅλας ἔχοντι μὴ πολύ. ἔσω δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ὅτι ψυχρότατον.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ δὲ αἷμα διὰ τῆς ἕδρας ἀποκρίνοντες, καὶ τῆς οὐρήθρας ἑτέρων σημείων εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ πάθους, δῆλον ὡς οὐ προσδέονται δεικνῦντες ὅτι αἵματι ὃ πάσχουσι. τοῖς δὲ ἴασις, διὰ τῆς ὑπερῴας ἀφαιρείσθω αἷμα, καὶ ἐγχυματιζέσθωσαν ἀσφοδέλου ῥίζαν τετριμμένην μετὰ οἴνου γλυκέος κοτυλῶν δύο. ἵνα δὲ ὑγρὸν ᾖ τὸ ἔγχυμα. μετὰ δὲ ταῦτα ἄλευρα πύρινα καθαρὰ μετὰ στέατος χοιρείου καὶ ῥόας ἐν ὕδατι ἐπιπλεῖον ἑψηθέντα, ἐγχυματιζέσθωσαν διὰ τοῦ στόματος, μὴ παχέος ὄντος τοῦ ἐγχυματισμοῦ. περιπάτων δὲ συντόνων χρὴ παραλαμβάνειν. τῷ δὲ νίτρῳ καὶ τὰς κριθὰς καταῤῥαίνειν, καὶ τὸν χόρτον ἐπιμελεῖσθαί τε ὅπως μὴ ῥιγῶσιν. ὅταν δὲ διὰ μυκτήρων αἷμα φέρηται, καταντλεῖν δεῖ τὴν κεφαλὴν ὕδατι ψυχρῷ, ἅλας ἔχοντι μὴ πολύ. χρῆσθαι δὲ τῷ ὕδατι ψυχρῷ.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΥ ΠΡΟΣ

τοὺς αἷμα ἀπουροῦντας.

Ερέγμῳ κεκαθαρμένῳ ἑφθῷ, στέατος ἐλαφείου μιχθέντος καὶ ὀλίγου οἴνου. ταῖς ἡμέραις τρισὶ διὰ τοῦ στόματος ἐγχυμάτιζε, ἢ γάλακτος αἰγείου κοτύλην μίαν, καὶ ἀμύλου ὅσον ᾠῶν τριῶν πλῆθος ἐλαίου γο γ, μίξας διὰ κέρατος ἐγχυμάτισον.

Πελαγωνίου

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ αἷμα ἀπουροῦντας, ἢ διὰ μυκτήρων ἀνάγοντας, ἢ ἐμοῦντας, ἢ ἀπὸ φλεβοτομίας ἐξαίμους γινομένους.

Πελαγώνιος Ἀρσίππῳ ἰδίῳ χαίρειν. πολλάκις καὶ ὑγιαίνοντας ἵππους πλῆθος αἵματος βλάπτει. δῆλον γὰρ ὡς ὁ τούτου πλεονασμὸς δι' οὐ δέοντος ἀπορρήγνυται τόπου, ὅπερ ἵνα μὴ τοῖς ἵπποις ἐπισυμβαίη παραφυλάξομεν. πολλάκις δὲ καὶ ταλαιπωροτέρου ἵππου τὸ οὖρον αἷμα εὑρίσκεται, ἀλλὰ τοῦτο τοῖς ἀσθενεστέροις, ἢ καὶ ἐκ μακρᾶς ὁδοῦ, ἢ ἐκ πολλοῦ βάρους ἐπιγίνεται, ἢ ἐκ πολλῆς πιμελῆς. χρὴ οὖν θεραπεύειν οὕτως αἷμα ἐκ τῆς γαστρὸς λάμβανε, καὶ προπότιζε γάλακτι αἰγείῳ, καὶ ἀμύλῳ καὶ τρισὶν ᾠοῖς, καὶ χυλῷ βοτάνης περδικίου. τοῦτο δὲ ποίει ἐπὶ τῶν ἄγαν λιπαρῶν. τοὺς δὲ λεπτοὺς δίχα τῆς ἀφαιμάξεως περιόδευε. οὐ γὰρ συμβάλλεται αὐτοῖς ἡ τοῦ αἵματος ἀφαίρεσις.

Προπότισμα πρὸς τὰ τοιαῦτα πάθη.

Προποτίσμασι δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα πάθη τοῖς δὲ χρήσῃ, τραγακάνθης οἴνῳ ἀποβεβρεγμένης γο̄ τὸ ἥμισυ, ὀπίου γρά. δ´, στύρακος τὸ ἴσον, στροβίλια ἀριθμῷ ιβ´, ταῦτα πάντα λειώσας, καὶ ποιήσας καρύου ποντικοῦ μέγεθος μετὰ οἴνου ξε. ἑνὸς διὰ κέρατος ἔγχει ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά. τοῖς δὲ καὶ ἀνθρώποις ἐστὶν ἐπωφελὲς εἴγε κυάμου μέγεθος εἰς ᾠὸν δώσεις.

Ἄλλο.

Πράσου χυλὸν μετὰ οἰνομέλιτος, καὶ ᾠοῦ εἰς τὸν λαιμὸν ἔμβαλλε προσμίσγων καὶ στακτὴν ὀλίγην. Ἄλλο.

Αἷμα πρῶτον ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου λάμβανε, εἶτα ἀσφοδέλου ῥίζαν εἰς οἴνου γλυκέος ξε. β´, λείωσον, καὶ λαβὼν ἄλευρα σίτινα σεῖσον ἐπιμελῶς, εἶτα ῥοῦ συριακὴν εἰς ὕδωρ ἕψησον ἐπὶ πολύ, καὶ ταῦτα συμμίξας, διὰ τοῦ στόματος ἔγχει. μὴ πολλὰ δὲ περιπατείτω. πρόσεχε πάντων, τὴν γαστέρα αὐτοῦ ὕδατι καὶ νίτρῳ, καὶ τὰς κριθὰς ὁμοίως κατάβρεχε.

Ἄλλο.

Ἐὰν αἷμα διὰ τῶν μυκτήρων φέρῃ, ἐπέχειν αὐτὸ χρὴ προσφυ-

σῶντα εἰς τοὺς μυκτῆρας, κοριάνου χλωροῦ χυλόν.

Πρὸς τοὺς αἷμα ἐμοῦντας.

Ἀψίνθιον καὶ ναρδόσταχυ ἐν χαλκείῳ καινῷ μετὰ ὕδατος ἀφεψήσας προπότιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΜΦΡΆΓΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΓ.

Ἄψυρτος ἱππιατροῖς χαίρειν. ἐμφράγματος γενομένου σημεῖα τάδε. οὐρὰν ἀποτεταμένην ἔχει, ῥώθωνας διεσταλμένους, καὶ τῷ ποδὶ τύπτει τὴν γῆν καὶ τὴν κόπρον ὀσφραίνεται, ἱδροῦτε τὰς μάλας καὶ τρόμος περὶ τοὺς ὤμους ἐνίοτε γίνεται καὶ ὡς οὐρητιῶν προχαλᾷ τὸ αἰδοῖον, καὶ κυλίεται. συμβαίνει δὲ τοῦτο, ὅταν ἀπὸ τῆς κοιλίας τὸ περὶ τῆς ἐξόδου ἔντερον, ἐπιστροφὴν λάβῃ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐγκείμενα, διέξοδα μὴ γίνηται θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος οἴνου καὶ ἐλαίου κοτύλαις δυσί, καὶ περιπάτῳ πλείονι καὶ χόρτῳ χλωρῷ χρώμενος, καὶ ποτιζόμενος τῷ νίτρῳ. κυλιόμενον δὲ μὴ κωλύειν. ὁ δὲ τοιοῦτος, δυσχερῶς περιγίνεται.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἔμφραγμα γίνεται ὅταν τὸ περὶ τῆς κοιλίας τοῦ πόρου ἔντερον ἐπίστρεψιν λάβῃ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐγκείμενα, μὴ ἔχῃ τὴν διέξοδον. τὴν οὐρήθραν δὲ ἀνατεταμένην ἔχει, καὶ τοὺς μυκτῆρας διεστῶτας, καὶ τῷ ποδὶ τύπτει τὴν γῆν, καὶ ἐπιστρέφηται περὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰ κόπρια ὀσφραίνηται ἱδροῦντές τε παρὰ τὰς μασχάλας γίγνονται, καὶ τρόμοι ἐνίοτε περὶ τοὺς ὤμους, καὶ ὡς οὐρητιῶν μᾶλλον ἐμφαίνῃ αἰδοῖον, καὶ κυλίεσθαι βούλεται. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος οἴνου καὶ ἐλαίου, κοτύλαις β, καὶ περιπάτῳ χρώμενος πλείονι, ἢ ὀποπάνακα τρίψας, καὶ μετὰ σελίνου ἐν οἴνῳ λευκῷ ἐπιχέας οἶνον τεταρτημόριον, ἐγχυμάτιζε διὰ μυκτῆρος τοῦ εὐωνύμου. χόρ-

τος δὲ

τος δὲ διδόσθω χλωρὸς, καὶ κυλιόμενος δὲ μὴ κωλυέσθω ἀπὸ πρώτης ἡμέρας. ἐγχυματιζέσθω δὲ ἀλεύρῳ πυρίνῳ ἐν ὕδατι χλιαρῷ. ἔνιοι δὲ πρὸ τοῦ ἐγχυματισμοῦ δοκιμάζουσιν, ἀλείψαντες τὴν χεῖρα καὶ καθιέντες διὰ τῆς ἕδρας, τὰ παρακείμενα κόπρια ἐκβάλλειν οὗ γινομένου, ὀρεῖ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΑἹΜΟῬῬΟΐΑΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ. ΜΔ.

Ἄψυρτος Ἀγρουστίῳ Κορινθίῳ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν πόθεν συμβαίνει τοῖς ἵπποις καὶ ἱπποζυγίοις αἱμοῤῥοεῖν ἐκ τοῦ νώτου. συμβαίνει δὲ ὅταν ἐνστῇ ὁ καιρὸς ἀπὸ τῶν ξηρῶν πρὸς τὰ χλωρὰ κατὰ τὴν ἐαρινὴν ὥραν χωρεῖς γίνεσθαι τὸν ἰχῶρα τοῦ αἵματος, καὶ ὑποτρέχειν ὑπὸ τὴν βύρσαν τοῦ νώτου, καὶ τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι διὰ τῆς ἐπιφανείας κατὰ τρίχα ὃ λέγουσιν αἱμοῤῥοΐδα. τούτου δὲ ἐπιγινομένου, καθαίρεται τὸ κτῆνος, καὶ εὔρωστον ὑπάρχει, διὸ οὐ δεῖ φλεβοτομεῖν τὸν τοιοῦτον ἐξ οὐδενὸς τῶν τόπων. μετάγεται γὰρ πάλιν ἀπὸ τῆς διεξόδου εἰς τὰς φλέβας, καὶ νοσοποιεῖ. δεῖ οὖν τῇ τροφῇ πιαίνειν αὐτὸν, καὶ μάλιστα τῇ χλόῃ. δοκεῖ γὰρ τό τε μᾶλλον ἐπὶ πλέον τὴν ῥύσιν ποιεῖσθαι καὶ τὴν ἔκκρισιν. ἔστι δὲ τούτῳ ἐν τῇ κυβερνήσει ἡ τρῖψις ἀσύμφορος, διὰ τὸ στεγανοῦσθαι τοὺς πόρους. ἐὰν γάρ ποτε γινομένης τῆς ἀναχύσεως ἔξοδος μὴ ἐπακολουθήσῃ ὡς προγέγραπται, ψωρίασις ἐπιγίνεται.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕΊΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Συμβαίνειν αἱμόῤῥοιαν γίνεσθαί φασι πολλάκις ἀπὸ τοῦ νώτου τοῖς ὑποζυγίοις ὅταν τὸ ἔαρ ἐπιστῇ. ὁ γὰρ τοῦ αἵματος ἰχὼρ συνιὼν ὑπὸ τὴν βύρσαν τοῦ νώτου ὑποτρέχει, καὶ διὰ τῆς ἐπιφανείας ἔξοδον ποιεῖται κατὰ τρίχα, καὶ τοῦτό τινες αἱμοῤῥοΐδα ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ κάθαρσις τοῦ κτήνους, καὶ εὐρωστότερον γίνεται, διόπερ οὐ χρὴ φλεβοτομεῖν αὐτὸ τοῦτο ἐξ οὐδε-

νὸς τόπου. εἰ δὲ μή, νόσος αὐτῷ ἐγγενήσεται. δεῖ οὖν αὐτὸ ταῖς τροφαῖς παρηγορεῖν, καὶ μάλιστα τῇ χλόῃ. δοκεῖ γὰρ μᾶλλον τότε, τὴν ῥύσιν καὶ τὴν ἔκκρισιν ποιεῖσθαι. καθὸ κυβερνᾶσθαι μὲν μὴ τρίβεσθαι δὲ ἵνα μὴ στενῶνται οἱ πόροι. ἐὰν δὲ ἔμφραξις ὑποδράμῃ καὶ ἐπίδοσις μὴ ᾖ τοῦ αἵματος, ἀλλ' ἐπισχεθῇ αὐτομάτως, ταχέως εἴωθε ψωρίασις γίνεσθαι.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΣΤΡΌΦΟΥ ΠΡΌΓΝΩΣΙΣ ΚΑῚ ἼΑΣΙΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΕ.

Ὁ στροφούμενος ἵππος, πρῶτον μὲν σκάλλων τῷ ποδὶ καταπίπτει, καὶ κυλίεται, καὶ ἑστηκὼς στροφεῖται, τήν τε κεφαλὴν στρέφει πρὸς ἑκατέρας τὰς λαγόνας, καὶ ἱδροῖ. λιπαρὰν οὖν τὴν χεῖρα ποιήσας καθὲς εἰς τὴν ἕδραν, εἶτα ἐντρίψας μάλιστα κενταύρειον, καὶ ὅσον τοῖς τρισὶ δακτύλοις ἐπιχέας οἴνου τε καὶ ἐλαίου κύαθον χλιάνας, ἔγχει. εἶτ' ἐντροχασάτω. εἰ δὲ μή, ὀποπάνακος ἢ σμύρνης ἢ σελίνου καρπόν, ἢ τὸ βρύον τὸ ἀπὸ τῶν ἰνδῶν, ἢ χελιδόνιον, ὅτι ἂν τούτων ἔχῃς. εἰ δὲ μή, οὐρήσας ἔγχει, καὶ τρίψας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ καταφυσήσας, λοῦσον θερμῷ, καὶ πιεῖν δίδου ὠμὴν λύσιν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ.

Ἁπλοῦν ἐστὶ τὸ πρὸς στρόφον βοήθημα ὠὸν καταμίξας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὀδόντας, χάλασον ὡς ἀξούγγιον καὶ ἰάσῃ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Ὁ στροφούμενος ἵππος ἐπιγινώσκεται οὕτως, ὧδε κἀκεῖσε ῥίπτει ἑαυτὸν πολλάκις ἐπὶ τοὔδαφος, καὶ πάλιν διεγείρεται, καὶ περιασύρεται τὴν κοιλίαν τῷ ἐδάφει, σπᾶταί τε καὶ στενάζει καὶ ἱδροῖ τοὺς διδύμους, καὶ οἷον διεδακρυμένῳ ἔοικε, καὶ τὴν οὐρὰν τείνει, καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀπο-

χωρεῖ, ἀναπνεῖ τε θερμὸν, καὶ τὸ στόμα μέμυκε, καὶ κατάξηρον ἔχει τὴν γλῶσσαν καὶ τραχεῖαν, καὶ τὰ ὦτα κεχαλασμένα, καὶ νυστάζει. θεραπεύεται δὲ λουτρῷ θερμῷ καὶ σκεπάσμασι θερμαινόμενος, ἐγχυματιζόμενός τε διὰ τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥινῶν, σμύρνης δραχμαῖς ε. ἐν οἴνου παλαιοῦ κοτύλαις ἓξ κεκραμέναις. μετὰ δὲ τὸν ἐγχυματισμὸν, ἔξαγε εἰς δρόμον, μὴ πολὺν διαστήσας χρόνον, μὴ δὲ σύντονον τὸν δρόμον ποιῶν. τροφήν τε παράβαλλε, σέλινα ἱκανὰ ἐὰν ᾖ. δίδου δὲ καὶ ποτὸν θερμὸν ὕδωρ, καὶ κενώσας τὴν κοιλίαν, ποίει πάλιν ἐμβροχάσαι, ἵνα ἱδρώσῃ, ἢ καρδάμου σπέρμα τετριμμένον μεθ' ὕδατος, ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος, περιβλήμασί τε περίστελλε, καὶ ῥοφὴν δίδου τὴν λεγομένην μηδικὴν πόαν, εἶτα ἀποξύσματα τῶν ἐμπροσθίων ὀνύχων ῥίψας, ἐν ὕδατος κοτύλαις τέσσαρσιν, ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀπὸ ὀρύγματος μυγαλῆς λελειωμένου.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΥ.

Ἵππον στροφούμενον ἰάσῃ, ὕδατι θερμῷ λούσας αὐτὸν καὶ συγκαλύψας ἱματίοις, ἔπειτα σμύρνης δραχμὰς πέντε καὶ οἴνου παλαιοῦ κοτύλας ἓξ, καὶ ἐλαίου κοτύλας γ̄, ὁμοῦ διηθήσας, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐγχυματίσας, καὶ τὴν κοιλίαν δὲ ὕδατι θαλασσίῳ θερμῷ κλύσον, μύρτων ἐν αὐτῷ ἀφεψηθέντων, ἢ πολύφυλλον, καὶ ἀβρότονον, ἢ πικρὰ ἀμύγδαλα καὶ οἶνον μέλανα καὶ αὐστηρὸν μίξας, ἢ σίδια ῥοιᾶς μετὰ ὕδατος ἐγχυμάτιζε, ἢ νίτρον λειώσας καὶ θερμάνας μετὰ οἴνου, τὸ αὐτὸ ποίει. Ἄλλο.

Τέσσαρα ὠὰ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ κατάξας, ποίησον μετὰ τῶν λεπῶν τὸ ζῷον καταπιεῖν.

Εἰ ἐπικρατὴς γένηται ὁ στρόφος καὶ μὴ προχωρῇ ἡ κοιλία.

Ὅταν τὴν οὐρὰν ὁ ἵππος μεταξὺ τῶν σκελῶν ἐμβάλλῃ καὶ ἐπικλίνεται ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοιλίαν, πηγάνου ἀγρίου σπέρμα μετὰ ἡμίνης οἴνου προπότιζε. Ἄλλο.

Κρόμμυα λειώσας ῑ, ἢ σύκων ξηρῶν γράμματα θ̄, νίτρου γράμμα ἓν κόπρου περιστερᾶς γράμματα δ̄, ταῦτα πάντα

μίξας, καὶ ποιήσας κολλούρια δύο ἢ τρία, εἰς τὴν ἕδραν αὐτοῦ ἔμβαλε. Ἄλλο.

Χλιαρὰν στακτὴν μετὰ ἐλαίου καὶ μέλιτος ὀλίγου, ταῖς φάρυξιν ἔμβαλε, καὶ εἰ χρεία ἀπαιτήσοι, διὰ τοῦ δακτυλίου τὴν χεῖρα ἐμβαλὼν, τὴν κόπρον ἐκκόμισον. Ἄλλο.

Κυμίνου καθαροῦ κοχλιάριον ἓν μεστὸν, πηγάνου σπέρματος κοχλιαρίου τὸ ἥμισυ, ὀποπάνακος ὅσον κυάμου τὸ μέγεθος, λασάρου ὅσον κυάμου τὸ ἥμισυ, οἴνου παλαιοῦ ξε. ἰταλικὸν α', ἐλαίου ὀμφακίνου τὸ ἀρκοῦν, δίδου ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις τῷ ζώῳ. κριθὰς δὲ μὴ ἐσθιέτω. Ἄλλο.

Ὁ στροφούμενος ἵππος, διαγινώσκεται οὕτως. κυλίεται συνεχῶς καὶ ἡ γαστὴρ φυσᾶται, καὶ κατακλιθεὶς στενάζει καὶ στρέφεται ὧδε κἀκεῖσε. τὰ δὲ ἔντερα βομβεῖ. θεράπευε οὖν οὕτω. πυρία, καὶ χειροτρίβει, καταφυσῶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ θερμῷ ὅλον, καὶ ἐγχυμάτιζε σύρακι καὶ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἀριστολοχείᾳ ἢ πράσου χυλῷ, μετὰ οἴνου, καὶ ἐλαίου. κλύζε δὲ οἰνελαίῳ καὶ τὴν χεῖρα πιαίνων ἐλαίῳ ἔμβαλε εἰς τὴν ἕδραν, καὶ ἔκβαλε τὰ παρακείμενα κόπρια. καὶ τὴν κύστιν δὲ διάτριβε προσηνῶς, δίδου τε φαγεῖν ὀρόβους, ἢ βρόμον μίξας τοῖς ὀρόβοις καὶ πότιζε χλιαρόν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΚΕΝΟΠΡΊΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Μς.

Ἄψυρτος κοΐντῳ λολλίῳ μαρυλλίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, εὔχρηστον εἰδέναι τίνα τὰ σημεῖα τῆς κενοπρίσεως, καὶ διὰ τί συμβαίνει. γίνεται δὲ διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ κατακρατούμενος ὑπὸ τῆς ξηρᾶς τροφῆς, ἥτις αὐτὴ μὴ καταπέσσεται, δύσπνοιαν δὲ παρέχει καὶ πλησμονὴν, καὶ ἐκ τούτου περιτέταται τὰς λαγόνας, καὶ ἀφοδεύων σκληροτέραν ἔχει τὴν κοιλίαν, καὶ ἀποκρίνει μικρὰ, καὶ φυσᾶται ἡ ἕδρα. λέγεται δὲ κενόπρισις, ὑπὸ δέ τινων πνεῦμα ἐν κιθάρᾳ, οἵτινες εὑρήκασι τὸ μέσον τρυπᾶσθαι ὀστέον τῆς κιθάρας τρυπάνῳ λεπτῷ. ἕτεροι δὲ ἐγκλύζειν αὐτὸν σικύου ἀγρίου ῥίζαν ἀποχυλίζοντας κοτύλαις τρισὶ, καὶ οἴνου

τὸ ἴσον

τὸ ἴσον μίξαντας ἐλαίου κοτύλῃ χρῆσθαι. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα βοηθήμασι καὶ τούτοις, κόπρον περιστερᾶς ἢ τῶν κατ' οἶκον ὀρνίθων ὅσον χειρὸς πλήρωμα, διέντες οἴνῳ καὶ νίτρῳ ἐκκλύσαμεν, καὶ τὴν ῥοφὴν βρέχοντες τῷ οἴνῳ δεδώκαμεν, καὶ εἰς τὸν ποτὸν δὲ ἐβάλομεν, καὶ μὴ κόπον γίνεσθαι αὐτῷ παρηγγείλαμεν. περιπατείτω δὲ ὀλίγα, καὶ τρίψις ἔσω διὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, παρὰ τρίχα μὲν σκληρῶς. ἁρμόζει δὲ ἡ φλεβοτομία γινομένη ἀπὸ τῆς οὐρᾶς τῆς ἐκφύσεως ἀπέχουσα τῆς ἕδρας δακτύλοις δʹ. ἑτέροις δὲ πνευματοῦται, ὧν οἱ ῥώθωνες ἀνεπτυγμένοι εἰσί, καὶ δυσπνοοῦσι, καὶ ἐν τῷ ἀναπνεῖν τῇ κοιλίᾳ συμπίπτουσι καὶ ταῖς πλευραῖς, καὶ οὗτοι κατακρατοῦνται ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ῥοφῆς. θεραπεύονται δὲ, ἀνατάσει δίψους ἐγγινομένου, καὶ χλωρῷ χόρτῳ διδομένῳ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Κοπρόπρισις συμβαίνει, ὅταν ᾖ κατακρατούμενος ὑπὸ ξηρᾶς τροφῆς ἥτις αὐτὸν καταβλάπτει καὶ δύσπνοιαν ποιεῖ, καὶ πίμπρησι τὰς λαγόνας μάλιστα, καὶ ἡ γαστὴρ ἐπέχεται σκληροτέρα οὖσα, ἀποπατεῖ τε μικρὰ τῆς ἕδρας ὑποφυσωμένης. ἔνιοι δὲ προσηγόρευσαν τὸ πάθος, πνεῦμα ἐν κιθάρᾳ, προσήκει κίνην σικύου ἀγρίου τὴν ῥίζαν κόψαντα, τὸν χυλὸν ποιῆσαι εἰς κοτύλας τρεῖς, καὶ οἴνου ὑδώδους τὸ ἴσον καὶ ἐλαίου κοτύλην, καὶ νίτρου δραχμὰς ὀκτὼ, ταῦτα μίξαντα, καὶ ἀναλαβόντα κλύζειν. ἄψυρτος δὲ ἐκεῖνα δοκιμάζει, κόπρων περιστερῶν, ἢ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων χειρὸς πλήρωμα οἴνῳ διέντα, καὶ νίτρῳ κλύζειν, ῥαίνειν τε ἔσωθεν ὅτε νίτρῳ τὴν ῥοφὴν καὶ εἰς τὸν ποτὸν βάλλειν. περιπατείτω δὲ ὀλίγα, καὶ τρίψις ἔσω διὰ ἐλαίου, καὶ οἴνου παρὰ τρίχα. εἰ δὲ δεῖ καὶ φλέβα διελεῖν, διαιρείσθω δὲ ὥς φησιν ἄψυρτος ἀπὸ τῆς ἐκ φύσεως τῆς οὐρᾶς, ἀπεχέτω δὲ τῆς ἕδρας δακτύλους δʹ, ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἁπλουστέρα ἐμπνευμάτωσις, ὅταν ἀναπτύσσῃ μὲν τοὺς μυκτῆρας, ἐν δὲ τῷ ἀναπνεῖν, συμπίπτει τῇ κοιλίᾳ καὶ ταῖς πλευραῖς, τούτους ἀπείργειν δεῖ τοῦ πολλοῦ ποτοῦ χλωρὸν αὐτοῖς χόρτον παραβάλλοντας.

Ἀψύρτου

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΣΤΉΘΟΥΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΖ.

Ἄψυρτος ἀντιπάτρῳ ἱππιατρῷ ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἐάν ποτε συμβῇ ἐν τῷ στηθυνίῳ διακοπὴν γενέσθαι ὑπὸ σιδήρου, ἢ δὲ ἄλλης τινὸς αἰτίας θεράπευε οὕτως, πόρπακας λινοὺς ἢ κανναβίνους μὴ λεπτοὺς ἐπιτίθει παρ᾽ ἑκάτερα τοῦ τραύματος εἰς τὴν βύρσαν ὅσοι ἱκανοί εἰσι, καὶ μετὰ ποιήσας ἔρια οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐντίθει, καὶ οὕτως ἐπίδησον καταλαβόμενος τοῖς πόρπαξι, καὶ διὰ τρίτης λύσας, κατάντλει θερμῷ ὕδατι ὡς πλείστῳ, καὶ τὸ αὐτὸ ποίει καθ᾽ ἡμέραν, προσαντλῶν μέχρις ἡμερῶν ἄλλων τεσσάρων. διελθουσῶν δὲ, λύε τοὺς πόρπακας, καὶ τῷ ὀροβίνῳ πρόσπασσε, προσβρέχων ὕδατι χειμῶνος καὶ θέρους θερμῷ. ἂν δὲ ἀνακαθαρθῇ, ὑπόχριε τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ συμβαίνει ἐκφυσήματα γενέσθαι δι᾽ ὅλου τοῦ ἵππου ὑπὸ βύρσαν, ὥστε ὑπολαμβάνειν φλεγμονὴν εἶναι τῶν ἐντὸς, διὸ δεῖ ἐν τῷ στήθει ἐκκόπτειν τῆς βύρσης ἀπέχοντα ἀλλήλων ἐν τρισὶ τόποις τῇ περιοχῇ τοῦ ἀντίχειρος τῷ ὄνυχι διπλάσιον, καὶ οὕτως διελεύσεται τὰ ἐμφυσήματα. κίνδυνον δὲ οὐκ ἕξει. γενομένης δὲ τῆς διακοπῆς ἐν τῷ τόπῳ διαμπερὲς, μὴ θεράπευε. οὐ δύναται γὰρ ζῆν διὰ τὸ παρακεῖσθαι τὴν καρδίαν καὶ ψῦξιν λαμβάνειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐάν ποτε συμβῇ ἐν τῷ στηθυνίῳ διακοπὴν γενέσθαι ὑπὸ σιδήρου, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, οὕτως θεραπευέσθω, πόρπακας ἐνθεὶς μὴ λεπτοὺς παρ᾽ ἑκάτερα τοῦ τραύματος τὴν βύρσαν διαλαβὼν ἐφ᾽ ὅσον ἱκανοί εἰσι, καὶ μετὰ ποιήσας ἔρια διάβροχα οἰνελαίῳ ἐντίθει, καὶ ἐπιδέσμει οὕτως καταλαβόμενος τοῖς πόρπαξι, καὶ διὰ τρίτης ἡμέρας λύσας, κατάντλει θερμῷ ὕδατι, καὶ τὸ αὐτὸ ποίει καθ᾽ ἡμέραν προσαντλῶν,

μέχρις

μέχρις ἡμερῶν δ΄. διελθουσῶν δὲ τούτων λύε τοὺς πόρπακας καὶ ὀρόβινον προσκατάπλασσε, ὕδατι θερμῷ βρέχων ἕως ἀνακαθαρθῇ, εἶτα ἐπίχριε τῇ λιπαρᾷ, καὶ ἔσται ὑγιής. διακοπῆς μέντοι διαμπερὲς ἐν τῷ τόπῳ γενομένης οὐκ ἂν δύναιτο ζῆσαι διὰ τὸ παρακεῖσθαι τὴν καρδίαν, καὶ ψῦξιν διὰ τοῦ τραύματος λαμβάνειν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΙΟΥ ΠΡΟΠΤΩΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ.

Ἄψυρτος νουμηνίῳ ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. αἰδοῖον τὸ προπεσὸν, εἰ μὴ δύναιτο πάλιν εἰς τὴν χώραν ἀποκαταστῆναι, παραγγέλλουσι ῥοίζειν αὐτὸ ἐν ποταμῷ πρὸς τὸ πρόσαντες, ἢ ἐν θαλάσσῃ. ἕτεροι δὲ κατακλίναντες, καὶ τῶν σκελῶν ἀνακρεμάσαντες, κηρωτῇ προσανατρίβουσι μετὰ στέατος ὑείου καὶ νίτρου λεπτοῦ, καὶ καταντλοῦσι ὕδατι ψυχρῷ πολλῷ, καὶ καθιστᾶσιν οὕτως εἰς τὴν χώραν. κάλλιον δὲ ἐὰν ᾖ θαλάσσιον· εἰ δ᾽ οὐκ ἔστιν, ἐμπάσσειν εἰς τὸ ὕδωρ ἅλας. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα καὶ τούτῳ. ἑστῶτος τοῦ ἵππου, ῥαφίδι λεπτῇ ἀκροθιγῶς κεντοῦντες τὸ παρὰ τὸν καυλὸν δέρμα ὄξος δριμὺ προσραίνομεν τοῖς κεντήμασι, καὶ οὕτως ἄνεισιν εἰς τὴν φύσιν, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ κνίδαι παρατριβόμεναι ποιοῦσι, καὶ ἡ ἕδρα δὲ καὶ τὸ ὑποταύριον κεντούμενα τῇ ῥαφίδι καθιστᾶσιν εἰς τὴν χώραν.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Αἰδοῖον προπεσὸν, εἰ μὴ δύναιτο εἰς τάξιν καταστῆναι ῥοιζέσθω ἐν ποταμῷ εἰς ἀνάρρουν ἢ ἐν θαλάσσῃ. τινὲς δὲ κατακλίναντες καὶ τῶν σκελῶν ἀνακρεμάσαντες, ἀνατρίβουσι κηρῷ μετὰ στέατος αἰγείου, καὶ νίτρου λεπτοῦ καὶ καταντλοῦσιν ὕδατι πολλῷ ψυχρῷ. κάλλιον δὲ ἐὰν ᾖ θαλάσ-

σιον. εἰ δὲ μὴ ἅλας τῷ ὕδατι ἐμβάλλουσιν. ἄψυρτος δὲ δοκιμάζει καὶ τοῦτο, βελόνῃ λεπτῇ ἀκροθιγῶς κεντεῖν τὸ παρὰ τὸν καυλὸν δέρμα, καὶ ὄξος προσραίνειν δριμὺ τοῖς κεντήμασιν, ἀναπάσει γὰρ οὕτως εἰς τὸ κατὰ φύσιν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ κνίδαι παρατριβόμεναι ποιοῦσι, καὶ ἡ ἕδρα καὶ τὸ ὑποταύριον κεντούμενα τῇ ῥαβδίδι καθιστᾶσιν αὐτὸ εἰς τὴν χώραν.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Λιβανωτὸν καὶ ᾠὸν καὶ κύμινον μετὰ οἴνου μίξας ἐγχυμάτισον, ἢ κόπρον χοιρείαν μετὰ ὄξους μίξας καὶ διηθήσας, ἢ πάνακος ῥίζης γρά. β΄, μετὰ οἴνου τρίψας τὸ αὐτὸ ποίει, ἢ πηγάνου ἀγρίου ῥίζαν μετὰ ξυλοκεράμβης μίξας πρόσαγε δι' ἐγχυματισμοῦ. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς στρόφους ποιεῖ. Ἄλλο.

Ἔλαιον μετὰ οἴνου μίξας, ἐπὶ τὰς ψύας ἐπίχεε. εἰ δὲ μὴ ὠφελήσει, ἐκ μέλιτος ἑψηθέντος καὶ ἁλὸς ποιήσας κολλύριον λεπτότατον, ἔμβαλλε τῇ ὀπῇ ὅθεν τὰ οὖρα διαφοροῦνται ἢ μυῖαν ζῶσαν, ἢ ψύχα λιβανωτοῦ, ἢ ἀσφάλτου κολλύριον, ἢ σκορόδου μέρος τῷ αὐτῷ τρόπῳ ὡς ἔφημεν ἔμβαλλε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΡΧΈΩΝ ΦΛΕΓΜΟΝΗ͂Σ ΚΑῚ ΟἸΔΉΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΜΘ.

Ἄψυρτος μέμνονι ἱππιάτρῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε δεῖ γινώσκειν ὡς τὰς τῶν ὀρχέων φλεγμονὰς γινομένας ἐκ τραύματος, ἢ δήγματός τινος θηρίου, ἢ ὅταν χαλεπαίνωσι πρὸς ἀλλήλους, θεραπεύουσιν οὕτως σικύου ἀγρίου ῥίζαν θλάσαντες, καὶ ἑψήσαντες ἐν ὕδατι καὶ ἅλατι πυριῶσι σπόγγῳ χρώμενοι καὶ ψιμμύθιον καὶ ἔλαιον καὶ στέαρ αἴγειον, καὶ ᾠὸν τὸ λευκὸν τρίψαντες καταχρίουσι καὶ ὑγιάζουσιν. ὅταν δὲ ὦσιν δι' ἄλλας αἰτίας φλεγμαίνοντες, βοηθεῖν δεῖ οὕτως, προσαντλεῖν

τλεῖν ὕδατι θερμῷ δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ ἁλὸς ἐμπάσοντας τῷ ὕδατι καταχρίειν τῇ κιμωλίᾳ μετ᾽ ὄξους, ἢ κεραμικῆς γῆς ὡσαύτως, ἢ ἀψινθίου χλωροῦ κεκομμένου τῷ χυλῷ. ἢ τῇ κωνείου τοῦ φυομένου ἐν ταῖς κοπρίαις, ἢ στρύχνου τῷ χυλῷ, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ψιμμύθιον λειόμενον ἁρμόζει μετὰ τοῦ ὕδατος καταχριόμενον.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν οἰδήσωσιν οἱ ὄρχεις, καταντλείσθωσαν ὕδατι θερμῷ νίτρου τινὰ μεμιγμένου βραχέος. καταχριέσθωσαν δὲ ὄξους ὕλῃ. εἰ δὲ μὴ ὑπακούῃ ἐν τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ, αἷμα ἀφαιρείσθω ἀπὸ τῶν σκελῶν ἐγγὺς τῶν ὀρχέων. εἰ δὲ μὴ οὕτως παύοιτο, καυτηριαζέσθω διὰ μέσου φυλαττομένων μὴ τῶν ὀρχέων παράψωνται.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ. ΠΡῸΣ

ὀρχέων φλεγμονάς.

Τὰς τῶν ὀρχέων φλεγμονὰς, χρῖε κεραμικῇ γῇ πεφυραμένῃ ὄξει, ἢ στρύχνῳ μετὰ ὄξους καθεψηθέντι φλεβοτόμει δὲ ἀπὸ τῶν βουβώνων καὶ πότιζε ὕδατι ψυχρῷ. εἰ δὲ μὴ παύηται, πυρία ὕδρῳ θερμῷ παιδικῷ ὑποτιθεὶς μυλίτας λίθους πεπυρωμένους, ἕως ὑπὸ τῶν λίθων οἱ μηροὶ ἱδρώσουσι, καταύτλει δὲ καὶ ὕδατι θερμῷ, καὶ σύγχριε ἐλαίῳ καὶ ποίει περιπατεῖν.

Πρὸς οἴδησιν ὀρχέων.

Κηρωτάριον μετὰ κόπρου βοείου, καὶ κυμίνου, καὶ ὀξυκράτου λειώσας, χρῖε μέχρι θεραπείας.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

πρὸς τοὺς ἀπὸ αἰδοίων

πύος φέροντας.

Ἀλεκτρυόνα καὶ σκυλάκιον ἐπὶ ταυτὸ ἑψήσας μεθ᾽ ὕδατος, ἔπειτα διηθήσας τὸ ὕδωρ, καὶ προσβαλὼν ἀσφάλτου λελειωμένης δραχμὴν μίαν, προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις ϛ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΝΤΕΡΟΚΟἼΛΗΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Ν.

Ἄψυρτος δίῳ ἱππιατρῷ πολίτῃ χαίρειν. ἔγραψάς μοι περὶ ἐντεροκοίλης. ἐὰν οὖν ἵππῳ τοῦτο γένηται, ὅπερ μάλιστα παλαιοτέροις εἴωθε γίνεσθαι, τὸν ὄσχεον, τουτέστι τὴν καλουμένην θυλάκην ἀποπιέσαντα, καὶ καθὸ τὸ βάρος νένευκε, βαλόντα πόρπακα ἀποδῆσαι στερρῶς, καὶ καταβρέχειν ὄξει καὶ νίτρῳ. εἰ δὲ κατασαπῇ ὁ πόρπαξ, καταπλύνειν ὕδατι ψυχρῷ τοὺς μηροὺς καὶ τὸ ἕλκος, καὶ θεραπεύειν φαρμάκῳ ἁπλῷ. ἀναλαμβανέσθω δὲ καὶ ἀναληπτιζέσθω ὁ τόπος καὶ ἰαθήσεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν ἐντεροκοίλη γένηται, ὅπερ μάλιστα περὶ τὸ πλατὺ ἔντερον συμβαίνει, τὸν ὄσχεον, τουτέστι τὴν καλουμένην θυλάκην ἀποπιέσαντα, καὶ καθὸ τὸ βάρος νένευκε πόρπακα ἀποδῆσαι ὡς στερεώτατα, καὶ καταβρέχειν ὄξει, καὶ νίτρῳ. ἐὰν δὲ ἐκσαπῇ ὁ πόρπαξ, καταντλεῖν ὕδατι ψυχρῷ τούς τε μηροὺς καὶ τὸ ἕλκος καὶ θεραπεύειν. ἀντιλαμβανέσθω δὲ καὶ ὁ τόπος καὶ ἰαθήσεται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ῬΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ͂ ἘΝ ΓΌΝΑΤΙ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΝΑ.

Ἄψυρτος σεμνᾷ ἑκατοντάρχῃ χαίρειν. ἐσπουδακότα σε περὶ τοὺς ἵππους ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο εἰδέναι, ῥεύματα εἰς τὰ γόνατα ἐμπίπτοντα ἅτινα ῥωμαϊστὶ λέγεται φλιμέλια, οὐ δεῖ τέμνειν. ῥυσοῦται γὰρ τὸ γόνυ διὰ τὴν οὐλήν. χεῖρον δὲ τοῦτο ποιοῦσιν οἱ καυτηρίοις χρώμενοι. ἐπάγονται γὰρ μᾶλλον τὴν ἐπιφο-

ἐπιφορὰν τοῦ ῥεύματος στεγνοῦντες τὸν τόπον. θεραπεύεται δὲ οὕτως, σφαίρας τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐξερριμμένας εἰς λεπτὰ κατατίλλοντες, καὶ τὴν κιμωλίαν μίξαντες, καὶ βρέξαντες ἐν ὕδατι ἐπὶ ἡμέρας πέντε καταπλάσσουσι καὶ ἐπιδεσμοῦσιν ἕως ἡμερῶν δύο. τῇ δὲ τρίτῃ λύουσι καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. ἐκπιέζει γὰρ τὸν ἰχῶρα, τέφραν ἐκ χαλκείου τὴν ἀναπεπτασμένην ἐπὶ τὴν κάμινον, μέλιτι ἡψημένῳ μίσγειν, καὶ ἐπιπλάσσοντα εἰς ῥάκος ἐπιδεσμεῖν, ἢ ἄλευρον κρίθινον ἐν ὕδατι μίξαντα, τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ ἐρινεὸν κόψαντα ἐπιδεσμεῖν, καὶ εἰς ψυχρὸν ἐμβιβάζειν. καὶ τὸ ξηρὸν δὲ μάλαγμα, ὠφέλιμον αὐτοῖς. χρῆσθαι δὲ τούτοις, ἐφ᾽ ὅσον ὑγρός ἐστιν ὁ ἰχώρ. ὅταν δὲ παγῇ καὶ περιέλθῃ, εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τοῦ γόνατος, γίνεται στραγγαλιά, ἣν δεῖ θεραπεύειν ὡς προείρηται τῷ ξηρῷ μαλάγματι, ἄχρις οὗ καταβῇ κάτω, καὶ γένηται παρακερκίς. ἄριστον δὲ εἰς τοῦτο καὶ τὸ διὰ ἀξουγγίου μάλαγμα, ἔστι ῥεύματος γένος καὶ τοῦτο, ὅταν ἢ ἔχων τὰ σκέλη οἰδοῦντα καὶ μεγάλα, καὶ μάλιστα τὰ ὀπίσθια, ἃ φλεβοτομούμενα μᾶλλον ἐπιφέρει πληθὺν. συμφέρει δὲ περιπάτοις καὶ δρόμοις χρῆσθαι μὴ συντόνοις, καὶ εἰς ψυχρὸν ἐμβιβάζειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐμπίπτει τῷ γόνατι ῥεῦμα. καλοῦσι δὲ αὐτὸ ῥωμαϊστὶ φλεμέλιον, ὃ οὐ δεῖ τέμνειν. ῥυσοῦται γὰρ ἡ ὁπλή. ἀλλ᾽ οὐδὲ καίειν. ἐπάγονται γὰρ μᾶλλον τὴν τοῦ ῥεύματος φορὰν στεγανοῦντες τὸν τόπον. θεραπεύεται δὲ οὕτως, σφαίρας τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐξερριμμένας εἰς λεπτὰ κατατίλλοντα, χρὴ κιμωλίαν μίξαντα βρέχειν ἐν ὕδατι ἡμέρας ε̄, εἶτα καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν ἐπὶ ἡμέραις δυσί. τῇ δὲ τρίτῃ λύειν καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἐκπιεσθήσεται γὰρ ὁ ἰχώρ. ἢ τέφραν ἐκ χαλκείου τὴν ἀναπεπτασμένην τῇ καμίνῳ μέλιτι ἡψημένῳ μίσγειν, καὶ ἐπιπλάσσοντα, εἰς ῥάκος ἐπιδεσμεῖν, ἢ ἄλευρον κρίθινον ἐν ὕδατι μίξαντα τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ ἐρινεὸν κόψαντα καὶ μίξαντα ὁμοίως ἐπιδεσμεῖν, ἔστι καὶ τὸ ξηρὸν μάλαγμα ὠφέλιμον. χρῆσθαι δὲ τούτοις ἐφ᾽ ὅσον ὑγρός ἐστιν ὁ ἰχώρ ὅταν δὲ παγῇ καὶ περιέλθῃ εἰς τὸ ἐντὸς μέρος, καὶ γένηται στραγ-

γαλιά, δεῖ θεραπεύειν ὡς προγέγραπται τῷ ξηρῷ μαλάγματι, ἄχρις οὗ καταβῇ κάτω, καὶ πολλάκις γένηται. ἔστι δὲ χρήσιμον πρὸς τούτοις καὶ τὸ δι' ἀξουγγίου μάλαγμα, συμφέρει τε περιπάτοις χρῆσθαι, καὶ δρόμοις μὴ συντόνοις, εἰς ψυχρόν τε ἐμβιβάζειν λυσιτελεῖν.

Πῶς αἱ φλεγμοναὶ αἱ ἐν τοῖς γόνασι διαλυθῶσιν

Ῥοδοδάφνης, ἀσφάλτου, νίτρου, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἀνὰ γο γ, συμμίξας καὶ φάρμακον ποιήσας χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ῬΕΥΜΑΤΟΣ ἘΝ ΠΟΣΙΝ, ἬΤΟΙ ΧΕΙΡΟΜΑΤΟΣ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΒ.

Ἄψυρτος Ἀπολλωνιάδῃ ἱππιατρῷ χαίρειν. ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τοὺς πόδας ἅ τινες εἶπον σείρας. ἕτεροι δὲ χειράματα, διὰ τὸ οὐ λέγεται σειριᾶν αὐτοὺς πόδας. ῥωμαιστὶ δὲ λέγεται συφράγγινα. θεραπεύεται δὲ οὕτως, αἷμα ἀφαίρει διὰ αὐτῶν τῶν ποδῶν διακόπτων τὴν φλέβα τὴν ἐν τῷ μεσοκυνίῳ ἐκτὸς ἐκ τοῦ μέρους, ἢ τοῦ ἐντὸς ὡσαύτως. ἐκ δὲ τῆς ἐκ φύσεως τῆς ὁπλῆς οὐ δεῖ, καὶ ἀποχάραξε κάτωθεν καὶ ἀπόξυε, ἵνα ἐκεῖθεν ἐκπίπτῃ, καὶ ἀπόσμηχε οἴνῳ καὶ ἀκακίας χυλὸν τῆς κίρρας, ῥίψας μετὰ ὕδατος καὶ ποιήσας μέλιτος τὸ πάχος κατάχριε, ἢ στέαρ ὕειον τρίψας μετὰ πίσσης ὑγρᾶς, τὸ αὐτὸ ποίει καὶ περιπατείτω, εἰς ὕδωρ δὲ μὴ ἐμβίβαζε. συμβαίνει δὲ τὸ πάθος τοῦ χειμῶνος. θερείας δὲ ἀποκαθίσταται καὶ ὑγιάζεται, οὐ ῥᾳδίως δὲ ἐμπίπτουσιν οἱ πιοῦσι εἰς τὸ τῆς μάλεως πάθος τῆς ἀρθρίτιδος, ἀλλ' οὐδὲ οἱ ἐρχόμενοι ὡς ἐπιπλεῖστον γίνονται ῥευματικοί. ὠφέλιμα δὲ πρόσκαιρα ταῦτα, ἄλευρον, ὀρόβινον, οἴνῳ ἀναμίξας ἢ μέλιτι, κατάπλασε καὶ περιδέσμευε. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δι' ἐρεγμοῦ ὡσαύτως ποίει, ὕειον κόπρον οἴνῳ φυράσας. μετὰ δὲ οἴνου σίδια ἑψήσας καὶ ῥίψας, κατάπλασε καὶ περιδέσμευε, ὠφέλιμος δὲ καὶ ἡ λινικὶς ποτιζομένη καὶ καταπλασσομένη. εὔχρηστον δὲ καὶ τὴν ἀμόργην καὶ οἶνον αὐστηρὸν ἀναζέσας ἐπιπυ-

ρία

ῥίζα, ἢ ἀσφοδέλου ῥίζαν ἑψήσας ἐν ὕδατι τὸ αὐτὸ ποίει ἀλλὰ καὶ ἐλαίῳ μέλιτι τρίβε. ἔστι δὲ τοῦ ῥεύματος τοῦ ἐν τοῖς ποσὶ γένη τρία. ὧν ἓν μὲν τὸ προγεγραμμένον. ἕτερον δὲ εἰς ὕψος αἴρον τὴν ὁπλὴν, ἐν ᾧ δεῖ μάλιστα κάτωθεν ἀποχαράσσειν, ἵνα μὴ ἔκτριψιν ἀπολαμβάνῃ ἡ ὁπλή. τὸ δὲ τρίτον ὅτε δὴ θραύεται ἡ ὁπλή. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὅταν ᾖ προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ. ῥευματικοὶ δὲ καὶ οὗτοί εἰσιν, οἷς ἐμπίπτει σίτελον εἰς τὸ στόμα, μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις ὅταν λαμβάνωσι τὰς κριθὰς, ὥστε καὶ ὑγραίνειν αὐτὰς, οἵτινες καὶ πολυχρονιώτεροι διαμένουσι, καὶ νεωτέροις δὲ συμβαίνειν οὐχ οὕτως δὲ πολὺ οὐδὲ συνεχῶς ὡς τοῖς παλαιοῖς.

Ῥεύματος πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον μὲν οἰδαίνουσι τὰ γόνατα, καὶ χωλαίνει καὶ οὐ δύναται ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὅταν τῇ χειρὶ πιέζῃς, ἀνίσταται ὀρθός. ἐὰν οὖν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ᾖ καῦσον αὐτὸν καυτηρίοις στρογγύλοις. ἔσωθεν μὲν καύμασι πέντε περὶ τῆς ἀγκύλης. ἔξωθεν δὲ πλατέσιν ἀμφοτέρωθεν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις κάτωθεν ᾖ τοῦ γόνατος, καύσας μανδακηδὸν ἐπιμελοῦ ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ καύματα.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὙΤΌ.

Ῥεύματά ἐστιν ἐν τοῖς ποσὶν ἐμπίπτοντα, ἅτινες προσαγορεύουσι σεῖρας. ἕτεροι δὲ χειράματα, σειρὰν γοῦν τὸν ἵππον φασὶν ὡς καὶ Ἄψυρτος λέγει. θεραπεύεται δὲ οὕτως, ἀφαιρείσθω αἷμα ἐκ τῶν ποδῶν, διακοπτομένης τῆς φλεβὸς ἐν τῷ μεσοκνημίῳ ἐκ τοῦ ἐκτὸς μέρους, ἢ τοῦ ἐντὸς ὅρα δέ. μὴ κατὰ τὴν ἔκφυσιν τῆς ὁπλῆς, καὶ ἀποχαρασσέσθω κάτωθεν καὶ ὑποξυέσθω. ἀποσμηχέσθω δὲ οἴνῳ, εἶτα ἀκακίας χυλὸν ῥίψαντα τῆς κίρρας μετὰ ὕδατος, καὶ ποιήσαντα μέλιτος πάχος καταχρίειν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ πίσσης ὑγρᾶς καὶ στέατος νέου ποιεῖν, καὶ περιπατεῖν προάγειν αὐτόν. εἰς ὕδωρ δὲ μὴ ἐμβιβάζειν, συμβαίνει μάλιστα τὸ πάθος χειμῶνος. ἐν δὲ τῷ θέρει καθίσαι καὶ ὑγιοῦται, οὐ ῥαδίως μέντοι οἱ ὀρχούμενοι γίνονται ῥευματικοί. οὐ δὲ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ τῆς ἀρθρίτιδος μάλιστα νόσημα, Ἄψυρτος δὲ πρόσκαιρα καὶ ταῦτα λέγει βοηθήματα, ἄλευρον, ὀρόβινον οἴνῳ καὶ μέλιτι μίξαντα

μίξαντα, καταπλάσσειν καὶ ἐπιδεσμεῖν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐξέγμου ἀλεύρου ποιεῖ καὶ ὕεια κόπρος. ἔστι δὲ γνῶναι τὸ ῥεῦμα ὅταν ἔχῃ ὁ ἵππος τὰ σκέλη οἰδοῦντα καὶ μεγάλα καὶ μάλιστα τὰ ὀπίσθια, ἃ φλεβοτομούμενα μᾶλλον ἐπιφέρει πλῆθος. οἴνῳ οὖν φυράσας σιτία, καὶ ἑψήσας ἐν ὕδατι, κατάπλασσε. ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡ κηκὶς κοπτομένη καὶ καταπλασσομένη. σύγκοψον δὲ καὶ στέαρ, ἀμόργην καὶ οἶνον αὐστηρὸν ἀναζέσας, ἐκπυρία, ἢ ἀσφοδέλου ῥίζαν ἐν ὕδατι ἑψήσας, τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ἢ ἅλι καὶ ἐλαίῳ καὶ μέλιτι τρῖβε. ἔστι δὲ τούτου τοῦ πάθους εἴδη τρία. ὧν ἓν μὲν τὸ προγεγραμμένον. ἕτερον δὲ εἰς ὕψος ἔχον τὴν ὁπλὴν, ἐν ᾧ δεῖ μάλιστα τὰ κάτω ἀποχαράσσειν, ἵνα μὴ ἔκτριψιν λαμβάνῃ ἡ ὁπλή. τὸ δὲ τρίτον, ὅτε δὴ θραύεται ἡ ὁπλή. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐπὶ τῶν προβεβηκότων τῇ ἡλικίᾳ, ῥευματικοί γε μὴν καὶ οὗτοί εἰσιν ὅσοις ἐκπίπτει τὸ σίελον ἐκ τοῦ στόματος. ὥστε λαμβάνοντας τὰς κελβὰς, ὑγραίνειν αὐτὰς, ὃ συμβαίνει μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις συνεχέστερον, οἳ καὶ πολυχρονιώτεροι διαμένουσι. καὶ νεωτέροις δὲ συμβαίνει, οὐχ οὕτως δὲ συνεχῶς.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ
τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι ῥεύματα.

Δεῖ τὰ τοιαῦτα πάθη πεπυρωμένῳ σιδήρῳ καίοντα θεραπεύειν. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ καυτῆρος τραύματα ὑγιάσεις, σπογγιὰν ὄξει καὶ λασάρῳ βρέξας καὶ ἐπιθεὶς, καὶ μετὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν κολλύριον ἐμβάλλων ὅπερ τὸ μυξῶδες ἐκβάλλει, τοῦ δὲ κολλυρίου ἡ σύνθεσις, ἔστιν αὕτη, κόμεως ἀμμωνιακοῦ τὸ ἴσον, ὄξει δριμυτάτῳ συμμίξας καὶ λειώσας καὶ πρὸς ἥλιον ξηράνας, ποίει κολλύρια.

Πρὸς τὸ δίχα σιδήρου νεαρὰ ῥεύματα θεραπεῦσαι.

Κάχρυος λίτρας β´, χαλβάνης γο ἕξ, ῥητίνης λίτρας δ´. λιβάνου, ἀλεύρου λεπτοτέρου κυάθους δ´, νίτρου γο ἕξ, ἅλατος ξε. ἕνα, μίξας καὶ λειώσας καὶ ἐπιβαλὼν ὄξος, ζέσαι ποίησον, καὶ θερμὸν ἐπιπλάσας ῥακίῳ μαλάγματος τρόπῳ, ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπίθες ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. καθ' ἡμέραν δὲ θερμαίνων ἀνακαινοποίει, καὶ οὕτως ἐπιτίθει, ἢ ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτραν α´, σινάπεως σπέρματος λίτραν α´, ῥοδοδάφνης λίτραν α´, ἀ-

ξουγγίου

ξουγγίῳ προσμίξας περὶ τὸν γονάτων ἐπίπλαττε, ἢ βλάχνου ῥίζαν, καὶ ὄροβον, καὶ ἀξούγγιον παλαιόν, μετὰ ὄξους δριμέος λειωθέντα πρόσαγε, ἢ σινήπεως ἀλεξανδρίνου γο ἕξ, καρδάμου γο ἕξ, ἰσχάδων ἀφρῶν γο ἕξ, ἅλατος γο β, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν μίαν, ὄξους τὸ ἀρκοῦν μίξας, πάντα χρῶ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

πρὸς ῥεύματα.

Ἅλας λειοτριβήσας μετὰ μέλιτος χρῶ.

Πρὸς νεαρὰν φλεγμίναν.

Καυσικὸν συγκέρασον ἐν ὕδατι ψυχρῷ, καὶ δι' αὐτοῦ καθάρισον τὸ τραῦμα, ἔπειτα ἐπίθες σπογγιὰν ὄξει βεβρεγμένην ἐπὶ τέτρασιν ἡμέραις. τῇ δὲ πέμπτῃ, ἄλευρον κρίθινον μετὰ ὕδατος φυράσας, ἐπίθες, ἕως ἂν τὸ τραῦμα οὐλὴν ἐπαγάγῃ, ῥόας φλοιὸν κατακόπτων μετὰ λυκίου ἐπιτίθει τῷ ἀνεῳγμένῳ τόπῳ.

Πρὸς φλεγμονὰς καὶ ὑδατίδας.

Θερμοσποδιᾶς γο α, ἀσβέστου ζώσης γο α, μετὰ οἴνου φυράσας καὶ μέλιτος, παραφυλαξόμενος πρὶν ἢ ξηρανθῆναι, οὕτω τῷ τραύματι ἐπίχριε. ἐπίμεινον δὲ οὕτω θεραπεύων, εἰ νεαρὰ τὰ κονδυλώματα ᾖ. εἰ δὲ παλαιά, εὐφυῶς καυτηριάσας θεράπευε καθὼς καὶ τὰ λοιπά. αὕτη δὲ ἡ αἰτία καμάτῳ ἐπιγίνεται, ὅτε ἵππος ἐν ξηρῷ τόπῳ, ἢ ἐν συλλίθῳ ἰσχυρῶς ἐλαθῇ, ἢ μετὰ πολλοῦ βάρους νωτοφορῶν ὁδεύσῃ. Ἄλλο.

Ῥοδοδάφνης γο γ, ἀσφάλτου γο γ, νίτρου γο γ, ἀξουγγίου γο γ, λειώσας καὶ συμμίξας, καὶ ἐκ τούτων φάρμακον ποιήσας, ἐπίχρισον.

Πρὸς νεύρων πόνον καὶ ὑδατίδας.

Τὰ περὶ συναγωγῆς ἀποστήματα σιδήρῳ χρὴ διανοίγεσθαι. εἶθ' οὕτως θεραπεύεσθαι, στέατος ταυρείου, χαλβάνης, βδέλλης, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμμωνιακοῦ, ἐκ πάντων ἀνὰ γο γ, ἀλεύρου, λιβανωτοῦ γο δ, δαφνοκόκκων γο α, συμμίξας ποίησον φάρμακον, ἐξ οὗ πᾶν τραῦμα εἴωθε θεραπεύεσθαι. θεραπεύσεις δὲ καὶ οὕτω, κυκλαμίνου ῥίζης τέφραν, μετὰ ἀλεύρου, ὀρο-

φ βίνου

βίνου καὶ μέλιτος καὶ ὄξους φυράσας ἐπιτίθει τῷ τραύματι. εἰ δὲ τὰ αὐτὰ τραύματα ἔσαι βαθύτερα, μίλτον μετὰ μέλιτος μίξας, μοταρίοις τὸ τραῦμα ἀναπλήρωσον, εἶτα ἐπάνω ῥάκος ἢ σπογγιὰν μετὰ ὀξυκράτου ἐπίθες. πολλοὶ δὲ καὶ κηκίδας τετριμμένας, ἢ χυλὸν πρασίου μετὰ αἰθάλης ἐπιτιθέασιν.

Ἄλλο ὥστε φλεγμονὰς δίχα σιδήρου θεραπεῦσαι.

Σινήπεως, ἅλατος ἀλεξανδρίνου ἀνὰ γρα. δʹ, καρδάμου γο αʹ, ὄξους γρα. βʹ, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν αʹ, πάντα λειώσας, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐπιπλάσας. ἐπίθες ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ μετὰ ταῦτα λύσας καὶ ἀποσπογγίσας σπόγγῳ ἐπιῤῥαντίτι λασάρῳ κυρηναϊκῷ, οὕτω τὰς ἐφελκίδας ἀνοίξεις.

Ἄνθος χόρτου καύσας μετὰ ὀξυκράτου ψυχροῦ πρόσαγε, ἄχρις οὗ ἡ φλεγμονὴ καταμαρανθῇ, καὶ μετὰ ταῦτα σκόροδα λειώσας, ἐπὶ τῶν σφυρῶν ἐπίθες. ἔστι δὲ δοκιμώτατον.

Πρὸς ἄρθρα κεχαλασμένα καὶ ὕδατα.

Ἀλοκυσμύρναν, μάνναν, λίβανον, πίσσαν βρυτίαν, πάντα ἐν ταυτῷ λειώσας, ἐπίβαλλε καὶ σίτινον ἄλευρον, προσμίσγων καὶ τῶν ὠῶν τὸ λευκόν, ἔπειτα ἀναλάμβανε καὶ χρῶ ἐπὶ τῶν ἄρθρων, ἐπιδήσας χάρτῃ ἐπιμελῶς, καὶ μετά τινας ἡμέρας λύσας, πάλιν τὸ αὐτὸ βοήθημα προσάγων θεράπευε.

Πρὸς θεραπείαν ἰγνύων φλεγμαινουσῶν.

Κηροῦ, ἀσφάλτου, θείου ἀπύρου, ἰσόσαθμα τριλύσας, ἕως θερμά εἰσι τὴν ἰγνύην κατάχριε. ἐπιτίθει δὲ καὶ πίτυρα μετὰ ὄξους.

Ἄλλο.

Ἐὰν ἵππος ἐν τοῖς ἁρμοῖς ἢ τοῖς ποσὶ παχύτερα ἔχῃ νεῦρα ἢ κονδυλώματα, ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐπικαίειν τὰ τοιαῦτα. εἰ δὲ καὶ τὴν τῶν ἄρθρων ὑπεξέλθοι τάξιν, ἐξ ἀναγκαίου δήλου καὶ ἀφαιμάσσειν προσήκει, καὶ αὐτὰ τὰ μέλη ἁπαλῶς ἀνατρίβεσθαι. χρῆσθαι δὲ καὶ τοιαύτῃ θεραπείᾳ, ὀξέλαιον ἐρίῳ ἀναλαβών, ἐπὶ τῶν ἄρθρων ἐπίθες ἐπὶ ἡμέραις τέτρασιν. οὕτω δὲ καθ' ἡμέραν ἡ τοιαύτη προσαγέσθω θεραπεία. μετὰ δὲ ταῦτα θερμῷ βοηθήματι στερεοῦσθαι χρὴ τὰ ἄρθρα. τοῦ δὲ βοηθήματος ἡ σκευασία αὕτη, σινήπεως κεκαθαρμένου λίτραν αʹ, χαλβάνης γο γʹ, μυελοῦ ἐλαφείου γο γʹ, καὶ ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Εἰ ῥεῦμα ἐν τοῖς ποσὶ τοῦ ἵππου ἐμπέσοι, οἰδαίνει τὰ τούτου γόνατα, καὶ χωλαίνει. ἐὰν οὖν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ᾖ, καῦσον αὐτὸν καυτηρίοις στρογγύλοις ἔσωθεν ἐπὶ τῆς ἀγκύλης καύμασι πέντε. ἔξωθεν δὲ πλατέσιν ἀμφοτέρωθεν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις κάτωθεν ᾖ, τοῦ γόνατος καύσας μανδακηδὸν ἐπιμελοῦ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ καύματα.

Πρὸς νεύρων παχύτητα.

Τῆλιν μετὰ σύκων ἀφρῶν κεκομμένων, καὶ οἴνου μίξας ἀπόθου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας λῦε. Ἄλλο.

Ἐὰν φλεγμονὴ περὶ τὰ σκέλη ἢ τὰ γόνατα γένηται ἀπὸ μακρᾶς ὁδοῦ, ἢ δρόμου πολλοῦ, συμβάλλεται ψυχρῷ ὕδατι τὰ φλεγμαίνοντα μέρη καταντλεῖν, ἢ εἰς ποταμὸν ἢ εἰς ῥεῖθρον εἰσάγειν, καὶ ἀναπατεῖν ἐκεῖσε ποιεῖν, ἔπειτα σπόγγον μετὰ λασάρου καὶ ὄξους καὶ ἰξοῦ, καὶ οἴνου ἀφεψημένου, καὶ ἀξουγγίου προσφέρειν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΜΑΡΜΆΡΟΥ

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΝΓ.

Ἄψυρτος ἰουλίῳ φαύστῳ δεκουρίωνι χαίρειν. κτηνοτροφοῦντά σε, ἀνάγκη σὲ εἰδέναι τοῦτο, ὅτι συμβαίνει ἐν τοῖς ποσὶ μάλιστα τοῖς ἐμπροσθίοις κατὰ τὴν ἔκφυσιν τῆς ὁπλῆς ἣν καλοῦσι στεφάνην μάρμαρα οἴδησιν ἔχοντα, καὶ κονδυλώματα σκληρά, καὶ πωρούμενα, ἐν οἷς διατελοῦσιν οἱ ἵπποι χωλεύοντες χειμῶνος δὲ διὰ τοὺς πηλούς. θερείας δὲ διὰ τοὺς αὐχμοὺς καὶ ὑποτρίβουσι καὶ ἀκονῶσι τοῖς ποσί, καὶ θερμοπλῶσι συνεχῶς. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας καὶ τραχείας ὁδοῦ, θερμόπλησις γένηται οἵτε ἰχῶρες ὑποδράμωσιν εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς χοινικίδος τῶν νεύρων, ὁμοίως τοῦτο συμβαίνει τοῖς παρασφύροις καὶ νευρικοῖς, διὰ τὸ τὰς ἐν τῷ κνηΐ φλέβας ἐμπύρους εἶναι. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις, αἵματος ἀφαιρέσει οὐ χρηστέον ἐκ

τῶν τόπων. κενούμενοι γὰρ μᾶλλον πῶρον ἐπιφέρουσι καὶ φλεγμονήν. ἐν ῥιπίζεται δὲ εἰς τὸ κάλλιον ἐν τῇ χρήσει ὑπάρχειν μαλάγματι τῷ εἰς τὰ τραύματα συγκειμένῳ. μόνῳ δὲ ἡμιόνῳ τοῦτο συμβαίνει. ὄνῳ δὲ οὐ ῥᾴδιον. ἵππος δὲ οὐ γίνεται μαρμαρωτός, ἀλλὰ ποδαγρός.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Καλοῦσί τι πάθος οἱ ἔμπειροι μάρμαρον. συμβαίνει δὲ μάλιστα ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τῆς ὁπλῆς, ὃ καλεῖται στεφάνη. ἔστι δὲ κονδυλώματα σκληρά, ὡς τελέως χωλεύειν. διὰ μὲν οὖν χειμῶνος, τῶν πηλῶν ἕνεκα· θέρους δὲ διὰ τοὺς αὐχμούς, καὶ ὑποτρίβουσι τοῖς ποσὶ συνεχῶς. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν ἐξ ὁδοιπορίας καὶ τραχείας ἐπ' αὐτοῦ θερμόπλησις γένηται, οἵ τε ἰχῶρες εἰς τὸν δεσμὸν τῶν νεύρων περὶ τὴν χοινικίδα συρρέχωσι. τοῦτο δὲ συμβαίνει καὶ τοῖς παρασφύροις καὶ νευρικοῖς. τότε οὖν οὐ δεῖ θεραπεύειν αἵματος ἀφαιρέσει. κενουμένων γὰρ τῶν τόπων, πῶρος συνίσταται μᾶλλον, καὶ φλεγμονὴ γίνεται, βέλτιον τοίνυν τῷ μαλάγματι κεχρῆσθαι τῷ εἰς τὰ τραύματα συγκειμένῳ. ἡμιόνῳ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ ὄνῳ σπανίως. ἵππος δὲ οὐχ ὑποπίπτει τούτῳ τῷ πάθει. Ἄλλο.

Σύκων ἀφρῶν, ἀσβέστου, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἀνὰ λίτραν μίαν, ὑσσώπου ἄνθους κυάθους τρεῖς, εἰς ταυτὸ συντρίψας ἐπίθες.

ΑΨΥΡΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΟΔΑΓΡΑΣ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΝΔ.

Ἄψυρτος Ἀρτεμᾷ τῷ τομεῖ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε δίκαιον εἰδέναι ποδάγρᾳ εἰ ἐμπέσοι ἵππος, οὔτε ἑστάναι δύναται, οὔτε περιπατεῖν, ἀλλὰ κατακλίνεται ἐοικὼς τῷ κεκριθιακότι, καὶ ἔστιν ἀνόρεκτος πρὸς πᾶν τὸ προσφερόμενον, καὶ τὸ σῶμα θερμὸν ἔχει, καὶ κατάξηρον, τήν τε ὑπερῴαν μετέωρον, οἵ τε ὄρχεις αὐτοῦ ἐνάλλονται ἐναλλὰξ καθ' ἕνα, καὶ ὁ καυλὸς προ-

πίπτει

πίπτει καὶ ἐπαίρεται, καὶ οἱ πόδες ἐν τῇ στάσει προσλαμβάνονται τὰ κόπρια διὰ τὴν πύρωσιν ὡς καὶ ἐν τῇ ὑποζίψει. θεραπεύεται δὲ οὕτως, κωλυόμενος κατακεῖσθαι, καὶ ἐλαυνόμενος κατ᾽ ὀλίγον, ἐν σκέπῃ μέχρι τοῦ ἱδρῶσαι, τρίψει τε τοῦ σώματος καὶ αἵματος ἀφαιρέσει ἐκ τῆς ὑπερώας μὴ πολύ, καὶ πάλιν διὰ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐκ τῶν ὀπισθίων ὑπὸ κάτω τῶν ἀγκυλῶν παρὰ τοὺς ἀστραγάλους, ὡσαύτως μὴ πολλῇ τῇ ῥύσει, ἔκ τε τῶν ἐμπροσθίων. ποτίζειν δὲ αὐτὸν θερμῷ μετὰ νίτρου καὶ ἀλεύρων πυρίνων καθαρῶν. ἔστι δὲ καὶ τόδε, ἰρανθέμου ῥίζης δράκα, καὶ μάννης ὀξύβαφον δευθέντα οἴνῳ, ἐγχυματίζειν διὰ τῶν ῥινῶν καθ᾽ ἡμέραν κοτύλην, μέχρι ἡμερῶν τριῶν, καὶ πτελέας φλοιὸν κόπτοντα ἐν ὅλμῳ, καὶ οἴνῳ πλύνοντα ἐγχυματίζειν ὁμοίως. ἄριστον δὲ καὶ τόδε, σεῦτλα ἑψήσαντα ἐν ὕδατι, καὶ τῷ ἀφεψήματι ἐκπιεσθέντι μίξαντα ἐλαίου κυάθους τρεῖς κοτύλαις τρισὶν ὡσαύτως ἐγχυματίζειν, καὶ γυμνάζειν αὐτόν. πᾶσιν μὲν οὖν τούτοις ἐχρησάμεθα. μάλιστα δὲ ἡμῖν ἀρέσκει ποιεῖσθαι τὴν κάθαρσιν ἐν αὐτῷ. τοῦ γὰρ σώματος ὅλου εὖ διακειμένου, τὰς εἰς τοὺς πόδας ἐπιῤῥοίας βελτίους εἶναι συμβήσεται. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν ἰρανθέμου ὀξύβαφον οἴνῳ δευθέντα γλυκεῖ καὶ εὐώδει ὅσον εἰς κοτύλην, ἐγχεῖν εἰς τοὺς μυκτῆρας. χόρτον τε χλωρὸν παραβάλλειν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν τῷ νίτρῳ καταῤῥαίνοντα. κάλλιον δὲ ὁ χλωρός, μὴ παυομένου δὲ τοῦ πάθους, τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνειν, καὶ ὑγιὴς γίνεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Εἴωθε ποδάγρα ἐνοχλεῖν ἵππῳ. οὔτε οὖν ἑστάναι, οὔτε περιπατεῖν δύναται, ἀλλὰ κατακλίνεται ὥσπερ οἱ κεκριθιακότες, τροφῆς τε οὐκ ὀρέγεται, καὶ τὸ σῶμα θερμὸν ἔχει καὶ κατάξηρον. τὴν δὲ ὑπερώαν μετέωρον, οἵ τε ὄρχεις αὐτοῦ καθ᾽ ἕκαστον ἐνάλλονται, καὶ ὁ καυλὸς προπίπτει καὶ ἐπαίρεται, οἵ τε πόδες ἐν τῇ στάσει προσλαμβάνουσι τῶν κοπρίων διὰ τὴν πύρωσιν, αἵ τε φλέβες, αἱ ἐπὶ τῶν νώτων κατατέτανται κατὰ τὴν χαίτην. θεραπεύειν δὲ χρὴ μὴ ἐῶντα κατακεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐλαύνοντα κατ᾽ ὀλίγον, μέχρι τοῦ ἱδρῶσαι καὶ τρίβοντα τὸ σώ

μα, καὶ αἷμα ἀφαιροῦντα ἐκ τῆς ὑπερῴας μὴ πολύ. μετὰ δὲ ἡμέρας ἑπτὰ ἐκ τῶν ὀπισθίων ὑπὸ κάτω τῶν ἀγκυλῶν παρὰ τοὺς ἀστραγάλους ὁμοίως αἷμα ἀφαιρεῖν μὴ πολύ, καὶ ἐκ τῶν ἐμπροσθίων κατὰ τὰ αὐτά. ποτίζειν δὲ αὐτὸν θερμῷ ὕδατι μιγέντι νίτρῳ καὶ ἀλεύρῳ πυρίνῳ καθαρῷ. ἐνίοις δὲ δοκεῖ καὶ τοῦτο χρησιμεύειν, ἰρανθέμου δραχμὰ καὶ μάννης ὀξύβαφον διέντα οἴνῳ ἐγχυματίζειν κατὰ τῶν μυκτήρων καθ᾽ ἡμέραν κοτύλην. μέχρις ἡμερῶν τριῶν, καὶ πτελέας φλοιὸν κοπτόμενον ἐν ὅλκῳ καὶ οἴνῳ πλύνοντα, ἐγχυματίζειν, ἢ ὥς ἔνιοι σεῦτλα ἀφεψήσαντα ἐλαίου κυάθους τρισὶν ἐγχυματίζειν. ἀρέσκει δὲ ἀψύρτῳ μάλιστα ποιεῖσθαι τὴν κάθαρσιν. τοῦ γὰρ σώματος ὅλου εὖ διακειμένου. μὴ δὲ εἰς τοὺς πόδας ἐπιρροὰς ἀτόπους ἔσεσθαι. μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν, ἰρανθέμου ὀξύβαφον οἴνῳ διέντα εὐώδει γλυκεῖ ὅσον εἰς κοτύλην, ἐγχεῖν εἰς τοὺς μυκτῆρας. χόρτον δὲ χλωρὸν παραβάλλειν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι τὸν ξηρὸν ὕδατι νίτρῳ καταῤῥαίνοντα. εἰ δὲ μὴ παύοιτο αὐτοῦ τὸ πάθος, ἔκτεμνε αὐτοῦ τοὺς ὄρχεις καὶ ὑγιανεῖ.

Σύνθεσις ἀκόπου εἰς τὸ

αὐτὸ πάθος.

Τερεβινθίνης, πιτυΐνης, ἐλαίου δαφνίνου, κηροῦ, νίτρου, στέατος ταυρείου, σταλάγματος ἀμμωνιακοῦ, μυρσίνου ἐλαίου, ἰρίνου ἀνὰ λίτραν μίαν, ἐλαίου κοινοῦ ξέστας ἕξ, οἴνου παλαιοῦ ξέ. β̄, κασορίου, δακρύου, συρακίνου ἐλαίου, πεπέρεως ἀνὰ γο α̅, μυελοῦ ἐλαφείου, κυπέρου ἀνὰ γο γ̅, ἑρπύλου φύλλου περσίκου, λινοσπέρματος, λιλυσφάκου ἀνὰ γο δ´, ὀποπάνακος, χαλβάνης, θείου ἀπύρου, σαμψύχου, βδελλίου, μάννης, ἀνὰ γο β̄, ἐλαίου κυπρίνου γο ἕξ, ταῦτα μίξας ἐν ταυτῷ χρῶ.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ

τὸ αὐτό.

Αἵματος ταυρείου κοτύλης ἀττικῆς ς´, λιβάνου δραχμὰς ι̅, ἁλὸς σπανοῦ δραχμὴν μίαν λειώσας, καὶ ἐπιβαλὼν οἴνου κοτύλην α̅, καὶ θερμάνας, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλε.

Ἀψύρτου

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΦΘΟΡᾶΣ ΤΡΙΧΩ͂Ν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΝΕ.

Φθορᾶς γινομένης τριχῶν ἐν τῷ μεσούρῳ τῆς οὐρᾶς, ἀποσμήχειν δεῖ τῷ οὔρῳ, καὶ τὰς πιτυρίας ἀποπλύνειν καλῶς καὶ καταβρέχειν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀλείφειν τὸν τόπον, στέατι ὑωός, ἢ ἀλώπεκος. ὠφελεῖ γὰρ ἄκρως. ἄριστον δὲ καὶ τῆς ἀλθαίας τὴν ῥίζαν ἑψῆσαι, καὶ καταβρέχειν καὶ πλύνειν τῷ ἀφεψήματι πρᾴως, προαποσμήξαντα δῆλον. ὅτι ποιήσει γὰρ τὰς τρίχας εὐμήκεις, καὶ πυκνάς, τοῦτο ποιεῖ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. ἐὰν γὰρ ὦσιν ἀραιαί, ἔσονται πυκναί.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν φθορὰ γένηται τριχῶν ἐν τῷ μεσούρῳ τῆς κέρκου, ἀποσμηχέσθω ὁ ἵππος οὔρῳ, καὶ πλυθεὶς καλῶς, καταβρεχέσθω οἴνῳ, εἶτα στέατι χοιρείῳ, ἢ ἀλώπεκος ἀλειφέσθω. ἄριστον δὲ ῥίζαν ἀλθαίας ἑψήσαντα καταβρέχειν τῷ ἀφεψήματι προαποσμήξαντα. ἐὰν δὲ ἑλκωθῇ ἡ χαίτη, κείρας αὐτὴν, ἀπόσμηξον νίτρῳ ὀπτῷ, καὶ καταφύσησον ἀκράτῳ, εἶτα οὔρῳ ἀποσμήξας κατάχρισον τῷ τραυματικῷ, ἕως ἡμερῶν ε. τῇ δὲ ἕκτῃ, ὕδατι καὶ τῷ μαλακῷ φαρμάκῳ, κἂν ἡ κέρκος ἐκπυώσῃ, ὅμως θεραπεύσεις καὶ ὑγιασθήσεται.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Αἱ τῆς οὐρᾶς τρίχες ἐὰν ῥυῶσι, καὶ ἡ ἄσχημος, θεραπεύσομεν οὔρῳ τὸν καυλὸν ἀποσμήχοντες πρῶτον, εἶτα μαλάχης καὶ κράμβης χυλῷ καὶ ἀλθαίας ἀφεψήματι, καὶ οὕτως ἀποβρέχειν ἑκάστοτε οἰνελαίῳ. ἄλλοι δὲ ἀλώπεκος στέατι χρίοντες, μετὰ τὸ ἀποσμῆξαι τριχοποιοῦσιν.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Τριχῶν αὔξησιν τῶν ἐν χαίτῃ καὶ οὐρᾷ, εἰ βούλει ποιῆσαι, πρῶτον οὔρῳ παιδικῷ ἀπόπλυνε, εἶτα ἀσβέστου

κονίαν καὶ ψιμμύθιον, καὶ λιθάργυρον τρίψας, καὶ ὕδατι φυράσας καὶ ἑψήσας χρῶ.

ἌΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

Χάρτην ἢ πάπυρον καύσας, καὶ μετὰ βουτύρου συμμίξας, ἐπίχριε. ἔστι γὰρ χρήσιμον. εἰ δὲ βούλει θᾶττον ταύτας αὐξῆσαι, χελώνην ἐπάνω κληματίδων καύσας, κἀκεῖθεν ξηρίον ποιήσας ἐν χύτρᾳ καινῇ ἔμβαλλε. πρόσμιξον δὲ αὐτῇ καὶ στυπτηρίας ὠμῆς γο γ, ὁμοίως ἀλλὰ καὶ μυελοῦ ἐλαφείου τὸ ἀρκοῦν μετὰ οἴνου λειώσας, τῇ χύτρᾳ ἐπίβαλλε, καὶ ἐπίχρισον δὲ αὐτοὺς ἐπὶ ἡμέραις πολλαῖς, καὶ οὕτω ποιήσει αὐτὰς αὐξηθῆναι. Ἄλλο.

Ἀπὸ θέρμων καυθέντων ξηρίον ποιήσας, ἢ φάβαις ὡσαύτως φρυγέντος, ἐπίπασσε τῷ τόπῳ. Ἄλλο.

Ναρδόσταχυν μετὰ ἀσταφίδων συγκόψας, ὄξει ζέσον, καὶ οὕτω θερμοῦ ὄντος τοῦ βοηθήματος τὸ σῶμα, τὸ φαλακρὸν ἀπότριβε.

Περὶ χαυνότητος καὶ κινήσεως οὐρᾶς.

Ἐὰν τὴν σόβην πάνυ κεκινημένην ὁ ἵππος ἔχῃ, τὸ τῆς οὐρᾶς ἄκρον ἐπὶ τὴν ῥάχιν ἀναγαγὼν, ἀπότεμε ὡς τὸ ἥμισυ, φυλαττόμενος μὴ ἁρμονίαν ἀποκόψῃς. ὅταν δὲ τὸ τραῦμα θεραπευθῇ, ἕξει σόβην καὶ ἰσχυρὰν καὶ ὀρθὴν. οἱ γὰρ τὰ προειρημένα ἔχοντες οὐραῖα, ὡς ἐπιπλεῖστον ἄχρηστοι νομίζονται.

Πρὸς ῥεῦσιν οὐρᾶς.

Τήλεως σπέρμα καὶ λινοσπέρμου τὸ ἀρκοῦν, οἴνῳ ἀφεψήσας, καθ' ἡμέραν τούτῳ τὴν οὐρὰν ἀπόπλυνε, καὶ τάχιον θεραπεύσεις.

Πρὸς τρίχωσιν.

Κυνὸς κεφαλὴν καύσας, προχρίων τὸν τόπον βουτύρῳ ἐπίπασσε.

ΤΙΒΕΡΊ. ΠΡῸΣ ἝΛΚΗ ΚΤΗΝΩ͂Ν,

ἵνα ὁμοιόχροους γένηται ἡ θρίξ.

Κεδρὰς ἄλευρον ὡσεὶ ξέστας β, καὶ φύρασον, προσβαλὼν καὶ ἀφρονίτρου καὶ ἅλατος μικρὸν, ἄρτους τε πλάσας, ἀπόθου εἰς φοῦρνον ἄχρις οὗ ἄνθρακες γένωνται, καὶ κόψας καὶ λειώσας, ἐλαίῳ τε φυράσας, περίχριε τὰ ἕλκη, τοῦτο ποίει ἐπὶ ἡμέραις κ, καὶ ἔσται ὁμοιόχροους.

Ἄλλο

Ἄλλο.

Στοιβὴν, ἔστι δὲ φλοιὸς ᾧ χρῶνται εἰς τὰ σάγματα ἔσωθεν τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς νωτοφόροις ζώοις, καύσας καὶ λειώσας, ἐπὶ μὲν τῶν μελάνων ζώων, ἐμβάλλων ἐλαίῳ κατάχριε. ἐπὶ δὲ τῶν ξανθῶν, λειώσας τὴν στοιβὴν ἄρκιόν τε στέαρ συμμίξας ὤχραν κεκαυμένην, οὕτω χρῶ. ἐὰν δὲ λευκὸν ᾖ, ἀντὶ ὤχρας ψιμμύθιον προσβαλὼν, ἐπίχριε. τὴν δὲ οὐλὴν προθεράπευε πρὶν ἀνελθεῖν τρίχας, ἵνα νεαρὰ οὖσα προσδέξηται τὸ χρίσμα.

Πρὸς αὔξησιν τριχῶν ἐν ὁδοιπορίᾳ.

Βλῆχνον τὴν βοτάνην καύσας, κἀκεῖθεν ξηρίον ποιήσας καὶ οἴνῳ συμμίξας, ἐπίχριε.

Πρὸς οὐλὴν ἵνα τρίχας ἐνέγκῃ.

Αἰθάλην ἀπὸ χέρτου ποιήσας ἐπίτριψον.

Εἰ θέλεις λευκὴν τρίχα μέλαιναν ποιῆσαι.

Μέλανος καλλιγραφικοῦ γρα. α, ῥοδοδάφνης ξύλον γρα. δʹ, στέατος αἰγείου τὸ ἀρκοῦν, συμμίξας καὶ λειώσας ἐπίχρισον.

Εἰ θέλεις λευκὴν τρίχα ποιῆσαι.

Ἀγριοσικύου ῥίζης ποσότητα δηναρίου ἑνός, νίτρου ποσότητα δηναρίων δύο, μέλιτος ξε. τὸ ἥμισυ. ἐλαίου τὸ ἴσον συμμίξας ἀπότριβε τὸ μέρος ὃ βούλει λευκᾶναι.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ

ΠΕΡΙ ἽΠΠΩΝ ΤΙΛΌΝΤΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Νϛ.

Κυνίαν κόπρον ἐκλειώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ καὶ διυλίσας ἐπιμελῶς, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις τρισί.

Ὠνόμασάν τινες πάθος ἱππότιλον ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. τίλαι γὰρ καὶ ἔκλυσις αὐτῷ περιγίνεται ἀπὸ τούτου, καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ συνδέεται. τὸ μὲν δὴ εἶδος τοῦ ἀρρωστήματος ἐπικίνδυνον. θεραπεύεται δὲ οὕτως, ποιήσας τὸν ἵππον διψῆσαι ὑσσώπου ὅσον ὀξύβαφον, εἰς τὸ ὕδωρ ἐγχέας, δίδου αὐτῷ πι-

ῆν, καὶ ἐὰν περισωθείη, τὴν πρώτην ἄφελε αἷμα ἀπὸ σκελῶν, καὶ γονάτων, καὶ εἰς ψυχρὸν ὕδωρ ἐμβαλὼν, ἔασον μεῖναι ἡμιώριον, εἶτα βάτου φύλλα ξηράνας, καὶ κόψας, ἔμβαλλε τῷ ποτῷ. Βοηθήσεις δὲ καὶ δι' ἐγχυματισμῶν, ῥοιὰν τὴν ἐσθιομένην, καὶ ἄλφιτα, καὶ οἴνου εὐώδους ὅσον κοτύλην ταράξας, ἐν τ' αὐτῷ μεθ' ὕδατος ἴσου τὸ πλῆθος ποιήσας ὡσεὶ κοτύλην, καὶ ἐγχέας διὰ στόματος.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ΚΕΡΚΊΔΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΝΖ.

ἘΆΝ κερκὶς θραυσθῇ, χρῶ τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ, σπέρμα τήλεως, καὶ λίνου, καὶ ἀλεύρου κριθίνου ἑκάστου τὸ ἴσον, ὡς λεπτότατα ποιήσας ἐν οἴνῳ ἕψει κεκραμμένῳ, ἄχρις ἂν ταῦτα συστῇ καὶ κολλώδη γένηται, εἶτα καταντλύσας ὕδατι θερμῷ, κατάπλασσε ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά. καὶ ἐὰν μὴ πείθηται τῇ θεραπείᾳ ταύτῃ, καῦσον ὡς καλοῦσι μανδακηδὸν, μέχρι τῆς βύρσης, μὴ εἰς πλεῖον βαθύνων τὴν καῦσιν διὰ τὸ εἶναι τὰ μέρη ψιλὰ καὶ κατάνευρα.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡῚ ἙΡΠΥΣΤΟΥ͂.

ΚΕΦΆΛ. ΝΗ

Γίνεταί τι διαφθέριον ὑπὸ τὴν βύρσαν λευκὸν, ὡς μυδιᾶν τὸν τόπον ἔνθα ὑπόκειται ὁ ἑρπυστής. περίτεμνε οὖν κύκλῳ. προσεπιλάμβανέ τε καὶ τοὺς ὑγιεῖς τόπους, καὶ ἐπίθες ῥόαν τὴν ἐσθιομένην. καταπλασσέσθω δὲ ἀλφίτοις τοῖς ἀπὸ τῶν κριθῶν, καὶ φακοῖς τοῖς ἀπὸ τῶν λιμνῶν, καὶ προϋποβρεχέσθω ὄξει ὁ τόπος. ἔνιοι δὲ μετὰ τὴν περιτομὴν, πρῶτον καθαίρουσι σκίλλῃ καὶ κράμβῃ κοπείσαις

μετὰ ἐλαίου. μετὰ τοῦτο δὲ εὐτόνως σμήξαντες, ἐπιπλάσσουσιν ἄλευρον ὀρόβινον.

Ἄλλο ἑρπυστοῦ ἴασις.

Λαβὼν σταφίδα ἡλιόπεπον, ἐξελῶν τὰ γίγαρτα, τρίβε λίαν τὴν σάρκα, καὶ οὕτως χρῶ μέχρις ἂν ὑγιαίνῃ. ἀγαθὸν δὲ καὶ ἀσφοδέλου τὴν ῥίζαν ἐν οἴνῳ ἑψεῖν, καὶ τρίβοντα καταπλάσσειν.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡΙ ΥΣΤΡΙΧΙΔΩΝ.

ΚΕΦΑΛ. ΝΘ.

Γίνονται τρίχες ἐν τῇ οὐρᾷ ὕειαις παραπλήσιοι. τρίβων οὖν τὴν οὐρὰν πρὸς τὸν τοῖχον ἕλκος ποιεῖ, ἐκλέξας τοίνυν καθαρείως τὰς τρίχας, ὅπου ὄξει διείς, κατάχριε τὸν τόπον, προαποσμήξας νίτρῳ. μέτρον ἄριστον εἶπεν τῶν σοφῶν τὶς ἐν ἀποφθέγμασιν, ᾧ χρὴ πειθομένους, τοῦτο πέρας ἐπιθεῖναι τῇ πρώτῃ βίβλῳ.

ΙΠΠΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ. ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

ΗΣΙΟΔΟΣ μὲν ἥμισυ τοῦ παντός φησιν
εἶναι τὴν ἀρχήν, προτρέπων οἶμαι καὶ διὰ
τούτου, τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων ἅπτε-
σθαι, ὡς τοῖς γε ἀρξαμένοις ἐξ ἡμισείας, ἤ-
δη προηνυσμένου τοῦ σπουδάσματος. ἀ
πολλοῦ δὲ ὄντες τοῦ περὶ ἡμισείας μοίρας,
πλείονος ὅμως δεῖ τοῦ λειπομένου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς συμ-
πλήρωσιν. ἐγὼ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐν τῷ περὶ τῆς ἵππων θεραπείας
συγγράμματι, τοῦτό μοι δοκῶ δεῖξαι γεγονημένον. ἀρξό-
μενος γὰρ τὸ πρῶτον συγγράφειν βιβλίον, καὶ τοῦτο πληρῶ-
σαι οὐκ εὐμαρῶς ἐλπίσας, ἀντίστροφον ἀτεχνῶς τινὰ κατὰ τοὺς
τῶν μελῶν ποιήσας ἀποτείνω βίβλον ταυτηνὶ δευτέραν,
μηδὲν ἐλλείπειν τῷ συντάγματι θέμενος διὰ σπουδῆς. ὥσ-
περ γὰρ ἥρμοττε μέτρον αὐταρκὲς ἐπιθεῖναι τῇ πρώτῃ τὸν ἐν
τῷ πολλῷ φυλαξάμενον μήκει κόρον, οὕτω προσῆκον ἦν, μὴ
ἀτελῆ τὴν πραγματείαν καταλιπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ σπου-
δαίων συνταττομένην πραγμάτων. τοῦτο γὰρ οἶμαι κάλλι-
στον, καὶ πανταχῆ περισπούδαστον ζῶον ἀνθρώποις ἵππος ἂν
εἰκότως εἶναι νομίζοιτο. ὁδοιποροῦντι μὲν ἐπελαφρύνων τῷ
δεσπότῃ τοὺς πόνους. πομπεύοντι δὲ σεμνοτέραν ἀποφαί-
νων, καὶ περιβλεπτοτέραν τὴν πομπήν, ἐν γε μὴν τοῖς κατὰ πό-
λεμον ἀγῶσι συγκινδυνεύων καὶ μετέχων τῶν ἔργων, ὡς ἑλεῖν
μὲν τοὺς φεύγοντας τῶν πολεμίων, διασώσασθαι δὲ τῶν φι-
λίων τοὺς σωτηρίας δεομένους, διόπερ εἰκότως. πρὸς μὲν ἀν-
θρώπων οὕτως τε τίμηται, ὡς ὀλυμπιάσι τε καὶ πυθοῖ καὶ παν-
ταχοῦ τῶν ἀγώνων, ἵπποις ὥσπερ ἀνδράσι τάχους ἁμίλλης
προκεῖσθαι γέρα. παρὰ δὲ τοῖς θεοῖς, τοσαύτης ἠξίωται σπου-
δῆς, ὡς μὴ μόνον ἀποζεύγνυσθαι τοῖς θείοις αὐτῶν ἅρμασιν,
ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ τῶν ἄστρων κατ' οὐρανὸν συντετάχθαι χο-
ρῷ. οὐκ ἀσυντελὲς μὲν οὖν ἴσως ἄν τινι δόξειεν εἶναι πρὸς τὴν
τοῦ συγγράμματος πρόθεσιν, καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου
ἀριστοτέλους

ἀριστοτέλους ἱστορηθέντων, μνήμην ἐν μέρει ποιήσασθαι. ὡς οὐ στέαρ ἵππος, ἀλλὰ πιμελὴν ἔχει, πνεύμονά τε τρίβολον, οὐκ ἔχων τε προσπεφυκυῖαν τῇ χολήν. κεῖσθαι γὰρ αὐτὴν παρὰ τὸ ἔντερον πολλὴν καὶ δυσώδη, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὡς ἵππων καὶ ἡμιόνων ἐστὶν ὧν ὀστέον εὑρέθη ἐν τῇ καρδίᾳ, καί τοι πολλοῖς τὰ τοιαῦτα ἠγνοήθη, ὥσπερ μηκωνίτῃ παλαιῷ, ὃς ᾤετο ἵππου, καὶ τὸ κάτω βλέφαρον ἔχειν τρίχας ἃς καλοῦσιν ἕλληνες βλεφαρίδας, καθάπτεται γοῦν αὐτοῦ σίμων, τὴν ἄγνοιαν ταύτην αἰτιώμενος. ἐπεὶ δὲ οὐ περὶ τῆς φύσεως τοῦ ζώου πρόκειται λέγειν, ἀλλὰ τὰς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν παθῶν θεραπείας παραστῆσαι, ταῦτα παρίημι, κἀκεῖνα νὴ δία ὁπόσα φιλοκάλως ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, τῇ τοῦ ζώου μαρτυρῶν συνέσει τε ἅμα καὶ σωφροσύνῃ, καὶ ὡς οὐκ ἂν τῇ μητρὶ μιχθείη, φησὶ γοῦν ἱπποφορβὸν ἕνα τῶν ἵππων ἐπαγαγεῖν τῇ μητρί, καλύψαντα αὐτὴν ἀκριβῶς, καὶ λαθεῖν σπουδάσαντα. τὸν δὲ μιχθῆναι μὲν ὑπ' ἀγνοίας ὀρεχθέντα. γνόντα δέ πως ἐν ὑστέρῳ, κατὰ κρημνῶν ἀποτόμων ἑαυτὸν ἐπαφεῖναι οὐκ ἐνεγκόντα ζῆν ἐπὶ τοιούτῳ δυσσεβήματι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἑτέρων δεῖται συγγραμμάτων. ἡμεῖς δὲ ἀρξόμεθα τῶν προκειμένων.

ΠΕΡῚ ΣΤΌΜΑΤΟΣ ἙΛΚΟΘΈΝΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ. Ξ.

ἘᾺΝ στόμα ἑλκωθῇ, καὶ ὁ λαιμὸς καὶ ἡ ἀρτηρία, λαβὼν σίδια ξηρὰ κόψας, καὶ σείσας λεπτῷ κοσκίνῳ, διάπασσε τὸ στόμα, ἀποδήσας ἔξω τὴν γλῶτταν, ἐπὶ ἡμιώριον, ὥστε τὴν ψύξιν ἱκανὴν γενέσθαι, εἶτα λύσας καὶ ἀπολαβὼν τὴν γλῶσσαν ἔξω τοῦ στόματος, ἔκπλυνον οἴνῳ ἀκράτῳ. ἐὰν δὲ σίδια μὴ ἔχῃς, ἐλαίας φύλλα ξηράνας, κόψον, καὶ σείσας πυκνῷ κοσκίνῳ, ἔμπασσε ἀποδήσας πρῶτον τὴν γλῶσσαν ἐπὶ ἡμιώριον, εἶτα ἔκπλυνον ὕδατι μέχρις ἂν ὑγιάνῃ.

ΠΕΡῚ ἈΦΘΉΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΞΑ.

Ἐὰν ἄφθη, οὕτως γὰρ καλοῦσι τὸ πάθος, ὄζει καὶ ἀφρὸν ἀναφέρει, καὶ ἐκπυροῦται τὸ στόμα. ῥόαν οὖν τὴν ἐσθιομένην κόψας καὶ σείσας, διάχριε τὸ στόμα, ἀποδήσας πρῶτον τὴν γλῶτταν ἐπὶ ἡμιώριον, εἶτα λύσας ἔκπλυνον ὕδατι, καὶ τοῦτο ποίει ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται. Ἄλλο.

Τὸ πάθος τοῦτο εἴωθε τοῖς ἵπποις ἀπὸ χλωροῦ χόρτου γίνεσθαι ἐν τοῖς στόμασι, μάλιστα ἐν ἦρος ὥρᾳ. ἔστι δὲ γένος ἕν, ἔχων διαφορὰς δύο. ὅτε μὲν γὰρ ἄνευ σήψεως δυσῶδες ἐπιγίνεται τῷ στόματι ἀφροὺς πυρώδεις ἐκπέμπων. ὅτε δὲ μεθ' ἑλκώσεως ἐναίμου ἐν αὐτῇ τῇ φάρυγγι, καὶ τῷ στόματι, ὧν τὴν θεραπείαν ἐνταῦθα ἐκθήσομαι.

Ἄφθης ἄνευ ἑλκώσεως θεραπεία.

Ἄφθαν τὴν δυσώδη, καὶ ἀφρώδη, καὶ διάπυρον, θεραπεύσεις οὕτως. ῥόας τὰς ἐσθιομένας κόψας ξηρὰς ὡς λειότατα, ἔπειτα τὴν γλῶτταν ἑλκύσας τοῦ ζώου, καὶ ταύτην τελαμῶνι τῇ φορβειᾷ προσδήσας, τὸ τοῦ ζώου διάπασον στόμα, καὶ διατρίψας μικρὸν ἀνακρέμασον ἐπὶ ἡμιώριον, καὶ οὕτως ἀπόπλυνον ὕδατι. τοῦτο δὲ ποίει ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ, καὶ θεραπεύσεις τὸ ζῶον. ἔστω δέ σοι τῆς θεραπείας σημεῖον, ἡ τῆς δυσωδίας ἀπαλλαγή.

Ἄλλο ὁ ἄφθης μεθ' ἑλκώσεως θεραπεία.

Ἄφθα ἐπειδὰν λάβῃ γενομένη, ἑλκοῖ τὸν λαιμὸν καὶ τὴν φάρυγγα, καὶ τὴν ἀρτηρίαν, ἣν θεραπεύσεις οὕτως. καταλαμβανόμενος ὁμοίως τῷ τελαμῶνι τὴν γλῶτταν, καὶ ἀποδεσμῶν ἔξω, καὶ μέλιτι διαχρίων τὰ ἑλκωθέντα, καὶ ἐῶν ἡμιώριον, ὅπως ἐν αὐτῇ τῇ γλώσσῃ περιλείχων τὰ ἕλκη, γυμνώσῃ αὐτὰ τῶν ἐφελκίδων, καὶ οὕτω πάλιν καταλαμβανόμενος τὴν γλῶσσαν, ἔχων ἐν ἑτοίμῳ ῥοιὰν ξηρὰν εἰς ἄκρον λελειωμένην, καὶ ἐλαίας φύλλα ξηρὰ ὁμοίως λελειωμένα, ἑκάστου ἴσον ἐγκαταμίξας,

μίξας, διάπασον τὰ ἑλκόμενα, καὶ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ προτέρου πάθους ἡμιώβολον ἀνακρεμάσας, ὅπως ἀποσυφθῇ ἀπόπληνον οἴνῳ, καὶ τοῦτο ποίει καθ' ἡμέραν ἐπὶ ἡμέραις ἐννέα.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΟΔΟΥ, Η δρόμου κεκοπωμένων, καὶ περὶ τῶν ἑλκομένων ἐκ τῶν λαγόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΒ

Ἄψυρτος μάρκῳ αἰμιλίῳ δεκουρίωνι χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι τοῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ κεκοπωμένοις, ἢ δρόμου, ὠφέλιμον χρῆσθαι ταύτῃ τῇ θεραπείᾳ, ἄλφιτα λεπτὰ μίξαντας μετὰ οἴνου εὐώδους, καὶ ποιοῦντας μαγδαλέας καταλαμβανομένους τὴν γλῶτταν διδόναι. ἐὰν δὲ ᾖ ἕλκος ἐκ τῶν λαγόνων, διὰ ῥινῶν ἐγχυματιζέσθω, κρόκου ὁλκὴ τριωβόλου μετὰ ὕδατος κοτύλης, καὶ διὰ τοῦ στόματος.

Ἄλλο κόπου πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον μὲν ἑστάναι ὁ ἵππος οὐ δύναται, ἀλλ' ἔοικε ῥέμων καθημένην ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ὦτα, ὀφθαλμοὶ κοῖλοί εἰσι, καὶ ὁ τράχηλος συντέταται, καὶ σκληρός ἐστι. καὶ ἐὰν ἐνοχλῇς αὐτὸν, ἐπαίρει τὴν κεφαλὴν, καὶ καθίησι. χρὴ οὖν πρῶτον ἱστᾶν αὐτὸν ἐν τόπῳ μὴ σκληρῷ, ἀλλὰ μαλακῷ, ἔνθα εἰσὶ κόπρεια περιβεβλημένον ἱμάτια. εἶτα οἶνον καὶ ἔλαιον λαβόντα καὶ χλιάναντα, καταφυσᾶν καὶ τρίβειν, εἶτα ἐν ὕδατι θερμῷ λούειν δαψιλῶς καὶ περιξύσαντα ἀλείφειν, καὶ τρίβειν, καὶ περιβάλλειν ἱμάτια, καὶ ἐν σκέπῃ ἱστᾶν.

Ἄλλο, πρὸς τοὺς ἀποτεταμένους τῷ πνεύματι ἐξ ὁδοιπορίας.

Πρὸς δὲ τοὺς ἀποτεταμένους τῷ πνεύματι ἐξ ὁδοιπορίας, ἢ δρόμου, χρῆσθαι τῷ οἴνῳ μετὰ τοῦ ὕδατος, ἴσον ἑκατέρου κρᾶμα ποιοῦντας εἰς πλῆθος κοτυλῶν δύο, καὶ καθ' ἡμέραν ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος, μέχρι ἡμερῶν ἑπτά. ἐὰν

δὲ ᾖ

δὲ ὁ ἑλκόμενος ἐκ τῶν λαγόνων καὶ ὑπέρπινος, τούτῳ οἶνον μὴ διδόναι. ὕδατος δὲ κοτύλῃ μιγνύειν κρόκου τριώβολον, καὶ ἀνατρίψαντας ἐγχυματίζειν διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινός. συμβαίνει δὲ τῆς καθάρσεως γινομένης ἐν τῷ ἵππῳ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔκλυσιν γίνεσθαι τῆς δυνάμεως. καὶ τῶν μὲν ἐντοσθίων, συμπάσχειν οὐδέν. ἡ δὲ τοῦ αἵματος ῥύσις συμπτώσεως γινομένης ἀδυναμίαν παρέχει τῷ σώματι, διὸ δεῖ τροφῇ χρῆσθαι παντοδαπῇ καὶ πλείονι.

Ἀντίδοτος ἑτέρα εἰς τὸ αὐτό.

Πρὸς τοὺς ἑλκομένους ἐκ τῶν λαγόνων, ἢ ἄλλο τι ἀσθένημα ἐν πνεύμονι ἔχοντας, ἢ ἀπισχναινομένους, χρῆσαι συνθέματι τοιούτῳ, κρόκου στατῆρας δύο ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης, καὶ σεσεισμένης στατῆρας ιβ, πεπέρεως στατῆρας ἕξ, μέλιτος κοτύλης τὸ ἥμισυ, σταφίδος ἡμιχοίνικαν τῶν γιγάρτων ἐξῃρημένων, στροβιλίων καθαρῶν τὸ ἴσον τῆς σταφίδος, ἐκ τούτου ἐγχυμάτιζε κοχλιάρια δύο, ἐν οἴνου ἡμικοτυλίῳ, καὶ ἐλαίου τετάρτῳ τῆς κοτύλης διὰ τοῦ στόματος.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤΟῪΣ διατονοῦντας τοῖς μέλεσι.

Ἔσθ' ὅτε ἵππος ἢ βουλιμιάσας, ἢ ἀτονίσας, σχεδὸν λύεται τοῖς μέλεσι, καὶ εἰσὶ διάφορα τὰ πάθη, ἀλλὰ τὰ σημεῖα τῆς ἀρρωστίας πλειστάκις ὅμοια τυγχάνουσι, καὶ τοῖς βουλομένοις θεραπεῦσαι, πλάνην ἐγγεννῶσι. ἔστι γὰρ εὑρίσκομεν ἐν τοῖς ζώοις σημεῖα ἄλλης ἀνωμαλίας, ἤπερ ἂν ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν. ἔστι γὰρ ὅτε βουλόμεθα εἰδέναι ἵππον πυρεταίνοντα. ὁρῶμεν τὴν τούτου κεφαλὴν περὶ γῆν φερομένην, καὶ συνεχέστερον ἀσθμαίνοντα. ταῦτα δὲ τὰ σημεῖα, οὐ μόνον πυρεταίνοντας, ἀλλὰ καὶ ἀλγηδόνας ὑπομένοντας. ἔστι δὲ πάλιν ὀπισθοτονικοῦ νομιζόμενα σημεῖα, ἃ συμβαίνει ἐκείνοις τοῖς ζώοις, ἅτινα ὑπὸ πολλοῦ ἡλίου, ἢ καμάτου διατονήσωσι στῆναι μὴ δυνάμενα, ἀλλὰ συνημμένοις εἰς ταὐτὸ τοῖς ποσὶ καταπίπτουσι, μὴ τοίνυν νομίσῃς αὐτὸς πόνον εἶναι κοιλίας, ἢ στρόφον, καὶ οὕτως θεραπεύσεις, ἀλλὰ τῷ πάθει μᾶλλον τὴν ἁρμόζουσαν προσένεγκε θεραπείαν, πολλὰ τοίνυν σημεῖα ὅμοι,

ἅ εἰσι

εἰσι τῶν πλησίων παθῶν. πολλὰ δὲ τῶν μὴ καθ' ἓν κεχωρισμένων, ὅτινα δυσχερῶς γνωρίσῃς, εἰ ἐπιμελέστερον προσέχῃς.

Πρὸς ἐκεῖνα τὰ ζῶα, ὧν τὰ μέλη ἐξασθενοῦσι θεραπεία.

Ἤρεσε κέλσῳ τὰ οὕτω κάμνοντα ζῶα, ἀπέχεσθαι τοῦ ποτοῦ, ὥστε αὐτὰ ὑπέρδιψα ποιῆσαι, καὶ μετὰ τὴν τοσαύτην ἔκκαυσιν τῆς δίψης στῆναι αὐτὰ παραγγέλλει ἐν ψυχρῷ ὕδατι ὥραν μίαν, ὅπερ διαβεβαιοῦνται ἰσχυρῶς βοηθεῖν. φλῶρος δὲ παραγγέλλει πτελέας φύλλα [illegible] κόπτειν μετὰ οἴνου καὶ, ἐγχυματίσαι διὰ κέρατος. ἡμεῖς δὲ ἐπιστάμεθα ἄλευρον σίτινον μετὰ ὕδατος διδόναι, ἢ τρία ὠὰ μετὰ γλήχωνος καὶ ὀξυκράτου ἢ ἐλαίου ἐγχυματίζειν.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ἈΡΤΗΡΙΑΣ ἙΛΚΩΘΕΙΣΗΣ.

ΚΕΦΑ΄Λ. ΞΓ.

ἘΑΝ ἀρτηρία ἑλκωθῇ, βήσσει σκληρῶς, καὶ τροφὴν οὐ προσδέχεται. ἐγχυματιζέσθω οὖν ὕδατι, σύκων εἰς αὐτὸ ἑψηθέντων ὡσεὶ κοτύλαις τέσσαρσι, μιχθέντων ὠῶν δύο διὰ στόματος, ἢ πτισάνης χυλῷ, ὠοῦ συνηψημένου.

Περὶ ἀρτηρίας ῥαγείσης.

Ἐὰν ἀρτηρία ῥαγῇ, ἀναπνεῖ βαρὺ, καὶ ῥέγχει, καὶ βήσσει, καὶ διὰ μυκτήρων φέρεταί τι πυῶδες, καὶ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ χωλεύει, οἵ τε ὄρχεις πυκνὰ πάλλονται, καὶ οἱ κενεῶνες ἕλκονται, τὰ σκέλη ναρκᾷ καὶ τρέμει, αἱ φλέβες ἰσχυρῶς ξηραὶ, ἢ πλήρεις τοῦ αἵματος τὸ σῶμα ἄφθας γέμει, καὶ τῆς σαρκὸς οὐκ ἐᾷ τὴν χεῖρα θιγγάνειν. ὀρόβους οὖν χρὴ βρέχειν ἡμέρας δύο καὶ νύκτας, καὶ ἀπηθῆσαι ὅταν διάβροχοι γίνωνται. ὅταν δὲ ὡς μάλιστα ξηρὰ γένηται, κατακόψαι λεπτὰ, καὶ σήσαντα τιθέναι ἐν τῷ ποτῷ οἴνου ἡδέος μέλανος μέρη δύο, καὶ ὕδατος

μέρῃ παντὶ μίξαντα. ἔσται γὰρ ὑγιὴς καὶ πίων ἐν ἡμέραις ξ΄ βοηθούμενος.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥῊ ἀρτηριακοῦ.

Σμύρνης τρωγλήτιδος γο δ΄, κρόκου, σχοίνου ἄνθος ἀνὰ γο γ΄, κινναμώμου γο ε΄, πεπέρεως λευκοῦ γο ε΄, πεπέρεως μέλανος γο δ΄, κασίας γο τὸ ἥμισυ, ῥητίνης κολοφωνίας γο ε΄, ἀριστολοχείας γο δ΄, ἀκόρου γο γ΄, δαφνίδων γο γ΄.

Ἄλλο.

Σμύρνης γο ι΄, πεπέρεως γο γ΄, λινοσπέρμου φρυκτοῦ λίτραν μίαν, σταφίδων ξε. α΄, στροβύλων ξε. α΄, τὰ τηκτὰ ἑψήσας, ἐπίβαλλε τὰ ξηρὰ, προσμίσγων μέλι. τὴν δὲ τῆς δόσεως, ποίει σφαιρία καρύου μέγεθος, καὶ διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις ὀκτὼ ἐμβαλὼν ἀποθεραπεύσεις. Ἄλλο.

Σμύρνης γο γ΄, κινναμώμου γο α΄ς΄, κρόκου γο γ΄, λιβάνου ἄρρενος γο δ΄ς΄, νάρδου συριακῆς, ῥητίνης τερεβινθίνης, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο δ΄, νάρδου γο β΄, τραγακάνθης λίτραν μίαν, μέλιτος πρωτείου λίτραν μίαν, πάντα λειώσας, καὶ μίξας οἴνῳ διὰ μυκτήρων ἔγχει.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ἈΠῸ ὉΔΟΥ͂ ΚΕΚΑΥΜΈΝΩΝ

ΚΕΦΆΛ. ΞΔ.

Ἐὰν ἀπὸ ὁδοῦ ἢ δρόμου καυσωθῇ ἵππος, στέατος χοιρείου παλαιοῦ μάζας ποιήσας, καὶ οἴνῳ βρέξας εὐώδει παλαιῷ, δίδου τρεῖς διὰ στόματος.

Εἰ καύσωνα ἵππος ὑπομένοι, γάλακτος αἰγείου ξε. α΄, τραγακάνθης γο β΄, ἰαρείου γαλλικοῦ γο β΄, στροβίλων γο β΄, ὑσσώπου δεμάτιον ἕν, πρασίου κεκομμένου γο β΄, ἐκ τούτων πάντων καθ' ἑκάστην ἐγχυμάτιζε λίτραν μίαν μετὰ οἰνελαίου.

Ἄλλο

Ἄλλο.

Πτισάνης χυλὸν, καὶ στέαρ αἴγειον, καὶ ἀκρονάρια προβάτεια μετὰ κοριάννου καὶ ἀνήθου παλαιοῦ ἀφεψήσας, εἶτα κορίανον χλωρὸν καλῶς λεάνας, καὶ τῷ χυλῷ τῆς πτισάνης, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμμίξας καὶ διηθήσας, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις δίδου. Ἄλλο.

Κράμβης φύλλα μετὰ σελίνου κατακοπέντα, καὶ ξέστη οἴνου συμμιγέντα, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς διδόσθωσαν.

Ἄλλο.

Πετροσελίνου σπέρμα, γλαύκου, σεσέλεως γαλλικοῦ, ἀβροτόνου, καὶ σχοίνου ἐξ ἴσου λεάνας, μετὰ ὑδρομέλιτος ἐγχυμάτισον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ὙΠῸ ΚΟΝΊΑΣ ΚΑΈΝΤΩΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΞΕ.

Ἐ'ΑΝ ποτε συμβῇ ὑπὸ ἀσβέστου κατακαῆναι τὸν ἵππον, ἢ κονίας, τῆς λεγομένης ὑπό τινων τιτάνου, ἐν ᾧ δή ποτε τόπῳ τοῦ σώματος, ἢ ἐμβῇ εἰς κοπρίαν τὴν ἐκ τοῦ αὐτομάτου καιομένην, καὶ κατακαῇ τὰ σκέλη, ἢ ἄλλως πως συμβῇ, θεραπεύεται ὕδατι ψυχρῷ θερείας. χειμῶνος δὲ, θερμῷ, καὶ καταχριόμενος τῇ λιπαρᾷ. εἰ θέλεις, μετὰ ἀξουγγίου, ἢ αὐτῇ τῇ ἀσβέστῳ μετ' ἐλαίου. εἰς θάλασσαν τε μὴ ἐμβιβαζέσθω ἄχρις ἂν ἀπουλωθῇ.

ἌΛΛΟ ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

Ἐὰν συμβῇ ὑπὸ ἀσβέστου, ἢ κονίας κατακαῆναι ἐν οἱῳδήποτοῦν μέρει τοῦ σώματος, ἢ καὶ ὑπὸ κοπρίας τῆς καιομένης, ἢ καὶ ἄλλως πως, θέρους μὲν ὕδατι καταντλείσθω. χειμῶνος δὲ θερμῷ, καὶ καταχριέσθω τῇ λιπαρᾷ, ἐὰν βούλῃ, μετὰ στέατος, ἢ αὐτῇ τῇ ἀσβέστῳ μετὰ ἐλαίου. εἰς θάλασσαν δὲ μὴ ἐμβιβαζέσθω, μέχρις ἂν ἀπουλωθῇ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ΤᾺ ἘΝΤῸΣ ἘΣΠΑΚΌΤΩΝ

ΚΕΦΆΛ. ΞϚ.

Ὅσοι εἰσὶν ἐσπασμένοι τι τῶν ἐντὸς, ὀφθαλμοὺς κοίλους ἔχουσι παρὰ τὸ πρότερον, καὶ ὑποδεδηκότας καὶ κατωποὺς, καὶ τὰς λαγόνας ἀνεσπασμένας ἔχουσι, καὶ τρώγοντες, καὶ πίνοντες ἀπισχναίνονται. περιπατοῦντες δὲ, μικρὰ διαβαίνουσιν, ἑστῶτες τε συνεστήκασι τοῖς ὀπισθίοις πρὸς τοὺς ἐμπροσθίους πόδας. οἱ δὲ τοιοῦτοι παρέλκουσι χρόνον, ἐὰν μὴ ὦσιν αἷμα οὐροῦντες, ἢ ἀφοδεύοντες. ἐὰν δέ τι τούτων, ἢ τάχιον διαφωνοῦσιν, ἐντέρου δὲ διεσπασμένου, ἢ εἰς δύο διῃρημένου, σημεῖα ἐστὶ τάδε, φέρεται διὰ τῶν μυκτήρων ἡ τροφὴ, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν ἐντέρων, καὶ ἀθρόως πίπτει, καὶ συντόμως διαφωνεῖ.

Ἀντίδοτος εἰς τὸ αὐτό.

Ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης, καὶ σεσησμένης στατῆρας ιβ, πεπέρεως στατῆρας ἕξ, μέλιτος κοτύλην αʹ, σταφίδος ἀγυγάρτου ἡμιχοίνικον μίξας ἐν ταυτῷ, καὶ ποιήσας σύνθεμα ἐγχυμάτιζε ἐκ τούτου, ἐμβαλὼν γο͂ ςʹ, μετὰ οἴνου κοτύλης μιᾶς, καὶ ἐλαίου κοτυλῶν δʹ, διὰ στόματος ὑπὲρ πάντων τῶν ἔσωθεν ἀλγημάτων.

Περὶ ἐρρωγότος τι τῶν ἐντὸς, ὅπερ ἐστὶν ἐπικίνδυνον.

Ἐπειδὴ ἄδηλόν ἐστι τῷ μὴ τεχνίτῃ ὅτι ποτέ ἐστι τὸ ῥαγὲν, ἀνάγκη τοῦτο μηνύσει, ἐκ τίνων σημείων ἐπιγινώσκεται τῷ ἀγνοοῦντι. ἐὰν οὖν ἡ κοιλία, ἢ ἔντερόν τι διαρραγῇ, σημεῖον γίνεται τοῦτο, φέρει τὴν κόπρον διὰ μυκτήρων, καὶ ἱδροῖ. ἐὰν δὲ ἡ κύστις ὑγρὰ, παραχρῆμα διὰ τῆς ἕδρας ἐκκρίνει. ἐὰν δὲ τοῦ πνεύμονός τι ῥαγῇ, αἷμα διὰ τῶν μυκτήρων ἐκβάλλει. εἰ δὲ τὸ ἧπαρ πάθοι, τὸ αἰδοῖον οἰδεῖ, καὶ ἡ κοιλία, καὶ ἡμηροί. ἐὰν δὲ ὁ σπλὴν κάμνει, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται. ἐὰν δὲ οἱ νεφροί, αἷμα οὐρεῖ. ἐὰν μὲν οὖν ἡ κοιλία, ἢ ἔντερον ῥαγῇ, ἢ κύστις, βοη-

θῶν οὐ-

θῶν οὐδὲν ὀνήσεις. ἐὰν δὲ ὁ πνευμόνων πάθῃ, λευκῶν ὀρόβων χοίνικας δύο, καὶ ἁλῶν ὀξύβαφον ᾱ φυράσας μεθ' ὕδατος, καὶ πλάσας ἄρτον, καὶ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι καύσας, ῥῖψον λίαν, καὶ ἐν τῷ ποτίζειν, ἐπίπασσε τῷ ποτῷ. ἐγχυμάτιζε δὲ καὶ διὰ στόματος οὕτως, κρόκον, σμύρναν, νάρδον συριακὴν, κασίαν, ἄμυλον, ἀριστολόχειαν τὴν λεπτὴν, γλαύκιον, ἄγρωστιν, ἔλαιον, ταῦτα πάντα τὰ ξηρὰ λειάνας, καὶ ἑνώσας τοῖς ὑγροῖς, ἐπίβαλλε μέλιτος ὀξύβαφον, οἴνου πρωτείου κοτύλην μίαν, καὶ διὰ μυκτῆρος ἔγχει, ἢ χυλῷ τῷ διὰ πτισάνης ἐπιπλεῖστον ὡσαύτως χρῶ. ἐπεὶ δὲ εἰ πάθοι, ῥόϊζε, καὶ ἄλευρα πύρινα πρόσβαλλε τῷ ποτῷ χειμῶνος. θέρους δὲ κρίθινα, καὶ ἐγχυμάτιζε σύκων παλαιῶν ἀφεψήματι. πρὸς δὲ τοὺς νευρούς, ἐν ἀκινησίᾳ διαφύλαττε τὸ ζῶον, καὶ ἐνάλειφε ἠρέμα κηρελαίῳ, καὶ σχολαζέτω ἕως ἂν θεραπευθῇ. Ἄλλο.

Βοτάνη τίς ἐστιν ἐν τοῖς τείχεσι, καὶ ταῖς πέτραις γινομένη, ἣν ἰατρῶν μὲν παῖδες πολύγονον ὀνομάζουσιν. ἰδιῶται δὲ σύμφυτον, καὶ μακεδόνες ὀστεόκολλον ἄλλοι δὲ ταλάντιον, ἣν καί φασι συνεψομένην διαμεμερισμένοις κρέασιν ἑνοῦν αὐτά. διὸ καὶ σύμφυτος λέγεται, καὶ ὀστεόκολλος ἐξ οὗ δρᾷ τὴν ὀνομασίαν λαχοῦσα, αὕτη χλωρὰ μὲν ἐστιν ἀεὶ καὶ ζῶσα καὶ ἄφυλλος, τούς τε κλάδους σχοινίου δίκην ἐκκρεμεῖς ἔχει λεπτοτέρῳ καὶ ἐπιμηκεστέρῳ σπαρτίῳ προσεοικότας. ταύτην λαμβάνοντες χλωρὰν, συνέψουσιν οἴνῳ, μέχρι τοῦ ἀποτριτωθῆναι, καὶ ἐγχυματίζουσι τὰς ἑαυτῶν ἱππάδας, καὶ τοὺς ἵππους. οἱ σπανοὶ χρῶνται δὲ αὐτῇ, καὶ προφυλακτικῶν ὅσων φαρμάκων, καὶ ἔτη τῶν ἐντὸς ὑποπτεύουσι διερρωγέναι τούτῳ βοηθοῦσι.

Πρὸς πάντα τὰ ἐντὸς πάθη.

Βούτυρον, ὀποπάνακα, σμύρναν, μέλι, ἴσῳ σταθμῷ βαλὼν, καὶ οἴνου συλλειώσας, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλλε.

Ἐὰν ἀπὸ τραύματος ἔντερα προπέσῃ.

Πτερὸν γυπὸς ἐλαίῳ βρέξας, ἔμβαλλε εἰς τὸ στόμα, μέχρις οὗ τῆς καθαπόθρας ἁψάμενον, ἔμετον ποιήσῃ. καὶ ἐὰν ἑλκύσῃ τὰ ἐντὸς, τότε τὸν τόπον ῥάπτε, συναγαγὼν τὰς ἑκατέρου ἀρχάς. τὸ δὲ ἕλκος τοῖς τραυματικοῖς βοηθήμασι θεράπευε.

Πρὸς τὴν τῶν ἐντὸς πρόπτωσιν.

Τὸ δέρμα, ὃ εἰς δύο διήρηται, ἐπιδέσμει πάλιν, καὶ τὸ περιττεῦον ἀπότεμνε καὶ τῷ τραυματικῷ βοηθήματι θεράπευε. ὠφελεῖ δὲ καὶ τὸ σκέπεσθαι τὸν ἵππον ὥστε ἱδροῦν. περιπάτου δὲ ἀπεχέσθω, καὶ ποτοῦ μάλιστα. καὶ τροφὴν ἐχέτω πτελέας φύλλα, καὶ ἡδύοσμον χλωρὸν, καὶ τρίφυλλον βοτάνην. ἐγχυμάτιζε δὲ οὕτως, καρδάμου λευκοῦ σπέρμα λείων μετὰ λιβάνου, ῥίζης καὶ πεπέρεως κόκκων ἕξ, καὶ δαύκου κρητικοῦ σπέρματος κυάθων τριῶν, μίξας οἴνῳ παλαιῷ καὶ μέλιτι. διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ ἐγχυμάτιζε. ἢ ἀσπαράγου ῥίζαν, ἢ σπέρμα μεθ' ὕδατος ἑψήσας ἕως ἀποτριτωθῇ, ἐπὶ ἡμέραις τέσσαρσι, καθ' ἑκάστην ἡμίναν μίαν διὰ μυκτήρων ἔγχει. καὶ μετὰ ταῦτα ὀποπάνακα, σαγαπηνὸν, μέλι, βούτυρον, ἀνὰ γο̄ β̄, μετὰ οἴνου παλαιοῦ ἡμίνης διὰ στόματος ἐπὶ ἡμέραις τρισί. βλάπτειν δὲ, ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἴωθε, ὡς τὰ ζῶα φλοιὸς κυρηναϊκὸς ἐν τῇ τροφῇ εὑρισκόμενος, ἢ ἐν στόματι. θεραπεύσεις οὖν οὕτως, μέλι καὶ ἡδύοσμον ἄγριον λειώσας ἐν ταὐτῷ, καὶ ἐν οἴνῳ χλιάνας, διὰ μυκτήρων ἔγχει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΒΟΥΛΙΜΙΩ̑ΝΤΟΣ

ΚΕΦΆΛ. ΞΖ.

Ἄψυρτος Ἡρακλείωνι χιλιάρχῳ χαίρειν. τῷ βουλιμιῶντι δεῖ βοηθεῖν οὕτως, ἄρτου τὸ ἁπλὸν ἐμβρέξαντας ἐν οἴνῳ, καὶ ἀνατρίψαντας ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος. καὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ὅταν δὲ γένηται ἐν οἴκῳ, σεμιδάλεως κυάθους τρεῖς φυράσαντας, καὶ διέντας ἐν οἴνῳ, ὡσαύτως ἐγχυματίζειν, ἢ στροβίλους καθαρῶς τρίψαντας μετὰ οἴνου διδόναι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Τῷ βουλιμιῶντι τούτῳ βοηθοῦσι τῷ τρόπῳ, ἄρτου τὰ ἁπαλὰ

ἁπαλὰ βρέξαντες ἐν οἴνῳ διδόασι, καὶ ἀνατρίβουσιν, ἐγχυματίζουσί τε. καὶ διὰ στροβίλων δὲ ὁμοίως τοῦτο ποιοῦσι, τὸ αὐτὸ μέτρον ἐν οἴνῳ διδόντες.

Ἔσθ' ὅτε ἵπποι μὴ φέροντες τὸν λιμὸν καταπίπτουσιν, οἷς δυσχερῶς ἐκτὸς μεγάλης ζημίας βοηθῆσαι ἐστὶ δυνατόν. καὶ γὰρ ὅταν ἄρχηται ἀπὸ τοῦ τοιούτου λιμοῦ κινδυνεύειν, καθαροῦ ἄρτου μέρος εἰς οἶνον ἐμβρέξας, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ οἴνῳ λειώσας, ὥστε χυλὸν ἐκ τούτου ποιῆσαι, καὶ μετὰ κέρατος ἐγχυματίσας βοηθήσεις, ἀλλὰ τοῦτο ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λιμοῦ. ἢ ἐν ὁδῷ, ποίησον ὅπου οὐκ ἔστι τὰ χρειώδη εὑρεῖν. εἰ δὲ παραμένοι ἡ τοιαύτη νόσος, σεμιδάλεως κυάθους τρεῖς μετὰ οἴνου μίξας, διὰ κέρατος δίδου.

Εἰ λιμὸν τὸ ζῶον ὑπομένοι, καὶ τὰ ἁρμόζοντα τῇ θεραπείᾳ ἐλλείψῃ, γλῶ ἐν οἴνῳ φυράσας, ἔμβαλε τῇ αὐτοῦ φάρυγγι, ἢ σφαιρία ποιήσας ἐξ αὐτῆς, διὰ στόματος δίδου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ἸΣΧΝΑΙΝΟΜΈΝΩΝ ἘΞ ἈΔΉΛΟΥ ΑἸΤΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΞΗ

Ἄψυρτος φρόντωνι Βαλλερίῳ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν, τίνι δεῖ βοηθήματι χρῆσθαι πρὸς τοὺς ἀπισχναινομένους ἐξ ἀδήλου αἰτίας. βοηθοῦνται δὲ οὗτοι ἐγχυματιζόμενοι οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ σμύρνης τριωβόλου ὁλκῇ, ἢ πεπέρεως λευκοῦ κόκκους κ' τρίψαντα διδόναι, ἢ πήγανον ἀναζέσαντα μετ' οἴνῳ ἐγχυματίζειν, ἢ ἐλελίσφακον τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ πολιόφυλλον ὡσαύτως. ἔστω δὲ ἐν παντὶ τὸ πλῆθος κοτύλη οἴνου εὐώδους, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ κύαθος. ἔστι δὲ οὐκ ἄδηλον τὸ πάθος, ἀλλὰ κατὰ ψύξιν. οἱ πρὸ ἡμῶν δὲ εἶπον ἄδηλον. ὁ δὲ τοιοῦτος, ὅταν ᾖ μὴ τρώγων, καὶ τῷ σώματι πεφρικώς, καὶ ὀρθὰς ἔχων τὰς τρίχας, ἐγχυματίζεται ὑὸς αἵματι μὴ παλαιᾶς μετὰ οἴνου, ἴσον ἑκάτερον διὰ τοῦ στόματος. λέγεται δὲ ὑπό-

δὲ ὑπό τινων κρόμυα, καὶ εὐζώμου τὸν καρπὸν ἀνιέντας ἐν οἴνῳ, ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος, ἢ ἀρτεμισίας βοτάνης ποιοῦντας, ἀπόβρεγμα διδόναι εἰς ποτόν. καὶ εἰς τὸ λοιπὸν δὲ ὕδωρ τοῦ νίτρου μιγνύντας διδόναι. ὠφέλιμον δὲ τούτοις καὶ τὴν κράστιν παραβάλλειν, ἐὰν ᾖ καιρός, πυρείνην.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Πρὸς τοὺς ἐξ ἀδήλου αἰτίας ἰσχνοὺς γινομένους, χρῆσθαι δεῖ ἐγχυματισμῷ τῷ διὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ σμύρνης ὁλκῆς τριωβόλου, ἢ πεπέρεως λευκοῦ κόκκους κ´, τρίψαντα, ἢ πήγανον ἐν οἴνῳ ζέσαντα ἐγχυματίζειν. ἔστω δὲ πανταχοῦ, οἴνου εὐώδους κοτύλη, καὶ ἐλαίου κύαθος. φησὶ δὲ Ἄψυρτος οὐκ ἄδηλον εἶναι τὴν αἰτίαν, ἀλλ᾽ ἀπὸ ψύξεως γίνεσθαι. ἐὰν μέντοι μὴ τρώγῃ, ἀλλὰ καὶ ὀρθὰς ἔχῃ τὰς τρίχας, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος αἵματι ὑὸς μὴ παλαιᾶς μετὰ οἴνου, ἐξ ἴσου ἀμφότερα μίξας. ἔνιοι δὲ κρόμυα καὶ εὐζώμου σπέρμα διιέντες οἴνῳ ἐγχυματίζουσι διὰ στόματος. καλὸν δὲ καὶ τὴν ἀρτεμισίαν βοτάνην ἀποβρέχοντα εἰς οἶνον, διδόναι, καὶ ὅλον δὲ τὸ ποτὸν τοιοῦτον παρέχειν. κράστιν δέ, ἐὰν ὁ καιρὸς ᾖ, παραβάλλειν πυρείνην. τῷ δὲ ἀπὸ κόπου συνεχοῦς ὄντι, καὶ διὰ τοῦτο ἰσχνωθέντι, βοηθήσεις οὕτως. ὀρόβους λευκοὺς ἐρείξας, ὅσον εἰς χοίνικα, κατάβρεχε οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλαις τέτρασι, καὶ ἐάσας ἡμέραν μίαν, δίδου τὸ τρίτον τῆς χοινικίδος καθ᾽ ἡμέραν πρὶν ἢ ποτίζειν τὸν ἵππον ἐπὶ ἡμέραις τριάκοντα, καὶ τὰς κριθὰς φρύγων παράβαλλε. τὸ δὲ ἔρεγμον μὴ λεπτὸν γινέσθω.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν δίχα τινὸς ἀνωμαλίας ἴσχνωσις γένηται τοῖς ζώοις, σίτῳ καὶ κριθαῖς πεφρυγμέναις ἀναληφθήσονται. πολλάκις δὲ καὶ οἶνος ἐν τῷ παρ᾽ αὐτῶν πινομένῳ ὕδατι μιγνύμενος, μέχρις οὗ τὴν κατὰ φύσιν ἀναλάβωσι ῥῶσιν ὠφελήσει. τὰ δὲ τῶν τοιούτων σώματα, πολλῆς τῆς τρίψεως δέονται πρὸς τὸ δι᾽ αὐτῆς πλείονα τὴν ὄρεξιν τῆς τροφῆς λαμβάνειν. χρὴ δὲ καὶ ἐν τόπῳ ξηρῷ αὐτὰ ἵστασθαι, τοῦτο γὰρ καὶ τῷ σώματι, καὶ τοῖς ὄνυξιν αὐτῶν συμβάλλεται. προσμιγνύσθω δὲ τῇ τροφῇ καὶ ὄροβος. καὶ καθεύδουσι δὲ αὐτοῖς, ἄχυρον ὑποστρωννύσθω.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ αὐτὸ ἀντίδοτος.

Ἀντιδότῳ χρήσῃ πρὸς τὰ κρυπτόμενα πάθη, ταύτῃ, ἣ ἀφημμένίων μὲν ἐστὶν εὕρημα. ἐμοὶ δὲ διὰ πείρας πολλῆς ἔγνωσαι, κρόκου στατῆρας δύο, ἴρεως ἰλλυρικῆς κεκομμένης στατῆρας ιβ, πεπέρεως στατῆρας ἕξ, μέλιτος ἡμικοτύλιον, σταφίδων ἡμιχοίνικον τῶν γιγάρτων ἐξῃρημένων, στροβίλων καθαρῶν τὸ ἴσον τῇ σταφίδι. ἐν ταυτῷ μίξας, καὶ οἴνου εὐώδους ἡμικοτύλιον, καὶ ἐλαίου κοτύλης τέταρτον ἐγχυμάτιζε ἐκ τούτου τὸ ζῶον ὅσον κοχλιάρια δύο.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Κριθῶν μοδίους τρεῖς, φάβατος ξε. ϛ, ἐρεβίνθου ξε. ὀκτὼ, σίτου ξε. ἕξ, φασιόλου ξε. δ, τήλεως ξε. γ, σταφίδων τε, καὶ στροβίλων ἀνὰ ξε. ἕνα λαβὼν, καὶ ἐκ τούτων ἁπάντων ποιήσας μόδιον ἕνα, βρέξον εἰς καθαρὸν ὕδωρ πρὸ μιᾶς τῆς χρείας ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ κενώσας, ἔασον ξηρανθῆναι μικρὸν, καὶ ἐκ τούτου τῷ ἵππῳ ἕωθεν δίδου ἡμιμέδιμνον. τὸ δὲ λοιπὸν τῇ ἑσπέρᾳ, καὶ τοῦτο καθ᾽ ἑκάστην μετὰ φιλοκαλίας ποίει, καὶ εἰ μὲν πάνυ λεπτὸς ᾖ, τριάκοντα συνεχέσι ταῖς ἡμέραις ἐγκεκλεισμένον ἐν θερμῇ ἱπποστασίᾳ κάτεχε, ὥστε ἔνδον ἐσθίειν καὶ πίνειν. εἰ δὲ ἧττον λεπτὸς, ἐπὶ ἡμέραις κ οὕτω τρεφέσθω. εἰ δὲ πάνυ ἐκ ταύτης τῆς φιλοκαλίας πίων γένηται, χρὴ αὐτὸν ἀφαιμάσσεσθαι ἐκ τῆς κοιλίας, ὡς ἂν μὴ ἐπὶ πολὺ λιπανθεὶς ὑποπέσῃ θανάτῳ. Ἄλλο.

Δελφάκιον μετὰ πτισάνης γαλαθηνὸν ἑψήσας, ἕως ἂν διαλυθῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, ἐκ τούτου διὰ κέρατος ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἔγχει. Ἄλλο.

Πηγάνου δεσμὴν μικρὰν, σμύρνης γο Β, δαφνόκοκκα ιε, κυμίνου αἰθιοπικοῦ γο Γ, ἐλαίου καλοῦ κοτύλης τὸ ἥμισυ, συνεψήσας μετὰ οἴνου μέλανος παλαιοῦ ξε. ἑνὸς, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. Ἄλλο.

Σῖτον πεφρυγμένον ὕδατι καὶ μέλιτι μιγέντα, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ὅσον μοδίου ποσότητα, δίδου ἐπὶ ἡμέραις εἴκοσι.

Ἄλλο.

Ἄλλο.

Θέρμους ἑψημένους καὶ γλυκεῖς, ὥστε καὶ ἄνθρωπον δύνασθαι αὐτοὺς ἐσθίειν, εἰς κόρον τῷ ζώῳ πρόσαγε, μόδιον καθ' ἡμέραν διδούς. εἰ δὲ μὴ ὦσιν οἱ θέρμοι γλυκεῖς, στρόφους ἐν τῷ ζώῳ κινήσουσιν.

Ἄλλο.

Κάστανα εἰς φοῦρνον φρυγέντα ἐν ὅλκῳ κόψας, σύμμιξον ταῖς κριθαῖς μὴ πάνυ λεπτῶς τρίψας, καὶ τῷ ζώῳ διδούς, θεραπεύσεις.

Προπότισμα εἰς τὸ αὐτό.

Ὅτινι ζώῳ λεπτότης πρόσεστι καὶ ἀνωμαλία, θεραπεύεται οὕτως, θείου ἀπύρου γο ς', ᾠὸν ἄνεφθον ἕν, σμύρνης ποσότητα ὀβολοῦ ἑνὸς μετὰ οἴνου μίξας, τῇ φάρυγγι ἔμβαλε. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς βῆχα, καὶ πόνους κοιλίας ὠφέλιμον.

Περὶ ἰσχνότητος.

Ἐὰν ζώου τινὸς τὸ δέρμα καταξηρανθῇ, καὶ ἐκ τροφῆς μὴ αἰσθητὴ προκοπὴν, ὅπερ εἴωθε συμβαίνειν ἀπὸ καμάτου πολλοῦ, θεραπεύσεις οὕτως, ἐλαίῳ πηγανίνῳ πρότερον πύκνου ἀπόχρισον τὸ σῶμα ὅλον, καὶ μετὰ ταῦτα δίδου τὸ ὑποτεταγμένον προπότισμα, σταφυλίνου, τραγακάνθης, πηγάνου ἀγρίου, ἡδυόσμου ἀγρίου ἀνὰ γο α', σελίνου, μελιλώτου, καὶ ἀψινθίου ποντικοῦ τὸ ἴσον, ὁμοῦ πάντα συμμίξας, καὶ λειάνας, καὶ μετὰ οἴνου καὶ ὕδατος ἑψήσας, προπότιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΨΏΡΑΣ

ΚΕΦΆΛ. ΞΘ.

Ἄψυρτος Ἡγησαγόρᾳ κρατίστῳ ἰατρῷ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε ἀναγκαῖον εἰδέναι ψώραν τὴν ἐν τοῖς ἵπποις γινομένην, οὐ δεῖν προσφάτως θεραπεύειν, ἀλλ' ἐᾶν ἄχρις οὗ ἔξω τραπῇ πᾶσα. ἔστι γὰρ ἀνάχυσις μάλιστα ἐκ ὑποδερματίτιδος

ἣν

ἣν τάχιον θεραπεύων, στεγνώσεις τὴν ἔξοδον, στυπτικῶν γὰρ ὄντων τῶν προσφερομένων ἀναγκαῖον ἔσω τρέπεσθαι καὶ συμβαίνειν κακοποιεῖσθαι. ὅταν οὖν ἀκμάζειν δοκῇ, τότε θεράπευε, αἷμα ἀφαιρῶν ἐκ τῶν μεσοκνημίων καὶ βραχιόνων, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀπισθίων, καὶ κατάχριε ἄσφαλτον τρίψας λίαν, καὶ θείου μέρος, καὶ πίσσης ὑγρᾶς, καὶ γλοιὸν παιδικόν. ἄριστον δὲ βούτυρον μίσγειν. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, τότε γλοιὸν ἐν ταυτῷ πάντα μίξας καὶ συντρίψας, καὶ μέλιτος πάχος ποιήσας χρῆσαι, καὶ τοῦτο δὲ, ὄξος δριμύτατον καὶ γλοιὸν παιδικὸν, καὶ κεδρέαν ἀναζέσας ἐν ταυτῷ, ξυλοσπόγγιον ποιήσας, θερμῶς κατάχριε. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ κεδρέα, πίσσῃ χρίε μὴ πολλῇ, προαπόσμηχε δὲ οὔρῳ παλαιῷ, μίσγων ὕδωρ θερμὸν, καὶ ὅσα δὲ στυπτικὰ ἁρμόζει. ἐνεργεῖ δὲ καὶ τοῦτο, θείου, καὶ ἀσφάλτου, ἑκάστου τὸ ἴσον τρίψας, ἔλαιον ἐπιχέας ψυχρὸν κατάχριε, καὶ στηκέτω ἐν τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ ὕπαιθρος, ἐὰν ᾖ θερεία. ἄριστον δὲ καὶ τοῦτο, στέαρ χοίρειον καὶ πίσσην καὶ κηρὸν, ἴσον ἑκάστου τήξας, καὶ θεῖον τρίψας μίξον, καὶ ἔλαιον ἐπιχέας θερμὸν ἐνάλειφε. ἁρμόζει δὲ καὶ ἡ κάθαρσις ἡ διὰ τοῦ νίτρου καὶ τοῦ σικύου τοῦ ἀγρίου.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ ψώρα ἐπιγίγνοιτο, οὐ δεῖ πρὸ ἀκμῆς αὐτὴν θεραπεύειν, ἀλλὰ ἐᾶσαι, μέχρις ἂν ἔξω ῥαπῇ. ἔστι γὰρ διάχυσις μάλεως τῆς ὑποδερματίτιδος, ἣν εἰ θᾶττον θεραπεύσεις, στεγνώσεις τὴν ἔξοδον. στυπτικῶν γὰρ ὄντων τῶν προσφερομένων, ἀνάγκη τὴν κάκωσιν εἰς τὸ ἔσω ῥαπῆναι. ὅταν οὖν ἀκμάζειν δοκῇ, αἷμα ἀφαίρει ἐκ τῶν μεσοκνημίων καὶ βραχιόνων, ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀπισθίων, καὶ κατάχριε ἄσφαλτον καὶ θεῖον τρίψας λίαν, καὶ μέρος πίσσης ὑγρᾶς, καὶ βούτυρον. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ βούτυρος, γλοιὸν παιδικόν. πάντα οὖν συντρίψας, καὶ ποιήσας μέλιτος τὸ πάχος κατάχριε. ἢ ἄλλως, ὄξος δριμὺ, καὶ γλοιὸν παιδικὸν, καὶ κεδρέαν ἀναζέσας ἐν ταυτῷ, κατάχριε θερμῶς, σπογγιὰν ξύλῳ προσδήσας. εἰ δὲ μὴ ᾖ κεδρέα, πίσσῃ χρίε πλείονι. προαπόσμηχε δὲ οὔρῳ παλαιῷ μίσγων ὕδατι

θερμῷ, ἢ ἄλλως, θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ λελειωμένοις, ἔλαιον ἐπιχέας ψυχρὸν, κατάχριε, καὶ ἑστηκέτω ἐν τῷ ἡλίῳ, ἐν δὲ τῷ θέρει καὶ νυκτὸς ὕπαιθρος, ἢ πίσσαν μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ καὶ κηροῦ λειάνας ὁμοῦ θεῖον λεπτὸν ἐπιμίξας χρῶ. ἄριστον δὲ καὶ τὸ στέαρ χοίρειον, καὶ πίσσαν καὶ κηρὸν ἴσον ἑκάτερον τήξας, καὶ θεῖον τρίψας καὶ μίξας, καὶ ἔλαιον ἐπιχέας θερμὸν, ἄλειφε, ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡ κάθαρσις ἡ διὰ ἀγρίου σικύου, καὶ τοῦ νίτρου. τῇ δὲ λιμοψώρᾳ καλουμένῃ, καὶ πίτυρα γίνεται. βοήθει δὲ θέρμους ἑψήσας, καὶ τῷ ὕδατι αὐτῶν καταντλήσας τὸ ζῶον.

Ψώρας πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Ὁρῶν μὲν τὸ σῶμα ψιλοῦντα καὶ ἀπολευκοῦντα, καὶ συνεσπᾶσαι, καὶ λεπίδες ἀποξύονται, καὶ πορεύεται προβαίνων πυκνὸν καὶ μικρὸν διὰ τὸ συνεσπάσθαι, ἐκνίψας οὖν κονίᾳ, καὶ ὕδατι θερμῷ ἀπολούσας, χρῖσον τῷ φαρμάκῳ τὰ λεπριῶντα. ὅταν δὲ χριόμενος ῥιγώσῃ, σύστελλε ἐν οἴνῳ θερμῷ, καὶ πῦρ παράκαιε καὶ φύλασσε ἵνα μὴ κυλίηται, μὴ δὲ ἐν πηλῷ ἑστηκέτω ἢ ἐν κόπρῳ, εἶτα ἐπισχὼν, ἔκλουσον καὶ ἀνάτριβε, ἐμφυσήσας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. καὶ ἐὰν μὲν ἱκανῶς ἔχῃ, ἔα. εἰ δὲ μὴ τῷ φαρμάκῳ κατάχριε. τοῖς δὲ σιτίοις καὶ ποτοῖς ὡς βέλτιστα τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦ.

Ἄλλο.

Τὸν φλοιὸν τῆς ἰτέας καύσας καὶ λαβὼν τὴν στακτὴν, μίξας μετὰ ὕδατος χρῖε, ἢ τὴν τοῦ σαπωνᾶ κατασταλακτὴν λεγομένην, κατάχριε.

Ἄλλο.

Βλάχνον φρίξας, καὶ τρίψας μετὰ ἁλὸς, καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ δεύσας κατάχριε.

Ἄλλο.

Θείου ἀπύρου, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἀσβέστου ὀλίγον, τὸ θεῖον καὶ τὴν ἄσβεστον λειάνας, ἀναλάμβανε τῇ ῥητίνῃ, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον χρῶ.

Ἄλλο.

Ἀσφάλτου λίτρας β̄, θείου ἀπύρου λίτρας β̄, νίτρου λίτρας β̄, ῥητίνης πιτυΐνης λίτρας β̄, κηροῦ λίτρας δ̄, κεδρέας ξε. β̄, πίσσης ὑγρᾶς ξε. ῑ, ἐλαίου ξε. ιβ̄, ὄξους ξε. τρεῖς, ἀμόργης ἐλαίου παλαιοῦ ξε. β̄, ἀξουγγίου ξε. δ̄, πάντα μίξας χρῶ.

Ἄλλο.

Ὄξους δριμέως ξε. ἕνα, πισσελαίου ξε. ἕνα, νίτρου λίτραν μίαν μίξας, τὸν ἵππον κατάχριε, πρότερον ἀπολούων δήλου, μιγ-

δήλου μιγνὺς καὶ ζυγελαίου ξε. α', καὶ θείου ἀπύρου γο α'.

Ἄλλο.

Κέδρου ἰταλικῆς γο ϛ', θείου ἀπύρου τὸ ἴσον, σανδαράχης γο γ', ὀροβίνου, κνηκίδος, ὀμφακίνου ἐλαίου, ἀνὰ γο ε', ἐλαίου δαφνίνου ξε. τὸ ἥμισυ, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν, κόπρον κυνείαν, πάντα μίξας, καὶ ἑψήσας, βάλλε εἰς κοινὸν ἔλαιον εἶτα ξυλοσπόγγιον ποιήσας, κατάχριε τὸν ψωριῶντα τόπον.

Ἄλλο.

Οἶνον μέλανα μεθ' ὕδατος ἴσου κεράσας, προσμίξας καὶ κνηκίδας χρῶ. ἐὰν δὲ μὴ παύηται, δὸς αὐτῷ κυνείαν κόπρον μετὰ οἴνου αὐστηροῦ, ἢ κυνόπρασον βοτάνην κόψας, καὶ ἀναζέσας μετὰ ἐλαίου κατάχριε.

Ἄλλο.

Νίτρου, θείου ἀπύρου ἀνὰ γο β', ἀφρονίτρου γο β', πίσσης ὑγρᾶς ξε. β', ἐλαίου ξε. α' σανδαράχης γο τὸ ἥμισυ, ὄξους τὸ ἴσον, δαφνίδας κε', μίξας πάντα καὶ λειώσας, εἶτα θερμάνας, σύγχριε ταῖς χερσίν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἺΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Φρύνον σφάξας μετὰ οἴνου καὶ ὕδατος ἐν χαλκείῳ ἕψησον, καὶ τῷ ἀποζέματι αὐτοῦ, ἤτοι τῷ ἰχῶρι ἐνάλειφε, ἢ πίσσῃ μετὰ μέλιτος καὶ θείου ἀπύρου, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ ζυγὸς, καὶ προβατείας κόπρου, ἀνὰ ζίχα ἀπότριβε, ἢ ἄσφαλτον καὶ κεδρέαν μετὰ λιβάνου, ἀλεύρου καὶ ἀριστολοχείας, καὶ νίτρου ἀνὰ γο β', ἢ πίσσης ὑγρᾶς γο ἕξ, ἐλαίου ξε. β', μετὰ ὄξους ξε. ἑνὸς ἡμίσεως καθεψήσας τὸ αὐτὸ ποίει. πρότερον τὸ δέρμα ψήκτρᾳ ἢ ὀστράκῳ ἀναδείρας, καὶ ἐκ τραχείας, ἢ καλάμους καύσας λαβὼν περὶ τοῦ τεφρωθῆναι, καὶ κόψας καὶ σείσας κοσκίνῳ λεπτῷ καὶ μίξας ἔλαιον, ἀνὰ ζίχα κατάχριε, ἢ ἀγριοσικύου ῥίζαν ἑψήσας ἐν ὕδατι, μετὰ τὸ ἀποζέσαι ἐπιβαλὼν οἶνον καὶ βόλβιτον, ποίει ὥσπερ κατάπλασμα, καὶ χρῶ, τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ εἰς θερμὸν ἥλιον ἐξαγαγὼν τὸ ζῷον, ὕδατι χλιαρῷ καὶ ἀφρονίτρῳ ἀπόπλυνε, ἔπειτα ἀξουγγίῳ παλαιῷ ἀπότριβε. τρίχα δὲ φέρουσι λείαν, ἐὰν χόρδην καύσας τῇ τέφρᾳ ἐπιχρίσῃς.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἡ ψώρα ἐν τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις οὐδέν ἐστιν, ἢ χυμοῦ χολῆς, καὶ αἵματος φθορὰ διὰ θερμότητα ὑποζεσάντων τοῦ βάθους, καὶ ἔξω κεχωρηκότων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. καί ἐστι μὲν εὐίατος τῷ τεχνίτῃ, καὶ ἀκίνδυνος, τῷ δὲ ἀτέχνως θεραπεύοντι, πολλάκις θάνατον ἐμποιεῖ τὰ προσφερόμενα. ἄψυχρος γὰρ ὄντως τὸ πάθος ὑποδερματῖτιν μᾶλλον καλεῖ, οὐ διαφέρομαι δὲ ὀνόματι τὸ γένος εἰπών. χρὴ δὲ αὐτὸ μὴ ἄλλως θεραπεύειν, ἢ συνεργοῦντα τῇ φύσει, τοῖς διαφορῶσι, τοῖς χαλῶσι, τοῖς ἀμύσσουσι πρῶτον, καὶ οὐ τοῖς ἀπουλοῦσιν. ἔστω οὖν ἄλλο φάρμακον ἐν ἀρχῇ τοῦ πάθους, καὶ ἄλλο ἐν ἐπιτάσει, καὶ ἄλλο ἐν τῇ ἀκμῇ. καὶ ὅταν μὲν ἐν ἀρχῇ ᾖ, χρὴ φλεβοτομεῖν ἀπ' αὐχένος καὶ βουβῶνος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βουβῶνος μόνον. ἵνα μὴ εἰς τὰ κάτω κατάγων τὸν χυμόν, δυσδιεξόδευτον ἐργάσῃ, μὴ μέντοι ἐξ αὐχένος, ἵνα μὴ μονωθεὶς ἐνσκήψῃ περὶ τῷ περικαρδίῳ τόπῳ. κατὰ γὰρ τὰς διαιρέσεις σφιγχθεῖσαι ἐγκαταρρέουσιν αἱ ὗλαι. μετὰ δὲ τὸ οὕτως ἀφαιμάξαι πίσσῃ καὶ στακτῇ, καὶ κονίᾳ, καὶ νίτρῳ, καὶ ἰῷ περίχρισον, ἵνα ταχέως εἰς ἐπιφάνειαν χωρήσῃ. ὅταν δὲ πᾶς ἑλκωθῇ, ἄλευρα κρίθινα ἑψήσας ἐν ὑδρελαίῳ, ἐπίχριε χλιαροῦ ὄντος τοῦ φαρμάκου, καὶ ὅταν γένηται τριταῖος, ἀπόπλυνον ὕδατι θερμῷ, ἢ στακτῇ, καὶ ἄμυσσε μέχρις αἱμάξεως, εἶτα ἀπομάξας κιλικίῳ, ἢ ῥάκεσιν, ἐπίχρισον πίσσῃ ὑγρᾷ, καὶ ἀμόργῃ καὶ ἐλαίῳ ἐν τρύγῳ, καὶ θείῳ ἀπύρῳ, καὶ ἀφαιμάσσων ἀπ' αὐχένος, ἐγχυμάτιζε σικύῳ ἀγρίῳ καὶ νίτρῳ, ἐξ ἴσου κοπεῖσι διὰ οἴνου ἢ μελικράτου. λαμβανέτω δὲ ὁ τέλειος ξέ. ἰταλικοὺς τρεῖς, ὁ νεώτερος δύο. ὁ δὲ πῶλος ἕνα.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό, ἐμπλάστρου κατασκευή.

Ῥητίνης γο α', κηροῦ γο β', κόμμεως γο μίαν, ἀσβέστου ἢ πτισάνης γο αϛ', μίξας ἐν ταὐτῷ, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον ἐπιτίθει.

Πελαγονίου

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Βοτάνην τὴν λεγομένην ῥοδοδάφνην, καὶ ἑτέραν βοτάνην περδίκιον τὴν ἐν τοῖς τοίχοις, ἤτοι σιδηρῖτιν, λαβὼν καὶ ποιήσας δεσμίδια τρία, ἀφέψησον εἰς ὄξος δριμὺ, καὶ ἔλαιον χυδαῖον μετὰ ἀφρονίτρου, καὶ μετὰ τὸ ἀφεψῆσαι, πρόσμιξον θεῖον ἄπυρον τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐπαλείφων εἰς ἥλιον ἅπαξ τῆς ἡμέρας, θεραπεύσεις. Ἄλλο.

Ἐλαίου ξε. ϛ, κεδρίας ξε. ϛ, πίσσης ὑγρᾶς ξε. ϛ, θείου δραχμὰς ϛ, μίσυος τὸ ἴσον, ἀσφάλτου δραχμὰς δύο, κηροῦ δραχμὰς γ, στυπτηρίας σχιστῆς δραχμὰς γ, ῥητίνης, νίτρου, τὸ ἴσον, σταφίδος ἀγρίας δραχμὰς ἕξ, ὄξους ξε. β, συνεψήσας ἐνάλειφον.

Ἄλλο.

Οὔρου παλαιοῦ τρυγὸς γράμμα α, κόπρου χοιρείας γο ϛ, τρυγὸς ἐλαίου ξε. τὸ ἥμισυ, θείου γο γ, πίσσης ὑγρᾶς κυάθους τρεῖς, συνεψήσας ἐν ταυτῷ θερμῶν ὄντων ἔτι, ἐνάλειφε ἅπαξ τῆς ἡμέρας.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν ἵππῳ ψώρα γένηται, ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν ὑποζυγίων, θεράπευε οὕτως, λαβὼν βατράχους λιμναίους, καὶ ὄξος δριμύτατον, καὶ ἔλαιον, ἀφρόνιτρον, ταῦτα μίξας κατὰ συμμετρίαν ἑκάστου, καὶ ἀναζέσας κατάχει. Ἄλλο.

Λαβὼν ἀβρότονον, καὶ φλοιὸν καλάμου καύσας, πρόσμιξον ἀλθαίας τὸ ἀρκοῦν, καὶ ἐν ὕδατι ἀναλαβὼν κατάχει.

Ἄλλο Διοσκορίδου.

Ἀμόργην ἕψων μέχρι μελιτώδους συστάσεως, καὶ συμμίσγων θέρμων ἀφέψημα, καὶ χαμαιλέοντα βοτάνην, καὶ στέαρ ὕειον, κατάχει καὶ θεραπεύσεις. Ἄλλο.

Εἰς θερμότατον ἥλιον στήσας τὸν ἵππον, μετὰ ψύκτρας εἰς τοσοῦτον ἀπόξυε ἄχρις οὗ αἵματος ῥύσις ἐπιγένηται, καὶ τηνικαῦτα λαβὼν κισσοῦ ῥίζαν ἀγρίου, καὶ θεῖον πίσσαν ὑγρὰν, καὶ στυπτηρίαν, καὶ μίξας πάντα καὶ ἀναθερμάνας, ἀπόχριε τὴν ψώραν. Ἄλλο.

Ἡ ψώρα πολλάκις εἰ μὴ βοηθείας τύχοι, θάνατον ἀπεργάζεται

χρὴ τοίνυν

χρὴ πρίνην πρότερον ἐν οὔρῳ ἀνθρώπου ζεστῷ τὴν ψώραν ἀπολοῦν. ἔπειτα δὲ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα ἡλίου θερμοτάτου τυγχάνοντος, ἐλαίῳ σχοινίνῳ ἢ κεδρίνῳ, ἢ κνιδῶν σπέρμα, καὶ ὄξος καὶ ἅλμην μίξας, ἀπότριβε. εἰ δὲ ἐπικρατέστερον τὸ πάθος εὑρίσκοιτο ἄσφαλτον μετὰ θείου καὶ πίσσης ὑγρᾶς, καὶ ἀξουγγίου παλαιοῦ ἐν ἴσῳ σταθμῷ μίξας, καθέψησον. πρότερον δὲ τὴν ψώραν σιδήρῳ ἀποξύσας, ἢ σμιλίῳ, μέχρι τῆς ζώσης σαρκός, οὕτω τοῖς προγεγραμμένοις χρῶ.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ὈΡΧΈΩΝ ΦΛΕΓΜΟΝΗ͂Σ.

ΚΕΦΆΛ. Ο.

Ταῖς τῶν ὀρχέων φλεγμοναῖς ταῖς ἀπὸ τραύματος γινομέναις ἢ δήγματος, ἤτοι ἀπὸ θηρίου τινός, ἢ ἀπ' ἀλλήλων δακνόντων, βοηθήσεις οὕτω, σικύου ῥίζαν ἀγρίου ἐν ὕδατι θαλασσίῳ, ἢ πηγαίῳ ἅλας ἔχοντι, ἑψήσας, καὶ καταντλήσας σπογγιᾷ τὸν τόπον, εἶτα ψιμμύθιον καὶ ἔλαιον, καὶ στέαρ αἴγειον, καὶ ὠοῦ τὸ λευκὸν ῥίψας κατάχριε. εἰ δὲ διὰ ἑτέρας αἰτίας, καὶ μὴ ἐκ τραύματος φλεγμαίνοι, καταντλεῖ θερμῷ ὕδατι δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ κατάχριε κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους, ἢ γῇ κεραμικῇ τοὺς ὤμους αὐτῶν, ἢ ἀψινθίου χλωροῦ κεκομμένου τῷ χυλῷ, ἢ κωνείου τοῦ φυομένου ἐν ταῖς κοπρίαις, ἢ στρύχνου χλωροῦ χυλῷ ὁμοίως. καὶ τὸ ἀψίνθιον δὲ μόνον ἁρμόζει μετὰ ὕδατος καταχριόμενον.

Ἔμπλαστρον πρὸς φλεγμονάς.

Ἀφρονίτρου λίτρας δ', χαλκοῦ κεκαυμένου, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, μάννης, ῥοδοδάφνης, χαλκάνθης, σπέκλου, ἰοῦ ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου τὸ ἀρκοῦν, πάντα ταῦτα κόψας, καὶ ἐμπλάσας εἰς ὀθόνιον πυκνόν, ἐπίθες τοῖς ἀλγοῦσι τόποις.

ἈΝΑΤΟΛ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Πᾶσαν φλεγμονὴν, ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ, ἢ πολιοφύλλῳ, ἢ

φλόμῳ

φλόμῳ καυθεῖσι καὶ ἀναμιχθεῖσιν οἴνῳ καταπλάσας θεραπεύσεις.

Σύνθεσις φλεγμονῶν λεπτυντικὴ, καὶ σκελῶν ῥευματιζομένων ἀναξηραντική.

Ἰσχάδων, κιτρισίνων ἀκρεμόνων ἐψημένων, ὄξους ἀνὰ λιτρῶν τριῶν βρέξας, καὶ ἀποχυλίσας, πρόσβαλλε νίτρου λίτραν μίαν, ἀμμωνιακοῦ γο ς, ὀποπάνακος, ἀλόης, ἀνὰ γο α. ταῦτα συλλειώσας ὁμοῦ, μίξον καὶ κατάπλασον, προβρέχων τοὺς ἐπιδέσμους τῷ περιττεύσαντι ὄξει ἀπὸ τῶν ἰσχάδων, καὶ ἔα ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς δεδέσθαι, καὶ θεραπεύσεις. ἐὰν δὲ ῥυτίδας ἔχῃ τὰς λεγομένας ὀζαίνας, βαλὼν σιδίων γο γ, στυπτηρίας, μίσυος, χαλκίτιδος, σώρεως, χαλκάνθης, ἰοῦ ἀνὰ γο μίαν, καὶ συλλειώσας εἰς ἓν, ὥστε γενέσθαι ἔμπλαστρον, ἀποσμίξας τὸ ζῶον πρότερον οὔρῳ κατάπλασσε, καὶ ἐπίδυσον ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, εἶτα ποίησον διαπλυνῆσαι ἐν κάλπῃ, καὶ ῥοίζει. εἶτα πάλιν ἀπόσμιξον τῷ οὔρῳ, καὶ κατάπλασσε ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου ταῖς ἴσαις ἡμέραις, καὶ θεραπεύσεις.

Ἀνακόλλημα εἰς τὸ αὐτό.

Βόλβων μεγαρικῶν λίτραν μίαν, ὠὰ ε, κοχλίων ἀφρῶν λίτρας β, μάννης, λιβάνου λίτραν α, ἀλόης, χαλκοῦ κεκαυμένου. κοριάνου ἄνθους ἀνὰ οὐγγίας ἕξ. ταῦτα πάντα συντρίψας ἐν ὅλμῳ ἐπίχριε.

Πρὸς φλεγμονῶν σκορπισμόν.

Φίλικος ῥίζης, καλάμου ῥίζης, σκορόδου γαλλικοῦ, ἐβίσκου, σύκου ἄγρου, κιτρίασου σφαιρίων, κηροῦ, ἴρεως, σηπίας ὀστράκου κεκαυμένου, ἀνὰ λίτραν μίαν. πάντα ἐν ὅλμῳ συντρίψας, καὶ εἰς τὰ γόνατα τοῦ κτήνους δήσας, θεραπεύσεις ἄνευ σιδήρου.

Ἄλλο.

Κηροῦ λίτρας ἕξ, στέατος ἐλαφείου, χαλβάνης, λευκοίων, πεπέρεως λευκοῦ, ἀμμωνιακοῦ, ῥητίνης τερεβινθίνης, γεντιανῆς ἀνὰ γο γ, ἕκαστον εἶδος συμμίξας καὶ λειώσας χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΩΣΕΩΣ ΕΝ ΚΟΙΛΟΙΣ ΤΟΠΟΙΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΟΑ.

Ἄψυρτος Πουπλίῳ Κοκκηΐῳ Ἰούστῳ ἑκατοντάρχῃ, χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν πῶς δεῖ θεραπεύειν τοὺς τετρωμένους ἐν τοῖς κοιλίοις. θεραπευτέον δὲ οὕτω. δεῖ γαστρορραφεῖν τὸ περιτόνιον, ὃν τρόπον οἱ ἰατροὶ ἐν ἀνθρώπῳ, ῥάμματι ἐρεῷ κεκλωσμένῳ, μὴ λεπτῷ, καὶ ἐκλαμβάνειν τὰς ἀρχὰς ἔξω, καὶ τότε ἀκτηνιάζειν τὴν πιμελὴν καὶ τὴν βύρσαν σφηνώματι καννάβινῳ κεκηρωμένῳ, καὶ θεραπεύειν ὡς τραυματικά. φλεγμονῆς δὲ γενομένης, καταχρίειν τῇ κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους. ἑβδομαίου δὲ γενομένου, λύειν τὴν γαστρορραφίαν, καὶ ἐξαίρειν τὸ ῥάμμα. ἐὰν δὲ ἔντερον προπέσῃ, σπόγγῳ βεβρεγμένῳ ὕδατι θερμῷ, καὶ ἐκπεπιεσμένῳ ἀνωθεῖσθαι. αἱ γὰρ τῶν χειρῶν προσαγωγαὶ φλεγμονὰς ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ ᾖ τετρωμένον τὸ ἔντερον, ἢ τετυμπανωμένον, ἀπογινώσκειν δεῖ. ὁ δὲ ἐπίπλους ἐὰν ᾖ προπεπτωκὼς, ψαλίζειν αὐτὸν δεῖ, καὶ μὴ ἀνωθεῖσθαι. ἐὰν δὲ ᾖ τετρωμένος, καὶ πρόπτωσις μὴ γένηται, προβάλλῃ δὲ τὸν ἐμπρόσθιον πόδα, καὶ ἢ κατωπὸς ἢ σκυθρωπὸς ᾖ, καὶ διατηλήσῃ διὰ τῆς ἕδρας, γινώσκειν δεῖ ὅτι τῶν ἐντός τι τέτρωται, καὶ ζῆν οὐ δύναται. ἐὰν δέ τι τῶν βαθυσάρκων τρωθῇ, μοτοῦν δεῖ ὄξει αὐτὰ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἀγκτῆρας ἐπιτιθέναι, ἐν οἷς ἀποδεθήσεται τὰ μότα. ἔστωσαν δὲ ἔρια, καὶ τοῦτο ποιεῖν μέχρι ἡμερῶν τριῶν, καὶ τότε λύειν τοὺς πόρπακας, καὶ ἐξαντλεῖν ὕδατι θερμῷ, καὶ ὡς ὀροβίνῳ καταπλάσσειν. ὅσα δὲ ἐν τοῖς γόνασιν ὑπὸ κάτω συμβαίνει τραύματα, δυσαπούλωτά εἰσι διὰ τὸ εἶναι λιπόσαρκα, καὶ λιπόδερμα. τῶν δὲ τετρωμένων ἐν τοῖς ὀπισθίοις ὑπὸ κάτω εἰς τὸ βουβῶνα, ἢ περὶ τὴν χώραν, δυσχερῶς ὀπισθότονος γίνεται, καὶ διαφανεῖ.

Ἱεροκλέους

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ.

Τοὺς τετρωμένους ἐν τοῖς κοίλοις θεραπεύειν χρὴ οὕτως. ῥάπτειν γαστρορραφίδι (ὡς ἔθισαι) ῥάμματι ἐρεῷ, κεκλωσμένῳ, μὴ λεπτῷ. εἶτα ἐκλαμβάνειν δεῖ τὰς ἀρχὰς ἔξω, καὶ τότε ἐκπιεζάζειν τὴν πιμελὴν, καὶ τὴν βύρσαν σφηκώματι καναβίνῳ κεκηρωμένῳ. θεραπεύειν δὲ χρὴ τὴν φλεγμονὴν καταχρίοντα κιμωλίαν μετὰ ὄξους. ἑβδόμης δὲ ἐπιστάσης ἡμέρας, λύειν τὴν γαστρορραφίδα, καὶ ἐξαίρειν τὰ ῥάμματα. ἐὰν δὲ ἔντερον προπέσῃ, σπόγγῳ βεβρεγμένῳ ὕδατι θερμῷ καὶ ἐκπεπιεσμένῳ, ἀνωθεῖσθαι αὐτὸ χρή. αἱ γὰρ τῶν χειρῶν προσαγωγαὶ φλεγμονὰς εἰώθασι προσποιεῖν. ἐὰν δὲ τετρωμένον ᾖ τὸ ἔντερον, ἢ τετυμπανωμένον, χρὴ ἀπογινώσκειν. ἐὰν δὲ ὁ ἐπίπλους ᾖ προπεπτωκὼς, ἀποψαλίζειν αὐτὸν ἢ εἴσω ὠθεῖν ἁρμόζει. ἐὰν μέντοι τετρωμένος ᾖ ὁ ἵππος, καὶ πρόπτωσις μὴ γένηται, προβάλλῃ δὲ τὸν ἐμπρόσθιον πόδα, καὶ σκυθρωπάζῃ, καὶ ἀποτιλήσῃ τι αἱμοειδὲς, γινώσκειν χρὴ τῶν ἐντὸς τετρῶσθαί τι, καὶ δυσσώστως ἔχειν αὐτόν. ἐὰν δέ τι τῶν βαθυσάρκων τρωθῇ, πόρπαξι χρὴ διαλαβόντα, μοτοῦν αὐτὴν ἐλαίῳ διαβρέξαντα τὰ μοτὰ καὶ ἐπιδήσαντα. εἶτα λύειν τοὺς πόρπακας, καὶ ἐπαντλεῖν ὕδατι θερμῷ, καὶ τότε ὀροβίνῳ ἀλεύρῳ καταπλάσσειν. ὁ δὲ τετρωμένος ἐν τοῖς ὀπισθίοις ὑπὸ κάτω εἰς τοὺς βουβῶνας, εὐχερῶς ὀπισθοτόνῳ ληφθεὶς διαφθείρεται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΡΗΜΝΟΥ ἢ εἰς τάφρον ἐμπεπτωκότος.

ΚΕΦΑΛ. ΟΒ.

Ἐὰν δέ ποτε γένηται καταχρημνισθῆναι τὸν ἵππον ἀπὸ ὕψους τινὸς, ἢ ἐμπεσεῖν εἰς τάφρον μεγάλην, ὃ συμβαίνει ἐν ταῖς παρεμβολαῖς, καὶ τῶν μὲν ἄρθρων καὶ σκελῶν μηδὲν πάθοι, ὑποψίαν δὲ ἔχῃ ἤδη κλασθῆναί τι τῶν ἐντὸς, χρήσῃ ἐγχυματισμῷ

τῷδε. ὀποῦ κυρηναϊκοῦ διπλάσιον κυάμου, διεὶς ἐν ὀξυκράτῳ ἴσον ἑκατέρου ὅσον κοτύλαις δυσί, διδόναι διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ κονίαν ἀπὸ τῆς ἑστίας διέντα ἐν ὕδατος κοτύλαις τέσσαρσι διηθήσαντα διὰ ὀθονίου. ἔστω δὲ ἡ κονία δρυΐνη, ἢ πρινίνη, ἢ ἀκακίας τὸν χυλὸν ἐπὶ πυῤῥᾶς ὅσον οὐγγίαν μίαν διέντα οἴνου κοτύλαις δυσίν. ἢ ῥόαν τὴν ἐσθιομένην κόψαντα διδόναι μετὰ οἴνου κοτυλῶν δύο διὰ τοῦ στόματος. ἐὰν δὲ πεσὼν ἀφοδεύσῃ, ἢ ὑγρὰ τιλήσῃ, περίεργον τὸ ἐγχυματίζειν, ζῆν γὰρ οὐ δύναται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐάν ποτε συμβῇ κατακρημνισθῆναι τὸν ἵππον ἀφ' ὑψηλοῦ, ἢ εἰς βάθος ἐμπεσεῖν, καὶ τῶν ἄρθρων μηδὲν πάθοι, ὑποπτεύηται μέντοι ἠδικῆσθαί τι τῶν ἐντὸς, ὀποῦ κυρηναϊκοῦ διπλάσιον κυάθου τὸ μέγεθος, διεὶς ὕδατος κοτύλαις δυσίν, ἐγχυμάτιζε διὰ τῶν μυκτήρων, ἢ κονίαν ἀπὸ τῆς ἑστίας διέντα κοτύλαις τέτρασιν οἴνου, καὶ διηθήσαντα διὰ ὀθονίου χλιὴν διδόναι. ἔστω δὲ ἡ κονία δρυΐνη, ἢ πρινίνη. ἢ χυλοῦ ἀκακίας ἐπὶ πυῤῥᾶς, ἢ ῥοιᾶς ὀξίμης γο α, διέντα οἴνου κοτύλαις τρισί, διδόναι διὰ στόματος. ἐὰν δὲ πεσὼν εὐθὺς ἀποτιλήσῃ, περίεργον ἐγχυματίζειν, οὐ δυνάμενον ζῆν.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἀλεύρου ὀροβίνου, λινοῦ, θερμίνου ἀνὰ ξε. α, ταῦτα ἀλέσας καὶ σείσας λεπτῶς, ἐπίβαλλε οἴνου ἰταλικοῦ ξε. α, καὶ μέλιτος ἡμίναν, καὶ φυράσας ὁμοῦ, ποίησον μάζαν μίαν, καὶ ἐπὶ ἡμέραις ἓξ δίδου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἽΠΠΟΥ ΛΑΚΤΙΣΘΈΝΤΟΣ

ΚΕΦΆΛ. ΟΓ.

Ὅταν γένηται μαχομένων τῶν ἵππων πρὸς ἀλλήλους λακτίζειν τοῖς ὀπισθίοις τοὺς ἀμφοτέρους εἰς τὸ κενὸν συμβαίνει, ῥῆξιν γίνεσθαι τοῦ περιτοναίου ἐπὶ τὸν κρεμαστῆρα τῶν ὀρχέων, καὶ ἐμπεσεῖν τὰ ἔντερα εἰς κόρυκον ἢ θυλάκιον λεγόμενον, καὶ ζῆσαι

οὐ δύνα

οὐ δύναται. σημεῖα δὲ ἔσι ταῦτα, ὀγκοῦται ὁ κώρυκος, καὶ περιπατῶν ἐφίσαται, καὶ οὐ βρώγει, οὔτε σῆναι δύναται, ἀλλὰ ῥίπτει ἑαυτὸν, καὶ κυλίεται ἀνανεύων περὶ τὴν ῥάχιν. ἐπιζῇ δὲ ἡμέραν μίαν, ἢ δύο, τῇ δὲ τρίτῃ διαφωνεῖ. οὐκ ἐμπίπτουσι δὲ αὐθημερὸν τὰ ἔντερα, ἀλλὰ τῇ ἐπαύριον.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἅλμην ποιήσας, καὶ μίξας μετ᾽ ἐλαίου, ἐγχυμάτιζε προσμίσγων καὶ ὕδωρ θαλάττιον, καὶ οἶνον τὸ ἀρκοῦν.

ΙΕΡΟΚΛΕ. ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Λακτισθεὶς δὲ ἵππος ὑφ᾽ ἑτέρου ἵππου εἰς τὸ κενὸν, καὶ σφοδρῶς ῥαγέντος τοῦ περιτονίου κατὰ τὸν κρεμαστῆρα τῶν ὀρχέων, κινδυνεύει. περιπατῶν γὰρ ἐφίσαται, ἵστασθαι δὲ μὴ δυνάμενος, ῥίπτει ἑαυτὸν, καὶ κυλίεται, καὶ ἀνανεύει περὶ τὴν ῥάχιν. διαφθείρεται δὲ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. τότε γὰρ ἐμπίπτει τὰ ἔντερα αὐτοῦ εἰς τὸν λεγόμενον θύλακον, καὶ οὐκ αὐθημερόν. ἐὰν δὲ δηχθῇ ἵππος ὑφ᾽ ἑτέρου, καταβρέχειν δεῖ τὰ δήγματα ὀξάλμῃ. τὰ δὲ κατὰ τὰ νεῦρα γινόμενα, δυσχερῶς χωλὸν ποιεῖ. θεραπεύεται μέντοι τῇ ἀλθαίᾳ, ὡς ἄνω γέγραπται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΟΔ.

Ἄψυρτος φρόντωνι ἐφεσίῳ ἱππιατρῷ χαίρειν. ὅσα τῶν θραυσμάτων συμβαίνει ὑπὸ κάτω τοῦ γόνατος ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ ἐμπροσθίοις, θεραπεύεται οὕτως. δεῖ κατατάσσειν εἰς τάξιν τὸ κάταγμα, καὶ οὕτως δεσμεῖν, προσυποτιθέντα ἔρια ῥυπαρὰ τελαμῶσι λινοῖς διαβρόχοις ὄξει καὶ ἐλαίῳ, ὅσοι ἱκανοί εἰσιν, ἴσοις, μὴ διαῤῥόμβοις, ἠραιωμένοις καὶ ἀφεστηκόσι, καὶ ὡσαύτως ἐπιῤῥίπτειν τὰ ἔρια βεβρεγμένα, καὶ καταλαμβάνειν. καὶ πλάστιγγες προστιθέναι τρεῖς, καὶ δεσμεύειν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ λεγομένῳ λύκῳ, καὶ τηρεῖν ὀρθὸν ἡμέρας τεσσα-

ράκοντα, ὧν ἐν ταῖς εἴκοσι λύειν δεῖ τρίς, καὶ πάλιν δεσμεῖν· καὶ καταβρέχειν ὑπὸ ὀξελαίῳ καθ' ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα λύειν, εἶτα πάλιν ἐπιδεσμεῖν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰς πλάσιγγας ἐπιτιθέναι. διελθουσῶν τε τῶν τεσσαράκοντα, ἐὰν ᾖ πεπληγὼς καὶ περιπατῶν, λύε, καὶ χρῶ μαλάγματι ὑπὸ διὰ τοῦ στέατος, καὶ περιπατείτω κατ' ὀλίγον. ὅσα δὲ ἐπάνω τοῦ γόνατος κατάσσεται, μὴ ἅπτου. οὐ γίνεται γὰρ ὑγιῆ. καὶ ἐὰν ὁ μηρὸς κατεαγῇ, ἀπογίνωσκε. ὤμου δὲ θραυσθέντος, οὐκ ἔστι θεραπεία. ἐπιγίνεται γὰρ ὀπισθότονος. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ θραῦσιν γενέσθαι μετὰ ῥαύματος, καὶ διακοπῇ ἡ βύρσα, μὴ ἅπτου, μηδὲ ὑπὸ κάτω δέσμευε, σηπεδὼν γὰρ ὑποτρέχει. ἐὰν δὲ ἡ πλευρὰ κατεαγῇ, ὑγιὴς γίνεται. μηδέποτε δὲ κατάγματι πῶρον πεποιηκότι καυτήριον ἐπιθεὶς. ἀναβαλλομένων γὰρ τῶν ἐσχαρῶν, λύσις γίνεται τοῦ πώρου, καὶ ἔσται σοι πάλιν θεραπεύειν.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸ̓Σ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Εἰ κάταγμα συμβῇ ὑπὸ κάτω τοῦ γόνατος ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις ποσί, θεραπεύεται οὕτως, τυπώσας εἰς τάξιν τὸ ἄρθρον. εἶτα περιθεὶς ἔρια ῥυπαρά, δέσμευε ἐν ἅμμασι διαβρόχοις ὄξει καὶ ἐλαίῳ, ἴσοις ἀκριβῶς καὶ συνημμένοις. ἐπιθεὶς τε ὁμοίως ἔρια βεβρεγμένα, πλασίγγιά τε προσθεὶς, ὡς ἔθος, δέσμευε ἐξ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ καλουμένῳ λύκῳ, καὶ τήρει ὀρθὸν ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, ὧν ἐν ταῖς κ̄ λύε δίς, καὶ πάλιν δέσμευε καταβρέχων τῷ ὀξελαίῳ καθ' ἡμέραν, καὶ προστιθεὶς τὰ πλασίγγια μετὰ ῑ ἡμέρας. διελθουσῶν μέντοι τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἐὰν ᾖ πεπηγὼς ὁ πῶρος, χρῶ τῷ μαλάγματι διὰ στέατος, καὶ περιπατείτω κατ' ὀλίγον. εἰ δὲ ἐπάνω τοῦ γόνατος, ὁ μηρὸς κατεαγῇ, δυσθεράπευτός ἐστι. καὶ ἐὰν συμβῇ τὴν θραῦσιν γενέσθαι μετὰ ῥαύματος, καὶ διακοπῆς, ὁμοίως σφαλερόν. ἐὰν δὲ ἡ πλευρὰ κατεαγῇ, ῥαδία γίνεται ἡ ἴασις. μηδέποτε δὲ κατάγματι πῶρον πεποιηκότι καυτήριον προσαγάγῃς. λυθέντος γὰρ τοῦ πώρου ὁ τόπος δυσθεράπευτός ἐστιν. εἰδέναι γε μὴν χρή, ὡς κερκὶς τοῦ ὀπισθίου ποδὸς κλασθεῖσα, οὐ συμφύει, διὰ τὸ μυελὸν μὴ ἔχειν ἀλλ' αἷμα, καὶ μάλιστα ὄνου καὶ ἡμιόνου.

εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅταν σκέλος κατεαγῇ, καὶ τὴν βύρσαν ἐκδαρῇ, καὶ τὸ ἄρθρον ἐκπέσῃ περιθεὶς τὴν βύρσαν, καὶ ἁρμόσας τὸ ἄρθρον, κατάχρισον τῷ φαρμάκῳ μὴ λίαν ζεστῷ. καὶ ἐπίδησον, καὶ κρεμάσας τὸ κτῆνος. ἐπάλειφε τὰ κύκλῳ οἰνελαίῳ. ἔστι δὲ τὸ φάρμακον τόδε, πίσσης ὁλκὰς κ̄, ὀποπάνακος, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἰξοῦ δρυΐνου, κηροῦ ἀνὰ λίτρας ι̅, ἀσφάλτου λίτρας ε̅, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, ῥητίνης πιτυΐνης, χαλβάνης ἀνὰ λίτρας ἕξ, μάννης, βδελλίου ἀνὰ λίτρας δ̅, σμύρνης λίτρας β̅, τὴν ἄσφαλτον καὶ τὴν ῥητίνην καὶ τὴν πίσσαν, καὶ τὸν κηρὸν ὁμοῦ τήξας, καὶ τὸ ἀμμωνιακὸν πρὸς πῦρ θερμάνας, καὶ πλατύνας, ἐπίβαλλε. τὴν σμύρναν δὲ, καὶ τὸ βδέλλιον κόψας μίσγε τελευταῖα, εἶτα τὸν ὀποπάνακα βαλὼν εἰς κάκαβον καὶ τὸν ἰξὸν, εἶτα τὴν χαλβάνην, καὶ ἔσχατον τὰ κεκομμένα ἐπιπλάσσων ἐν ὀθονίῳ χρῶ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

περὶ κατάγματος.

Καταγμάτων γενομένων ἐν κεφαλῇ, ἐὰν διακοπῇ τὸ ὀστοῦν καὶ ἡ μῆνιγξ, οἱ ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι γίνονται, καὶ αἵματος πλήρεις, καὶ βήττει, καὶ τὰ σκέλη ἔξω διαδηκότα. ὁ τοιοῦτος δὲ σωθῆναι οὐ δύναται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

ἔμπλαστρον εἰς τὸ αὐτό.

Λιθαργύρου, ὄξους ἀνὰ λίτραν μίαν, ἐλαίου λίτρας α̅ς̅, ἀμμωνιακοῦ γο̅ γ̅, κηροῦ γο̅ β̅, ῥητίνης γο̅ β̅, τερεβινθίνης γο̅ γ̅, ἀσφάλτου, πίσσης, ἰοῦ ἀνὰ γο̅ ἕξ. ἕψε τὸ ὄξος, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὴν λιθάργυρον. εἶτα μέλλουσιν αὐτοῖς συστρέφεσθαι, ἐπίβαλλε τὴν πίσσαν ἕως καὶ αὐτὴ λυθῇ καλῶς, καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ ζουλίον. ἐπίβαλλε τὴν ἄσφαλτον, μὴ κινῶν αὐτήν. ὅταν δὲ καὶ αὐτὴ λυθῇ, προστίθει καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἕψε εἶτα, ὡς ἂν συστραφῇ λαβὼν διήθησον εἰς ὕδωρ.

Ἔμπλαστρος ἡ καλουμένη βαρβάρα,
ποιοῦσα πρὸς κάταγμα.

Ὄξους δριμέος, ἐλαίου κοινοῦ, λιθαργύρου ἀνὰ λίτραν α̅,

πίσσης

πίσσης ξηρᾶς γο ς, κηροῦ γο ς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο δ, ἀμμωνιακοῦ γο β, λειώσας τὴν λιθάργυρον μετὰ τοῦ ἐλαίου, ἕψει ἐπὶ πλεῖον. καὶ ἐπειδὰν ζέσῃ ἱκανῶς, ἐπίβαλλε τὰ τηκτὰ πρῶτον, τὴν πίσσαν τετριμμένην. καὶ ὅταν αὐτὴ διαλυθῇ, ἄρας τὸν κάκκαβον ἀπὸ τοῦ πυρὸς προσεπίβαλλε καὶ τὴν ἄσφαλτον, καὶ ἔα λυθῆναι, εἶτα ἐπιθεὶς πάλιν ἐπὶ τοῦ πυρός, ὅταν ἀναζέσῃ, πρόσβαλλε καὶ τὰ λοιπά.

Ἔμπλαστρος ξανθὴ εἰς τὸ αὐτό.

Πίσσης ξηρᾶς λίτραν α, κηροῦ γο β, μάννης λιβανωτοῦ γο α, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο δ, ῥητίνης ξηρᾶς γο α, χαλβάνης γο α, ὄξους κοτύλας β, ἑψήσας τὴν πίσσαν, καὶ τὸ ὄξος, ἐπίβαλλε τὸ ἀμμωνιακὸν πλατύνων εἰς τὸ πῦρ, ἢ κόπτων, καὶ σήθων. ἄμεινον δὲ ποιεῖν ἐν ὄξει τήκεσθαι, καὶ ἐγκατακενοῦν τῇ χύτρᾳ, ἔπειτα τὴν ῥητίνην, καὶ τὴν μάνναν, καὶ τὴν χαλβάνην ἐπίβαλλε.

Ἄλλο.

Ἐλαίου παλαιοῦ ξε. α, ἀξουγγίου, λιθαργύρου, ἀνὰ λίτραν μίαν, ταῦτα ὁμοῦ ἕψει ἕως οὗ πομφόλυγες ἐκβρασθῶσι, καὶ χλιαρῷ ὄντι τῷ φαρμάκῳ κατάχριε.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΧΟΛΈΡΑΣ ὙΓΡᾶΣ. ΚΑῚ ΞΗΡᾶΣ

ΚΕΦΆΛ. ΟΕ.

Ἄψυρτος Ἰουλίῳ Φρόντωνι ἑκατοντάρχῃ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν τίνα τὰ σημεῖα χολέρας ξηρᾶς. ἔστι δὲ τάδε, θερμὸς ὅλος γίνεται τῷ σώματι, μάλιστα δὲ τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἀφοδεύων μετὰ βίας ἐκκρίνει. διὸ καὶ ξηρὰ λέγεται. καὶ διαφεύγει τὸ κατακεῖσθαι, καὶ ὀδυνᾶται σφόδρα τότε στόμα θερμὸν ἔχει καὶ κατάξηρον. συμβαίνει δὲ τοῦτο, ὅταν μὴ διέξοδος γένηται ἡ χολὴ διὰ τοῦ πόρου τοῦ ἐπὶ τὴν κύστιν ἄγοντος, καὶ διὰ τῆς οὐρήσεως ἔκκρισιν λάβῃ, ἀλλ᾽ ἐμμένῃ, καὶ ἐν ὁδοιπορίᾳ γένηται ἢ δρόμῳ. θεραπεύεται δὲ κλυζόμενος νίτρῳ καὶ ἐλαίῳ

ἐλαίῳ μεθ' ὕδατος, καὶ τῶν ἔργων παῦλαν ἔχων, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ἐσὼς. ἐσθιέτω δὲ χόρτον χλωρὸν ἁπαλὸν, εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τὸν ξηρὸν καταῤῥαίνοντας νίτρῳ ἢ γλυκεῖ, ἢ ὑδρομέλιτι παραβάλλειν, καὶ μαλάχην ἀφεψήσαντας ὕδατι θερμῷ μετὰ οἴνου γλυκέος, ἐγχυματίζειν διὰ τῶν ῥινῶν. κριθὰς δὲ μὴ παραβάλλειν, ἄχρις οὗ καταρθῇ, βρέχοντα δὲ, διδόναι τὸ ἀπόβρεγμα πιεῖν μετὰ τοῦ νίτρου, καὶ ῥίψῃ μὴ πολλῇ χρῆσθαι. ἔσω δὲ ὁ κλυστὴρ ἀσκίον καλάμιον ἔχον ἐνδεδεμένον καὶ λεκηρωμένον, τὸ προστιθέμενον τῷ σφιγκτῆρι. δεῖ δὲ τὰ παρακείμενα κόπρια προεκκομίσασθαι τῇ χειρί. ὑγρᾶς δὲ ἐπιγινομένης ἐπιγνωσθήσεται διὰ τούτων, ὀφθαλμοὶ μήλινοι γίνονται, καὶ στίλβοντες, ῥώθωνας διεσταλμένους ἔχει, ἱδροῖ τε τὰ ὦτα, καὶ τὰς λαγόνας, τό τε στόμα θερμὸν ἔχει, καὶ αἱ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν φλέβες, ὡσαύτως μήλινοι, καὶ ἐκτινάσσων ἑαυτὸν στένει. ἐνίοτε δὲ καὶ χωλαίνει τινὰ τῶν σκελῶν, καὶ οἰδοῦντα ἔχει. οὐρεῖ δὲ ὠχρὸν καὶ χολῶδες. κατακλιθεὶς δὲ καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν στένει. λέγεται δὲ βοηθεῖσθαι ἐγχυματιζόμενος ὀξυκράτῳ ἴσον ἑκατέρου κοτύλαις δυσίν. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα καὶ τούτοις. κύμινον καὶ θύμον ἴσον ἑκατέρου ῥίψαντες, οἴνῳ καὶ μέλιτι πλήθει κοτύλης, καὶ ὕδατος τὸ αὐτὸ μιγνύντες, ἐγχυματίζομεν διὰ τοῦ στόματος, καὶ αἷμα ἀφαιροῦμεν ἐκ τῶν μεσοκυνίων. παραγγέλλουσι δέ τινες λούειν αὐτόν. ἕτεροι δὲ τῇ ἀπὸ τοῦ πυρὸς χρῶνται ἀλέᾳ καὶ καπνῷ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ'ΤΌ.

Ἐαν χολέρα συνέχηται ὑγρὰ, ἡ κοιλία ὑγραίνεται, καὶ στρόφοι ἐγγίγνονται, καὶ ἐσὼς ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ τὸ στῆθος πρὸς τὸν τοῖχον ὠθεῖ, καὶ δυσκόλως περιίσταται, καὶ λακτίζει, καὶ πέρδεται, καὶ οὐρεῖ παχὺ καὶ μέλαν. κράμβης οὖν ἀγρίας φύλλα ῥίψας, καὶ ἀναζέσας ἐν οἴνου παλαιοῦ κοτύλαις δυσί, καὶ μέλιτος ἡμικοτυλίῳ, ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος. τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ ὀποπάναξ καὶ πέπερι ῥιφθέντα μετὰ τοῦ παλαιοῦ οἴνου, καὶ ἐγχυματισθέντα. τῇ δὲ ῥοφῇ, τῇ εἰθισμένῃ χρῆσθω, ὀλίγον μέντοι ἐλάττονι. ἡ δὲ ξηρὰ χολέρα, θεραπεύεται οὕτως. κράμβης ἀγρίας ὁμοίως καὶ νίτρου ῥιφθέντων ἐν

οἴνῳ, καὶ ἐγχυματισμοῦ προσενεχθέντος, προσαντλεῖσθω ψυχρῷ ὕδατι κατὰ τὸν ὀμφαλόν. στρατόνικος δὲ συντάσσει μέλιτος ὀξύβαφον, καὶ μαράθου σπέρματος ὀξύβαφον, μελιλώτου ὁλκὴν βίψαντα εἰς οἴνου κοτύλην καὶ ὕδατος ξέστας ἕξ, ἐγχεῖν διὰ στόματος. ἐὰν δὲ ἡ κοιλία ὑποστῇ κλυστῆρα ἐνθέντα, τὸ πνεῦμα ἐκβαλεῖν, ἢ καὶ ποδαρείου διὰ τῆς ἕδρας καθέντος τὴν χεῖρα ἐκκαθαρεῖν τὰ κόπρια. ποτίζειν δὲ χλιαρῷ καταβραχὺ νίτρον παραβάλλοντα, καὶ χόρτον ἁπαλὸν διδόναι. Ἄλλο.

Ἐχίου ῥίζης, τέταρτον μνᾶς, κόψας καὶ τρίψας μετὰ οἴνου ἔγχει, ἢ κισσοῦ πέταλα οἴνῳ μεμιγμένα μέλανι, ἢ σίδια καὶ ἀγριέλαιον κόψας καὶ ὑγράνας οἴνῳ, πρόσαγε τῷ στόματι ὥστε καταπιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ πρὸς ταῦτα παύηται, τὰς ἐπάνω τῶν μυκτήρων φλέβας κεντήσας, αἷμα ἀφαίρει.

Περὶ χολέρας ὑγρᾶς.

Πυροὺς δίδου πεφρυγμένους, καὶ ἄλευρα πύρινα, καὶ τὴν ἡράκλειον πόαν καλουμένην βίβων, καὶ οἴνῳ διεὶς ἔγχει εἰς τὸ στόμα μετὰ γάλακτος καὶ οἴνου. Ἄλλο.

Ἐὰν χολέρα ἐνοχλῇ τῷ ζώῳ, καὶ οὐ δύναται κοιμᾶσθαι, μύρτον ἄγριον βίβων, καὶ οἴνῳ μίσγων, ἐγχυμάτιζε εἰς ἀμφοτέρους τοὺς μυκτῆρας, κριθάς τε μὴ χόρταζε. ποίει δὲ αὐτῷ καὶ κατάκλυσιν, καὶ στάσιν ἁπαλωτέραν. Κισσὸν μέλανα βρίψας μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε.

ΕΥ'ΜΗ'ΛΟΥ ΠΡΟ'Σ χολέρα ἐπαχθῆ.

Ἐπαχθὺς χολὴ διὰ τὴν κατὰ γαστέρα φλεγμονῆς, διαγινώσκεται. δεῖ τοίνυν ἐμβάλλοντα τὴν χεῖρα, τὴν κόπρον ἀφέλκειν ἔξω, καὶ μετὰ ταῦτα ὀρίγανον ἀγρίαν, καὶ ἀγριοσταφίδα, καὶ ἅλας λεπτὸν μετὰ μέλιτος ἑψημένου μίξαι, καὶ ποιήσαντα κολλύρια ἐμβαλεῖν, τοῦτο καὶ κοιλίαν καθαίρει, καὶ τὴν χολὴν ὑπάγει. τινὲς δὲ σμύρνης λελειωμένης γο γ, μετὰ οἴνου εἰς τὸν λαιμὸν ἐμβάλλουσιν, καὶ τὸν δακτύλιον πίσσῃ ὑγρᾷ ἀλείφουσιν. ἕτεροι δὲ θαλαττίῳ ὕδατι, τὴν γαστέρα κλύζουσιν. ἄλλοι δὲ, νεαρᾷ ἅλμῃ τὸ αὐτὸ πράττουσιν. Ἄλλο.

Πράσων τὰς κεφαλὰς κόψας, καὶ κριθὰς χλωρὰς συντελήψας

ψήσας, τὸν χυλὸν δίδου πιεῖν χλιαρόν. Ἄλλο.

Χολὴ καὶ ὑγρὰ καὶ ξηρὰ τίκτεσθαι πέφυκεν, ἥτις μάλιστα ὄνων καὶ ἡμιόνων τὰ γένη λυμαίνεται. τῆς οὖν ξηρᾶς σημεῖα ταῦτα. ὠχρᾶται μὲν παντὸς τοῦ σώματος, καὶ τοῖς ὄνυξι τύπτει τὴν φάτνην ὥσπερ ἐπηρεασμένος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τετάρακται οὕτως, ὡς ἀντιβλέπειν ἀνθρώπῳ μὴ δύνασθαι, τήν τε φορβεῖαν ἕλκειν ἐφ' ἑαυτὸν βιάζεται, καὶ κυλίεται πυκνότερον. συμβαίνει δὲ τοῦτο, ἡνίκα τὰ περὶ τὴν καρδίαν χολῆς εἴη πεπληρωμένα. αἷμα τοίνυν ἀπό τε τοῦ τένοντος καὶ τῶν κροτάφων λάμβανε, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ ζῶον ἀπότριβε, τέσσαράς τε ξέστας οἴνου διὰ τῶν μυκτήρων ἔμβαλλε. πρὸς τὸ διὰ τῆς τοιαύτης πλησμονῆς, δυσχερῶς αὐτοῦ ἐμέσαι δυνηθῆναι, διὰ γὰρ τούτου καὶ τὴν γαστέρα λύεσθαι συμβαίνει. εἰ δὲ τοῦτο μὴ γένηται, ὑποκένου τὴν κοιλίαν, ἢ ἐλλεβόρου μέλανος δραχμὴν μίαν, καὶ λινοσπέρματος τὸ ἴσον λειώσας, καὶ μίξας οἴνου κοτύλαις δυσὶ διὰ στόματος δίδου. εἰ δὲ μὴ εὑρεθείη λινόσπερμα, ἀσκαμωνίας δραχμὰς δύο βαλὼν δίδου. μετέπειτα δὲ ἀψίνθιον καὶ κενταύρειον ἐν μελικράτῳ ἀποβρέξας, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει. λοῦε δὲ καθόλου ὕδατι ψυχρῷ. ἢ λιβάνου, μάννης, σμύρνης, τὸ ἴσον λειώσας ἅμα, ἔγχει διὰ στόματος, ἢ μυγαλὴν μετ' αὐτῶν λειώσας, καὶ μετ' οἴνου λευκοῦ κοτύλης μιᾶς καὶ θερμάνας, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ῥινὸς ἔμβαλλε.

Περὶ ὑγρᾶς.

Τῆς ὑγρᾶς χολῆς σημεῖα ταῦτα. κείμενος οὐκ εὐχερῶς ἐγείρεσθαι δύναται, διεγειρόμενος τρέμει καὶ συμπίπτει. συμβαίνει δὲ τοῦτο, εἰ κριθὴν νεαρὰν, ἢ βεβρεγμένην, ἢ κεκομμένην φάγοι, ἢ καὶ σφοδρότερον κινηθεὶς πίοι ὕδωρ ψυχρόν. θεράπευε δὲ οὕτως, κνηκίδος γο γ, πίτυος μίαν, ῥοῦ βυρσοδεψικοῦ τὸ ἴσον, φλοιοῦ μήλου ἐρυθροῦ τὸ ἴσον, λειώσας καὶ προσβαλὼν οἴνου κοτύλην μίαν, καὶ χλιάνας, καὶ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἐγχέας, περιπατεῖν ἀνάγκαζε. Τῶν χολερικῶν σημεῖα ταῦτα. καθ' ἕκαστον πόδα χωλεύουσι, τὸ δέρμα τεταμένον ἔχουσι, τὰς φλέβας γεμούσας αἵματος, πολλὴ δὲ τούτοις συμβαίνει θερμότης. θεραπεύει οὖν χρὴ τρόπῳ τῷδε, αἷμα τοῦ τραχήλου λαμβανέσθω, καὶ τῇ ἑξῆς, σμιλίῳ ἡ φλὲψ ἐπανοιγέσθω, καὶ εἰ μοχθηρὸν καὶ πε-

λιδνὸν εἴη τὸ αἷμα, μέχρι καθαροῦ αἵματος ῥύσεως ἀπορρεῖν συγχωρείσθω, καὶ μελίκρατον διὰ στόματος ἐμβαλλέσθω. τροφὴ δὲ χλωρὰ, καὶ ἀλεύροις τρεφέσθω, προσβαλλομένου μέλανος οἴνου. τὸ δέρμα κυλισμοῖς καὶ ἀνατρίψεσι χαυνούσθω. τινὲς δὲ καὶ κισσοῦ φύλλα τρίψαντες, οἴνῳ τε μίξαντες, καὶ χλιάναντες διὰ μυκτῆρος ἐνέχεον.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

περὶ καρκινώματος.

Τὰ καρκινώματα φησὶ δεῖν Ἱερώνυμος τέμνειν ἐὰν ὁ τόπος ἐπιδέχηται. εἰ δὲ μὴ, καταπλάσσειν καρκίνους ποταμίους καύσαντα, καὶ μετὰ ὀξυρᾶς τρυγὸς τρίψαντα καὶ φυράσαντα ἐπιτιθέναι πίτυος φλοιὸν κεκομμένον. καὶ ἶριν κεκομμένην, καὶ κωνείου σπέρμα, καὶ σικύου ἀγρίου ῥίζαν κόψαντα μετὰ ὕδατος ψυχροῦ καὶ ὄξους καταπλάσσειν. ἐὰν μέντοι ἑλκωθῇ, ὕδωρ μὴ προσάγειν ἀλλὰ πλύνειν οἴνῳ. φαρμάκῳ δὲ χρῆσθαι, μολύβδαιναν καὶ χάλκανθον κεκομμένα, κονία ἀσβέστου μίξαντα ἐξ ἴσης ξηρᾶς, ἐπιτιθέναι. τὰ δὲ κύκλῳ, ἐλαίῳ ἐπαλείφειν. Ἄλλο.

Ἐὰν καρκίνωμα ᾖ ζῶον, χρὴ τοῦτο περιτέμνεσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα μέχρι τῆς ζώσης σαρκὸς ἐπικαίεσθαι, καὶ καυθείσας λελειωμένας μετὰ στυπτηρίας καὶ ἐλαίου κυπρίνου ἐπιτιθέναι.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

εἰς τὸ αὐτό.

Τῶν δὲ καρκινωμάτων, ἀρίστη ἐστὶ καὶ ταχίστη, ἡ διὰ τοῦ μαλάγματος τοῦ κωνείου, καὶ ῥητίνης, καὶ ἰξοῦ, καὶ χαλβάνης σύνθεσις. ταῦτα ἑψήσας, χρῶ θερμῷ βοηθήματι, ἐὰν τόπος ἐπιδέχηται. εἰ δὲ μὴ, καταπλάσμασι ξηροῖς καὶ τηκτοῖς τούτοις, καρκίνους ποταμίους καύσας καὶ τρίψας, ἐπιτίθει, μετὰ τρυγὸς ὀξυρᾶς, πίτυός τε φλοιὸν κεκομμένον, καὶ κίσσιριν κεκαυμένην, καὶ κωνείου σπέρμα καὶ σικύου ἀγρίου ῥίζαν κόψας ὁμοῦ, μεθ' ὕδατος ψυχροῦ καὶ ὄξους κατάπλασσε. καὶ αὖθις περίπλυνε οἴνῳ. φαρμάκῳ δὲ χρῶ τούτῳ. τρύγα λευκὴν καύσας μετὰ μολυβδαίνας καὶ χαλκάνθης κεκομμένων, καὶ λαβὼν πρὸς ταῦτα κονίαν ἀσβέστου, ἄγαν ξηρὰ πρόσαγε. τὰ δὲ

κύκλῳ,

κύκλῳ, ἐλαίῳ ἐπάλειφε. εἰ δὲ ἀποσκληρύνεται, ὀρόβους καὶ μέλι ἄλειφε.

Πρὸς τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς καρκινώματα.

Ὀρόβους ἀληλεσμένους μετὰ ἐλαίου ῥοδίνου, καὶ ᾠοῦ ἔμβαλλε, καὶ μετὰ τὸ καθαρθῆναι τὸ ῥεῦμα, μέλιτι ἀττικῷ ἔγχριε, ὥστε συνουλωθέντος τοῦ τραύματος ἰαθῆναι.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡΙ` ΜΕΛΙΚΗΡΙ´ΔΩΝ ΚΕΦΑ´Λ. ΟΖ.

Τὰς μελικηρίδας καὶ τὰς πομφόλυγας καίειν Ἱερώνυμος συμβουλεύει καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἕως ἂν διακαύσῃς τὸ δέρμα, τῶν χιτώνων φειδόμενος, τὸ ὑγρόν τε ἐκθλίβειν, ὥστε μηδὲν δὴ αὐτοῦ ὑπολιπεῖν. τὰς δὲ καύσεις θεραπεύειν κηρῷ καὶ ἐλαίῳ καὶ στέατι συντήξαντα αὐτά. κἂν μὲν ᾖ θάλασσα, λούειν τῇ θαλάττῃ, εἰ δὲ μή, ὕδατι ψυχρῷ προσαντλεῖν. ἤρεσε δέ τισι καυτηριάζειν τὰς μελικηρίδας χαλκοῖς καὶ μὴ σιδηροῖς ὀργάνοις. ἔχεις καὶ ἐμπλάστρου σκευασίαν πρὸς μελικηρίδας ὑποτεταγμένην, ἐν τοῖς συντάγμασι τῶν φαρμάκων πρὸς τὰ τέλη τοῦ βιβλίου τούτου. Ἄλλο.

Παραπρίσματα δὲ λέγεται, ἡ μελικηρίδες. ὑπό τινων δὲ ὑδατίδες, ἅτινα γίνεται ἐν τοῖς κυνόποσιν, ἢ σουροῖς λεγομένοις, ταῦτα οὐ δεῖ καίειν. εἰσὶ γὰρ κιρσοί. ἔστι δὲ καὶ ἕτερόν τι γένος κιρσῶν, ὃ γίνεται μὲν κρυπτῶς, ἐπιγινώσκεται δὲ ὅταν ἀναπέσῃ ἐν τῇ στάσει, καὶ ποιήσῃ πλείονα χρόνον κατακείμενος. ἐγερθῆναι γὰρ οὐ δύναται, ἐὰν μήτις αὐτῷ βοηθήσῃ. ἀναστάς δέ, ἀποτείνει τὸν μηρόν, καὶ τὸ σκέλος, καὶ ἐπισύρει μακρόν. μάλιστα δὲ αὐτῷ χειμῶνος ὄντος συμβαίνει, ἀποκαθίσταται δὲ ἐλαυνόμενος καὶ περιπατήσας εἰς τὴν φύσιν.

ΘΕΟΜΝΗ´ΣΤΟΥ ΕΙ`Σ ΤΟ` ΑΥ´ΤΟ´.

Ἡ μελικηρίς, ὄγκος ἐστὶ περὶ τὰ ἄρθρα γινόμενος ὑγρός, καὶ παχύς, ἐν ᾧ καὶ μεταβαλλόμενος εἰς μέλιτος πάχος καὶ

χρόαν, εἴληφε καὶ τὸ ὄνομα. θεραπεύεται δὲ τῷδε φαρμάκῳ, ἐλαίου λίτρας δ΄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, μολυβδαίνας ψιμμυθίου ἀνὰ λίτραν α΄, χαλκοῦ κεκαυμένου γο΄ τὸ ἥμισυ, ἰοῦ γο΄ η΄, μίξας χρῶ. θερμοτέρῳ δὲ χρίων τῷ φαρμάκῳ, θᾶττον διαφορήσεις.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐὰν μελικηρίδας ἔχῃ ἵππος, ἤ τι τῶν ἄλλων ὑποζυγίων, φλεβοτόμει περὶ τὰ γόνατα, καὶ σπόγγον ἐπιτίθει δι᾽ ὀξυκράτου μίσγων μέλι. ἐὰν δὲ ἐπιμένωσι, κατάχριε. ἐὰν πλείονα χρόνον ὦσι, καῦσον αὐτὸν εἰς ἕκαστον γόνυ, μὴ καταβάθος μένων, ἵνα μὴ τὴν ἁρμογὴν λύσῃς ἀλλὰ μὴ ἢ ἐλλιπῶς, μὴ δὲ ἐπισυνάψῃς. θεράπευε δὲ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ καυτήρια ἀποδεσμεύων.

Ἄλλο.

Ἐλαίου λίτρας δύο, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ γο΄ β΄, μολυβδαίνας γο΄ η΄, χαλκοῦ κεκαυμένου γο΄ β΄, λεπίδος χαλκοῦ γο΄ β΄, ἀφρονίτρου τὸ ἀρκοῦν, μάννης, λιβάνου, ψιμμυθίου ἀνὰ γο΄ γ΄, πάντα μίξας ἐν ταυτῷ χρῶ. Ἄλλο.

Νίτρου γο΄ γ΄, ῥοδοδάφνης φύλλα ξηρά, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἀσφάλτου ἀνὰ γο΄ γ΄, ἢ ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, μολυβδαίνας, λιθαργύρου, ψιμμυθίου ἀνὰ γο΄ α΄, χαλκοῦ κεκαυμένου γο΄ β΄, ἰοῦ τὸ ἴσον, καὶ ἐλαίου γο΄ ϛ΄, πάντα μίξας χρῶ. Ἄλλο.

Εἰ μελικηρίδας ἵππος ἔχει, ἀνακολλήμασιν αὐτὸν θεραπεύσεις, καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἅλατι καὶ ἐλαίῳ τρίψεις, καὶ τῇ ἑξῆς θερμῷ ὕδατι αὐτλήσεις, ἐπιχρίων τοὺς ὄνυχας στέατι χηνείῳ καὶ βουτύρῳ.

ΠΡῸΣ ΚΙΡΣΟΎΣ

Ἐὰν κιρσοὶ ἐνοχλῶσι τὸν ἵππον, οὕτω θεραπεύσεις, σμίλῃ ἀνοίξεις καὶ καύσεις, καὶ τρίψεις ἅλατι καὶ ἐλαίῳ ἐπὶ δέκα ἡμέραις. εἰ δὲ ἔτι ἐνοχλεῖται, αἷμα αὐτοῦ ἀφαιρήσεις καὶ θεραπευθήσεται.

Ἐνίοτε κιρσοὺς ἔχει κτῆνος, καὶ ὅταν ἐξ ὕπνου ἀναστῇ, παρέλκει τὸν πόδα, ὡς δοκεῖν ἐκβεβλῆσθαι. χειροτριβήσας οὖν αὐτὸν ποίησον περιπατῆσαι, καὶ παραχρῆμα εἰς τάξιν καταστήσεται.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Στυπτηρίας λιπαρᾶ μετὰ ὄξους δριμυτάτου τοὺς πόδας συνεχῶς ἀπότριβε. Ἄλλο.

Ἁλὸς ὀρυκτοῦ ὁλκὰς β, ἀρσενικοῦ ὁλκὴν α, ἐλλεβόρου ὁλκὰς β, χαλκίτιδος ὀπτῆς τὸ ἴσον μέλιτι ἀναλαμβάνων χρῶ.

Πρὸς τὸ μελικηρίδας ἐκχέαι ἄνευ σιδήρου.

Ἀκακίας, βοτρυΐτιδος κεκαυμένης, ἰοῦ, ἐλλεβόρου μέλανος, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, νίτρου ἐρυθροῦ, χαλκάνθης κεκαυμένης, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἐλαίου χυλοῦ, ἀμμωνιακοῦ, χαλκίτιδος, πάντα ἴσα τὰ ξηρὰ κόψας, καὶ σείσας ἅμα τῇ ἀσφάλτῳ καὶ, αὐτὴ σεσησμένη προκεκομμένου τοῦ ἀξουγγίου ἐπίβαλλε τοῖς ὑγροῖς, μιγνὺς ἄμφω, καὶ ποιήσας ἔμπλαστρον ὀθονίῳ, ἐμπλάσας περιτίθει περὶ αὐτῷ κυκλάριον ἐρυδίου τε ποιημένον, καὶ οὕτως δέσμευε. λύων δὲ παρ' ἡμέραν χρῶ τῷ φαρμάκῳ ἕως οὗ εὕρῃς τὸν τόπον κατατετρημένον, ἴσα κοσκίνῳ, καὶ ἐξηνθημένον τὸ ἐγκείμενον, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναξήραινε αὐτὸ τῇ βαρβάρᾳ τῇ διὰ ὄξους, ἢ ἐλαίου καὶ λιθαργύρου καὶ πίσσης, ἀσφάλτου τε καὶ ἀμμωνιακοῦ.

Ἔμπλαστρος πρὸς μελικηρίδας ἐκκεχυμένας θερμὴ κα ταχριομένη.

Ἐλαίου κοινοῦ λίτρας δ, ἀμμωνιακοῦ λίτραν α΄ς΄΄, μολυβδαίνας, ἢ χαλκάνθης κεκαυμένης ἀνὰ λίτραν α΄ς΄, ἰοῦ γο ἕξ, μίξας ψιμμυθίου α΄ς΄, ἑψήσας χρῶ.

ΕΛΕΝΟΥ ΙΠΠΙΑΤΡΟΥ ΜΑΛΑΓΜΑ πρὸς μελικηρίδας.

Βαλὼν εἰς κάκκαβον ὀλίγον ἔλαιον, καὶ θερμάνας αὐτὸ, πρόσβαλλε λιθαργύρου γο ἕξ, καὶ ἀξουγγίου τὸ ἴσον, καὶ δινιλίσας, βάλλε κηροῦ λίτραν α΄ς΄, καὶ ῥητίνης λίτραν α΄, κώνης γο ἕξ, χαλκίτιδος γο α΄, μίσυος τετηγμένης γο ἕξ, ψιλόθρου τὸ ἴσον, ὀποπάνακος λίτραν δ, χαλβάνης γο δ, ἄλατος ἡμίνης ἔλαττον, ὄξους γο ἕξ.

Ἄλλο.

Ἄλλο μάλαγμα θερμὸν εἰς τὸ αὐτό.

Βαλὼν ἔλαιον εἰς κάκκαβον, καὶ θερμὸν ποιήσας πρόσβαλλε λιθαργύρου γο ἕξ, κηροῦ λίτραν ά, μολυβδαίνας γο ἕξ, προπόλεως γο ἕξ, ταῦτα εἰς λοῦτραν σιδήρου θερμάνας, ἐπίθου ἐπὶ τὸ γόνυ.

Ἄλλο μάλαγμα πρὸς μελικηρίδας τὰς νεαρὰς καὶ προσφάτους σκορπίζον.

Ὄξους ἡμικοτύλιον, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ λίτραν ἕξ, κισσοῦ κορύμβου γο δ, κάχρυος σπέρματος κεκομμένου γο δ, κόπρου περιστερᾶς κόκκους ἕξ, μάννης γο β, κονίας ἀσβέστου γο δ, ταῦτα βαλὼν πάντα εἰς χύτραν. πρῶτον δὲ ὄξος, εἶτα ἀμμωνιακὸν καὶ ῥητίνην καὶ τὰ λοιπὰ βαλὼν ἕψει. ὅταν δὲ ἑψηθῇ, ἆρον ἀπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ εἰς ὀθόνιον ἐπιχρίσας, ἐπιτίθει καὶ ἐπίδεσμει φασκίᾳ, καὶ λύε διὰ ἡμερῶν ε, καὶ καταντλει θερμῷ. εἶτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου θερμάνας, ἐπίθου ἄλλαις ἡμέραις ε, καὶ θεραπεύσεις.

Ἄλλο περὶ παραπρίσματος προγνώσεως.

Γρῶνον μὲν ἐπάνω τοῦ κυνὸς ἐπαν ἐστήκοι, σηκοῦνται ἡλίκον νάπυος, ἢ μικρῷ μεῖζον γὰρ ἔστιν ἐνὶ ἡνωμένα. ταῦτα δὲ συμβαίνει ἀπὸ δρόμου, ἢ ὁδοῦ μακρᾶς, ἢ φορτισμοῦ.

Ἄλλο παραπρίσματος ἴασις.

Λαβὼν χαστήριον, τρῆσον, καὶ ἔγκοψον τὸ ἀγκεῖον, εἶτα λαβὼν ἔλαιον καὶ ἅλας ῥίψον, εἶτα πυρία, καὶ τρίβε κηρωτῇ.

Πρὸς παραπρίσματα κολλυρίων σκευασία.

Χαλκίτιδος γο γ, ἰοῦ τὸ ἴσον, μαράθου μέλανος γο δ, μίσυος πεπηγμένου γο δ, χαλκάνθης γο γ, κηκίδος μελαίνης, ῥυγὸς, ψιλόθρου, ἀνὰ οὐγγιῶν τριῶν, ἄνθους τὸ ἱκανὸν, κυμίνου ἀλεξανδρίνου τὸ ἱκανὸν, βαλὼν ὄξος δριμὺ, καὶ εἰς θυαῦ ῥίψας καὶ ποιήσας κολλύρια, καὶ ξηράνας, χρῶ.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΠΡῸΣ ὙΔΑΤΊΔΑΣ ἆραι χωρὶς σιδήρου.

Ροδοδάφνης φύλλων δραχμὰς δ, εὐφορβίου δραχμὰς ἕξ, κόπρου περιστερᾶς δραχμὰς δ, καρδάμου σπέρματος τὸ ἴσον

τὸ ἴσον χαμαιλαίας βοτάνης ἀγρίας δραχμὰς β΄, ἀδάρκης δραχμὰς γ΄, ταῦτα πάντα ῥίψας ἐπιμελῶς, καὶ μίξας ὄξυς, καὶ λεάνας μετὰ ἀξουγγίου, χρῶ ἐπὶ τοὺς τόπους.

Περὶ παραπρίσματος.

Κινῶν τὴν φλέβα τὴν ἐπάνωθεν τοῦ μεσοκωνίου, ἔασον ἀπορρεῖν, καὶ ὀλύνθους ἁπαλοὺς ἐρινεοῦ προσφάτους κόψας εἰς λεπτὰ, ἕψει ἐν οἴνῳ, καὶ μετὰ βολβίτου κατάπλασσε. εἰ δὲ μὴ τοῦτο ἐνεργήσῃ, χάσον τὴν φλέβα τῆς ἀγκύλης, καὶ ἄφες ἀπορρεῦσαι ὡσεὶ κοτύλην μίαν, καὶ ἅλας ὀπτὸν λεάνας, μετὰ ἐλαίου ἐπίθες, μίξας ἐρέγμου ἄλευρον, καὶ ὀλίγον μέλι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

περὶ πρίσματος.

Ὑπὸ δρόμου σφοδροῦ μάλιστα γίνεται πρίσματα, καὶ τὰ σφυρὰ τὰ ἔμπροσθεν πίπραται, ὡς δοκεῖν ὑγρασίας εἶναι πλήρη. χάσας κοίνην τὴν φλέβα τὴν ὑπὸ τὸ μεσοκώνιον καταύτλησον. ἐὰν δὲ μὴ βοηθήσῃ τὸ βοήθημα, ὑποξυρήσας τὸν τόπον τὸν ἐπηρμένον χάραξον, καὶ ὡς ἔχει τὴν ὑγρασίαν, ὀξυκράτῳ κατάβρεχε, τῇ δὲ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ μαλάγματι χρῆσθαι τῷ διὰ χαλβάνης.

Περὶ πρισμονῆς.

Ἐξελὼν τὴν κόπρον, καὶ βαλὼν τοῦ αἰγυπτίου νίτρου γο ι΄, καὶ τῆς αἰγυπτίας συκαμίνου τὰ ἁπαλὰ, ἢ τῆς ῥίζης συγκόψας, ἀνάζεσον ἐν οἴνῳ καὶ ὕδατι ἴσον ἴσῳ κεκραμένῳ. εἶτα λαβὼν καυτήριον καῦσον κοτυλίσιν. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃ, δὸς αὐτῷ ὕδωρ πίνειν θερμόν.

ΙΕΡΟΚΛΕ

ΠΕΡῚ ΣΚΌΛΟΠΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΟΗ.

ΚἈΝ ὑπὸ σκόλοπος πληγῇ ξυλίνου, ἢ ὀστέου, ἢ ὀστράκου τῆς ὁπλῆς, χρὴ ἐξελεῖν τὸν σκόλοπα, καὶ προκαθάραντα διαχρῖσαι φαρμάκῳ τῷ διὰ ἰοῦ ἢ μίσυος, ἢ ἄλλῳ τραυματικῷ. κἀπο-

βύσαι σπογγίῳ. τῇ δὲ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ ἐκκλύσαι ἀκράτῳ τὴν πληγὴν, καὶ διαχρίσαι τῷ φαρμάκῳ, ἕως τὴν ἀτοπίαν εἰς ἓν συνελθεῖν, εἶτα θεραπεύειν τῷ ξηρίῳ, τῷ διὰ τῆς συπηκείας συγκειμένῳ.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΟΘ.

Ἐὰν ἀπόστημα ἐπιγένηται ἐξ ἅλματος, ἢ κυλίσματος, ἢ πληγῆς, ἢ πτώματος, ἄσβεστον ῥίψας λίαν, καὶ παραχέας οἶνον, ἐλαίου τὸ αὐτὸ μέτρον ἐπίβαλλε. καὶ ὅταν γένηται τὸ πάχος γλοιῶδες, περίχρισον τὸν ἐπηρμένον τόπον, προσεπιλαμβάνων ὀλίγον τι καὶ τοῦ ὑγιοῦς, ἢ ἄλευρον πύρινον καθαρώτατον φυράσας, ὄξος ἐπιχέας, καὶ μάννης ὁλκὰς β´, ᾠὰ β´, ποιήσας τὸ πάχος κατάχρισον τὸν ἐπηρμένον τόπον, καὶ τοῦ ὑγιοῦς προσεπιλαμβάνων.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΡΟΣ ΚΑΡΙΔΑΣ.

ΚΕΦΑΛ. Π.

Κυπαρίσσων ἀκρέμονας κόψας καὶ κηκίδος λίτραν μίαν, ἀξουγγίου καὶ κηροῦ ἀνὰ ἡμίλιτρον, ὀμφακίας ὡσεὶ μίαν λίτραν, ὄξει φυράσας κατάπλασσε. ἄψυρτος δέ φησι τῷ ἰδίῳ χρῆσθαι οὔρῳ προαποσμίξαντα αὐτὸ καθ᾽ ἡμέραν, ἐπιπάσσειν τιτάνῳ μελαίνῃ μέχρις ἂν ὑγιάνῃ.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΑΥΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΠΑ.

Ὅταν ἀνάγκης ἐπιλαβούσης καυτηριασθῇ κτῆνος, ἅλατι λεπτῷ καὶ ἐλαίῳ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ καταβρεχέσθωσαν οἱ γνόφοι οἱ ἐπιτιθέμενοι. ταῖς δὲ ἐρχομέναις ἡμέραις, γλοιῷ παιδικῷ καταχριέσθω αὐτὸ ἐπτὰ ἡμέρας δὶς τῆς ἡμέρας, ἵνα ἐκπέσῃ τὰ ἐσχαρώμα-

τα, εἶτα ἀποσμηχέσθω οἴνῳ παλαιῷ καὶ ὕδατι θερμῷ μεμιγμένοις. μετὰ δὲ τὴν ἀπόσμηξιν, εὐθέως καταβρεχέσθω οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, προσεμπασσομένου ἀλεύρου ὀροβίνου. ἐὰν δὲ μὴ εὐπορήσῃς γλοιοῦ, κηρὸν καὶ πίσσαν ὑγρὰν, καὶ στέαρ χοίρειον καὶ ἅλας, καὶ ἔλαιον ῥίψας ἐν ταυτῷ κατάχριε πτεροῖς. ἐὰν δὲ ἑβδομαίῳ γενομένῳ ἐκ τοῦ καταχρίσματος μὴ ἐκπέσῃ τὰ ἐσχαρώματα, δέος μὴ ἀπέρρωγέ τι τῶν ἐντὸς, καὶ ἀφύκτῳ κινδύνῳ περιπέσῃ. ὁ δὲ ἄριστος τῶν καυτηρίων καιρὸς, ὁ ἐαρινὸς καὶ θερινός.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Κηροῦ λίτραν μίαν, προπόλεως γο̄ β̄, ἀμμωνιακοῦ γο̄ β̄, οἰσύπου γο̄ ᾱ, χαλβάνης γο̄ β̄, μάννης γο̄ β̄, ἰξοῦ γο̄ δ̄, ἀφρονίτρου γο̄ ᾱ, πεπέρεως γο̄ β̄. Ἄλλο.

Κηροῦ λίτραν μίαν, προπόλεως γο̄ ᾱ, ἀμμωνιακοῦ γο̄ β̄, οἰσύπου γο̄ ᾱ, χαλβάνης γο̄ β̄, ἀσφάλτου γο̄ δ', ὀποπάνακος γο̄ β̄, νίτρου γο̄ β̄, στυπτηρίας σχιστῆς γο̄ α', πεπέρεως γο̄ β̄, ἰξοῦ γο̄ β', θείου γο̄ α'.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΣΥΚΩ͂Ν ΚΑῚ ΜΥΡΜΗκιῶν, ἃ καλοῦνται οἶμαι ὅτε ἐπὶ τὴν στεφάνην γίνονται.

ΚΕΦΑ΄Λ. ΠΒ.

Ἄψυρτος Ἡρωδίωνι Ἀλεξανδρεῖ ἱππιατρῷ χαίρειν. συκὰς τὰς γινομένας, ἢ μυρμηκίας λεγομένας ἐν τοῖς ἵπποις καὶ ἡμιόνοις, ἢ ὄνοις ἐν ᾡδήποτε μέρει τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων, οὐ δεῖ καίειν ἀλλ' ἀποτέμνειν, ξύειν τε ἄσσον ὕελῳ, καὶ χαλκῖτιν ὠμὴν ῥίψαντα ἐν ὅλμῳ ἐπιδεσμεῖν, καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιεῖν. ὕδωρ δὲ μὴ προσάγειν, καὶ ἔσται ὑγιής. μάλιστα δὲ δεῖ ἀπέχεσθαι τῆς κατακαύσεως, ὅταν ᾖ ἐν τῇ θέσει τοῦ ποδὸς περὶ τὴν στεφάνην. δυσκόλως γὰρ ἀπουλοῦνται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸ̓Σ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Συκὰς καὶ μυρμηκίας τὰς λεγομένας, εἰ γίνωνται ἐν οἱῳδήποτε μέρει τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ περὶ τῶν ἀκρωτηρίων, συμβουλεύει Ἄψυρτος μὴ καίειν, ἀλλ' ἀποτέμνειν καὶ ξέειν ἐγγὺς, εἶτα χαλκῖτιν ὠμὴν ῥίψαντα ἐπιτιθέναι καὶ ἐπιδεσμεῖν, καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιεῖν. ὕδωρ δὲ μὴ προσφέρειν πρὸς πότῳ, ἕως ἂν ὑγιὴς γένηται. μάλιστα δὲ ἀπαγορεύει μὴ καίειν, ὅταν γίνηται ἐν τῇ θέσει τοῦ ποδὸς ἐπὶ τὴν στεφάνην. δυσχερῶς γὰρ ἀπουλοῦται.

Ἄλλο περὶ συκῆς ἐν πτέρναις, ὃ καλοῦσι πτερύγωμα.

Συμβαίνει ἐπὶ τὴν πτέρναν τοῦ ὀπισθίου ποδὸς περὶ αὐτὴν τὴν χελιδόνα ἕλκος γίνεσθαι, ὃ καλοῦσι συκῆν. ἐνοχλεῖται οὖν ἐκ τούτου, καὶ χωλεύει, καὶ πόνους ἔχει, καὶ ἅψασθαί τινα οὐκ ἐᾷ. τοῦτο οὖν δεῖ θεραπεύειν ὡς τάχιστα πρὸς καυτηρίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις φαρμάκοις. χρονίου γὰρ γινομένου, ἐν τῷ περιπάτῳ κατ' ὄνυχα τείνει τὴν ὁπλὴν ἐπισυμβαίνει, καὶ γίνεται καθ' ὃ χωλός. συμβαίνει δὲ τοῦτο ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ. ἵππῳ δὲ οὐ ῥαδίως.

Ἄλλο πρὸς μυρμηκίαν.

Ἀσβέστου γο α', σφεκλαρίου κεκομμένου γο α', κονίας στακτῆς ξέστην ἕνα, λιβανωτοῦ γο α', φέκλης γο β', ἁλὸς κονίας γο β', ἰοῦ γο β', ὄξους γο β'. Ἄλλο.

Μίσιος, χαλκάνθης, τιτάνου, ἀσβέστου, ἰοῦ, γο β', λειώσας, ἐκτεμὼν πρότερον τὴν μυρμηκίαν, καὶ καύσας, οὕτως ἐπίπασσε. ἐὰν δὲ περὶ ὀφθαλμὸν ᾖ, ἢ βλέφαρον, μετὰ μέλιτος λειώσας, ἐπίχριε, περιελὼν τριχὶ τὴν μυρμηκίαν, καὶ καυτῆρας ἐπιθείς. Ἄλλο.

Ἐὰν μυρμηκίαι γένωνται ἐν τοῖς ποσί, λαβὼν χαλκίτιδος γο β', καὶ σινωπίδος γο α', τρυγὸς γο β', λέπος ῥόας μετὰ ὄξους ἑψήσας. ἔπειτα καὶ αὐτὴν τὴν ῥοιὰν συντρίψας, καὶ τούτοις συμμίξας καὶ δινήσας, εἰς ῥάκος ἐγχυμάτιζε. κέχρησο δὲ καὶ πρὸς τραυματικῷ. Ἄλλο.

Πρῶτον ἐκτεμὼν, ἐπίθες μέλι καὶ ἄσβεστον ζῶσαν, καὶ ἰτέας φλοιὸν κόψας, καὶ σήσας, σύμμιξον, καὶ ἐπιχρίσας, θεραπεύσεις.

Ἱεροκλέους

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐκτεμὼν τὰς μυρμηκίας, ἐπίχεε θεῖον, ἄσφαλτον, ἢ κολόκυντα ξηρὰν καύσας, καὶ λειώσας ἐπίπασσε. ἢ πτέριν τὴν καλουμένην καύσας καὶ κόψας, καὶ σήσας, τὸ αὐτὸ ποίει. ἢ τραγοπώγωνος τὴν ῥίζαν ἑψήσας ἐν ὕδατι καὶ λειώσας κατάπλασσε. ἔχεις δὲ καὶ ἄλλα βοηθήματα πρὸς μυρμηκίας ὑπογεγραμμένα ἐν ταῖς σκευασίαις τῶν φαρμάκων.

Ἄλλο.

Στυπτηρίας φορίμης, καδμίας, βοτρυΐτιδος, μίσυος ἀνὰ γο β´, χαλκίτιδος γο δ´, κόμεως γο β´, πρωτοσάκτου τὸ ἀρκοῦν, τὸ κόμμι ἐμβρέχων μετὰ τοῦ πρωτοσάκτου, τὰ λοιπὰ ἐπίβαλλε, καὶ ποιῶν τροχίσκους χρῶ.

Ἄλλο.

Ἀσβέστου λευκῆς, φέκλης, περιστερᾶς κόπρου, ἀρσενικοῦ ἀνὰ γο α´, χαλκίτιδος γο ς´, πρωτοσάκτου τὸ ἀρκοῦν, ταῦτα λεάνας, καὶ ἀνεὶς οἴνῳ, κατάχριε τὰς μυρμηκίας, προσδεσμῶν αὐτὰς θριξί, ἢ νευριδίῳ. ἐπὰν δὲ ἀποπέσωσι, πρόσπασσε αὐτὰς τούτῳ ξηρῷ γινομένῳ.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΙΤΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΠΔ.

Τῷ νευριτικῷ συμβαίνει τὸν αὐχένα πονεῖν καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτείνειν, καὶ τὸ ῥύγχος ἀνανεύειν. τὸ δὲ στόμα ἀνοίγειν ἀδυνατεῖ, διὸ καὶ οὔτε τρώγει οὔτε πίνει, καὶ προβάλλων τὸ αἰδοῖον, κατὰ μικρὸν οὐρεῖ, καὶ κατὰ κοιλίαν οὐδὲν ποιεῖ. συμβαίνει δὲ ἐν τῷ περιπατεῖν παραφέρεσθαι καὶ ὀπίσθεν τὸν τράχηλον, διὰ τὸ ἔχειν τὰ ἐντὸς νεῦρα ἀποτεταμένα. ὁ δὲ τοιοῦτος ζῆν οὐ δύναται.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ.

Πρὸς μὲν οὖν τοὺς προσειλημμένους νευριτικοῖς, οὐδὲν δύναται προσωφελῆσαι βοήθημα. καλὸν δὲ γεγράφθαι τὰ σημεῖα, ἵνα μή τις τὸν νευριτικὸν δόξας ἑτέρῳ πάθει περιπεπτω-

κῆναι, καὶ μὴ δυνηθεὶς θεραπεῦσαι καταγνωσθῇ. ὁ νευρίτικος οὖν, τὸν αὐχένα ἀποτείνει, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐκτείνει, τό, τε πρόσωπον ἀνανεῦσαι, καὶ τὸ στόμα ἀνοίγειν ἀδυνατεῖ, διὸ οὔτε ἐσθίειν, οὔτε πίνειν δύναται, καὶ προβάλλων τὰ αἰδοῖα κατὰ μικρὸν οὐρεῖ, καὶ ἡ γαστὴρ οὐχ ὑποχωρεῖ. συμβαίνει δὲ καὶ περιπατοῦντα μετὰ φέρεσθαι καὶ πίπτειν ἐπὶ τὸν τράχηλον, διὰ τὸ ἔχειν τὰ ἐντὸς νεῦρα κατατεταμένα σφόδρα, διόπερ ὡς ἔφην προειλημμένος, ζῆν οὐκ ἂν δύναιτο.

ἈΨΎΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΤᾺ ΚΑΤᾺ ΝΕΎΡΩΝ τραύματα.

ΚΕΦΆΛ. ΓΕ.

Ἄριστον τοῖς ἵπποις πρὸς τὰ κατὰ νεύρων τραύματα, ἀμόργης παλαιᾶς ἑφθῆς ἐπὶ ῥίκου κοτύλην μίαν, πτελέας ῥίζης τοῦ φλοιοῦ ἑψήσαντα, τοῦ χυλίσματος κοτύλην μίαν, ταύρου χολοὺς ἡμικοτύλιον, ἀριστολοχείας λεπτῆς, στατῆρας δ΄. εἰ δὲ μὴ ᾖ ταυρεία, τράγου ἀγρίου, ταῦτα συγχέαντα εἰς ἀγγεῖον ἕψειν ἐν ὑπαίθρῳ. ὡς ἂν δὲ ἑφθὸν γένηται, κάρφος λαβόντα, ἐπισάξαι ἐν ὀστράκῳ, καὶ ἐὰν πήσσηται, ἆραι συντόμως καὶ χρῆσθαι.

Πρὸς νευρότρωτα.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ἐλαίου γο η΄, ἰοῦ γο γ΄, φρυκτῆς λίτραν μίαν, μάννης γο γ΄, ὄξους τὸ ἀρκοῦν, τὴν μάνναν μετὰ τοῦ ἰοῦ σὺν ὄξει λειώσας αὐτάρκει, καὶ μίξας κατάχριε.

Πρὸς νεύρων πόνον.

Κηροῦ λίτραν α΄, στύρακος λίτραν α΄ς΄, ἰοῦ λίτραν α΄, προπόλεως λίτραν α΄ς΄, κηροῦ λευκοῦ λίτραν α΄ς΄, μήκωνος λίτραν α΄ς΄, δαφνοκόκκων λίτρας τέσσαρας ἥμισυ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

Τὸ τῶν σκωλήκων πάθος, ἐστὶ δυσίατον, μᾶλλον ἢ ἀνίατον. σημεῖα

σημεῖα δὲ προσγίνεται τῷ πάσχοντι ἵππῳ ταῦτα. ῥίπτει ἑαυτὸν ἐπ' ἐδάφους, καὶ κυλίεται, καὶ χρεμετίζει. Βαλὼν οὖν χυλὸν κράμβης καὶ ἔλαιον, καὶ νίτρον, ἐγχυμάτιζε διὰ τῶν ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος, ἢ λεπίδιος γο γ, καὶ ἰσχάδας, καὶ χαλκάνθης γο δ, λεοτριβήσας καὶ ἔλαιον σὺν ὄξει βαλὼν, καὶ ποιήσας κολλύρια μεγάλα, ὅσον χωρήσουσιν οἱ μυκτῆρες, δι' αὐτῶν ἔμβαλλε.

ΠΕΛΑΓΟΝΙ΄ΟΥ ΠΕΡῚ ΦΘΕΙΡΩ͂Ν καὶ σκωλήκων τῶν ἐν δακτύλῳ, ἢ ἐν γαστρὶ γινομένων.

Μόρα ἔνωμα καὶ τὰς κριθὰς, ἃς ὁ ἵππος ἐσθίει, σκόρπισον. πολλοὶ δὲ καὶ τὴν ῥίζαν τοῦ μόρου ὕδατι ἑψήσαντες, τὰ περὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν δακτύλιον ἀπαντλοῦσιν. εἰ δὲ καὶ τραῦμα ποιήσει, διὰ σιδηρίτιδος βοτάνης, καὶ πρέσου χυλοῦ μεμιγμένων ἅλατι καὶ πίσσῃ, καὶ ἐλαίῳ, καὶ παλαιῷ ἀξουγγίῳ, θεραπεύονται.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθειρῶν.

Ἐὰν φθεῖρες γένωνται ἐν τῇ χαίτῃ, ἢ καθόλου τοῦ σώματος, κωνεῖον χλωρὸν τρίψαντας ἐγχρίειν δεῖ, ἢ κυκλαμίνου ῥίζαν κόψαντας, καὶ ἐλαίῳ ἐπιχέαντας, συγχρίειν τὰ ἐφθειριακότα μέρη.

ΘΕΟΜΝΗ΄ΣΤΟΥ ΕΙ῎Σ ΤῸ ΑΥ῎ΤΟ΄.

Ἐὰν φθεῖρες ἐπιγένωνται ἵππῳ, ἢ ἄλλῳ ὑποζυγίῳ, χρὴ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶμα, εἶτα κυκλαμίνου ῥίζαν κόψαντα, τὸν χυλὸν ἐκπιέσαι, καὶ ἐλαίῳ μίξαντα, χρίει. τῇ δὲ ἑξῆς κονίᾳ στακτῆς θερμῇ ἀποπλύνειν, καὶ πάλιν χρίειν.

Α΄ΨΥ΄ΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἐχιοδήκτων.

Ἄψυρτος ἰουλίῳ σατυρνίνῳ δεκουρίωνι χαίρειν. ἔγραψάς μοι τινὰ σημεῖα πρόσεισι τῷ ὑπὸ ἔχεως δηχθέντι. ἔστι δὲ ταῦτα, πέφρικε τὸ σῶμα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδοῦσι, καὶ τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐνείρει, καὶ αἱ τρίχες τῆς χαίτης ἀποῤῥέουσιν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τῆς οὐρᾶς καὶ ἐκβολαὶ τοῦ σώματος γίνονται ὀσμὴν ἔχουσαι. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος

πεπέρεως

πεπέρεως λευκοῦ, ἢ μέλανος, κόκκις λ΄, τετριμμένοις μετὰ οἴνου διὰ τοῦ στόματος, ἢ θύμῳ κεκομμένῳ μετὰ οἴνου, ἢ περδίκλῳ μετὰ οἴνου, ἢ ῥοδίνῳ μετὰ οἴνου, ἢ πηγάνῳ μετὰ οἴνου τετριμμένῳ, ἢ τῇ ἀρτεμισίᾳ βοτάνῃ ἑψηθείσῃ. ἔστι γὰρ κίνδυνον ἔχον.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Συνέχεόν τινες τὸν περὶ τῶν ὑπὸ ἐχεων, ἢ σκορπίων, ἢ φαλαγγίων, ἢ μυγαλῶν δηχθέντων λόγον, ἡμεῖς δὲ καθ' ἕκαστον συγκρινῶς ἐροῦμεν. ὅταν τοίνυν ὑπὸ ἐχίδνης δηχθῇ, φρίκη τῷ σώματι ὑποτρέχει, καὶ οἱ ὀφθαλμοί οἰδοῦσι, τρίζει τε ὀδοῦσι καὶ αἱ τρίχες τῆς χαίτης ἀπορρέουσιν, ἔκ τε τοῦ σώματος ἐκβράσματα γίνεται ὀσμὴν ἔχοντα ἀηδῆ. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος πεπέρεως λευκοῦ κόκκοις τριάκοντα κεκομμένοις μετὰ οἴνου διὰ στόματος, ἢ θύμῳ μετὰ οἴνου, ἢ βοτάνῃ τῇ ἀρτεμισίᾳ ἑψηθείσῃ μετὰ οἴνου. ἔνιοι δὲ τέμνοντες τὸ δῆγμα προσκαίειν συμβουλεύουσιν, εἶτα ἐγχυματίζειν. τὰ γὰρ κατερρωγότα ἀποσμήχειν οὔρῳ χρὴ, καὶ μαλακῷ καταχρίειν φαρμάκῳ.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΡῸΣ ΤᾺ ἀπὸ ἐχίδνης δήγματα καὶ μυγαλῆς, καὶ φαλαγγίου.

Συμβάλλεται τοῖς πεπληγμένοις γῆ ἀπὸ μυρμηκιᾶς ἐγχυματιζομένη μετὰ οἴνου, καὶ αὐτὰ δὲ ἀποτρίβειν τὰ πλήγματα. ἐὰν δὲ ἐν ὁδῷ ποτε συμβῇ τὸν ἵππον παθεῖν, ἔνθα μὴ ἔστιν εὑρεῖν τὰ ἐπιτήδεια, πεπέρεως λευκοῦ κόκκους τριάκοντα λαβὼν, οἴνου τε παλαιοῦ ξέστην ἕνα προσμίξας, διὰ κέρατος ἔγχει εἰς τὸν λαιμόν. ἢ θύμον τὴν βοτάνην λελειωμένην μετὰ οἴνου δίδου. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο ἁρμόδιον εἶναι πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ἰοβόλων παντοῖα δήγματα, ἀσφοδέλου ῥίζαν μετὰ οἴνου παλαιοῦ λειωθεῖσαν, τοῖς δήγμασιν ἐπιτιθέναι, ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο λαβὼν χελιδόνος νεοσσοὺς, καὶ τούτους ἀνατεμὼν, τῷ τραύματι πρόσαγε. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν καλιὰν τῆς χελιδόνος μετὰ οἴνου παλαιοῦ λειώσας, τοῖς πεπληγμένοις ἐπίθες τόποις. πρὸς δὲ τὰ ἀπὸ φαλαγγίων καὶ μυγαλῶν, μαλάχην κόψας, καὶ λειώσας ἐπιμελῶς ἐπιτίθει.

σκορπιοπλήκτων.

ΚΕΦΑΛ. ΠϚ.

Τῷ δὲ ὑπὸ σκορπίου δηχθέντι, παρέπεται σκελῶν συρμὸς, καὶ χωλεία, καὶ μὴ τρώγειν, σύῤῥευσίς τε ἐκ τῶν μυκτήρων ἰχώρων χλωρῶν, καὶ μόγις ἀναπνεῖν, καὶ διεγείρεσθαι ὡσαύτως. θεραπεύεται δὲ καθὼς ἄνω γέγραπται πρὸς τοὺς ἐχιοδήκτους.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἰ δὲ ὑπὸ σκορπίου πληγέντες, ὑποσύρουσι τοὺς πόδας καὶ χωλεύουσι, καὶ οὐκ ἐσθίουσιν, ἰχὼρ δὲ ἀπὸ μυκτήρων ῥέει χλωρὸς, καὶ μόλις ἀναπνέουσι. θεραπευθήσονται μέντοι ὁμοίως τοῖς ἐχιοδήκτοις.

ΑΝΑΤΟΛΙΟΥ ΕΙΣ πληγὴν ἀπὸ σκορπίου, ἢ ἄλλου ἑρπετοῦ ἴασις.

Τὸ πεπληγμένον μέρος, κόπρῳ χοιρείᾳ κατάπλασσε, ἢ στρύχνον κόψας, ἢ τιθύμαλλον, ἢ ὑοσκίαμον, ἢ λινοσπέρμα, ἢ ὀπτὴν στυπτηρίαν, ἢ ἀφρόνιτρον, ἢ ἅλας ὀρυκτόν. ἓν γὰρ τούτων καταπλασθὲν, ταχέως ὠφελήσει.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑσαν ἀποθηρίου πληγήν.

Καλάμῳ τὸ τραῦμα κατακέντησον, ἢ τὸν αὐτὸν τὸν κάλαμον κατακαύσας, τῇ τέφρᾳ τὸ ζῶον ἀπότριβε, ἢ βοτάνην τὴν ἀρτεμισίαν μετὰ χαμαιμήλου λειώσας, καὶ μίξας οἴνῳ, δίδου πιεῖν. ἡ ῥίζη βοτάνης προσωπίτιδος τὸ αὐτῷ τρόπῳ ποιεῖ, ἢ συκῆς ῥίζης γράμματα δ΄, μετὰ οἴνου ξέστου ἑνὸς χλιάνας, δίδου, ἢ γῆν μετὰ ἐλαίου καὶ ὄξους, καὶ λασάρου, ἢ νεοσσοῦ χελιδόνος κοιλίαν, ἢ τὴν καλιὰν τῶν αὐτῶν νεοττῶν λειώσας, ἐπιτίθει τὸ πλήγματι, ἢ καλάμων κεκαυμένων τέφραν οἴνῳ ἀναλύσας πότιζε.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΑΛΑΓΓΙΩΝ.

Τὸ δὲ τῶν φαλαγγίων γένος δυσχερῶς ἐντίκτεται ὁμοίως τοῖς ἀραχνίοις ἐπὶ τοῦ χόρτου. τούτων ἐὰν προσλάβηται

ζώγων τὸν γόνον, καὶ καταφάγῃ, κίνδυνον ἔχει, καὶ διαφωνήσει. θεραπεύεται δὲ, ἐγχυματιζόμενος οἴνῳ μετὰ πεπέρεως, ἢ θύμῳ μετὰ οἴνου, ἢ πυτίᾳ ἐλαφείῳ σὺν τῷ οἴνῳ. ἐπιγνωσθήσεται δὲ διὰ τούτων, φθίνει τῷ σώματι, καὶ ὡσαύτως ἐκβολαὶ τοῦ σώματος ὅμοιαι δοθῆσι, καὶ τὰ οὖρα ἀραχνώδη φέρει, καὶ τὴν τροφὴν μόγις ἀναλαμβάνει, καὶ ὀλίγην. ἄριστον δὲ περὶ πάντων τῶν θηριοδήκτων τὸν πεπληγότα τόπον ὡσαύ τις αἴσθηται διακαίειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
εἰς τὸ αὐτό.

Τὸ δὲ τῶν φαλαγγίων γένος ἐντίκτει ὁμοίως τοῖς ἀραχνίοις εἰς τὰ δράγματα τοῦ χόρτου. ἐὰν οὖν ἐσθίων φάγῃ αὐτοῦ τὸν γόνον, ἢ καὶ δηχθῇ ὑπὸ φαλαγγίου, κίνδυνον ἔχει. ἐπιγνώσῃ δὲ φλεγμαίνοντος τοῦ σώματος, καὶ ἐξ αὐθημάτων ὁμοίων δοθήσῃ γινομένων, καὶ τῶν οὔρων ἀραχνιωδῶν ὄντων, ἔτι γε μὴν οὐκ ὀρεγομένου τῆς τροφῆς, ἀλλὰ μόλις, καὶ ὀλίγον λαμβάνοντος. θεράπευε οὖν ἐγχυματίζων πεπέρει μετὰ οἴνου, ἢ θύμῳ, ἢ ἀριστολοχείᾳ τῇ παχείᾳ, ἢ πυτίᾳ ἐλαφείῳ ὁμοίως. ἔνιοι δὲ δοκιμάζουσιν ἐὰν δηχθῇ, περιτέμνειν τὸν τόπον, ἢ περικαίειν, εἶτα ἐγχυματίζειν.

Πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν φαλαγγίων δήγματα.

Πεπέρεως γο α΄, πυρέθρου γο αϛ΄, σαφυλῆς ἀγρίας γο α΄. λειοτριβήσας μετὰ οἴνου, ἔγχει διὰ τοῦ φάρυγγος.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΡΌΣ
τῶν ὑπὸ φαλαγγίων ἢ ἐχιδνῶν δηχθέντων ὑποζυγίων.

Ἐάν τι τῶν ὑποζυγίων φαλάγγιον φάγῃ, ἢ δηχθῇ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὸ αἰδοῖον οἰδεῖ, ὥστε δοκεῖν ἀραχνιώδη αὐτὸν οὐρεῖν, καὶ ἱδροῖ ὅλος. θεραπεύεται δὲ οὕτως. ἐὰν μὲν ᾖ δεδηγμένος, περίτεμε τὸν τόπον, ἢ περίκαυσον. ἐὰν δὲ βεβρωκὼς ᾖ, ἐγχυμάτιζε τούτοις τοῖς θεραπεύμασι, καὶ πρὸς τὸ δῆγμα χρῆσαι, λαβὼν ἀριστολόχειαν, ῥίψον μετὰ οἴνου εὐώδους, καὶ ἔγχει, ὡσαύτως σελίνου ἀγρίου. εἰ δὲ μὴ, ἡμέρου τὸ σπέρμα,

καὶ

καὶ δαφνίδων κόκκους τρίψας σὺν οἴνου κοτύλαις δυσί, προσεπιχέας ῥοδίνου, ἔγχει διὰ τοῦ στόματος. στῆσον δὲ αὐτὴν εἰς θερμὸν τόπον, ἔπειτα εἰσάγαγε αὐτὴν εἰς βαλανεῖον, καὶ καταίντλησον θερμῷ. ζωμὸν δὲ δίδου πτισάνης καὶ δάφνης τὰ ἁπαλὰ φύλλα, χόρτον δὲ τὸν βέλτιστον, καὶ πότιζε θερμῷ ἕως ἂν ἱδρῷ, περὶ πάθεις τε χρήσθω, καὶ καῦσον ὡς εἴρηται, καὶ ἐγχυμάτιζε ἕως ὑγιὴς γένηται. ἐὰν δὲ ὑπὸ ἔχεως δηχθῇ, ἐκ τοῦ δήγματος πύον ἐξέρχεται μέλαν, ἢ ἐπιτρέχει. καὶ ἐὰν ᾖ θῆλυ τὸ κτῆνος, θεράπευε οὕτως. τεμὼν τὸ δῆγμα, πρόσκαυσον, καὶ ἐγχυμάτιζε ταῦτα, ἃ καὶ πρὸς τὸ φαλάγγιον. τὰ δὲ κατεῤῥωγότα ἀποσμήξας, ὕστερον μαλακῷ φαρμάκῳ χρῶ.

Περὶ βουπρήστεως ἢ φαλαγγίου.

Ἐὰν βούπρηστιν, ἢ φαλάγγιον συγκαταπίῃ ἵππος σὺν τῷ χόρτῳ, πίμπραται αὐτῷ ἡ κοιλία, καὶ ἀπόσιτος γίνεται, τέταται δὲ ὅλος, καὶ τὰ ὑποχωρήματα φέρει συχνότερον, ἀναπνεῖ τε καταμικρόν. θεράπευε οὖν οὕτως, δεσμεύων ἀνάκλα τὴν κεφαλὴν, καὶ δίελε τὰς φλέβας τὰς ἐπάνω τῶν μυκτήρων, ἵνα τὸ αἷμα ἔξω ῥέοι διὰ τοῦ στόματος, καὶ ἐγχυμάτιζε κράμβην ἑψήσας, καὶ μετὰ γάρου, καὶ ἐλαίου δίδου φαγεῖν.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΟΦΙΟΔΗΚΤΩΝ.

Ἐὰν ὑπὸ ὄφεως δηχθῇ ἵππος, πρῶτον μὲν φλεβοτομεῖν αὐτὸν χρή, κέγχρῳ τε καὶ πυρῷ δὶς τῆς ἡμέρας καταπλάσσειν. τοῦτο τε ποιεῖν δὶς τῆς ἡμέρας ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἐὰν ὑπὸ ὄφεως δῆγμα σχῇ ἵππος, οἴδημα γίνεται καθόλου τοῦ σώματος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὕφαιμοι, καὶ ὠδηκότες, ἥτε ἕδρα ἐξέστραπται, καὶ τὸ αἰδοῖον προεκπίπτει, καὶ περὶ ψυχὸς ἐστι. ἐγχυμάτιζε οὖν οἴνου ξε. α, δίδου δὲ φαγεῖν δάφνην, ἢ ἀβάρακον, καὶ σύγχει οἰνελαίῳ, καὶ δαφνίσιν ἀφηψημέναις. αἷμα δὲ ἄφελε ἀπὸ τοῦ αὐχένος, ἔπειτα πολεμωνίας βοτάνης καὶ ἀριστολοχείας ἀνὰ γο. ς, μίξας οἴνου ξε. ἑνὶ ἐγχυμάτιζε. ἐὰν δὲ ἀπὸ ἔχεως δέδηκται λαβὼν ἀπὸ τοῦ ἐχίου βοτάνης τῆς ῥίζης, καὶ τῆς πολεμωνίας τῆς ῥίζης ἀνὰ γο. ς, καὶ τρίψας ἕκαστον, οἴνῳ τε προσμίξας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει.

ΠΕΡῚ ΔΉΓΜΑΤΟΣ ΜΥΓΑΛῆΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΠΖ.

Μυγαλὴ δὲ ἐὰν δάκῃ, οἴδησις γίνεται περὶ τὸν τόπον σκληρὰ, καὶ στιγνεῖ μικρὰ διαλιπών. Βοηθεῖται δὲ κατακεντούμενος ὁ τόπος, καὶ καταχριόμενος κράμβῃ τετριμμένῃ μετὰ ὄξους, ἢ σκορόδοις ὡσαύτως τριφθεῖσι μετὰ ὄξους. λέγεται δὲ καὶ τὴν ἐκ τῆς ἁματροχιᾶς γῆν ὄξει φυράσαντα καταχρίειν ὠφέλιμον. ἐὰν δὲ συμβῇ θήλειαν ὄνον ἐγκυμονοῦσαν δηχθῆναι ὑπὸ μυγαλῆς ἐγκύου, κίνδυνον ἔχει διαφωνῆσαι. ἐπιγίνεται γὰρ πυρετὸς καὶ ἀσιτία, καὶ κυκλάμινον δὲ κατακαύσαντα, καὶ τὴν τέφραν ὄξει μίξαντα, τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ αὐτὴν δὲ τὴν μυγαλῆν περιάπτειν.

l. ἁρματροχιᾶς vid. seq.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὐΤΌ.

Ἐὰν μυγαλὴ δάκῃ, πίμπραται τὸ ζῶον ὅλον, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουσιν, ἰχῶρ τε ἀποστάζει διὰ τοῦ οἰδήματος καὶ τῆς κοιλίας, καὶ τροφὴν οὐ προσίεται. τὸν κονιορτὸν οὖν τὸν ὑπὸ τῇ τρίψει τῶν τροχῶν γινόμενον, ὄξει δριμεῖ δεύσας, καὶ τὸν δηχθέντα τόπον νύξας, πρῶτον ἐπίχριε τῷ πηλῷ. ἔνιοι δὲ, ὧν ἐστι καὶ ταραντῖνος, φασὶ χρῖσαι σκόροδα κόψαντα, ἐπιθεῖναι, ὑποθυμιᾶν τε ἐλάφου κέρας. φησὶ γε μὴν ἄψυρτος ἄμεινον εἶναι ἐπὶ τῶν θηριοδήκτων ἅμα τις αἴσθηται, διακαίειν τὸν τόπον. στρατόνικος δὲ ἐπὶ μυγαλῆς συμβουλεύει καταχαράσσαντα μάλιστα τὰ ὠδηκότα, καταβρέχειν ὄξει, καὶ ἁλσί. τῇ δὲ ἑξῆς ἡμέρᾳ ῥοΐσαντα εἰς ὕδωρ γλυκὺ, κιμωλίαν ὄξει φυράσαντα καταχρίειν. τὸ δὲ δῆγμα θεραπεύειν γλοιῷ, μέχρις οὗ ὑγιάνῃ.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἐάν τι τῶν ζώων ὑπὸ μυγαλῆς δηχθῇ, μελανθίου ὀξύβαφον τρίψας ἐν οἴνῳ εὐώδει, δίδου διὰ τῶν μυκτήρων. ἐπὶ δὲ τὴν πληγὴν κόπρον κυνείαν κατάπλασσε. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὠφέλιμον.

Ἱεροκλέους

ἹΠΠΟΚΡΑ΄ΤΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δηχθῆναι τὸν ἵππον ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ. κατακλιθέντος γὰρ αὐτοῦ, ταῖς λαγόσιν ἠρέμα πως ἐπιστρέχεται ἡ μυγαλῆ, καὶ μεταξὺ κινηθέντος αὐτοῦ, ὑποταραχθεῖσα, δάκνει τὸν ὑποκείμενον τόπον, ἐξ οὗ συμβαίνει οἴδημά τι γίνεσθαι. τοῦτον οὖν θεραπεύσεις οὕτως. λαβὼν μελανθίου λείου ὀξύβαφον ἕνα, οἴνῳ προσμίξας ἐγχυμάτιζε, ἢ σκόροδον τρίψας, καὶ ἅλας, καὶ κύμινον, ἴσον ἑκάστῳ συμμίξας, οἴνῳ τε φυράσας κατάχριε, ἢ ὕδρω γῆν ἐξ ἁμαξοτροχίας φυράσας, ἢ μυγαλὴν αὐτὴν τρίψας, μετὰ οἴνου ἐγχυμάτιζε ξε. α. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς μυγαλὴν, μετὰ πηλοῦ κεραμικοῦ φυράσας κατάχριε, ἢ σελινόσπερμα καθεψήσας, ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἐγχυμάτιζε, ἢ κατάκνισον ὀρθῷ φλεβοτόμῳ τὸν ᾠδηκότα τόπον. ἐὰν δὲ ἐπὶ πλέον γένηται φλεγμονὴ, κύκλῳ καῦσον περιφερεῖ καυτηρίῳ, προσλαμβάνων καὶ τοῦ ὑπολοίπου τόπου, καῦσον δὲ καυτηρίοις ὀρθοῖς, ἵνα οἱ ἰχῶρες ἀποῤῥέονται. ἐὰν δὲ ὁ ᾠδηκὼς τόπος ἐπὶ πλέον ἕλκωσιν ἔχῃ, κριθὰς κατακαύσας καὶ λειοτριβήσας ἐπίπασσε, προχείρων στέατι παλαιῷ. οὐκ ἔσται δὲ ἕλκος, ἐὰν μὴ ἔγκυος οὖσα δάκῃ.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΌΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἡ μυγαλὴ, τὸν ἐπαγόμενον παρ᾽ αὐτῆς κίνδυνον, τῷ οἰκείῳ σώματι θεραπεύει. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ζῶον, εἰς ἔλαιον βληθὲν καὶ ἀποπνιγὲν, μετασαπῆναι, καὶ λειωθῆναι τοῖς δήγμασι προσχριόμενον, ὑγείας παραίτιον γίνεται. εἰ δὲ μὴ τοῦτο εὑρεθείη, κύμινον λειώσας, καὶ πίσσης ὑγρᾶς βραχύτι προσβαλὼν, καὶ ἀξουγγίου ὀλίγον, ὥστε σύμπηξιν μαλάγματος ἔχειν, ἐπιθέμενος ἀπαλλάξεις τοῦ κινδύνου. πρὸς δὲ τοῦ τὴν φλεγμονὴν διαλύεσθαι, ἐάν γε πυοποιήσῃ, καλῶς ποιήσειας, εἰ τὴν ἐπιδερματίδα περιέλοις σμιλίῳ, καὶ πᾶν τὸ πεπονθὸς ἐπικαύσεις, οὕτω τε πίσσαν ὑγρὰν μετὰ ἐλαίου ἐπιβάλοις. ἔστι δὲ καὶ προφυλακτικὸν βοήθημα, ὥστε ἵππον ὑπὸ μυγαλὴν πιάσας, γύψῳ περίπλασον, καὶ μετὰ τὸ σκληρυνθῆναι, τῷ τραχήλῳ τοῦ ζώου ἐπίδησον. οὕτω γὰρ ἀβλα-

εἶτα τὰ ζῶα διαφυλαχθήσονται ἀπὸ δήγματος μυγαλῆς.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ μυγαλὴ πρὸς τὸ ἑαυτῆς μέγεθος μεγάλα, καὶ τὰ δήγματα ποιεῖ. εἰ δὲ μικρὰ βραχυτέρως ἐνεργοῦσα, καὶ τὴν θεραπείαν ἔχει εὐχερεστέραν. χεῖρον δὲ πάντων, τὸ τῆς ἐγκύμονος μυγαλῆς δῆγμα ἐστί. φαίνεται δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ δήγματος ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν φλεγμονὴν μεγέθους. χρὴ οὖν τούτῳ βοηθεῖν τῷ τρόπῳ. σκόροδον μετὰ νίτρου τρίψας, ἢ εἰ νίτρον μὴ εὑρεθείη, ἅλατι καὶ κυμίνῳ τοὺς πεπληγότας τόπους ἀπότριβε. ἡνίκα δὲ τὰ τῆς φλεγμονῆς ἀπορραγέντα εἰς τραῦμα μεταβληθῇ, τότε ἀποπλύνας καθαρίῳ τὸ τραῦμα, καῦσον κριθὰς, καὶ τούτων τὴν σποδιὰν ἐπίπασσε, καὶ μηδὲν ἄλλο ποιήσῃς. ἐὰν γὰρ ἑτέρῳ χρήσῃ βοηθήματι, ἐπὶ πλέον τὴν τῶν τραυμάτων ἐπαυξήσεις δύναμιν. δίδου δὲ καὶ προπότισμα ἀπὸ ἀνήθου, καὶ ἀλεύρου σιτίνου, καὶ κεδρέας ὀλίγης, καὶ οἴνου ξε. ᾱ, κατεσκευασμένον.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΡΥΓΟΝΟΣ.

Ἐὰν τρυγὼν θαλασσία ἐμπλήξῃ ἵππον, κινδυνώδης γίνεται σφόδρα. καυτήριον οὖν δεῖ προστιθέναι, καὶ ἱστάναι τὴν ἐπιφορὰν τοῦ αἵματος, ἐγχυματίζειν τε διὰ στόματος τὸ ἧπαρ αὐτῆς τῆς τρυγόνος, τρίψαντα ἐν οἴνου κοτύλῃ μιᾷ.

Περὶ λυσσοδήκτων.

Κύων λυσσῶν ἐάν τινα δάκῃ, κόπρου αἰγείας, ταρίχου παλαιοῦ, ἑβουλίου ἀνὰ γο̄ ἕξ, κάρυα μεγάλα μ̄, εἰς ἓν πάντα συντρίψας ἐπίθες.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΛΩΝ.

ΚΕΦΑΛ. ΓΗ.

Ἄψυρτος Βεβίῳ Δεκουρίωνι χαίρειν. θέλω σε γινώσκειν, ὅτι ποτιζομένων τῶν ἀγελῶν, μάλιστα δεῖ παρατηρεῖν ἐν τοῖς ὕδασι φυλασσομένους τὰς βδέλλας. ἐμπλέκονται γὰρ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ χελώνια. καὶ τοῦτο μὲν ἧσσον κακόν. κατα-

κλίνοντες

κλίνοντες γὰρ τὸν ἵππον, ἐξαίρουσιν αὐτάς. ὅταν δὲ κάτω παρέλθωσιν, ἀποπνίγουσι τὸ ζῶον, καὶ ἐὰν πλείονες ὦσι, τάχιον διαφωνεῖ. τῶν δὲ ὧδε τῆς φάτνης ὅταν ἐμπέσωσιν ἐγχεῖν ἔλαιον διὰ κέρατος, οὗ ψαύσαντος ἀποπίπτουσιν.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥΤΟ.

Εἰώθασι βδέλλαι πίνοντος τοῦ ἵππου, ἐμπίπτειν τὸ στόμα, ἃς χρὴ διανοίξαντα τὸ στόμα ἀφαιρεῖν. εἰ δὲ κάτω παρέλθοιεν πλείους ἐπὶ τὴν φάρυγγα, κινδυνεύει. χρὴ οὖν ὑδρελαίῳ ἐγχυματίσαι καὶ ἀπορρῖψαι αὐτάς. ἕτεροι δὲ συμβουλεύουσιν ἅλι λεπτῷ παραῤῥῖψαι, ἢ ἀριστολοχείας τῆς παχείας ῥίψαντα ἐν ὄξει δριμυτάτῳ, ποιήσαντα μέλιτος πάχος, καὶ ἔλαιον ἐπιχέαντα διατρίβειν ὅπου προσκέθλωνται, ἀπολαβόντα τὴν γλῶσσαν ἔξω τοῦ στόματος. προσήκει δὲ τοὺς ταῖς ἀγέλαις ὑφεστηκότας, προσέχειν τοῖς ὕδασι φυλασσομένους τὰς βδέλλας, ἵνα μὴ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὰ χελώνια πινόντων τῶν ἵππων ἐμπλέκωνται. εἰ δὲ ἄδηλον ᾖ ὅσαις ἐν τῷ στόματι, ἀναγκαῖον καταστρέφειν τὸν ἵππον, καὶ ἐκλέγειν αὐτάς.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΡΝΙΘΊΑΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΠΘ.

Συμβαίνει τὰς ὄρνιθας ἐν ταῖς φάτναις ἐντίκτειν, καὶ ἀφοδεύειν ὑγρόν. ὅπερ ἐὰν προσλάβῃ ὁ ἵππος ῥώγων τὸ ἀφόδευμα καὶ καταφάγῃ, ὀχλεῖται καὶ κινδυνεύει. σημεῖα δὲ ἐστὶ τάδε, τιλήσει λεπτὸν καὶ μιξῶδες. Βοηθεῖται δὲ οὕτως, κόπρον τὴν ὀρνιθιαν λευκήν, καὶ στέατος ὁλκὴν μίαν ῥίψαντα, μίξαι ἀλαίτων χοίνιξι δυσί, καὶ οἴνῳ φυράσαντα διδόναι φαγεῖν, μαγδαλιας ποιοῦντα. ἔστω δὲ ὁ οἶνος αὐστηρὸς καὶ μέλας.

Ἄλλο.

Εἰ κόπρον ὀρνίθων ἵππος φάγῃ σελινοσπέρματος κυάθους ε', μετὰ οἴνου ξε. ἑνός, καὶ ἡμίνης μέλιτος ἐγχυμάτισον, καὶ ἀνα-

πατείτω

πατείτω, μέχρις οὗ προχωρῇ ἡ γαστὴρ αὐτοῦ. εἰ δὲ φρίκη τις καὶ ὀρθοτριχία γένηται, δαφνοκόκκων τὸ ἀρκοῦν καὶ νίτρου λίτρας τὸ ἥμισυ, ὄξους ξε. καὶ ἐλαίου ξε. α', συμμίξας ἐν θερμῷ τόπῳ διάχρισον ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν, ἢ ἀγρίου συκῆς φύλλα τὰ ἀρκοῦντα συγκόψας, μετὰ χλιαροῦ δίδου ἐπὶ τοσαύταις ἡμέραις.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Συμβαίνει δὲ ταῖς ὄρνισιν ἔσθ' ὅτε ἐν τικτούσαις ἐν ταῖς φάτναις καὶ ἀφοδεύειν, ὅπερ ἵππῳ φαγόντι, κινδυνῶδες γίνεται. γνώσῃ δὲ τοῦτο ἐὰν ἴδῃς μιξῶδες ἀποπατοῦντα κόπρον ταύτην ὄρνιθος τὴν λευκὴν, καὶ στερεὰν στέατος ὁλκῇ μιᾷ συντρίψας, μίξας ἀλφίτων χοίνιξι δυσὶ, καὶ οἴνῳ φυράσας. ποιήσας τε μάζας, δίδου φαγεῖν. ἔστω δὲ ὁ οἶνος μέλας καὶ αὐστηρός.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΚΡΑΜΒΗΣ ΑΓΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛ. ϙ.

Πρὸς τοὺς ἀγρίαν κράμβην φαγόντας ἐν τῷ διδομένῳ χόρτῳ, ἢ βοσκήματι, χρῆσθαι δεῖ βοηθήματι τῷδε. κράμβην ἥμερον κόψαντα, ἐπιχεῖν γάλα. καὶ ἀποχυλίσαντα, καταλαμβανόμενον τὴν γλῶτταν, ἐγχυματίζειν διὰ τοῦ στόματος, ἢ ὕδωρ τῇ κράμβῃ μιγνύντας, ἢ σῦκα μετὰ τοῦ ὕδατος ἑψήσαντας, μῖξαι τῷ κράμβης τῷ ἀφεψήματι. λέγεται δὲ καρκίνους θαλασσίους τρίψαντας μιγνύειν τῷ χυλῷ τῆς κράμβης. διδόσθω δὲ τρεῖς ἡμέρας, μέχρις ἂν ἐκπιλήσῃ τὸ βόσκημα. ἐπιγνωσθήσεται δὲ διὰ τούτων, συνδεσμεύεται, καὶ τὰ ὄπισθεν παραλύεται, καὶ βαδίζειν οὐ δύναται. ἀλλὰ πίπτει, καὶ ἐγείρεται, ἕως ὅτου τὴν κράμβην ἐκπιλήσῃ.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Εἰ κράμβην ἀγρίαν ἐν χόρτῳ, ἢ νεμόμενος φάγῃ, συνδεῖται ὅλος καὶ τὰ ὀπίσθια παρέλκει, καὶ βαδίζειν οὐ δύναται,

ἀλλὰ

ἀλλὰ καταῤῥιπτεῖται ἕως οὗ τὴν κράμβην ἐκτιλήσῃ. δεῖ τοίνυν κράμβην ἥμερον κόψαντα, καὶ γάλα ἐπιχέαντα ἐν εὐώδει οἴνῳ διηθεῖν, εἶτα ἐγχυματίζειν διὰ στόματος. ἢ σῦκα ἑψήσαντα καὶ μίξαντα κράμβης τῷ ἀφεψήματι, ὁμοίως ἐγχυματίζειν. ἢ καρκίνους θαλασσίους τρίψαντα μιγνύναι τῷ χυλῷ τῆς κράμβης, καὶ ἐγχυματίζειν δὶς τῆς ἡμέρας ἕως ἂν ἐκτιλήσῃ.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΕΡῚ ΜΥΟΦΌΝΟΥ ΚΕΦΆΛ. ϞΑ.

Ἐὰν μυοφόνου (τὸ καλούμενον) ἵππος βοσκηθῇ, εἶτα τὴν κεφαλὴν παρεὶς ὀφθῇ, καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὁμοίως, σχάσον φλέβα ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ ἐγχυμάτιζον σελίνου ἀγρίου, ἢ καὶ ἡμέρου ἐν οἴνῳ τὸ σπέρμα, ἢ πήγανον κόψας, καὶ οἶνον ἐπιχέας παλαιὸν ἐγχυμάτιζε.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΕΡῚ ΚΩΝΕΊΟΥ. ΚΕΦΆΛ. ϞΒ.

Ἐὰν κωνείου γευσάμενος κάρῃ βαρῇ ὡς ἐμπίπτειν εἰς τοὺς τοίχους, σχάσας τὰς τραχηλιαίας φλέβας, ἐγχυμάτισον οἴνου παλαιοῦ ἡμικοτυλίοις τρισί. τοῦτο ποιήσας ἅπαξ καὶ δίς, θεραπεύσεις.

ΤΟΥ͂ ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΠΕΡῚ ΚΑΜΠΩ͂Ν. ΚΕΦΆΛ. ϞΓ.

Ἐνίοτε ἐν κάμπαις κυλισθέντων τῶν ἵππων, ἢ προσκνησαμένων δένδρων κάμπας ἔχοντι, μώλωπες ἐπανίστανται, καὶ οἰδεῖ τὸ δέρμα, καὶ σκληρὸν γίνεται, οἵ τε ὀφθαλμοὶ κοιλαίνονται. χρὴ οὖν ὄξος λαβόντα δριμύτατον, καὶ νίτρον ἥμινον, καὶ χαλκάνθης τεταρτημόριον. ταῦτα τρίψαντα συγχρίειν τὸ σῶμα, φυλασσόμενον μὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσέλθῃ

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΔΑΣΎΤΗΤΟΣ. ΚΕΦΆΛ. ϞΔ.

Ἢν ἵππος δασὺς ᾖ τῷ σώματι, ἐρεβίνθους τοὺς λευκοὺς ὅσον ἡμιχοίνικον βρέχοντας, καὶ σταφίδων μιγνύντας τὸ ἴσον, παραβάλλειν μετὰ τῶν κρι-

θῶν ἐπὶ ἡμέραις λ΄, καὶ λειοτριχήσει, καὶ τὰς κριθὰς δὲ πλείονας διδόναι, καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν.

ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ

Ἐὰν ἵππος δασὺς ᾖ τὸ σῶμα, χρὴ λευκῶν ἐρεβίνθων ἡμιχοίνικον βρέξαντας, καὶ σταφίδων τὸ ἥμισυ, παραβάλλειν μετὰ τῶν κριθῶν ἐπὶ ἡμέραις τριάκοντα, καὶ λειοτριχήσει καὶ ὅταν δὲ φλεβοτομῆται, συγχριέσθω καθόλου τοῦ σώματος, τῷ ἰδίῳ αἵματι, καὶ ἐάσθω ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τῇ δὲ τρίτῃ τῷ κτενίῳ ᾧ παρατίλλεται, εἰ κτενισθείη λειοτριχήσει. Ἄλλο.

Ἅλμην δριμεῖαν εἰς τὰς κριθὰς, καὶ τὸν χόρτον κατάρραινε καὶ ἐσθίων ἰαθήσεται.

ΚΕΦΆΛ. ϞΕ.

περὶ ἀγρίων φθειρῶν.

Ἐὰν ἀγρίους φθεῖρας ἀποκτεῖναι θέλῃς, εἰ μὲν ἔσωθεν ὦσι, λαβὼν σανδαράχης χυλὸν ὡσεὶ κοτύλας β΄, ἐγχυμάτιζε. εἰ δὲ ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ, σανδαράχης τὸ αὔταρκες λαβὼν μετὰ ἐλαίου ἐπίχριε, ἢ ῥύπῳ ἐλαίου θερμοῦ ἄλειφε ἐν ἡλίῳ, καὶ ἀποπεσοῦνται.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ὈΔΌΝΤΩΝ ἘΚΦΎΣΕΩΣ.

ΚΕΦΆΛ. ϞϚ.

Ἄψυρτος Μεγεκράτει Κλαζομενίῳ χαίρειν. βούλομαί σε εἰδέναι ἐν τοῖς ἵπποις καὶ ἄλλοις ὅσα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει, τὰς τῶν ὀδόντων ἐκφύσεις, καὶ τῶν ἐτῶν προσθέσεις. ἐπιγενόμενος γὰρ οὕτως † τριακονταμηνιαῖος ὢν ὁ πῶλος, πρωτοβολεῖ τοὺς μέσους τομεῖς καλουμένους, ἄνωθεν β΄, καὶ κάτωθεν β΄, οἵτινές εἰσι κυριώτεροι καὶ μείζονες. τοὺς δὲ δευτέρους ἀποβάλλει, ἀρχομένου τοῦ τετάρτου ἔτους ἐν ἑξαμήνῳ. ὕστερον δὲ ἄνωθεν ἕνα καὶ κάτωθεν ἕνα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. φύειν δὲ δοκεῖ καὶ τοὺς κυνόδοντας τότε. ἑτέροις δὲ μησὶ δυοκαίδεκα τὸν καταρτισμὸν φύει. τελειώσας δὲ τὰ πέντε καὶ ἓξ ἔτη, καὶ τοῦ ἑβδόμου ἐπιλαβόμενος, καὶ πληρώσας τὸν ὄγδοον ἐνιαυτὸν, ἕξει ἴσα τὰ ἀνισώματα

Interpres legit, cum pullus ãniculus et sex mensiũ est.

ἀνισώματα, καὶ οὐκ ἔστι ῥᾴδιον ἐπιγινώσκεσθαι τῶν ἐτῶν τὸν λοιπὸν χρόνον. λέγεται δὲ ὅταν τοὺς ὀδόντας ἔχων φανῇ προπεπτωκότας. ἔχει δὲ καὶ τὰς ὀφρῦς πολιάς, καὶ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφρύων κοιλότερα, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρατετηρεῖσθαι πᾶσιν, ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ ἔτει ὁ ἵππος. ἀκμάζει δὲ ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ εἰς ἄλλα ἔτη ὀκτὼ ὁ μαλακόπους, ὁ δὲ στερόπους δέκα, εἰς ὅτι δ' ἂν πλέον κινῆται αὐτὸν ὑπὲρ τὸν τὸν χρόνον, κάμνει καὶ οὐχ ὑπομένει. ἀνίεται γὰρ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τὰ κυνόπλα, τὰ μετακνήμια λεγόμενα ἐκ τῶν σφυρῶν, καὶ οὐ δύναται περιπατεῖν οὐδὲ ἑστάναι, ῥύπτει τε ἑαυτόν, ζῇ δὲ ὁ στερόπους ἀπὸ τῆς γενέσεως εἰς τὸν καταγηρασμὸν ἔτη κη, ἢ κθ. τριάκοντα δὲ οὐ πληροῖ ῥαδίως. ὁ δὲ μαλακόπους κδ. ὀδοντοβολοῦσι δέ τινες ἀπὸ τῶν πρώτων τοὺς δευτέρους, μῆνας ὀκτὼ διαλειπόντες, καὶ τοὺς ἐσχάτους βαλόντες τὸν ἴσον χρόνον διαλείπουσι. τοὺς μὲν πρώτους χρόνους ὑπεραίρει οὐδεὶς τῶν πρωτοβολούντων, οὐ δὲ λείπεται. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς, οὐκ ἔστι τὰ αὐτὰ παρὰ πᾶσιν, οὐδὲ τηροῦσι τὸν ἴσον χρόνον, ἀλλὰ καταλαμβάνουσιν οἱ δεύτεροι τοὺς πρώτους, καὶ οἱ ἔσχατοι τοὺς δευτέρους. εὕρομεν δὲ ὅτι οἱ πρωτοβολοῦντες ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, βάλλουσι τοὺς γομφίους τοὺς ἐμπροσθίους ἄνωθεν ἕνα, καὶ κάτωθεν ἕνα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοὺς πρώτους, καὶ τὰς προσφυὰς τὰς περὶ αὐτοὺς ἀλλάσσουσιν. ὅταν δὲ γένωνται ἀπὸ τοῦ καταρτισμοῦ ἐν ἄλλοις ἔτεσι τρισί, ῥήγνυται ὁ ὀδοὺς καὶ περιφερὴς γίνεται, καὶ τρυγωνίζεται, καὶ τότε μάλιστα ῥεῦμα ἐμπίπτει εἰς τὸ σῶμα τῶν ἵππων. ἔχει δὲ ὀδόντας τοὺς ἐμπροσθίους ἄνωθεν ὀκτὼ καὶ κάτωθεν ὀκτώ, σὺν τοῖς κυνόδουσι, καὶ γομφίους ἐν τῇ μιᾷ σιαγόνι ἄνωθεν ἕξ, καὶ κάτωθεν ἕξ, καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ ὡσαύτως. τοὺς πάντας δὲ ἔχει τεσσαράκοντα ἐκτὸς τῶν προσφυῶν. ὄνος δὲ καὶ ἡμίονος τριάκοντα ἕξ, καὶ τὰς προσφυάς.

ΤΙΒΕΡΊΟΥ ΠΡΟΣ ΟΔΟΝΤΑΣ ῬΕΥΜΑΤΙ ζομένους ἀποκρουστικὸν ὠφελοῦν καὶ εἰς ἀνθρώπους.

Γλήχωνος πεφρυγμένου γο α, ἴρεως ἰλλυρικῆς, καὶ ἅλατος ὀρυκτοῦ πεφρυγμένου ἀνὰ γο α, ὀστέου σηπίας κεκαυμένου οὐγγίας τὸ τρίτον, κήρυκος λέπους κεκαυμένου γο γ, πεπέρεως καὶ σμύρνης ἀνὰ γρα. ἕν.

Στυπτικὸν πρὸς ὀδόντας ἵνα ἐπικρατῶν τὸν βόλον ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆνας ἕξ.

Βάτου ἀκρεμόνων γο γ', ὀμφακίτιδος γο γ', ῥόας, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο α', σώρεως, ἰοῦ, μίσυος ἀνὰ γο α', ἀκανθίου ἀλεξανδρίνου γο γ', ταῦτα λειώσας, ἕψησον ἐν ὄξει καὶ τίθει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΙΕΙΝ, καὶ πότε.

ΚΕΦΑΛ. ϟζ.

Ἄψυρτος Ῥούφῳ ὀκταουίῳ χαίρειν. ἐσπουδακότι σοι ἐν τῇ ἰατρικῇ τῶν ἵππων ἐν παντὶ μέρει, καὶ ζητοῦντι ὃν δεῖ τρόπον καίειν ἐπιδείξομεν, ἵνα καὶ τοῖς ἐμπείροις τοῦ ἔργου, καὶ τοῖς ἰδιώταις, ἔνδηλον γένηται. πυρετοῦ τὴν καῦσιν δεῖ ποιεῖσθαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς παρ' ἑκάτερα τῆς λοφιᾶς ῥάβδους μακρὰς, παρὰ τὴν χαίτην προστιθέντας ἐναλλὰξ γόμφους ὀρθοὺς ῥαβδοειδεῖς, μέχρις τῆς ἐκφύσεως τῶν ὤμων. ἡγεμονικῆς γὰρ ὑπαρχούσης ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, καὶ μὴ κρατουμένης ὑπὸ τοῦ πάθους, οὐ διαφωνήσει τὸ ζῶον. καὶ τῶν ὀπισθοτονικῶν δὲ, δεῖ καίειν σὺν αὐτοὺς τόπους οὕτως. ἀντισπᾶται γὰρ τὸ πάθος. τὸν δὲ νεφρητικὸν καύσομεν κατὰ τὸν συνδεσμὸν τῶν ἰσχίων καὶ τῆς κύστεως γόμφοις ὀρθίοις, μὴ πλείοσιν εἰκοσιτεσσάρων, παρ' ἑκάτερα τῆς ῥάχεως σὺν ἡμίσεις διστοιχίαν ποιούμενοι, ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων πλάτος δακτύλων τριῶν. τὰ δὲ παραπρίσματα καύσομεν παρὰ τὴν ἰγνύν, ἐὰν ᾖ πρόσφατα καὶ ἁπαλά. πῶρον δὲ πεποιηκότα, οὐκ ἔτι. σφυρὰ δὲ καὶ γόνατα καύσομεν μανδακηδὸν ἐξεπιπολῆς, διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον ψιλὸν καὶ κατάνευρον. ὅταν δὲ ᾖ ἐκ τῶν ὁδοιποριῶν καὶ φορτίων ῥύσιν ἔχων ὑπὲρ τὸ γόνυ, ἢ ἐκ προσκρούσματος πονῇ αὐτὸ, καὶ χωλεύῃ χρονίως, ἢ ὀλισθήσας καὶ πεσὼν διάτασιν πάθῃ τῶν

ὀστέων

ὀστέων, ἢ τὰ σφυρὰ ὑπὸ ὁδοιποριῶν καὶ φορτίων συμβαίνει πονεῖν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς νεῦρα, ἢ τὰς ἀρτηρίας οἰδαίνειν, ἢ γίνεσθαι ἐκ τούτου παράσφυρον, καὶ τοῦτον δεῖ καίειν. ὅσοις δὲ ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τὰ σφυρὰ, ἅτινα παραπρίσματα, ἢ μελικηρίδες, ἢ ὑδατίδες καλοῦνται, ἢ εἰς τὰ γόνατα, οὐ δεῖ καίειν. ὁμοίως οὐδὲ τὰ ἐν ποσὶ στρέμματα καυστέον. συμβαίνει γὰρ κατάφραξιν γίνεσθαι τῆς χοινικίδος τῶν γόμφων, ἐπιτιθεμένων ἐπὶ τὸ κώνοπλον, καὶ τὴν ἔκφυσιν, ὃ ἁμαρτάνουσιν οἱ ποιοῦντες. οὐ δύναται γὰρ ἑτέρα ὁπλὴ καταβῆναι, καὶ γίνεται χωλός. περιπτώματα δὲ λέγεται ὃ ῥωμαῖοι καλοῦσι φαλκίνηνα (εἰσὶ δὲ ἐκβολαὶ ἐν τῷ σώματι ὅμοιαι δοθιῆσι καὶ μείζονες, ἢ πυοῦνται, καὶ ἔκρηξιν λαμβάνουσιν αὐτόματοι), καὶ ταῦτα οὐ δεῖ καίειν. ἔστι γὰρ ἀνάχυσις μάλεως τῆς ἀρθριτίδος, ἣν δεῖ προσκαλεῖσθαι ἔξω. περικαιομένων δὲ αὐτῶν, ἀναγκαῖον στένωσιν γίνεσθαι τῆς ἐξόδου. συμβαίνει γὰρ μεταχωρῆσαι εἰς ἕτερον τόπον τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα ἐπὶ τὰ ἄρθρα καὶ οἴδησιν καὶ χωλείαν ἐργάζεται. θεραπευτέον δὲ αὐτὰ ὕδατι θερμῷ καταντλοῦντα, καὶ λιπαρᾷ καταχρίοντα. αἱ δὲ καύσεις θεραπεύονται οὕτως, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ λεπτῷ ἅλατι καὶ ἐλαίῳ δεῖ καταβρέχειν τοὺς γόμφους πτεροῖς βάπτοντας, ἢ ταῖς ἐχομέναις γλοιῷ παιδικῷ δὶς τῆς ἡμέρας ἕως ἡμερῶν ἑπτὰ, ἵνα ἀποπέσωσιν αἱ ἐσχάραι. εἶτα ἀποσμήχειν οἴνῳ παλαιῷ καὶ ὕδατι θερμῷ ἄμφω μίξαντα, καὶ μετὰ τὴν ἀπόσμηξιν καταβρέχειν οἴνῳ ἢ ἐλαίῳ, καὶ προσπάσσειν ἄλευρον ὀρόβινον. ταῖς δὲ ἐρχομέναις, ὕδατι θερμῷ χρῆσθαι δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ ὀροβίνῳ ὡσαύτως. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ γλοιὸς, χρηστέον συνθέματι τοιούτῳ. κηρὸν καὶ πίσσαν ὑγρὰν, ἢ στέαρ χοίρειον, καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον μίξαντα καὶ ῥίψαντα ἐν ταυτῷ, καταχρίειν ἐν πτεροῖς. τῷ δὲ νεφρητιῶντι ἑβδομαίῳ γενομένῳ, εἰ μὴ ἐκπίπτωσιν αἱ ἐσχάραι ἀπὸ τοῦ καταχρίσματος, ἴσθι ὅτι τῶν ἐντός τι ἀπέρρωγε, ἢ ζῆν οὐ δύναται. χρόνον δὲ παρέλκει. ἄριστος δὲ καιρὸς εἰς τὸ καίειν ἐαρινὸς καὶ θερινός.

ΘΕΟΜΝΗ. ΠΕΡΙ ΚΑΥΤΗΡΙΩΝ.

Τῶν δὲ παραπρισμάτων ἤτοι μελικηρίδων λεγομένων,

ἅτινα ἐν τοῖς ὀπίσω σκέλεσι γίνεται, τίνα δεῖ καίειν, καὶ πότε ἐροῦμεν ὅτι τότε καύσομεν αὐτὰ, ὅταν ᾖ πρόσφατα. πώρων δὲ γινομένων ἀφαιμάξομεν. σφυρὰ δὲ καὶ γόνατα καὶ ὅσα περὶ τὰ νεῦρα μέρη, καύσομεν πεφεισμένως. ἐν δ' ὅτροπον δὲ οὐ, ἐπέχω λύσομεν τὰ νεῦρα καίοντες. καὶ ὅταν δὲ ἀπὸ δρόμων καὶ ὁδοιποριῶν ῥυσὰ τὰ γόνατα καὶ καμπύλα ᾖ ἐκ προσκρουσμάτων, καὶ ἀλγῶσιν αὐτὰ, καὶ χρονίως χαλαίνωσιν, ἢ καὶ ὁδοιποροῦντα πέσῃ, καὶ διάστασις γίνηται τῶν ὀστέων, καύσομεν μέχρι βύρσης. γίνεται δὲ καὶ περὶ τὰ σφυρὰ ἀλγήματα τοῖς ὑποζυγίοις, ἢ διὰ ὁδοιποριῶν μακρῶν, ἢ φορτίων, καὶ συμβαίνει αὐτοῖς πονεῖν τὰ νεῦρα, καὶ τὰς ἀρτηρίας ἀνοιδαίνειν, μείζονά τε γίνεται τὰ σφυρὰ παρὰ φύσιν, καὶ μάλιστα προκοπτόντων τῷ χρόνῳ. καλοῦσι δὲ τὰ τοιαῦτα ζῶα παράσφυρα, καὶ ταῦτα οὖν δεῖ καίειν πεφεισμένως ὀρθοῖς καυτηρίοις. οἷς δὲ ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τὰ σφυρὰ, ἢ τὰ γόνατα, καὶ ποιεῖ παραπρίσματα, ἢ μελικηρίδας τὰς ὑπό τινων ὑδατίδας καλουμένας, τούτους οὐ χρὴ καίειν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ παράχηλα στρέμματα, ἐκπεσεῖται γὰρ ἡ χηλὴ καὶ ἄλλη οὐ φύεται, καὶ ἔσται τὸ ζῶον ἄχρηστον, ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἐπαναστάσεις τὰς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι δοθῆσιν ὁμοίας γινομένας, χρὴ καίειν. μάλεως γὰρ ὅδειν ἀνάχυσις, καὶ στενουμένη ὑπὸ τῶν καυτηρίων εἴσω στρέφεται, καὶ κακοῖ τὸ ζῶον. τὰς δὲ ἐν τοῖς ἄρθροις ὑδατίδας οὐ δεῖ καίειν, τὰ μέντοι ἀπὸ τῶν καυτηρίων ἐσχαρώματα, θεραπεύσομεν ὕδατι θερμῷ καταντλοῦντες, εἶτα ἀπομαλάσσοντες, καὶ λιπαρᾷ καταχρίοντες. αὐτὰς δὲ τὰς καύσεις θεραπεύσομεν ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἁλὶ λεπτῷ λελειωμένῳ καλῶς μετ' ἐλαίου, διὰ πτερῶν τὴν κατάχρισιν ποιοῦντες. ταῖς δὲ ἑξῆς ἡμέραις συντεθειμένῳ φαρμάκῳ ἀπὸ κηροῦ καὶ πίσσης ὑγρᾶς καὶ στέατος χοιρείου, καὶ ἁλὸς καὶ ἐλαίου ὡς γλοιῷ γινομένῳ καταχρίοντες ὁμοίως πτεροῖς. ὅταν δὲ ἐκπέσωσι μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας αἱ ἐσχάραι, κατάπλυνε θερμῷ ὑδρελαίῳ. μετὰ δὲ τὴν ἀπόσμηξιν κατάβρεχε οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἐπίπαττε ἄλευρα διὰ ὀρόβων γεγονότα, καὶ τῇ ἑξῆς ὕδατι θερμῷ κατάπλυνε δὶς τῆς ἡμέρας, καὶ χρῶ φαρμάκῳ τῷ διὰ στέατος, ὡς προγέγραπται. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς ἰσχίοις καύσεως νεφρικοῦ, εἰ μὴ ἐκπέσωσιν εἴσω τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν αἱ ἐσχάραι

γίνωσκε

γίνωσκε τὸν ὄντα δυσαρέστως ἔχειν, καὶ ἐρρηχέναι τι τῶν ἔνδον αὐτοῦ, ἢ ἀπεσπᾶσθαι τοὺς νεφρούς.

Ἄλλο κατάπλασμα καυστικόν.

Τιτάνου μέρος ἓν προσφάτου, καὶ τρυγὸς οἰνηρᾶς κεκαυμένης, ἴσον φυράσας κονίᾳ χοινικῇ, ἢ ἀπὸ καλάμης κυάμων, ἢ ἀπὸ ἐλαίας πυρήνων τούτῳ χρῆσαι προσφάτῳ. ἢ κάππαριν ῥίψας πρόσφατον ἐπιτίθει, ἢ τηλεφύλλου φύλλα τρίψας, καὶ διεὶς ὀπῷ συκῆς καὶ ὄξει, ἢ προσφάτου τιτάνου δραχμήν, καὶ νίτρου ἀφροῦ δραχμὰς γ, καὶ τρυγὸς ὀξυρᾶς κεκαυμένης ὁλκὰς δύο, ἑψήσας ἐν κονίᾳ δριμείᾳ χρῶ.

Καυστικὸν περὶ τῶν χωλασμάτων.

Ἐν τοῖς ἄρθροις, ἢ ἐν ἄλλῳ οἱῳδήποτε τόπῳ, οἰδημάτων ἢ σκληρωμάτων, ἢ μελικηρίδων προσφάτων ἐκπληγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἢ καὶ αὐτομάτως γινομένων, ἐστὶ θεραπεία αὕτη. ἀσφάλτου στατῆρας η, κολοφωνίας ῥητίνης στατῆρας δ, πίσσης ξηρᾶς στατῆρας δ, κηροῦ στατῆρας ἕξ, χαλβάνης στατῆρα ἕνα, τιτάνου στατῆρα ἕνα, πάντα ὁμοῦ συνθερμάνας ὅσον ἡ χεὶρ ἀνέχεται, κατάχριε.

Καυστικὸν πρὸς νεύρων πόνους.

Χαλβάνης, στύρακος, βδελλίου, λιβάνου ἀλεύρου, πίσσης βηρυτίας, ἀσφάλτου, ἐπίσης πάντα βαλών, εἶτα τὰ ξηρὰ λειώσας, καὶ τοῖς ὑγροῖς συμμίξας χρῶ. Ἄλλο.

Ἀρσενικοῦ γο α, ἀσβέστου γο ς, ἰδίως ῥίψας καὶ μίξας χρῶ.

Ῥητίνης κολοφωνίας, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, θείου ἀπύρου, πίσσης νεαρᾶς, κηροῦ ἴσῳ σταθμῷ μετὰ στέατος ταρείου συνεψήσας χρῶ.

Ἐπὶ ἑλκῶν καυστικόν.

Χαλκάνθης ὁλκὰς β, στυπτηρίας σχιστῆς γο τὸ ς, χαλκίτιδος γο μίαν, ἰοῦ ξυστοῦ γο ς. ταῦτα κόψας, καὶ λειώσας σὺν ὄξει δριμυτάτῳ λευκῷ, ἕψησον ὁμοῦ ἐν χαλκείῳ ἕως ζέσῃ ἅπαξ καὶ πάλιν λέαινε, παρεμβαλὼν σμύρνης ὁλκήν, εἶτα ἀπόθου, καὶ χρῶ δι' ὄξους.

Μάλαγμα καυστικόν.

Προπόλεως γο β, χαλβάνης γο μίαν, βδελλίου γο γ, ῥητίνης λίτραν α, ἀσφάλτου γο γ, πίσσης βηρυτίας λίτραν α, ἀμμωνιακοῦ λίτραν α.

πρὸς

Πρὸς πόνον κόξης.

Συγχρίσμασι χρῆσαι ἐπὶ ἡμέραις η΄, εἰ δὲ ἀνάγκη ἐπείγοι, φλεβοτόμει, καὶ χρῶ βοηθήματι τούτῳ. εὐφορβίου, ἁλὸς κοινοῦ ἀνὰ γο δ΄, πίσσης ὑγρᾶς γρά. τέσσαρα, συνεψήσας χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΚΑΥΣΤΙΚῸΝ
πρὸς κοξαρίους.

Χαλβάνης, ὀποπάνακος, μυελοῦ ἐλαφείου, τερεβινθίνης, ἀμμωνιακοῦ, βδελλίου, προπόλεως, ἱεροκομάγματος, ὄξους, πίσσης ξηρᾶς, πίσσης ὑγρᾶς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, ἐλαίου κυπρίνου, ῥητίνης ἀφροῦ, χυτέσιν ἀποφυσήματος, στέατος ταυρείου, κηροῦ ἀνὰ λίτρας δύο. Ἄλλο.

Χαλκίτιδος λίτραν μίαν, μέλιτος, ἀλόης, ἀνὰ γο ἕξ, ὄξους ξε. α΄, προβατείου ἀξουγγίου, καὶ κηροῦ ἀνὰ λίτραν μίαν, ῥόδων οὐγγίας ἕξ.

Καυστικὸν πρὸς νεύρων πόνους.

Στύρακος λίτραν β΄, χαλβάνης, βδελλίου, προπόλεως σκολοφωνίας, οἰσύπου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, πίσσης ξηρᾶς, δαφνίδων ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀσφάλτου, ὄξους ἀνὰ οὐγγίας ἕξ.

Σύνθεσις καυστικοῦ.

Κηροῦ λίτραν ε΄, προπόλεως ἀττικῆς λίτραν δ΄, ἀμμωνιακοῦ λίτραν δ΄, χαλβάνης λίτραν μίαν, ὀπίου λίτραν δ΄, ὀποπάνακος ἀφροῦ λίτρας δ΄, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτραν μίαν, πίσσης βρυττίας λίτραν ι΄, ἐβίσκου λίτραν β΄, ῥητίνης πιτυΐνης λίτρας δ΄, ῥητίνης φρυκτῆς λίτρας δ΄, στύρακος λίτραν β΄, βδελλίου λίτραν δ΄, μυελοῦ ἐλαφείου λίτραν μίαν, στέατος ταυρείου γο ἕξ, ὀπίου λίτρας β΄, θείου ζῶντος λίτρας ιβ΄, μέλιτος κοτύλας β΄, οἴνου παλαιοῦ κοτύλας δ΄, χαμαιμήλου τετριμμένου γο α΄. ταῦτα συντρίψας εἰς ἓν, καὶ βαλὼν εἰς σκεῦος χαλκοῦν, χρῶ πρὸς πάντα τὰ πρόσφατα ἕλκη.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ
κατάχρισμα καυστικόν.

Ἀποχύματος ῥητίνης φρυκτῆς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, πίσσης, κηροῦ, ἰξοῦ, ἀνὰ λίτραν α΄, ἀμμωνιακοῦ γο ἕξ, λιβανωτοῦ γο δ΄, χαλβάνης γο β΄, ὀποπάνακος γο β΄, τὰ

τηκτὰ

πικτὰ τῆξας, ἐπίβαλλε τὸν ὀποπάνακα προλελειωμένον, καὶ βαλὼν εἰς τρούλλαν, καὶ κινῶν τῇ σπάθῃ, κατάχριε. ἐὰν δὲ κατάσκληρον γίνηται, πρόσμιγε ἀξουγγίου παλαιοῦ λελυμένου, καὶ ἀμμωνιακοῦ τὸ ἀρκοῦν. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦ ἰξοῦ καλῶς ποιεῖ. καύματος δὲ ὄντος, ἵνα μὴ λυθῇ τὸ κατάχρισμα, πρόσβαλλε ἀποξύσματος πλοίου γο ἓξ, καὶ οὕτως κατάχριε. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ξύσμα πλοίου, ἀνθήλης παλαίας γο δ. ἔστι δὲ τῶν καυστικῶν καταχρισμάτων ἄριστον.

Κατάχρισμα καυσικόν.

Ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, συπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο ς, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α, λιθαργύρου γο γ, χαλβάνης, ὀποπάνακος ἀνὰ γο α, ὄξους σκιλλιτικοῦ ξε. α, ἐλαίου ἡμίναν μίαν.

ΑΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ.

Λιθαργύρου λίτραν μίαν, ἀμμωνιακοῦ γο γ, λεπίδος κυπρίας, γο ἓξ, ῥητίνης φρυκτῆς γο ἓξ, κηροῦ λίτραν μίαν, χαλκοῦ κεκαυμένου γο γ, ψιμμυθίου γο ἓξ, ἐλαίου ξε. γ ὥρα.

Καυσικὸν πρὸς ὤμους καὶ ἁρμονίας καὶ κόξας.

Χαλβάνης γο ἓξ, ἀμμωνιακοῦ γο δ, ἴριδος βηρυτίας γρά. ε, ἀσφάλτου γο δ, ἀψινθίου γο β, βδελλίου, μήκωνος σπέρματος, προπόλεως, λιβάνου ἀλεύρου, δαφνοκόκκων, ῥητίνης κολοφωνίας ἀνὰ γο β, δικτάμνου γο ε, ῥητίνης γαστρικῆς γο ε, κηροῦ λίτρας δύο. Ἄλλο.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ἀσφάλτου λίτραν μίαν, ῥητίνης τερεβινθίνης λίτραν α, ἀμμωνιακοῦ ℥ ἓξ, βδελλίου γο α, οἰσύπου γο μίαν, χαλβάνης γο γ, στύρακος γο γ, μάννης γο α, συπτηρίας σχιστῆς γο γ, ὄξους γο δ, ἐλαίου καρυΐνου γο α, ἐλαίου παλαιοῦ γο μίαν, νίτρου γο μίαν, πεπέρεως γο β, ἰξοῦ γο β, πετροσελίνου γο μίαν, προπόλεως γο β.

Ἄλλο.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ῥητίνης φρυκτῆς γο ἓξ, ἀμμωνιακοῦ γο γ, κώνης γο γ, βδελλίου γο α, χαλβάνης γο α, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο ἓξ, ἀξουγγίου παλαιοῦ γο ἓξ, οἴνου κυάθους τρεῖς.

Ἄλλο.

Ὄξους σκιλλιτικοῦ ξε. ὥρα, σινωπίδος γο β, ῥητίνης φρυκ

τῆς ξε. α̅, ἀλεύρου χνοὸς ξε. ἰταλικοῦ τε ς΄, τὸ ὄξος θερμάνας μετὰ τῆς πίσσης ἐπειδὰν καλῶς ζέσῃ, τὰ λοιπὰ ἐπιβαλὼν, εὐκράτως κατάχει, καὶ μετὰ τὴν κάνναβιν κόπτων καὶ ποιῶν ἐλλύχνια ἐπιτίθει συνδέων τὸν τόπον.

Κατασκευὴ καυστῆρος.

Σεῦτλα εἰς ὕδωρ καθεψήσας, καὶ τὸν τούτων χυλὸν νίτρῳ καὶ ἐλαίου ἡμίνῃ μίξας, καυτηρίασον.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΩ͂Σ ΔΕΙ͂ ΓΡΑΣΤΊΖΕΙΝ.

ΚΕΦΆΛ. ΛΗ.

Ἄψυρτος ὡρείωνι μαρκέλλῳ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν τίνα τρόπον τοὺς ἵππους δεῖ γραστίζειν. ἔστι γὰρ ἀναγκαιοτάτη καὶ πρώτη θεραπεία, τὸν ἵππον ἰδίᾳ στήσαντος, παραβαλοῦμεν τὴν γράστιν, μηδὲν ἕτερον τῶν τρεφόντων παραβάλλοντες. ἄριστον μὲν οὖν ταύτην πυρίνην. εἰ δὲ μὴ, κριθίνην, ἣν δώσομεν μέχρις ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ τούτων διπλασίονας ἄλλας. ὑπάρχει δὲ βέλτιον, ἐὰν ἡ παρὰ θαλάσσῃ ἐσπαρμένη. εἰ δὲ οὐκ ἔστι, τῇ παρούσῃ χρησόμεθα, καὶ κριθῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν προστιθέντες ἡμιχοίνικον. ὅταν δὲ ἔλθωμεν εἰς τὸ τεταγμένον, μενοῦμεν διδόντες τὴν εἰθισμένην ταγὴν, καὶ χλωρὸν χόρτον μὴ ἐλλείποντες, ἐφ' ὅσον ἐὰν ᾖ χρόνον. ἀπὸ δὲ τῶν πρώτων ε̅, προαξόμεν αὐτὸν καὶ λούσομεν, ὥστε καὶ νήχεσθαι, εἶτα ἀποξύσαντας τὴν ὑγρασίαν πᾶσαν δεῖ ἀναφυσᾶν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ τρίβειν ταῖς χερσὶ κατὰ τρίχα, μέχρις ἂν μηδεμίαν ἰκμάδα τὸ χρῶς ἔχῃ, καὶ τὰς λοιπὰς παραβαλοῦμεν καθὼς προγέγραπται μετὰ τῶν κριθῶν. ἐὰν δὲ συμβῇ ποτε ἐνδεῆ γενέσθαι τὴν γράστιν μὴ ἴσον δοθῆναι ἐκ τῶν δέκα τὰς πέντε. καταστήσομεν δὲ καὶ παραβαλοῦμεν τοῦ μηνὸς λήγοντος, συμμετρούμενοι τὰς ε̅, μέχρι τῆς τριακάδος, ἵνα τῇ νουμηνίᾳ ἀρξώμεθα, τὰς λοιπὰς μετὰ τῶν κριθῶν γραστίζειν μέχρι τῆς δεκάτης τοῦ μηνός. ἀναγκαῖον δὲ ἔχει παραβάλλοντας τὴν γράστιν, φλεβοτομεῖν αὐτὸν, διακόπτοντας τὰς ἐν τῷ στήθει

φλέβας

φλέβας, καὶ τὴν ὑπερῶαν, ἵνα τὸ προϋπὸν αἷμα ἀπὸ τῶν ξηρῶν, οὕτε ἰχῶρες ὑπόχυσιν λαμβάνωσιν, οὕτω τε τὸν νέον εἰς καθαρὰς τὰς φλέβας, καὶ τὴν ὑπερῶαν. διαιτηθεὶς γὰρ οὕτως ὁ ἵππος οὐ ῥᾳδίως ἐμπίπτει εἰς ἀρρωστήματα, καὶ μοχθηρίας ὑπομένει. ὠφέλιμον δὲ καὶ τῷ χλοαζομένῳ ἅλας παραβάλλειν τῷ ἵππῳ, ἵνα μὴ συγχρίασις γένηται, ἥν τινες ἄφθαν καλοῦσιν ἐν τῷ στόματι. μηδέποτε δὲ ἵππον βόσκειν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ μάλιν ἔχοντα. δυσχερῶς γὰρ ὑποφέρει τῇ βύρσῃ, καὶ γίνεται ψωρίασις, ἐξ ἧς, καὶ μανία γίνεται τοῖς καύμασιν. δεῖ οὖν τὸν τοιοῦτον ἑστῶτα ὑπὸ τὴν στέγην παραβάλλειν. ἄριστον δὲ προκαθάραντα διὰ τοῦ σικύου καὶ τοῦ νίτρου χλοάζειν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ἐνέτυχόν ποτε συγγράμματι Διοκλέους δοκιμωτάτῳ προσφωνοῦντός τινι τῶν βασιλέων Ἀντιγόνῳ οἶμαι, ὑγιεινὰ παραγγέλματα, οἷς χρώμενός τις εὐδοκιμήσει. καλῶς οὖν ἔχει καὶ ἡμᾶς εἰπεῖν. ὅπως δεῖ κατὰ τὴν τοῦ ἦρος ὥραν κρασίζειν τοὺς ἵππους, τὴν χλωρὰν αὐτοὺς παραβάλλοντας πόαν, διευθύνοντες γὰρ καλῶς, οὐκ ἐμπεσοῦνται εὐμαρῶς, εἰς τὰ ἀρρωστήματα, ἡνίκα αὖ ὁ καιρὸς ἐπιστῇ τῆς χλόης, ἐξ αὐτῆς τὸν ἵππον ποίησον βοσκηθῆναι χόρτον ἄγριον ἡμέραν μίαν, εἶτα τῇ ἐπιούσῃ ἀναφυσήσας τὰς ῥῖνας ἀναφυσήματι τῷ συγκειμένῳ διακοκκορίζου, καὶ φύλλου καὶ κόστου, καὶ ἴρεως καὶ πεπέρεως, εὐθέως ἄφες εἰς τὴν νομὴν, ἡμέρας δύο που, ἢ καὶ τρεῖς, ἵνα ἐπικύπτων μετὰ τὴν ἀναφύσησιν, πᾶν τὸ ἐγκείμενον τῇ κεφαλῇ ὑγρὸν, ἐκβάλῃ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ μετὰ τὸ ἡμέραις βοσκηθῆναι τρισὶν, εἰσάγαγε εἰς τὴν ἱπποστασίαν, καὶ χόρτον ἄγριον παράβαλλε ἐπὶ τέσσαρσιν ἡμέραις. παράβαλλε δὲ καὶ τὴν κρᾶσιν. μάλιστα δὲ πυρίνην. εἰ δὲ μὴ, κριθίνην ἐπὶ ἡμέραις πέντε, καὶ μετὰ τοῦτο φλεβοτόμησον τὸν ἵππον, καὶ τὸ αἷμα ἐκβαλὼν, μίξον νίτρῳ καὶ ὄξει, καὶ ἐλαίῳ, καὶ ᾠοῖς, καὶ οὕτως περίχριε τὸ ζῶον, καὶ στήσας ἐν ἡλίῳ, ὡς τὸ χρῖσμα ἅπαν ξηρανθῆναι, χρῶ τῇ κράσει, μάλιστα μὲν ὡς προείπομεν πυρίνῃ. εἰ δὲ ταύτης ἀπορῇς, κριθίνῃ, ἐπὶ ἡμέραις πέντε. μετὰ δὲ τὸ πληρωθῆναι τὰς ἡμέρας, ἐξάγων τῆς ἱπποστασίας, λοῦσον τὸν ἵππον καὶ ἀπόμαξον σαβάνοις ὡς πᾶσαν ἀπομαγῆναι τὴν ἰκμάδα, εἶθ' οὕτως στήσας τὸ ζῶον, παράβαλλε τὴν κρᾶσιν ἐπὶ

ἡμέραις τρισί. μάλιστα μὲν εἰ ἐγχωρεῖ, τεσσαρεσκαίδεκα, ἐπειδή γε μὴ ἔλαττον ἑπτὰ, ἢ ἐννέα, ἵνα ὡς ὅτι μάλιστα πιότατος γένηται. χρήσιμον δὲ χλοαζομένῳ αὐτῷ παραβάλλειν ἅλας, ὡς μὴ τὴν λεγομένην ἄφθαν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπιγίνεσθαι, ὅθεν τινὲς ἔφασαν βέλτιον εἶναι ἐν παραθαλασσίοις μέρεσιν ἐπαρμένην εἶναι τὴν γράσιν. εἰ δὲ συμβαίνει ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ὑπὸ μάλεως ἔχεσθαι, ἢ πειράζεσθαι, μὴ βόσκειν αὐτὸν ἐν ὑπαίθρῳ. δυσχερῶς γὰρ ὑποφέρει τὴν βύρσαν τὸ πάθος, καὶ γίνεται ψωρίασις, ἐξῆς ἐνίοτε τοῖς καύμασι, καὶ εἰς μανίαν ἐκτρέπεται τὸ ζῶον. δεῖ οὖν αὐτῷ ὑπὸ στέγην παραβάλλειν τὴν γράσιν προκαθάραντα διὰ τοῦ σικύου, καὶ τοῦ νίτρου. πέρας μὲν οὖν ἔχει τὸ σύγγραμμα. συντάγματα δὲ καὶ βοηθήματα τούτῳ ὑπετάξαμεν, ἵν' ὑπάρχει πᾶσι γινώσκειν πῶς ἕκαστα τούτων κατασκευάζεται.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὁ καλῶς ἵπποις καὶ ἡμιόνοις τὴν τῆς ὑγιείας προφυλακὴν ποιούμενος, οὐχ' ὡς ἔτυχεν περιποιεῖται. φυσικὴ γάρ ἐστι κάθαρσις, ἦρος ὥρᾳ γινομένη κατὰ τὸν τρόπον. ὅταν ὁ καιρὸς ἐπιστῇ τῆς χλόης περὶ τὰς ἀπριλλίου μηνὸς εἰδοὺς, εὐδιεινὸν ἐπιλεξάμενος ἡμέρας κατάστημα, ἐξάγαγε τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τοῦ ἱπποστασίου, καὶ ἄφες βοσκηθῆναι ἀγρίαν χλόην πρῶτον ἡμέραν μίαν, εἶτα τῇ ἐπιούσῃ ἐμφύσησον αὐτὸν εἰς τὰς ῥῖνας φάρμακον ξηρὸν, οὗ ἡ σύνθεσις αὕτη. κοκκορίζου, πεπέρεως, γλίχωνος, ὀριγάνου ἀνὰ γο̄ ᾱ, φύλλου ἴρεως, κόστου, σικύου ἀγρίου ῥίζης ὅτι μάλιστα λεπτοτάτης ἀνὰ γο̄ ϛ', ταῦτα κόψας καὶ σήσας λεπτῷ κοσκίνῳ, ἐμφύσα διὰ καλαμίσκου εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ ἀνακρεμάσας ὡς ἡμιώριον, ἄφες βοσκηθῆναι ἐπὶ ἡμέραις ἄλλαις τρισὶν, ἵνα πᾶν τὸ ἐν ἐγκεφάλῳ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ὑγρὸν σύστημα φλεγματῶδες, ἐν τῇ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς ἐν τῇ νομῇ καταρρυὲν ἐκκριθῇ. οὕτω γὰρ οὔτε μάλις, οὔτε παρίσθμια, οὔτε χοιράδες γίνονται τοῖς ζώοις. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἄγε ἐπὶ τὴν ἱπποστασίαν, καὶ παράβαλλε ἄγριον χόρτον ἐπὶ ἡμέραις πέντε. τῇ δὲ ἑξῆς, ἄρξαι διδόναι τὴν γράσιν. κάλλιον μὲν πύρινον. εἰ δὲ μὴ, κριθίνην

θίνην τὰς ἡμέρας πέντε, καὶ οὕτως φλεβοτόμησον, καὶ τὸ αἷμα δεξάμενος πᾶν, μίξον ἐν αὐτῷ ἔλαιον, καὶ ὄξος, καὶ νίτρον, καὶ ἀνὰ τρίχα κατάχριε τὰ ζῶα ἀπὸ κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν, καὶ ἀνατρίψας ἐπιμελῶς, στῆσον ἐν ἡλίῳ ἵνα ξηρανθῇ. ἔπειτα εἰσάγαγε εἰς τὴν ἱπποστασίαν, καὶ παράβαλλε τὴν κράστιν τὰς ἄλλας ἡμέρας πέντε μὴ ψήχων αὐτά. τῇ δὲ ἕκτῃ ἐξαγαγὼν τῆς φάτνης λοῦσον, καὶ ἀπόμαξον σαβάνοις τραχέσιν ὅτι μάλιστα, ὅπως ἐξικμασθῇ ἀπ' αὐτῶν πᾶν τὸ ὑγρόν, καὶ στῆσον ἐν τῇ φάτνῃ, καὶ παράβαλλε κράστιν ἡμέρας ιε΄, καὶ ἕξεις αὐτοὺς πίονας, καὶ ὑγιεῖς, καὶ καλούς. χλοαζομένοις δὲ, χρὴ διδόναι συνεχῶς ἅλας, ἐπί τινος πίνακος ἢ σανίδος, ἵνα ὅσον θέλουσιν χωρὶς ἀνάγκης λαμβάνωσι. τοῦτο δὲ γινέσθω μετὰ τὸν ποτόν, καὶ τριβέτω τις τῇ χειρὶ ἅπαν τὸ σῶμα αὐτῶν ἁλσί, τούτου γὰρ γινομένου, οὐδὲ τὸ περὶ ἄφθης πάθος αὐτοῖς προσγενήσεται, ὅ ἐστιν ἕλκωσις στόματος.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΠΛΗΣΜΟΝΗ͂Σ, ΚΑῚ ὨΜΌΤΗΤΟΣ.

ΚΕΦΆΛ. ϞΘ.

Ἄψυρτος Ἀπίᾳ ἱππιατρῷ Ἀντιοχεῖ χαίρειν. ἐν πλησμονῇ καὶ ὠμότητι πολλοῖς γέγραπται βοηθήματα. ἄριστον δὲ ἡ φλεβοτομία ἐκ τῶν ἀγκώνων καὶ βραχιόνων. θερμὴ γὰρ ὑπάρχουσα ἡ σύστασις τοῦ ζώου, ταχέως ἀνάδοσιν λαμβάνει ἐκ τῶν σιτίων τῆς ὠμότητος, διὸ δεῖ αἷμα ἀφαιρεῖν, καθὼς ἄνω γέγραπται. συμβαίνει γὰρ ἐκ τούτου τοῦ πάθους, μεταβαίνειν τὸν ἵππον εἰς πυρετὸν καὶ ἔστι δυσβοήθητος.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Ὀξὺ πάθος ἡ πλησμονὴ σὺν ὠμότητι. τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὅταν νέων ἅπτωνται τὰ ζῶα καρπῶν, οἱ μηδὲ πώποτε ἐκ τοῦ χρόνου πέψιν ἔχοντες. λυπεῖν εἰώθασι τὰ ζῶα

τῇ νεαρότητι, διοιδοῦντες, καὶ πιμπλῶντες τὰς γαστέρας, καὶ πολλάκις ῥηγνύντες. δεῖ οὖν ὀλιγώτερα τὰ νέα παραβάλλειν σιτία τοῖς ζώοις ἐναποβρέχοντας πρῶτον εἰς ὕδωρ, ἵνα τὴν ἄρσιν τοῦ μεγέθους αὐτῶν ἔξω ποιησάμενα, τῷ ἐν ὕδατι τὴν ὠμότητα καταλίπωσιν. ἀκινδύνως δὲ διαμένωσι τὰ ζῶα μὴ βλαβέντα, καὶ καλῶς ἔχωσι τὴν τροφήν. ἂν δὲ ἄρα ποτὲ ἀκουσίως, ἢ ἄνευ τῆς τοῦ ἱπποφορβοῦ γνώμης, τὸ ζῶον οἷα γίγνεται ἐκ τῶν θημονιῶν, ἢ τῇ ἄλλῃ αὐτῆς φάγοι πλέον, θεραπεύειν αὐτὸ ἐγκλύσμασι καὶ φλεβοτομίαις, ἀπό τε ἀγκώνων, καὶ βραχιόνων. ἐκεῖνα γὰρ εἴωθε τὰ μόρια, πρῶτον ἡ ὠμότης συνδεσμεῖν, καὶ καθάπτεσθαι τῶν ἐν αὐτοῖς νεύρων. προλαβὼν οὖν καὶ κενώσας τὸν τόπον τοῦτον ἅμα τῇ τοῦ αἵματος ἀφαιρέσει, καὶ τὴν βλάβην τοῦ ὀφείλοντος πάσχειν ἀφελεῖς μορίου.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΕΥ̓ΝΟΥΧΙΣΜΟΥ͂.

ΚΕΦΆΛ. Ρ.

Ἄψυρτος Εὐδόξῳ τῷ ἐμῷ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε εὔχρηστον εἰδέναι οἷς δεῖ καιροῖς εὐνουχίζειν τοὺς ἵππους, καὶ τίνι τρόπῳ. ἀρίστη δὲ ὥρα τῆς ὀρχοτομίας ἐαρινὴ καὶ φθινοπωρινή, ἐξετέμομεν δὲ καὶ θερείας, καὶ οὐδὲν ἠδικήσαμεν. δεῖ δὲ τέμνειν οὕτως. κατακλίναντα τὸν ἵππον, καὶ καταλαβόμενον τοὺς πόδας ἐκλαμβάνειν τοὺς ὄρχεις ἴσους, καὶ ἀποδεσμεῖν τῇ ὠτολαβίδι, καὶ τέμνειν τὴν περὶ αὐτοὺς βύρσαν μόνην ὅσον ἱκανόν, δι᾽ ἧς ἐκβληθήσονται. τέμνων δὲ ἐπιθήσεις πόρπακας λινοῦς, ἢ καννα βίνους περὶ ἑκάτερον δύο. καὶ τότε τέμνε τοὺς χιτῶνας, εἶθ᾽ οὕτως ἔκθλιβε, καὶ καυτηρίῳ ἀπότεμνε τοὺς κρεμαστῆρας περὶ αὐτὸν τὸν ὄρχιν, προτιθεὶς ἐκ τοῦ ὀπίσω μέρους, μὴ κατὰ τὴν ἐμπροσθίαν. ἔστω δέ σοι τὸ καυτήριον ὡς ὅτι διάπυρον, ἵνα ἐν ἑνὶ ἀφέλῃς. εἰ δὲ μή γε, δευτέρῳ. πλείονα γὰρ προσφερόμενα, φλεγμονὴν ποιεῖ. καὶ τίλματα ῥάκους ποιήσας, καὶ ἔρια διάβροχα πισσελαίῳ, ἔνθες, καὶ ἀπόδησον τοὺς πόρπακας, καὶ τῇ τρίτῃ

ἔκριψον

ἔκριψον λύσας τὰ μότα, καὶ ὑπόχεε τοῦ ῥοδελαίου πτεροῖς ἀποβάπτων. καὶ τοῦτο ποιήσεις, ἕως οὗ ἀπουλωθῇ καθ' ἡμέραν γινόμενον. ἐν ᾧ δὲ χειρουργήσεις, ἄφελε τὴν τροφὴν πᾶσαν. τῇ δὲ ἐπαύριον, δώσεις τὸν ποτὸν ἐκ προσαγωγῆς, καὶ τὴν τροφὴν πᾶσαν, περιπατείτω δὲ ἐν ταῖς ἀναψυχούσαις ὥραις. καύματος δὲ στηκέτω, καὶ τὸν μὲν οὕτω θεραπεύσεις ὄντα ἐν τῇ φάτνῃ. ἐὰν δὲ ἐν ἀγέλῃ τέμῃς, ἔκτεμνε τῷ καυτηρίῳ καθὼς προγέγραπται, καὶ ὑπόχεε τοῦ ῥοδελαίου, καὶ ἀπόλυε αὐτὸν εἰς τὴν νομήν. ἔστω δὲ ὁ καιρὸς τούτου μόνου ἐαρινός. φλεγμονῆς δὲ γινομένης τῷ ἐπὶ τῆς φάτνης ἑστηκότι, χρήσῃ κιμωλίᾳ μετὰ ὄξους καταχρίων. τοὺς δὲ μονόρχεις, περικόπτειν οὐ δεῖ. ἐν τῇ ἐκτομῇ γὰρ δυσάλωτοί εἰσιν, καὶ ἐπισφαλεῖς. ὅταν δὲ ἀναστὰς μετὰ τὴν ἐκτομὴν χρεμετίσῃ, ῥαδίως οὐ περιγίνεται. λέγεται δὲ τὸν δευτερόβολον ὀρχοτομηθέντα τοὺς λοιποὺς ὀδόντας μὴ ἀλλάσσειν, μὴ δὲ τοὺς κυνόδοντας ἐκφύειν μεγάλους. ἐν δὲ τῇ πωλικῇ ἡλικίᾳ ὄντων, οὐκ ἔστιν ἰδεῖν τοὺς ὄρχεις. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι οἱ ὀρχοτομούμενοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μάλιστα οὐκ ἐμπίπτουσιν, οὔτε μὴν ὑπὸ ῥεύματος ῥαδίως ἐνοχλοῦνται περὶ τῶν σκελῶν, οὔτε χοιράδας ποιοῦσιν.

ΙΕΡΟΚΛΕΌΥΣ ΕΙΣ ΤῸ ΑΥΤΌ.

Ὅπως μὲν δεῖ ἐκτέμνειν ἵππον, ἀποχρώντως Ἄψυρτος διδάσκει. τοσοῦτον δὲ ἐνταῦθα εἰπεῖν ἄξιον, ὡς ἡ τοῦ ἦρος ὥρα καὶ τοῦ φθινοπώρου, εἰς τὴν τῶν ὄρχεων ἐκτομὴν ἁρμόζουσι, ἔτι ὡσαύτως μονόρχεις χρὴ μὴ ἐκτέμνειν, ἐπισφαλοῦς οὔσης τῆς ἐκτομῆς. ἐὰν δὲ ἐκτμηθεὶς, μετὰ τὴν ἐκτομὴν ἀναστὰς χρεμετίσῃ, σημεῖον, ὅτι οὐ ῥαδίως περιγίνεται. φασὶ γε μὴν τὸν δευτερόβολον ἐκτμηθέντα, τοὺς λοιποὺς ὀδόντας μὴ ἐναλλάττειν, μὴ δὲ τοὺς κυνόδοντας ἐκφύειν μεγάλους.

Περὶ ἐκτομῆς ὄνου.

Ὄνον ἐκτέμνειν χρὴ διετῆ οὕτως. λίνῳ ἀποδήσας τοὺς ὄρχεις, καὶ καταλαβόμενος, λοξῶς ἐπίτεμνε, ἵνα δὲ μὴ ἐπακολουθήσῃ φλεγμονὴ, ἀπότεμνε τῷ καυτηρίῳ.

Περὶ καρυδώσεως.

Εἰ βούλει καρυδῶσαι κτῆνος, μηνὶ μαΐῳ ἀνέμου βορέου πνέοντος

οντος

οντος ποίησον φόσαν, καὶ συμποδίσας αὐτὸ, καὶ βαλὼν ὕπτιον ὥστε μὴ ἐρεγθῆναι τοὺς ὄρχεις διὰ δεσμοῦ. εἶτα λαβὼν σιδήριον ὀξὺ, ταχὺ τὸ δέρμα ἀπότεμε. καὶ ὅτε αὐτοῦ οἱ ὄρχεις ἐξέλθωσιν, ἔκτεμνε ἀκρίβειαν ποιούμενος, ὥστε μὴ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἆραι, εἶτα ἅλατος αὐτοῦ πλήρου τὴν πληγὴν, καὶ ἀνέγειρε αὐτὸ, καὶ ἄφες ἵνα μὴ διοιδήσῃ. καὶ τῇ ἐπαύριον ἐπ' ἂν ὄψει ὅτι αἷμα ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἐξέρχεται, λῦσον αὐτὸ, καὶ πίσσαν καὶ ἔλαιον λαβὼν, ἐνάλειφε τοὺς νεφροὺς, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ καλῶς, καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸ πολὺ περιπατῆσαι ἕως οὗ ὑγιάνῃ. στηκέτω δὲ ἐν τόπῳ θερμῷ, καὶ κατάχει τὸ σῶμα αὐτοῦ καθόλου οἴνῳ, μετὰ λιβάνου, καὶ μάννης, καὶ περίβαλλε σάγῳ. καὶ ἐὰν αἷμα ἐκβάλλῃ, ἀμμωνιακοῦ γο. α, πρασίου χυλοῦ κύαθον ἐν μέλιτι μίξας, κατάχει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΘΛΑΣΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΑ.

Ἄψυρτος Δάμᾳ Λαοδικεῖ ἑταίρῳ χαίρειν. Βούλομαί σε γινώσκειν, ὅταν ἐκ τῆς ὁδοῦ πρῴην, καὶ τῷ ὀπισθίῳ ποδὶ ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἐπιβαίνῃ, καὶ θερμὴν τὴν ὁπλὴν ἔχῃ ὅτι θλάσμα ἔχει. δεῖ οὖν εὐθέως ἀποχαράσσειν τὸν πόδα κατ' ὄνυχα ἄκρον περὶ τὴν ὁπλὴν, καὶ εὑρήσεις ὑγρὸν, καὶ ταχέως ὑγιὴς γενήσεται. ἔσθ' ὅτε δὲ θλάσμα συμβαίνει πεποιηκέναι ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μὴ χωλαίνει δέ. ὁ τοιοῦτος οὖν ἐν τῇ στάσει διεπύωσε, καὶ τότε εὔγνωστόν ἐστιν ὅτι ὑγρὰ ἔχει, καὶ δεῖ ἀνοίγειν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. ἐν δὲ τοῖς ἐμπροσθίοις, οὐχ εὑρίσκεται ταχὺ, διὸ δὴ βόλβιτον πρόσφατον ἀνεζεσμένον σὺν ὀριγάνῳ ἐν ὄξει, καὶ ἐλαίῳ ὑποῤῥίπτειν τῷ ποδὶ πολλάκις, ἢ κρίμνα ἐν ὄξει ἀνεζεσμένα. ἢ σῦκα καὶ ἅλας κόψαντα καταπλάσσειν, ἢ ἄγνον ἐν ὄξει ἑψήσαντα καὶ τρίψαντα. διαχεῖ γὰρ τὰ ὑγρὰ, καὶ ἀναστομοῦνται εἰς τὴν ἔκρηξιν, καὶ εἰς τὰ κάτω ῥυπήματα

τοῦ ποδὸς

τοῦ ποδὸς. ὅταν δὲ ἄνω ἐκρήξῃ, χρὴ στέαρ καὶ ῥητίνην τήξαντα ἐν ταυτῷ, βάλλειν εἰς τὴν περίῤῥηξιν, καὶ εἰς κάτω βυσμάτα, ἢ μαλάγματι τῷ πρὸς τὰ σρέμματα συγκειμένῳ, καὶ τάχιον καταβήσεται ἡ ὁπλή. περὶ δὲ τῶν τοιούτων μὴ κενοῦν τὴν φλέβα τὴν ἐν τῇ στεφάνῃ, διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἁρμάτημα συμβαίνει μαρμάρωσις. ἐὰν δέ ποτε συμβῇ θλάσματα μὴ ἐν τῷ ἑνὶ ποδὶ, ἀλλ᾿ ἐν τοῖς πλείοσιν, ἢ καὶ πᾶσι, καὶ κατακείμενος, ἢ καὶ νυστάζων, καὶ μήτε βρώγῃ μήτε πίνῃ, ἀλλὰ καθεύδῃ, λιθαργικός ἐστιν. ὃν δεῖ ἐγχυματίζειν διὰ ἀμφοτέρων τῶν μυκτήρων, ὀξυκράτου μὴ δριμέος κοτύλῃ, καὶ αἵματι ἀλώπεκος προσφάτῳ καταχρίειν τὴν κεφαλὴν, καὶ καστόριον τὸ αὐτὸ ποιεῖν λέγεται. τὰ δὲ θλάσματα μάλιστα τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ νωταγωγοῖς συμβαίνει, ἤτοι ἡμιόνοις καὶ ὄνοις, διὰ ὧν θλασμάτων οἱ φοίνικες ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων μᾶλλον ῥαδίως γίνονται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑὙΤΌ

Ἂν αἴσθῃ γινόμενον τὸ θλάσμα, γνωρίζεται δὲ ἀπὸ τοῦ θερμοτέραν εἶναι τὴν πάσχουσαν ὁπλὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄκρῳ τῷ ὄνυχι ἐπιβαίνειν τὸν πόδα, ὃν ἀλγεῖ τὸ ζῶον, κριθὰς ἑψήσας, περίθες καὶ ὑπόδησον, εἶτα θερμὸν ὕδωρ ἐπιχέας ταῖς κριθαῖς, πυρίασον ἐπὶ πολλὴν χρόνον, καὶ δὶς, καὶ τρίς. ὑπὸ μάλιστα μὲν ἀπὸ τῆς πυριάσεως τῆς πολλῆς διαχυθήσεται τὸ θλᾶσμα. εἰ δὲ μὴ τοῦτο συμβῇ, πάντως γοῦν πεπανθήσεται, ἢ ἄλευρον κρίθινον ἑψήσας ἐν οἴνῳ κεκραμμένον παρεμβαλὼν, καὶ περιστερᾶς κόπρον κατάπλασσε. ὅπερ εἰ γένοιτο καὶ πεπανθῇ, ἄνοιξον ὡς εἴωθε καθ᾿ ὃν τόπον τὸ θλᾶσμα γίνεται, ἵνα τὸ ὑγρὸν ἅπαν ἐξέλθῃ. καὶ οὕτως διαχρίσας τῷ φαρμάκῳ τῷ διαχαλκαίνθης, συγκειμένῳ ἀπὸ βύσσου σπογγιᾷ τὸν τόπον τὸν ἀμυχθέντα, καὶ ποίησον τοῦτο ἕως ἂν ὑγιάνῃ. ἢ εἰ μὴ τούτου εὐποροίης τοῦ φαρμάκου, ἐλλύχνιον λαβὼν, καὶ εἰς ὀξέλαιον ἐμβρέξας, ἐπιτίθει ἐπὶ τὸν ἀνοιχθέντα τόπον, καὶ τοῦτο ποίει, ἕως ἂν ὑγιάνῃ. εἰ δὲ συμβαίνῃ τὸ θλᾶσμα ἀναῤῥῆξαι εἰς τὸ ἄνω, τουτέστι παρὰ τὴν ἔκχυσιν τῆς ὁπλῆς, ὃ μάλιστα συμβαίνει τοῖς σκληρόποσι τῶν ζώων, τὰ μὲν πρῶτα χρῶ τῷ ὀξελαίῳ

καὶ τῷ ἐλλυχνίῳ. εἰ δὲ διὰ ἀλγηδόνος ἐπὶ τὸ ἐγχωροῦν παύσαιτο, χρῶ μετὰ ὀνυχαλέμματι ἐπὶ πάσης τῆς ὁπλῆς τῷ συγκειμένῳ διὰ τῶν σαυρῶν ὑπὲρ τοῦ αὐξηνθῆναι τὴν ὁπλὴν, καὶ οὕτως ἐξελάσας τὴν δοκοῦσαν γεγενῆσθαι ἀνάρρηξιν. τὸ δὲ φάρμακόν ἐστι τόδε. εἰς χύτραν καινὴν ἔμβαλλε ἐλαίου ξέ. τρεῖς, καὶ σαύρας τὰς χλωρὰς καθεὶς εἰς τὸ ἔλαιον, καὶ πωμάσας καθέψησον, ὡς ἐπὶ καυθῆναι τὰς σαύρας εἰς τὸ ἔλαιον, καὶ μετὰ τοῦτο ἐξελὼν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐπίβαλλε ἀσφάλτου λελειωμένης γο ξ, καὶ πίσσης ὑγρᾶς ἡμίξεστον, καὶ στέατος χοιρείου παλαιοῦ λίτρας β, ταῦτα πάντα καλῶς συνεψήσας, χρῶ ἀλείφων τὴν ὁπλήν. τοῦτο δὲ ποιήσει ἐπὶ τὸ ἐγχωροῦν· καὶ σκληρότερον τοῦ ζώου τὸν πόδα.

Πρὸς τὸ μηδέποτε θλάσμα ποιεῖν κτῆνος.

Ἐξερχομένου τοῦ ζώου ἀπὸ τῆς χλόης, λαβὼν φοινικοβάλανον, ἔξελε αὐτοῦ τὸ ὀστέον, καὶ γέμισον τὸν φοίνικα ψιμμύθιον, καὶ δίδου διὰ στόματος, ὑγιῆ αὐτὸν παραπέμπων. τοῦτο ποίει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ.

Ἐὰν ἔσω θλάσμα γένηται τοῦ ποδὸς, θεραπεύσεις οὕτως τὸν ἵππον. περιχαράξας τὴν ὁπλὴν, κατάπλασσε κριθαῖς ἡψημέναις ἐν ὕδατι, ἢ πίτυρα θερμὰ φυράσας, καὶ μίξας παλαιὰν κόπρον ὀλίγην κατάπλασσε. ἐὰν δὲ τὸ ὀστάριον τὸ ἐν τῇ χελιδόνι φανῇ, μέλιτι καὶ ὄξει χρώμενος, καὶ ἐλλυχνίῳ μότου ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. εἶτα σύμμα ἐπιτίθει, κισσίου φύλλα λειοτριβήσας μετὰ ὄξους, ἢ μυρσίνης φύλλα ὁμοίως ἐπιτίθει, ἢ σιδίων λέπυρα ἑψήσας ἐν ὄξει, καὶ λεάνας ἐπίθες, ἢ ξηρὰ κόψας ἐπίπασσε, ἢ χαλκάνθης μέρος, καὶ κηκίδας κόψας, τὸ αὐτὸ ποίει, προαποπλύνων ὄξει τὸν τόπον.

ΑΛΛΟ ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ.

Ἐὰν ἤδη ἤνοικται τὸ θλάσμα, κόκκους ἅλατος μίξας μετὰ ὄξους, μετὰ ἀνεῳγμένῳ τόπῳ τοῦ ὄνυχος πρόσαγε. θάλπε δὲ καὶ πιτύροις θερμοῖς τὸν ὄνυχα, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐὰν ὁ ἰχὼρ παύσηται ῥέων, στυπτηρίαν σχιστὴν μετὰ σινωπίδος καὶ ὄξους μίξας ἀπόθου. ἐπειδὰν δὲ ἡ θέρμη παύσηται, χοιρίαν φύσαν ἐπὶ τὸν ἀνεῳγμένον τόπον ἀποσφράγγισον, καὶ ὅταν

μὴ χωλαί-

μὴ χωλαίνῃ, λῦσον καὶ ἀσφάλτωσον. Ἄλλο.

Ἐὰν δὲ πύον ἔχον τὸ θλάσμα, ἀποχαράξας τὴν ὁπλὴν καταβάθους, καὶ τὸν τόπον καλῶς διανοίξας, καταντλεῖ ὀξυκράτῳ, καὶ τὸ τραῦμα θεράπευε τῇ ὑγρᾷ, καὶ στέατι αἰγείῳ καὶ προβατείου ἀναχλιάνας, ξυλοσπογγίῳ ἐπίχριε, καὶ κόπρον ἱππείαν ξηρὰν ἐπάνω ἐπίθες, καὶ ἐπίδεσμον. ἕξει γὰρ καλῶς.

ἈΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΜΑΝΊΑΣ, ΚΑῚ ΛΎΣΣΗΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΒ.

Ἄψυρτος γαΐῳ ἱππιατρῷ ἀλεξανδρεῖ χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν περὶ τῶν μαινομένων, καὶ λυσσώντων τίσι βοηθήμασι χρὴ δεῖ. βοηθοῦντες δὲ ἐγχυματιζόμενοι διὰ τῶν μυκτήρων, οἴνου μέλανος αὐστηροῦ κοτύλαις τέσσαρσι, καταλαμβανόμενοι δεσμῷ καὶ τῇ διαδέσει. ἢ σικύου ἀγρίου ῥίζαν ἑψήσαντας ἐν οἴνου κοτύλαις δυσί, καὶ τοῦ νίτρου μίξαντας ἐγχυματίζειν, καὶ ἐλλέβορον μέλανα ἀναζέσαντας ἅπαξ ἐν ὄξει, χρίειν καθόλου τοῦ σώματος, μάλιστα δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τῇ ῥινὶ δὲ ὑπονοστόρᾳ χρῆσθαι, καὶ γυμνάζειν ἐπὶ πλεῖον, καὶ ἀφαίρεσιν αἵματος ποιεῖν ἐκ τῶν σκελῶν, καὶ βραχιόνων. κριθὰς δὲ τούτοις οὐ δεῖ προσφέρειν ἄχρις ἂν νήφοντες γένωνται. λέγεται δὲ καὶ ἐν ἡσυχίᾳ δεῖν ἑστάναι αὐτούς, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινῷ, ὃ ἡμεῖς ποιήσαντες ἐπιτεινομένους ἔχομεν μᾶλλον, καὶ διαφωνοῦντας. μόνον δὲ ἐστὶ καίριον βοήθημα, ὡς ἂν αἴσθηταί τις ἐπαιρόμενον αὐτό, κατακλίναντα τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνειν. συμβαίνει δὲ αὐτῷ διὰ καύματος ὑπερβολήν, ἢ διὰ προσφορὰν ὀρόβων πλειόνων, ἢ διὰ ἐπιφορὰν τῇ μήνιγγι αἵματος, ἢ διὰ χολῆς περιεμπιπτούσης εἰς τὰς φλέβας τὰς αἱμαγωγούς, ἢ διὰ φαυλότητα ὑδάτων.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Συμβαίνει τὸ τῆς μανίας, καὶ λύσσης πάθος τοῖς ἵπποις μάλιστα, ἢ διὰ καύματος ὑπερβολήν, ἢ προσφορὰν ὀρόβων πλει-

πλειόνων, ἢ τῇ μήνιγγι πλείονος αἵματος ἐπενεχθέντος, ἢ τῆς χολῆς παρεμπεσούσης εἰς τὰς φλέβας τὰς αἱμαγωγούς, ἢ διὰ φαυλότητα ὑδάτων. χρεμετίζει οὖν καίρως καὶ δάκνει, καὶ ἀνθρώποις δὲ ἐπιτρέχει. βοηθοῦνται δὲ οἴνου μέλανος αὐστηροῦ κοτύλαις τέσσαρσιν ἐγχυματιζόμενοι, καὶ καταλαμβανόμενοι δεσμῷ ἀσφαλῶς, ἢ σικύου ἀγρίου τῆς ῥίζης ἑψηθείσης ἐν οἴνου κοτύλαις δυσί, νίτρου διχθέντος, ἢ πηγάνῳ μετὰ ἡδυόσμου κοπέντι. χριέσθωσαν δὲ καθόλου τοῦ σώματος ἐλλεβόρῳ μέλανι ἀναζεσθέντι ἅπαξ ἐν ὄξει. μάλιστα δὲ τὴν κεφαλὴν τῆς ῥίψεως συχνοτέρας γινομένης, γυμναζέσθωσαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ ἀφαιρείσθω αἷμα ἐκ τῶν σκελῶν, καὶ βραχιόνων. κριθὰς δὲ μὴ προσφέρειν μέχρις ἂν νήψωσι. φασὶ δέ τινες δεῖν αὐτοὺς ἐν τόπῳ σκοτεινοτέρῳ, καὶ ἡσυχίαν ἱστᾶν, ὅπερ Ἄψυρτος λέγει μὴ ὠφελεῖν. ἐκεῖνο μάλιστα πάντων ἐπαινῶν, ἵν' ὅταν αἴσθηταί τις αὐτὸν ἀρχόμενον μαίνεσθαι, κατακλίνας τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνει. παύεσθαι γὰρ αὐτὸν οὕτω τῆς μανίας. Ἄλλο.

Ἐὰν μαίνεσθαι ἄρξηται ἵππος, τοὺς ὀφθαλμοὺς κοιλοτέρους ἔχει, καὶ τοὺς μυκτῆρας ὀρθοτέρους, καὶ τὰ ὦτα ὀρθά. ἐὰν οὖν ἄρξηται δάκνειν, οὕτω θεραπεύσεις. αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τῶν σκελῶν καὶ βραχιόνων αὐτοῦ, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μενέτω ἄσιτος, τῇ ἑξῆς δὲ κατ' ὀλίγον δίδου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας δίδου νήστει κωνείου γο α μεθ' ὕδατος συγκεράσας.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Εἴωθε μανία λαμβάνειν ζῶον πολλάκις, νοεῖται δὲ οὕτως. κλᾷ τὴν φάτνην δήγμασιν, ἑαυτὸν κατεσθίει, ἀνθρώποις ἐπέρχεται, τὰ ὦτα συνεχῶς κινεῖ, ὀφθαλμοὺς ἐσῶτας ἔχει καὶ λάμποντας. πέμπει δὲ καὶ ἀφρὸν τοῦτον ἐπιμελῶς δέσμει, καὶ αἷμα ἐκ τῶν σκελῶν καὶ τοῦ σπονδύλου λάμβανε, καὶ τῷ αὐτῷ αἵματι σὺν οἴνῳ τὸ σῶμα ἀπότριβε, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς κροτάφους κεντήμασι πολλοῖς καυτῆρος ἔγκαιε. καὶ ἐὰν ἐνόρχης ᾖ, τοῦτον εὐνούχιζε, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινοτέρῳ κατάκλειστον ἔχε, μέχρις οὗ τροφῆς ὀρεχθῇ, καὶ κατ' ὀλίγον μετὰ τὸ πρᾶον γενέσθαι αὐτόν, θεραπεύσεις οὕτως. κωνείου σπέρματος ὀξυβάφου α, λελειωμένου μετὰ ὕδατος ξε. α, διὰ στόματος ἐγχυμά-

μάτιζε. ὕπαγε δὲ καὶ τὴν κοιλίαν, ὄξει τε ζεστῷ μετὰ ἐλλεβόρου μέλανος λελειωμένου ἐνάλειφε τὴν κεφαλὴν, καὶ δέρμασι προβατείοις κατάσκεπε. ἔπειτα πήγανον λειώσας, ὁμοίως τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐνάλειφε, καὶ στηκέτω ἐν τόπῳ θερμῷ.

Ἄλλο.

Ἐὰν ζῶον ὀργῇ τινι ἐπὶ τοσοῦτον ταραχθῇ, ὥστε ἀλλότριον ἑαυτοῦ γενέσθαι, κόπρον ἀνθρωπίνην λεάνας καλῶς, καὶ οἴνῳ χυδαίῳ μίξας, ἐπὶ ἡμέραις τρισὶ διὰ κέρατος δίδου.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Τῷ λυσσῶντι ἵππῳ, παρέπεται σημεῖα τάδε. οἱ ὀφθαλμοὶ προσπίπτουσιν ὕφαιμοι, καὶ αἱ φλέβες μετέωροι γίνονται καὶ τὸ σῶμα, καὶ ἀσιτεῖ καὶ ἀγωνιᾷ. θεραπεύειν οὖν χρὴ οὕτως. ἱμάτιον περιβαλὼν, εἰς τὸ πρόσωπον, ὥστε μὴ βλέπειν τοὺς προσιόντας, ἀποδήσας μέσον τὸν αὐχένα, λῦσον τὰς φλέβας τὰς πλατείας, καὶ ἄφες ἀπορρεῖν, ἕως οὗ ἐκλυθῇ. εἶτα τὸν αὐχένα λύσας καὶ στήσας τὸ αἷμα, ἐν ζοφώδει τόπῳ ποίει ἵστασθαι, καὶ ἔα ἡσυχάζειν, μήτε ψόφου τινὸς μήτε θορύβου ἐκεῖσε γινομένου. εἰ δὲ τὴν ἑσπέραν, δίδου πιεῖν ὕδατος χόα ἕνα, καὶ τῇ ἄλλῃ ὁμοίως, ὑποστελλόμενος καὶ σιτία καὶ τὸ ποτὸν, ἕως ἡμερῶν τριῶν, εἶτα δίδου τὰ εἰωθότα.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ.

Πρὸ πάντων ὁ τοιοῦτος ἵππος, ἐν τόπῳ σκοτεινοτέρῳ ἑστάναι ὀφείλει, καὶ ἁπαλωτέρᾳ τρέφεσθαι τροφῇ, καὶ θεραπεύεσθαι προποτίσματι τῷδε. σελίνου χλωροῦ δέσμην λελειωμένην, μέλιτος καλοῦ γο δ', καρδαμώμου λελειωμένου κύαθον ἕνα, οἴνου λευκοῦ κυάθους β', ταῦτα πάντα λειώσας σὺν τῷ οἴνῳ διὰ τοῦ λαιμοῦ ἔγχει. εἰ δὲ μὴ θεραπευθῇ οὕτω, τὴν κεφαλὴν ὑπόκαυσον, καὶ ἀλείμμασι θερμοῖς ἀπόχρισον ὡς ἐπὶ τῶν ὀπισθοτονικῶν εἴπομεν. ἔγχριε δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς κολλυρίῳ.

Ἄλλο.

Πρότερον μὲν ἀπὸ τῶν κροτάφων ἀφαίμασσε. ἔπειτα δὲ πόμα πρόσαγε, σελινοσπέρμου, ναρδοστάχυος, πετροσελίνου μακεδονικοῦ, θρίδακος σπέρματος, μήκωνος σπέρματος ἐξ ἴσου μίξας σὺν ὑδρομέλιτι ἐπὶ ἡμέραις πέντε. τὴν δὲ κεφα-

λὴν αὐτοῦ, δέρματι ἔχοντι ἔρεαν, καὶ ἠλειμμένῳ ἐλαίῳ κάλυπτε.

Ἄλλο.

Δάφνης κόκκους κεκαθαρμένους λύσας ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἐπιβαλὼν οἶνον θερμὸν, διὰ τῶν μυκτήρων ἔγχει. Ἄλλο.

Τὸ μὲν ὄμμα δεινὸν καὶ λαμπρὸν, αἱ φλέβες φοινικαῖ, αἱ οὖσαι ὑπὸ τῷ λευκῷ, καὶ στρέφει τὰ ὦτα πυκνὰ, αἵτεσι ἀγόνες κινοῦνται, καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν δάκνει ἑστηκὼς καὶ κυλιόμενος, καὶ τὰ προεστῶτα ἐπιβρέχει δάκνειν, καὶ ὑδροῖ. ἀπὸ τῶν σκελῶν οὖν τοῦ τοιούτου αἷμα ὡς κοτύλας ἕξ, ἀφελὼν ἀνάδησον, καὶ μηδὲν προσενέγκῃς ἵνα μὴ τὸ αἷμα ῥυῇ. ἐὰν δὲ ὁ ἥλιος δύῃ, ἐνέγκαι ὠμὴν λύσιν ὡς χοίνικα, ὕδατος ἐπιχέας χλιαροῦ ὡς κοτύλας τέσσαρας. ἄλλο δὲ μηδὲν προσενέγκῃς. τῇ δὲ δευτέρᾳ, μάλιστα μὲν ἀπὸ χυλοῦ ἐκ παλεῦ. εἰ δὲ μὴ, τοῦ ξυροῦ ὅσον δεσμὰς δύο, καὶ τῆς ὠμῆς λύσεως τὸ ἴσον πόμα, εἶτα περιπατησάτω μὴ πολλὰ, ἱμάτιον περιβεβλημένος. εἶτα ἐν σκέπῃ ἱστάσθω, καὶ δὴ περισσότερον μετὰ τοῦ χόρτου προσενεγκεῖν, πόμα δὲ ἐνδεέστερον. ἐνδεῶς δὲ καὶ κατὰ μικρὸν τῶν κριθῶν προσφέρειν, ἵνα μὴ εἰς τὸ αὐτὸ πάθος περιπέσῃ, καὶ τὸ στόμα ἄλυζε καὶ περιπατείτω. καὶ ἐὰν μὴ καθιστῆται, τότε καὶ τοὺς ὄρχεις ἔκτεμνε, καὶ ἀπόκλειε τὰς φλέβας τῶν ὄρχεων, ἐπιχέων πίσσαν καὶ ἅλας, καὶ ἔλαιον καὶ τέφραν ἐπιπάσσων, ἑπτὰ πυρία καθ᾽ ἡμέραν, καὶ θεραπεύσει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἙΤΕΡΟΓΌΝΩΝ ΚΑῚ εὐθέτων πρὸς ζυγόν.

ΚΕΦΆΛ. ΡΓ.

Ἄψυρτος Ἀπολλοφάνει φιλίῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε, καὶ σπουδαίως ἔχοντα ἐν τῇ συστάσει τῶν ἑτερογόνων, εὔχρηστον εἰδέναι ἀπὸ τῶν σωματικῶν σημείων τοὺς εὐθέτους εἰς τὴν κατάζευξιν τοῦ ζυγοῦ. δεῖ οὖν αὐτοὺς ἔχοντας στῆθος πλατὺ, τράχηλον ὡσαύτως, γρώθωνας ἀνεσταλμένους. ὑψηλοτέρους μᾶλλον

τοὺς

τοὺς ὤμους, βραχίονας ὀρθούς, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς μεσοκνήμια μὴ μεγάλα, πόδας μὴ σκαμβοὺς εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος, κοιλίαν μὴ μικράν, ῥάχιν μὴ κυρτήν. ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἐπιτυγχάνει τις τῶν δυνατῶν καὶ ἀνδρείων ἐν τοῖς ἔργοις.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡΙ ῬΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ἐν κεφαλῇ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΔ.

Ἄψυρτος Πασικράτει Ἀλεξανδρεῖ ἱππιάτρῳ χαίρειν. Βούλομαί σε εἰδέναι ῥεύματος τοῦ ἐν κεφαλῇ γινομένου, ἐὰν ἔκκρισις ἐκ τοῦ αὐτομάτου γένηται, ἢ γυμναζομένου τοῦ ἵππου, κακὸν οὐδὲν συμβαίνει. εἰ δὲ μή, ἐμπυϊκὸς γίνεται, καὶ καταῤῥοϊκός, ῥεῖ παχύ, καὶ λευκόν, ὀσμὴν ἔχουσα πραΰ, καὶ προθυμούμενος βήσσειν οὐ δύναται, καὶ ἀτροφεῖ ἀνόρεκτος ὤν, καὶ κυλιόμενος οὐχ ὑπερβάλλει ἑαυτόν. οὐ δὲ ἐκτινάσσει τὴν κεφαλήν. βαρύνεται γάρ, καὶ τὰς φλέβας τὰς ἐν αὐτῇ ἐπηρμένας ἔχει, καὶ τῷ προσώπῳ. θεραπεύεται δὲ γυμνασίαις, δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης μὴ πολλῷ, ἔπειτα καταντλήσει τῆς κεφαλῆς θερμῷ ὕδατι, ἔπειτα ὑποθυμιάσει τοῦ στόματος, καὶ τῶν μυκτήρων ἐπ' ἀνθράκων δάφνης καρπῷ, καὶ τρίψει τοῦ σώματος χωρὶς τῆς κεφαλῆς, ἵνα μὴ στεγνωθῶσιν οἱ πόροι. ἐγχυματισμοῖς δὲ τοῖς καθαρτικοῖς δεῖ χρῆσθαι. μάλιστα δὲ τῇ ἀριστολοχείᾳ διὰ τῶν μυκτήρων μετὰ οἴνου, ἢ καὶ νίτρῳ μετὰ ὕδατος ὡσαύτως, ἢ στυπτηρίας φορίμης ὁλκὰς β´, καὶ ἁλὸς τὸ ἴσον μετὰ οἴνου κοτύλης ἐγχυματίζειν. ἐὰν δὲ ἐν τούτοις ῥῆξις μὴ γένηται τοῦ πύου, χρῆσθαι καὶ τούτοις σύνθεμα ποιοῦντας ταύρου αἷμα. εἰ δὲ μή γε, βοὸς νεωτέρου ὀξύβαφα β´, καὶ λιβανωτοῦ ὀξύβαφον ἕν, καὶ ἁλὸς ἥμισυ ὀξυβάφου, ταῦτα ἕκαστα χωρὶς τρίψας καὶ πάλιν ἐν ταὐτῷ ὄξος ἐπιχέας ὡς δριμύτατον τρῖβε, καὶ πρὸς τὸν ἥλιον ξήραινε. ὅταν δὲ πήγνυται, διάπλασσε τροχίσκους καρύου τὸ μέγεθος, καὶ ξηράνας ἀπόθου καὶ τούτων ἕνα τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ στόμα ἔγχει, ἐν ὄξει τρίβων

τρίβων. ἐὰν δὲ ἀδυνήσῃ, ἐν οἴνῳ τρίβε. πρὸ τοῦ δὲ τὰ φάρμακα διδόναι, λούειν αὐτὸν θερμῷ πολλῷ. μετὰ δὲ ταῦτα καπνίζειν αὐτὸν, καὶ τὸ στόμα διανοίγειν αὐτῷ. ὅταν δὲ σπάσηται τοῦ καπνοῦ, καταλαμβάνειν χρὴ τὸ στόμα.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ κεφαλῆς πόνον.

Τῷ κεφαλαλγοῦντι ἵππῳ, σημεῖα ταῦτα ἔσται. τοὺς ὀφθαλμοὺς φλεγμαίνει, διὰ τοῦ στόματος ἐκβάλλει ὑγρά. χρὴ οὖν ζεστῷ ὕδατι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπαντλεῖν, καὶ ψυχρᾷ κοιμήσει χρῆσθαι. ποίει δὲ καὶ ἀφαίρεσιν αἵματος ἀπὸ τῶν ὀφρύων, καὶ φύλλα ἐκτριφύλλου συντρίψας, πιεῖν δίδου. ἐὰν δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατεταμένους ἔχῃ, δεήσει αὐτοῦ αἷμα ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ τραχήλου, καὶ τοῦ κρανίου, εἶτα λαβὼν ἅλατος γο γ, μεθ' ὕδατος ἀναλύσας, ἐγχυμάτιζε. ἐὰν δὲ μὴ τοῦτο σχῇς, γῆς ἔντερα λαβὼν, καὶ ὄξος παλαιὸν ὡς ξέ. β, καὶ συλλεάνας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔγχει.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Τὸν τῆς κεφαλῆς μηνύουσι πόνον δακρύοντες ὀφθαλμοί, καὶ ὦτα διεστραμμένα, ἤτοι ὑποκεκλασμένα, κεφαλὴ κάτω νεύουσα. χρὴ οὖν θεραπεύειν οὕτως. λύε τὴν ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν φλέβα, καὶ τὸ στόμα ὕδατι θερμῷ πυρίᾳ, ῥοφῆς ἀπέχεσθαι ποίει, τῇ δ' ἑξῆς ἡμέρᾳ, χόρτῳ χλωρῷ καὶ ὕδατι χλιαρῷ κέκτησο. τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κριθὰς μετὰ βικκείου χόρτου ἐσθίειν ποίει, κατ' ὀλίγον δὲ ποτιζέσθω, ὥστε κατὰ πρόσβασιν τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν λαμβάνειν.

Καστορίου γο β, δαφνίδος γο ἕξ, νίτρου, βηρυτίας, μάννης λιβάνου ἀνὰ γο β, ἐλαίου παλαιοῦ γο ἕξ, καρύων πικρῶν γο ἕξ, ταῦτα συντρίψας, καὶ μίξας προλύων ὄξει σύγχει.

Ἄλλο πρὸς κεφαλῆς κάθαρσιν.

Τὴν κεφαλὴν καθαίρει, γάρου ἡμίνα μία διὰ μυκτήρων ἐγχεομένη.

Ἐμβροχὴ πρὸς κεφαλαλγίας ἵππων.

Ψιμμυθίου στατῆρας δώδεκα ἐμβρέξας νύκτα, καὶ ἡμέραν ὕδατι καινῷ ἀγγείῳ, καὶ ἀπηθήσας τὸ ὕδωρ, τρίβε τὸ ψιμμύθιον

θιον ἐν θυίᾳ ὅπως λειότατον γένηται. εἶτα κηρὸν μίξας, τρίψον ἱκανῶς, καὶ ὅτε λειότατον γένηται, μῖξον αὐτοῖς μέλιτος πλῆθος χήμης, καὶ συλλεάνας πυξίδι, λαβὼν ἔλαιον εἰς τὴν χεῖρα, τίθει εἰς τοὺς κροτάφους τῶν ἵππων, καὶ τὸν δακτύλιον. ποιεῖ δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρὸς πάντα κόπον ἴσον. ἔσω δὲ ἡ κηρωτὴ στατήρων πέντε.

Πρὸς καταῤῥοίαν.

Ἐὰν ἐν τῇ κεφαλῇ αἷμα ἐκδράμῃ ἀπὸ ἱπποστασίας, ἢ ἄλλου τινὸς κόπου, σημεῖά ἐστι ταῦτα. τὰ ὦτα ἔχει ὀρθὰ καὶ ψυχρά, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τὸ αἷμα ἀφιᾶσι διὰ τῶν μυκτήρων, καὶ τὸ σῶμα ἔσωθεν ψυχρόν ἐστι. καταντλεῖν οὖν δεῖ τὴν κεφαλὴν ἱματίοις, καὶ ὑποθυμιᾶν στυπτηρίᾳ ξηρᾷ. δίδου δὲ καὶ πυροὺς ἐν οἴνῳ λούσας φαγεῖν. ἐὰν δὲ μὴ ὠφεληθῇ, αἷμα ἀφαίρει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἢ τοῦ αὐχένος. ῥεῦμα

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΚΡΑΝΙΑΣ.

Κατακρανίας σημεῖά ἐστι τάδε. ὦτα βέβληκε, καὶ τὴν κεφαλὴν καταβαρύνεται, καὶ ἐσθίειν οὐ δύναται. θεραπεύεται δὲ οὕτως. ἐλλέβορον μέλανα κόψας καὶ διασείσας, ῥίβε μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ νίτρου, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ἐντὸς τῶν μυκτήρων καὶ τῶν ὤτων ἐνάλειφε. χρώμενος τῷ φαρμάκῳ θερμῷ, ἢ δαφνίδας κ̄, καὶ δάφνης τῶν ἁπαλῶν τὰ ἄκρα πέταλα ὅσον δράκα, καὶ σιλίων τὸ ἴσον, σμύρνης ὅσον κυάμους γ̄, καὶ ὀποῦ κηρηναϊκοῦ ὅσον κυάμους δύο. ταῦτα τρίψας λεπτὰ, καὶ διεὶς ἐν οἴνου μέλανος εὐώδους κοτύλαις τέτρασιν, ἔγχει εἰς τὸν μυκτῆρα τὸν δεξιόν. ἀφαίρει δὲ καὶ αἷμα ἀπὸ τῶν μυκτήρων. ἐπιτήδειος δὲ καὶ πτισάνη ἑψηθεῖσα καλῶς, καὶ διὰ τοῦ στόματος ἐγχεομένη.

ΕΥΜΗΛΟΥ ΠΡΟΣ κεφαλῆς πόνον.

Κεφαλῆς πόνος, ὅν τινες κράνιον ὀνομάζουσι, τίκτεται ὁπηνίκα μὴ τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ τὴν τροφὴν πέψῃ τὸ ζῶον, χρὴ τοίνυν ἀπὸ τοῦ τοιούτου τῶν κροτάφων αἷμα ἀφαιρεῖν, οὗ τὰ περὶ νόσου προαίτια διαφορηθῇ. καθαροῦ δὲ αἵματος ῥέοντος, τάχιστα ποιεῖσθαι ἀνάστολην, καὶ πυριᾶν τρόπῳ τοιῷδε.

ἄχυρον λεπτότατον εἰς ὄξος δριμὺ καθεψήσας, καὶ ἔλαιον, ἐὰν θέρος ᾖ. εἰ δὲ χειμὼν, εἰς οἶνον καὶ ἔλαιον ἀφεψήσας, τούτων τῷ ἀφεψήματι χρῶ. ἢ ἐλλεβόρου μέλανος καὶ νίτρου ἀνὰ γο α΄, μίξας οἴνου τῷ ἴσῳ σὺν ἐλαίῳ, καὶ λεάνας ὁμοῦ σύμπαντα, καὶ θερμάνας, ἄλειφε τὴν κεφαλὴν, εὐκόλως γὰρ διὰ τούτων τὸ νόσημα περιφθήσεται.

ΘΕΟΜΝΗ῾ΣΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙ῾ΑΣ ἐπίγνωσις, καὶ ἴασις.

Ὁ κεφαλαλγῶν ἵππος, πάντοτε κάτω βλέπει, ἀνανεύειν οὐ δύναται τὴν κεφαλὴν, ἀχλὺς αὐτῷ ἀεὶ περίκειται, δακρύει τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐδὲν προσίεται, μύει δὲ καὶ δυσχερῶς ἀναβλέπει. τοῦτον οὖν δεῖ θεραπεύειν οὕτως. διανοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, αἷμα ἄφελε ἀπὸ τοῦ οὐρανίσκου, μὴ ὀρθῷ πλατεῖ δὲ τῷ φλεβοτόμῳ χρώμενος. δίδου δὲ ἐγχυματισμοὺς διουρητικοὺς τούσδε. σελίνου σπέρματος λίτραν μίαν, πράσων καθεψημένων χυλοῦ ξε. δ΄, οἰνελαίου ξε. α΄, ἰταλικὸν, ταῦτα μίξας ἐγχυμάτιζε διὰ στόματος, καὶ ἠρέμα ποιήσας βαδίσαι, ἐᾶ ἡσυχάσαι ἐπὶ βραχύ. εἶτα ἐν ὕδατι καταψυχέσθω καθάπερ ὁ κριθιάσας. ἐὰν δὲ διαῤῥοϊσθῇ, παύεται μὲν τοῦ νοσήματος, λευκοῦνται δὲ πολλάκις τὰς ὄψεις. ἐγχριέσθω δὲ μέλιτι καὶ μαράθου χυλῷ, καὶ τάχιστα, καὶ οὗτος ὑγιασθήσεται.

ΠΕΛΑΓΩΝΙ῾ΟΥ.

Τῆς κεφαλῆς τὰς ἀλγηδόνας σημαίνουσι δακρύοντες ὀφθαλμοὶ, ὦτα κεχαλασμένα, τράχηλος ἐπὶ γῆν ἐπινεύων, ὄψις ἀλλοιουμένη, ἀλλὰ καί τοι οὕτω διακειμένου. δεῖ ἐκ τοῦ στόματος αἵματος ἀφαίρεσιν ποιεῖσθαι, καὶ διδόναι ἐγχυματισμὸν, τὸν δυνάμενον τὴν γαστέρα ὑπάγειν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ πάθη ἰδιωτικὴ, ὁμοία τοῖς κριθιῶσι ζώοις. Ἄλλο.

Πρό γε ἁπάντων, χρὴ καθαίρειν τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου, τρόπῳ τοιῷδε. εὐφόρβιον, κενταύριον, λιβανωτοῦ ἄλευρον εἰς χύτραν ἑψήσας ἐπὶ πολὺ μετὰ οἴνου ἐν θερμῷ ἡλίῳ, διὰ τῶν ῥινῶν ἔγχει. Ἄλλο.

Ὄξους δριμυτάτου ὀλίγον μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ, καὶ ἀφροῦ

νίτρου εἰς τὸ οὖς ἐπίσταξον, ἢ σκώληκας τοὺς λεγομένους ὀνικοὺς μετὰ βουτύρου, καὶ πηγάνου δεσμίδιον ἑνὸς, εἰς τὸ ἔλαιον ζέσας, καὶ χλιαροῦ γενομένου, ἔγχει εἰς τὸ οὖς. ἢ στέαρ ὄρνιθος μετὰ νάρδου εἰς τὸ οὖς ἔμβαλλε.

Ἄλλο.

Εἰ πάσχει τὸν ἐγκέφαλον τὸ ζῶον, χρὴ τοῦτο μετ' ἐπιμελείας περιοδεύεσθαι ὡς ἂν μὴ τάχιστα κινδυνεύσῃ. σημεῖα δὲ τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τάδε. πλάγιον περιπατεῖ τὸ ζῶον, τοῖς ποσὶ σφάλλεται, προσκόπτει συνεχῶς, καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ συστᾷ. χρὴ οὖν τὸν τοιοῦτον ὑπὸ ζυγὸν βληθῆναι, ἵνα τῷ ἱδρῶτι, καὶ τῷ καμάτῳ πᾶς ὁ πόνος ἀποκρουσθῇ. ἵνα δὲ μετὰ τὸν κάματον βέλτιον περιοδευθῇ, τούτῳ τῷ τρόπῳ χρῆσαι. δάφνης κόκκους κ̄, νίτρου λίτραν ᾱ, κατακόψας λεπτὰ, καὶ πηγάνου χλωροῦ δεσμίδιον ἕν, μετὰ ὄξους καὶ ἐλαίου δαφνίνου χλιάνας, ἀπάλειφε τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν ὤτων, καὶ δέρματι ἔχοντι ἐρέαν, ἐμβεβρεγμένῳ τούτῳ τῷ βοηθήματι, τὴν κεφαλὴν περίδυσον.

Ἄλλο.

Ἄλευρον κρίθινον συμμίξας ῥητίνῃ, ἐπίθες. κέχρησο δὲ καὶ προποτίσμασι τοῖσδε. καρκίνους ποταμίους ἑπτὰ συγκόψας, καὶ μίξας γάλακτος αἰγείου ξέστῃ ἑνὶ, καὶ ἐλαίου κυάθῳ ἑνὶ, καὶ διϋλίσας καθαρίως δίδου διὰ τοῦ στόματος. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ᾖ, ὑδρομέλιτος κυάθους τρεῖς, καὶ πεπέρεως λευκοῦ ὀβολὸν ἕνα, κρόκου γρά. β̄, ὁμοῦ συντρίψας σὺν οἴνῳ διὰ στόματος δίδου.

Πρὸς κάθαρσιν κεφαλῆς.

Μῆλον μανδραγόρου λαβὼν, καὶ σχίσας εἰς πολλὰ μέρη, ἐν ἡλίῳ, ἢ φούρνῳ διάψυξον, ἔπειτα κόψας καὶ σήσας, τούτοις τὴν κεφαλὴν καθάρισον.

Πρὸς πληθώραν κεφαλῆς.

Εἰ ἔχει ζῶον τὴν κεφαλὴν πεπληρωμένην, ἢ ψυχρὰν, χρὴ αὐτὸ ἀφαιμαχθῆναι, ἢ ἐκ τῶν κροτάφων, ἢ ἐκ τοῦ στόματος. ἔπειτα κενταυρείου μέρη δύο, καὶ ἀκακίας παλαιᾶς μετὰ οἴνου αὐστηροῦ κεράσας καὶ ζέσας, ὡς ἔστι θερμὸν τῇ κεφαλῇ ἐπίθες.

Πρὸς βάρος κεφαλῆς.

Εἰ διὰ τῶν ῥινῶν πολὺς φέρεται χυμὸς, τούτῳ τῷ προπο-

τίσματι θεραπεύσεις, σινάπεως ὀξύβαφον ἕν, μετὰ ἴσου μέλιτος καθαρίως λειώσας, δὸς αὐτῷ μετὰ ἡμίνης οἴνου καθεκάστην ἡμέρας προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις θ΄.

Χρῖσμα κεφαλῆς.

Ῥόδινον, καὶ κασόρειον, ἀμύγδαλα πικρά, καὶ πήγανον χλωρὸν μετὰ ὄξους συμμίξας, κέχρησο.

Πρὸς κεφαλῆς πόνον.

Ὅσα ζῶα ἀπὸ ὀξέων νοσημάτων σφηνωθῶσι, ταῦτα δεῖ καθαίρειν. ἀναγκαῖον γάρ ἐστι προλαμβάνειν τὰ τοιαῦτα, μήποτε εἰς τὸ τοῦ μάλεως ἐμπέσωσι νόσημα, ἢ ἐμπυϊκὰ γένηται, ἅπερ εἰσὶ δυσθεράπευτα. χρήσῃ οὖν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ. ὠὰ δύο, πεπέρεως κόκκους κ΄, μέλιτος γο α΄, ἀνακεράσας ὁμοῦ διὰ κέρατος ἐγχυμάτιζε. ἔπειτα κλῖνον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ πόδας, καὶ ἔασον οὕτως ἡμιώριον, ἄχρις οὗ οἱ ἰχῶρες ἐκπέσωσιν. εἶθ᾽ οὕτως ἐπίθες ἄκοπον τὸ πυρετικὸν πρὸς τὸ ἐκχαλασθῆναι, εἶτα οἴνῳ χρηστοτάτῳ τὰς ῥῖνας ἐμφύσα καὶ περιπατεῖν ποίει.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ἘΠΙΓΝΏΣΕΩΣ ΕΥ̓ΠΌΔΩΝ καὶ μαλακοπόδων.

ΚΕΦΆΛ. ΡΕ.

ΔΈΣΠΟΤΑ γάλλε, ἀφορισάμενος ἐν τοῖς ἵπποις τίνα τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν σημεῖα, ἐπιδείξω σοι ὅ ἐστι πρῶτον κεφάλαιον ἐν τῇ συστάσει τοῦ ζώου, ὅσοι εὔποδες, ἢ μαλακόποδες, καὶ πονηροί, ἢ ἀγαθοί, ἐπιγνωσθήσονται οὕτως. οἱ λευκὴν ἔχοντες τὴν ὁπλήν, καὶ χελιδόνας μακράς, μαλακοὶ καὶ πονηροί, καὶ οἱ ξηρὰν ἔχοντες καὶ θραυομένην, καὶ λευκήν, μαλακοὶ καὶ πονηροί. ἐὰν ᾖ ἡ κοίλη κάτωθεν, χελιδόνα δὲ μικρὰν ἔχοντες, εὔποδες καὶ ἀγαθοί. ἐὰν δὲ ἡ χελιδὼν ᾖ μακρά, πονηροί, καὶ ἄχρηστοι. οἱ πινακιαῖοι καὶ χελιδόνα μακρὰν ἔχοντες, μαλακοὶ καὶ πονηροί. ἐὰν δὲ ἡ χελιδὼν ᾖ μακρά, χρηστοί. οἱ δὲ μέλανα ἔχοντες τὴν ὁπλὴν

εὔποδες

εὔποδες. πονηροὶ δὲ, οἱ λευκὴν ἔχοντες. καὶ ἐν αὐτῇ μελάνας ταινίας, εὔποδες καὶ ἀγαθοί. οἱ στρογγύλην ἔχοντες, καὶ ἐκκεκισσωκότες τὰ κατ' ὄνυχα τῆς ὁπλῆς, μαλακοὶ καὶ πονηροί. οἱ συμφυεῖς κάτωθεν καὶ χελιδόνας μικρὰς ἔχοντες, εὔποδες καὶ ἀγαθοί. οἱ σκαῦροι εἰς τὸ ἐντὸς μέρος, εὔποδες πονηροὶ δέ. οἱ τετράγωνον ἔχοντες ὁπλὴν, καὶ μὴ ὑψηλὴν δὲ μέλαινα δὲ, καὶ χελιδόνα μικρὰν, εὔποδες. καὶ οἱ περιφερῆ καὶ κάτωθεν κοίλην, καὶ μέλαιναν, ἀγαθοὶ καὶ εὔποδες. οἱ κιρρώδεις καὶ μακρὸν καὶ μὴ πλατεῖς, ἀλλὰ προμήκεις, ἀγαθοί. οἱ μέλαιναν ἔχοντες καὶ προμήκη, πονηροί. οἱ συμφυεῖς, καὶ χελιδόνα μικρὰν ἔχοντες, μαλακοὶ καὶ πονηροί. οἱ σκαῦροι εἰς τὸ ἐκτὸς μέρος, μαλακοὶ, οὐ πονηροὶ δέ. οἱ τὴν ὁπλὴν ταπεινὴν ὀπίσω μαλακοί, καὶ τὴν χελιδόνα παχοῦσιν. οἱ μέλαιναν ἔχοντες τὴν ὁπλὴν, καὶ ἐν ταύτῃ ταινίαν λευκὴν, ἀγαθοὶ καὶ εὔποδες μᾶλλον τῶν τὴν λευκὴν ἐχόντων καὶ μελαίνας ταινίας, καὶ ὅσοι προπετῆ τὴν στεφάνην ἔχουσι, καὶ ὑπομήκη τὴν ὁπλὴν, εὔποδες, πονηροὶ δέ. καὶ οἱ πλατεῖαν ἔχοντες τὴν ὁπλὴν, καὶ οἱ ὀστρακίαι, καὶ χελιδόνα μικρὰν, καὶ ὕφαιμον, μαλακοί. καὶ ὅσοι λεῖαν ἔχουσι τὴν ὁπλὴν καὶ συνεχεῖς διατριβὰς ποιούμενοι, καὶ οὗτοι δὲ ἀγαθοὶ καὶ εὔποδες, ὡς προγέγραπται. οἱ κάτωθεν κοίλην ἔχοντες, καὶ τὸν ὄνυχα παχὺν, καὶ ἐν τῷ περιπάτῳ ψόφον ποιοῦντες ἁδρομοί τε, καὶ ἄκεντροι ἐν τῇ ἱππασίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ εὐήθεις ἀπὸ τῆς γενέσεως μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ. τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον, πονηροὶ καὶ δίηκται. ἀπὸ δὲ τῶν χρωμάτων πονηροὶ ὡς ἐπίπαν διαφερόντως τῶν ἄλλων, καὶ οἱ λευκὸν τῶν ποδῶν, ἢ τῶν σκελῶν τι ἔχοντες, καὶ οἱ λευκομέτωποι, καὶ οἱ λευκόρυγχοι. μάλιστα δὲ οἱ φοίνικες ὅταν τι τούτων ἔχωσι.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΑΛΑΚΟΠΟΔΩΝ.

Ἄψυρτος μάρκῳ μαρίῳ δεκουρίωνι χαίρειν. ἔγραψάς μοι ἐπερωτῶν περὶ τὸν μαλακόποδα τίνι βοηθήματι χρήσῃ. ἔστι γὰρ δυσκατόρθωτον διὰ τὸ ὑπάρχειν φυσικῶς τοιοῦτον. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ ἀπότριψιν τῆς ἡμέρας ἐν τῇ στάσει τῆς νυκτὸς μὴ προσφύειν ὅσον ἀποτρίβεται, καὶ θερμοπλα- πάντοτε καὶ διατριβὰς λαμβάνει, καὶ θλάσματα ποιεῖ συνε-

χῶς. εὐτρεπίζεται δὲ εἰς τὸ κάλλιον εἶναι ἐν ταῖς χρείαις. λιπτρίοσῳ καθεψημένῃ ἐν ὕδατι τοὺς πόδας πυριώμενος, ἢ βάτῳ ὡσαύτως, ἢ ἀψίνθιον καθεψήσαντες, τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν. καὶ ἡ ὀξάλμη δὲ ὠφέλιμος, καὶ τὸ περιαλείφειν τὰς ὁπλὰς τῷ ἐλαίῳ χειμῶνος. θερείας δὲ ἀξουγγίῳ ἀποπυριάσαντα. περὶ δὲ τοῦ ἐπικαίειν, πολλοῖς εἴρηται πολλά. ἄριστον δὲ πάντων τὴν ἄσφαλτον ἐπικαίειν, διὰ δαδίῳ χρώμενον. ὁ δὲ στερεόπους ἂν ὑποτρίψῃ, φλεβοτομείσθω ἐκ τῶν μεσοκωνίων, ἵνα μὴ φλεγμαινόμενον ἐν τῇ στεφάνῃ περίῤῥηξιν λάβῃ. ἄθετοι δέ εἰσιν ἐν αὐτῇ κεντήσεις. αἰτιῶνται γὰρ τὴν ὁπλήν.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ Ὑ̓ΠΟΤΕτριμμένους πόδας.

Ἐὰν ὑποτρίψῃ ζῶον, θερμῷ προσήκει ὕδατι πυριᾶσθαι, ἀξουγγίῳ τε ἐπαλείφεσθαι, ἐπὶ τοῦ ὀστράκου ζέοντος ἀποτίθεσθαι, μέχρις οὗ πέρας ἐνέγκῃ. λοιπὸν δὲ μετὰ ταῦτα σκορόδῳ καὶ θείῳ λελειωμένοις χρῶ, ἐπικαίων σιδήρῳ ζέοντι ἐπὶ ἡμέραις τρισί. τοῦτο καὶ βουσὶ βοηθεῖ.

ΘΕΟΜΝΉΣΤΟΥ εἰς τὸ αὐτό.

Ὑποτρίψαν ἐξ ὁδοιπορίας κτῆνος, εἶτα ἀμεληθὲν, πυρέσσει, πυρέξαντα δὲ ταχέως ἀπόλλυται, ἐὰν μὴ φθάσῃ βοηθηθῆναι. χρὴ οὖν ὕδατι θερμῷ ἐν ᾧ συνεψηθήσεται ἀλθαίας βοτάνης ῥίζα, ἥν τινες ἀγρίαν μαλάχην καλοῦσιν, ἐπαντλεῖν τοὺς πόδας ἕως ἁπαλωτέρα γένηται ἡ ὁπλή. ἔπειτα ὑποξέειν τὰς πεπονθυίας ὁπλὰς, καὶ γυμνοῦν ἐν βάθει τὰ ὑποβλάσματα, εἶθ᾽ οὕτως ἔχειν ἐν ἑτοίμῳ σπαρτίον, καὶ ῥάκη τραχέα, καὶ σκορόδοις, καὶ ἀξουγγίῳ παλαιῷ ἰδίᾳ καθ᾽ ἓν, καὶ πάλιν ὁμοῦ καταπλάσσειν, καὶ περιδεσμεῖν τὰς ὁπλάς. εἰ δὲ φλεγμαίνοι, φλεβοτομείσθω ἐκ τῶν μεσοκωνίων, καὶ στηκέτω ἐν ἀλέᾳ, καὶ παρακαιέσθω χειμῶνος πυρὶ, καὶ ὑποβαλλέσθω κόπρῳ ξηρᾷ, ἵνα μὴ ἐπὶ σκληρῶν ἐπιβαίνων. πάσχει τοὺς πόδας ὅταν ἀφλέγμαντος μείνῃ θεραπευέσθω ἕωθεν ἐπὶ ἡμέραις θ´, καὶ ἔνδον ἱστάσθω ἐπὶ κοπρίᾳ, καὶ ἐκεῖ αὐτῷ προσαγέσθω

σαγέσθω τὸν ποτὸν, ὅπως μὴ τῇ ὁδοιπορίᾳ διατρίβηται αὐτοῦ ἡ ὁπλὴ, ἀλλὰ τῷ ἐκ τῆς κοπρίας ῥύπῳ τρεφομένη, αὐξυνθῇ.

Περὶ αὐξήσεως ὁπλῆς.

Ἀξούγγιον παλαιὸν, καὶ σκόροδον, ἄσφαλτον, καὶ θεῖον ἄπυρον σὺν πισσελαίῳ κόψας, ἄλειφε τὴν περιστεφανίδα, καὶ περικόπτε στρογγυλαίνων. στηκέτω δὲ ὁ ἵππος ἐν τόπῳ ξηρῷ.

Εἰς τὸ σκληρῶσαι ὁπλήν.

Κηρὸν, θεῖον ἄπυρον, ῥητίνην, πισσέλαιον, ἀξούγγιον, εἰς ἓν πάντα ποιήσας ἐπιμελῶς χρῶ. Ἄλλο.

Λαβὼν πολύκην λιπαρὰν, καὶ διασχίσας, ἐνθείς τε εἰς αὐτὴν ἀξούγγιον, καὶ ὑπτιάσας τὰς ὁπλὰς, ἐπίσαξε εἰς πάντα τὰ ὑποκάτω τῶν ὁπλῶν, καὶ τοῦτο ποίει ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ μήτε ὕδατος ἁπτέσθω, μήτε ἐν ὑγρῷ τόπῳ στηκέτω. μετὰ δὲ ἡμέρας ἓξ, ἢ ἑπτὰ, πάλιν τὸ αὐτὸ ποίει.

Ἄλλο.

Κισσοῦ σπέρματος μέρη δύο, στυπτηρίας στρογγύλης ἕν, λειώσας, τοῖς ὄνυξι πρόσαγε, ἄχρις οὗ ἀνάσχηται, καὶ μετὰ τοῦτο σκόροδον καὶ ἄσφαλτον ἅμα λειώσας, ἐν πλατεῖ σιδήρῳ ἀποθέμενος ζέοντι, πρόσκαιε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. οὕτω δὲ καὶ βουσὶν ἐπιτήδειον. Ἄλλο.

Ποίησον ὑπόδημα ἐκ πίσσης ὑγρᾶς, καὶ ἀξουγγίου, καὶ θερμὸν προσάγαγε καθαρίζων πρότερον, ἐπιμελῶς τὸν ὄνυχα. εἶτα ἐπίπασσε κισσοῦ σπέρμα κεκομμένον τῷ ὄνυχι, ὥστε ὅλον πληρῶσαι, καὶ ὑποδήσας, λῦε μετὰ τρίτην ἡμέραν. οὕτω ἐκ τρίτου ποιῶν θεραπεύσεις.

ΠΕΛΑΓΩΝΙΟΥ ΠΡΟΣ αὔξησιν ὀνύχων.

Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς, πηγάνου δεσμὴν, στυπτηρίας κεκομμένης γο ἕξ, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας β´, κόπρου ὀνείας δρᾶκα, πάντα συμμίξας, καὶ ἀναλαβὼν, χρῶ καθ᾽ ἡμέραν.

Φάβα ἑψήσας εἰς ὕδωρ, λέωσον μετὰ μέλιτος, καὶ εἰς ῥάκος ἐπιπλάσας, ἐπίθες καὶ θεραπεύσεις.

Βοήθημα

Βοήθημα εἰς τὸ αὐτό.

Ὄξει θερμῷ τὸν ὄνυχα καταντλεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα πράσιον μετὰ ἀξουγγίου παλαιοῦ, καὶ ἀψινθίου ἀγρίου μίξας ἀπότριβε.

Γελματικοῦ σκευασία.

Χαλβάνης γο α, καστορίου γο α΄ς, ἀδάρκης γο ς, ῥητίνης φρυκτῆς τὸ ἴσον, ῥητίνης ὑγρᾶς γο β, κηκίδος ἀλεξανδρίνης γο β, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο ς, χαλκίτιδος γο α, πίσσης γο μίαν, ἀξουγγίου λ α, ὄξους γο ἕξ, κηροῦ λίτρας δύο, ἐλαίου ξε. α΄ς, ἀμφότερα μίξας χρῶ.

ΑΨΥΡΤΟΥ ΠΕΡΙ ΙΔΡΟΥΝΤΟΣ ἵππου ἐξ οὐδεμίας αἰτίας.

ΚΕΦΑΛ. ΡϚ.

ΟΤΑΝ γένηται μηδεμιᾶς ὑπούσης ὑποψίας ἐκ καύματος, ἢ θέρμης ἔσωθεν τὸν ἵππον ἱδροῦν τόπους τινὰς τοῦ σώματος, ἢ καθόλου, καὶ ἀτμὸν ἀναβάλλειν ἐξ αὐτοῦ. εἰδέναι δεῖ ὅτι προσπέπτωκεν ἡ χολὴ αὐτοῦ τοῖς τόποις, ἢ ἀνακέχυται καθόλου, διὸ δὴ τὸν τοιοῦτον γλυκέσιν ἐγχυματίζειν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ τῶν ἀπὸ πέδης ἢ δεσμοῦ τινὸς τελασμένων.

ΚΕΦΑΛ. ΡΖ.

Συμβαίνει ἀδικηθῆναι τὰ μεσοκύνια ἐκ τῆς ἱπποπέδης, ἢ δεσμοῦ τινὸς ἀπὸ ἱμάντος, ἢ σχοινίου, καὶ ἡ βύρσα ἀποπίπτει, καὶ ψιλὰ γίνεται τὰ τοῦ κυνόπλου νεῦρα. κίνδυνον οὖν ἐστι διαφωνῆσαι ἐν ἀμφοτέροις τοῦτο γέγονεν. δεῖ οὖν πρῶτον ὑποσύφειν οἴνῳ, ἢ ὄξει, ἢ ὀξάλμῃ. ἔπειτα ταῖς λιπαραῖς, καὶ τῶν λευκῶν ἐμπλάστρων ταῖς ξηροτέραις χρῆσθαι. ἄκρως δὲ ποιεῖ τὸ τοῦ ψιμμυθίου μέρος ἕν, ἀμμωνιακοῦ τὸ ἥμισυ, μυρσίνης τὸ ἀρκοῦν. λεάνας οὖν ἐν ὕδατι τὸ ἀμμωνιακὸν μίξον τῷ ψιμμυθίῳ παραχέων τὸ μύρσινον, καὶ χρῶ.

Ἀψύρτου

ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν ὙΠῸ ΨΎΧΟΥΣ ἨΔΙΚΗΜΈΝΩΝ ΚΕΦΆΛ. ΡΗ.

Τῷ ὑπὸ ψύχους ἠδικημένῳ συμβαίνει ἀνορεκτεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπισχναίνεσθαι, καὶ τρώγοντι ἐν κινήσει μὴ ἔχειν τὰ χελώνια, καὶ περιπατοῦντι προβαίνειν κατὰ μικρόν, καὶ ἀνανεύοντι, τὴν κεφαλὴν στεγάζειν καὶ κατακύπτειν μὴ δύνασθαι διὰ τὸ κατατετάσθαι τὰ ἐντὸς νεῦρα. τὰ δὲ περὶ ἐπιφανείας ἀπαθῆ εἶναι. θεραπεύεται δὲ ἐγχυματιζόμενος πεπέρεως κόκκοις λ, κεκομμένοις ἐν οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλῃ, ἢ πηγάνῳ ἀναζεσμένῳ ὡσαύτως, ἢ λιλυσφάκῳ, ἢ ἀρτεμισίᾳ βοτάνῃ μετὰ οἴνου. ἢ πολιοφύλλῳ, καὶ γυμνασίᾳ δρόμῳ τῷ διὰ κάλπης ἐκ προαγωγῆς, καθὼς ἂν φαίνηται προκόπτων τῇ τροφῇ, καὶ τῇ τρίψει πλείονι τῇ κατὰ τρίχα. ἐπιλαβόμενος δὲ τοῦ καιροῦ, καὶ γενόμενος ἐν τῇ νομῇ ἀποκαθίσαται, καὶ ὑγιάζεται.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ΠΡῸΣ κατάψυξιν κτήνους.

Πήγανον καὶ μαστίχην μετὰ ἐλαίου ὀλίγου, καὶ μέλιτος καθεψήσας, ἐγχυμάτιζε, πεπέρεως προστιθεμένου.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΠΡῸΣ ΝΌΣΟΝ ἵππων ἐξ ἀτονίας, καὶ καύματος καὶ ψύχους.

Ἡ νόσος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνει τὸ ζῶον ἐξ ἀτονίας, καὶ καύματος, καὶ ἐν κρύει δὲ τὸ αὐτὸ ὑφίσταται, ἢ ὅτε ἐπέχεσθαι μὴ ἀπουρήσῃ, καὶ εἰ μετὰ ἱδρῶτα πίοι, ἢ καὶ ἀπὸ πολλῆς ἀργίας εἰς πολὺν ἔλθῃ δρόμον, καὶ ὑπέρτονον γένηται. θεράπευε οὖν ἔλαιον εἰς τὸν λαιμὸν ἐμβαλών, ἢ στέαρ σὺν οἴνῳ ὁμοίως διδούς. ἀπελάσεις δὲ ψύχος ζώου ἐὰν ἐλαίῳ ζεστῷ, ἢ στέατι τὰς ψόας αὐτοῦ καὶ τοὺς νεφρούς, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτρίψῃς.

Ἄλλο περὶ ψύξεως.

Αἷμα χοίρειον θερμὸν ἐγχυμάτιζε μετὰ οἴνου.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΣΦΑΚΕΛΙΣΜΟΥ͂ ΚΑῚ ἘΠΙΛΗΨΊΑΣ.

ΚΕΦΆΛ. ΡΘ.

Ἄψυρτος τιβερίῳ κλαυδίῳ ἡρακλείδῃ κλαζομενίῳ χαίρειν. Βούλομαί σε εἰδέναι ὅτι ἐν τοῖς ἵπποις σφακελισμὸς γίνεται, οὗ σημεῖα τάδε. πίπτει ἐξαίφνης, καὶ τῶν ἄρθρων, ἃ μὲν ἀνίεται, ἃ δὲ συντείνεται, καὶ παλμὸς ὅλου τοῦ σώματος ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ ἀφρὸς περὶ τὸ στόμα γίνεται. ἔστι δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιληψία λεγόμενον. τούτῳ ἡμεῖς προσφέρομεν τὴν ζοφὴν, βρέχοντες τὸ νίτρον καὶ ποτίζοντες. ἁρμόζει δὲ τούτῳ καὶ ἡ κάθαρσις ἡ διὰ τοῦ σικύου, καὶ τοῦ νίτρου ἐν ἑπτὰ ἡμέραις, καὶ ἃ συμβήσεται συνεχῶς αὐτῷ. λέγεται δὲ χελώνης θαλασσίας αἵματος ἡμικοτύλιον, καὶ ὄξους τὸ αὐτὸ καὶ οἴνου τὸ ἴσον, ὁποῦ κυρηναϊκοῦ ὁλκὴν μίαν μίξαντας, ἐγχεῖν εἰς μυκτῆρας. ὠφέλιμον δὲ συγχρίεσθαι αὐτὸν τῷ νίτρῳ, καὶ ἐλαίῳ μετ᾽ ὄξους ἐν τρίψει ἱκανῇ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ΤΩ͂Ν κατ᾽ ὄνυχα πατούντων.

ΚΕΦΑΛ. ΡΙ.

Ὅσοι δέ εἰσι κατ᾽ ὄνυχα πατοῦντες, ἢ ἑτερόποδες ὄντες φυσικῶς, ἢ ἑτερόχηλοι ἐξ αἰτίας, καὶ οἱ ἔχουσιν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ἐγκλῶμα τὰ μεσοκύνια ὥστε ἅπτεσθαι τῆς γῆς, καὶ ἐπισυρόμενοι τὰς ὁπλὰς χωλοί εἰσι, καὶ ἐκ τῶν ψυῶν ἀσθενεῖς, καὶ τῷ δρόμῳ ἐλάσσονες.

ΠΕΡῚ ῬΕΎΜΑΤΟΣ ἙΛΚΩ͂Ν, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ συὸς πληγέντας.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΑ.

Τοῖς ῥευματικοῖς τῶν ἑλκῶν οὐ δεῖ θερμῷ χρῆσθαι, ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ θέρους, καὶ χειμῶνος. συμβαίνει γὰρ ῥᾳδίως ἐν τοῖς κυνηγίοις τῷ ἵππῳ τραῦμα

λαβεῖν

λαβεῖν ὑπὸ συάγρου εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῆς ἀγκύλης ἐν τῇ ἰγνύι, ἢ τοῦ μηροῦ ἐντὸς, καὶ γίνεται τὸ ἕλκος ῥευματικὸν, καὶ ὀγκοῦται, τούτῳ προσφέρειν τὸ ψυχρὸν, καὶ θεραπεύειν τῷ διὰ τῆς χαλκάνθης, καταχρίοντα. ἢ κυνὸς κεφαλὴν ἐκτὸς τῆς γλώττης κατακαύσαντας καὶ ῥίψαντας καταπλάσσειν.

Ἐὰν ποτε συμβῇ ἔνσιτον ὄντα τὸν ἵππον, καὶ πλήρη ῥοφῆς ῥέχειν, πνιγμὸς ῥαδίως συμβαίνει. βοηθεῖται δὲ ἐγχυματιζόμενος οἴνου λευκοῦ εὐώδους κοτύλῃ μετὰ νίτρου ὁλκῆς μιᾶς διὰ τῶν μυκτήρων. ἢ κυμίνου ὁλκῇ μιᾷ, τριωβόλου καὶ χαλβάνης τοῦ ἴσω ῥιφθείσης μετὰ οἴνου, ἢ δαφνίσι μετὰ τοῦ οἴνου. εἰς ψυχρὸν δὲ μὴ ἐμβιβάζειν, καὶ τὸ στόμα θερμὸν διδόναι, καὶ ῥίψει χρῆσθαι ὅλου τοῦ σώματος διὰ ἐλαίου. κάλλιον δὲ παλαιοῦ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΡῸΣ ΤᾺ ἐν βουβῶνι σπάσματα.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΒ.

Ἐὰν ἐν τῷ βουβῶνι σπάσμα λάβῃ, ὅτε βουβῶν οἰδεῖ, καὶ περιπατῶν ὀδυνᾶται. ὁ δὲ τοιοῦτος ἡσυχαζέτω, καὶ θερμῷ πολλῷ πυριάσθω. τοὺς βουβῶνας, καὶ σπόγγοις ὁμοίως εἰς οἶνον θερμὸν βραχεῖσιν, ὡσαύτως πυριάσθω. ἄλειφε δὲ καὶ τοὺς τόπους, τρίψας ἐν ταυτῷ στέαρ αἴγειον, καὶ κηρωτὴν, καὶ νίτρον ὀπτὸν καὶ ὄξος.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΡῸΣ ΤᾺ ἘΠῚ ΤΗ͂Σ στεφάνης σκληρώματα, ἃ καλοῦνται πῶροι.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΓ.

Ἄψυρτος Ποσουμίῳ Λακὶ ἱππότῃ χαίρειν. ἔγραψάς μοι συμβεβηκέναι σου τῷ ἵππῳ ἐν τῷ ποδὶ τῷ ἐμπροσθίῳ, εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῆς ὁπλῆς, ἐν τῇ ἐκφύσει τῆς στεφάνης οἴδημα μέγα σκληρὸν, καὶ λίαν χωλαίνειν δι' αὐτοῦ. γίνωσκε οὖν ὅτι συμβαίνει ἐκ τοῦ αὐτομάτου ἐν τοῖς ἐμπροσθίοις. τοῖς δὲ ὀπισθίοις οὐ ῥαδίως, καὶ λέγεται

πῶρος

πῶρος. θεραπεύεται δὲ οὕτως, κόνυζαν κόψαντας, καταπλάσσειν, ἢ κισσοῦ πέταλα ὡσαύτως τρίψαντας, ἢ τέφραν ἀμπελίνην ὄξει φυράσαντας τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἀγαθὸν μὲν καὶ τοῦτο. ἕτεροι δὲ κυπάρισσον κόψαντες μετὰ ὄξους χρῶνται, τινὲς δὲ ῥοῦ. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα τούτῳ. ἅλας τρίψαντες μετὰ μέλιτος ὥστε εἶναι γλοιῶδες, καὶ ἐντέμνοντες τὸν πῶρον, ἐμπλάσσοντες εἰς ὀθόνην, ἐπιδεσμεύομεν δὶς τῆς ἡμέρας, προπυριῶντες ὕδατι θερμῷ. μάλιστα δὲ συμβαίνει τοῦτο τοῖς ἐν ταῖς ἀγέλαις. γίνεται δὲ ὁ πῶρος μέγας, καὶ ἄμορφος ὁ πούς διὰ τὴν ἀθεραπευσίαν, καὶ περιπατεῖν οὐ δύναται, οὔτε ἀκολουθεῖν τοῖς ἄλλοις. ἑστὼς δὲ οὐ βόσκεται, ἀλλ᾽ ἀδημονεῖ ἐπιζητῶν τὴν ἀγέλην, ῥίπτει τε ἑαυτόν, καὶ διεγείρεσθαι οὐ δύναται, διαφωνεῖ δὲ ῥᾳδίως. δεῖ δὲ τοὺς τοιούτους μὴ βόσκειν ἐν ἑλώδεσι τόποις, ἢ ἐν ὕδροις, ἀλλὰ μετάγειν ὅπου οὐκ ἔστιν ὑγρασία, ἀλλὰ μάλιστα κόνις λεπτή. καὶ εἴ τις δύναται μεθοδεύειν, θεραπεύσει τῷ ἁλὶ μετὰ τοῦ μέλιτος καταχρίων πτεροῖς, ἢ πίσσῃ ὡσαύτως μετὰ τοῦ ἅλατος.

ΑΨΥΡΤΟΥ

ΠΕΡῚ ΤΟΥ͂ ΠΩ͂Σ ΔΕΙ͂ ΚΑθαίρειν τοὺς ἐν ταῖς ἀγέλαις.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΔ.

Ἄψυρτος μάρκῳ χαίρειν. ἱπποτροφοῦντά σε βούλομαι εἰδέναι, ὅτι τοὺς ἐν ταῖς ἀγέλαις θεραπεύσομεν οὕτως. σικύου ἀγρίου ῥίζαν κόπτοντες εἰς λεπτά, καὶ ψύχοντες ἐν τῷ ἡλίῳ ἄχρις οὗ ξηρὰ γένηται, πάλιν τὸ αὐτὸ κόπτομεν ὡς λεπτόφατον γενέσθαι καὶ τοῦτο μίσγοντες νίτρου κεκομμένου τὸ ἴσον, καὶ τῷ ἁλὶ μίξαντες, δίδομεν φαγεῖν ἐκτὸς τῶν ἐγκύων. ταῖς δὲ ὑποπώλοις, δίδομεν, καθαρθήσεται γὰρ δι᾽ αὐτῆς, καὶ ὅτε τιθευόμενος πῶλος, μίγνυμεν δὲ τὸ ἅλας χάριν τοῦ πεισθῆναι τὸ ζῶον τὴν κάθαρσιν λαβεῖν. κάλλιον δὲ τοῦ ἁλὸς μιγνύειν πίτυρα τῆς πεντεκαιδεκάτης πρὸ ἡμέρας πέντε, τοῦτο τρὶς

μέχρι

μέχρι τῆς νουμηνίας. τούτου δὲ γενομένου οὐ συμβαίνει ψωρίασις, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἀῤῥωστήματα ἐκφεύγει.

ΠΕΡῚ ΕἼΔΟΥΣ ἽΠΠΩΝ ἈΦΟΡΙΜΟΊ.

ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΙΕ.

ΠΕΡῚ ἵππου εἴδους, πολλοῖς γέγραπται καλῶς, ἄριστα δὲ πάντων σίμωνι, καὶ ξενοφῶντι ἀθηναίοις ἀνδράσι. πολυδαμνίας δὲ περὶ τοὺς ἄλλους μόνῳ ξενοφῶντι. σπουδαίως οὖν ἔχοντί τινι ἐν τῇ ἱπποτροφίᾳ, ἀναγκαῖον εἰδέναι καὶ τὰ γένη αὐτῶν. οἱ πάρθοι μεγάλοι τε καὶ εὐμεγέθεις, θυμοειδεῖς τε καὶ εὐγενεῖς τῷ εἴδει, τοῖς ποσὶ χρηστοὶ διαφερόντως. οἱ μῆδοι τῷ μεγέθει ὑπερβάλλοντες. ἀρμένιοι δὲ τε καππάδοκες, τὸ παρθικὸν γένος ἔχουσιν, εἰσὶ δὲ βαρυκέφαλοι μᾶλλον. οἱ σπάνιοι δὲ μεγάλοι τῇ ἕξει τοῦ σώματος, εὔρυθμοι, ὄρθιοι, εὐκέφαλοι, εὔσημοι, οὐκ εὐΐσχιοι, ἰσχυροὶ ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις, καὶ μὴ ἰσχναινόμενοι τῷ σώματι. ἄδρομοι δὲ, καὶ ἄκεντροι ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ. εἰσὶ δὲ καὶ εὐήθεις ἀπὸ τῆς γενέσεως ἄχρι τοῦ καταρτισμοῦ, τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον, πονηροὶ καὶ δῆκται. ἑλλαδικοὶ δὲ, εὔποδες, εὐμεγέθεις, εὐκέφαλοι, ὄρθιοι τὴν προτομὴν καὶ εὔρυθμοι, οὐκ εὐΐσχιοι, θυμοειδεῖς, καὶ δρομικοί. ἐν ὅλῃ δὲ τῇ ἑλλάδι, διαφέροντες οἱ θετταλοί. οἱ ἠπειρωτικοί, πονηροὶ καὶ δῆκται. θρᾶκες δὲ αἰσχροί, καὶ δυσειδεῖς, ξυλόσωμοι, κάτωμοι, κυρτοὶ τῇ ῥάχει, βλαισοί, κακοπερίπατοι, ὡσαύτως δὲ τε ἐν τῷ δρόμῳ. κυρηναϊκοὶ δὲ, εὐμεγέθεις, ἀνεσταλμένας τὰς λαγόνας, καὶ μικρὰς ἔχοντες, διὸ καὶ εἰσὶ δρομικοί, εὔποδες, μακρότεροι τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἱππασίᾳ. ἴστριοι δὲ εὔποδες, εὐμεγέθεις, αἰσχροὶ τῷ σώματι, καὶ τῇ ῥάχει ἄσημοι τε κοῖλοι, δρομικοὶ δέ. τὸ δὲ σαρματικὸν γένος, οὐκ ἀηδὲς, ἀλλ' εὔρυθμον ἐν ἰδίῳ γένει, καὶ δρομικόν. ἅπλουν δὲ, εὐκέφαλον, εὐτράχηλον, εὐμεγέθες. ἀργολικοὶ δὲ, εὔποδες, οὐκ εὐΐσχιοι δὲ, εὐκέφαλοι, τῇ ῥάχει ἄσημοι, καὶ κοῖλοι, εὐμεγέθεις, καὶ βραχεῖς. τοὺς δὲ ἀειγενεῖς τῶν ἵππων ἐν τοῖς ὤμοις, καὶ τῷ κόκκῳ παραλαμβάνουσιν οἱ σαρμάται ὡς ἀγαθούς. εἰσὶ δὲ καὶ δρομικοὶ παρ' αὐτοῖς, διὸ καὶ χρῶνται αὐτοῖς, ἐν ταῖς καταδρομαῖς καὶ πολέμοις. ὅσοι δὲ ἐν τοῖς ὀπισθί-

οις αὐτὸν ἔχουσι ἐπὶ τῶν ἰσχίων καὶ τὴν οὐρᾶς, οὐκ εἰσὶν ἀγαθοὶ ἀλλὰ καὶ λέγουσι παρατετηρῆσθαι ἐν αὐτοῖς, τὸ μὴ πολεμεῖν διὰ αὐτῶν, ῥᾳδίως γὰρ ἀπ' αὐτῶν ὁ ἀναβάτης ἀπόλλυται, ἢ εἰς τι χαλεπὸν ἐμπίπτει. ὅσα δὲ γεννᾶται ἐν τοῖς μώνυχας ὁπλὰς ἔχουσι σιμὰ, καὶ λαγώδοντα, ἢ ἐξώδοντα, οὐ δεῖ τρέφειν, ἀλλὰ νεογνὰ ὄντα ἀπορρίπτειν, καὶ μετάγειν ἀπὸ τῆς ἀγέλης, ἐπισταμένους ὅτι εἰσὶ, παραχαράγματα τῆς φύσεως, καὶ τέρατα, μάλιστα δὲ γίνεται ἐν τοῖς ἑτερογόνοις. ὅσοι δὲ ἐν τοῖς μεσοκυνίοις τὰ ὀστᾶ ὀρθὰ ἔχουσιν, ἄγαν κακοπερίπατοί εἰσι, καὶ τὸν ἀναβάτην φέροντες συγκόπτουσι. λέγονται δὲ ἐλαφόποδες, καὶ οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἔχοντες βραχέα τὰ ὀστᾶ καὶ τὰ στενὰ οἱ κυνοβάται λεγόμενοι, οὗτοι προφέρουσι τὰς ὁπλὰς εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῶν κυνοπόδων, ἢ σφυρῶν λεγομένων, καὶ ἕλκουσι τοὺς πόδας, καὶ χωλαίνουσιν ἐν αὐτοῖς. ἔνιοι δὲ καὶ παίουσιν αἰσχρῶς τοῖς ὄνυξιν. ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ τὰ γόνατα ὑγρὰ ἔχοντες, καὶ εὐκαμπῆ ἐν τῇ ἱππασίᾳ. εἰσὶ γὰρ ἀπταιστότεροι καὶ ἀκίνδυνοι τῷ ἀναβάτῃ ὑπάρχουσι. καὶ ἀκοπώτεροι δέ εἰσιν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν σκληρὰ ἐχόντων, καὶ ὅμοια τοῖς ὀρθοκοίλοις, ἢ πασσάλοις λεγομένοις. καὶ οἱ τὰς λαγόνας δὲ ἔχοντες μεγάλας, εἰσὶν ἀσθενέστεροι τῇ δυνάμει, καὶ δυσειδεῖς. ἐν τούτοις δὲ ὁ ἀναβάτης ἀηδῶς ἔχει. πάντων δὲ κρείττονες οἱ τὴν ἔκφυσιν ἔχοντες τῆς συνωμίας ὑψηλοτέραν. οὐ μόνον γὰρ τοῖς ἀναβάταις εἰσὶν ἀσφαλεῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὤμοις ἰσχυρότατοι τῶν ἄλλων. τοὺς δὲ ὑπόπτας φύσει, καὶ ὑπερβόφους. ἄριστον μὲν μὴ κεκτῆσθαι, ἐπισταμένους ὅτι φέροντές τι τῶν φορτίων, ἐνίοτε εἰς τὸ ἀπολέσθαι ἔρριψαν, καὶ τοῦτο μὲν ἧσσον κακόν. ῥᾳδίως δὲ σφήλαντες τὸν ἀναβάτην κακῶς διέθηκαν, καὶ τὸ ἱππικὸν μὲν γένος, πρόδηλον ἔχει τὴν ὑποψίαν, ὥστε τὸν καθήμενον ἔχεσθαι τῆς ἀσφαλείας. τὸ δὲ ὀνικὸν, καὶ ἑτερογόνον, αἰφνιδίως ἐκταρασσόμενον κίνδυνον ἐπιφέρει.

Δεῖ ταῦτα ἔχειν τὸν ἵππον. μακρὸν τράχηλον, λακρὸν κορμὶν, καὶ μακροὺς πόδας, φαρδὺ στῆθος, φαρδέα ἀναπνευστικὰ, καὶ φαρδεῖς ἁρμοὺς, πλατὺ ἀντικέφαλον, πλατὺ μέτωπον, καὶ πλατέα νεφρὰ, κοντὰ νεφρὰ, κοντὰ κοντοπλεύρια, καὶ κοντοὺς δακτύλους.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἈΣΚΉΣΕΩΣ ἽΠΠΟΥ στρατιωτικοῦ, καὶ περὶ πωλοδαμνίας.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙϚ.

Ἄψυρτος γετουλλίῳ σεβήρῳ χαίρειν. ὄντι σοι ἱππεῖ κρατίστῳ, ἀναγκαῖον εἰδέναι περὶ πωλοδαμνίας. διετῆ γεγονότα τὸν πῶλον, ἐκ τῆς ἀγέλης ἕλκουσι, καὶ δαμάζουσιν. ἄριστον μὲν καθ' ἡμέραν, εἰ δὲ μὴ παρὰ μίαν, εὐπειθῆ δὲ γινόμενον, καὶ χειροήθη τῷ ἀναβάτῃ, διδάσκουσι τό τε γυμνάζοντες πραέσι γυμνασίοις, ἐκ προαγωγῆς ἐπὶ τὸ πλεῖον μέχρι τοῦ τριετοῦς ἡλικίας. ἀπὸ δὲ ταύτης, συντονώτερον χρῶνται γυμνάζοντες, καὶ πλέον προστιθέντες τῷ χρόνῳ, μέχρις οὗ αὐτὸς γένηται τῆς ἐξαιτίας. τό τε δὲ μὴ διαλείπειν τῶν γυμνασίων καὶ πόνων, ἐπισταμένους ἐσόμενον πολεμιστήριον ἵππον, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ πολέμου δυνατὸν ἀντέχειν πολλὴν χρόνον. γυμναζομένῳ δὲ τῷ πώλῳ, ἔστω ὁ τόπος μὴ λίαν βαθύγειος. μάλιστα δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς ἡλικίας. ῥαδίως γὰρ συμβαίνει ἐν ταῖς κνήμαις ἀποστῆναι τὰς περόνας, καὶ οὕτως τὰ μεσοκνήμια χθαμαλὰ γενέσθαι. τούτου δὲ συμβάντος, χωλὸς ὑπάρξει ὁ ἵππος. οὐ συμφέρον δὲ ἁπαλόποδα ἵππον εἰς πόλεμον ἄγειν, καὶ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ. ἐν γὰρ ταῖς συμπλοκαῖς, οὐ ῥαδίως οὐδὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀποφεύγει διὰ τὸ πονεῖν τοὺς πόδας, καὶ οὕτω συμβαίνει τὸν ἀναβάτην μὴ σώζεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ χαλεπαίνοντες ἵπποι πρὸς ἑτέρους κακὸν παρέχονται.

ΠΕΡῚ ΣΤΡΈΜΜΑΤΟΣ ἘΝ ποδὶ τῶν μονύχων, καὶ αὐξήσεως ὁπλῆς, καὶ τόπων πρὸς τὸ κοιλίας ἐπιτήδειον.

ΚΕΦΆΛ. ΡΙΖ.

Στρέμματος γινομένου ἐν τῷ μεσοκνημίῳ, ἢ κυνόπλῳ λεγομένῳ, χρῆσθαι δεῖ βοηθήματι τούτῳ. πρῶτον ἀφαιρεῖν αἷμα ἐκ τοῦ μεσοκνημίου. τὸ δὲ κυνόπλον ὃ στεφάνην λέγουσι μὴ κεντεῖν, ὑπόκειται γὰρ τῷ ἀγγείῳ σύνδεσμος νευρώδης. εἶτα κηρίαν λινῆν βρέξαντα ἐν ὄξει καὶ ἐλαίῳ, περιδεσμεῖν τὸ μεσοκνήμιον, καὶ τὸ κυνόπλον σφίγγοντα ὑπορρίπτειν τῇ ὁπλῇ τὴν

κηρίαν

κειρίαν κεχιασμένην, καὶ καταβρέχειν ὑπὸ ὀξελαίῳ. ἀναδήσαντα δὲ τὸν ὑγιᾶ πόδα πρὸς τὸ γόνυ, ἐᾶσαι ὑπὸ τῷ πεπληγότι ποδὶ ἐπισταθῆναι ὥρας τρεῖς, καὶ λύσαντα καταντλεῖν ὕδατι θερμῷ, καὶ κηρωτῇ ἀνατρίβειν, καὶ καταπλάσσειν βολβοῖς, καὶ ἅλσι τετριμμένοις, καὶ τοῦτο ποιεῖν μέχρις ἡμερῶν τριῶν, καὶ τότε χρῆσθαι μαλάγματι τῷ πρὸς τὰ στρέμματα συγκειμένῳ, καὶ τὸ ξηρὸν δὲ ὠφέλιμον αὐτοῖς. ὅταν δὲ γένηται ὑπεραύξησις ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ὀνύχων, οὐ δεῖ ἀφαιρεῖν ονυχίζοντα πολὺ, ἀλλὰ διαλειπόντα, πάλιν τὸ αὐτὸ ποιεῖν. εἰ δὲ μήγε, ἀδικεῖται ἡ ἔκφυσις τοῦ ποδὸς τῆς ὁπλῆς. βαδίζων γὰρ ἀνακλᾷ εἰς τὰ ὀπίσω τὴν ὁπλὴν, ξενιζόμενος τὴν ἀφαίρεσιν. ἄριστος δὲ τόπος ἐστὶν εἰς τὸ ἄγειν ἐπὶ τὸ κύλισμα ὅτα μώνυχας ὁπλὰς ἔχει ὁ ἀπόκροτος, καὶ γεώδης, ὁ ὁμαλὸς καὶ μὴ λίθους ἔχων, ἢ ῥαχώματα, ἄθετοι δὲ οἱ βαθύγειοι, καὶ οἱ χορτώδεις, ἢ κοπρώδεις. οὗτοι γὰρ οὐ ποιοῦσιν ἄλυτον τὸν ἵππον, οὐ δὲ διαφορὰν τοῦ σώματος. ὁ δὲ ἀπόκροτος καὶ στερεὸς, ὠφέλιμος αὐτοῖς.

ΕΥ̓ΜΉΛΟΥ ΕἸΣ ΤῸ ΑΥ̓ΤΌ.

Τρύγα ὀξυρὰν λαβὼν μετὰ θερμοσποδιᾶς, καὶ ἀξουγγίου παλαιοῦ, μίξας ἀμφότερα, καὶ ἐπιπλάσας ἀπόθου ἐπιβάλλων καὶ ὠὸν ἐν, καὶ ἐν καιρῷ χρῶ.

ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ περὶ στρέμματος.

Τὰ τοῦ στρέμματος σημεῖα ἐστὶ τάδε. οὐ καταμένει ὁ ποῦς ἐπὶ τῇ συμβολῇ τῇ χοινικίδι καλουμένῃ, ἀλλ᾽ ὑποφεύγει, καὶ μετέωρα γίνεται, τὰ κατ᾽ ὄνυχα. θεράπευε οὖν, περιχαράξας τὴν ὁπλὴν, καὶ περιδήσας πιτλὴν καὶ σπόγγον μετ᾽ ὄξους ἐπὶ ἡμέραις ἑπτὰ. ἐὰν δὲ μὴ ἀποκαταστῇ, λαβὼν βουκέρου ὅσον τέλεως χοίνικα, βρέξον ἐν οἴνῳ ἐπὶ ἡμέραις τρισίν. εἶτα ἀποχέων τὸν οἶνον, τὸ βούκερον κόψον, καὶ βαλὼν εἰς χύτραν μετὰ μέλιτος ἕψει, καὶ οὕτως κατάπλασσε ἐπὶ ἡμέραις ἕξ. τὰ δὲ περὶ τὰ στρέμματα, χρὴ καίειν καγκελοειδῶς. Ἄλλο.

Τὸ στρέμμα ἤτοι χάλασμα, οὕτω χρὴ καταμανθάνειν. σφίγγε ταῖς χερσὶ τὸν ὄνυχα, καὶ ἐὰν σφοδρῶς ἀλγῇ, διέστραπται τὸν ὄνυχα. τοῦτο δὲ συνεχῶς οἱ ἐν τοῖς ἅρμασιν ἵπποι ὑπὲρ τὸν

καιρὸν

καιρὸν τοῦ ἀγῶνος ὑφίσανται. θεραπεύσεις δὲ αἷμα λαμβάνων, ἀπὸ τῆς περισεφανίδος, αὐτὴν τε ὄξει καὶ ἅλατι καταντλῶν, καὶ ἀνατρίβων. εἶτα οἰνέλαιον ἐρίῳ ἀναλαβὼν, κατὰ τὴν ἁρμονίαν ἐπίθες τοῦ ὄνυχος, συνεχέστερον ὕδατι θερμῷ καταντλῶν, καὶ τὴν αὐτὴν θεραπείαν προσάγων ταῖς ἡμέραις δώδεκα. εἰ δὲ μὴ ὠφελήσῃ, τότε κατεπειγούσης ἀνάγκης, τὸν ὄνυχα κάτωθεν τῇ σμίλῃ ὑπότεμνε, ὥστε διπλοῦ νομίσματος μέγεθος. εἰ δὲ καὶ πλέον εἴη τὸ κρεμάμενον, τέμνε μέχρι τῆς ζώσης σαρκὸς, φειδόμενος μὴ ἅψεσθαι τοῦ ὀστέου. εἰ δὲ πολὺ ἀπορρεύσῃ αἷμα, ἔλαιον σὺν ὄξει καὶ ἅλατι λεπτῷ, καὶ κόπρῳ τοῦ αὐτοῦ ἵππου μίξας, τὰς ἁρμονίας σὺν τῷ ὄνυχι μετὰ ὀθόνης καταδέσμει. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν θερμῷ καταντλεῖ. εἰ δὲ ὑπερσάρκωσις γίνηται, συπτικοῖς, ἢ τραυματικοῖς βοηθήμασι χρῶ. συνεχέστερον δὲ τὸν ὄνυχα σμιλίῳ καθαίρων περίτεμνε, ὥστε αὐτὸν ἐξ ἴσου πανταχόθεν αὔξεσθαι, καὶ τῷ μαλάγματι τῷ ἀνέφθῳ χρῶ, ἠρέμα προσάπτων. εἰ δὲ μὴ δι' οὕτως θεραπευθῇ, ἀνάγκη καίειν αὐτόν.

Στρέμματος πρόγνωσις καὶ ἴασις.

Πρῶτον τῷ ποδὶ ἀκροβαμονεῖ, καὶ τὸ μετακώνιον ἔχει πηδῶν, καὶ ἐφέλκει τὸν πόδα. ἄφελε οὖν ἀπὸ τοῦ στρέμματος τοῦ ὄνυχος αἵματος κοτύλας δύο, καὶ φυσήσας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ῥίψον, καὶ τὰ δέοντα δίδου, καὶ λαβὼν ἔριον, πυρία, περιχέων θερμῷ. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃ, ἀνάτριβε τὸ στρέμμα, καὶ λαβὼν ἔριον πιναρὸν, φυράσας οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἁλὶ λεπτῷ, περίθες καὶ κατάδησον τελαμῶνι, καὶ περίδησον κηρίαις, καὶ σφίγξον ἐλαφρῶς, ἵνα μὴ ποιήσῃς φλεγμονὴν, ἤτι τῶν φλεβίων ἀποτέμνῃς, καὶ πρόσφερες ἑκάστης ἡμέρας, πλὴν τῆς τοῦ αἵματος ἀφαιρέσεως, ἐὰν μὴ οὕτως ὑγιὴς γίνηται. εἰ δὲ μὴ, καταφύσησον αὐτοῦ τὸ μετακώνιον. καὶ θεράπευε ὡς καὶ τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΛΕΠΡΑΣ ΙΑΣΕΩΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΙΗ.

Λαβὼν κονίαν πολλὴν δριμεῖαν, μίξας ὕδατι θερμῷ πλῦνον, καὶ ἔασον ἀναξηρανθῆναι. εἶτα λαβὼν θείου ἀπύρου μνᾶν, χαλκάνθης ἴσην, ἐπὶ τοῦ δραχ-

μίαν μίαν, ταῦτα ἐν τῷ αὐτῷ κόπτε, καὶ ποίει λεπτὰ καὶ λαβὼν πίσσης κοτύλας τέσσαρας, ἐλαίου ξε. δύο, ὄξους δριμέος κοτύλην. ταῦτα μίξας ἐν ταυτῷ, βάλλε τοῦ σεσησασμένου φαρμάκου, ὅσον ὀξύφαβον. εἶτα ἔμβαλλε εἰς τὸ ὄξος, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ χλίαινε αὐτὸ, καὶ ἐνάλειφε, καὶ ἑστηκέτω ἐν μαλακῷ καὶ σκεπανῷ τόπῳ, καὶ ὅταν τρίτον, ἢ τέταρτον τοῦτο ποιήσας, ἐκλεκονία, καὶ ὕδατι θερμῷ. κἂν μὲν ἱκανῶς ἔχῃ, οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ χλιαρῷ καταφύσησον. εἰ δὲ μὴ, τῷ φαρμάκῳ κατάχρισον, καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν πρόσφερε.

ΠΕΡῚ ΣΤΑΦΥΛΊΝΟΥ. ΚΕΦΆΛ. ΡΙΘ.

Ἔστιν ὁ σταφυλῖνος ὅμοιος ταῖς σπονδύλαις ταῖς κατ' οἰκίαν, μείζων δὲ. οὗτος γίνεται ἐν τοῖς ἀγροῖς πανταχῆ, καὶ πορεύεται ἐπηρκὼς τὴν οὐρὰν. τοῦτον αὖτε βοσκόμενος ὁ ἵππος, αὖτε ἐνεχθέντα ἐν τῷ χόρτῳ, περιχανὼν συμμασάξῃ. ἐκβάλλει μὲν εὐθύς. ἡ γὰρ πνοὴ δριμεῖα, καὶ οἱ ἰχῶρες ὥσπερ ἔχεως, οἰδοιδεῖ δὲ συνόλως οἰδήματα παμμεγέθη. πρῶτον μὲν οὖν ἔγχει τὸ χῦμα, ὃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως, ἔπειτα ὕδατι καταύτλει θερμῷ πολλῷ, καὶ πυρία, καὶ ῥίψον. εἶτα βαλὼν τρύγα ὀξυρὰν, καὶ λίνον κόψας λεπτὸν, καὶ ἐπεμβαλὼν εἰς τὴν ῥύγα, ἀνάζεσον εἰς ἐν μεθ' ὕδατος, καὶ κατάχριε ὅλον, ὡς δέχεται τὸ φάρμακον, καὶ ἑστηκέτω ἐν θερμῷ καὶ μαλακῷ τόπῳ, ἱμάτιον περιβεβλημένος, καὶ πῦρ παρακαιέσθω διατέλους. ἔσω δέ σοι τὸ κατάχρισμα πρωῒ ὥσπερ ὄστρακον. εἶτα τῇ τρίτῃ πάλιν ἔγκλυζον πολλῷ ὕδατι θερμῷ, καὶ πυρία, καὶ πάλιν ἐν σκέπῃ τρίψον. εἶτα κατάχρισον τῷ νίτρῳ, μὴ καταπλαγῇς δὲ ἐὰν τὰ χείλη μάλιστα, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἰδῶσι. συμβαίνει γὰρ τοῦτο, ἀλλὰ θεραπεύεται προσεχῶς καὶ ὑγιάζεται.

ΠΕΡῚ ἈΣΙΤΊΑΣ ἽΠΠΩΝ ΚΑῚ ὙΠΟΖΥΓΊΩΝ. ΚΕΦΆΛ. ΡΚ.

Ἵππος ἐὰν μὴ ἐσθίῃ πάθει μὴ συνεχόμενος, ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν ὑποζυγίων, σημεῖον ἔστω. ἔχει μετέωρον τὴν ζέαν, καὶ τὸ σῶμα θερμὸν, καὶ φλέγματος μεστόν. θεραπεία δὲ τούτου. αἷμα ἄφελε ἀπὸ τῆς τρίτης ζέας

ζέας ὅσον κοτύλην, καὶ ἅλας τρίψας σὺν ὀριγάνῳ, ἀνάτριβε τὸ στόμα, καὶ ἔασον ἀποῤῥυῆναι. εἶτα ἔγκλυσον ὕδατι ψυχρῷ. φαγεῖν δὲ μὴ δῷς, ἕως ὥρας ἕκτης.

ΠΕΡῚ ΚΎΣΤΕΩΣ μετὰ κινήσεως.

ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΚΑ.

Ἐὰν ἡ κύστις ἵππου μεταχωρήσῃ ἀπὸ τῆς ἕδρας, καὶ οὐ δύναται οὐρεῖν, καὶ τὰ ἰσχία ἕλκῃ, ἐφέλκῃ δὲ καὶ τὰς ὁπλὰς, τούτου οὐκ ἔστιν ἴασις. ἐὰν δὲ κύστις γένηται ἐπὶ τῆς ἕδρας, ἢ ἀλλαχῆ που τοῦ σώματος, ἐξαίρειν χρὴ τὴν ὑπεροπὴν, καταλαβὼν σαρκολαβίδι καὶ ἐξ ἐγγυκὼν ἔκτεμνε ὅπως ὡς καθαρώτατον ποιήσῃς. ὅταν δὲ ἐκτέμῃς, λαβὼν ἅλας καὶ ἔλαιον, καὶ ἐπιπλάσας, κατάδησον. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὕδατι θερμῷ καταύτλησον, καὶ τὸ αἷμα περικλύσας, θεράπευε τῷ λυκίῳ καὶ μότον ἐρίου πιναρὸν μαλακὸν, οἴνῳ ἐπιβρέχων ἐπιτίθει, καὶ τοῦτο ποίει δὶς τῆς ἡμέρας.

ΠΕΡῚ ῬΑΓΆΔΩΝ.

ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΚΒ.

Αἱ ῥαγάδες γίνονται ὀπίσω τῶν πτερνῶν, γίνονται δὲ ἐκ περιτάσεως, ἢ ἐξ ἅλματος, ἃς θεραπεύειν δεῖ οὕτως. λαβὼν στέατος μοσχείου λίτραν μίαν, ῥοδίνου γο̄ ἕξ, ταῦτα ἑψήσας ὁμοῦ, καὶ προσβαλὼν ψιμμυθίου ὀλίγον, χρῶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων.

ΠΡῸΣ ΤῸ ΠΟΙῆΣΑΙ ἵππῳ προβολήν.

ΚΕΦΑ΄Λ. ΡΚΓ.

Ἐὰν μὴ ἔχων προβολὴν ἵππος χωλαίνῃ, καὶ κάτω νεύῃ, καὶ νύσσηται ἐκ τοῦ ὄνυχος, ποίησον τοῦτο. λαβὼν τὸν ὄνυχα, ἐξονύχισον αὐτὸν, καὶ ἀπόξυσον ἕως τοῦ ζῶντος, καὶ μὴ φοβηθεὶς ἐπὶ τῷ ἐπονυχισμῷ. ὁ γὰρ σίδηρος ῥίψει τὸν ὄνυχα. εἶτα λαβὼν σύκων λίτραν μίαν, κηροῦ γο̄ ἕξ, ταῦτα ὁμοῦ κόψας καὶ ἐπιδήσας ἡμέραις τρισὶ, μὴ λύσῃς. εἶτα πυρίᾳ χρῶ δι᾽ οἰνελαίου, καὶ οὕτω προβολὴ ἐν τάχει γενήσεται.

νοσῆσαι, ἢ λιμῶξαι χρήσει τῇ
ἀγωγῇ ταύτῃ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚΔ.

Σελίνου σπέρματος ξε. α΄, δραχμὰς γ΄ λινοσπέρμου, τήλεως ξε. β΄, ὀρόβου λίτρας γ΄, πάνακος ῥίζης, ἴρεως ἰλλυρικῆς, βράθυος ἀνὰ γο΄ ἕξ, ἀξουγγίου λίτρας ἕξ, οἴνῳ παλαιῷ ἀναλάμβανε, καὶ ποιῶν σφαιρίσκους ξήραινε ἐν σκιᾷ, καὶ δίδου καρύου βασιλικοῦ τὸ μέγεθος, ὅ ἐστι δραχμῆς ἑβδόμην, σὺν μέλιτος οὐγγίαις τρισί. λέαινε δὲ σὺν οἴνου παλαιοῦ ξε. ἑνί, μὴ ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ποιεῖ δὲ καὶ κυνὸς κεφαλή, ὑπὸ κεφαλὴν καπνιζομένη.

ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ ΠΡΟΣ
παγοπληξίαν θεραπεία.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚΕ.

Χειμῶνος ὥρᾳ πάγοι λυποῦσι περὶ τὰς ὁδοιπορίας, ἵππους τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὑποζυγίων ὡς ἂν ἔτυχε, παῖδες δὲ ἰατρῶν τὸ πάθος ἐκάλεσαν παγοπληξίαν. οἰδεῖ οὖν, καὶ διαπίμπραται πυρούμενα τὰ σφυρὰ σὺν ταῖς ὁπλαῖς. χρὴ οὖν ἀποθεραπεύειν αὐτὰ τῷδε τῷ τρόπῳ. ὑδρελαίῳ θερμῷ καταντλεῖν πρῶτον εἴς τι σκύφος βαλλόντα τὸ ὑδρέλαιον θερμόν. εἶτα ἀπομάσσειν σκληροῖς ῥάκεσιν, ἐπιμελῶς περιδεσμῶν χρείαις τοὺς τόπους, κἂν μὲν ὦσι διῳδηκότες σφόδρα κατασχίζειν. εἶτα ἄλευρα κρίθινα ἑψηθέντα ἐν ὄξει δριμυτάτῳ καταπλάσσειν, ἕως οὗ τὸ οἴδημα, καὶ ὁ τῶν ποδῶν βρασμὸς παύσηται. ἀμεληθέντα γὰρ τὰ ζῶα πολλάκις ἄχρηστα γίνεται.

ΠΕΡΙ ΕΙΛΕΩΔΟΥΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΡΚς.

Εἰλεῶδες γίνεται ὅταν εἰς κόρον ἐμπλησθῇ ζῶον, καὶ μὴ πέψῃ, γίνεται δὲ ἐν τῷ κώλῳ ὥσπερ λίθος, καὶ ἔστι κάκιστον τὸ πάθος. ῥίπτει ἑαυτὸν καὶ διεγείρεται πολλά, καὶ περιπατεῖ, καὶ πάλιν ῥίπτει ἑαυτό, καὶ συστρέφει ἐπὶ τὴν ῥάχιν καὶ τὰς λαγόνας, στενάζει τε διὰ τὴν σύστασιν, τῷ γοῦν τοιούτῳ δεῖ βοηθεῖν οὕτως. ἐναλείφειν τὴν χεῖρα, καὶ καθιέναι εἰς τὴν ἕδραν, καὶ τὰ παρακείμενα κό-

πρια

πρια ἐκκομίζειν, τήν τε κύστιν θλίβειν προσηνῶς ἵνα οὐρήσῃ. οὐδὲ γὰρ ὡς λέγουσι στρέφεται ἡ φύσα, ἀλλὰ ὁ πόρος ἀποστενοῦται. ἐγχυμάτιζε οὖν, λαβὼν κράμβης χυλὸν, ἐλαίου κοτύλην μίαν, σελίνου κύαθον ἕνα, καὶ ἕψων μετὰ οἴνου κοτύλης μιᾶς. σύγκρινε δὲ οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ θερμῷ, καὶ περὶ τὴν στάσιν ἀνάγκαζε, κλύζε τε καὶ διὰ τῆς ἕδρας οἰνελαίῳ θερμῷ, καὶ περιπατείτω ἐν τόπῳ ἀνωφερεῖ καὶ κατωφερεῖ, ὡς ἂν τὰ πνεύματα λαμβάνωσιν ὑποχώρησιν. ἐὰν γὰρ ἅπαξ γένηται ὑποχώρησις, ἐλαφρυνθήσεται τοῦ ὄγκου. εἶτα λαβὼν ἄχυρα ἐν σάκκῳ καὶ καταβρέξας ὕδατι θερμῷ, ὑπόδησον ὑπὸ τὰς λαγόνας, ἀναθερμαίνει γὰρ καὶ ἀναιρεῖ τὸ πάθος. δίδου δὲ καὶ φαγεῖν ἐλλειποθυμήσας βρῶμον, ἢ χλωρὸν χόρτον, ἢ τὸν ξηρὸν ῥαίνων ὕδατι, πότιζέ τε ἱκανῶς. σημεῖα δὲ ἔσται τῷ μὲν σωζομένῳ. ὦτα ἀνειμένα, πνοὴ συντεταμένη, καὶ θερμὴ, καὶ γαστρὸς ὑποχώρησις. τῷ δὲ μὴ σωζομένῳ, καυλὸς προπεπτωκὼς, ἱδρὼς ἐν ταῖς λαγόσι ψυχρὸς, πνεῦμα ἀραιὸν, σκέλη τὰ ἐμπρόσθια ἀποτεταμένα καὶ ψυχρὰ, τράχηλος πεπηγὼς, καὶ μυκτῆρ ψυχρός.

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.

Τοὺς ἐλεώδεις, χρὴ κλύζειν διὰ σεύτλων ἀφεψήματος, καὶ νίτρου βδελλίου τετριμμένου, λούειν τε καὶ σκεπάζειν ἐπιβλήμασι, καὶ καίειν πῦρ πλησίον. τροφὴν δὲ διδόναι μάλιστα μὲν, γράστιν ἢ χόρτον ἁπαλώτατον. ἐὰν δὲ μὴ ἀποσκυβαλίσῃ τὰ ἐνοχλοῦντα περιπτώματα, τὴν χεῖρα ποιήσας λιπαρὰν, κάθες εἰς τὴν ἕδραν, καὶ ἐκκόμιζε αὐτά. ἐγχυμάτιζε δὲ καὶ σεύτλων σπέρματι μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου κοτυλῶν ἕξ. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τοῦτο, ἀποξύσας τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τοὺς ὄνυχας, καὶ μετὰ οἴνου κοτυλῶν τριῶν τρίψας, διὰ τῶν μυκτήρων δίδου.

ΠΕΡΙ ΣΥΚΑΜΙΝΟΥ.
ΚΕΦΑΛ. ΡΚΖ.

Εἰ συκάμινον ἵππος ἔχῃ, λαβὼν ἀρσενικοῦ μέρη δ΄, ἀσβέστου μέρος ἕν, ἀμμωνιακοῦ μέρη β΄, ἀλόης μέρος ἕν, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, ἅμα τοῖς προγεγραμμένοις τρίψας, καὶ ποιήσας γλοιώδη σύστασιν, ἕψει ἐπὶ θερμῆς σποδιᾶς κινῶν ἕως μιλτώδης γένηται τῇ χροιᾷ. τούτῳ χρῶ χλιαρῷ.

Ἄλλο.

Λαβὼν ἀρσενικὸν σχιστὸν, καὶ ἄσβεστον ἀβρόχου τὸ ἴσον, ἔμβαλλε εἰς γάρον, καὶ ποιήσας ζύμην, ἀνάτριβε τὸν τόπον, καὶ ὑγιάσεις. ἄριστον δὲ καὶ τὸ πῶρον ἢ τρυπήσαντα τοῦτο, ἐλλέβορον ἐντιθέναι.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ

περὶ σύριγγος.

ΚΕΦΆΛ. ΡΚΖ.

Ἐὰν ἐν ταῖς συνωμίαις ἢ τοιοῦτο πάθος, ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τόπῳ, διελὼν τὸ πεπονθὸς μέρος, πρόσκαυσον, καὶ θεράπευε τῷ φαρμάκῳ, τῷ διὰ τῆς ἀσβέστου συγκειμένῳ ἕως ἡ ἐσχάρα ἐκπέσῃ. τῆς γὰρ κακίας ἐκπεσούσης ἀναπληροῦται κατὰ βραχύ. εἰ δὲ ἐπιτείνοι τὸ πάθος, ὀρθοῖς καυτηρίοις χρῶ, καὶ θεράπευε ὁμοίως φαρμάκῳ συμπλήκῳ ἕως ὑγιασθῇ.

ἌΛΛΟ ἹΠΠΟΚΡΆΤΟΥΣ

Ὅταν ἵππος συριγγιᾷ, χαλκάνθην ὄξει δριμυτάτῳ προσμίξας, καὶ ἀναξηράνας τῷ τόπῳ ἐπίπασσε, ἢ σίκυον ἄγριον τρίψας λίαν καὶ τιθυμάλλου ὀπῷ συμφυράσας ἔνθες.

ἌΛΛΟ ἈΨΎΡΤΟΥ

Ἰοῦ ξυστοῦ, χαλκοῦ κεκαυμένου, μίσυος, κηκίδος ὀμφακίνου ἀνὰ οὐγγιῶν τεσσάρων, κόμμεως γο η, πάντα ἐν ταὐτῷ μίξας χρῶ.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΠΕΡῚ ἘΓχυματισμῶν σκευασίας προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ περὶ ληθαργικῶν.

Δέσποτα κέλευε τῆς συναφείας ἀπαιτούσης τὴν τῶν φαρμάκων βοήθειαν, ἐπιδείξομέν σοι ὅσα τε αὐτοὶ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπεγράφημεν βοηθήματα τοῖς ἵπποις, ἃ γράφοντες, ἀναφέρομεν ἐκείνοις τὴν χάριν, καθότι παρ' αὐτῶν ἐλάβομεν τὴν ἀρχὴν, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ἔγνωμεν. εἰ δ' ἔτι ἐκεῖνοι παρέλιπον, ἡμεῖς ἀξιοπιστότερον παραδώσομεν. λέγω δὴ πρῶτον περὶ καθαρτικῶν ἐγχυματισμῶν, σκυλάκιον

σκυλάκιον γαλαθηνὸν σφάξαντες μάλιστα, καὶ τὰ ἐγκάθιδια ἐκρίψαι, καὶ πλύναντας ἐμβαλεῖν εἰς χύτραν, καὶ ὕδατι καθεψῆσαι, ὥστε τὰ ὀστάρια καταλειφθῆναι. καὶ οὕτω μίξαντας μέλιτος ὀλίγον ἐγχυματίζειν κοτύλαις δυσὶ καθ᾽ ἡμέρας μέχρι ἡμερῶν τριῶν, καὶ κωλῆνα χοίρειον καθεψήσαντας τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ἢ ἀλέκτορα λευκὸν ὡσαύτως. καὶ ταῦτα μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐγράφη. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα καὶ τούτοις. τιθύμαλλον λεπτὸν ἑψοντες ἐν ὕδατι, ἢ πευκεδανὸν, ἢ ἀψίνθιον, ἢ κενταύριον τὸ λεπτὸν, ἢ ἀριστολοχείας τὴν ῥίζαν ὡσαύτως ἑψήσαντες, ἢ σικύου ἀγρίου τὴν ῥίζαν μετὰ νίτρου, καθὼς ἔμπροσθεν γέγραπται, ἢ κολοκυντίδος αἰγυπτίας τὸ σπέρμα πεφρυγμένον σὺν τῇ ἐντεριώνῃ ὠμῇ. ἔστω δὲ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος ἐν αὐτοῖς κοτύλαι δύο, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἐγχυματιζέσθω διὰ τοῦ στόματος μέχρι ἡμερῶν ἑπτά. ἄριστον δὲ τοῦτο τὸ σίκυον τὸ ἄγριον μετὰ τοῦ νίτρου.

Λιπαρὸς ἐγχυματισμός.

Οἴνου χρηστοῦ, ξέ. α̅, ἐλαίου χρηστοῦ γο̅ ἕξ, μέλιτος καλοῦ γο̅ ἕξ, ὠὰ ἕξ, ὕδατος τὸ ἀρκοῦν.

Θερμαντικὸς ἐγχυματισμός.

Οἴνου χρηστοῦ ξέ. α̅, πεπέρεως γο̅ α̅, πηγάνου χλωροῦ γο̅ α̅, ἐλαίου, τραγακάνθης, μέλιτος ἀνὰ γο̅ ἕξ, ὠὰ ἕξ.

Ἐγχυματισμὸς διὰ χυλῶν.

Πτισάνης, τήλεως ἀνὰ ξέ. α̅, σεύτλων δεσμὴν, ἰσχάδων, ἐλαίου, γάλακτος ἀνὰ λίτραν δ̅, πηγάνου δεσμήν.

Ἐγχυματισμὸς ἀρωματικός.

Ὑσσώπου, πετροσελίνου, κρόκου, πεπέρεως λευκοῦ, λιβανωτοῦ, πεπέρεως κοινοῦ, σμύρνης ἀνὰ γο̅ α̅, κόστου, τραγακάνθης τὸ ἀρκοῦν.

Ἐγχυματισμὸς καλοκαιρινός.

Κρόκου ἐξάγια δύο, τραγακάνθης, ὑσσώπου, σαμψύχου, σμύρνης, λιβάνου, σάκχαρος ἀνὰ γο̅ α̅, ταῦτα ἐμβρέξας ἐν ῥοδοστάγματι, πότιζε τρίτον.

Ἐγχυματισμὸς ὑπὲρ χλόης.

Οἴνου ἰταλικοῦ ξέ. γ̅, ἐλαίου ξέ. γ̅, μέλιτος ἰταλικοῦ ξέ. α̅, ὠὰ ιβ̅, πεπέρεως γο̅ α̅.

Σύνθεσις

Σύνθεσις ἐγχυματισμοῦ θερμαντικοῦ,
καὶ διεγερτικοῦ.

Κασίας γο β΄, κόστου γο β΄, ναρδοστάχυος γο α΄, κυπάρου λίβαν μίαν, ὑσσώπου κρητικοῦ γο ἕξ, ἀψινθίου ποντικοῦ γο ἕξ, σμύρνης γο α΄, ταῦτα ἐν ὕδατι καθεψήσας, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς θηρίων ἐκβολάς, καὶ πρὸς τετάνους, καὶ πρὸς βῆχα, καὶ πρὸς διέγερσιν ὅλου τοῦ σώματος. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἔλαιον δίδου, ἵνα καταλεανθῇ καθαρείως.

Σύνθεσις ἐγχυματισμοῦ πρὸς καύματα.

Ἐὰν ἔλθῃ ἐξ ὁδοῦ, καὶ τὴν λαγόνα πάλῃ, καὶ μὴ ὀρέγηται τροφῆς, στένῃ δὲ πολλά, παρὰ τὴν ὥραν μὲν καλάμου φύλλα, ἢ ἄγρωστιν χλωράν, ἢ θρίδακας καταῤῥάνας ὄξει, ἐπίθες ὥστε ἀναψύξαι. ἔπειτα βρέξει τραγακάνθης γο γ΄, κρόκου γο α΄, ὕδατι ἀφ᾽ ἑσπέρας μέχρι τοῦ αὔριον, καὶ στροβίλων ξε. α΄, καὶ λειοτριβήσας ἕκαστον κατιδίαν. εἶτα ἀναμίξας πάλιν ὁμοῦ, πρόσβαλλε γλυκέος καρύινου, ἢ σκυβελιτίου ξε. α΄, καὶ ἀνδράχνης χυλοῦ γο γ΄, ψυχροῦ ὕδατος τὸ ἀρκοῦν, ἐγχυμάτιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισί, τὰς κριθὰς πεφρυγμένως προσάγων, καὶ κατανοεῖν καὶ ἐκκομίζεσθαι αὐτὴν σικύου φύλλῳ, ἢ τραχεῖ ῥάκει. ὅταν δὲ περὶ στομάχῳ, ἢ τῇ φάρυγγι ἐμπλακῇ, μίαν ἢ πλείους, ἐκμυζοῦσι τὸ ζῶον, καὶ ἀπισχνοῦνται, καὶ ὅσα ἂν ἐγχυματίσῃς φάρμακα, οὐδὲν ὀνήσεις. διαφωνήσει γὰρ τὸ ζῶον. μόνον δὲ ἡμῖν ἄριστον δοκεῖ βοήθημα ἔλαιον ἐγχυματίζειν. ἁψάμενον γὰρ τὸ ἔλαιον, ἐξωθεῖ τὰς βδέλλας, καὶ παραχρῆμα τελευτῶσιν.

Πρὸς βδέλλας κεκολλημένας περὶ στόματι.

Κόρεις πέντε θλάσας ἐν τῇ χειρί, κόλλα τῷ στόματι, καὶ εὐθέως ἀποῤῥιφήσονται. ἐὰν δὲ περὶ τὴν φάρυγγα ὦσι, πυρὶ ἐπιθεὶς, τοὺς κόρεις ὑποκάπνιζε.

Ἐὰν ἵππος ἢ ἄλλο ὑποζύγιον βδέλλαν καταπίῃ, ἢ εἰς τοὺς ῥώθωνας ἀνέλθῃ, καὶ αἷμα ῥεῖ διὰ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἅλατι, ἢ ἐλαίῳ ἐμφύσησον. εἶτα σαρκολαβίδι, πάντας ἐξέωσον, ἢ καυτηρίῳ διάκαυσον, ἔπειτα ἄρτον καύσας καὶ λειοτριβήσας, οἴνῳ τε ῥάνας, κατάπλασσε.

Ἄλλο.

Ἐὰν κτῆνος ἄπεπτον αἴσθῃ γινόμενον, γνώσῃ δὲ ἀπὸ τῶν σημείων τῶνδε. ἔχει γὰρ τὰ χείλη ᾠδηκότα, καὶ φλυκται-

νώδη

νῶδες ἐστὶν ὅλον, ἥτε γλῶττα παχύνεται, καὶ ἡ κεφαλὴ μείζων γίνεται. Βοηθήσεις οὕτως. φλεβοτόμει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοῦ αὐχένος, καὶ χλωρᾷ τροφῇ χρῶ ἐὰν καιρὸς ᾖ, ἢ διὰ θριδάκων ἢ ἀγρώστεως, ἢ καλαμοφύλλων μόνον. τῇ δὲ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ φλεβοτομήσεις ἀπὸ τῶν κροτάφων, καὶ τῇ αὐτῇ τροφῇ χρήσῃ. τῇ δὲ τρίτῃ ἐγχυματίσεις, ἐὰν ᾖ χειμὼν, τῶν προγεγραμμένων θερμαντικῶν, καὶ διουρητικῶν. ἐὰν δὲ θέρος ᾖ, τῶν ἀναψυκτικῶν τῶν διὰ τραγακάνθης καὶ γλαύκεος.

Ἐγχυματισμὸς εἰς κτήνη πυρέσσοντα πρὸς τὸ ἀναψύξαι πόμα θερμαντικὸν δάκνον.

Ὄξους γο̄ μίαν, ῥοδίνου γο̄ ᾱ, ἀναράξας ἀμφότερα, προεγχυμάτιζε, καὶ διαστήσας βραχὺ, ἔπειτα μίξας μέλιτος γο̄ γ̄, ῥοδίνου γο̄ γ̄, γάλακτος λίτραν μίαν, οἴνου ἡμίναν ἰταλικὴν ἐγχυμάτιζε. τροφῇ δὲ χρῶ χλωρᾷ τῇ ἐν καιρῷ οὔσῃ.

Γεντιανῆς, πεπέρεως μέλανος, πεπέρεως λευκοῦ, σεσέλεως ἀνὰ γο̄ β̄. Ἀψινθίου ποντικοῦ γο̄ β̄, θέρμων πικρῶν γο̄ γ̄, ναστορικοῦ γο̄ γ̄.

Πρὸς ὕπνον κτήνους.

Μήκωνος τὸ γάλα ὡσεὶ ὀβολὸν, ἀνήθου τὸ αἰρόμενον τρισὶ δακτύλοις, λειοτριβήσας εἰς ἓν, καὶ προσμίξας κύαθον ὄξους, δὸς πιεῖν. εἰ δὲ μὴ ἔχῃς μήκωνος γάλα, αὐτῷ τῷ σπέρματι χρῆσαι τρὶς τοσούτῳ, ὅσον ἐκ τοῦ γάλακτος, ἐπὶ οἴνου κοτύλῃ μιᾷ.

προπότισμα.

Κρόκου γο̄ ἓξ, σαμψύχου, ὑσσώπου ἀνὰ γο̄ δ̄. μελιλώτου γο̄ ἓξ, κόστου, σμύρνης, ἀλόης, ἴρεως ἀνὰ γο̄ δ̄, ἀψινθίου κρητικοῦ γο̄ ϛ̄, ἀβροτόνου γο̄ δ̄, φύλλου γο̄ ἓξ, γλυκυρίζου γο̄ δ̄, κασσίας γο̄ ϛ̄, καλάμου ἀρωματικοῦ γο̄ ϛ̄, κυπέρου γο̄ δ̄, πεπέρεως γο̄ δ̄, τραγακάνθης λίτρας δ̄, σαρκοφάγου γο̄ γ̄, καρδαμώμου γο̄ γ̄, πετροσελίνου γο̄ γ̄, ἀκόρου γο̄ δ̄, γεντιανῆς, κενταυρίου, ὀποπάνακος ἀνὰ γο̄ γ̄, βετονίκης γο̄ δ̄, σαλατικοῦ γο̄ γ̄, βράθυος γο̄ β̄, κελτικῆς γο̄ γ̄, καστορείου τὸ ἴσον, πράσων γο̄ δ̄, κόψας καὶ σήσας, προσβαλὼν καὶ μέλιτος κοτύλας γ̄, ὠὰ β̄, ῥοδίνου τὸ ἀρκοῦν, καὶ οἴνου ξέ. ᾱ, ἐγχυμάτιζε.

Ἄλλο.

Ναρδοστάχυος γο̄ γ̄, κόστου γο̄ δ̄, ἀμώμου γο̄ δ̄, φύλλου γο̄ γ̄,

ἀγαξοῦ γο δ, μυροβαλάνου γο δ, ἴρεως ἰλλυρικῆς, κασίας γο β, κασσάμου γο β, κρόκου γράμματα δ, οἴνου ξε. κζ, μέλιτος λίτρας κζ, καρυοφύλλου γο δ, ἑκάστῳ ζώῳ δίδου ἡμίναν μίαν.

ἹΕΡΟΚΛΈΟΥΣ ἘΓΧΥΜΑΤΙΣΜΌΣ

Μέλιτος ξέστην ἕνα, πράσων δεσμὴν μίαν, ὀμφακίνου ἐλαίου ξε. α, ἀνήθου δεσμὴν μίαν, σελίνων τὸ ἴσον γλίχωνος δεσμὴν μίαν. ταῦτα πάντα ἑψήσας ὁμοῦ, ὕστερον, χυλὸν ποιήσας ἐκ σεμιδάλεως καὶ συμμίξας χρῶ.

Προεγχυματισμός.

Χυλὸν κρίθινον ὁμοῦ στέατι τραγείῳ ἕψε, ἐν τούτοις πρόσβαλλε τῆλιν καὶ αὐτὴν συνέψων, καὶ τὸ ζῶον ἐγχυμάτιζε.

Ἐγχυματισμὸς ἐαρινός.

Ὠὰ ἀποβρέξας ε, καὶ ὄξος δριμύτατον ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐ, δίδου τῷ ἵππῳ.

Ἄλλος θερινός.

Κάρωον ἤτοι ἕψημα, κρόκου κοχλιάριον ἐν οἴνῳ ἐπιβρεχόμενον, τραγακάνθην ὕδατι χλιαρῷ ἐπιβρεχομένην, στρόβιλον ὁμοίως ἐπιβρεχόμενον οἴνῳ, πάντα λειωθέντα, ἐγχυμάτιζε καταλαμβανόμενος τοῦ ἵππου τὴν γλῶσσαν.

Ἀναληπτικὸς ἐγχυματισμός.

Σελίνων δεσμὰς τρεῖς, κράμβης, πράσων ἀνὰ δεσμῶν τριῶν, δαφνίδων ξέστας δύο, χοιρείου κρέως λίτρας δ, πεπέρεως, ὀποπάνακος ἀνὰ γο β, πτισάνης ξέστας θ, μέλιτος ας, ἕψων τὰ σέλινα, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰς κράμβας μετὰ τοῦ κρέως καὶ τῶν κριθῶν καὶ τῶν δαφνίδων. εἶθ' οὕτως ἐμβάλλων τὰ λοιπὰ, ἐγχυμάτιζε.

Ὑπνωτικὸν πρὸς κτήνη κακότροπα.

Καρδαμώμου, κυάμου σπέρματος, στύρακος ἀνὰ γο δ, σμύρνης γο β, πεπέρεως γο ς.

Πρὸς ἰλιγγιῶντας.

Κρομύων μακρῶν σπέρματος γο α, ἀλόης γο α, πεπέρεως λευκοῦ γο γ, μέλιτος τέταρτον.

Τροχίσκος.

Ὑσσώπου

Ὑσσώπου γο α̅, πυρέθρου, πηγάνου χλωροῦ, κρόκου, κόμεως, ἀνὰ γο β̅, ἀλόης ἄνθους γο γ̅, μέλιτος τέταρτον.

Τροχίσκος Ἀρχελάου

Σμύρνης γο β̅, ἀβροτόνου γο δ̅, κρόκου τὸ ἴσον, πυρέθρου, πηγάνου χλωροῦ, ὀριγάνου, ὑσσώπου ἀνὰ γο β̅, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἄλλο πούλβερ.

Κασίας γο α̅, νάρδου ἰνδικῆς γο δ̅, κρόκου, κόστου, ἴρεως ἰλλυρικῆς, καρδαμώμου, πετροσελίνου, ἀγρίου, πεπέρεως λευκοῦ, κενταυρίου, πρασίου, πάνακος, σχοινάνθης, ἀμώμου, ἑκάστου ἀνὰ γο α̅.

Ἄκοπον.

Κηροῦ ἀμμωνιακοῦ, δαφνίδων, ῥητίνης φρυκτῆς, ἐλαίου, σαλαγμίνου ἀνὰ λίτραν μίαν, ὀποπάνακος λίτρας β̅, βδελλίου λίτρας β̅, σαμψύχου λίτρας δ̅, τερεβινθίνης γο ἕξ, πεπέρεως γο α̅, μάννης τὸ ἴσον, κυπρίνου γο ἕξ, οἴνου παλαιοῦ γο β̅.

Πρὸς ἰσχιάδα.

Εὐφορβίου, ζώνης σαρδιανῆς, ἀφρονίτρου, γλευκίνου μύρου τὰ ἴσα.

Πότιον δήκοντος.

Κρόκου γο τὸ ῥίζον, σμύρνης τὸ ἴσον, ἀλόης γο ς̅, κόστου τὸ ἥμισυ, ταῦτα πρὸς μιᾶς ῥίψας, εἰς οἶνον ἔμβρεχε, καὶ ῥαγακάνθης γο β̅, ἰδίᾳ ἔμβρεχε εἰς ὕδωρ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ βάλλε εἰς ὕδωρ, καὶ τρίβε ἵνα διαλυθῇ, προσεπιβάλλων κατ' ὀλίγον οἶνον εἰς τοσοῦτον, μέχρις οὗ γένωνται ξέσαι ἰταλικοὶ ἐννέα, ἐγχέων, καὶ μέλιτος λίτρας β̅. ὅταν οὖν συμμιγῇ πάντα λειωθέντα ἐπιμελῶς, βαλὼν εἰς χύτραν, θέρμανον καὶ ἐπίπασον πεπέρεως ὀλίγον, καὶ τῇ ἑξῆς πότισον. χειμῶνος μὲν χλιαρόν, θέρους δὲ ψυχρόν.

Ἄλλο.

Ὑσσώπου, γεντιανῆς, ὀποπάνακος ἀνὰ γο β̅, σαγαπίνου, σμύρνης, ἰσχάδων, ζιγγιβέρεως, πετροσελίνου, κόστου, ἀκόρου ἀνὰ γο α̅, σχοίνου ἄνθους γο β̅, πηγάνου δεσμίδιον, σελίνου σπέρματος γο β̅, πρασίου γο ἕξ,

δαύκου κρητικῆς γο δ, πάνακος, κασίας γο β, τιτάνου, ἀσβέστου, σελίνου ἀφρικοῦ γο δ.

ΠΕΛΑΓΩΝΊΟΥ ΠΕΡῚ ἈΝΑξηρανθέντος δέρματος.

Ἐὰν ζώου τινὸς τὸ δέρμα ξηρανθῇ, καὶ τρεφόμενον μὴ δέχηται προκοπήν, ὅπερ συμβαίνει ἀπὸ καύματος πολλοῦ, θεραπεύεται οὕτως. ἐλαίῳ πηγανίνῳ πρότερον ἀποχρίσας ὅλον τὸ σῶμα, μετὰ ταῦτα δίδου τὸ ὑποτεταγμένον προπότισμα, τουτέστι σταφυλίνου, τραγακάνθης, πηγάνου ἀγρίου, ἡδυόσμου ἀγρίου, ἀνὰ γο α ς', σελίνου, μελιλώτου, ἀψινθίου ποντικοῦ, ἑκάστου τὸ ἴσον, ὁμοῦ πάντα λειώσας, καὶ συμμίξας, καὶ μεθ' ὕδατος θερμοῦ ἑψήσας, προσένεγκαι.

Τοῦ αὐτοῦ προπότισμα καὶ θεραπεία πρὸς κωλικούς, καὶ τοὺς ἀπὸ χόρτου σαπροῦ βλαπτομένους.

Πελαγώνιος Λουκίῳ χαίρειν. τὰ τῶν κωλικῶν σημεῖα, οὐ πᾶσιν ὑπάρχει γνώριμα, ἐπείπερ οὐκ ἀνόμοιον τὸ τοιοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα πάθη τὰ ἐν τοῖς ἐντὸς ἐπιγινόμενα. τούτῳ δὲ μόνῳ διαφέρει, τῷ συνεχεῖς, καὶ μείζους πόνους ἔχειν, ἤπερ τοὺς καρδιακούς, καὶ στροφουμένους. τὰ δὲ τούτων σημεῖα. πολλάκις ἐκ τῶν δὲ κατὰ μαθόντες ἔγνωμεν. πρῶτον μὲν ἐσώ, ἐξαίφνης καταπίπτει, ὡς ἐπιληψίαν τοῦτον νομίζεσθαι ἔχεσθαι, ἔπειτα ὀλίγον διαλιπόντι, πόνος αὐτῷ εὐθὺς ἐπακολουθεῖ, καὶ ῥίψας ἑαυτὸν ἀνάκειται. ὅτε δὲ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ πίει, τρέμει καὶ ὑδροῖ, καὶ πνευστιᾷ, τὸ στενοχωρεῖται. τοῖς τοιούτοις οὖν χρὴ τῷ τοιούτῳ προποτίσματι ὥς φησι Κέλσος βοηθεῖν. ῥέου ποντικοῦ γο α, πετροσελίνου γο α, μαράθου σπέρματος γο μίαν, πεπέρεως μέλανος γο α, πρασίου γο μίαν, ἀβροτόνου γο μίαν, ἀνήθου γράμμα ἕν, λιβυστικοῦ γο α, κενταυρίου σπέρματος γο α, χαμαιπίτυος γο ς', εὐπατορίου γράμματα δ, γλίχωνος καθαροῦ γο α, πηγάνου γο α, σελίνου σπέρματος γο α, ζιγγιβέρεως τὸ ἥμισυ, μέλιτος πρωτείου λίτρας δύο, τὰ ξηρὰ κόψας, καὶ σήσας, ἀναλάμβανε τῷ μέλιτι, καὶ ἐπὶ τῆς χρείας χρῶ,

ας χρῶ, ὅσον λεπτοκαρύου μέγεθος, μετὰ ὕδατος χλιαροῦ ξε. ἑνός.

Ἄλλο.

Μέλιτος κοχλιάρια δ̄, λιβάνου ἀλεύρου γο α̅, ὄξους κοχλιάρια ε̅, οἴνου παλαιοῦ ξε. τὸ ἥμισυ. ταῦτα πάντα λειώσας, δίελε εἰς τρία, καὶ ἐπὶ ἡμέραις τρισί, δίδου διὰ στόματος, καὶ στρώματι σκεπάσας ποίει διακινεῖν. Ἄλλο.

Καπέρεως φλοιὸν κρεμάσας ἐν τῷ καπνῷ ξήρανον, ἔπειτα τρίψας μετὰ οἴνου, καὶ πεπέρεως δίδου.

Εἰς τὸ ἐπιγνῶναι ἵππον ἀπὸ χόρτα βλαβέντα.

Πρῶτον μὲν ἄστατον ἔχει τὸ πνεῦμα, καὶ διὰ παντὸς παλλόμενον, σαθρὸν τὸ βῆμα, ἦχον ἐκ γαστρός, ἢ καὶ ὤμων ἀφαίμασσε, καὶ προπότισμα οἴνου ἀφηψημένου δίδου. κριθῶν δὲ ἀπεχέσθω. κέχρησο δὲ καὶ διουρητικοῖς βοηθήμασιν.

Πρὸς ληθαργικούς.

Ἐσήμανάς μοι τοὺς ἵππους σου βαρυτάτῳ κατέχεσθαι νοσήματι. λέγεις γὰρ τούτους συνεχέστερον ἀναπίπτειν, καὶ πολλάκις ἀποκαθεύδειν, καὶ τούτου ἕνεκα, μὴ δὲ τροφὴν προσίεσθαι, ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ κατίσχνους γίνεσθαι. τὸ πάθος τοίνυν καὶ βαρύτατόν ἐστι, καὶ πολλῆς παραφυλακῆς δεόμενον ὥστε μὴ γενέσθαι, ὅπερ εἰ συμβῇ τοῖς παρ' ἡμῶν προεκτεθεῖσι βοηθήμασι θεραπευτέον. τὸ δὲ τοιοῦτον πάθος, οἱ τῆς ἰατρικῆς τέχνης ἐπιστήμονες, λήθαργον ἀπεκάλεσαν. θεραπεύσεις οὖν πρὸς τοῖς προεκτεθεῖσι, καὶ τῷδε τῷ τρόπῳ. πρῶτον μὲν ἐν μαλακῇ ἱπποστάσει ἱστάσθω, ἀχύρων ἢ χόρτων ἁπαλῶν ὑποῤῥαινομένων κατὰ τὸ ἔδαφος, καὶ συνεχέστερον διὰ χειρῶν ὑσσέσθω, ὥστε μὴ ἀποκαθεύδειν. συμβάλλεται δὲ καὶ τὸ συνεχέστερον ἀναπαίειν καὶ τοὺς τέσσαρας πόδας ὄξει καὶ πιτύροις θερμοῖς ἀποτρίβεσθαι. προποτιζέσθω δὲ καὶ πόμα δεχόμενον πίτυρα σίτινα, καὶ ἅλας μετὰ ὀξυκράτου ξε. β̅. Ἄλλο.

Ἀρτεμισίας βοτάνης ἄνθος κόψας μετὰ ἐλαίου καὶ ὀλίγης στακτῆς, δίδου διὰ κέρατος.

Προπότισμα πρὸς ληθαργικούς.

Πρὸ πάντων τοὺς ληθαργικοὺς κριθῶν ἀπέχεσθαι ποίει, τρωγέτωσαν δὲ φάβατος ξηροῦ ξε. α̅, οὕτω τε ἀπὸ τῶν σφονδύλων αἷμα ἀφαιρείσθωσαν, καὶ μετὰ ταῦτα τῇ αὐτῇ ἐγχυματιζέσθωσαν

θεραπεία. ῥέου ποντικοῦ γο γ, καλάμου ἀρωματικοῦ γο ε, καππάρεως ῥίζης γο ε, κόψας καὶ σείσας μετὰ ὕδατος ξε. ἑνός, ὅσον τρία κοχλιάρια, ἐγχυμάτιζε. τὸ δὲ πόμα αὐτῶν ἔστω ὀλίγον, καὶ αὐτὸ χλιαρόν. συνεχέστερον μηνύει ἡ φωνὴ ἀνθρωπίνη, ἢ ῥάβδῳ τοῦτον χρὴ διανήσασθαι, ὥστε κατὰ μικρὸν διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας ἀποθέσθαι τὸ νόσημα.

Προπότισμα παντὶ καιρῷ ἀναγκαῖον.

Ξήριον κατασκευάσας ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων εἰδῶν, ὅπερ ἐστὶ πάντων ὁμοῦ λυσιτελέστερον. γεντιανῆς, ἀριστολοχείας, σμύρνης, δαφνοκόκκων, πρίσματος ἐλεφαντίνου, πάντα ἐξ ἴσης ἐπειτῆς χρείας προπότιζε πρὸς παντοῖα πάθη τρόπῳ τοιούτῳ, ἀποζέσας εἰς οἶνον ῥίζας ὀξυσχοίνου, καὶ πρασίου, διηθήσας τὸν οἶνον, ἐπίβαλλε τοῦ προειρημένου ξηρίου κοχλιάριον μεστόν, καὶ προπότιζε ἐπὶ ἡμέραις τρισίν.

Προπότισμα τὸ παρὰ ῥωμαίοις κουδριγάριον καλούμενον.

Τραγακάνθης γο α, πετροσελίνου γο α, βετονικῆς γο ϛ, σαρκοφάγου γο α, κασίας, σύριγγος, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ γο α, ὑσσώπου δεσμὰς δύο, εὐφορβίου, λιβάνου, μάννης, γεντιανῆς ἀνὰ γο α, περδικίου βοτάνης λίτραν α, πεπέρεως γο α, κόστου, μελιλώτου, ὀποπάνακος, ναρδοστάχυος, σχοίνου ἄνθους, ἀμμωνιακοῦ, κινναμώμου, πηγάνου σπέρματος, μυρτοκόκκων ἀνὰ γο α, στροβόλους μικροὺς χλωροὺς κε, γλυκορίζου γο α. ταῦτα πάντα κόψας, καὶ λεπτῷ κοσκίνῳ σείσας, φύλαττε, καὶ ὁπηνίκα γένηται χρεία, οἴνῳ συμμίξας δίδου.

Προπότισμα καιρῷ παντὶ ἐπιτήδειον.

Κόστου γο α, μελιλώτου, ὑσσώπου ξηροῦ, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ἀριστολοχείας, σμύρνης τρωγλήτιδος, δρακοντίας, ναρδοστάχυος, ἀνὰ γο μιᾶς. ταῦτα πάντα κόψας καὶ σείσας, ποίσον ξήριον, καὶ τῷ μὲν θέρει προσεμβαλών, καὶ κρόκου γο α, τραγακάνθης τὸ ἴσον, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν, οἴνου ξε. εξ, οὕτω ἐγχυμάτιζε. χειμῶνος δὲ τοῖς προγεγραμμένοις πᾶσι πεπέρεως λελειωμένου γο γ, προσμίξας, δίδου διὰ κέρατος.

Πόμα

Γόμα κολλῶδες.

Σμύρνης γο β̄, τραγακάνθης γο β̄, κυμίνου γο β̄, κρόκου γο ᾱ, μετὰ οἴνου χλιαροῦ δίδου.

Προπότισμα θερινόν.

Κρόκου γο ᾱ εἰς οἶνον ἐμβαλὼν, καὶ τραγακάνθης γο γ̄ εἰς ὕδωρ θερμὸν, ἔπειτα λειώσας πρόσμιξον χύδις. πράσου κεφαλὴν καὶ σέλινον χλωρὸν, καὶ πάλιν ἐν ταυτῷ λειώσας, πρόσβαλλε. θρίδακος χυλοῦ ὀλίγον, καὶ γάλα αἴγειον μετὰ ἐλαίου ῥοδίνου μέλιτος γο δ̄, ἑψήματος ξέ. ἓνα, οἴνου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν, ἔπειτα δίδου διὰ κέρατος ἐν ἡμέραις τρισίν.

Προπότισμα ἐπιχλόης.

Βουτύρου γο ᾱ, μέλιτος γο ᾱ, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν ᾱ, φοίνικας ἀριθμῷ ιβ̄, σταφίδων ξέ. ᾱ, βόλβους ἀριθμῷ ῑ, λινοσπέρματος κεκομμένου ἡμίναν μίαν, τήλεως κεκομμένης τὸ ἴσον, σκορόδου γαλικοῦ τὸ ἀρκοῦν, κρόκου γο ᾱ, τραγακάνθης γο τρεῖς. ταῦτα πάντα λειώσας, μίξον μετὰ μέλιτος καὶ ὤων, ἐλαίου, καὶ ἑψήματος ἀρκοῦντος, καὶ δίδου ἐν ἡμέραις τρισίν.

Προπότισμα χειμερινῶν ἁπλοῦν.

Οἴνου παλαιοῦ ξέ. ἓνα, ἐλαίου καλοῦ γο ἕξ, πεπέρεως γο μίαν, πηγάνου χλωροῦ γο ῑ, τραγακάνθης γο ἕξ, μέλιτος τὸ ἴσον, ὠὰ ὅσα βούλει, καὶ ἑψήματος τὸ ἀρκοῦν.

Προπότισμα ποιοῦν εἰς πάντα.

Πτισάνης ξέ. ἓνα, τήλεως τὸ ἴσον, σεύτλων δεσμὴν μίαν, ἰσχάδας ἀριθμῷ κ̄, ἐλαίου λίτρας δύο, γάλακτος ὀνείου ξέ. ἓνα, μίξας ταῦτα, προπότιζε συνεχῶς.

Προπότισμα ἀναψυκτικόν.

Οἴνου παλαιοῦ ξέ. ἓνα, ἐλαίου πρωτείου ξέ. ἕξ, σταφυλὰς ὅσας βούλει, ὕδατος ψυχροῦ τὸ ἀρκοῦν.

Προπότισμα χειμερινόν.

Κρόκου, κόστου, πετροσελίνου μακεδονικοῦ, σμύρνης, λιβάνου ἄρρενος, τραγακάνθης, χαμαίδρυος, βεττονικῆς, κυμίνου ἀλεξανδρίνου, μάννης, πεπέρεως

ἀνὰ

ἀνὰ γο α. ταῦτα πάντα κόψας, δίδου τῷ ζώῳ γο α, μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀρκούντως. μίσγε δὲ αὐτοῖς, πτισάνης χυλόν, φοίνικας κ, ἰσχάδας κε, στέαρ αἴγειον, καὶ σκύλακα μικρὸν εἰς ὕδωρ ἀποζεσθέντα. πάντα δὲ συμμίξας, δίδου διὰ κέρατος.

Ἀναψυκτικόν.

Μάννης λιβάνου γράμμα ἐν μετὰ οἴνου λευκοῦ χλιαροῦ, διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μυκτῆρος ἔμβαλλε.

Θερμαντικόν.

Ῥητίνης κολοφωνίας γο δ, ὑσσώπου γο β, μυελοῦ ἐλαφείου γο α, ὀποπάνακος γο ς, χαλβάνης τὸ ἴσον, ἐλαίου δαφνίνου γο ξ, ἐλαίου λίτραν μίαν, σχινίνου ἐλαίου τὸ ἴσον. ταῦτα μίξας, καὶ ἐν χαλκείῳ βαλών, καὶ ἑψήσας μαλακῷ πυρὶ ἀναλάμβανε, καὶ μετὰ τὸ πυκνωθῆναι, κέχρισο τὰ μέτωπα τῶν ζώων ἀποχρίων ἐν χειμῶνι. ποιεῖ δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἀπὸ πολλοῦ ψύχους τὰ ἰσχία πεπονθόσιν. οὐδὲν δὲ οὕτως χειμῶνος ὥρᾳ φυλάττει ἀβλαβῆ τὰ ζῶα ὡς τὸ συνεχέστερον διὰ κέρατος κονδῖτον λαμβάνειν.

ΚΑΤΑΣΚΕΥῊ ΠΡΟΠΟΤΊΣματος παραδόξου ποιοῦντος, πρὸς ζώων ἀνάληψιν, καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτῶν θεραπείαν, καὶ πρὸς τὸ βῆχα καταπαῦσαι. ἔστι δὲ παντὶ καιρῷ ἐπιτήδειον.

Τραγακάνθης γο ι, ὀποπάνακος γο γ, χαλβάνης γο β, κόμεως ἀλεξανδρίνου γο η, μελιλώτων γο ε, ῥόδων ξηρῶν τὸ ἴσον, κασίας τὸ ἴσον, νάρδου κελτικῆς γο γ, σαμψύχου γο ε, καρποβαλσάμου γο δ, ναρδοστάχυος γο γ, σχοινάνθης γο ε, ἀμώμου γο ε, στέατος τραγείου γο δ, σμύρνης, στέατος ταυρείου ἀνὰ γο ε, τιλίνου ἀλεύρου ξε. γ, φοίνικας ἀπὸ βεβρεγμένας ἐν οἴνῳ κ, βόλβους θ, μέλιτος πρωτείου λίτραν μίαν, ἑψήματος ξε. γ, οἴνου παλαιοῦ ξε. κε, τὴν χαλβάνην, καὶ τὴν τραγάκανθαν, καὶ τὸν ὀποπάνακα οἴνῳ ἀποβρέξας λείου, καὶ λοιπὸν μετὰ τῶν ἄλλων εἰδῶν ἕψει, ἄχρις οὗ τριτωθῇ. τὸ δὲ ἕψημα καὶ τὸν οἶνον συμμέτρως ἐπίβαλλε.

προπότισμα

Προπότισμα θερινόν.

Ὀρμίνου σπέρματος ἡμίναν μίαν, πετροσελίνου τὸ ἴσον, μύρτων ξέ. α΄, σεσέλεως γαλλικοῦ ξέ. α΄, σελινοσπέρματος ἡμίναν α΄, σχοινάνθης γο΄ γ΄. ταῦτα λειώσας καὶ διηθήσας, μετὰ μελικράτου εἰς τὸν λαιμὸν ἔγχει.

Προπότισμα πρὸς πάντα πόνον.

Ξήριον ποιήσας ἀπὸ βησάλου παλαιοῦ, καὶ προσμίξας ῥητίνης τερεβινθίνης γο΄ α΄, ἐν ὕδατι θερμῷ δίδου, ἐπὶ χρῶ ὡς δοκίμῳ.

Ἄλλο.

Βοτάνην τὴν λεγομένην ἡράκλειαν, ἤτοι πανάκειον, λειώσας μετὰ οἴνου παλαιοῦ, δίδου ὡς προείρηται.

Σύνθεσις χρησιμωτάτη.

Πανακείας ῥίζαν, καὶ ἄλευρον σίτινον ἐξ ἴσου λειώσας καὶ σείσας, ἀναλάμβανε οἴνῳ παλαιῷ, καὶ ποίει κολλύρας. εἶτα ποιήσας ὑγρότερον ὕστερον εἰς προπότισμα, δίδου τοῦτο. καὶ τραῦμα ἐν τοῖς ἐντὸς εὑρεθῇ, ἀφοβεραπολυθήσεται.

Προπότισμα χειμερινόν.

Κόσου, κασσίας σύριγγος, πετροσελίνου, βετονικῆς, γλυκορίζου, σαμψύχου, ναρδοστάχυος, σαρκοφάγου, μελιλώτου, ἀμμωνιακοῦ, σχοινάνθης, ἀλόης, σμύρνης, πάνακος ῥίζης, καλάμου ἀρωματικοῦ, τραγακάνθης, ἀνὰ γο΄ β΄, νάρδου κελτικῆς γο΄ α΄, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο΄ δ΄, γεντιανῆς, ἀριστολοχείας, κρόκου ἀνὰ γο΄ δ΄, κενταυρείου, δρακοντίας ἀνὰ γο΄ α΄, ἀψινθίου ποντικοῦ δεσμίδια γ΄, ὀποπάνακος γο΄ γ΄. τοῦτο τὸ προπότισμα πᾶσι ζώοις ἁρμόζει.

ἈΨΥΤΟΥ ΜΆΛΑΓΜΑ

τὸ διὰ βδελλίου.

ΚΕΦΑ´Λ. ΡΚΘ.

Πίσσης σατῆρας ιβ΄, κηροῦ τὸ αὐτὸ, ῥητίνης τὸ ἴσον, χαλβάνης σατῆρας δύο, ὀποπάνακος τὸ ἴσον, σύρακος, βδελλίου ἀνὰ σατῆρας ἑνός. τὸ αὐτὸ ἢ καὶ ἄκοπον ἐστι. ταῦτα μίξας χρῶ. ἀνιέμενον δὲ κυπρίνῳ ποιεῖ πρὸς τὰς ψύξεις τῶν ἀνθρώπων.

Μάλαγμα ξηρόν.

Πίσσης ξηρᾶς κδ΄ σατῆρας, κηροῦ σατῆρας κ΄, ἀμμωνιακοῦ

στατῆρας δ΄, χαλβάνης στατῆρα ἕνα, μάννης στατῆρας δύο, ὄξους δριμέος λευκοῦ κοτύλην μίαν, ἕψει ἐν ὀστρακίνῳ ἀγγείῳ προβάλλων τὸ ἥμισυ τοῦ ὄξους. ἐὰν δὲ γένηται ἀναβαῖνον, τὸ λοιπὸν καταῤῥαινε.

Μάλαγμα ᾧ ἐχρησάμεθα ἡμεῖς σκυβάζοντος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.

Κηροῦ στατῆρας ις΄, βρέχοντες τὸν κηρὸν, καὶ ἐν ἡλίῳ μαλάσσοντες καὶ ποιοῦντες πέταλα τῷ κυπρίνῳ, ὡσαύτως ἐπιθέαμεν εἰς τὸν ἥλιον, ἄχρις οὗ τὸ κύπρινον συμπίῃ πᾶν. ἔστωσαν δὲ κύαθοι δύο, καὶ προτρίψαντες ἀμμωνιακοῦ στατῆρας κδ΄, καλῶς λεῖα μετὰ ὄξους δριμέος λευκοῦ τοῦ ἀρκοῦντος, ὡς μὴ ὑγρὸν γενέσθαι λίαν. τότε ἐμβάλλομεν τὸν κηρὸν, καὶ συλλεάναντες ὥστε μιγῆναι, οὕτως χρώμεθα.

Μάλαγμα διὰ στέατος καὶ κηροῦ.

Κηροῦ στατῆρας ις΄, στέατος ἐλαφείου, ἢ βοείου ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἢ αἰγείου τὸ ἴσον, μάννης στατῆρα ἕνα, ῥητίνης κολοφωνίας στατῆρας β΄, χαλβάνης ὁλκὰς β΄, ἐλαίου κύαθον ἕνα. ταῦτα βαλὼν πάντα εἰς λοπάδα, καὶ συγχέας, εἰς τὸ αὐτὸ ἕψει, ὡς ἂν δὲ συγχυθῇ, ἆρον συντόμως. ἐπὶ πᾶσι δὲ, βάλλε τὴν μάνναν καὶ τὴν χαλβάνην.

Μαλακτικόν.

Ἀξουγγίου στατῆρας κδ΄, ῥητίνης κολοφωνίας τὸ ἴσον, κηροῦ στατῆρας ις΄, ἄκοπον, ψιμμυθίου στατῆρας δύο, βρέχε εἰς ἀγγεῖον καινὸν νύκτα, καὶ ἡμέραν ἐν ὕδατι, καὶ ἀπηθήσας τὸ ὕδωρ, τρίβε τὸ ψιμμύθιον ἐν θυίᾳ ὡς λεώτατα. εἶτα κηρωτὴν ποιήσας, συγκατάμιξον, καὶ τρίβε ὅλην τὴν ἡμέραν. ὡς ἂν δὲ γένηται λεῖον, συγκατάμιξον μέλι πλῆθος χήμης, καὶ συλλεάνας οὕτω χρῶ. καὶ λαμβάνων ἔλαιον εἰς τὴν χεῖρα, δίδου εἰς τοὺς κροτάφους τοῦ ἵππου, καὶ τὸν δακτύλιον. ὡσαύτως δὲ καὶ ἀνθρώπῳ πρὸς πάντα κόπον ποιεῖ. ἔστωσαν δὲ τῆς κηρωτῆρες ἕξ.

Μαλάγματος σύνθεσις.

Κηροῦ, ῥητίνης φρυκτῆς, ἀμμωνιακοῦ, κωνείου, ἁλὸς ἄνθους, ταυρείου στέατος ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀποχύματος λίτρας β΄, ὀποπάνακος γο΄ ἕξ, σμύρνης γο΄ β΄, χαλβάνης γο΄ β΄, λιβάνου τὸ ἴσον. εἰ δὲ βούλει εἶναι σφιγκτικὸν, ἢ ἀνακόλλημα, ἆρον

ἀπ' αὐτοῦ

ἐπ' αὐτῷ τὸ ταύρειον στέαρ, καὶ πρόσβαλε ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτραν α̅, καὶ ὄξους κοτύλας δύο.

Μάλαγμα κηροῦ.

Κηροῦ λίτραν μίαν, τερεβινθίνης γο̅ ἕξ, κολοφωνίας, ῥητίνης πιτυΐνης, πίσσης ἀνὰ γο̅ ς̅, ὀποπάνακος, χαλβάνης, ἀμμωνιακοῦ, σαγαπίνου, βδελλίου, λιβανωτοῦ, κρόκου ἀνὰ γο̅ α̅.

Μάλαγμα χρυσίζον.

Ὀποπάνακος, ἁλὸς ἄνθους, ἀμμωνιακοῦ, σαγαπίνου, χαλβάνης ἀνὰ γο̅ α̅, κολοφωνίας, τερεβινθίνης φρυκτῆς, λιβάνου, κηροῦ ἀνὰ γο̅ ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς ἐμφυσήματα ἄρθρων.

Ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, κηροῦ ἀνὰ γο̅ θ̅, πίσσης ξηρᾶς γο̅ ιβ̅, ῥητίνης φρυκτῆς, λιβάνου ἀνὰ γο̅ ἕξ, λεπίδος κυπρίας λίτρας τέσσαρας, ἐλαίου λίτρας γ̅, ξε. βς.

Μάλαγμα πρὸς μαρμαρώσους καὶ φλεγμονάς.

Λιθαργύρου, ἐλαίου δαφνίνου, ψιμμυθίου ἀνὰ λίτρας τέσσαρας, τερεβινθίνης, κολοφωνίας, στύρακος, ἴρεως ἰλλυρικῆς, προπόλεως, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς ἀνὰ λίτρας δύο, χαλβάνης λίτρας α̅, ὑσσώπου κρητικοῦ γο̅ ἕξ, μίσυος, χρυσίζοντος γο̅ β̅, ἀμμωνιακοῦ γο̅ ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς νεύρων πόνους καὶ ἄρθρα, καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ καυτηρίας ἀναιρεθῆναι τοὺς πόνους.

Ἡδυόσμου, κέγχρου, θείου, τερεβινθίνης, στύρακος, βδελλίου, χαλβάνης, πίσσης ἀνὰ γο̅ ἕξ. ταῦτα πάντα συγκόψας, μίξον οἴνου ξε. δ̅. εἶτα πάλιν ἕψε, καὶ θερμοῦ ἔτι ὄντος, ἐμπλάσας ἐπιτίθει.

Ἀνακόλλημα πρὸς πωρώσεις.

Ῥητίνης φρυκτῆς γο̅ γ̅, γύρεως ξέστην μίαν, ὄξους ξέστην μίαν.

Μάλαγμα τὸ καλούμενον ἄμβλα μοῦλα.

Ὀποπάνακος, ἀσφάλτου, χαλβάνης, σαγαπίνου, ἰξοῦ δρυΐνου ἀνὰ γο̅ γ̅, ἁλὸς ἄνθους γο̅ τὸ ἥμισυ, κασσείου γο̅ β̅, οἰσύπου, θυμιάματος ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο̅ α̅, λιβάνου ἄρρενος γο̅ α ς̅,

τερεβινθίνης γο δ΄, βδέλλης γο γ΄, στύρακος γο βς΄, προπόλεως γο α΄, πιτυΐνης ῥητίνης γο β΄, κηροῦ γο ς΄, πίσσης βρυττίας λίτραν ας΄. τὸν ὀποπάνακα μετὰ τοῦ ἁλὸς ἄνθους λειώσας ἐπιμελῶς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τήξας, ἐπίβαλλε τὰ ξηρά.

Ἀρχεδήμου μάλαγμα πωλικόν.

Ἀποχύματος λίτρας γ΄, κηροῦ, προπόλεως ἀνὰ λίτρας ας΄, πιτυΐνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτραν μίαν, ἰξοῦ δρυΐνου, χαλβάνης, ἁλὸς ἄνθους, συμφύτου ἀνὰ γο ἕξ, καστορείου, εὐπατορίου ἀνὰ γο γ΄, εὐφορβίου γο β΄, μελιλώτου γο ἕξ.

Μάλαγμα ἄλλο.

Ἀσφάλτου, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο β΄, σμύρνης, χαλβάνης, ἀνὰ γο α΄, εὐφορβίου, καστορείου, ὀποπάνακος, ἀδάρκης καλαμίτιδος ἀνὰ γο ς΄, ἀποχύματος ἐκ τῶν καταξυσμάτων τῶν πλοίων γο γ΄, κολοφωνίας γο ἕξ, κηροῦ λίτρας δύο.

Ἄλλο μάλαγμα διὰ σύκων.

Σύκου ἄφρου, χαλβάνης, πίσσης βρυττίας, θείου, νίτρου ἀνὰ λίτραν μίαν. ταῦτα εἰς ἓν συντρίψας, τῇ τε πίσσῃ καὶ τῇ χαλβάνῃ συμμίξας χρῶ, μέχρις οὗ τὸν πόνον παύσῃ. εἶτα ἐπιτίθει μάλαγμα ὠμόν.

Μάλαγμα ὠμὸν πρὸς νεύρων ἰσχίων, καὶ ἀνθρώπους ποδαγρικούς.

Λαβὼν κηροῦ λίτρας β΄, οἰσύπου λίτρας ἕξ, ἔμβαλλε εἰς ὅλμον, καὶ σύντριψον, καὶ ὅταν καλῶς συντριβῶσιν, στάθμιον γο ἕξ, καὶ εἰς θυίαν μετάβαλλε, καὶ τρῖψον μολυβδίνῳ ὑπέρῳ, ἕως οὗ ἐκ τῆς τρίψεως γο β΄ γένωνται. εἶτα πρόσβαλε μέλιτος λίτρας γ΄, ὄξους τὸ ἀρκοῦν. εἶτα μαρμάρου τετριμμένου ξέ. α΄, ἀμμωνιακοῦ γο ἕξ, λαβὼν. συντρίψας τε, καὶ σείσας, καὶ προσβαλὼν καρδάμου ξέ. α΄, τηγάνισον εἰς ὀστράκιον τήγανον, καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν χαλβάνης λίτραν α΄, τρῖψον ἕως ἁπαλὰ γένηται, καὶ τότε ὁμοῦ πάντα ἔμβαλλε εἰς ὅλμον, καὶ συντρίψας ἆρον τὸ σύντριμμα ἐκ τοῦ ὅλμου, καὶ προσβαλὼν μυελοῦ ἐλαφείου γο γ΄, καὶ ἐλαίου παλαιοῦ γο ἕξ, ἀνάμιξον ἐπιμελῶς, καὶ ποίησον μαγδαλίας, καὶ ἐπ' ἀνθρώπῳ μὲν ὀθονίῳ προσπλάσας ἐπιτίθει. ἐπὶ δὲ ἵππον ῥάκει.

Μάλαγμα

Μάλαγμα πρὸς ἄνθρα.

Χαλβάνης, σύρακος, ὀποπάνακος, μάννης, ἀνὰ λίτραν μίαν, σινωπίδος λίτρας ἕξ.

Μάλαγμα Ἱπποκράτους.

Ὄξους θυμιάματος, κόνεως πιτυΐνης, ἐπίσης ἀμφότερα, ὁμοῦ ἐμβαλὼν, χρῶ.

Σκευασία μαλάγματος ἡ διὰ βδελλίου.

Βδελλίου, χαλβάνης, ἀμμωνιακοῦ, ἀσφάλτου, ταυροκόλλης, ῥητίνης ποντικῆς ἀνὰ γο α, μυελοῦ ἐλαφείου τὸ ἴσον, κόνεως γο ἕξ, μαστίχης γο β, λιβάνου γο α, κηροῦ, ὀποπάνακος, ἀλόης, σμύρνης, ἀνὰ γο α.

ἹΕΡΟΚΛΈ. ΜΆΛΑΓΜΑ ΤΡΥΦΕΡΌΝ.

Κηροῦ, προπόλεως ἀνὰ γο ἕξ, λιβανωτοῦ, σύρακος, κυπρείου χαλκοῦ κεκαυμένου, μυελοῦ ἐλαφείου, χαλβάνης ἀνὰ γο δ, ῥητίνης κολοφωνίας λίτραν α, ὀποπάνακος γο α, ἐλαίου παλαιοῦ λίτραν μίαν, λιθαργύρου λίτραν α. τὴν λιθάργυρον λειώσας μετὰ ἐλαίου, ἔμβαλε εἰς χύτραν ἕως ἂν λυθῇ, ἔπειτα τὸν ὀποπάνακα λειώσας ἐν οἴνῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς προσμίξας χρῶ.

Ἄλλο μάλαγμα.

Ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο ϛ, πίσσης ξηρᾶς λίτραν α, κηροῦ γο ἕξ, ῥητίνης τερεβινθίνης γο δ, μάννης, χαλβάνης ἀνὰ γο κϛ. τὸ ἀμμωνιακὸν καὶ τὴν μάνναν σὺν ὄξει λείου, καὶ τὰ τηκτὰ κατάπλασσε.

Ἔμπλαστρον ἀξουγγίου.

Ἀξουγγίου, κηροῦ, ῥητίνης κολοφωνίας, ἐν ἴσῳ πάντα λειώσας χρῶ.

Ἄλλο μάλαγμα.

Ἐλαίου ξε. α, ἀποχύματος λίτραν μίαν, ὀποπάνακος, χαλβάνης, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς ἀνὰ γο ἕξ, ῥητίνης κολοφωνίας λίτραν α, κηροῦ λίτραν τὸ ἥμισυ.

Μάλαγμα σωτεῖνον καὶ λεπτυντικὸν ἑψητόν.

Ἀσφάλτου γράμματα δ, κηροῦ λίτραν α, ῥητίνης γο ἕξ, κώνης γο ἕξ. δεῖ δὲ ἄκρῳ ἔαρι τοῦ νάρθηκος τὴν ῥίζαν ὀρύξαντα καὶ κόψαντα ξηράναι, καὶ μίξαντα χρῆσθαι.

Σκευασία μαλάγματος.

Εὐφορβίου, ὀποπάνακος, κασσωρίου, χαλβάνης ἀνὰ γο̄ β̄, σαγαπήνης, στύρακος, ἀνὰ γο̄ ᾱ, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος λιβάνου ᾱ, σισύφου, τερεβινθίνης, λίτραν ας´, ἀποχύματος λίτρας τρεῖς, προπόλεως γο̄ γ̄, βδελλίου γο̄ πέντε, μάννης γο̄ τρεῖς, κηροῦ λίτρας β̄, ῥητίνης φρυκτῆς λίτρας δύο, ἀσφάλτου λίτρας ἕξ, ἰξοῦ λίτραν μίαν.

Πελαγωνίου κατασκευὴ μαλάγματος.

Κηροῦ, ῥητίνης ἄφρας, ἐλαίου, λιθαργύρου ἀνὰ λίτρας τρεῖς. πάντα ἐν ταυτῷ μίξας χρῶ.

Πρὸς κατάκαυμα.

Μύλου φλοιὸν ὕδατι ἀφεψήσας, χρῶ.

Ἄλλη κατασκευὴ ἀλείμματος.

Κηροῦ γο̄ ἕξ, ζιζύφου μέλανος κεκαθαρμένου γο̄ δ̄, πίσσης ξηρᾶς λίτραν ᾱ, δαφνοκόκκων γο̄ δ̄, ῥητίνης φρυκτῆς γο̄ ἕξ, πεπέρεως γο̄ μίαν, λασάρου γο̄ β̄, λιβάνου ἄῤῥενος γο̄ β̄, ἐλαίου καλοῦ γο̄ ζ̄, ἐλαίου κυπρίνου γο̄ β̄. ταῦτα πάντα ἑψήσας μετὰ ὕδατος ψυχροῦ καταχρίσασον ὥστε ἐναθῆναι. ἡνίκα δὲ γένηται κηρωτῆς σύστασις, ἀναλώμενος χρῶ.

Ἀνακόλλημα ψυκτικόν.

Κρόκου γο̄ ἕξ, λιβάνου ἀλεύρου, μίλτου, κοχλιῶν ἄφρων, βόλβων ἄφρων ἀνὰ γο̄ ἕξ, σεμιδάλεως ἡμίναν, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἀνακόλλημα πρὸς ἑρμοὺς ἵππων καὶ ψύας.

Σεμιδάλεως γράμ. δύο, λιβάνου ἀλεύρου γο̄ ᾱ, ὠῶν τὰ ὠχρὰ δύο, ποιήσας ἀνακόλλημα χρῶ, ἔνθε τοῖς ἑρμοῖς ἐπὶ ταῖς ψύαις.

Μάλαγμα πρὸς νεφρῶν πόνους.

Κηροῦ λίτραν ᾱ, μυελοῦ ἐλαφείου γο̄ ἕξ, σμύρνης γο̄ γ̄, καὶ τοῦ ξηροῦ αὐτῆς κοχλιάρια β̄. ταῦτα μίξας καὶ ἑψήσας χρῶ.

Ἄλλη κατασκευὴ μαλάγματος.

Κηροῦ γο̄ ἕξ, λιθαργύρου λίτραν μίαν, ἐλαίου λίτρας ε̄, ῥητίνης λίτρας δύο, χαλβάνης γο̄ β̄, ὀποπάνακος γο̄ β̄, σμύρνης γο̄ β̄, λιβάνου γο̄ β̄, οἴνου τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλο.

Χαλβάνης, λιβάνου ἀλεύρου, μυελοῦ ἐλαφείου, λευκοΐων, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτρας ας´, στέατος ταυρείου, ὀπίου, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ λίτραν ᾱ, χοιρείου στέατος γο̄ τὸ ς´.

Μάλαγμα

Μάλαγμα ἕτερον.

Στέατος λινθημένου, ῥητίνης τερεβινθίνης, ἐλαίου ἀνὰ λίτρας β̄, μολυβδαίνης λίτρας δ̄, χαλβάνης, ἴου ἀνὰ γο ᾱ.

Πρὸς νεύρων πόνους.

Κηροῦ, λευκοΐων ἀνὰ λίτραν ᾱ, στύρακος, προπόλεως, κηροῦ λευκοῦ, μήκωνος, δαφνοκόκκων ἀνὰ λίτρας αϛ.

Μάλαγμα ἄλλο.

Κηροῦ λίτρας τέσσαρας, ὀποπάνακος, στύρακος, δαφνοκόκκων, στέατος αἰγείου, ῥητίνης, μήκωνος σπέρματος, ἀνὰ λίτραν ᾱ, χαλβάνης γο β̄, ῥητίνης κολοφωνίας γο ϛ, ἐλαίου ἰρίνου γο ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς διάφορα πάθη, καὶ πρὸς συμβολὰς πεπληγμένας.

Κηροῦ ξανθοῦ γο γ̄, χαλβάνης λίτρας β̄, στύρακος, ῥητίνης κολοφωνίας, ἐλαίου ἰρίνου ἀνὰ γο ἕξ, λευκοΐων δαφνίδων, στέατος αἰγείου, ῥητίνης φρυκτῆς, μήκωνος σπέρματος ἀνὰ λίτραν μίαν.

Ἄλλο.

Στέατος ταυρείου λίτρας β̄, λευκοΐων, ἀμμωνιακοῦ, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ἀφρονίτρου, στέατος χηνείου, στέατος ἐλαφείου ἀνὰ λίτραν μίαν, πεπέρεως λευκοῦ γο ε̄.

Μάλαγμα πρὸς τοὺς ἀλγοῦντας τὰς ὠμοπλάτας.

Λιθαργύρου, χαλβάνης, λευκοΐων, μάννης, λιβάνου ἀνὰ λίτρας δύο, ῥητίνης τερεβινθίνης, ῥητίνης κολοφωνίας, ὀποπάνακος ἄφρου, προπόλεως ἀττικῆς, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ὀπίου ἀττικοῦ, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ λίτραν ᾱ, ἰξοῦ λίτρας βϛ, καρδαμώμου λίτρας αϛ, στέατος ταυρείου λίτρας δ̄, κηροῦ λίτρας τρεῖς.

Μάλαγμα σκληρόν.

Κηροῦ ξανθοῦ γο τὸ ἥμισυ, ὑσσώπου ἀττικοῦ λίτρας β̄, μήκωνος λίτρας αϛ, στύρακος, προπόλεως, μυελοῦ ἐλαφείου, λευκοΐων ἀνὰ γο ἕξ.

Μάλαγμα ἱερατικόν.

Κηροῦ ῥάκτου, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ λίτραν ᾱ, πίσσης ξηρᾶς, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ γο ἕξ, ῥητίνης λίτραν αϛ, χαλβάνης γο ια̅, τερεβινθίνης γο ε̄, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Μάλαγμα τὸ διὰ σύκων.

Σύκων γλυκέων λίτρας β̄, νίτρου γο δ̄, τὰ σύκα τρίψας ἐπιμελῶς, ἐπίβαλλε τὸ νίτρον, καὶ λέαινε.

Μάλαγμα

Μάλαγμα τὸ διὰ ἀξουγγίου.

Ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτραν α, κατακόψας καὶ ἐπιβαλὼμ ἀσβέστου τὸ ἀρκοῦν, ἀπόθου ἐν ἡμέραις τρισί, καὶ ἐπίδησον.

Μάλαγμα τριφάρμακον.

Ἀμμωνιακοῦ, κηροῦ, ἀνὰ λίτραν α, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

ἈΨΎΡΤΟΥ ΜΆΛΑΓΜΑ.

Κηροῦ λίτραν μίαν, σάγματος ἀμμωνιακοῦ γο ἕξ, ἐλαίου κυπρίνου, ἐλαίου ἰρίνου, ἐλαίου δαφνίνου τὸ ἴσον, στέατος ταυρείου γο γ, μυελοῦ ἐλαφείου γο δ, στύρακος γο ας, λασάρου γο μίαν, χαλβάνης γο μίαν, ῥητίνης τερεβινθίνης γο ς, λιβάνου ἄῤῥενος γο ς, πεπέρεως μέλανος γο α, ὀποπάνακος γο β.

Ἄλλο μάλαγμα.

Κηροῦ λίτραν μίαν, βδελλίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, μάννης λιβάνου, γαστρικῆς ἀνὰ γο β, τερεβινθίνης, χαλβάνης, ὀποπάνακος, ἀνὰ γο ς, ῥητίνης λίτραν μίαν. πάντα ἐν ὅλμῳ κατακόψας χρῶ. Ἄλλο.

Κηροῦ, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ λίτραν μίαν, χαλβάνης, τερεβινθίνης ἀνὰ γο β, ἐλαίου κυπρίνου τὸ ἀρκοῦν, πάντα ἕψε ἐκτὸς τοῦ ἀμμωνιακοῦ. τοῦτο δὲ λειώσας, ἐπίβαλλε τὰ λοιπά, καὶ μετὰ τὸ ἑψηθῆναι εἰς ἴγδιν ψυχέσθω. εἶτα τῇ χειρὶ μάλασσε καὶ χρῶ.

Μάλαγμα κοπτόν.

Κηροῦ λίτρας γ, χαλβάνης γο β, τερεβινθίνης γο δ, στέατος ταυρείου γο γ, οἰσύπου γο β, βδελλίου γο γ, ἀμμωνιακοῦ γο ς, πεπέρεως λευκοῦ γο ας, ἀφρονίτρου γο ας, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο β, στέατος χηνείου γο β, μυελοῦ ἐλαφείου γο β.

Μάλαγμα σκληρόν.

Κηροῦ γο ε, στύρακος γο γ, οἰσύπου γο ἕξ, ὀποπάνακος γο δ, ἐλαίου δαφνίνου γο δ, μήκωνος τὸ ἴσον, μυελοῦ ἐλαφείου γο γ, βδελλίου γο β.

Μάλαγμα πρὸς νεῦρα.

Χαλβάνης γο β, ὀποπάνακος, βδελλίου, ἰξοῦ δρυΐνου τὸ ἴσον, χοίνου, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ γο α.

Ἄλλο μάλαγμα.

Λιθαργύρου γο δ, ὀποπάνακος γο β, μήκωνος γο γ, δαφνοκόκκου

νοκόκκου γο α, ὀποπάνακος γο τὸ ἥμισυ, ἐλαίου δαφνίνου γο ἕξ.

Μάλαγμα πρὸς ἄρθρων καὶ νεύρων χαλάσματα καὶ πόνους.

Ἡδυόσμου σπέρματος γο ἕξ, ῥητίνης τερεβινθίνης, στύρακος, βδελλίου, χαλβάνης, πίσσης ξηρᾶς ἀνὰ γο ἕξ, μέλιτος γο τὸ ἥμισυ. ταῦτα πάντα ἑψήσας, ἐπίβαλλε ὠὰ δ, καὶ οἴνου τὸ ἀρκοῦν. εἶτα ἐπιπλάσας ἐν ὀθονίῳ χρῶ.

Ἀμμωνιακοῦ, πίσσης, ἀσφάλτου, χαλβάνης, ἀνὰ λιτρῶν τριῶν, βδελλίου, τερεβινθίνης, προπόλεως ἀνὰ λιτρῶν β, στύρακος, ἰξοῦ ἀνὰ λίτραν α.

Κατάπλασμα ἐκ πληγῆς, ἢ οἱασδήποτε αἰτίας ἀγκυλῶν.

Ἄσφαλτον, κηρὸν, καὶ ὄξος ψυράσας, ἐπίπασσε.

Προς τὰ ἐν ἄρθροις οἰδήματα.

Ἀμμωνιακὸν θυμίαμα λειώσας πάνυ καὶ μίξας ὄξει, καὶ κηρωτὴν ποιήσας, χρῶ.

Ἀνακόλλημα πρὸς πάντα πάθη ἄρθρων.

Ἀκακίας γο ἕξ, πίσσης λίτραν μίαν, κηρίσσης κιμωλίας λίτρας β, βολβίτου λίτραν α. ταῦτα πάντα ὁμοῦ λειώσας, καὶ θερμάνας, ἐπιτίθει. προκαταύτλει δὲ ὕδατι χλιαρῷ θαλαττίῳ.

Εὐμύλου πρὸς πόνον ὑπερώας,

Οὐρανίσκου πόνον ἰᾶται αἷμα τοῦ τόπου λαμβανόμενον, ἢ λιβάνου ἄρρενος γο μίαν, σελινοσπέρμου ὀξύβαφον ἕν, λειωθέντα καὶ μιγέντα ὕδατι χλιαρῷ, καὶ διὰ μυκτήρων διδόμενα. τοῖς δὲ ἐπὶ πολὺ κάμνουσι, χρὴ δὲ ἑκατέρου μέρους πλησίον τῶν πλευρῶν τὰς ὠμοπλάτας καίειν ἐλαφροτέρῳ καυτηρίῳ, ὥστε μὴ πλέον δακτύλου καθικέσθαι βάθος.

Ἱεροκλέους πρὸς γονάτων πόνον.

Πήγανον ἐν ἐλαίῳ ζέσας, ἐνάλειφε.

Πελαγωνίου ἐὰν ἀπὸ βρόχων πληγῇ τὸν πόδα.

Βόλβον ἐρυθρὸν, καὶ μάνναν λιβάνου συλλειώσας, ἐπίθες, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας λύσας, πάλιν τῷ αὐτῷ βοηθήματι ἐπίχρισον. εἶτα χρῶ μαλάγματι.

Πρὸς οἰδήματα ποδῶν.

Εὐφορβίου γο β, ἁλῶν κοινῶν γο δ, πίσσης ὑγρᾶς γράμ-

ματα δ, πάντα καθεψήσας, ἐπὶ τὰ οἰδαίνοντα μέρη ἐπιτίθει. εἰ δὲ ἐπιμένοι ὁ πόνος ἐν τοῖς ἁρμοῖς, καὶ ἡ κακοχυμία, συμβάλλεται κόπρος βοεία καταπλασσομένη τοῖς ἄρθροις.

Ἀνακόλλημα πρὸς ἁρμοὺς καὶ σκέλη καὶ ὑδατίδας.

Χαλβάνης, στύρακος, μήκωνος, βδελλίου, ῥητίνης τερεβινθίνης, μίλτου, ἀνὰ λίτραν μίαν, σεμιδάλεως ξε. β. ταῦτα πάντα ἑψήσας, καὶ ἑνώσας, πρὸς τὰ προειρημένα πάθη χρῶ.

Ἀνακόλλημα πρὸς ἁρμούς.

Κρόκου, λιβάνου ἀλεύρου, σινωπίδος ἄφρου ἀνὰ γο ϛ, σεμιδάλεως ἡμίναν α, βολβοὺς ἄφρους λελειωμένους κ, ἡδυόσμου γο ἕξ. ταῦτα πάντα συγκόψας ὄξει τε συμμίξας χρῶ.

Ἀψύρτου ἔμπλαστρος περὶ σφυρῶν.

Καδμίας γο ἕξ, ἐλλεβόρου μέλανος γο γ, χαλκοῦ ἄνθους, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, χαλκοῦ κεκαυμένου, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, χαλκάνθης κεκαυμένης, τρυγὸς κεκαυμένης, ἰοῦ, ἀφρονίτρου ἀνὰ γο γ, ἀξουγγίου παλαιοῦ, ἐλαίου τοῦ δὲ ἀγκώνης ἀνὰ γο ἕξ.

Σύνθεσις ἐμπλάστρου διὰ βοτανῶν.

Χαλβάνης, σμύρνης, ἀλόης, κηρύσσης, ἰοῦ, μάννης, προπόλεως ἀττικῆς, ἀμμωνιακοῦ, ῥητίνης βιθυνιακῆς ἀνὰ γο β, κηροῦ γο ϛ, ἀποχύματος ἀργύρου λίτρας β, ἐλαίου παλαιοῦ λίτρας β, ἀριστολοχείας γο δύο, πρασίου γο β, κέδρου γο γ, πίσσης βρυττίας γο β, κυπέρου γο ἕξ, κύφης γο γ, κενταυρείου, ἴρεως ἰλλυρικῆς, ζιφύλλου ῥίζης, ἀρτεμισίας ἀνὰ γο γ, ἀφρονίτρου γο δ, πεπέρεως λευκοῦ γο δ, δαφνίδος τὸ ἴσον, πάντα ταῦτα τὰ προγεγραμμένα συντρίψας καὶ σείσας. εἶτα βαλὼν εἰς ὅλμον μετὰ ἐλαίου παλαιοῦ, κόπτε μέχρι ὅταν μάλαγμα γένηται, καὶ οὕτως χρῶ. ἐν δὲ χειμῶνι προσεπίβαλλε οἶνον καὶ ἔλαιον, καὶ θερμάνας σύγχριε. στηκέτω δὲ ἐν τόπῳ θερμῷ κεκαλυμμένος σκεπάσμασιν.

Ἔμπλαστρος πρὸς τὰ ὠτειλὰς ἀναπληροῦσθαι ταχύ.

Κηροῦ, βουτύρου, ῥητίνης, ἀνὰ λίτραν μίαν, ῥόδων λίτρας δύο.

Τραυματικὴ κατασκευὴ
ἐμπλάστρου.

Ψιμμυθίου, λιθαργύρου τὸ ἴσον, ῥίψας ἐν ἡλίῳ, καὶ μίξας ὄξει, καὶ ῥοδίνῳ χρῶ. εἰ δὲ μὴ ἔστι ῥόδινον, ἔλαιον μόνον σύμμισγε.

Ἱεροκλέους ἐμπλάστρου
σκευασία.

Ἀπόχυμα, κηρὸν, ῥητίνην φρυκτὴν, ὁμοῦ πάντα βαλὼν ἐν ἴγδει κίνει. εἶτα προσεπίβαλλε ψιμμύθιον ὀλίγον προλελειωμένον μετὰ ὕδατος καὶ ἐλαίου, ἐπεμβάλλων ἅμα τὰ τηκτά. εἰ δὲ θέλεις αὐτὸ εὔπνουν γενέσθαι, ὀλίγον ὀποπάνακα λύσας οἴνῳ πρόσμιγε.

Ἄλλο ἁπλοῦν.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ῥητίνης φρυκτῆς λίτρας δ̄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̄ ἕξ. ταῦτα ἀναζέσας, ἔξελε ἀπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ ἐπίβαλλε ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λελειωμένης γο̄ γ̄, καὶ ἔασον λυθῆναι. εἶτα προσεπίβαλλε ἀμμωνιακοῦ κεκομμένου καὶ σεσησμένου γο̄ β̄, καὶ αὖθις ἐπὶ τῷ πυρὶ ἐπίθες, καὶ κινῶν τῇ σπάθῃ, ἐπίπασσε μάννης γο̄ β̄, καὶ χαλβάνης τὸ ἴσον. πάλιν δὲ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπιβαλών τε ὀποπάνακος προλελειωμένου γο̄ β̄, χρῶ.

Ἄλλο.

Λιθαργύρου λίτραν μίαν, γλοιοῦ νεαροῦ διυλισμένου λίτρας β̄, ῥητίνης τερεβινθίνης γο̄ ᾱ.

Ἄλλη ἡ διὰ γλοιοῦ.

Γλοιοῦ λίτρας β̄, λιθαργύρου, ἢ μολυβδαίνης γο̄ ᾱ, ἀποχύματος γο̄ γ̄, ῥητίνης φρυκτῆς γο̄ γ̄. ἑψήσας οὖν τὸν γλοιὸν, καὶ τὴν λιθάργυρον, ὅταν συστραφῇ, ἐπίβαλλε καὶ τὰ λοιπά.

Ἄλλη ἡ μηλίνη.

Κηροῦ λίτραν μίαν, πευκίνης ῥητίνης λίτραν μίαν, τερεβινθίνης γο̄ β̄, ἀμμωνιακοῦ γο̄ γ̄, χαλβάνης γο̄ μίαν, ὀποπάνακος γο̄ ᾱ.

Ἔμπλαστρον ἡ ἔναιμος.

Ὄξους, λιθαργύρου, ἐλαίου ἀνὰ λίτραν μίαν, ἕψει ὁμοῦ πάντα, καὶ χρῶ.

Ἔμπλαστρος πρὸς κατάγματα

Λιθαργύρου, ὄξους ἀνὰ λίτρας ᾱ, ἐλαίου ℥ ας΄, ἀμμωνιακοῦ

γο τρεῖς, κηροῦ γο β, ῥητίνης γο β, τερεβινθίνης γο τρεῖς, ἀσφάλτου, πίσσης, ἰοῦ ἀνὰ γο ἕξ, προεψήσας τὸ ὄξος καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὴν λιθάργυρον, ἐν τῷ μέλλειν συστρέφεσθαι, ἐπίβαλλε τὴν πίσσαν ἕως ἂν καὶ αὐτὴ λυθῇ, καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπέμβαλε τὴν ἄσφαλτον μὴ κινῶν αὐτήν. ὅταν δὲ καὶ αὐτὴ λυθῇ, πρόσμιγε τὰ λοιπὰ, καὶ ἕψει. καὶ εἶτα μετὰ τὸ συστραφῆναι, ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς, δίηθε εἰς ὕδωρ.

Ἄλλη ἔμπλαστρος τηκτική, διαμαλάσσουσα, καὶ διαχαλῶσα.

Πίσσης, κηροῦ, ῥητίνης, ἑκάστου ἀνὰ δραχμὴν μίαν, ἀμμωνιακοῦ γο δ, ὀποπάνακος ὄξει προλελειωμένου τὸ αὔταρκες.

Ἄλλη ξηρὸν ποιοῦσα καὶ προσφορὰν αἵματος, καὶ πρὸς κολπώματα καὶ ἀναξηραίνουσα, καὶ παρακολλῶσα.

Μολυβδαίνης λίτραν α, ὄξους δριμέος λίτραν α, ἐλαίου κοινοῦ λίτραν μίαν, ἀποχύματος ἰοῦ γο α, ἑψήσας τὸ ὄξος καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὴν μολυβδαίνην ἕως ἂν ἄρχηται μεταβάλλειν, ἐπίβαλλε τὸ ἀπόχυμα καὶ ἕψει πάλιν, καὶ λειώσας τὸν ἰόν, ἐν θυΐᾳ ἰδίον μετὰ ὄξους, καὶ ἐπιβαλὼν χρῶ.

Ἔμπλαστρος τρυφερά.

Λιθαργύρου λίτραν α, ἐλαίου τὸ ἴσον, ἀμμωνιακοῦ λίτρας γ, κηροῦ γο γ, ἕψει τὸ ἔλαιον καὶ τὴν λιθάργυρον. εἶτα ὅταν μέλλῃ συστρέφεσθαι, ἐπέμβαλλε τὸ ἀμμωνιακὸν καὶ τὸν κηρόν.

Ἄλλη μηλίνη χρηστὴ ποιοῦσα πρὸς νύξα, πρὸς ἄρθρα, πρὸς ψυγμόν. ποιεῖ δὲ καλῶς ἀνειμένη μετὰ ἰρίνου καὶ κυπρίνου.

Κηροῦ, ῥητίνης φρυκτῆς ἀνὰ γο ἕξ, ῥητίνης τερεβινθίνης, ὀποπάνακος γο α, τὸ ἥμισυ, χαλβάνης, σμύρνης τρωγλίτιδος τὸ ἴσον, ἀμμωνιακοῦ γο α, λιβανωτοῦ τὸ ἴσον, ταυρείου στέατος γο α, ἁλὸς ἄνθους γο γ, τὰ τηκτὰ τήξας ἐφ' ἑκάτερα τὸν ὀποπάνακα λελειωμένον ἐν οἴνῳ σὺν τῇ σμύρνῃ καὶ τῷ ἄνθει τοῦ ἁλὸς, καὶ τῷ λιβάνῳ τῷ ἐπιτοσοῦτον λειῶν ἕως ἂν μιχθῇ, πάντα ἀνελόμενος χρῶ.

Ἄλλη ἀνειμένη λιπαρὰ τονωτική, καλουμένη πελματική.

Κέδρου

Κέδρου καὶ ἀσφάλτου ἴσον, ἑκάτερον ἀναζέσας χρῖε.

Λιθαργύρου γο ἕξ, ψιμμυθίου λίτραν α, ὄξους ἰταλικοῦ ξε. α, ἰρίνου γο δ, λέαν τὴν λιθάργυρον, καὶ ψιμμύθιον, καὶ ἐπέμβαλλε μέρος τοῦ ὄξους μετ' ἐλαίου καὶ οἴνου, καὶ ἀποθέμενος τὸν δοίδυκα λέαν τῇ χειρὶ, ἕως γλοιοῦ πάχος γένηται, καὶ οὕτως χρῶ. ποιεῖ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς ἀποσύρματα καὶ ἁπαλὰ ἕλκη.

Ἀνειμένη λευκὴ ποιοῦσα πρὸς ῥεύματα, καὶ κατακαύματα, καὶ ἀποσύρματα, καὶ πρὸς τὰ αὐτομάτως γινόμενα ἕλκη.

Λιθαργύρου, ψιμμυθίου ἀνὰ λίτρας μιᾶς, ἐλαίου κοινοῦ τὸ ἱκανὸν, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Σάνδυκος, ψιμμυθίου ἀνὰ λίτρας μιᾶς, λιθαργύρου γο ἕξ, ῥοδίνου τὸ ἀρκοῦν, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν.

Σάνδυκος γο ἕξ, ψιμμυθίου, ῥοδίνου ἐλαίου τὸ ἴσον.

Λιπαρὰ ἀνειμένη, ἀποσύφουσα.

Λιθαργύρου γο ἕξ, ψιμμυθίου λίτραν μίαν, οἴνου παλαιοῦ ξε. α ἰταλικοῦ, ἐλαίου κοινοῦ ξε. α ἰταλικὸν, ἐλαίου μυρσίνου γο δ.

Λιπαρὰ ποιοῦσα πρὸς κατακαύματα.

Ψιμμυθίου γο ἕξ, σάνδυκος τὸ ἴσον, ὠῶν, τὰ λευκὰ ι, ῥοδίνου τὸ ἱκανὸν, στρύχνου χυλοῦ ὡσαύτως.

Πελαγωνίου ἔμπλαστρος, ἡ χλωρά.

Κηροῦ λίτραν μίαν, ἐλαίου μυρσίνου λίτραν βς, στέατος χηνείου γο β, οἰσύπου γο β, ἰοῦ, χαλβάνης ἀνὰ γο γ, ῥητίνης τερεβινθίνης γο β, λιβάνου ἀλεύρου τὸ ἀρκοῦν. ταῦτα πάντα ἐν χαλκείῳ ἀφεψήσας, καὶ ἀναλόμενος χρῶ.

Κατασκευὴ ἐμπλάστρου.

Νίτρου, χαλκοῦ κεκαυμένου, ἀφρογγίου ἀνὰ λίτρας β, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς λίτρας γ, χαλκάνθης, σιλφίου ἀνὰ λίτρας μιᾶς.

Κατασκευὴ φαρμάκου.

Πίσσης ξηρᾶς, ῥητίνης πιτυΐνης, πίσσης βρυτίας, ὀποπάνακος ἀνὰ λίτρας μιᾶς, χαλβάνης, προπόλεως, θείου ἀπύρου, μάννης, κρόκου, σταγόνος ἀμμωνιακοῦ, σμύρνης τρωγλίτιδος, στύρακος ἀνὰ γο μιᾶς, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς γο ἕξ, κηροῦ γο ἕξ, μυελοῦ ἐλαφείου γο β, κολοφωνίας, πάνακος ῥίζης ἀνὰ

 γο α,

γο α. ταῦτα σύμπαντα μαλακωτέρῳ πυρὶ καθεψήσας, χρῶ καιροῦ κατεπείγοντος.

Ἔμπλαστρος ἄλλη.

Ἰοῦ, χαλκοῦ κεκαυμένου, νίτρου κεκαυμένου, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, φαίκλης, ἐλλεβόρου μέλανος ἀνὰ γο ἕξ, ἀξουγγίου λίτραν μίαν, χαλβάνης, κηροῦ ἀνὰ γο ἕξ.

Σύνθεσις ἐμπλάστρου.

Καδμίας, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, χαλκοῦ κεκαυμένου, χαλκάνθης, νίτρου καὶ ἀξουγγίου.

Κατάχρισμα ῥυφερῶν πλαστικόν.

Ἰλύος οἴνου, ἢ ἑψήματος ξε. γ, σαμψύχου, δαφνίδων, λινοσπέρμου, νίτρου θαλαττίου, λυγοσπέρμου, ἐλαίου τὰ ἀρκοῦντα.

Ἀψύρχου πρὸς ὀζαίνας.

Ἰξοῦ γο γ, συπτηρίας λίτραν α, γο γ, σιδηρίτιδος βοτάνης γο ἕξ, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἱεροκλέους εἰς τὸ αὐτό.

Τὸ σάρον ᾧ καταμάσσεται ὁ φοῦρνος ἀποπλύνας ἐν σκεύει, καὶ συλλέξας τὸ ὕδωρ ἐν ἡλίῳ ἐπίχριε, πρότερον ἀποπλύνας τὸν τόπον καὶ ἀποσμήξας ὄξει.

Εὐμύλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἰσχάδας λιπαρὰς ἐν ὄξει σκιλλητικῷ ἀπόβρεξον ἐπὶ ἡμέραις τέσσαρσιν. εἶτα λαβὼν λέαινον ἐπιτοσοῦτον, ὥστε αὐτῶν τὰς κέγχρους συλλειωθῆναι. ἐπίβαλλε δὲ καὶ τῶν κρομύων τὸ λευκὸν κατὰ ἀναλογίαν. εἶτα μίξον ταρίχου κεκαθαρμένου σάρκας δίχα τῶν ἀκανθῶν καὶ τοῦ δέρματος, καὶ λειώσας πάντα ἐπιμελῶς, καὶ ποιήσας κατάπλασμα εἰς ῥάκος, ἐπίπλασσε καὶ δέσμει τοὺς πόδας. οὕτω μέντοι ὥστε πρότερον τριχίνῳ ῥάκει σφοδρότερον ἀποτριβῆναι, καὶ ὄξει ἀποσμηχθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιτίθει τὸ ἔμπλαστρον ἐπὶ ἡμέραις δυσί. τὸ μέντοι ζῶον θεραπευόμενον, μενέτω ἀκίνητον, ὥστε ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ, καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν. μετὰ δὲ τρίτην λύσας, εὑρήσει ὑγιές.

Πελαγωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Μέλαν καλλιγραφικὸν, κηκίδας, συπτηρίαν, ἐξ ἴσου κόψας μετὰ ἀξουγγίου, μίξον καὶ μήλου φλοιοῦ καὶ ὄξου καὶ

ἁλὸς

ἀλὸς, καὶ νίτρου τὸ ἀρκοῦν, ἐπιτίθει. Ἄλλο.

Σῦκα καὶ σίνηπι κόψας, ὄξος τε μετὰ συμμετρείας ὑγρᾶς προσβαλὼν ἐπιτίθει. τῇ δὲ τρίτῃ λύσας. εἰ μὴ ἐστὶ βοηθηθῶν, ἀνανέου τὸ βοήθημα, καὶ πάλιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας λῦε καὶ ἡνίκα βελτιωθῆ τὰ ἄρθρα, οἴνῳ κατάπλυνε, καὶ λελυμένον τὸν ἵππον ἀπόλυε. Ἄλλο.

Ὀποπάνακα μετὰ κριθίνου ἀλεύρου συνεψήσας ὥστε ἐμπλαστρώδη γενέσθαι, ἐπίθες.

Περὶ τοῦ τί ἐστιν ὠμὴ λύσις.

Ὠμὴ λύσις ἐστὶ, μίξις τήλεως, λινοσπέρμου, κριθίνου ἀλεύρου ἐξ ἴσου.

Πουβὲλ κουδριγάριον.

Ἀμώμου, κινναμώμου, μόλυος, λινοσπέρμου, ἀριστολοχείας ἀνὰ γο α, κρόκου, σχοίνου ἄνθους, ῥόδων ἀνὰ γο ἕξ, ἴρεως ἰλλυρικῆς λίτραν α, ἀσάρου γο θ, πετροσελίνου, ἀννήσου ἀνὰ ξε. α, κροκομάγματος λίτραν β, ῥέου ποντικοῦ, κασίας, λιβάνου ἄρρενος, καλαμίνθης ἀνὰ γο γ, ναρδοστάχυος, νάρδου κελτικῆς, πεπέρεως μέλανος, κόστου, πάνακος, πεπέρεως μακροῦ, πεπέρεως λευκοῦ ἀνὰ γο δ.

Ἄλειμμα κουδριγάριον.

Ταυρείου στέατος, αἰγείου, ἐλαφείου ἀνὰ λίτραν β, χηνείου, κηροῦ τυῤῥηνικοῦ, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτραν α, ἐλαίου παλαιοῦ ξε. α,

Ἄλειμμα θερμαντικόν,

Κηροῦ, ῥητίνης πιτυΐνης, ῥητίνης τερεβινθίνης ἀνὰ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου λίτραν β, χαλβάνης, νίτρου, θείου ἀπύρου, δαφνίδων, κυπέρου ἀνὰ γο α.

Πελαγωνίου ἄλειμμα θερμαντικόν.

Ῥητίνης τερεβινθίνης, ῥητίνης φρυκτῆς, ῥητίνης κολοφωνίας, ῥητίνης πιτυΐνης, κηροῦ, μυελοῦ ἐλαφείου, ἐλαίου δαφνίνου, χαλβάνης, ὀποπάνακος. ταῦτα πάντα ἐξ ἴσου σταθμοῦ εἰς χύτραν ἐμβαλὼν, ἕψε ἐπανθρακιᾶς ἐλαφρῶς, καὶ ἀνελόμενος μετὰ τὸ ἑνωθῆναι, ἐν ἀέρι ψύχει πυκνωθῆναι. τὸ τηνικαῦτα τῶν ζώων τὰ με-

τὰ μέτωπα καὶ τοὺς νεφροὺς ἀπότριβε.

Ἀψύρου σύγχρισμα πρὸς νεύρων ψύξιν.

Κηροῦ γο α, ῥητίνης τερεβινθίνης γο δ, ὀποπάνακος, μυελοῦ ἐλαφείου ἀνὰ γο β, συρακίνου ἐλαίου γο γ, κυπρίνου ἐλαίου γο α, πάντα ταῦτα εἰς ἓν ἑψήσας, χρῆσαι εἰς τοὺς περιεσφυγμένους τόπους χειμῶνος ἐν θερμῷ τόπῳ, θερείας δὲ ἐν αἰθρίᾳ.

Σύγχρισμα τῶν ὤμων καὶ ψυῶν καὶ κοξῶν ἠπλημένων διεγεῖρον ἐπὶ διογκοῦν τὰ οἰδήματα.

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τετανικοὺς θεραπεύει.

Δαφνίδων, σαμψύχου ἀνὰ ξε. ἕνα, θείου ἀπύρου γο γ, νίτρου, μάννης καθαρᾶς, ῥητίνης πιτυΐνης ἀνὰ λίτραν α, κυμίνου αἰθιοπικοῦ γο γ, ἐλαίου κοινοῦ γο γ, οἴνου χρηστοῦ ξε. γ, καθεψήσας αὐτὸ ἄχρις οὗ γλοιώδες γένηται, ἀποτίθει ἐν ἀγγείῳ, καὶ ἐν τῇ χρείᾳ ὑποθερμαίνων, χρῶ.

Ἀψύρτου συγχρίσματος ἐμβροχὸν πρὸς ὀπισθοτονικούς.

Δαφνίδων, κυμίνου ἀνὰ ξε. α, θείου ἀπύρου, χαλβάνης, ἀνὰ γο γ, ῥητίνης τερεβινθίνης λίτραν α, ἐλαίου ξε. γ, συνεψήσας, σύγχρισον ὅλον τὸ κτῆνος. βρωτοῖς δὲ ξηροῖς, χρῶ κλήμασιν ἀμπελίνοις.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰς συνδέσεις ἐμβροχή.

Κηροῦ, πίσσης, ῥητίνης φρυκτῆς ἀνὰ λίτραν μίαν, ὀποπάνακος γο α, ἐλαίου ξε. α, ὅταν τακῇ ταῦτα δινήσας ὡς ἔτι θερμὰ, πρόσβαλλε ὄξος καὶ μάλασσε καὶ χρῶ.

Συναλειμμὸς χαλαστικός.

Κηροῦ γο ϛ, προπόλεως γο γ, ὀποπάνακος γο α, χαλβάνης γο α, κασσορίου γο ϛ, στέατος ταυρείου γο ϛ, ἀποχύματος γο δ, πιτυΐνης ξηρᾶς γο δ, τερεβινθίνης γο β, σαμψύχου γο β, ἐλαίου ξε. ἕνα, τὸ κασόριον κόψας καὶ σείσας. εἶτα μετὰ τῶν λοιπῶν ἑνώσας χρῶ.

Θεραπεία κτηνῶν ποδῶν.

Εἰς χύτραν καινὸν ἔμβαλλε ἐλαίου ξε. γ, καὶ σαύρας τὰς χλωρὰς καθεὶς εἰς τὸ ἔλαιον, δύο που, ἢ καὶ τρεῖς, καὶ πωμάσας τὴν χύτραν καθέψησον ὡς κατακαυθῆναι τὰς σαύρας εἰς τὸ ἔλαιον, καὶ ἐξελὼν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐπίβαλλε ἀσφάλτου λείας γο ϛ,

γο ς̄, πίσσης ὑγρᾶς ξε. ς', στέατος χοιρέιου παλαιοῦ λίτρας β̄ καὶ πάντα συνεψήσας ἱκανῶς, χρῶ, ἀλείφων τὴν ὁπλήν. τοῦτο δὲ ποιήσας ἔχει τὸ ἐγχώριον σκληρότερον τοῦ ζώου τὸ πόδα.

Ἱπποκράτους.

Ζύμην, ἅλας, μίλτον, ᾠὸν, ὄξει ταῦτα λειοτριβήσας χρῶ.

Ῥητίνης γο γ̄, κηροῦ γο γ̄, τερεβινθίνης γο ᾱ, ἀξουγγίου λίτρας β̄, ὀρόβου ξε. δ̄, ὄξους κρᾶμα, κόνεως γο β̄, πίσσης κοτύλης τὸ ἥμισυ, ταρίχου παλαιοῦ λίτρας β̄, μέλιτος κοτύλην μίαν. τὸ τάριχον λειοτριβήσας μετ' αὐτῶν, καὶ εἰς θυίαν ἐμβαλὼν χρῶ.

Ἀμόργης, καὶ παλαιᾶς κέδρου τὸ αὔταρκες, καὶ ἀξουγγίου παλαιοῦ μετὰ οἴνου καὶ κονίας ἀσβέστου, λειοτριβήσας ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἑψήσας αὐτάρκως, μετὰ τῆς ἀμόργης χρῶ.

Σκορόδων γο ἕξ, θείου γο δ̄, ἰρέως γο τρεῖς, ἀξουγγίου χοιρέιου λίτρας β̄, ὄξει ἑψήσας χρῶ.

Ἱεροκλέους εἰς τὸ αὐτό.

Εὐφορβίου γο ας', κασσίου γο ᾱ, βδελλίου γο β̄, χαλβάνης, ὀποπάνακος, λιθαργύρου ἀνὰ γο β̄, ἀσφάλτου γο ἕξ, μάννης γο δ̄, φρυκτῆς γο ς̄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος γο β̄.

Ἀψύρτου πρὸς τοὺς ἐκ ῥινῶν ὑγρῶν φέροντας.

Βούτυρον ἢ ἔλαιον γάρῳ ἢ μέλιτι μίξας, διὰ ῥινῶν ἐγχυμάτιζε. εἶτα προσδήσας τὴν κεφαλὴν πρὸς τοὺς πόδας ἔα νέμεσθαι.

Θεομνήστου πρὸς τὰ διὰ ῥινῶν ἀπὸ ψύξεως φερόμενα ὑγρά.

Αἷμα ἄφελε ἀπὸ τῶν κροτάφων ἵνα τῇ τούτου διεξόδῳ τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν τόπους χαλάσῃς, καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πεπηγὸς ὑπὸ τῆς ψύξεως φλέγμα λυθὲν, καταλισθήσῃ διὰ τῶν μυκτήρων. πρὸ δὲ τῆς τοῦ αἵματος ἀφαιρέσεως, ἐλαίῳ θερμῷ καταιονᾶν δεῖ τοὺς περὶ τὸ βρέγμα τοῦ ζώου τόπους. συνεργήσει γὰρ τὸ τοιοῦτον τῷ χαλασμῷ. ἐγχυματιζέσθω δὲ κονδύλου ἔντερον διὰ τοῦ στόματος καὶ μυκτήρων, ἵνα ἡ τοῦ πεπέρεως θέρμη λύσῃ τὴν ἔμφραξιν, πτάρμους ἐμποιήσῃ, δι' ὧν ἀνάγκη διεξοδευθήσεσθαι τὸ λυποῦν. εἰ δὲ τούτων προσαγομένων μὴ λυθῇ τὸ πάθος, ὀποπάνακος δραχμὴν μίαν, οἴνου μέλανος, ἢ κονδύλου ξε. ᾱ, ἰταλικὸν μίξας, ἐγχυμάτισον ἅπαξ.

Ἄλλο Πελαγωνίου

Ἡ ὑγρότης τῶν ῥινῶν διάφορός ἐστιν, εἰ τὴν αἱ μύξαι διαυ-

ρεῖς ἔσονται, καθημερινῆς ἐστι συνηθείας, καὶ οὐδὲν ἔξουσι φαῦλον. εἰ δὲ παχύτεραι ἔσονται, καὶ λευκότεραι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου κατάγονται. πυῤῥίζουσαι δὲ καὶ λεπταὶ ἀπὸ ψύξεως παλαιᾶς, καὶ διὰ τῶν πυρετῶν προσημαίνονται, λιπαρώτεραι δὲ καὶ ἀφρώδεις ἐκ τοῦ πνεύμονος ἀναπέμπονται. πυκνότεραι δὲ ἐκ τῶν γλανδουλῶν κατέρχονται. ταῦτά ἐστιν ἅπερ δεῖ παρατηρεῖν, καὶ μνήμῃ παραδιδόναι.

Πρὸς τοὺς διὰ μυκτήρων πυρὸν ἀναφέροντας.

Λιβάνου ἄῤῥενος γο̄ μίαν, μετὰ οἴνου κοτύλης ἀττικῆς μιᾶς λέανσον, καὶ χλιάνας διὰ ἀμφοτέρων μυκτήρων ἐγχυμάτιζε, καὶ μετὰ ταῦτα δαφνοφύλλοις ὑποκάπνιζε.

Ἀψύρτου πρὸς σειριασμόν

Ἰοῦ γο̄ ς̄, ἀσβέστου τὸ ἀρκοῦν.

Κατάπλασμα πρησμονῆς.

Ἄλευρα κρίθινα, ἀξούγγιον, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Πρὸς φαζάναν.

Φαζάναν οὕτως σκορπίσεις. ἀσβέστου λίτραν μίαν, κισσοῦ ἄνθους λίτραν μίαν, λεπτοκαρύων ξε. ϛα, ἐλαίου σχοινίνου λίτραν μίαν, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας β̄, κυάμου ἄνθους λίτραν ᾱ. ταῦτα εἰς ἓν συντρίψας, τὸν τόπον ἐπίχριε.

Ἄλλο στυπτικόν.

Ἰοῦ γο̄ ς̄, χαλκίτιδος, μίσυος, ἀκακίας ἀνὰ λίτραν β̄, σιδίων ξε. ϛα, ὄξους ξε. γ̄.

Πρὸς δρακοντίαν.

Δρακοντίαν οὕτω νοήσεις. φλύκταιναι γίνονται εἰς ὅλον τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ διακωλακῶσιν, ὅπερ θεραπεύσεις οὕτως. λήψῃ ἀπὸ ῥυτῆς, καὶ ῥόδου, καὶ κασορείου, καὶ εἰς ἓν μίξας. πρῶτον τὰς φλυκταίνας αὐτοῦ κατάκαυσον, καὶ οὕτω σύγχριε μέχρις οὗ ὑγιὴς γίνεται.

Σύνθεσις τραυματικοῦ.

Χαλκίτιδος κεκαυμένης, σμύρνης τρωγλίτιδος, σμύρνης προσπνεούσης, ἀλόης ἀνὰ γο̄ γ̄, μέλιτος λίτραν ᾱ. ταῦτα εἰς θυίαν τρίψας, τῷ τραύματι ἐπίχριε.

Ἱεροκλέους σύνθεσις ἀνακολλήματος

Λιβάνου γο̄ β̄, ἑψήματος ξε. αϛ´, μαστίχης γο̄ γ̄, ῥοδίνου ξε. ᾱ, γύρεως ξε. αϛ´, βολβῶν ξε. ᾱ, ὠὰ ιε̄, κοχλίας κε̄.

Πελαγωνίου σύνθεσις λιπαρῶν.

Λιθαργύρου

λιθαργύρου γο̄ ἕξ, κηροῦ λίτρας β̄, ψιμμυθίου γο̄ γ̄, λιβάνου ἄῤῥενος γο̄ δ̄, μυελοῦ ἐλαφείου γο̄ β̄, ἐλαίου λίτρας β̄. ταῦτα πάντα ἐν οἴνῳ μίξας καὶ ἑψήσας, χρῶ.

Ἀψύρτου ἡ πισσηρά.

Φρυκτῆς λίτρας α϶, πίσσης ξηρᾶς λίτρας β̄, κηροῦ λίτραν ᾱ, ἐλαίου λίτρας β̄, μελιλώτου γο̄ β̄, οἴνου γο̄ ἥμισυ.

Ἡ τοῦ ἀζανίτου.

Πίσσης ξηρᾶς γο̄ β̄, κηροῦ γο̄ γ̄, στέατος χοιρείου γο̄ ς̄, οἰσύπου γο̄ γ̄, ῥητίνης πιτυΐνης γο̄ ε̄, στέατος ταυρείου γο̄ ς̄.

Πρὸς τὰ κακοήθη πάντα ὁ ἀζανίτας μέγας.

Πίσσης ξηρᾶς γο̄ ε̄, στέατος ταυρείου λίτραν ᾱ, στέατος χοιρείου παλαιοῦ γο̄ ς̄, κηροῦ λίτ. β϶, οἰσύπου γο̄ ἕξ, ῥητίνης πιτυΐνης λίτ. β̄, μυελοῦ ἐλαφείου γο̄ γ̄, στέατος ὀρνιθίου γο̄ ς̄, τερεβινθίνης γο̄ ς̄, στέατος χηνείου γο̄ γ̄, χαλβάνης γο̄ γ̄, βουτύρου γο̄ ς̄.

Ἡ χλωρά.

Ἰοῦ γο̄ β̄, ῥητίνης λίτ. β̄, ἐλαίου χειμῶνος γο̄ γ̄, θέρους γο̄ μίαν, κηροῦ γο̄ γ̄, ὕδατος τὸ ἀρκοῦν.

Ἡ ἐρωμένη.

Κηροῦ λίτ. μίαν, στέατος χοιρείου ἀνάλου λίτ. β̄, ῥητίνης φρυκτῆς λίτ. ᾱ, λιβάνου γο̄ δ̄, σμύρνης γο̄ δ̄, λαπάθου ὀπτοῦ λίτ. β̄. τὸ λάπαθον εἰς χάρτην εἱλήσας, ἕψει ἐν θερμοσποδιᾷ, καὶ λειώσας αὐτὸ ἔμβαλλε εἰς τὴν κηρωτήν.

Τὸ ἀφροδιτάριον.

Στέατος ταυρείου λίτ. μίαν, στέατος χοιρείου νεαροῦ λίτ. ᾱ, στέατος τραγείου γο̄ ἕξ, στέατος προβατείου γο̄ ς̄, ῥητίνης πιτυΐνης λίτ. μίαν, κηροῦ λίτ. μίαν, τήξας καὶ διυλίσας χρῶ.

Τὸ πτερύγιον.

Κηροῦ λίτ. β̄, ψιμμυθίου γο̄ δ̄, ἀμύλου γο̄ δ̄, λιθαργύρου γο̄ γ̄, τήξας χρῶ.

Ἡ διὰ χυλοῦ μανδραγόρου.

Στέατος χοιρείου παλαιοῦ, πίσσης βρεττίας, κηροῦ φρυκτῆς, ἐλαίου κοινοῦ ἀνὰ λίτ. β̄, λιθαργύρου, ψιμμυθίου, στυπτηρίας σχιστῆς ἀνὰ γο̄ γ̄, μίσυος κνιδίων, χαλκίτεως ἀνὰ γο̄ β̄, ὀπίου, ὀποπάνακος, ἀλόης ἡπατικῆς, σμύρνης, λιβάνου ἀνὰ γο̄ ᾱ, μανδραγόρου χυλοῦ γο̄ γ̄, ὄξους δριμυτάτου τὸ ἀρκοῦν. τὰ τηκτὰ

ἔμβαλλε εἰς θυίαν ἀναλαμβάνων, ἐπίβαλλε τὰ ξηρὰ, καὶ ποίει ζύμην. ἐὰν δὲ βούλη ἀναλῦσαι ποιήσεις οὕτω. τοῦ φαρμάκου λίτ. μίαν, κηροῦ λίτ. μίαν, πίσσης βρυτίας λίτ. α, ἐλαίου κοινοῦ λίτ. ἐξ.

Ἱεροκλέους βαρβάρα σκευασία τε θυμιασμένη.

Ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, πίσσης ξηρᾶς, κηροῦ, ῥητίνης ἀνὰ λίτ. α, τερεβινθίνης γο β, λιθαργύρου γο α, ψιμμυθίου γο α𐅵, μάννης γο β, ὀποπάνακος γο β, σμύρνης γο α, ἐλαίου γο γ, ὄξους τὸ ἀρκοῦν.

Ἀψύρτου βρεκτῶν σκευασία, ὧν διδύασιν οἱ καππαδόκαι τοῖς λεπτοῖς ἵπποις.

Κριθῆς μοδίους γ, φάβατος ξε. γ, ἐρεβίνθου ξε. η, φασίλου ξε. η ὀρόβου ξε. β, οἴνου ξό. β. ταῦτα ἐμβρέξας ἑσπέρας, καὶ ἕωθεν συμμίξας, καὶ ὀλίγον ἀποξηράνας, δίδου ἡμιμόδιον κασρίσιον ἑσπέρας, καὶ ἡμιμόδιον ἕωθεν, ἵνα καθ᾽ ἡμέραν μόδιον κασρίσιον ἐσθίῃ τὸ κτῆνος. ἐὰν οὖν ᾖ κάτισχον τὸ κτῆνος, φάγεται τὰ προγεγραμμένα ἡμέρας ἑξῆς κ, καὶ α. εἰ δὲ μὴ, ιε, ἢ ζ. ἐν αἷς δὲ ἡμέραις τρώγει μὴ ἐξερχέσθω ἐκ τῆς ἱπποστασίας, ἀλλ᾽ ἐκεῖ πινέτω. οἱ δὲ σύροι προσβάλλουσι τῇ μίξει ταύτῃ, στροβύλων ξε. ἕνα, σταφίδων ξε. α, διδοῦσι δὲ ταῖς ἡμέραις ἑπτὰ, ἔσωτι ἐν τῇ ἱπποστασίᾳ σκοτεινῇ, καταξηρὸν ἐχοῦσι τὸ ἔδαφος.

Βοήθημα εἰς πάθη διάφορα, καὶ πρὸς τὸ σκιῶν ὑπὸ ἐκ τῶν στύλων διώξαι.

Μαγνήτου λίθου γο α, σολομωνιακοῦ λίθου γο β, πάνακος γο α, ἀσφάλτου γο ς, θείου γο α, πευκεδανίου γο ἐξ, μίξας ἐν ταυτῷ ῥητίνῃ καὶ τερεβινθίνῃ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ.

Πρὸς ναυτιασμόν.

Ναυτιασμὸν παύει, μελάνθιον λελειωμένον ὡς δύο κύαθοι μιγέντες μετὰ ἐλαίου ξε. γ, καὶ οἴνου ξε. α, καὶ διδόμενον. ἢ σκορόδου κεφαλὴν μίαν λειώσας μετὰ οἴνου ἡμίνης μιᾶς, διὰ κέρατος δίδου.

Εὐμήλου πρὸς πόνον ἄρθρων.

Αἵματος ἀφαίρεσις ἐξαιρέτως ὠφελεῖ. εἰ δὲ τὰς διαβολὰς ἀλγήσει, ἢ καὶ ὑπὸ πύου ἐξει, θεράπευε οὕτως. ἴρεως κεκομμένης, λιβάνου ἄλευρου, κηκίδος ἐρυθρᾶς, ὀποπάνακος ῥίζης, ἀριστολοχείας ἀνὰ γο α, ἀνακόψας χρῶ.

Πρὸς γλωσσίδια.

τὴν φλέβα τὴν ὑπὸ τῇ γλώσσῃ κατακέντει καὶ κατά-
πλασσε ὄξει σὺν λασάρῳ καὶ πιτύραις, ῥοφεῖν δὲ δίδου καὶ πόμα,
χλιαρὸν ὕδωρ. Ἱπποκράτους περὶ γλώσσης διακοπῆς.

Γλῶσσα ἐὰν διακοπῇ, κηκίδα ἀφέψησον μετὰ οἴνου μέ-
λανος, καὶ ἀνελόμενος χρῶ, ἢ κενταύριον κόψας ἔμπλασσε

Πελαγωνίου.

Ἶριν μετὰ μέλιτος μαλάξας, ἐπίθες τῇ γλώσσῃ καὶ οἴνῳ ταύ-
την ἀποπλύνας. μετὰ μιᾶς ἡμέρας πάλιν, τῇ αὐτῇ κέχρησο
μεθόδῳ, ἄχρι τῆς τελείας ἰάσεως.

Εὐμήλου πρὸς τοὺς ἀπὸ προυλιδῶν κάμνοντας.

Αἷμα ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου τῆς πορείας μέρους λάμβανε, καὶ τὰ ὅλα
κεντεῖσθαι κέλευε, οὕτω τε ἅλατι ἀπότριβε, ἄχρις οὗ ὑγιαίνοι.

Εἰ δακτύλιος πρόπτωσιν ὑπομένοι

Ἐὰν ὁ δακτύλιος πρόπτωσιν ἔχῃ, πυριάσας αὐτὸν ἐλαίῳ, καὶ
στέατι προβατείῳ, καὶ ὕδατι χλιαρῷ κατ' ὀλίγον ὤθει αὐτὸν τὰ
ἔσω, καὶ τότε ῥητίνην φρυκτὴν λειώσας μετὰ τῶν προειρημέ-
νων εἰδῶν, δακτυλίῳ ἐπίβαλλε.

Πρὸς τὰ ἐν ἕδρᾳ πάθη.

Εἰ δὲ τὸ περὶ τὴν ἕδραν πάθος πολὺ εὑρεθείη ἐκ πολλῆς
δριμύτης ἤτοι κνησμοῦ, θεραπεύσεις οὕτως. βοτάνην κεντά-
φυλλον λαβὼν καὶ σκορόδου κεφαλὰς ιε, ταῦτα λειώσας, ποίει
παστίλλους, οὓς πρὸς ἀναλάμβανε μέλιτος γο ἕξ, καὶ ἐλαίου ξε.
ἑνί. ἔπειτα διὰ μυκτῆρος ἔμβαλλε ἀριστεροῦ, ἢ καὶ κονίας στακ-
τῆς ξε. β, μετὰ οἴνου ἡμίνας μιᾶς προπότιζε.

Περὶ ἀφοδεύσεως.

Ἐὰν ἀφοδεῦσαι μὴ δύνηται ἵππος, λαβὼν νίτρον καὶ ὠὰ
δ, καὶ ἐλαίου κοτύλας δ, καὶ ὕδατος θερμοῦ κοτύλας δ,
ἔγχει εἰς τὴν ἕδραν κλυστῆρι.

Περὶ ἕδρας κεκομμένης.

Ἕψων τὸ λιβανωτὸν ἐν οἴνῳ εὐώδει, ἐπίθες. ἔπειτα ἡψημένης
ἰρέως τὴν σποδὸν ῥίψας λίαν, ἐπαλείφων ἐλαίῳ ἐπίπασσε.

Εὐμήλου κοιλίας κάθαρσις.

Κοιλίαν κάθαιρε οὕτω. σικύου ἀγρίου ῥίζης τὸ ἐρικτόν. λα-
σάρου γράμ. ς, μέλιτος ξε. δ, ὕδατος θερμοῦ ξε. η. ταῦτα λειώ-
σας καὶ θερμάνας, διὰ τοῦ δακτυλίου ἔμβαλλε, καὶ τούτῳ δαψι-

λέτερον κέχρησο μέχρις οὗ τὸ βοήθημα τὰ ἐντὸς πάντα δράμῃ, καὶ περιπατείτω ἕως οὗ καθαρθῇ τὴν γαστέρα. εἰς δὲ τὸ στόμα, μελικράτου δίδου, προσβαλὼν νίτρου καὶ ἐλλεβόρου.

Θεομνήστου καθαρτικῶν φαρμάκων ἔκθεσις.

Σκύλακα ἀρξάμενον ἐσθίειν σφάξας, μαδίσας καὶ καθεψήσας. ἔπειτα ῥίψας αὐτοῦ πάντα τὰ ἔγκατα, καὶ τῷ ζωμῷ μίξας οἴνου εὐώδους ξε. α΄, μέλιτος ξε. α΄, ποίει τὸν πάντα ζωμὸν διηθήσας ὀθονίῳ, ἵνα τὰ ὀστᾶ μείνῃ ἐν τῷ λέβητι, κοτυλῶν ἓξ μέτρῳ, καὶ τούτου ἑνὶ ζώῳ ἐγχυμάτιζε ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀνὰ κοτύλας β΄, νίτρου προσβάλλων χεῖρα. εἰ δὲ μὴ εἴη σκύλαξ, χοῖρον ἐπιστάτω ἀκρωνάριον ἐν σὺν τῷ μηρῷ καθέψησον, καὶ αὐτὰ προσβάλλων χρῶ. ἡμεῖς δὲ ἐχρησάμεθα, καὶ τιθυμάλλῳ λευκῷ καὶ ἀριστολοχείᾳ λεπτῇ, καὶ κενταυρείῳ λεπτῷ. καθέψοντες ταῦτα καὶ διηθοῦντες, καὶ μέλιτι συμμιγνύοντες ἐγχυματίζομεν.

Περὶ καθάρσεως.

Ἐὰν τεκοῦσα φορὰς μὴ καθαίρηται, ἥτινα ἄλλην νόσον, ἔγχει εἰς τὴν κοιλίαν οἰνελαίῳ διαλύσας τιθύμαλλον, καὶ ἀξούγγιον ἐγχυμάτιζε διὰ τοῦ στόματος, ἢ κράμβης φύλλον κόψας ἐπιτίθει.

Εὐμήλου πρὸς νώτων παρακίνησιν.

Ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεύσας, ἐπιτίθει. εἰ δὲ πυνδύμονα ποιήσει, τέμνε ἐκ βάθους, εἶτα ἀφόδευμα ἵππου μετ᾽ ὄξους καὶ ἐλαίου, καὶ ἁλὸς ἀνέφθου λελειωμένου, μίξας ἐπιτίθει τῷ τραύματι καὶ θερα(πεύσεις.

Πρὸς τὸ κονδύλου ἆραι.

Χαλκήτεως, αἴθους ἰοῦ, ἀπέρκλου, νίτρου, ἁλός, ὄξους, τὸ ἴσον μίξας ἐν ταὐτῷ καὶ λειώσας, χρῶ.

Εὐμήλου πρὸς τὸ ἀποθέσθαι ζῷα τὴν ἀγριότητα.

Πτερὸν ὀρνιθίου οἴνῳ βουλε ῥόπῳ δίδου καταπιεῖν.

Πρὸς λαιμὸν τετραχυμμένων.

Ἐὰν τὴν φάρυγγα τετραχυμμένην ἔχῃ τὸ ζῷον, καὶ μὴ φέρει πύον, τραγάκανθαν ἐν ὕδατι λύσας, καὶ κόλλης ῥοδιακῆς γο α΄, ἐν οἴνου λίτρας ϛ΄ λειώσας ἐγχυμάτιζε.

Φάρμακον λαλακτικόν.

Κηροῦ στατῆρ. ἕξ, ἐλαίου κοτύλην α΄, ῥητίνης κολοφωνίας στατῆρας γ΄, ἐν ταὐτῷ μίξας καὶ ἑψήσας εἰς ἄγγος ἀποτίθει, χρῶ.

Πταμινόν.

Νίτρου

Νίτρον καύσας, ἢ στρούθιον, ἢ πέπερι λευκόν, καὶ ἶριν ἰλλυρικὴν, καὶ μελάμπυρον κόψας, καὶ σείσας, ἐμφύσα εἰς τὰς ῥῖνας.

Σηπτική.

Ἀρσενικοῦ γο δ, λεπίδος γο γ, ἐλλεβόρου μέλανος γο β. ταῦτα μετὰ ἰσχάδων κόψας, καὶ σὺν ἐλαίῳ μίξας χρῶ.

Ἀρωματική.

Κασίας, κινναμώμου ἀνὰ γο γ, ζιγγιβέρεως γο δ, κόστου λίτ. α, ἀμμώμου γο γ, καλάμου ἀρωματικοῦ γο ς, σχοινάνθης γο ς, κροκομάγματος λίτ. μίαν, κρόκου γο μίαν, σμύρνης στακτῆς γο δ, ξυλοκινναμώμου γο δ, πεπέρεως γο ς, ὀποπάνακος, γεντιανῆς, ἴρεως ἰλλυρικῆς ἀνὰ λίτ. α, ἀριστολοχείας, παιονίας ἀνὰ γο ἕξ.

Ἱεροκλέους ἀρωματικὴ σκευασία.

Φύλλου, κόστου, ἀμώμου, ναρδοστάχυος, κασίας, σχοινάνθης ἀνὰ γο η, ἴρεως, καρδαμώμου ἀνὰ γο ς, μελιλώτου ξε. α, ὑσσώπου ξε. α, νάρδου κελτικῆς, πετροσελίνου, ξυλοβαλσάμου ἀνὰ γο η, λασάρου, καλάμου ἀρωματικοῦ, κόκκου κνιδίου ἀνὰ γο ς, σαμψύχου ξε. α, ῥόδων ξηρῶν τὸ ἴσον, ἀριστολοχείας, γεντιανῆς, γλυκορίζου, πευκεδάνου, κενταυρίου, κρόκου, πεπέρεως, τραγακάνθης ἀνὰ γο ς, φοίνικας ρ, μέλιτος ξε. α, ἐλαίου ξε. ι, ὠὰ ιη, οἴνου πρωτείου μεγαρικὸν α.

Σκευασία ἱππακόπου.

Μέλιτος, κηροῦ ἀνὰ γο α, μολυβδαίνης γο α, χαλκοῦ μέλανος γο ς. ταῦτα ἔγχει ἐπὶ ῥῖνα κινῶν ἕως φοινικοῦ γένηται, προσβάλλων ὄξους κύαθον ἕνα. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖ ἐπ' ἀνθρώπων.

Ἱεροκλέους σκευασία ἱππακόπου.

Ὀποπάνακος, χαλβάνης, κασορίου, ἀμμωνιακοῦ, εὐφορβίου, πυρέθρου, τερεβινθίνης ἀνὰ γο δ, σαμψύχου, ἐλαφείου μυελοῦ ἀνὰ γο ς, σμύρνης, πομφόλυγος ἀνὰ γο δ, κηροῦ λίτ. ε, ἐλαίου ξε. η.

Ἱππασίου ἠλείου σύνταγμα.

Ἀξούγγιον προβάτειον, λιθάργυρον, ἔλαιον, οἶνον. ταῦτα πάντα ἀναλαμβάνων, χρῶ πρὸς ἑλκώσεις ἢ οἰδημάτων προσφάτων θεραπείαν. ποιεῖ δὲ τοῦτο ἐξαίρετε καὶ ἐπὶ σπονδύλων βοῶν.

Ἱπποκράτους ἀνακόλλημα.

Ἑψήματος, τραγακάνθης, κρόκου, στροβίλου, χαλκίτεως, ὠῶν τὰ ἀρκοῦντα, μίξας χρῶ.

Ἱεροκλέους ἀνακολλητικόν.

Λιβάνου γο γ΄, ἢ δύο, μαστίχης γο β΄, κυμίνου γο γ΄, ἑψήματος ξε. ας΄, ῥοδίνου ξε. α΄, βόλβων ξε. ας΄, ὠὰ ιε΄.

Τοῦ αὐτοῦ σκευασία τετραφαρμάκου. (γο ς΄.

Ἀριστολοχείας, στρογγύλου, γεντιανῆς, βδελλίου, δαφνίδων

Λευκὴν θεραπεῦσαι ἄνευ σμίλης.

Φλόμον κόψας, κατάπλασσε τὸν ἀλγοῦντα τόπον. εἶτα χαμαιλεύκην κόψας, τὸν λοιπὸν τόπον κατάπλασσε καὶ ἐπίδεσμε.

Ὁ ἠριγέρων ποιῶν πρὸς σκευάσματα, καὶ μάλιστα πρὸς νευροτρώτους.

Χαλβάνης γο γ΄, ἀποχύματος γο ἕξ, φρυκτῆς γο ς΄, τερεβινθίνης γο γ΄, κηροῦ, ἐλαίου, χυλοῦ ἠριγέροντος ἀνὰ λίτ. μίαν, ἕψε τὸ ἔλαιον μετὰ τοῦ χυλοῦ, ἕως ἂν ἑνωθῶσιν. εἶτα τὰ τηκτά, τήξας καὶ μίξας χρῶ.

Σκευασία λιπαρᾶς.

Λιθαργύρου γο ε΄, μολυβδαίνης λίτ. γ΄, ψιμμυθίου λίτ. ζ΄. σαρκοκόλλης γο η΄, μάννης γο δ΄, κηροῦ λευκοῦ λίτ. ιγ΄, ἀξουγγίου νεαροῦ λίτ. ι΄, ῥοδίνου λίτ. ζ΄, ὠὰ ν΄. οἴνου παλαιοῦ τὸ ἀρκοῦν.

Πελαγωνίου κατασκευὴ λιπαρᾶς.

Λιθάργυρον, ψιμμύθιον, λίβανον ἄρρενα, ἐπίσης λαβών, τρίψον, καὶ προσβαλὼν κρόκου, ἐλαίου, μέλιτος τὸ ἀρκοῦν χρῶ.

Εἰ τὸ τραγανὸν τῶν ῥινῶν σχισθῇ.

Ὅταν τὸ τραγανὸν τῶν ῥινῶν σχισθῇ, καὶ πλῆθος αἵματος ἀποπέμπηται μὴ δυνάμενον στῆναι, σπογγάριον μετὰ ὄξους καὶ ἀλεύρου λιβανωτοῦ ἐπιθείς, δῆσον ἕως οὗ τραῦμα γένηται. τὸ δὲ τραῦμα θεραπεύσεις ἐμπλάστρῳ τραυματικῇ.

Ἐὰν ἵππος τὸν ἑαυτοῦ πόδα μασᾶσθαι ἄρξηται.

Κόπρον ὑγρὰν κυνὸς μετὰ ὄξους δριμυτάτου συμμίξας, ἐπίπλασσε συνεχῶς.

Ξήριον τεθρίππου.

Ἀκόρου ποντικοῦ γο α΄, σμύρνης γο γ΄, πεπέρεως γο ς΄, κηροκομάγματος γο β΄, ἴρεως ἰλλυρικῆς γο γ΄, ὑσσώπου γο α΄, μαλάγματος, σκορόδου, ἅλατος ποντικοῦ ἀνὰ γο β΄.

Περὶ λαχανισμοῦ.

Ἐὰν χειμῶνος ὥρα λαχανίσαι θέλῃς ζῶον, πρὸ μιᾶς ἡμέρας,

ἔψυσον

ἔψησον ἐπιμελῶς τὸ λάχανον, καὶ ποίει ὡς κολλύρας, βαλὼν ἔλαιον ἐπὶ ἅλας λελειωμένον, καὶ πετροσέλινον, καὶ κύμινον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. τῇ δὲ ἑξῆς, ξηροτέραν τὴν ἄρτυσιν ποίει, ἀξούγγιον προστιθεὶς, καὶ δίδου.

Περὶ ἀξουγγιασμοῦ.

Κάλλιστον βοήθημα χειμῶνος ὥρᾳ διδόναι τῷ ζώῳ πρὸς τὰ ἐντὸς ἐπιγινόμενα πάθη, ἀξούγγιον μετὰ πίσσης ὑγρᾶς καὶ ἐλαίου. θερείας δὲ ἀξούγγιον μετὰ μέλιτος, καὶ βουτύρου, καὶ πράσων, καὶ ἐλαίου ῥοδίνου. ὅπερ δὲ πολλάκις λαμβανέτω τὸ ζῶον.

Κατασκευὴ τεθρίππου τοῦ λεγομένου κυδριγαρίου.

Νάρδου συριακῆς, ἤτοι ἰνδικῆς, κρόκου σικελοῦ, σμύρνης βωλήτιδος, σχοινάνθης, πεπέρεως μέλανος, πεπέρεως λευκοῦ, κασίας μελαίνης, χαμαίδρυος, νάρδου κελτικῆς, κινναμώμου, κρομίων ἰνδικῶν, ἀγρίου ποντικοῦ, λιβάνου ἄῤῥενος, ἴρεως λευκῆς, καλαμίνθης, λασάρου ποντικοῦ, γεντιανῆς, πετροσελίνου ξηροῦ, κασίας, σύριγγος. πάντα ἐπίσης σταθμῷ τὸ δὲ δόσει ποιῶντι σοι κόψας, καὶ σείσας χρῶ.

Σημεῖα πάθη παραλυτικοῦ.

Σημεῖα ἐν τοῖς παραλυτικοῖς ἐστι ταῦτα. χείλη δύσμορφα, καὶ παρειμένα γλῶσσα τῷ πάθει νενεκρωμένη, ὁ εἷς τῶν ὀφθαλμῶν μικρότερος, ἡ μία ἀκοὴ καθημένη. θεραπεύσεις οὖν οὕτως. πρότερον τὰ χείλη διαξέσας, ἀλοιφῇ χρῆσαι τοιαύτῃ. ἐλαίου παλαιοῦ, ἀσφάλτου, ῥητίνης πιτυΐνης, ἀνὰ γο ἕξ, ἀμμωνιακοῦ λίτραν μίαν, χαλβάνης γο α, προπόλεως τὸ ἴσον, μάννης γο ἕξ, μυελοῦ ἐλαφείου γο α, πάντα ἑψήσας ἐν ταυτῷ, χρῶ.

Κατάπλασμα ἰσχιατικόν.

Ὄξος καὶ ὕδωρ ἐπίσης μετὰ ῥητίνης ἕψησον, καὶ ἐπίβαλλε κρίθινον ἄλευρον ὥστε σύστασιν ἔχειν καταπλάσματος. ὅπερ θερμὸν τοῖς πάσχουσι πρόσαγε τόποις.

Πρὸς πᾶν οἴδημα εἰ μὴ ποιῇ θερμὸν, ἢ ἔχει πυράκτωσιν. ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀνθρώπους.

Κηροῦ, πίσσης, ῥητίνης κολοφωνίας, ἀμμωνιακοῦ ἀνὰ γο ἕξ, στέατος χοιρείου γο β, νίτρου, ἀσβέστου, βόλβου, κόπρου περιστερῶν ἀνὰ γο μίαν, κεδρίας γο ς, ὕδατος καὶ στακτῆς ὀλίγης.

Ἔμπλα-

Ἔμπλαστρος πρὸς πάντα τὰ κακοήθη ἑλκώματα, καὶ φαγεδαινώματα, καὶ χρόνια ἀντικνήμια, καὶ ἀποστήματα καὶ μάλιστα τὰ παρὰ τὴν δακτύλιον.

Ψιμμυθίου, λιθαργύρου, μαστίχης, χυλοῦ ὑοσκυάμου, μυρσινελαίου, πάντα ἴσα. τὸ ψιμμύθιον, καὶ τὸν λιθάργυρον ἅμα τῇ μαστίχῃ προλειῶν, ἐπιβάλλων τοῦ μυρσινελαίου, καὶ τοῦ χυλοῦ τοῦ ὑοσκυάμου σταγόνα πρὸς σταγόνα, ἀναλάμβανε, καὶ ποιῶν ἔμπλαστρον, ἀπόθου ἐν μολυβδίῳ ἀγγείῳ. εἰ δὲ καὶ ἀποσκληρωθῇ τῷ χρόνῳ, ἅμα τῷ μυρσινελαίῳ καὶ ὀλίγῳ οἴνῳ ἀναμαλάσσων χρῶ.

Πρὸς κριθιάσαντα ἵππον καὶ πεπτωκότα, καὶ μὴ δυνάμενον περιπατῆσαι, ἢ ἐγερθῆναι.

Σικύας ἀγρίας φύλλα συλλέξας, κόψον ἐπιμελῶς, καὶ βάλε εἰς χλιαρόν, καὶ ἠθμῷ διηθήσας, εἰς κέρας τε βαλὼν, δὸς πιεῖν δίς, ἢ καὶ τρίς, καὶ μετὰ βίας διακίνησον, καὶ ἕξεις αὐτὸν ὑγιᾶ.

Ἔμπλαστρος ἡ διὰ δικταμνίου.

Λιθαργύρου δραχμὰς ρ̄, κολοφωνίας δραχμὰ ν̄, κηροῦ δραχμὰς κε̄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, ἀριστολοχείας, ἀνὰ δραχμὰς ιε̄, μάννης, χαλβάνης ἀνὰ δραχμὰς ιβ̄, ἰοῦ, χαλκοῦ κεκαυμένου, δικτάμου, ἀλόης, προπόλεως ἀνὰ δραχμὰς η̄, λεπίδος χαλκοῦ, διφρυγοῦς, γεντιανῆς ἀνὰ δραχμὰς ἕξ, ἐλαίου γο̄ ιδ̄. ἕψε τὴν λιθάργυρον, καὶ τὸ ἔλαιον, ἕως ἀμολύντου. εἶτα ἐπίβαλλε ἰόν, καὶ ἕψει ὡσαύτως. εἶτα ῥητίνην, ἀμμωνιακὸν σεσησμένον, καὶ ἕψε. εἶτα διφρυγὲς, καὶ πάλιν ἕψει, καὶ τότε ἐπίβαλλε τὸν κηρόν, καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐπίβαλλε χαλβάνην μετὰ τῆς προπόλεως μαλαχθεῖσαν, καὶ ἕψε ὀλίγον. ὕστερον δὲ χλιάνας, ἐπίβαλλε ἀλόην, μάνναν, ἀριστολόχειαν, γεντιανὴν, καὶ μολύνητε, τῷ κούφῳ πυρὶ ἕψε, καλὸν δὲ δεῖ καὶ ὀλίγον ὕδωρ ἐπιβάλλειν, ἵνα μὴ καῇ ἡ λιθάργυρος.

Ἔμπλαστρος πρὸς πᾶν πάθος διαφόρας μεθοδευομένη, καὶ ἐνεργοῦσα πρὸς παλαιὰ ἕλκη καὶ πρόσφατα.

Ἐλαίου χρισοῦ γο̄ θ̄, ἀσφάλτου ἰουδαϊκῆς, κηροῦ λιπαροῦ, ῥητίνης φρυκτῆς, πίσσης καθαρᾶς ἀνὰ λίτ. μίαν, λιθαργύρου, ψιμμυθίου, ἰοῦ ξυστοῦ ἀνὰ δραχμὰς ῑ, στυπτηρίας σχιστῆς, χαλκάνθης, χαλκίτεως, κρόκου ἀνὰ δραχμὰς δ̄, ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, λιβάνου ἄρρενος, ἀλόης ἡπατικῆς, σμύρνης τρωγλήτιδος,

πίδος, ὀπίου θηβαικοῦ δραχμὰς ις, ὄξους δριμέος τὸ ἀρκοῦν.

Ἔμπλαστρος ἡ ἀνώδυνος, τὰ ὑπερβάλλοντα τῶν φλεγμονῶν διαφοροῦσα.

Ἀσφοδέλου χυλοῦ, περδικίου χυλοῦ ἀνὰ γο δ, κηροῦ, βουτύρου νεαροῦ, ἀξουγγίου, ἀσβέστου, μυελοῦ μοσχίου ἀνὰ γο γ, νίτρου ἀφροῦ, κιμωλίας ζυγός, οἴνου λευκοῦ μελίνης, νίτρου ἀνὰ δραχμὰς ιβ, κόλλης ἀπὸ γυρείου ἡψημένης δραχμὰς ιβ, μελιλώτου σπέρματος κοπέντος καὶ ἑψηθέντος δραχμὰς ιβ, ἐλαίου καλοῦ λίτρας γ, σκεύαζε καὶ χρῶ.

Ἄλλη ποιοῦσα πρὸς τὰ εἰρημένα.

Κηροῦ, κολοφωνίας, στέατος χηνείου, ψιμμυθίου ἀνὰ δραχμὰς ις, πίσσης δραχμὰς δ, χυλοῦ κράμβης κοχλιάριον ς, λινοσπέρμου τὸ ἴσον, στρατιώτου χυλοῦ κοχλιάριον α, μελιλώτου χυλοῦ τὸ ἴσον, γάλακτος βοείου, τὸ ἴσον, ὠὰ δ, ἐλαίου λίτ. β.

Τροχίσκος δυσεντερικὸς γρηγορείου.

Ἀμύλου, ἀκακίας, ἀνὰ γο α, λυκίου γο ας, κρόκου, σμύρνης, λιβάνου ἀνὰ γο ς, ὀπίου γο γ, πάντα λειώσας ἐπιμελῶς ἰδίᾳ ἕκαστον, ἔπειτα ἑνώσας. πάλιν λείου μετὰ ἀποζέματος ῥόδων, ἢ ἰτέας, ἢ μυρσίνης χλωρᾶς ἐπὶ ἡμέρας δύο εἰς θυΐαν, ἔπειτα ξηράνας χρῶ, ἐπιβάλλων ἐκ τοῦ εἰρημένου ἀποζέματος. καὶ ἐὰν μὲν ἔστι τὸ πάθος χρόνιον, πρῶτον δεῖ κλύζειν τὸ ἔντερον χυλῷ ἰτέας. εἰ δὲ ὕφαιμά εἰσι τὰ φερόμενα, προσπλέκειν τὸν αἱματίτην λίθον μετὰ τροχίσκου, δύναταί τις ποιῆσαι, καὶ ὑποθέματα ἐπιμήκη. ποιεῖ δὲ καταχριόμενος, ἐπὶ ὀμφαλῷ, καὶ στομάχῳ καὶ κοιλίᾳ.

Ἐπίθεμα κοιλιακόν.

Χαμορεφάνου, κόκκων κνίδης, μαστίχης, κηροῦ ἀνὰ γο β, μέλιτος γο α, ἀσκαμωνίας γο β. τὸν κηρὸν μετὰ τοῦ μέλιτος λύσας, καὶ τὰ λοιπὰ ποιήσας ξηρία, ἐπίπασσε καὶ ἐπίχριε, καὶ κίνει τὴν γαστέρα.

Ἐν κύρνῳ τῇ νήσῳ ἀποτέμνουσι τῶν ἵππων τῆς γλώττης, ἵνα μὴ χρεμετίζωσιν. ἄλλοι δὲ ἱμάδι περισφίγγουσιν.

ΤΕΛΟΣ.

cognouimus
cessione senti
Sacrificiis
unde plac
bus scis tuis

bus clamantur
ur metaphice. l